LM-092/2022

Udskriftsdato: 6. februar 2023

2019/1 LSF 58 (Gældende)

Forslag til Lov om ændring af hvidvaskloven, lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love (Styrkelse af indsatsen mod finansiel kriminalitet og gennemførelse af 4. og 5. hvidvaskdirektiv)

Ministerium: Erhvervsministeriet	Journalnummer: Erhvervsmin., Finanstilsynet, j.nr. 1911-0041

Fremsat den 13. november 2019 af erhvervsministeren (Simon Kollerup)

Forslag

til

Lov om ændring af hvidvaskloven, lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love[1)]

(Styrkelse af indsatsen mod finansiel kriminalitet og gennemførelse af 4. og 5. hvidvaskdirektiv)

§ 1

I hvidvaskloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 930 af 6. september 2019, som ændret ved § 1 i lov nr. 553 af 7. maj 2019, foretages følgende ændringer:

1. I *§ 8, stk. 3, § 26, stk. 1, 1. pkt., stk. 2, stk. 3, 2. pkt., stk. 4, 1.* og *2. pkt.,* og *stk. 6, § 28, § 30, stk. 3, 1, pkt., § 36, stk. 2, 1. pkt.,* og *§ 74, stk. 1, 1. pkt.,* ændres "Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet" til: "Hvidvasksekretariatet".

2. I § *17* indsættes efter stk. 2 som nye stykker:

»*Stk. 3.* Ud over de foranstaltninger, der er nævnt i stk. 2, skal virksomheder og personer gennemføre en eller flere yderligere risikobegrænsende foranstaltninger, når fysiske personer eller juridiske enheder gennemfører transaktioner, der involverer lande, der er opført på Europa-Kommissionens liste over højrisikotredjelande. Disse foranstaltninger skal bestå i en eller flere af følgende:

1) Anvendelse af supplerende elementer af skærpede kundekendskabsprocedurer.
2) Indførelse af relevante skærpede indberetningsmekanismer eller systematisk indberetning af finansielle transaktioner.
3) Begrænsning af forretningsforbindelser eller transaktioner med fysiske personer eller juridiske enheder fra de tredjelande, der er identificeret som højrisikotredjelande.

Stk. 4. Ud over de foranstaltninger, der er nævnt i stk. 3, skal virksomheder og personer ved forretningsforbindelser eller transaktioner, der involverer lande, som er opført på Europa-Kommissionens liste over højrisikotredjelande, når det vurderes relevant, sikre, at første betaling foretages gennem en konto i kundens navn i et kreditinstitut, der er underlagt krav om kundekendskabsprocedurer, der mindst svarer til de kundekendskabsprocedurer, der er fastsat i denne lov.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 5.

3. I *§ 22, stk. 5, 1. pkt.,* ændres »lande, hvor der vurderes at være en høj risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme« til: »højrisikotredjelande«.

4. Efter § 26 indsættes:

»**§ 26 a.** Sekretariatet for Advokatsamfundet offentliggør årligt en rapport, der skal indeholde oplysninger om følgende:

1) Antallet af modtagne indberetninger om mulige overtrædelser af denne lov.
2) Antallet af modtagne underretninger efter § 26, stk. 2, og antallet af sådanne underretninger, som sekretariatet for Advokatsamfundet har sendt til Hvidvasksekretariatet.
3) Antallet og indholdet af foranstaltninger truffet af Advokatrådet efter § 64, stk. 2, med henblik på at overvåge, at virksomheder og personer omfattet af loven overholder deres forpligtelser i medfør af kapitel 2 om risikovurdering og risikostyring, kapitel 3 om kunde-kendskabsprocedurer og kapitel 5 om undersøgelses-, noterings-, underretnings-, oplysnings- og opbevaringspligt.«

5. *§ 29* affattes således:

»**§ 29.** Den danske finansielle efterretningsenhed er Hvidvasksekretariatet hos Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. Hvidvasksekretariatet er operationelt uafhængig og selvstændigt virkende, hvorved forstås, at sekretariatet har kompetence og kapacitet til at udføre sine opgaver frit og selvstændigt kan træffe beslutninger om at analysere, anmode om og formidle specifikke oplysninger som beskrevet i stk. 2.

Stk. 2. Hvidvasksekretariatet har som central national enhed til opgave

1) at modtage og analysere underretninger om mistænkelige transaktioner og andre oplysninger af relevans for hvidvask af penge, tilknyttede underliggende forbrydelser eller finansiering af terrorisme og
2) at formidle resultaterne af sin analyse og alle yderligere relevante oplysninger til kompetente myndigheder, organer og instanser ved mistanke om hvidvask af penge, tilknyttede underliggende forbrydelser eller finansiering af terrorisme.

Stk. 3. Hvidvasksekretariatet har ansvaret for i samarbejde med andre myndigheder at udarbejde og opdatere den nationale risikovurdering på hvidvaskområdet med henblik på at identificere, vurdere, forstå og begrænse de aktuelle risici for hvidvask af penge.

Stk. 4. Hvidvasksekretariatet kan kræve enhver oplysning, der er nødvendig for varetagelsen af sekretariatets opgaver som beskrevet i stk. 2, med henblik på at forebygge, opdage og effektivt bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering, fra virksomheder og personer omfattet af denne lov, medmindre virksomheden eller personen efter § 27, stk. 1-3, er undtaget fra underretningspligt. Efter anmodning fra Hvidvasksekretariatet skal virksomheder og personer omfattet af denne lov omgående give sekretariatet alle nødvendige oplysninger. § 26, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse i forhold til måden, hvorpå medlemmer af Advokatsamfundet kan efterkomme oplysningspligten.

Stk. 5. Hvidvasksekretariatet kan, hvis efterforskningsmæssige hensyn m.v. ikke taler herimod, give den underrettende virksomhed, person eller myndighed, der i medfør af § 26, stk. 1, eller § 28 har indgivet en underretning, meddelelse om status i sagen, herunder om der er rejst sigtelse, om der foreligger endelig afgørelse, eller om sagen er henlagt.

Stk. 6. Modtagne meddelelser som nævnt i stk. 5 må ikke videregives til uvedkommende.«

6. Efter § 29 indsættes:

»**§ 29 a.** Hvidvasksekretariatet kan i forbindelse med videregivelse af oplysninger til en anden EU-medlemsstats finansielle efterretningsenhed fastsætte begrænsninger og betingelser for anvendelsen af de pågældende oplysninger.

Stk. 2. Hvidvasksekretariatet skal omgående besvare og i videst mulig omfang imødekomme en anmodning fra en anden EU-medlemsstats finansielle efterretningsenhed om tilladelse til at videregive oplysninger til kompetente myndigheder, organer eller instanser, som den pågældende finansielle efterretningsenhed har modtaget fra Hvidvasksekretariatet uanset typen af den tilknyttede underliggende forbrydelse. Hvidvasksekretariatet må i den forbindelse ikke nægte at imødekomme en sådan anmodning, medmindre formålet med videregivelsen falder uden for en sådan opgavevaretagelse, som er beskrevet i § 29, stk. 2, eller der er bestemte grunde til at antage, at videregivelsen vil kunne vanskeliggøre forebyggelse, afsløring eller efterforskning af strafbare handlinger eller fuldbyrdelse af strafferetlige sanktioner eller på anden måde ikke vil være i overensstemmelse med grundlæggende principper i dansk ret.

Stk. 3. Afslag på anmodninger efter stk. 2 skal begrundes behørigt.

Stk. 4. Hvidvasksekretariatet skal overholde eventuelle fastsatte begrænsninger og betingelser for anvendelsen af oplysninger, som sekretariatet modtager fra en anden EU-medlemsstats finansielle efterretningsenhed. Hvidvasksekretariatet må således kun anvende sådanne oplysninger til de formål, hvortil oplysningerne er indhentet eller er blevet udleveret. Hvidvasksekretariatets videregivelse af sådanne op-

lysninger til kompetente myndigheder, organer eller instanser eller anvendelse af sådanne oplysninger til andre formål er betinget af, at den afgivende EU-medlemsstats finansielle efterretningsenhed på forhånd meddeler samtykke hertil.«

7. Efter § 30 indsættes i *kapitel 5:*

»**§ 30 a.** Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om centrale automatiske mekanismer, som muliggør identifikation af alle fysiske eller juridiske personer, som har eller kontrollerer betalingskonti og bankkonti, der identificeres ved IBAN som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 260/2012/EU af 14. marts 2012 om tekniske og forretningsmæssige krav til kreditoverførsler og direkte debiteringer i euro og om ændring af forordning (EF) nr. 924/2009, samt deponeringsbokse, som indehaves af et kreditinstitut med hjemsted i Danmark. Ministeren kan herunder fastsætte nærmere regler om, at de centrale automatiske mekanismer kan føres i offentligt eller privat regi, samt hvilke oplysninger der skal være tilgængelige og søgbare gennem de centrale automatiske mekanismer.

§ 30 b. Hvidvasksekretariatet og andre kompetente nationale myndigheder i henhold til denne lov sikres adgang til oplysninger, som muliggør rettidig identifikation af alle fysiske eller juridiske personer, der ejer fast ejendom i Danmark.«

8. Efter § 31 indsættes:

»**§ 31 a.** Den myndighed, der fører tilsyn med en virksomheds eller persons overholdelse af loven, kan afvise etablering af datterselskaber, filialer eller repræsentationskontorer i Danmark af virksomheder eller personer, der har hjemsted i et land, der er opført på Europa-Kommissionens liste over højrisikotredjelande.

Stk. 2. Den myndighed, der fører tilsyn med virksomhedens eller personens overholdelse af loven, kan fastsætte regler om, at virksomheder og personer, der har hjemsted i et land, der er opført på Europa-Kommissionens liste over højrisikotredjelande, kun kan etablere et datterselskab, en filial eller et repræsentationskontor i Danmark under særlige betingelser.

§ 31 b. Virksomheder og personer omfattet af loven, der ønsker at etablere en filial eller et repræsentationskontor i et land, der er opført på Europa-Kommissionens liste over højrisikotredjelande, skal meddele dette til den myndighed, der påser virksomhedens eller personens overholdelse af denne lov, sammen med følgende oplysninger:

1) I hvilket land filialen eller repræsentationskontoret ønskes etableret.
2) En beskrivelse af filialens eller repræsentationskontorets virksomhed, herunder oplysninger om organisation, og de planlagte aktiviteter.
3) Filialens eller repræsentationskontorets adresse.
4) Navnene på filialens eller repræsentationskontorets ledelsesmedlemmer.

Stk. 2. Den myndighed, der påser virksomhedens eller personens overholdelse af denne lov, kan forbyde virksomheden eller personen at etablere filialer eller repræsentationskontorer i et land, der er opført på Europa-Kommissionens liste over højrisikotredjelande.

Stk. 3. Den myndighed, der påser virksomhedens eller personens overholdelse af denne lov, kan fastsætte regler om, at virksomheden eller personen skal tage højde for, at den pågældende filial eller det pågældende repræsentationskontor vil komme til at ligge i et land, der ikke har tilstrækkelige ordninger til forebyggelse af hvidvask og finansiering af terrorisme.«

9. Efter § 34 indsættes i *kapitel 6:*

»**§ 34 a.** Erhvervsministeren kan udpege en myndighed, som er ansvarlig for at offentliggøre navne på fysiske eller juridiske personer, grupper eller enheder, der er opført på FN's sanktionslister. Navnene offentliggøres på myndighedens hjemmeside.

Stk. 2. Et navn, som er offentliggjort, jf. stk. 1, fjernes fra den danske myndigheds hjemmeside, hvis navnet optages på en retsakt udstedt af Den Europæiske Union, som er offentliggjort i EU-Tidende, hvis det besluttes, at navnet ikke skal optages på en sådan EU-retsakt, eller hvis navnet fjernes fra FN's sanktionslister.

Stk. 3. Virksomheder og personer omfattet af denne lov er forpligtet til uden ugrundet ophold at indefryse midler, som ejes eller besiddes af fysiske eller juridiske personer, grupper eller enheder, hvis navne er offentliggjort på den danske myndigheds hjemmeside, jf. stk. 1. Forpligtelsen til at indefryse midler bortfalder, hvis den fysiske eller juridiske person, gruppe eller enhed fjernes fra hjemmesiden.«

10. Efter § 35 indsættes:

»**§ 35 a.** Indgår en virksomhed eller personer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 5, 8 og 11, for så vidt angår alternative investeringsfonde, og nr. 13-20, og en ansat eller tidligere ansat en aftale om en tavshedsklausul, skal det fremgå af aftalen, at den ansatte eller tidligere ansatte ikke er afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af denne lov og regler udstedt i medfør heraf til offentlige myndigheder.

Stk. 2. Uanset stk. 1 er den ansatte eller den tidligere ansatte ikke afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle lovgivning til offentlige myndigheder, selvom et sådant forbud indgår i en aftale mellem den ansatte og virksomheden eller personen. Det samme gælder indberetninger til ordninger efter § 35.«

11. Efter kapitel 10 indsættes:

»Kapitel 10 a

Truster og lignede juridiske arrangementer stiftet i henhold til andre landes lovgivning

§ 46 a. Forvalteren af en trust eller en person, der varetager en tilsvarende stilling i et lignende juridisk arrangement, skal indhente og opbevare oplysninger om trustens eller det lignende juridiske arrangements reelle ejere, jf. § 46 c, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder, når forvalteren eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, er etableret eller har bopæl i Danmark.

Stk. 2. Er forvalteren af en trust eller en person, der varetager en tilsvarende stilling i et lignende juridisk arrangement, etableret eller har forvalteren bopæl uden for EU, skal forvalteren eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, indhente og opbevare oplysninger om trustens eller det lignende juridiske arrangements reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder, når forvalteren af trusten eller personen, der varetager en tilsvarende stilling i et lignende juridisk arrangement,

1) indgår en forretningsforbindelse, jf. § 2, nr. 3, i trustens eller det lignende juridiske arrangements navn eller
2) erhverver fast ejendom i trustens eller det lignende juridiske arrangements navn.

Stk. 3. Forvalteren af trusten eller personen, der varetager en tilsvarende stilling i et lignende juridisk arrangement, skal registrere oplysningerne efter stk. 1 eller 2 i Erhvervsstyrelsens it-system, hurtigst muligt efter at forvalteren eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer. Enhver ændring af de oplysninger, som er registreret om de reelle ejere, skal registreres, hurtigst muligt efter at forvalteren af trusten eller personen, der varetager en tilsvarende stilling i et lignende juridisk arrangement, er blevet bekendt med ændringen.

Stk. 4. Er forvalterne af trusten eller personerne, der varetager en tilsvarende stilling i et lignende juridisk arrangement, etableret eller har forvalterne bopæl i forskellige EU-medlemsstater, eller indgår en forvalter eller en person, der varetager en tilsvarende stilling, flere forretningsforbindelser i trustens eller det lignende juridiske arrangements navn i forskellige EU-medlemsstater, kan et registreringsbevis eller et ekstrakt af oplysningerne om reelt ejerskab fra et andet EU-medlemslands register træde i stedet

for registrering af trustens eller det lignende juridiske arrangements reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system.

Stk. 5. Forvalteren af en trust eller personen, der varetager en tilsvarende stilling i et lignende juridisk arrangement, skal mindst en gang årligt undersøge, om der er ændringer af de registrerede oplysninger om trustens eller det lignende juridiske arrangements reelle ejere.

Stk. 6. Forvalteren af en trust eller personen, der varetager en tilsvarende stilling i et lignende juridisk arrangement, skal opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om trustens eller det lignende juridiske arrangements reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Forvalteren af en trust eller personen, der varetager en tilsvarende stilling i et lignende juridisk arrangement, skal endvidere opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om forsøg på identifikation af trustens eller det lignende juridiske arrangements reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifika-tionsforsøget.

Stk. 7. Forvalteren af en trust eller personen, der varetager en tilsvarende stilling i et lignende juridisk arrangement, skal efter anmodning udlevere oplysninger om trustens eller det lignende juridiske arrangements reelle ejere, herunder om forvalterens eller personen, der varetager en tilsvarende stillings, forsøg på at identificere trustens eller det lignende juridiske arrangements reelle ejere, til Hvidvasksekretariatet. Forvalteren af en trust eller personen, der varetager en tilsvarende stilling i et lignende juridisk arrangement, skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre kompetente myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Stk. 8. Hvidvasksekretariatet og andre kompetente myndigheder kan vederlagsfrit videregive oplysninger om reelle ejere, der er registreret, jf. stk. 3, eller er indhentet, jf. stk. 7, til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og finansielle efterretningsenheder.

Stk. 9. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om oplysningernes registrering, tilgængelighed og offentliggørelse, jf. stk. 1-4 og 6, i Erhvervsstyrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger forvalteren af en trust eller personen, der varetager en tilsvarende stilling i et lignende juridisk arrangement, skal registrere i styrelsens it-system.

§ 46 b. Som reel ejer af en trust eller et lignende juridisk arrangement anses den eller de fysiske personer, der i sidste ende direkte eller indirekte kontrollerer trusten eller det lignende juridiske arrangement eller på anden måde har ejerskabslignende beføjelser, herunder

1. stiftere,
2. forvaltere eller personer, der varetager en tilsvarende stilling,
3. protektorer, hvis sådanne findes, og
4. særligt begunstigede personer, eller såfremt de enkeltpersoner, der nyder godt af trustens eller det lignende juridiske arrangements uddelinger, endnu ikke kendes af trusten eller det lignende juridiske arrangement, den gruppe personer, i hvis hovedinteresse trusten eller det lignende juridiske arrangement er oprettet eller fungerer.

§ 46 c. Forvaltere af truster eller personer, der varetager tilsvarende stillinger, i lignende juridiske arrangementer, der skal indhente, opbevare og registrere oplysninger om reelle ejere, jf. § 46 a, skal underrette personer og virksomheder, der i medfør af denne lov skal udføre kundekendskabsprocedurer, om deres status og rettidigt give oplysninger om trustens eller det lignende juridiske arrangements ejerforhold, når forvalteren eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, etablerer forretningsforbindelser eller udfører lejlighedsvise transaktioner på vegne af trusten eller det lignende juridiske arrangement, som overstiger størrelsesgrænserne, jf. § 10.

Stk. 2. Modtager Erhvervsstyrelsen indberetninger om uoverensstemmelser efter § 15 a i forhold til de registrerede oplysninger om en trusts eller et lignende juridisk arrangements reelle ejere, foretager Erhvervsstyrelsen en undersøgelse af forholdet, jf. § 46 a, stk. 7, og § 46 e, stk. 1.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen kan sideløbende med undersøgelsen, jf. stk. 2, offentliggøre en meddelelse om indberetningen i Erhvervsstyrelsens it-system. Forvalteren eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, skal have mulighed for at gøre indsigelser mod indberetningen forinden denne offentliggøres, medmindre formålet med offentliggørelsen af meddelelsen om indberetning derved forspildes.

§ 46 d. Registrering må ikke finde sted, hvis det forhold, der ønskes registreret, ikke opfylder bestemmelser i denne lov eller bestemmelser fastsat i henhold til denne lov eller trustens eller det lignende juridiske arrangements vedtægt. Registrering må heller ikke finde sted, hvis den beslutning, der lægges til grund for registreringen, ikke er blevet til i overensstemmelse med denne lov eller bestemmelser fastsat i henhold til denne lov eller trustens eller et lignende juridisk arrangements vedtægt.

Stk. 2. En anmelder, der registrerer et forhold i Erhvervsstyrelsens it-system eller indsender anmeldelse herom til registrering i Erhvervsstyrelsens it-system, indestår for, at registreringen eller anmeldelsen er lovligt foretaget, herunder at der foreligger behørig fuldmagt, og at dokumentationen i forbindelse med registreringen eller anmeldelsen er gyldig.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse på dokumenter m.v., som offentliggøres i Erhvervsstyrelsens it-system, eller som indsendes til Erhvervsstyrelsen til offentliggørelse m.v. efter denne lov.

§ 46 e. Erhvervsstyrelsen kan som registreringsmyndighed forlange de oplysninger, som er nødvendige, for at der kan tages stilling til, om loven og regler fastsat i medfør af loven og trustens eller et lignende juridisk arrangements vedtægt er overholdt.

Stk. 2. Ved anmeldelse og registrering efter regler fastsat i medfør af dette kapitel kan Erhvervsstyrelsen som registreringsmyndighed i indtil 3 år fra registreringstidspunktet stille krav om, at der indsendes dokumentation for, at anmeldelsen eller registreringen er lovligt foretaget. Opfyldes kravene i henhold til 1. pkt. ikke, fastsætter Erhvervsstyrelsen som registreringsmyndighed en frist for forholdets berigtigelse.«

12. I *§ 49, stk. 1,* indsættes som *2. pkt.:*

»Oplysninger, der er af væsentlig betydning for Finanstilsynets tilsyn, skal gives af egen drift og hurtigst muligt.«

13. I *§ 49* indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Virksomheder og personer, der har afgivet oplysninger efter stk. 1 eller efter regler udstedt i medfør af stk. 7, har pligt til hurtigst muligt at berigtige oplysningerne over for Finanstilsynet, hvis virksomheden eller personen efterfølgende konstaterer følgende:

1) Oplysningerne ikke har været korrekte på tidspunktet for afgivelsen.
2) Oplysningerne på et senere tidspunkt er blevet misvisende.«

Stk. 2-5 bliver herefter stk. 3-6.

14. I *§ 49* indsættes som *stk. 7:*

»Stk. 7. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om indberetning af oplysninger, der er nødvendige til brug for Finanstilsynets risikovurdering af virksomheder og personer omfattet af denne lov.«

15. Efter § 51 a indsættes:

»§ 51 b. Finanstilsynet kan påbyde en virksomhed eller person omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-8, 10, 11, 19, 23 og 24, at virksomheden eller personen midlertidigt ikke må optage nye kundeforhold, når der er konstateret en alvorlig overtrædelse af bestemmelser i denne lov eller regler udstedt i medfør heraf. Er overtrædelsen foregået helt eller delvist i en virksomheds udenlandske filial, kan påbuddet udstrækkes til at omfatte filialen.

Stk. 2. Et påbud efter stk. 1 ophører, når virksomheden eller personen over for Finanstilsynet dokumenterer, at overtrædelsen er ophørt.«

16. Efter § 69 a indsættes i *kapitel 11:*

»**§ 69 b.** Spillemyndigheden kan uanset skatteforvaltningslovens § 17, stk. 1, videregive oplysninger til myndigheder, der deltager i et operativt samarbejde om bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering, hvis oplysningerne kan have betydning for myndighedernes opgave med at forebygge eller bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering.

Stk. 2. Anmoder en myndighed, der deltager i et operativt samarbejde om bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering, om oplysninger fra Spillemyndigheden, skal Spillemyndigheden uanset skatteforvaltningslovens § 17 videregive oplysningerne, hvis oplysningerne kan have betydning for myndighedens opgave om at forebygge eller bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering.

Told- og skatteforvaltningen

§ 69 c. Told- og skatteforvaltningens ansatte er under ansvar efter straffelovens §§ 152-152 e forpligtet til at hemmeligholde oplysninger, som hidrører fra en underretning efter § 26, og som told- og skatteforvaltningen har modtaget fra Hvidvasksekretariatet.

Stk. 2. Forvaltningsloven § 9 om partsaktindsigt, § 19 om partshøring, § 24 om begrundelsespligt og §§ 28 og 31 om videregivelse af oplysninger mellem forvaltningsmyndigheder finder ikke anvendelse på de oplysninger, der er nævnt i stk. 1.

§ 69 d. Told- og skatteforvaltningen kan uanset skatteforvaltningslovens § 17, stk. 1, videregive oplysninger til myndigheder, der deltager i et operativt samarbejde om bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering, hvis oplysningerne kan have betydning for myndighedernes opgave om at forebygge eller bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering.

Stk. 2. Anmoder en myndighed, der deltager i et operativt samarbejde om bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering, om oplysninger fra told- og skatteforvaltningen, skal told- og skatteforvaltningen uanset skatteforvaltningslovens § 17 videregive oplysningerne, hvis oplysningerne kan have betydning for myndighedens opgave om at forebygge eller bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering.«

17. Efter § 74 indsættes i *kapitel 12:*

»**§ 74 a.** Personer, der virker inden for den offentlige forvaltning, og som deltager i et operativt samarbejde om bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering, er under ansvar efter straffelovens §§ 152-152 e forpligtet til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som modtages i forbindelse med samarbejdet, jf. dog stk. 3.

Stk. 2. Tavshedspligten i stk. 1 gælder også i forhold til den fysiske eller juridiske person, som oplysningerne vedrører, uanset en eventuel retlig forpligtelse til at videregive oplysningerne til den pågældende i henhold til forvaltningsretlige eller databeskyttelsesretlige regler, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. Oplysninger omfattet af stk. 1 kan efter samtykke fra den myndighed, der har afgivet oplysningerne, inddrages i den modtagende myndigheds sagsbehandling. Foreligger der samtykke, finder de regler, der i almindelighed gælder for den modtagende myndighed, og som i medfør af stk. 1 og 2 er fraveget, på ny anvendelse.«

18. I *§ 78, stk. 1, 2. pkt.,* indsættes efter »§ 6, stk. 1, 2. pkt.,«: »§ 6 a,«, »§ 17, stk. 1 og 2,« ændres til: »§ 17, stk. 1-4,«, »§ 25, stk. 1 og 2,« ændres til: »§ 25, stk. 1-3,«, »§ 29, stk. 2« ændres til: »§ 29, stk. 4 og 6«, efter »og 31,« indsættes: »§ 31 b, stk. 1,«, efter »§ 35, stk. 1,« indsættes: »§ 35 a, stk. 1,«, efter »§ 36, stk. 1 og 2,« indsættes: »§ 36 a,«, og »§ 48, stk. 1,« ændres til: »§ 48, stk. 1 og 2,«.

19. I *§ 78, stk. 2,* ændres »§ 17, stk. 1 og 2,« til: »§ 17, stk. 1-4,«, »1. pkt., og« ændres til: »1. pkt.,«, »og 40« ændres til: », 40 og § 49, stk. 2,«, og »6 måneder« ændres til: »2 år, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 290 b, stk. 2«.

20. I *§ 78, stk. 5,* indsættes som *2. pkt.:*

»Forældelsesfristen er dog 10 år ved overtrædelse af lovens §§ 6 og 6 a, § 7, stk. 1 og 2, § 10, § 11, stk. 1 og 2, og stk. 3, 1., 3. og 4. pkt., § 12, § 14, stk. 1, stk. 2, 2. pkt., stk. 3, stk. 4, 2. pkt., og stk. 5, § 15, § 17, stk. 1-4, § 18, stk. 1-6, §§ 19 og 20, § 22, stk. 2 og 3, § 24, stk. 1, 2. pkt., stk. 2 og 3, § 25, stk. 1 og 2, § 26, stk. 1 og 3, og stk. 4, 1. pkt., §§ 30, 31 og 31 b, § 32, 1. pkt., §§ 36 a og 43 og § 49, stk. 1 og 2.«

21. Efter § 78 indsættes:

»§ 78 a. Skønnes en overtrædelse af § 7, stk. 1 eller 2, § 8, stk. 1-4 eller 6, § 9, stk. 1 eller 2, § 10, § 11, stk. 1 eller 2, eller stk. 3, 1., 3. eller 4. pkt., § 12, § 14, stk. 1, stk. 2, 2. pkt., stk. 3, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5, § 15, § 17, stk. 1 eller 2, § 18, stk. 1-6, § 19, § 20, § 22, stk. 2 eller 3, § 24, stk. 1, 2. pkt., stk. 2 eller 3, § 25, stk. 1 eller 2, § 26, stk. 1 eller 3, eller stk. 4, 1. pkt., §§ 30, 31, 40 eller 43 eller § 48, stk. 1, ikke at ville medføre højere straf end bøde, kan Finanstilsynet i et bødeforelæg tilkendegive, at sagen kan afgøres uden retssag, hvis den fysiske eller juridiske person, der har begået overtrædelsen, erklærer sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden en nærmere angiven frist at betale en bøde som angivet i bødeforelægget, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Finanstilsynet skal forud for udstedelsen af et administrativt bødeforelæg indhente samtykke fra Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet, hvis Finanstilsynet vurderer, at en overtrædelse giver anledning til en vis skønsmæssig vurdering, eller at udgangspunktet for bødeniveauet skal fraviges.

Stk. 3. Retsplejelovens regler om krav til indholdet af et anklageskrift og om, at en sigtet ikke er forpligtet til at udtale sig, finder tilsvarende anvendelse på bødeforelæg efter stk. 1.

Stk. 4. Vedtages et bødeforelæg, bortfalder videre forfølgning. Vedtagelsen har samme virkning som en dom.«

22. I *§ 80* indsættes som *stk. 6:*

»Stk. 6. Undlader en virksomhed eller en person at opfylde de pligter, som påhviler dem i medfør af § 29, stk. 4, kan Hvidvasksekretariatet som tvangsmiddel pålægge personen, virksomheden eller de for virksomheden ansvarlige personer daglige eller ugentlige tvangsbøder.«

§ 2

I lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 937 af 6. september 2019, som ændret bl.a. ved § 2 i lov nr. 532 af 29. april 2015 og § 1 i lov nr. 1520 af 18. december 2018 og senest ved § 7 i lov nr. 554 af 7. maj 2019, foretages følgende ændringer:

1. I *§ 1, stk. 2, 1. pkt.,* ændres », 347, 347 a, 347 b, 348 og 348 a« til: »og 347-348 a«.

2. I *§ 1, stk. 4, 1. pkt.,* ændres »samt § 348« til: »§§ 347 c og 348«.

3. I *§ 75, stk. 1,* indsættes som *2. pkt.:*

»Den finansielle virksomhed skal hurtigst muligt meddele Finanstilsynet oplysninger, der er af væsentlig betydning for Finanstilsynets tilsyn.«

4. Efter § 75 b indsættes:

»§ 75 c. Indgår en ansat eller en tidligere ansat og en finansiel virksomhed en aftale om en tavshedsklausul, skal det fremgå af aftalen, at den ansatte eller tidligere ansatte ikke er afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til offentlige myndigheder.

Stk. 2. Uanset stk. 1 er den ansatte eller den tidligere ansatte ikke afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til offentlige myndigheder,

selvom et sådant forbud indgår i en aftale mellem den ansatte eller tidligere ansatte og den finansielle virksomhed. Det samme gælder indberetninger til ordninger efter § 75 a.«

5. I *§ 345, stk. 2, 1. pkt.,* ændres »7« til: »op til 9«, og efter »finansiel indsigt« indsættes: »samt indsigt i dataanalyse og cyberrisici og indsigt i forebyggelse og bekæmpelse af finansiel kriminalitet«.

6. I *§ 345, stk. 2,* indsættes efter nr. 1 som nyt nummer:
»2) 1-2 medlemmer med særlig indsigt i forebyggelse og bekæmpelse af finansiel kriminalitet, dataanalyse og cyberrisici,«
Nr. 2-4 bliver herefter nr. 3-5.

7. I *§ 345* indsættes efter stk. 2, som nye stykker:
»*Stk. 3.* Erhvervsministeren skal ved udpegning af medlemmer af Finanstilsynets bestyrelse lægge vægt på følgende:
1) Medlemmet har tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne varetage bestyrelseshvervet.
2) Medlemmet har et tilstrækkeligt godt omdømme og kan udvise hæderlighed, integritet og tilstrækkelig uafhængighed til effektivt at medvirke til varetagelsen af bestyrelsens opgaver.
3) Medlemmet kan afsætte tilstrækkelig tid til at varetage bestyrelseshvervet.

Stk. 4. Et medlem af Finanstilsynets bestyrelse må ikke
1) være pålagt strafansvar for overtrædelse af straffeloven, hvidvaskloven, lov om finansiel virksomhed eller anden finansiel regulering eller regler udstedt i medfør heraf,
2) have deltaget i ledelsen af en virksomhed, som er sigtet eller pålagt straf for overtrædelse af straffeloven, hvidvaskloven, lov om finansiel virksomhed eller anden finansiel regulering eller regler udstedt i medfør heraf, for forhold, der er begået i en periode, hvor medlemmet deltog i ledelsen af virksomheden,
3) være omfattet af en tilsynssag om ledelsesansvar, hvor bestyrelsen skal træffe beslutning eller afgørelse efter § 345, stk. 12, nr. 4 og 6,
4) have indgivet begæring om eller være under rekonstruktionsbehandling, konkurs eller gældssanering,
5) være pålagt konkurskarantæne,
6) være frakendt retten til at drive virksomhed eller
7) være under værgemål.

Stk. 5. Formanden og næstformanden i bestyrelsen må ikke have haft ansættelse i en finansiel virksomhed eller været medlem af bestyrelsen for en finansiel virksomhed de seneste 5 år regnet fra tidspunktet for udpegningen af det pågældende medlem.

Stk. 6. Erhvervsministeren kan efter indstilling fra et flertal i Finanstilsynets bestyrelse afsætte et medlem af bestyrelsen, der ikke opfylder betingelserne i stk. 4.

Stk. 7. Til brug for erhvervsministerens udpegning af medlemmer efter stk. 1 kan Finanstilsynet indhente oplysninger og fastsætte oplysningspligter til brug for vurdering af bestyrelsesmedlemmers egnethed og hæderlighed samt om afsættelse af medlemmer af bestyrelsen.«
Stk. 3-15 bliver herefter stk. 8-20.

8. I *§ 345, stk. 7, nr. 5,* der bliver stk. 12, nr. 5, indsættes efter »347 b, stk. 1,«: »og § 347 c, stk. 1,«.

9. I *§ 345, stk. 8,* der bliver stk. 13, ændres »herunder pengeinstitutvirksomhed, realkreditvirksomhed, forsikrings- og pensionsvirksomhed, fondsmæglervirksomhed, forbrugerforhold, kapitalmarkedsforhold, værdipapirhandel og regnskabsforhold« til: »økonomi, regnskabsforhold, revision, dataanalyse, cyberrisici og indsigt i forebyggelse og bekæmpelse af finansiel kriminalitet«.

10. I *§ 345, stk. 10,* der bliver stk. 15, ændres »stk. 7« til: »stk. 12«.

11. I *§ 345, stk. 13,* der bliver stk. 18, ændres »stk. 10« til: »stk. 15«, og »stk. 8« ændres til: »stk. 13«.

12. I *§ 345, stk. 14,* der bliver til stk. 19, ændres »stk. 7« til: »stk. 12«.

13. I *§ 347* indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder, forsikringsholdingvirksomheder, blandede holdingvirksomheder, leverandører og underleverandører, der har afgivet oplysninger efter stk. 1, har pligt til hurtigst muligt at berigtige oplysningerne over for Finanstilsynet, hvis den finansielle virksomhed, holdingvirksomhed, leverandør eller underleverandør efterfølgende konstaterer følgende:

1) Oplysningerne ikke har været korrekte på tidspunktet for afgivelsen.
2) Oplysningerne på et senere tidspunkt er blevet misvisende.«

Stk. 2-8 bliver herefter stk. 3-9.

14. I *§ 347, stk. 6,* der bliver stk. 7, ændres »stk. 1-4« til: »stk. 1 og 3-5«.

15. *§ 347 c* affattes således:

»§ 347 c. Finanstilsynet kan påbyde en finansiel virksomhed, en finansiel holdingvirksomhed eller en forsikringsholdingvirksomhed at lade en eller flere sagkyndige personer følge virksomheden i en periode på op til 6 måneder med henblik på at varetage Finanstilsynets virksomhed, når Finanstilsynet vurderer, at der er væsentlige forhold, som giver anledning hertil. Det samme gælder for filialer omfattet af § 1, stk. 3 og 4.

Stk. 2. En virksomhed, der har modtaget et påbud efter stk. 1, skal give de sagkyndige personer de oplysninger og den adgang til møder, der er nødvendig for, at de sagkyndige kan følge den daglige drift i virksomheden, herunder bestyrelsesmøder, direktionsmøder og generalforsamlinger, og dens filialer med henblik på indhentelse af oplysninger.

Stk. 3. De sagkyndige personer skal i forbindelse med observationen af den daglige drift i virksomheden orientere Finanstilsynet om forhold af væsentlig betydning for Finanstilsynets virksomhed. Finanstilsynet kan fastsætte vilkår for orienteringen.

Stk. 4. De sagkyndige personer udpeges af Finanstilsynet. Udgifterne til de sagkyndige personer kan foreløbigt udredes af Finanstilsynet, men afholdes endeligt af virksomheden. Finanstilsynet kan kræve forudgående eller løbende betaling eller sikkerhedsstillelse fra virksomheden.

Stk. 5. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om de sagkyndige personer, herunder om udpegning og honorering.«

16. Efter § 347 c indsættes:

»§ 347 d. Finanstilsynet kan stille yderligere oplysningskrav til pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I.«

17. I *§ 354, stk. 6, nr. 3,* indsættes efter »stk. 15«: », og til brug for ministerens udpegning af medlemmer af bestyrelsen efter § 345«.

18. I *§ 354 a, stk. 1, 1.* og *8. pkt.,* og *stk. 2,* ændres »§ 345, stk. 7« til: »§ 345, stk. 12«.

19. I *§ 373, stk. 1,* ændres »§§ 75, 76, 78« til: »§ 75, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2-4, §§ 76, 78 og«, og efter »343 ø, stk. 1,« indsættes: »§ 347, stk. 2,«.

20. I *§ 373, stk. 2, 1. pkt.,* indsættes efter »§ 73, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2,«: »§ 75, stk. 1, 2. pkt.,«, efter »§ 75 b, stk. 1,« indsættes: »§ 75 c, stk. 1,«, og efter »347 b, stk. 3 og 6,« indsættes: »§ 347 c, stk. 2,«.

21. I *§ 373, stk. 3, 1. pkt.,* indsættes efter »347 b, stk. 1, 1. pkt.,«: »§ 347 c, stk. 1,«.

22. I *§ 373, stk. 6, 1. pkt.,* ændres »4 måneder« til: »2 år«, og efter »forskyldt efter« indsættes: »straffelovens § 290 b, stk. 1, eller«.

23. I *§ 373, stk. 7, 1. pkt.,* ændres »Personer« til: »Finansielle virksomheder og personer«, »4 måneder« ændres til: »2 år«, og efter »forskyldt efter« indsættes: »straffelovens § 290 b, stk. 1, eller«.

24. I *§ 373, stk. 7, 2. pkt.,* ændres »personer« til: »sparevirksomheder og personer«.

25. I *§ 373, stk. 8,* indsættes efter »5 år«: », jf. dog stk. 9«.

26. I *§ 373* indsættes efter stk. 8 som nyt stykke:

»*Stk. 9.* Forældelsesfristen er dog 10 år for overtrædelse af §§ 7, stk. 1-3, § 8 stk. 1 og 3, § 9, stk. 1 og 2, § 10, stk. 1 og 2, § 11, stk. 1, § 31, stk. 10, § 33 a, stk. 1, § 70, stk. 1-5, § 71, stk. 1 og 3, § 72, stk. 2, nr. 3 og 4, §§ 75 og 76, § 78, stk. 1-4, § 102, stk. 2 og 5, § 103, stk. 1, 2 og 4, § 106, stk. 2, § 106 a, stk. 1 og 4, § 106 b, § 106 c, stk. 1 og 3, § 106 d, stk. 1, § 108, stk. 1, 2 og 4, og stk. 5, 1. pkt., § 124, stk. 1 og 2, § 125, stk. 1 og 2, § 125 b, stk. 1-4 og 6, § 125 c, stk. 1, § 125 d, § 125 e, stk. 1, jf. § 125 b, stk. 1-4 og 6, § 125 e, stk. 1, jf. § 125 c, stk. 1, § 125 i, stk. 1, § 126, stk. 1 og 4, § 126 a, stk. 1-3, 5 og 9, § 126 b, stk. 1, 2. pkt., og stk. 4, 2. pkt., § 126 c, stk. 1 og 5, § 126 d, stk. 1, § 126 e, stk. 1 og 4, § 126 f, 1. pkt., § 150, § 152, stk. 1, § 152 m, stk. 1, § 153, stk. 1, § 156, § 167, stk. 1, 3 og 5, § 170, stk. 1-3 og 5, §§ 171 og 172, § 173, stk. 1-3, § 174, stk. 1 og 2, § 175, § 182, stk. 1 og 2, § 183, stk. 5, §§ 186 og 187, § 188, stk. 1, og stk. 2, 1. pkt., § 193, 1. pkt., § 199, stk. 2 og 6, § 200, § 248, stk. 1, § 248 a, stk. 1 og 4, § 248 b, stk. 1, § 313 b, § 334, stk. 1, § 343 v, stk. 1, § 347, stk. 2, § 347 b, stk. 3 og 6, § 417 c, stk. 1, 2 og 4, samt artikel 11, stk. 1, 2, 3 og 5, artikel 26, stk. 2, artikel 28, stk. 1-4, artikel 31, stk. 1, litra h, artikel 51, jf. artikel 52, artikel 54, stk. 5, litra a og c, artikel 73, stk. 1, artikel 77, artikel 92, stk. 1, artikel 93, stk. 1-5, artikel 97, stk. 1, artikel 113, stk. 7, 1. afsnit, artikel 393, artikel 394, stk. 1, artikel 395, stk. 1, 1. og 2. afsnit, stk. 3 og 6, artikel 398, 1. og 2. afsnit, artikel 412, stk. 1 og 2, artikel 415, stk. 1 og 2, artikel 471, stk. 1, og artikel 500, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013/EU af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber eller regler udstedt i medfør af lovens § 373, stk. 4, eller artikel 6, stk. 1, artikel 10, stk. 1, artikel 14, stk. 1, og artikel 19 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1286/2014/EU af 26. november 2014 om dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er).«

Stk. 9-12 bliver herefter stk. 10-13.

27. I *§ 373, stk. 10,* der bliver til stk. 11, ændres »9« til: »10«.

28. I *§ 373, stk. 11,* der bliver til stk. 12, ændres »9« til: »10«.

29. I *§ 374, stk. 2,* ændres »stk. 3 og 4« til: »stk. 4 og 5«.

§ 3

I straffeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 976 af 17. september 2019, foretages følgende ændringer:

1. I *§ 93* indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»*Stk. 3.* Forældelsesfristen er i intet tilfælde mindre end 10 år for overtrædelse af denne lovs § 290 b.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

2. I *§ 93, stk. 3,* der bliver til stk. 4, ændres »stk. 1 og 2« til: »stk. 1-3«.

3. Efter § 290 a indsættes:

»**§ 290 b.** Med bøde eller fængsel indtil 3 år straffes den, der som medlem af direktionen eller bestyrelsen i et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) gør sig skyldig i overtrædelse af § 373, stk. 6 eller 7, i lov om finansiel virksomhed.

Stk. 2. Med fængsel indtil 3 år straffes den, der som medlem af direktionen eller bestyrelsen i et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) gør sig skyldig i en overtrædelse omfattet af § 78, stk. 2, i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven).«

§ 4

I lov nr. 41 af 22. januar 2018 om forsikringsformidling, som ændret ved § 7 i lov nr. 706 af 8. juni 2018 og § 2 i lov nr. 552 af 7. maj 2019, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 18 indsættes i *kapitel 6:*

»**§ 18 a.** Indgår en ansat eller en tidligere ansat og en forsikringsformidler eller en genforsikringsformidler en aftale om en tavshedsklausul, skal det fremgå af aftalen, at den ansatte eller tidligere ansatte ikke er afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til offentlige myndigheder.

Stk. 2. Uanset stk. 1 er den ansatte eller den tidligere ansatte ikke afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til offentlige myndigheder, selvom et sådant forbud indgår i en aftale mellem den ansatte eller tidligere ansatte og forsikringsformidleren eller genforsikringsformidleren. Det samme gælder indberetninger til ordninger efter § 17.«

2. I *§ 22, stk. 2,* ændres »§ 345, stk. 7« til: »§ 345, stk. 12«.

3. I *§ 26* indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Virksomheder og leverandører og underleverandører til disse, der har afgivet oplysninger efter stk. 1, har pligt til hurtigst muligt at berigtige oplysningerne over for Finanstilsynet, hvis virksomheden eller leverandøren eller underleverandøren til denne efterfølgende konstaterer følgende:

1) Oplysningerne ikke har været korrekte på tidspunktet for afgivelsen.
2) Oplysningerne på et senere tidspunkt er blevet misvisende.«

Stk. 2-6 bliver herefter stk. 3-7.

4. I *§ 33, stk. 1, 1.* og *8. pkt.,* og *stk. 2,* ændres »stk. 7« til: »stk. 12«.

5. I *§ 42, stk. 2,* indsættes efter »§ 18 stk. 1«: »§ 18 a, stk. 1«.

6. I *§ 42, stk. 3,* indsættes efter »meddele«: »eller berigtige«, og efter »§ 26, stk. 1« indsættes: »og 2«.

§ 5

I lov om betalinger, jf. lovbekendtgørelse nr. 1024 af 3. oktober 2019, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 27 indsættes:

»**§ 27 a.** Indgår en ansat eller en tidligere ansat og et e-pengeinstitut eller betalingsinstitut en aftale om en tavshedsklausul, skal det fremgå af aftalen, at den ansatte eller tidligere ansatte ikke er afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af denne lov, regler udstedt i medfør heraf og bestemmelser indeholdt i Den Europæiske Unions forordninger for de områder af loven, som Finanstilsynet fører tilsyn med, til offentlige myndigheder.

Stk. 2. Uanset stk. 1 er den ansatte eller den tidligere ansatte ikke afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af denne lov, regler udstedt i medfør heraf og bestemmelser indeholdt i Den Europæiske Unions forordninger for de områder af loven, som Finanstilsynet fører

tilsyn med, til offentlige myndigheder, selvom et sådant forbud indgår i en aftale mellem den ansatte eller tidligere ansatte og e-pengeinstituttet eller betalingsinstituttet. Det samme gælder indberetninger til ordninger efter § 27.«

2. I *§ 132* indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Virksomheder omfattet af denne lov, filialer og agenter af e-pengeinstitutter og betalingsinstitutter og en virksomhed, som aktiviteterne er outsourcet til, der har afgivet oplysninger efter stk. 1, har pligt til hurtigst muligt at berigtige oplysningerne over for Finanstilsynet, hvis virksomheder omfattet af denne lov, filialen eller agenten for e-pengeinstitutter og betalingsinstitutter og virksomheden, som aktiviteterne er outsourcet til, efterfølgende konstaterer følgende:

1) Oplysningerne ikke har været korrekte på tidspunktet for afgivelsen.
2) Oplysningerne på et senere tidspunkt er blevet misvisende.«

Stk. 2-6 bliver herefter stk. 3-7.

3. I *§ 138, stk. 1, 1.* og *8. pkt.,* og *stk. 2,* ændres »stk. 7« til: »stk. 12«.

4. I *§ 152, stk. 2,* indsættes efter »§ 27, stk. 1,«: »§ 27 a, stk. 1,«.

5. I *§ 152, stk. 3,* indsættes efter »meddele«: »eller berigtige«.

§ 6

I lov om kapitalmarkeder, jf. lovbekendtgørelse nr. 931 af 6. september 2019, som ændret ved § 2 i lov nr. 369 af 9. april 2019, foretages følgende ændringer:

1. I *§ 58* indsættes som *stk. 4* og *5:*

»Stk. 4. Indgår en ansat eller en tidligere ansat og en operatør af et reguleret marked, udbyder af dataindberetningstjenester eller værdipapircentral (CSD) en aftale om en tavshedsklausul, skal det fremgå af aftalen, at den ansatte eller tidligere ansatte ikke er afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af denne lov eller regler fastsat i medfør heraf eller Den Europæiske Unions forordninger for de områder af loven, som Finanstilsynet påser overholdelsen af i medfør af de regler, der fremgår af § 211, stk. 1-3, og § 213, stk. 1-3 og 5, til offentlige myndigheder.

Stk. 5. Uanset stk. 4 er den ansatte eller den tidligere ansatte ikke afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af denne lov eller regler fastsat i medfør heraf eller Den Europæiske Unions forordninger for de områder af loven, som Finanstilsynet påser overholdelsen af i medfør af de regler, der fremgår af § 211, stk. 1-3, og § 213, stk. 1-3 og 5, til offentlige myndigheder, selvom et sådant forbud indgår i en aftale mellem den ansatte eller tidligere ansatte og operatøren af et reguleret marked, udbyderen af dataindberetningstjenester eller værdipapircentralen (CSD). Det samme gælder indberetninger til ordninger efter stk. 1-3.«

2. I *§ 214* indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Virksomheder under tilsyn, den nuværende og tidligere ledelse i virksomheder under tilsyn og andre fysiske og juridiske personer, der har pligter i henhold til de regler, der fremgår af § 211, stk. 1-3, og § 213, stk. 1-3 og 5, der har afgivet oplysninger efter nærværende bestemmelses stk. 1 og 2, har pligt til hurtigst muligt at berigtige oplysningerne over for Finanstilsynet, hvis virksomheden under tilsyn, den nuværende eller tidligere ledelse i virksomheden under tilsyn eller andre fysiske eller juridiske personer efterfølgende konstaterer følgende:

1) Oplysningerne ikke har været korrekte på tidspunktet for afgivelsen.
2) Oplysningerne på et senere tidspunkt er blevet misvisende.«

Stk. 3-5 bliver herefter stk. 4-6.

3. I *§ 234, stk. 1, nr. 1,* ændres »stk. 7« til: »stk. 12«.

4. I *§ 247, stk. 1,* ændres »§ 58, stk. 1« til: »§ 58, stk. 1 og 4«.

5. I *§ 247* indsættes som *stk. 2:*

»*Stk. 2.* Medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde den, der undlader at meddele eller berigtige oplysninger, dokumenter eller andre data efter § 214, stk. 1-3, 5 eller 6, eller § 217, jf. § 214, stk. 1-3, 5 eller 6.«

§ 7

I lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, jf. lovbekendtgørelse nr. 1160 af 19. september 2018, som ændret ved § 3 i lov nr. 1520 af 18. december 2018 og § 5 i lov nr. 552 af 7. maj 2019, foretages følgende ændringer:

1. *Overskriften* til kapitel 4 a affattes således:

»Kapitel 4 a

Indberetning af overtrædelser«

2. Efter § 10 indsættes i *kapitel 4 a:*

»§ 10 a. Indgår en ansat eller en tidligere ansat og en finansiel rådgiver, investeringsrådgiver eller boligkreditformidler en aftale om en tavshedsklausul, skal det fremgå af aftalen, at den ansatte eller tidligere ansatte ikke er afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til offentlige myndigheder.

Stk. 2. Uanset stk. 1 er den ansatte eller den tidligere ansatte ikke afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til offentlige myndigheder, selvom et sådant forbud indgår i en aftale mellem den ansatte eller tidligere ansatte og den finansielle rådgiver, investeringsrådgiveren eller boligkreditformidleren.«

3. I *§ 12* indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»*Stk. 2.* En virksomhed, der har afgivet oplysninger efter stk. 1, har pligt til hurtigst muligt at berigtige oplysningerne over for Finanstilsynet, hvis virksomheden efterfølgende konstaterer følgende:

1) Oplysningerne ikke har været korrekte på tidspunktet for afgivelsen.
2) Oplysningerne på et senere tidspunkt er blevet misvisende.«

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.

4. I *§ 18, stk. 1, 1.* og *8. pkt.,* og *stk. 2,* ændres »stk. 7« til: »stk. 12«.

5. I *§ 26, stk. 2*, indsættes efter »§§ 8-10,«: »§ 10 a, stk. 1,«.

6. I *§ 26, stk. 3,* indsættes efter »meddele«: »eller berigtige«, og efter »§ 12, stk. 1« indsættes: »og 2«.

§ 8

I lov om investeringsforeninger m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1046 af 14. oktober 2019, som ændret ved § 8 i lov nr. 532 af 29. april 2015 og § 10 i lov nr. 554 af 7. maj 2019, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 63 b indsættes før overskriften før § 64:

»§ 63 c. Indgår en ansat eller en tidligere ansat og en investeringsforening eller en SIKAV en aftale om en tavshedsklausul, skal det fremgå af aftalen, at den ansatte eller tidligere ansatte ikke er afskåret fra

at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til offentlige myndigheder.

Stk. 2. Uanset stk. 1 er den ansatte eller den tidligere ansatte ikke afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til offentlige myndigheder, selvom et sådant forbud indgår i en aftale mellem den ansatte eller tidligere ansatte og investeringsforeningen eller SIKAV'en. Det samme gælder indberetninger til ordninger efter § 63 a.«

2. I *§ 164* indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Danske UCITS, der har afgivet oplysninger efter stk. 1, har pligt til hurtigst muligt at berigtige oplysningerne over for Finanstilsynet, hvis UCITS'en efterfølgende konstaterer følgende:

1) Oplysningerne ikke har været korrekte på tidspunktet for afgivelsen.
2) Oplysningerne på et senere tidspunkt er blevet misvisende.«

Stk. 2-6 bliver herefter stk. 3-7.

3. I *§ 176, stk. 1, 1.* og *8. pkt.,* og *stk. 2,* ændres »stk. 7« til: »stk. 12«.

4. I *§ 190, stk. 1, 2. pkt.,* indsættes efter »§ 63 b, stk. 1,«: »§ 63 c, stk. 1,«.

5. I *§ 190* indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Er højere straf ikke forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde den, der undlader at give Finanstilsynet oplysninger efter § 164, stk. 1, eller at berigtige oplysningerne efter § 164, stk. 2.«

Stk. 2-7 bliver herefter stk. 3-8.

§ 9

I lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1047 af 14. oktober 2019, som ændret ved § 4 i lov nr. 369 af 9. april 2019 og § 9 lov nr. 554 af 7. maj 2019, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 27 b indsættes før overskriften før § 28:

»**§ 27 c.** Indgår en ansat eller en tidligere ansat og en forvalter af alternative investeringsfonde en aftale om en tavshedsklausul, skal det fremgå af aftalen, at den ansatte eller tidligere ansatte ikke er afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til offentlige myndigheder.

Stk. 2. Uanset stk. 1 er den ansatte eller den tidligere ansatte ikke afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til offentlige myndigheder, selvom et sådant forbud indgår i en aftale mellem den ansatte eller tidligere ansatte og forvalteren af alternative investeringsfonde. Det samme gælder indberetninger til ordninger efter § 27 a.«

2. I *§ 161* indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Forvaltere af alternative investeringsfonde, depositarer omfattet af § 46, leverandører og underleverandører samt udenlandske forvaltere efter stk. 1, 2. pkt., der har afgivet oplysninger efter stk. 1, har pligt til hurtigst muligt at berigtige oplysningerne over for Finanstilsynet, hvis forvalteren, depositaren, leverandøren eller underleverandøren efterfølgende konstaterer følgende:

1) Oplysningerne ikke har været korrekte på tidspunktet for afgivelsen.
2) Oplysningerne på et senere tidspunkt er blevet misvisende.«

Stk. 2-6 bliver herefter stk. 3-7.

3. I *§ 171, stk. 1, 1.* og *8. pkt.,* og *stk. 2,* ændres »stk. 7« til: »stk. 12«.

4. I *§ 190, stk. 2,* indsættes efter »§ 27 b, stk. 1,«: »§ 27 c, stk. 1,«.

5. I *§ 190* indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»*Stk. 3.* Er højere straf ikke forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde den, der undlader at give Finanstilsynet oplysninger efter § 161, stk. 1, eller berigtige oplysningerne efter § 161, stk. 2.«

Stk. 3-9 bliver herefter stk. 4-10.

6. I *§ 191, stk. 2,* ændres: »stk. 3 og 4« til: »stk. 4 og 5«.

§ 10

I lov nr. 1703 af 27. december 2018 om firmapensionskasser, som ændret ved § 6 i lov nr. 369 af 9. april 2019, § 13 i lov nr. 552 af 7. maj 2019 og § 8 i lov nr. 554 af 7. maj 2019, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 45 indsættes:

»**§ 45 a.** Indgår en ansat eller en tidligere ansat og en firmapensionskasse en aftale om en tavshedsklausul, skal det fremgå af aftalen, at den ansatte eller tidligere ansatte ikke er afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til offentlige myndigheder.

Stk. 2. Uanset stk. 1 er den ansatte eller den tidligere ansatte ikke afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til offentlige myndigheder, selvom et sådant forbud indgår i en aftale mellem den ansatte eller tidligere ansatte og firmapensionskassen. Det samme gælder indberetninger til ordninger efter § 44.«

2. I *§ 97, stk. 2,* ændres »stk. 7« til: »stk. 12«.

3. I *§ 101, stk. 5,* ændres »stk. 7« til: »stk. 12«.

4. I *§ 102* indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»*Stk. 3.* Firmapensionskasser, leverandører og underleverandører, der har afgivet oplysninger efter stk. 1 eller 2, har pligt til hurtigst muligt at berigtige oplysningerne over for Finanstilsynet, hvis firmapensionskassen, leverandøren eller underleverandøren efterfølgende konstaterer følgende:

1) Oplysningerne ikke har været korrekte på tidspunktet for afgivelsen.
2) Oplysningerne på et senere tidspunkt er blevet misvisende.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

5. I *§ 105, stk. 1, 1.* og *3. pkt.,* og *stk. 2,* ændres »stk. 7« til: »stk. 12«.

6. I *§ 117, stk. 2, 1. pkt.,* indsættes efter »§ 45, stk. 1,«: »§ 45 a, stk. 1,«.

7. I *§ 117* indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»*Stk. 3.* Er højere straf ikke forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde den, der undlader at give Finanstilsynet oplysninger efter § 102, stk. 1 eller 2, eller berigtige oplysningerne efter § 102, stk. 3.«

Stk. 3-8 bliver herefter stk. 4-9.

§ 11

I lov nr. 450 af 24. april 2019 om forbrugerlånsvirksomheder foretages følgende ændringer:

1. Efter § 14 indsættes i *kapitel 6:*

»**§ 14 a.** Indgår en ansat eller en tidligere ansat og en forbrugerlånsvirksomhed en aftale om en tavshedsklausul, skal det fremgå af aftalen, at den ansatte eller tidligere ansatte ikke er afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den regulering, som Finanstilsynet fører tilsyn med til offentlige myndigheder.

Stk. 2. Uanset stk. 1, er den ansatte eller den tidligere ansatte ikke afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den regulering, som Finanstilsynet fører tilsyn med til offentlige myndigheder, selvom et sådant forbud indgår i en aftale mellem den ansatte eller tidligere ansatte og forbrugerlånsvirksomheden. Det samme gælder indberetninger til ordninger efter § 13.«

2. I *§ 15, stk. 2,* ændres »stk. 7« til: »stk. 12«.

3. I *§ 16* indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Virksomheder og leverandører og underleverandører til disse, der har afgivet oplysninger efter stk. 1, har pligt til hurtigst muligt at berigtige oplysningerne over for Finanstilsynet, hvis virksomheden eller leverandøren eller underleverandøren til denne efterfølgende konstaterer følgende:

1) Oplysningerne ikke har været korrekte på tidspunktet for afgivelsen.
2) Oplysningerne på et senere tidspunkt er blevet misvisende.«

Stk. 2-5 bliver herefter stk. 3-6.

4. I *§ 16, stk. 5,* der bliver stk. 6, ændres »stk. 1-4« til: »stk. 1 og 3-5«.

5. I *§ 30, stk. 2,* ændres »§ 14, stk. 1,« til: »§ 14, stk. 1, og § 14 a, stk. 1,«.

6. I *§ 30, stk. 3,* indsættes efter »meddele«: »eller berigtige«, og »og 4« ændres til: », 2 og 5«.

§ 12

I lov om ejendomskreditselskaber, jf. lovbekendtgørelse nr. 1045 af 14. oktober 2019, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 5 b indsættes:

»**§ 5 c.** Indgår en ansat eller en tidligere ansat og et ejendomskreditselskab en aftale om en tavshedsklausul, skal det fremgå af aftalen, at den ansatte eller tidligere ansatte ikke er afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til offentlige myndigheder.

Stk. 2. Uanset stk. 1 er den ansatte eller den tidligere ansatte ikke afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til offentlige myndigheder, selvom et sådant forbud indgår i en aftale mellem den ansatte eller tidligere ansatte og ejendomskreditselskabet. Det samme gælder indberetninger til ordninger efter § 5 a.«

2. I *§ 15, stk. 2, 1.* og *8. pkt.,* og *stk. 3,* ændres »stk. 7« til: »stk. 12«.

3. I *§ 17* indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Ejendomskreditselskaber, der har afgivet oplysninger efter stk. 1, har pligt til hurtigst muligt at berigtige oplysningerne over for Finanstilsynet, hvis ejendomskreditselskabet efterfølgende konstaterer følgende:

1) Oplysningerne ikke har været korrekte på tidspunktet for afgivelsen.
2) Oplysningerne på et senere tidspunkt er blevet misvisende.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

4. I *§ 22, stk. 1,* indsættes efter »§ 5 b, stk. 1,«: »§ 5 c, stk. 1,«.

5. I *§ 22, stk. 2,* indsættes efter »oplysninger«: »eller berigtige disse«.

§ 13

I lov om betalingskonti, jf. lovbekendtgørelse nr. 1805 af 12. december 2018, foretages følgende ændringer:

1. I *§ 14, stk. 2, 2. pkt.,* ændres »stk. 9« til: »stk. 14«.

2. I *§ 17* indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Betalingstjenesteudbydere, der har fremlagt oplysninger efter stk. 1, har pligt til hurtigst muligt at berigtige oplysningerne over for Finanstilsynet, hvis betalingstjenesteudbyderen efterfølgende konstaterer følgende:

1) Oplysningerne ikke har været korrekte på tidspunktet for afgivelsen.
2) Oplysningerne på et senere tidspunkt er blevet misvisende.«

Stk. 2-5 bliver herefter stk. 3-6.

3. I *§ 25, stk. 2,* indsættes efter »meddele«: »eller berigtige«, og efter »§ 17, stk. 1« indsættes: »og 2«.

§ 14

I lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, jf. lovbekendtgørelse nr. 1110 af 10. oktober 2014, som ændret bl.a. ved § 10 i lov nr. 1549 af 13. december 2016, § 15 i lov nr. 706 af 8. juni 2018, § 13 i lov nr. 1701 af 27. december 2018 og senest ved § 9 i lov nr. 552 af 7. maj 2019, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 24 h indsættes:

»**§ 24 i.** Indgår en ansat eller en tidligere ansat og Arbejdsmarkedets Tillægspension en aftale om en tavshedsklausul, skal det fremgå af aftalen, at den ansatte eller tidligere ansatte ikke er afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til offentlige myndigheder.

Stk. 2. Uanset stk. 1 er den ansatte eller den tidligere ansatte ikke afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til offentlige myndigheder, selvom et sådant forbud indgår i en aftale mellem den ansatte eller tidligere ansatte og Arbejdsmarkedets Tillægspension. Det samme gælder indberetninger til ordninger efter § 24 g.«

2. I *§ 27, stk. 1,* ændres »og § 24 d« til: », 24 d, 24 g og 24 i«, og », undtagen 24 h« udgår.

3. I *§ 27, stk. 2,* ændres »stk. 7« til: »stk. 12«.

4. I *§ 27 g, stk. 1, 1.* og *8. pkt.,* ændres »stk. 7« til: »stk. 12«.

5. I *§ 32 a, stk. 1, 2. pkt.,* indsættes efter »§ 24 h, stk. 1«: »§ 24 i, stk. 1«.

§ 15

I lov om den selvejende institution Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, jf. lovbekendtgørelse nr. 980 af 9. september 2019, som ændret ved § 2 i lov nr. 550 af 7. maj 2019, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 5 indsættes i *kapitel 2:*

»**§ 5 a.** Indgår en ansat eller en tidligere ansat og Arbejdsmarkedets Erhvervssikring en aftale om en tavshedsklausul, skal det fremgå af aftalen, at den ansatte eller tidligere ansatte ikke er afskåret fra at

indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til offentlige myndigheder.

Stk. 2. Uanset stk. 1 er den ansatte eller den tidligere ansatte ikke afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til offentlige myndigheder, selvom et sådant forbud indgår i en aftale mellem den ansatte eller tidligere ansatte og Arbejdsmarkedets Erhvervssikring. Det samme gælder indberetninger til ordninger efter § 4.

Stk. 3. Finanstilsynet påser overholdelsen af stk. 1.

Stk. 4. Overtrædelse af stk. 1 straffes med bøde.«

§ 16

I lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond, jf. lovbekendtgørelse nr. 1109 af 9. oktober 2014, som ændret bl.a. ved § 12 i lov nr. 1549 af 13. december 2016, § 11 i lov nr. 1547 af 19. december 2017, § 16 i lov nr. 706 af 8. juni 2018 og senest ved § 10 i lov nr. 552 af 7. maj 2019, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 5 g indsættes i *kapitel 3:*

»**§ 5 h.** Indgår en ansat eller en tidligere ansat og Lønmodtagernes Dyrtidsfond en aftale om en tavshedsklausul, skal det fremgå af aftalen, at den ansatte eller tidligere ansatte ikke er afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til offentlige myndigheder.

Stk. 2. Uanset stk. 1, er den ansatte eller den tidligere ansatte ikke afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til offentlige myndigheder, selvom et sådant forbud indgår i en aftale mellem den ansatte eller tidligere ansatte og Lønmodtagernes Dyrtidsfond. Det samme gælder indberetninger til ordninger efter § 5 f.«

2. I *§ 10, stk. 1,* ændres »§§ 5 e og 5 f« til: »§ 5 e, §§ 5 f og 5 h«.

3. I *§ 10, stk. 2,* ændres »stk. 7« til: »stk. 12«.

4. I *§ 10 g, stk. 1, 1.* og *8. pkt.,* ændres »stk. 7« til: »stk. 12«.

5. I *§ 14 a, stk. 1, 2. pkt.,* indsættes efter »§ 5 g, stk. 1,«: »§ 5 h, stk. 1,«.

§ 17

I lov nr. 553 af 7. maj 2019 om ændring af hvidvaskloven og lov om finansiel virksomhed (Gennemførelse af 5. hvidvaskdirektiv) foretages følgende ændring:

1. *§ 1, nr. 24, 28, 36, 37, 49, 93* og *94,* ophæves.

§ 18

Stk. 1. Loven træder i kraft den 10. januar 2020.

Stk. 2. § 1, nr. 20, og § 2, nr. 26, gælder også for lovovertrædelser, der er begået før lovens ikrafttræden. Dette gælder dog ikke, hvis forældelse er indtrådt efter de hidtidige regler.

Stk. 3. Regler udstedt i medfør af § 102, stk. 3, i lov nr. 1703 af 27. december 2018 om firmapensionskasser forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af lovens § 102, stk. 4, jf. lovforslagets § 10, nr. 4.

§ 19

Stk. 1. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. §§ 1, 2, 5-9 og 11-13 kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvis i kraft for Færøerne med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger.

Stk. 3. §§ 1, 2 og 4-13 kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvis i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

[1)] Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/843/EU af 30. maj 2018 om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU, EU-Tidende 2018, nr. L 156, side 43.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets hovedpunkter
2.1. Administrative bødeforelæg
2.1.1. Gældende ret
2.1.1.1. Overtrædelser af hvidvaskloven
2.1.1.2. Bødestørrelsens udmåling ved overtrædelse af hvidvaskloven
2.1.1.2.1. Overtrædelse vedrørende transaktioner
2.1.1.2.2. Systemiske mangler
2.1.1.2.3. Manglende politikker, procedurer m.v. (interne retningslinjer)
2.1.1.2.4. Bøder til direktører eller overordnede ansatte
2.1.1.2.5. Generelt om bødens størrelse
2.1.2. Erhvervsministeriets overvejelser
2.1.3. Lovforslagets indhold
2.2. Udvidet oplysningsforpligtigelse og berigtigelsesforpligtelse
2.2.1. Gældende ret
2.2.2. Erhvervsministeriets overvejelser
2.2.3. Lovforslagets indhold
2.3. Finanstilsynets adgang til oplysninger og tilsyn med sunde beslutningsprocesser
2.3.1. Gældende ret
2.3.2. Erhvervsministeriets overvejelser
2.3.3. Lovforslagets indhold
2.4. Styrkelse af whistleblowerordning – forbud mod tavshedsklausuler
2.4.1. Gældende ret
2.4.2. Erhvervsministeriets overvejelser
2.4.3. Lovforslagets indhold
2.5. Midlertidigt stop for nye kunder ved alvorlige overtrædelser af centrale hvidvaskregler
2.5.1. Gældende ret
2.5.2. Erhvervsministeriets overvejelser
2.5.3. Lovforslagets indhold
2.6. Skærpelse af strafansvar og forældelsesfrist for afgivelse af urigtige eller vildledende oplysninger til Finanstilsynet
2.6.1. Direktions- og bestyrelsesmedlemmers mv. undladelse af at træffe nødvendige foranstaltninger i tilfælde af tab eller nærliggende fare for tab af væsentlig størrelse
2.6.1.1. Gældende ret
2.6.1.2. Erhvervsministeriets overvejelser
2.6.1.3. Lovforslagets indhold
2.6.2 Afgivelse af urigtige eller vildledende oplysninger
2.6.2.1. Gældende ret
2.6.2.2. Erhvervsministeriets overvejelser
2.6.2.3. Lovforslagets indhold

2.6.3. Forhøjelse af strafferammen for overtrædelser begået af ledelsesmedlemmer i systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI)
2.6.3.1. Gældende ret
2.6.3.2. Erhvervsministeriets overvejelser
2.6.3.3. Lovforslagets indhold
2.7. 10-årig forældelse af strafansvar efter hvidvaskloven, lov om finansiel virksomhed og straffeloven
2.7.1. Gældende ret
2.7.2. Erhvervsministeriets overvejelser
2.7.3. Lovforslagets indhold
2.8. Krav til egnethed og hæderlighed for medlemmer af Finanstilsynets bestyrelse
2.8.1. Gældende ret
2.8.2. Erhvervsministeriets overvejelser
2.8.3. Lovforslagets indhold
2.9. Hjemmel til at kræve indberetning af oplysninger til brug for risikovurdering
2.9.1. Gældende ret
2.9.2. Erhvervsministeriets overvejelser
2.9.3. Lovforslagets indhold
2.10. Tavshedspligt for Skatteforvaltningen
2.10.1 Gældende ret
2.10.2. Erhvervsministeriets overvejelser
2.10.3. Lovforslagets indhold
2.11. Videregivelse af oplysninger i forbindelse med operativt samarbejde om hvidvask og terrorfinansiering
2.11.1. Gældende ret
2.11.2. Erhvervsministeriets overvejelser
2.11.3. Lovforslagets indhold
2.12. Implementering af 4. og 5. hvidvaskdirektiv vedr. Hvidvasksekretariatet
2.12.1. Hvidvasksekretariatets funktion, uafhængighed og selvstændige virke samt opgavevaretagelse
2.12.1.1. Gældende ret
2.12.1.2. 4. hvidvaskdirektiv
2.12.1.3. Erhvervsministeriets overvejelser
2.12.1.4. Lovforslagets indhold
2.12.2. Rapporteringsforpligtelse for selvregulerende organer udpeget til at modtage oplysninger omfattet af underretningspligten i § 26, stk. 1
2.12.2.1. Gældende ret
2.12.2.2 5. hvidvaskdirektiv
2.12.2.3. Erhvervsministeriets overvejelser
2.12.2.4. Lovforslagets indhold
2.12.3. Hvidvasksekretariatets beføjelse til at indhente oplysninger fra personer og virksomheder omfattet af loven
2.12.3.1. Gældende ret
2.12.3.2. 5. hvidvaskdirektiv
2.12.3.3. Erhvervsministeriets overvejelser
2.12.3.4. Lovforslagets indhold

2.12.4. Sanktioner og tvangsforanstaltninger ved manglende opfyldelse af oplysningspligten i § 29, stk. 4
2.12.4.1. Gældende ret
2.12.4.2. 4. hvidvaskdirektiv
2.12.4.3. Erhvervsministeriets overvejelser
2.12.4.4. Lovforslagets indhold
2.12.5. Hvidvasksekretariatets udveksling af oplysninger med andre EU-medlemsstaters finansielle efterretningsenheder
2.12.5.1. Gældende ret
2.12.5.1.1. Almindelige regler om Hvidvasksekretariatets videregivelse af personoplysninger og fortrolige oplysninger i øvrigt
2.12.5.1.2. Særlige bestemmelser om tavshedspligt i den finansielle lovgivning
2.12.5.1.3. Hvidvasksekretariatets behandling af oplysninger
2.12.5.2. 4. og 5. hvidvaskdirektiv
2.12.5.3. Erhvervsministeriets overvejelser
2.12.5.4. Lovforslagets indhold
2.13. Indefrysning af midler
2.13.1. Gældende ret
2.13.2. Erhvervsministeriets overvejelser
2.13.4. Lovforslagets indhold
3. Forholdet til databeskyttelseslovgivningen
4. Forholdet til Danmarks internationale forpligtelser
5. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
7. Administrative konsekvenser for borgerne
8. Miljømæssige konsekvenser
9. Forholdet til EU-retten
10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
11. Sammenfattende skema

1. Indledning

Hvidvask af penge og finansiering af terrorisme er alvorlig kriminel aktivitet, der er dybt skadelig for et samfund og et lands internationale omdømme. Indsatsen for at forebygge og bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering har på baggrund af de seneste års sager om hvidvask derfor været et væsentligt fokusområde i Danmark.

Indsatsen mod hvidvask og terrorfinansiering er samtidig et område, som kræver en vedvarende bevågenhed. Det skyldes bl.a., at området konstant udfordres af kriminelle, der forsøger at finde nye metoder og veje til at hvidvaske de midler, som de kriminelle har oparbejdet fra bl.a. skatteundgåelse og –unddragelse, narkokriminalitet m.v. eller finansiering af terrorisme.

Det er afgørende, at der er effektive og afskrækkende værn mod hvidvask, fordi hvidvask skader tilliden til blandt andet det finansielle system, der varetager en væsentlig rolle i samfundsøkonomien i forhold til at finansiere investeringer, arbejdspladser og husholdningernes forbrug.

Den finansielle sektor er første forsvarslinje ("first line of defence") i forhold til at forebygge og bekæmpe finansiel kriminalitet. Det er afgørende, at den finansielle sektor gennemfører en kulturændring, så bekæmpelsen af finansiel kriminalitet bliver taget langt mere alvorligt og prioriteret højere, end det har været tilfældet.

Herudover er det centralt, at Finanstilsynet bliver en stærkere kontrolmyndighed med en mere udfarende og aggressiv tilsynsmetode både forebyggende, men i særdeleshed også når der er formodning om alvorlig finansiel kriminalitet.

På den baggrund indgik Socialdemokratiet, Venstre, Liberal Alliance, Det Konservative Folkeparti, Dansk Folkeparti, Det Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti den 27. marts 2019 en politisk aftale om yderligere initiativer til styrkelse af indsatsen mod finansiel kriminalitet. Lovforslaget er en udmøntning af de initiativer i aftalen, der forudsætter lovændringer.

Lovforslagets overordnede formål er at indføre nye reguleringsmæssige tiltag, der styrker den eksisterende forebyggende ramme og mere effektivt bekæmper hvidvask og finansiering af terrorisme. Ændringerne skal være med til at sikre, at myndighedernes tilsyn og kontrol med den finansielle sektor fokuseres og styrkes.

Lovforslaget gennemfører således initiativerne om:
- Administrative bødeforelæg
- Udvidelse af de finansielle virksomheders oplysningspligt over for Finanstilsynet.
- Ny mulighed for at udpege en sagkyndig person, der kan følge den daglige drift i en virksomhed, hvor der er risiko for finansiel kriminalitet.
- Styrkelse af whistleblowerordningerne gennem forbud mod tavshedsklausuler.
- Mulighed for påbud om stop for nye kundeforhold, hvis Finanstilsynet konstaterer alvorlige overtrædelse af centrale hvidvaskregler i en virksomhed.
- Skærpelse af strafansvar for afgivelse af urigtige oplysninger til Finanstilsynet.
- Forhøjelse af den strafferetlige forældelsesfrist for grove overtrædelser af hvidvaskloven og lov om finansiel virksomhed fra 5 til 10 år.
- Indførelse af egnetheds- og hæderlighedskrav for Finanstilsynets bestyrelse i stil med fit & proper-kravene, som gælder for finansielle virksomheder.

Derudover har lovforslaget til formål at sikre en effektiv gennemførelse af visse bestemmelser i 4. hvidvaskdirektiv og dermed skabe yderligere klarhed om de juridiske rammer for Hvidvasksekretariatets virksomhed. Endvidere indfører lovforslaget lovændringer vedrørende indefrysning af midler samt videregivelse af oplysninger og fortrolighed herom i forbindelse med operativt samarbejde om hvidvask og terrorfinansiering.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Administrative bødeforelæg

2.1.1. Gældende ret

2.1.1.1. Overtrædelser af hvidvaskloven

Reglerne om strafansvar for overtrædelse af reglerne i hvidvaskloven findes i lovens kapitel 14, jf. lovbekendtgørelse nr. 930 af 6. september 2019. Lovens § 78 fastsætter omfanget af strafansvar for overtrædelser af visse af hvidvasklovens bestemmelser.

Hvidvasklovens § 78, stk. 1, og 2, regulerer i hvilket omfang overtrædelser af bestemmelser i hvidvaskloven strafsanktioneres med henholdsvis bøde og fængselsstraf. Efter hvidvasklovens § 78, stk. 4, kan der pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Finanstilsynet har efter gældende ret ikke mulighed for at udstede administrative bødeforelæg for overtrædelse af hvidvaskloven.

Hvis Finanstilsynet konstaterer, at der er sket en overtrædelse af en strafsanktioneret bestemmelse i hvidvaskloven, anmelder Finanstilsynet forholdet til politiet og anklagemyndigheden, som vurderer om der er grundlag for at indlede efterforskning i sagen. Når efterforskningen er afsluttet, vurderer anklagemyndigheden, om der skal rejses en straffesag ved domstolene. I sager om lovovertrædelser, der ikke skønnes at ville medføre højere straf end bøde, og hvor den sigtede erklærer sig skyldig i overtrædelsen, kan anklagemyndigheden afslutte sagen med udenretlige bødeforelæg, jf. reglen i retsplejelovens § 832, såfremt den sigtede erklærer sig rede til inden en nærmere angiven frist at betale den i bødeforelægget angivne bøde.

Overtrædelse af en række af bestemmelserne i hvidvaskloven strafsanktioneres med en bøde efter hvidvasklovens § 78, stk. 1, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens regler, eller der er tale om særligt grove eller omfattende forsætlige overtrædelser af bestemmelser, som er omfattet af § 78, stk. 2.

De bestemmelser i hvidvaskloven, der også i forhold til overtrædelser begået af fysiske personer som udgangspunkt strafsanktioneres med en bøde, er bl.a. hvidvasklovens § 7, stk. 1 og 2, § 8, stk. 1-4 og 6, § 9, stk. 1 og 2, § 10, § 11, stk. 1 og 2 og stk. 3, 1., 3. og 4. pkt., § 12, § 14, stk. 1, stk. 2, 2. pkt., stk. 3, stk. 4, 2. pkt., og stk. 5, § 15, § 17, stk. 1 og 2, § 18, stk. 1-6, § 19, § 20, § 22, stk. 2 og 3, § 24, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2 og 3, § 25, stk. 1 og 2, § 26, stk. 1 og 3 og stk. 4, 1. pkt., og §§ 30, 31, 40, 43 og § 48, stk. 1.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 21 samt bemærkningerne hertil.

2.1.1.2. Bødestørrelsens udmåling ved overtrædelser af hvidvaskloven

Det følger af hvidvasklovens § 78, stk. 3, at der ved udmåling af bøder efter stk. 1, skal lægges vægt på gerningspersonens økonomiske forhold. For overtrædelser begået af virksomheder lægges vægt på virksomhedens nettoomsætning på gerningstidspunktet.

De nærmere retningslinjer for udmåling af bøder for overtrædelse af hvidvaskloven er fastsat i forarbejderne til lov nr. 1535 af 18. december 2018 om ændring af hvidvaskloven (Skærpelse af hvidvaskreglerne). Formålet med lovændringen var markant at skærpe bødeniveauet for minimumsbøder for manglende interne retningslinjer og for systemiske mangler, hvorved der er opnået en økonomisk fordel.

På den baggrund redegøres der nedenfor for de principper for bødeudmåling ved overtrædelse af hvidvaskloven, som er fastsat igennem retspraksis, og som blev kodificeret ved lov nr. 1535 af 18. december 2018.

2.1.1.2.1. Overtrædelser vedrørende transaktioner

Ved overtrædelser af hvidvaskloven, som kan henføres til konkrete transaktioner, f.eks. manglende udførelse af kundekendskabsprocedurer, tager bødeberegningen udgangspunkt i 25 pct. af transak-tionsbeløbet (transaktionsprincippet), dog vil der efter en konkret vurdering af en sags samlede omstændigheder i enkelte sager kunne begrundes en fravigelse i op- eller nedadgående retning.

Det bemærkes, at der ved anvendelse af transaktionsprincippet udmåles én samlet bøde i tilfælde, hvor der konstateres flere overtrædelser af hvidvasklovens bestemmelser i relation til samme kunde. Det vil f.eks. være tilfældet, hvis et pengeinstitut måtte have overtrådt både reglerne om kundekendskabsprocedurer og om undersøgelses- og indberetningspligten, og desuagtet har gennemført en række transaktioner for den pågældende kunde. I sådanne tilfælde vil der således skulle udmåles en samlet bøde på 25 % af de pågældende transaktioner.

2.1.1.2.2. Systemiske mangler

Overtrædelser af systemisk karakter foreligger eksempelvis i situationer, hvor Finanstilsynet vurderer, at en virksomhed ikke har haft tilstrækkelige it-redskaber og processer til at opfylde de lovpligtige krav, at der ikke er tilstrækkeligt personale til at håndtere de opgaver, der efter loven skal varetages i forhold til forebyggelsen af hvidvask og terrorfinansiering, at der ikke er udpeget en hvidvaskansvarlig, eller at personalet ikke løbende bliver uddannet inden for hvidvaskområdet.

Ved overtrædelser af hvidvaskloven af systemisk karakter, som indebærer, at virksomheden har opnået en økonomisk fordel i form af en besparelse, fastsættes sanktionen som udgangspunkt som et beløb svarende til det dobbelte af virksomhedens besparelse (besparelsesprincippet). Sanktionsniveauet gradueres yderligere efter en model, hvor virksomheder, der er omfattet af hvidvaskloven, er opdelt i fem kategorier efter deres økonomiske størrelse.

I forhold til små virksomheder fastsættes sanktionen som et beløb svarende til det dobbelte af virksomhedens besparelse (basisniveau). Bøderne for de større virksomheder forhøjes med et tillæg, der er stigende fra 50 pct. til 700 pct. af dette basisniveau afhængigt af virksomhedens nettoomsætning.

Inddeling sker på den baggrund i følgende kategorier:

	Små virksomheder	Mellemstore virksomheder	Store virksomheder A	Store virksomheder B	Meget store virksomheder
Nettoomsætning	- 50 mio. kr.	+ 50 mio. kr. – 100 mio. kr.	+ 100 mio. kr. – 1 mia. kr.	+1 mia. kr. – 10 mia. kr.	+ 10 mia. kr.
Bødeniveau	Intet tillæg	+ 50 %	+ 100 %	+ 300 %	+ 700 %

2.1.1.2.3. Manglende politikker, procedurer m.v. (interne retningslinjer)

For så vidt angår de situationer, hvor virksomheder ikke har udarbejdet skriftlige politikker eller procedurer m.v. (interne retningslinjer), eller hvor disse ikke er tilstrækkelige, udmåles en bøde efter retningslinjerne for minimumsbøder som nedenfor anført:

	Små virksomheder	Mellemstore virksomheder	Store virksomheder A	Store virksomheder B	Meget store virksomheder
Nettoomsætning	- 50 mio. kr.	+ 50 mio. kr. – 100 mio. kr.	+ 100 mio. kr. – 1 mia. kr.	+1 mia. kr. – 10 mia. kr.	+ 10 mia. kr.
Minimumsbøde	50.000 kr.	75.000 kr.	100.000 kr.	200.000 kr.	400.000 kr.

2.1.1.2.4. Bøder til direktører eller overordnede ansatte

Bøden til fysiske personer med tilknytning til virksomheden udmåles som udgangspunkt til et beløb svarende til 10 pct. af bøden til virksomheden.

2.1.1.2.5. Generelt om bødens størrelse

Der forekommer tilfælde, hvor det i en konkret sag er muligt at beregne en bøde efter flere beregningsprincipper. I sådanne tilfælde følger det af forarbejderne til nr. 1535 af 18. december 2018, at bøden fastsættes efter det beregningsprincip, der medfører den højeste bøde, jf. Folketingstidende, 2018-19, 1. samling, A, L 47 som fremsat, side 47f. Undlader et mindre vekselkontor eksempelvis at investere 300.000 kr. i tilstrækkelig it-kapacitet til overvågning af kundetransaktioner samtidig med, at virksomheden sparer 200.000 kr. på ansættelse og uddannelse af personale, og medfører dette, at der ikke sker afdækning af en række mistænkelige transaktioner fra flere forskellige kunder for i alt 10 mio. kr., vil virksomheden efter besparelsesprincippet ifalde en bøde på 1 mio. kr., mens beregningen af bøden efter transaktionsprincippet vil føre til fastsættelse af en bøde på 2,5 mio. kr. I dette tilfælde fastsættes bøden med udgangspunkt i de 2,5 mio. kr.

Et andet eksempel kan være, at en virksomhed har udøvet valutavekslingsvirksomhed uden en fornøden tilladelse, jf. herved hvidvasklovens § 40. I denne situation vil virksomheden som udgangspunkt ifalde en standardbøde. Har virksomheden f.eks. også overtrådt reglerne om kundekendskab for et antal kunder, vil transaktionsprincippet også kunne finde anvendelse.

Et tredje eksempel kan være, at en finansiel virksomhed har benyttet ekstern bistand til varetagelse af opgaverne efter hvidvaskloven, jf. herved hvidvasklovens §§ 22 og 24, uden at overholde hvidvasklovens regler herom. I dette tilfælde vil virksomheden som udgangspunkt ifalde en bøde fastsat efter besparelsesprincippet, medmindre der herved konkret er sket en overtrædelse af reglerne om f.eks. kundekendskab for et antal kunder, i hvilket tilfælde transaktionsprincippet også vil kunne finde anvendelse.

Endelig vil en finansiel virksomhed, der ikke har overholdt reglerne om grænseoverskridende virksomhed efter lovens § 31, ifalde en bøde fastsat efter besparelsesprincippet, medmindre overtrædelsen konkret har medført, at der i eksempelvis en filial i et andet land konkret er sket en overtrædelse af f.eks. undersøgelses- og underretningspligten, i hvilket tilfælde transaktionsprincippet også vil kunne finde anvendelse

Det fremgår endvidere af forarbejderne, at der i alle tilfælde ikke udmåles en bøde, der er lavere end 50.000 kr., jf. Folketingstidende, 2018-19, 1. samling, A, L 47 som fremsat, side 47.

Fastsættelsen af straffen beror – i sager der gennemføres til domfældelse – på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne strafniveau kan derfor fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Det tilstræbes, at der i vurderingen af størrelsen af den endelige bøde også indgår en vurdering af den pågældende virksomheds mulighed for at betale denne. Det indebærer i praksis, at der for virksomheder, som er underlagt soliditetskrav, foretages en beregning af virksomhedens soliditet for at vurdere, om virksomhedens overlevelse trues. Det er forudsat i forarbejderne, at denne soliditetsvurdering foretages på baggrund af en erklæring fra virksomhedens revisor og efter inddragelse af den relevante tilsynsmyndighed. Dette bør dog efter forarbejderne ikke tilstræbes, hvis overtrædelserne er af en sådan karakter, at de må anses for at have udgjort en central del af den pågældende virksomheds aktiviteter, jf. Folketingstidende, 2018-19, 1. samling, A, L 47 som fremsat, side 48.

Der vil eksempelvis ikke være tale om en "central del af en virksomheds aktiviteter", hvis en bogholder, der ikke er registreret i Erhvervsstyrelsen efter hvidvasklovens regler, har oprettet et stort antal virksomheder, men der ikke foreligger oplysninger om, at bogholderen konkret har medvirket til transaktioner, hvor der har været konkret risiko for hvidvask. Den konkrete risiko for misbrug til hvidvask vil i denne situation almindeligvis ikke være så stor, at en overtrædelse bør føre til, at virksomheden lukkes.

Et eksempel, hvor resultatet vil være det modsatte, er et vekselkontor, der betjener turister men også veksler penge fra kunder, hvor pengenes oprindelse er tvivlsom. Bevisførelsen viser, at 25-50 pct. af virksomhedens aktiviteter stammer fra turisters omveksling, mens den resterende del af virksomhedens aktiviteter, svarende til 50-75%, vedrører veksling af penge, der stammer fra kunder, som virksomheden ikke indhenter og opbevarer kundekendskabsmateriale på eller foretager underretninger om. I eksemplet vil den tvivlsomme del af virksomhedens aktiviteter udgøre en central del af virksomhedens aktiviteter, og der er således ikke en særlig beskyttelsesinteresse i forhold til virksomhedens fortsatte drift.

Tilsvarende gør sig gældende, såfremt det i forbindelse med bevisførelsen kan konstateres, at virksomhedens regnskaber over indtjening ikke er retvisende, f.eks. at der i forbindelse med pengeomveksling er opkrævet vekselgebyrer, der ikke figurerer i virksomhedens regnskaber, eller hvis fortjenesten for gennemførelse af transaktionerne er meget stor. Heller ikke i disse tilfælde vurderes der at være en særlig beskyttelsesinteresse i forhold til virksomhedens fortsatte drift.

2.1.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Det fremgår af den politiske aftale mellem Socialdemokratiet, Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti, Venstre, Liberal Alliance, Det Konservative Folkeparti og Danske Folkeparti af 27. marts 2019 om styrkelse af indsatsen mod finansiel kriminalitet, at Finanstilsynet skal have en ny og bred adgang til at udstede administrative bødeforelæg i forhold til overtrædelser af hvidvaskloven, for at sikre at Finanstilsynet kan håndhæve sager om overtrædelse af hvidvaskreguleringen mere effektivt. Bødeniveauet fastlægges på baggrund af de seneste skærpelser af bøderne i hvidvaskloven.

Det er som udgangspunkt en betingelse for fastsættelse af bestemmelser om udstedelse af administrative bødeforelæg, at overtrædelserne generelt er ensartede, ukomplicerede og uden bevismæssige tvivlsspørgsmål. Sanktionsniveauet bør desuden ligge fast. Overtrædelserne bør således generelt være klare og

umiddelbart konstaterbare, og sagens afgørelse, herunder fastsættelsen af bødens størrelse, bør være uden skønsmæssige elementer af betydning.

Med den politiske aftale af 27. marts 2019 er det aftalt, at der også skal kunne udstedes bødeforelæg ved overtrædelser af bestemmelser i hvidvaskloven, som kræver en nærmere skønsmæssig vurdering, når der ikke i den konkrete sag er tale om væsentlig bevismæssig tvivl. Det drejer sig f.eks. om overtrædelse af centrale bestemmelser i hvidvaskloven, herunder f.eks. virksomheders overholdelse af kravene til kundekendskabsprocedurer og underretningspligt.

Den type overtrædelser, som foreslås omfattet af bødeforelægsordningen, bør dog som udgangspunkt bero på klare og umiddelbart konstaterbare kriterier, selvom de i et vist omfang vedrører mere skønsprægede bestemmelser i hvidvaskloven.

I tilfælde hvor Finanstilsynet vurderer, at en overtrædelse ikke er klar, men giver anledning til en vis skønsmæssig vurdering, uden at den dog giver anledning til væsentlig bevismæssig tvivl, bør det efter Erhvervsministeriets vurdering være en yderligere betingelse for Finanstilsynets adgang til at udstede et administrativt bødeforelæg, at tilsynet indhenter et forudgående samtykke hertil fra Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet (SØIK).

Det samme gælder tilfælde, hvor Finanstilsynet vurderer, at der foreligger konkrete skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10, der kan begrunde en fravigelse af det fastsatte bødeniveau.

2.1.3. Lovforslagets indhold

Det foreslås, at der indsættes en ny bestemmelse i hvidvaskloven som § 78 a, stk. 1, hvorefter Finanstilsynet får adgang til at udstede et bødeforelæg ved fysiske og juridiske personers overtrædelser af hvidvasklovens § 7, stk. 1 eller 2, § 8, stk. 1-4 eller 6, § 9, stk. 1 eller 2, § 10, § 11, stk. 1 eller 2, eller stk. 3, 1., 3. eller 4. pkt., § 12, § 14, stk. 1, stk. 2, 2. pkt., stk. 3, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5, § 17, stk. 1 eller 2, § 18, stk. 1-6, § 19, § 20, § 22, stk. 2 eller 3, § 24, stk. 1, 2. pkt., stk. 2 eller 3, § 25, stk. 1 eller 2, § 26, stk. 1 eller 3, eller stk. 4, 1. pkt., §§ 30, 31, 40 eller 43 eller § 48, stk. 1, i tilfælde, hvor overtrædelsen skønnes ikke at ville medføre højere straf end bøde, hvis den, der har begået overtrædelsen, erklærer sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden en nærmere angiven frist at betale en bøde som angivet i bødeforelægget.

Finanstilsynet kan med det foreslåede stk. 1 udstede administrative bødeforelæg for overtrædelser af de deri nævnte bestemmelser, således at sagen kan afgøres uden dom, hvor den pågældende erklærer sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til at betale bøden inden en nærmere angiven frist.

Det er en betingelse for, at Finanstilsynet kan udstede et administrativt bødeforelæg efter den foreslåede bestemmelse, at tilståelsens rigtighed er bestyrket gennem oplysningerne i sagen og de i øvrigt foreliggende oplysninger, og at det derfor ikke vil være betænkeligt at afgøre sagen uden egentlig straffesag. Dette svarer til principperne for tilståelsessager ved domstolene, jf. retsplejelovens § 831, stk. 1, nr. 1 og 3. Det vil eksempelvis betyde, at Finanstilsynet ikke vil kunne udstede et administrativt bødeforelæg i en sag, hvor oplysningerne i sagen indikerer, at den pågældende ikke har begået en lovovertrædelse, uanset om den pågældende måtte erkende sig skyldig heri.

Det er endvidere en forudsætning for Finanstilsynets umiddelbare adgang til at udstede et administrativt bødeforelæg, at den pågældende overtrædelse er klar, selvom der måtte være tale om en overtrædelse af en mere skønspræget bestemmelse. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 21 for så vidt angår eksempler på sådanne klare overtrædelser af de bestemmelser, som er omfattet af Finanstilsynets adgang til at udstede administrative bødeforelæg.

Det fremgår af den politiske aftale af 27. marts 2019, at bødeniveauet for overtrædelse af de bestemmelser, som foreslås omfattet af bødeforelægsordningen, fastlægges i lovbemærkningerne på baggrund af de seneste skærpelser af bøderne i hvidvaskloven, jf. pkt. 2.1.1.2. Der henvises i den forbindelse til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 21.

I vurderingen af størrelsen af den endelige bøde indgår dog efter gældende ret også en vurdering af den pågældende virksomheds mulighed for at betale denne. Det forudsættes med den foreslåede ordning, at denne soliditetsvurdering fremover også vil skulle foretages af Finanstilsynet i forbindelse med Finanstilsynets adgang til at udstede administrative bødeforelæg.

Med den foreslåede bestemmelse vil der kunne udstedes administrative bødeforelæg i situationer, hvor virksomheder har overtrådt centrale bestemmelser i hvidvaskloven. Endvidere vil Finanstilsynet kunne udstede administrative bødeforelæg for overtrædelser af mere formel karakter, f.eks. for en manglende skriftlig politik. Finanstilsynet vil også kunne udstede administrative bødeforelæg i tilfælde, hvor en virksomhed både overtræder centrale bestemmelser og mere formelle bestemmelser i hvidvaskloven.

Det foreslås i bestemmelsens stk. 2, at Finanstilsynet forud for udstedelsen af et administrativt bødeforelæg skal indhente samtykke fra Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet (SØIK), hvis Finanstilsynet vurderer, at en overtrædelse ikke er klar, men giver anledning til en vis skønsmæssig vurdering, eller at udgangspunktet for bødeniveauet skal fraviges. Det forudsættes, at Finanstilsynet vil udvise en vis forsigtighed i denne vurdering og konsultere SØIK i grænsetilfælde, forinden der udstedes et administrativt bødeforelæg.

SØIK forudsættes i den forbindelse at påse følgende:

- Om lovovertrædelsen er egnet til at blive afgjort med et administrativt bødeforelæg, herunder om kriterierne i den foreslåede § 78 a, stk. 1, er opfyldt.
- Om indholdet af bødeforelægget opfylder kriterierne i den foreslåede § 78 a, stk. 2.
- Om det er hensigtsmæssigt at afslutte sagen med et administrativt bødeforelæg, eller om dette vil have indflydelse på (andre) verserende straffesager mod de(n) sigtede.
- Om der er valgt det rette bødeberegningsprincip, herunder i de situationer, hvor det er muligt at vælge mellem flere forskellige bødeberegningsprincipper.
- Om der er valgt det rette bødeniveau, i situationer hvor der foreligger konkrete skærpende eller formildende omstændigheder.

Er en eller flere betingelser ikke opfyldt, og vurderer SØIK således, at det vil være retssikkerhedsmæssigt betænkeligt, at Finanstilsynet udsteder et administrativt bødeforelæg, kan SØIK nægte at give sit samtykke hertil.

SØIK skal svare Finanstilsynet så hurtigt, som sagens karakter og omfang tilsiger det. Dette vil sædvanligvis være inden for 10 dage. Det forudsættes i den forbindelse, at Finanstilsynet i forbindelse med

forelæggelser af sager for SØIK i alle tilfælde udarbejder en indstilling om sagens afgørelse vedlagt en detaljeret sagsfremstilling med henvisning til relevante bevisligheder.

I tilfælde, hvor en overtrædelse ikke er klar, men hvor Finanstilsynet vurderer, at sagen giver anledning til væsentlig bevismæssig tvivl, skal sagen overgå fra tilsynet til politiet og anklagemyndigheden.

I sager, hvor Finanstilsynet vurderer, at en fysisk eller juridisk person har handlet på en lovstridig måde, som kræver egentlig efterforskning og dermed yderligere bevisindsamling, end de beviser, som Finanstilsynet har indhentet på det foretagne tilsyn, skal sagen ligeledes overgå til politiet og anklagemyndigheden til sædvanlig strafferetlig forfølgning.

Tilsvarende gælder i sager, hvor der er tvivl om den konkrete bødefastsættelse. I tilfælde, hvor det f.eks. ikke er muligt at foretage en bødeberegning efter det bødeberegningsprincip, der som udgangspunkt gælder for den overtrådte bestemmelse, skal sagen således overgå til politiet og anklagemyndigheden.

I sager, hvor det vurderes at der kan være grundlag for både at udstede en bøde til den juridiske person og idømme fængselsstraf for fysiske personer, skal hele sagen endvidere overgå til politiet og anklagemyndigheden med henblik på en samlet behandling. Det samme gælder i sager, hvor det vurderes, at der kan være sket andre strafbare overtrædelser af bestemmelser i hvidvaskloven, som ikke er omfattet af den foreslåede bestemmelse, og sager, hvor der som følge af sagens grovhed er grundlag for at antage, at der er sket en overtrædelse af straffeloven.

Det bemærkes, at Finanstilsynet i forbindelse med sagens oplysning løbende vil skulle vurdere, om sagen bør overgives til politiet eller anklagemyndigheden bl.a. med henblik på at undgå, at sikringen af beviser til brug for sagen eller andre sager vanskeliggøres.

Det bemærkes i øvrigt, at der ikke med den foreslåede bestemmelse er tilsigtet ændringer i politiets eller anklagemyndighedens kompetence til at rejse sigtelser eller tiltaler i sager om overtrædelse af hvidvaskloven. Politiet og anklagemyndigheden kan således fortsat i alle sager egenhændigt beslutte, at der indledes en straffesag. Det vil ligeledes fortsat være muligt for Finanstilsynet at foretage politianmeldelse af mulige overtrædelser af hvidvaskloven, hvis det ikke er muligt at udstede et administrativt bødeforelæg. Det forudsættes, at Finanstilsynet som det klare udgangspunkt vælger at udstede administrative bødeforelæg, hvis betingelserne herfor er opfyldt, i stedet for at foretage politianmeldelse til SØIK.

2.1.3. Lovforslagets indhold

Det foreslås, at der indsættes en ny bestemmelse i hvidvaskloven som § 78 a, stk. 1, hvorefter Finanstilsynet får adgang til at udstede et bødeforelæg ved fysiske og juridiske personers overtrædelser af hvidvasklovens § 7, stk. 1 og 2, § 8, stk. 1-4 og 6, § 9, stk. 1 og 2, § 10, § 11, stk. 1 og 2 og stk. 3, 1., 3., og 4. pkt., § 12, § 14, stk. 1, stk. 2, 2. pkt., stk. 3, stk. 4, 2. pkt., og stk. 5, § 17, stk. 1 og 2, § 18, stk. 1-6, § 19, § 20, § 22, stk. 2 og 3, § 24, stk. 1, 2. pkt., stk. 2, og 3, § 25, stk. 1 og 2, § 26, stk. 1 og 3 og stk. 4, 1. pkt., §§ 30, 31, 40 og 43 og § 48, stk. 1, i tilfælde, hvor overtrædelsen skønnes ikke at ville medføre højere straf end bøde, hvis den, der har begået overtrædelsen, erklærer sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden en nærmere angiven frist at betale en bøde som angivet i bødeforelægget.

Finanstilsynet kan med det foreslåede stk. 1 udstede administrative bødeforelæg for overtrædelser af de

deri nævnte bestemmelser, således at sagen kan afgøres uden dom, hvor den pågældende erklærer sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til at betale bøden inden en nærmere angiven frist.

Det er en betingelse for, at Finanstilsynet kan udstede et administrativt bødeforelæg efter den foreslåede bestemmelse, at tilståelsens rigtighed er bestyrket gennem oplysningerne i sagen og de i øvrigt foreliggende oplysninger, og at det derfor ikke vil være betænkeligt at afgøre sagen uden egentlig straffesag. Dette svarer til principperne for tilståelsessager ved domstolene, jf. retsplejelovens § 831, stk. 1, nr. 1 og 3. Det vil eksempelvis betyde, at Finanstilsynet ikke vil kunne udstede et administrativt bødeforelæg i en sag, hvor oplysningerne i sagen indikerer, at den pågældende ikke har begået en lovovertrædelse, uanset om den pågældende måtte erkende sig skyldig heri.

Det er endvidere en forudsætning for Finanstilsynets umiddelbare adgang til at udstede et administrativt bødeforelæg, at den pågældende overtrædelse er klar, selvom der måtte være tale om en overtrædelse af en mere skønspræget bestemmelse. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 21 for så vidt angår eksempler på sådanne klare overtrædelser af de bestemmelser, som er omfattet af Finanstilsynets adgang til at udstede administrative bødeforelæg.

Det fremgår af den politiske aftale af 27. marts 2019, at bødeniveauet for overtrædelse af de bestemmelser, som foreslås omfattet af bødeforelægsordningen, fastlægges i lovbemærkningerne på baggrund af de seneste skærpelser af bøderne i hvidvaskloven, jf. pkt. 2.1.1.2. Der henvises i den forbindelse til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 21.

I vurderingen af størrelsen af den endelige bøde indgår dog efter gældende ret også en vurdering af den pågældende virksomheds mulighed for at betale denne. Det forudsættes med den foreslåede ordning, at denne soliditetsvurdering fremover også vil skulle foretages af Finanstilsynet i forbindelse med Finanstilsynets adgang til at udstede administrative bødeforelæg.

Med den foreslåede bestemmelse vil der kunne udstedes administrative bødeforelæg i situationer, hvor virksomheder har overtrådt centrale bestemmelser i hvidvaskloven. Endvidere vil Finanstilsynet kunne udstede administrative bødeforelæg for overtrædelser af mere formel karakter, f.eks. for en manglende skriftlig politik. Finanstilsynet vil også kunne udstede administrative bødeforelæg i tilfælde, hvor en virksomhed både overtræder centrale bestemmelser og mere formelle bestemmelser i hvidvaskloven.

I tilfælde hvor Finanstilsynet vurderer, at en overtrædelse ikke er klar, men giver anledning til en mere skønsmæssig vurdering, uden at den dog giver anledning til væsentlig bevismæssig tvivl, er det yderligere en forudsætning for Finanstilsynets adgang til at udstede et administrativt bødeforelæg, at tilsynet indhenter et forudgående samtykke hertil fra Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet (SØIK). Det forudsættes, at Finanstilsynet vil udvise en vis forsigtighed i denne vurdering og konsultere SØIK i grænsetilfælde, forinden der udstedes et administrativt bødeforelæg.

Det samme gælder tilfælde, hvor Finanstilsynet vurderer, at der foreligger konkrete skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10, der kan begrunde en fravigelse af det fastsatte bødeniveau.

SØIK forudsættes i den forbindelse at påse følgende:

- Om lovovertrædelsen er egnet til at blive afgjort med et administrativt bødeforelæg, herunder om kriterierne i den foreslåede § 78 a, stk. 1 er opfyldt.
- Om indholdet af bødeforelægget opfylder kriterierne i den foreslåede § 78 a, stk. 2.
- Om det er hensigtsmæssigt at afslutte sagen med et administrativt bødeforelæg, eller om dette vil have indflydelse på (andre) verserende straffesager mod de(n) sigtede.
- Om der er valgt det rette bødeberegningsprincip, herunder i de situationer, hvor det er muligt at vælge mellem flere forskellige bødeberegningsprincipper.
- Om der er valgt det rette bødeniveau, i situationer hvor der foreligger konkrete skærpende eller formildende omstændigheder.

Er en eller flere betingelser ikke opfyldt, og SØIK således vurderer, at det vil være retssikkerhedsmæssigt betænkeligt, at Finanstilsynet udsteder et administrativt bødeforelæg, kan SØIK nægte at give sit samtykke hertil.

SØIK skal svare Finanstilsynet så hurtigt, som sagens karakter og omfang tilsiger det. Dette vil sædvanligvis være inden for 10 dage. Det forudsættes i den forbindelse, at Finanstilsynet i forbindelse med forelæggelser af sager for SØIK i alle tilfælde udarbejder en indstilling om sagens afgørelse vedlagt en detaljeret sagsfremstilling med henvisning til relevante bevisligheder.

I tilfælde hvor en overtrædelse ikke er klar, men hvor Finanstilsynet vurderer, at sagen giver anledning til væsentlig bevismæssig tvivl, skal sagen overgå fra tilsynet til politiet og anklagemyndigheden.

I sager, hvor Finanstilsynet vurderer, at en fysisk eller juridisk person har handlet på en lovstridig måde, som kræver egentlig efterforskning og dermed yderligere bevisindsamling, end de beviser, som Finanstilsynet har indhentet på det foretagne tilsyn, skal sagen ligeledes overgå til politiet og anklagemyndigheden til sædvanlig strafferetlig forfølgning.

Tilsvarende gælder i sager, hvor der er tvivl om den konkrete bødefastsættelse. I tilfælde hvor det f.eks. ikke er muligt at foretage en bødeberegning efter det bødeberegningsprincip, der som udgangspunkt gælder for den overtrådte bestemmelse, skal sagen således overgå til politiet og anklagemyndigheden.

I sager, hvor det vurderes at der kan være grundlag for både at udstede en bøde til den juridiske person og fængselsstraf for fysiske personer, skal hele sagen endvidere overgå til politiet og anklagemyndigheden med henblik på en samlet behandling. Det samme gælder i sager, hvor det vurderes, at der kan være sket andre strafbare overtrædelser af bestemmelser i hvidvaskloven, som ikke er omfattet af den foreslåede bestemmelse, og sager, hvor der som følge af sagens grovhed er grundlag for at antage, at der er sket en overtrædelse af en bestemmelse i straffeloven.

Det bemærkes, at Finanstilsynet i forbindelse med sagens oplysning løbende vil skulle vurdere, om sagen bør overgives til politiet eller anklagemyndigheden bl.a. med henblik på at undgå, at sikringen af beviser til brug for sagen eller andre sager vanskeliggøres.

Det bemærkes i øvrigt, at der ikke med den foreslåede bestemmelse er tilsigtet ændringer i politiets eller anklagemyndighedens kompetence til at rejse sigtelser eller tiltaler i sager om overtrædelse af hvidvaskloven. Politiet og anklagemyndigheden kan således fortsat i alle sager egenhændigt beslutte, at der

indledes en straffesag. Det vil ligeledes fortsat være muligt for Finanstilsynet at foretage politianmeldelse af mulige overtrædelser af hvidvaskloven.

Der vil blive udarbejdet nærmere retningslinjer for Finanstilsynets adgang til at udstede administrative bødeforelæg og for samarbejdet mellem Finanstilsynet og anklagemyndigheden i den forbindelse. Retningslinjerne vil bl.a. indeholde en beskrivelse af sammenhængen mellem Finanstilsynets (administrative) tilsyn og den nye strafferetlige kompetence, herunder af det bevismæssige grundlag og forholdet til retssikkerhedslovens §§ 9 og 10 samt adressere relevante problemstillinger i forhold til reglerne om forældelse af strafbare forhold. Herudover vil kompetencefordelingen mellem politiet og Finanstilsynet i forhold til tilsynets nye adgang til at udstede administrative bødeforelæg blive fastlagt nærmere.

Retningslinjerne forelægges Justitsministeriet til godkendelse med henblik på samtidig ikrafttræden med dette lovforslag den 10. januar 2020.

2.2. Udvidet oplysningsforpligtelse og berigtigelsesforpligtelse

2.2.1. Gældende ret

Finansielle virksomheder har i dag pligt til efter anmodning at give Finanstilsynet de oplysninger, der er nødvendige for Finanstilsynets virksomhed, jf. § 347, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 457 af 24. april 2019 med senere ændringer. Lignende regler gælder efter de øvrige tilsynslove, f.eks. hvidvasklovens § 49, stk. 1.

Finansielle virksomheder er desuden underlagt forskellige oplysningspligter, hvor indberetningen til Finanstilsynet skal ske på eget initiativ. Virksomhederne er f.eks. forpligtet til straks at meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold, der er af afgørende betydning for virksomhedens fortsatte drift, jf. § 75, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed.

Virksomhederne er ikke underlagt krav om af egen drift at give oplysninger om forhold, der generelt kan være relevante for Finanstilsynets tilsyn med virksomheden.

Den finansielle lovgivning indeholder desuden ikke en eksplicit lovbestemt pligt for virksomhederne til at berigtige oplysninger afgivet til Finanstilsynet, når virksomheden efterfølgende konstaterer, at oplysningerne ikke har været korrekte eller kan have været misvisende. Efter gældende ret indfortolkes dog en berigtigelsespligt i forhold til oplysninger, der er pligtmæssige for virksomhederne at afgive. Det forhold, at en berigtigelsespligt alene indfortolkes i oplysningspligterne og dermed ikke er direkte lovbestemt betyder, at det ikke er muligt at straffe en manglende berigtigelse.

2.2.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Det følger af den politiske aftale af 27. marts 2019 om yderligere initiativer til styrkelse af indsatsen mod finansiel kriminalitet, at finansielle virksomheder skal pålægges en pligt til hurtigst muligt og af egen drift at underrette Finanstilsynet om forhold, der er af væsentlig betydning for Finanstilsynets tilsyn med virksomheden.

Det følger endvidere af den politiske aftale, at finansielle virksomheder skal pålægges en lovbestemt pligt til straks at berigtige oplysninger afgivet til Finanstilsynet, hvis virksomheden efterfølgende konstaterer,

at oplysningerne ikke har været korrekte eller kan give et misvisende billede af forholdende. Virksomhedernes manglende overholdelse af denne pligt skal kunne sanktioneres med bødestraf.

Hensigten med den udvidede oplysnings- og berigtigelsesforpligtelse er blandt andet at imødegå risikoen for, at finansielle virksomheder er tilbageholdende med at informere Finanstilsynet om mulige problematiske forhold.

Det er Erhvervsministeriets opfattelse, at der er en risiko for, at finansielle virksomheder kan være tilbageholdende med at informere Finanstilsynet om mulige problematiske forhold, hvis det ikke er eksplicit påkrævet.

Ved at kræve oplysninger om relevante forhold i finansielle virksomheder styrkes og effektiviseres Finanstilsynets tilsyn med virksomhederne, da oplysningspligten vil medføre, at virksomhederne skal meddele Finanstilsynet både positive og negative ændringer i virksomhederne. Den nye bestemmelse skal fungere som en generel oplysningsforpligtelse, der supplerer de nuværende konkrete pligter til at foretage indberetning til Finanstilsynet, eksempelvis når en finansiel virksomhed er ved at komme i økonomiske vanskeligheder. Bestemmelsen vil derfor fungere som en bred oplysningsforpligtelse. Oplysningspligten skal give Finanstilsynet et bedre kendskab til de enkelte virksomheder, og dermed forbedre Finanstilsynets forudsætninger for at danne sig et retvisende helhedsbillede af virksomhederne, deres struktur og arbejdsgange.

En lignende generel oplysningsforpligtelse kendes fra Storbritannien, hvor finansielle virksomheder er pålagt en bred pligt til af egen drift at give oplysninger til myndighederne på det finansielle område FCA (Financial Conduct Authority) og PRA (Prudential Regulation Authority).

Oplysningspligten i Storbritannien medfører, at virksomheder skal udvise åbenhed og samarbejdsvillighed over for myndigheder samt af egen drift give oplysninger om virksomhedens forhold til tilsynsmyndighederne, når det med rimelighed kan forventes, at oplysningerne har interesse for myndighederne.

Det er Erhvervsministeriets vurdering, at lovændringen vil bidrage til, at Finanstilsynet i større omfang og på et tidligere tidspunkt får indsigt i oplysninger, der er relevante for Finanstilsynets tilsynsvirksomhed.

En ny bestemmelse om sanktionering for at afgive urigtige oplysninger skal ske inden for artikel 6, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Forbuddet mod selvinkriminering er generelt ikke til hinder for anvendelse af strafsanktionerede oplysningspligter. Finanstilsynet vil dog som i dag konkret skulle vurdere, om selvinkrimineringsforbuddet er til hinder for, at Finanstilsynet håndhæver (dvs. gennemtvinger eller pålægger straf for manglende opfyldelse af) en oplysningspligt over for en person eller virksomhed, der konkret mistænkes for en forbrydelse i Den Europæiske Menneskerettighedskonventions forstand.

2.2.3. Lovforslagets indhold

Det foreslås, at finansielle virksomheder efter hvidvaskloven og lov om finansiel virksomhed pålægges hurtigst muligt at meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold, der er af væsentlig betydning for Finanstilsynets tilsyn med virksomheden.

Det foreslås endvidere, at det fastsættes direkte i hvidvaskloven, lov om finansiel virksomhed og de øvrige tilsynslove, at virksomheder omfattet af lovene får pligt til hurtigst muligt at berigtige oplysninger afgivet til Finanstilsynet, når virksomheden efterfølgende konstaterer, at oplysningerne ikke har været korrekte eller kan være misvisende, og at manglende overholdelse af denne pligt skal kunne sanktioneres med bødestraf. Pligten til at berigtige oplysningerne vil indtræde, når det står klart for virksomheden, at oplysningerne ikke har været korrekte eller kan give et misvisende billede af de pågældende forhold, oplysningerne vedrører.

Virksomheder vil med den foreslåede lovændring, ligesom tilfældet er i dag, være forpligtet til at berigtige oplysninger, som en virksomhed på et tidligere tidspunkt har indsendt til Finanstilsynet. Med forslaget lovfæstes det alene, at det gælder i situationer, hvor virksomheden efterfølgende konstaterer, at oplysningerne ikke har været korrekte eller kan have været misvisende. Det er ikke hensigten, at den foreslåede berigtigelsespligt skal fortolkes videre, end hvad der i dag gælder som følge af indfortolkningen af en berigtigelsespligt i oplysningspligterne.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 12 og 13, § 2, nr. 3 og 13, § 4, nr. 3, § 5, nr. 2, § 6, nr. 2, § 7, nr. 3, § 8, nr. 2, § 9, nr. 2, § 10, nr. 2, § 11, nr. 3, § 12, nr. 3 og § 13, nr. 2, samt bemærkningerne hertil.

2.3. Finanstilsynets adgang til oplysninger og tilsyn med sunde beslutningsprocesser

2.3.1. Gældende ret

Reglerne om Finanstilsynets adgang til oplysninger i forbindelse med tilsyn med finansielle virksomheder m.v. fremgår af kapitel 21 om tilsyn i lov om finansiel virksomhed. I medfør af § 344, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 937 af 6. september 2019 med senere ændringer, påser Finanstilsynet overholdelsen af den finansielle lovgivning. Finanstilsynet skal tilrettelægge den sædvanlige tilsynsvirksomhed med henblik på at fremme den finansielle stabilitet og tilliden til de finansielle virksomheder og markeder samt for forsikringsbranchen at varetage beskyttelsen af forsikringstagernes interesser. Finanstilsynet skal i sin tilsynsvirksomhed lægge vægt på holdbarheden af den enkelte finansielle virksomheds forretningsmodel. Tilrettelæggelsen af tilsynsvirksomheden skal ske ud fra et væsentlighedshensyn, hvor den tilsynsmæssige indsats står i forhold til de potentielle risici eller skadevirkninger.

Efter § 346, stk. 1, skal Finanstilsynet undersøge de finansielle virksomheders, finansielle holdingvirksomheders og forsikringsholdingvirksomheders forhold, herunder ved gennemgang af løbende indberetninger og ved inspektioner i den enkelte virksomhed. Finanstilsynet kan endvidere foretage inspektionsbesøg i sparevirksomheder. Endvidere kan tilsynsmyndighederne i et andet land inden for EU eller i et land, som Den Europæiske Union har indgået aftale med på det finansielle område, efter forudgående meddelelse herom til Finanstilsynet foretage inspektion i de her i landet beliggende filialer af udenlandske finansielle virksomheder med hjemsted i det pågældende land. Finanstilsynet kan endvidere selvstændigt foretage inspektioner i filialer af udenlandske kreditinstitutter eller investeringsselskaber, der er beliggende her i landet.

Efter § 347, stk. 1, skal finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder, forsikringsholdingvirksomheder, blandede holdingvirksomheder, leverandører og underleverandører give Finanstilsynet de oplysninger, der er nødvendige for tilsynets virksomhed. I overensstemmelse med bestemmelser fastsat i direktiver gælder dette tilsvarende for udenlandske kreditinstitutter, administrationsselskaber og investe-

ringsselskaber, der udøver virksomhed her i landet gennem etablering af filial eller udbud af finansielle tjenesteydelser.

Af § 347, stk. 2, følger det, at Finanstilsynet til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse kan få adgang til en finansiel virksomhed og dens filialer, en finansiel holdingvirksomhed, en forsikringsholdingvirksomhed eller en fælles datacentral med henblik på indhentelse af oplysninger, herunder ved inspektioner. Finanstilsynet kan endvidere indhente oplysninger og til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse få adgang til de virksomheder, med hvilke den finansielle virksomhed, den finansielle holdingvirksomhed eller forsikringsholdingvirksomheden har særlig direkte eller indirekte forbindelse i det omfang, det er nødvendigt for bedømmelse af en finansiel virksomheds, en finansiel holdingvirksomheds eller en forsikringsholdingvirksomheds økonomiske stilling, jf. stk. 3. Desuden følger det af stk. 4, at Finanstilsynet kan kræve alle oplysninger, herunder regnskaber og regnskabsmateriale, udskrift af bøger, andre forretningspapirer og elektronisk lagrede data, som skønnes nødvendige for Finanstilsynets virksomhed eller til afgørelse af, om en fysisk eller juridisk person er omfattet af bestemmelserne i denne lov.

Finanstilsynet har endvidere mulighed for at påbyde en virksomhed eller en finansiel holdingvirksomhed at lade foretage og afholde udgifterne til en uvildig undersøgelse af et eller flere nærmere angivne forhold i virksomheden, som Finanstilsynet mener er af væsentlig betydning for Finanstilsynets vurdering af den finansielle virksomhed eller den finansielle holdingvirksomhed, jf. § 347 b.

2.3.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Det fremgår af den politiske aftale af 27. marts 2019 om styrkelse af indsatsen mod finansiel kriminalitet, at der er behov for, at Finanstilsynet som led i den forebyggende indsats mod finansiel kriminalitet, herunder hvidvask, får bedre mulighed for på et tidligere tidspunkt at få et øget indblik i informationer fra særligt større finansielle virksomheder for derigennem at kunne afdække mulige risici for overtrædelse af reglerne. Det fremgår desuden, at der ligeledes er behov for, at Finanstilsynet får bedre mulighed for at følge en virksomheds efterlevelse af påbud m.v., som Finanstilsynet har givet virksomheden for utilstrækkelige foranstaltninger til bekæmpelse af finansiel kriminalitet.

Finanstilsynet skal på den baggrund have adgang til at udpege en sagkyndig person, der efter mandat fra Finanstilsynet i en nærmere bestemt periode kan følge den daglige drift af institutterne, herunder overvære bestyrelsesmøder. Muligheden vil kunne anvendes i de tilfælde, hvor Finanstilsynet har givet et påbud m.v. for utilstrækkelige foranstaltninger til bekæmpelse af finansiel kriminalitet, eller hvor Finanstilsynet i øvrigt finder grundlag for, at der er et væsentligt behov for nærmere at følge en virksomhed med henblik på at afdække mulige risici for finansiel kriminalitet. Den sagkyndige person skal på baggrund af sine observationer og indsamlede data afrapportere til Finanstilsynet. Den sagkyndiges rolle kan karakteriseres som en observatør.

Den foreslåede ordning bygger blandt andet på erfaringer fra England og Tyskland, hvor myndighederne har adgang til at indsætte personer i institutterne.

Det er Erhvervsministeriets vurdering, at muligheden for at indsætte en sagkyndig person vil styrke Finanstilsynets indsigt i situationer, hvor Finanstilsynets eksisterende tilsynsmæssige reaktionsmuligheder, f.eks. påbud og påtale, ikke er tilstrækkelige eller hensigtsmæssige i forhold til at sikre en virksomheds

overholdelse af den finansielle lovgivning, hvidvaskloven m.v., eller hvor der i øvrigt er et væsentligt behov for at følge virksomheden tæt med henblik på at afdække mulige risici for finansiel kriminalitet.

2.3.3. Lovforslagets indhold

Det foreslås, at Finanstilsynet skal kunne påbyde en finansiel virksomhed, en finansiel holdingvirksomhed eller en forsikringsholdingvirksomhed at lade en eller flere sagkyndige personer følge virksomheden i en periode på op til 6 måneder, når Finanstilsynet vurderer, at der er væsentlige forhold, som giver anledning hertil med henblik på varetagelsen af Finanstilsynets virksomhed. Tilsvarende vil gælde for filialer omfattet af § 1, stk. 3 og 4, i lov om finansiel virksomhed.

Den foreslåede bestemmelse forudsættes f.eks. anvendt i situationer, hvor Finanstilsynet har givet et påbud for utilstrækkelige foranstaltninger til forebyggelse af finansiel kriminalitet, og hvor Finanstilsynet vurderer, at der er behov for i den forbindelse at følge en virksomheds efterlevelse af det udstedte påbud. Påbud rettet mod overholdelse af andre dele af den finansielle lovgivning vil også kunne udløse behovet for, at en sagkyndig person følger en virksomheds drift. Der vil altså være tale om situationer, hvor Finanstilsynets eksisterende tilsynsmæssige reaktionsmuligheder, f.eks. påtale og påbud, ikke vil være tilstrækkelige eller hensigtsmæssige i forhold til sikring af overholdelse af den finansielle lovgivning, hvidvaskloven m.v., og hvor der derfor vil være behov for at følge virksomheden tæt og indefra.

Det vil dog ikke være en betingelse for bestemmelsens anvendelse, at der er truffet afgørelse om påbud eller påtale i forhold til virksomheden. Det forudsættes således, at den foreslåede bestemmelse anvendes i situationer, hvor Finanstilsynet efter en konkret vurdering finder, at der er væsentlige forhold, der giver anledning til at følge den pågældende virksomhed med henblik på varetagelsen af Finanstilsynets virksomhed. Med den foreslåede bestemmelse vil Finanstilsynet således som led i den forebyggende indsats mod f.eks. finansiel kriminalitet, herunder hvidvask, og som led i tilsynsvirksomheden i øvrigt, få bedre mulighed for på et tidligere tidspunkt at få et øget indblik i informationer fra finansielle virksomheder, for derigennem at kunne afdække mulige risici for overtrædelse af reglerne.

Finanstilsynet vil bl.a. kunne udpege sagkyndige personer til at vurdere kvaliteten af systemer og kontroller og til at verificere oplysninger, der er videregivet fra den finansielle virksomhed m.v. til Finanstilsynet.

Ved vurderingen af, hvorvidt der vil være grundlag for at udstede et påbud efter stk. 1, skal Finanstilsynet lægge vægt på hensynet til at sikre et effektivt tilsyn med virksomheden samt risikoen for overtrædelse af de regler, der gælder for virksomheden.

Med bestemmelsen foreslås det, at den sagkyndige person udpeges i en periode på op til maksimalt 6 måneder. Det forudsættes dog, at udpegningen almindeligvis vil have en længde på mellem 6 til 8 uger. Der vil dog kunne være behov for, at udpegningen skal vare op mod 6 måneder. Det vil eksempelvis kunne være tilfældet, hvis Finanstilsynet har grund til at antage, at der foreligger meget omfattende eller komplekse kritisable forhold i den pågældende virksomhed. Det vil eksempelvis også kunne være begrundet i den pågældende virksomheds størrelse, herunder organisatoriske størrelse og relative størrelse på det pågældende marked, hvor virksomheden opererer.

Det vil være Finanstilsynet, der i forbindelse med udpegningen af de pågældende personer, fastsætter, hvor længe de sagkyndige personer vil skulle følge driften af den finansielle virksomhed m.v. Ved fastsættelsen af perioden vil Finanstilsynet skulle foretage en proportionalitetsafvejning, der inddrager

risikoen for regelovertrædelser og de konstaterede forhold, der begrunder påbuddet. Den sagkyndige person vil kunne genudpeges, og det forudsættes, at der forud for hver genudpegning foretages en selvstændig vurdering af, om kriterierne for udpegning efter stk. 1 fortsat er opfyldt.

Det foreslås, at manglende efterlevelse af påbud efter den foreslåede stk. 1 kan straffes med bøde.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 2, nr. 15, og bemærkningerne hertil.

Det foreslås endvidere, at en virksomhed, der har modtaget et påbud om, at der vil ske udpegning af en sagkyndig person, vil skulle give de sagkyndige personer de oplysninger og adgang til de møder m.v., der er nødvendige for at kunne følge den daglige drift. Det bemærkes i den forbindelse, at de sagkyndige personer vil være omfattet af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354, stk. 1, 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed. Den sagkyndige person vil således kunne få adgang til samtlige informationer og data fra den finansielle virksomhed, som vedkommende vurderer er relevante for opgavevaretagelsen i henhold til Finanstilsynets påbud, ligesom personen vil kunne overvære alle møder i virksomheden og øvrige relevante beslutningsfora i virksomheden. Det omfatter bl.a. bestyrelsesmøder, direktionsmøder og generalforsamlinger m.v.

Den sagkyndige person vil have mulighed for at indhente viden om den igangværende drift i en finansiel virksomhed, der eksempelvis har fået påbud fra Finanstilsynet for utilstrækkelige foranstaltninger til bekæmpelse af finansiel kriminalitet. Denne viden vil i en eventuel efterfølgende straffesag mod den pågældende finansielle virksomhed eller en af virksomhedens kunder kunne have væsentlig bevismæssig værdi for politi og anklagemyndighed. Der vil være adgang til at afhøre den sagkyndige person i forbindelse med behandlingen af en straffesag, jf. § 354, stk. 6, nr. 2.

Den sagkyndige person vil være repræsentant for Finanstilsynet, men kan også være ansat fra Finanstilsynet. Det indebærer, at de sagkyndige personer vil skulle have adgang til oplysninger i samme omfang som Finanstilsynet, herunder med de begrænsninger, der f.eks. følger af forbuddet mod selvinkriminering i lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter (retssikkerhedsloven) og Den Europæiske Menneskeretskonvention.

Da den sagkyndige vil kunne få adgang til virksomhedens lokaler og de oplysninger, der er relevante for opgavevaretagelsen i henhold til Finanstilsynets påbud, vil Finanstilsynet endvidere skulle iagttage reglerne i retssikkerhedslovens kapitel 2 og 3, ved udstedelse af påbud.

Det betyder bl.a. at Finanstilsynet som udgangspunkt skriftligt skal underrette virksomheden om påbuddet senest 14 dage, inden den sagkyndige skal følge virksomheden, jf. retssikkerhedslovens § 5, stk. 1 og 2. Underretningen vil skulle indeholde en række oplysninger om påbuddet, der er nærmere oplistet i retssikkerhedslovens § 5, stk. 2, nr. 1-4. Endvidere vil den sagkyndige som udgangspunkt skulle legitimere sig selv, når den pågældende følger virksomheden, jf. retssikkerhedslovens § 6, stk. 1.

Finanstilsynet vil desuden skulle tage stilling til, om virksomheden med rimelig grund mistænkes for at have begået en strafbar lovovertrædelse, jf. retssikkerhedslovens § 9, stk. 1. Det bemærkes i den forbindelse, at Finanstilsynet vil kunne udstede påbuddet, selvom virksomheden med rimelig grund mistænkes for at have begået en strafbar lovovertrædelse, hvis den sagkyndige skal følge virksomheden

med henblik på at tilvejebringe oplysninger til brug for behandlingen af andre spørgsmål end fastsættelse af straf, jf. retssikkerhedslovens § 9, stk. 2.

Det foreslås, at undladelse af at give de sagkyndige personer de oplysninger og adgang til møder, der vil være nødvendige for at kunne følge den daglige drift, vil kunne straffes med bøde. Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 2, nr. 15, og bemærkningerne hertil.

Det er Finanstilsynet, der i forbindelse med udpegningen vil skulle fastsætte vilkårene for, hvordan de sagkyndige personer konkret vil skulle følge den daglige drift af virksomheden. Dette sker ved en instruks til den sagkyndige person. Med udtrykket den "daglige drift" sigtes til alle dele af den finansielle virksomhed m.v., som er underlagt Finanstilsynets tilsynskompetence. I sager, hvor en virksomhed som følge af et andet påbud påbydes, at en sagkyndig person skal følge virksomhedens daglige drift, forudsættes de sagkyndige personers opgavevaretagelse afgrænset til det udstedte påbuds indhold og formål.

Den sagkyndige vil som observatør ikke have adgang til at udøve yderligere tvangsindgreb, eksempelvis ved at tvinge sig adgang til et bestemt lokale i virksomheden, medmindre den sagkyndige er ansat ved Finanstilsynet og dermed allerede efter de eksisterende regler i bl.a. lov om finansiel virksomhed § 347, stk. 2, har adgang til et sådant tvangsindgreb. Måtte der forekomme situationer, hvor en sagkyndig, der ikke er ansat i Finanstilsynet, f.eks. ikke får udleveret materiale til et bestyrelsesmøde, som den pågældende skal overvære, vil den sagkyndige skulle orientere Finanstilsynet herom. Finanstilsynet vil derefter kunne anvende de relevante tilsynsbeføjelser, herunder administrative tvangsindgreb, over for den pågældende virksomhed.

Det forudsættes, at de sagkyndige personer i selskabsretlig henseende alene vil fungere som observatører og således ikke indgå i ledelsen af den pågældende finansielle virksomhed m.v. Det indebærer bl.a., at de sagkyndige personer ikke vil være omfattet af reglerne om ledelses- og erstatningsansvar efter selskabslovens regler m.v., og de vil derfor ikke kunne pådrage sig et ansvar for de beslutninger, der træffes på f.eks. den finansielle virksomheds bestyrelsesmøder m.v., ligesom den pågældende ikke vil kunne pålægges erstatningsansvar for beslutninger, der træffes af ledelsen i den finansielle virksomhed.

Med den foreslåede bestemmelse tilsigtes der ingen ændringer i ledelsens eller bestyrelsens ansvar. De sagkyndige personer vil alene have til formål at følge virksomheden med henblik på at foretage observationer og indhente oplysninger til Finanstilsynet. Det forhold, at de sagkyndige personer deltager i møder på vegne af Finanstilsynet vil således ikke kunne indebære en accept eller anden tilkendegivelse vedrørende direktionens eller bestyrelsens beslutninger, handlinger, undladelser eller fremgangsmåde i øvrigt. De sagkyndige personers deltagelse vil ligeledes ikke kunne tillægges betydning ved Finanstilsynets valg af reaktionsmuligheder over for virksomheden m.v. eller på anden vis have virkning i forhold til muligheden for at pålægge strafansvar for virksomheden eller dens ledelse m.v.

Det foreslås, at de sagkyndige personer i forbindelse med observationen af den daglige drift vil skulle orientere Finanstilsynet om forhold af væsentlig betydning for Finanstilsynets virksomhed. Den foreslåede bestemmelse skal sikre, at Finanstilsynet bliver orienteret, hvis den sagkyndige person bliver opmærksom på forhold, som indikerer mulige risici for overtrædelse af den finansielle lovgivning, hvidvaskloven m.v. Formålet er, at Finanstilsynet får mulighed for hurtigere at reagere på oplysninger om den finansielle virksomheds tilstand som et supplement til de indgrebsmuligheder, som Finanstilsynet er tildelt efter gældende ret, f.eks. ved udstedelse af påbud.

Det forudsættes med den foreslåede bestemmelse, at Finanstilsynet fortsat vil tilrettelægge Finanstilsynets virksomhed i overensstemmelse med § 344, stk. 2, hvilket bl.a. indebærer, at tilrettelæggelsen vil skulle ske ud fra et væsentlighedshensyn, hvor den tilsynsmæssige indsats står i forhold til de potentielle risici eller skadevirkninger, jf. § 344, stk. 2, 3. pkt. Finanstilsynet vil således som ved behandlingen af øvrige tilsynssager skulle foretage en sædvanlig prioritering af tilsynsindsatsen ud fra en risikobaseret tilgang, bl.a. under hensyntagen til f.eks. øvrige tilsynssager under behandling af Finanstilsynet. Det forhold, at Finanstilsynet udpeger en sagkyndig person til at følge virksomhedens daglige drift, påvirker således ikke Finanstilsynets mulighed for på et senere tidspunkt at træffe afgørelse vedrørende forhold, som blev konstateret eller kunne være konstateret i forbindelse med den sagkyndiges observationer.

Det er Finanstilsynet, der efter den foreslåede bestemmelse, vil kunne udpege den eller de sagkyndige personer. Det er i den forbindelse Finanstilsynet, der afgør om den pågældende er egnet til at varetage opgaven og har den fornødne sagkundskab.

Finanstilsynet påser i forbindelse med udpegningen, at den sagkyndige person opfylder forvaltningslovens krav vedrørende habilitet. Det indebærer bl.a., at den pågældende ikke må have en særlig personlig eller økonomisk interesse i sagens udfald, og at der i øvrigt ikke må foreligge omstændigheder, som er egnet til at vække tvivl om vedkommendes upartiskhed fra virksomheden. Bestemmelsen har til formål at sikre, at der ikke foreligger omstændigheder, der er egnede til at rejse tvivl om personers fuldstændige upartiskhed fra virksomheden og loyalitet til Finanstilsynet som opdragsgiver.

Finanstilsynet kan på ethvert tidspunkt bestemme, at den sagkyndige person skal ophøre med at følge virksomheden, herunder hvis Finanstilsynet vurderer, at den pågældende ikke længere opfylder de fastsatte krav til sagkundskab og uvildighed, eller fordi formålet med udpegningen ikke længere er til stede.

De sagkyndige personer vil skulle følge den daglige drift på vegne af Finanstilsynet, og vil dermed skulle opfylde de krav, der stilles til den offentlige forvaltning, herunder forvaltningsloven, offentlighedsloven og retssikkerhedsloven.

Det er Finanstilsynet, som vil være de sagkyndige personers kontraktpart og ikke den finansielle virksomhed. Der opstår på den baggrund ikke et "klientforhold" eller et aftaleforhold i øvrigt mellem de sagkyndige og den finansielle virksomhed.

Finanstilsynet kan foreløbigt udrede udgifterne til de sagkyndige personer. Udgifterne til de sagkyndiges virke vil dog i sidste ende skulle afholdes af den finansielle virksomhed. Finanstilsynet vil kunne kræve forudgående eller løbende betaling eller sikkerhedsstillelse fra den finansielle virksomhed.

Et påbud om at lade en eller flere sagkyndige personer følge en virksomhed i en nærmere fastsat periode vil kunne indbringes for Erhvervsankenævnet senest 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende, jf. § 372, stk. 1.

Det foreslås, at det vil være Finanstilsynets bestyrelse, som vil skulle træffe afgørelse i sager om påbud efter den foreslåede bestemmelse. Der henvises til lovforslagets § 2, nr. 8, og bemærkningerne hertil.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 2, nr. 15, og bemærkningerne hertil.

2.4. Styrkelse af whistleblowerordning – forbud mod tavshedsklausuler

2.4.1. Gældende ret

Den finansielle lovgivning stiller krav om, at virksomheder i den finansielle sektor skal have en whistleblowerordning, jf. bl.a. § 75 a i lov om finansiel virksomhed. Ordningen kan etableres via kollektiv overenskomst. Whistleblowerordningen skal sikre, at ansatte i den finansielle sektor gennem en særlig, uafhængig og selvstændig kanal anonymt kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering.

Følgende love på det finansielle område indeholder regler om whistleblowerordninger: Hvidvaskloven, lov om finansiel virksomhed, lov om forsikringsformidling, lov om betalinger, lov om kapitalmarkeder, lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, lov om investeringsforeninger m.v., lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., lov om firmapensionskasser, lov om forbrugerlånsvirksomheder, lov om ejendomskreditselskaber, lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, lov om den selvejende institution Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond.

Virksomheder må ikke udsætte ansatte eller tidligere ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte eller tidligere ansatte har indberettet en virksomheds overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i virksomheden, jf. § 75 b. Denne bestemmelse kan ikke fraviges ved aftale til ugunst for den ansatte, jf. bestemmelsens stk. 3. Tilsvarende bestemmelser følger af en række andre love på det finansielle område.

Beskyttelsen af whistlebloweren finder først anvendelse, når der er indberettet oplysninger om virksomheden, dvs. når den ansatte har foretaget en indberetning. § 75 b regulerer ikke den situation, hvor en virksomhed aftaler med sine ansatte, at de ikke under eller efter ansættelsesforholdet kan indberette oplysninger til Finanstilsynet (såkaldte tavshedsklausuler).

Ansatte, direktører, bestyrelsesmedlemmer m.v. i finansielle virksomheder må bl.a. ikke uberettiget videregive oplysninger, som de under udøvelsen af deres hverv er blevet bekendt med, jf. § 117, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed. Bestemmelsen pålægger dermed ansatte m.fl. i en finansiel virksomhed en tavshedspligt med hensyn til de oplysninger, som de får kendskab til gennem ansættelsen.

Ved vurderingen af, hvornår videregivelse af oplysninger omfattet af tavshedspligten er berettiget, skal der foretages en konkret afvejning af den finansielle virksomheds interesse i at kunne videregive oplysningerne over for kundens berettigede forventning om, at oplysningerne hemmeligholdes. Det fremgår af forarbejderne til bestemmelsen, at videregivelse af oplysninger til Finanstilsynet i henhold til loven eller til skattemyndighederne i henhold til bl.a. skattekontrolloven i praksis anses for berettiget, jf. Folketingstidende 2002-03, Tillæg A, side 4832. Tilsvarende gælder som det klare udgangspunkt for videregivelse af oplysninger til retshåndhævelsesformål til politi og anklagemyndighed. Stiller politiet eksempelvis spørgsmål til en ansat i en finansiel virksomhed som led i en efterforskning, vil den ansattes videregivelse af oplysninger til politiet i den anledning altid være berettiget. Disse formodningsregler fremgår dog ikke af loven.

2.4.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Det følger af den politiske aftale af 27. marts 2019 om yderligere initiativer til styrkelse af indsatsen mod finansiel kriminalitet, at det ikke skal være muligt for en arbejdsgiver at indrette ansættelsesforholdene for virksomhedens medarbejdere på en sådan måde, at medarbejderne er afskåret fra gå til virksomhedens whistleblowerordning eller til Finanstilsynet eller andre offentlige myndigheder med oplysninger om ulovligheder i virksomheden.

En whistleblower kan tilvejebringe helt afgørende information til myndighederne, især på det finansielle område, f.eks. at stoppe hvidvask eller finansiering af terrorisme. Det er derfor vigtigt, at effektiviteten af virksomhedernes whistleblowerordninger sikres, herunder at der ikke opstilles hindringer for de ansattes brug af ordningen.

På den baggrund skal der skabes klarhed om den enkelte ansattes retstilstand i forhold til tavshedsklausuler. Der må ikke være tvivl om, at man som whistleblower er sikret mod ansættelsesretlige følger af en indberetning. En tavshedsklausul som medfører, at en ansat eller tidligere ansat ikke kan indberette lovovertrædelser til en whistleblowerordning, vil ikke være i overensstemmelse med intentionerne bag kravet om en whistleblowerordning, og en sådan klausul må også antages at være ugyldig. For at undgå nogen tvivl herom vil det være hensigtsmæssigt, at det fremgår eksplicit af lovgivningen.

Den foreslåede lovfæstelse følger op på de seneste lovændringer, der er foretaget for at styrke whistleblowerbestemmelserne i de finansielle virksomheder. Der henvises til den politiske aftale mellem Socialdemokraterne, Det Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti, Venstre, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti om regulering af systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) samt krav til alle banker og realkreditinstitutter om mere og bedre kapital og højere likviditet (Bankpakke 6) af 10. oktober 2013, som er udmøntet i lov nr. 268 af 25. marts 2014.

2.4.3. Lovforslagets indhold

Det foreslås, at indgås der fremover aftale mellem virksomheden og den ansatte eller en tidligere ansat om tavshedsklausul, vil det skulle fremgå af disse aftaler, at den ansatte i en finansiel virksomhed ikke vil være afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle lovgivning til offentlige myndigheder.

Herudover foreslås, at den ansatte eller den tidligere ansatte i en finansiel virksomhed ikke vil skulle være afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle lovgivning til offentlige myndigheder, selvom et sådant forbud indgår i en eksisterende aftale mellem den ansatte og den finansielle virksomhed.

Det foreslås, at forbuddet mod tavshedsklausuler også vil skulle gælde for indberetninger til virksomhedernes egne ordninger og ordninger etableret ved kollektiv overenskomst efter bl.a. § 75 a i lov om finansiel virksomhed.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 10, § 2, nr. 4, § 4, nr. 1, § 5, nr. 1, § 6, nr. 1, § 7, nr. 2, § 8, nr. 1, § 9, nr. 1, § 10, nr. 1, § 11, nr. 1, § 12, nr. 1, og §§ 14-16 samt bemærkningerne hertil.

2.5. Midlertidigt stop for nye kunder ved alvorlige overtrædelser af centrale hvidvaskregler

2.5.1. Gældende ret

Det følger af hvidvasklovens § 51, at Finanstilsynet bl.a. kan påbyde virksomheder og personer omfattet af hvidvaskloven at foretage nødvendige foranstaltninger ved overtrædelser af bestemmelser i hvidvaskloven eller regler udstedt i medfør heraf. Finanstilsynet kan ligeledes i en række situationer påbyde virksomheder omfattet af hvidvaskloven at afsætte den hvidvaskansvarlige, som virksomheden har udpeget, jf. hvidvasklovens § 51 a.

Finanstilsynet kan i visse tilfælde påbyde finansielle virksomheder ikke at påtage sig nye kundeforhold, der f.eks. øger risikoen for virksomhedens solvens, jf. § 350 i lov om finansiel virksomhed. Denne bestemmelse har til formål at Finanstilsynet kan gribe ind over for en finansiel virksomhed, inden der sker en overtrædelse af loven.

2.5.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Det følger af den politiske aftale af 27. marts 2019 om yderligere initiativer til styrkelse af indsatsen mod finansiel kriminalitet, at Finanstilsynet skal have mulighed for at udstede påbud om, at en virksomhed midlertidigt ikke må påtage sig nye kundeforhold, hvis der er konstateret alvorlige overtrædelser af centrale hvidvaskregler i virksomheden.

Finanstilsynet har i dag efter hvidvaskloven en bred adgang til at gribe ind over for virksomheder, som er underlagt Finanstilsynets tilsyn, men som ikke overholder reglerne i hvidvaskloven. Der er dog ikke mulighed for, at Finanstilsynet kan påbyde en virksomhed at stoppe med at optage nye kundeforhold.

Tilsynsmyndighederne i en række andre EU-lande, herunder Italien, Estland, Finland, Letland og Sverige har mulighed for at forbyde en virksomhed at optage nye kundeforhold, indtil virksomheden har rettet op på nærmere angivne kritisable forhold.

Det er Erhvervsministeriets vurdering, at en lignende hjemmel i dansk ret vil sikre effektive indgrebsmuligheder for Finanstilsynet i situationer, hvor der foreligger alvorlige overtrædelser af hvidvaskloven, eksempelvis i forbindelse med manglende iagttagelse af kundekendskabskravene. Et påbud om midlertidigt stop for nye kunder vil skulle vare, indtil virksomheden kan dokumentere at have rettet op på forholdene. Påbuddet vil derfor udgøre et væsentligt incitament til hurtigt at rette op på de overtrædelser af hvidvaskloven, påbuddet vedrører.

Hvis indgrebsmuligheden skal være effektiv, finder Erhvervsministeriet, at muligheden skal kunne anvendes overfor hele virksomheden og dermed kunne udstrækkes til virksomhedens filialer i udlandet. Disse filialer skal på den ene side i henhold til hvidvaskreguleringen overholde hvidvaskreglerne i værtslandet, men på den anden side er hjemlandet forpligtet til at føre tilsyn med, at virksomheden sikrer, at dens filialer i udlandet overholder udenlandsk lov i overensstemmelse med tilsynsforpligtelsen på koncernniveau, som blev indført ved implementering af 4. hvidvaskdirektiv den 26. juni 2017.

2.5.3. Lovforslagets indhold

Det foreslås, at Finanstilsynet skal kunne påbyde en virksomhed omfattet af hvidvasklovens § 1, stk. 1, nr. 1-8, 10, 11, 19, 23 og 24, at virksomheden eller personen midlertidigt ikke må optage nye kundeforhold, når der er konstateret en alvorlig overtrædelse af bestemmelser i denne lov eller regler udstedt i medfør

heraf. Er overtrædelsen foregået helt eller delvist i en virksomheds udenlandske filial, vil påbuddet kunne udstrækkes til at omfatte filialen. Et påbud vil ophøre, når virksomheden eller personen over for Finanstilsynet dokumenterer, at overtrædelsen er ophørt. Der er tale om et væsentligt indgreb over for virksomheden eller personen. Det forudsættes derfor, at Finanstilsynet hurtigst muligt ved modtagelse af dokumentationen foretager en vurdering af, om det er tilstrækkeligt dokumenteret, at overtrædelsen er ophørt, og meddeler virksomheden sin vurdering.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 15, samt bemærkningerne hertil.

2.6. Skærpelse af strafansvar og forældelsesfrist for afgivelse af urigtige eller vildledende oplysninger til Finanstilsynet

2.6.1. Direktions- og bestyrelsesmedlemmers m.v. undladelse af at træffe nødvendige foranstaltninger i tilfælde af tab eller nærliggende fare for tab af væsentlig størrelse

2.6.1.1. Gældende ret

Det følger af § 373, stk. 6, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed, at hvis et medlem af bestyrelsen eller direktionen i en finansiel virksomhed, en finansiel holdingvirksomhed eller en forsikringsholding-virksomhed undlader at træffe nødvendige foranstaltninger i tilfælde af tab eller nærliggende fare for tab af væsentlig størrelse, straffes vedkommende med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, for så vidt højere straf ikke er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Efter § 373, stk. 6, 2. pkt., gælder tilsvarende for et medlem af bestyrelsen eller direktionen i en sparevirksomhed eller administrator i et administrationsbo oprettet i medfør af § 247 a.

2.6.1.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Det fremgår af den politiske aftale af 27. marts 2019 om styrkelse af indsatsen mod finansiel kriminalitet, at strafferammen forhøjes til fængsel indtil 2 år for et direktions- eller bestyrelsesmedlems undladelse af at træffe nødvendige foranstaltninger i tilfælde af tab eller nærliggende fare for tab af væsentlig størrelse. Der henvises til aftalens pkt. 3 om betydelig skærpelse af sanktionsmulighederne.

Når direktions- eller bestyrelsesmedlemmer ikke foretager de nødvendige foranstaltninger for eksempelvis at undgå tab af væsentlig størrelse, udsættes virksomheden, dens kunder og samarbejdspartnere og i nogle tilfælde forbrugere for en betydelig risiko. Erhvervsministeriet finder, at sådanne undladelser bør kunne sanktioneres hårdere.

2.6.1.3. Lovforslagets indhold

Det foreslås at forhøje strafferammen i § 373, stk. 6, 1. pkt., fra bøde eller fængsel indtil 4 måneder til bøde eller fængsel indtil 2 år. Bestemmelsen vil omfatte et medlem af bestyrelsen og direktionen i en finansiel virksomhed, en finansiel holdingvirksomhed eller en forsikringsholdingvirksomhed, som undlader at træffe nødvendige foranstaltninger i tilfælde af tab eller nærliggende fare for tab af væsentlig størrelse.

Det bemærkes, at med den foreslåede bestemmelse vil den forhøjede strafferamme endvidere finde tilsvarende anvendelse på et medlem af bestyrelsen eller direktionen i en sparevirksomhed eller administrator i et administrationsbo oprettet i medfør af § 247 a, jf. § 373, stk. 6, 2. pkt.

Det foreslås endvidere at indsætte en henvisning i § 373, stk. 6, 1. pkt., til den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 290 b, stk. 1, der hjemler en forhøjet strafferamme for overtrædelser af § 373, stk. 6 og 7, begået af medlemmer af direktionen eller bestyrelsen i systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI), jf. lovforslagets § 3, nr. 3. Det vil dermed fremgå af § 373, stk. 6, at bestemmelsen finder anvendelse, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 290 b, stk. 1, eller den øvrige lovgivning.

Formålet med dette er at tydeliggøre, at der i medfør af den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 290 b, stk. 1, skal gælde en højere strafferamme for overtrædelser af § 373, stk. 6, når overtrædelsen er begået af et medlem af direktionen eller bestyrelsen i et SIFI.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 2, nr. 22 og 23, samt bemærkningerne hertil.

2.6.2. Afgivelse af urigtige eller vildledende oplysninger

2.6.2.1. Gældende ret

Finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder, forsikringsholdingvirksomheder, blandede holdingvirksomheder, leverandører og underleverandører skal give Finanstilsynet de oplysninger, der er nødvendige for Finanstilsynets virksomhed, jf. § 347, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed. I overensstemmelse med bestemmelser fastsat i direktiver gælder dette tilsvarende for udenlandske kreditinstitutter, administrationsselskaber og investeringsselskaber, der udøver virksomhed her i landet gennem etablering af filial eller udbud af finansielle tjenesteydelser.

Det er Finanstilsynet, der vurderer, hvilke oplysninger der er nødvendige for, at Finanstilsynet kan udføre det fornødne tilsyn med virksomhedernes overholdelse af reglerne. Der er i princippet ingen begrænsning i, hvad Finanstilsynet kan bede om, men der skal være en sammenhæng mellem den ønskede oplysning og det regelsæt, som Finanstilsynet i den konkrete situation påser overholdelsen af. Finanstilsynet er i den forbindelse underlagt de almindelige forvaltningsretlige regler.

Oplysningspligten er begrænset af kreditinstitut-, ISD- og UCITS-direktiverne. De oplysninger Finanstilsynet kan kræve, er f.eks. statistiske oplysninger, oplysninger vedrørende virksomhedernes overholdelse af reglerne om god skik m.v. samt oplysninger til brug for tilsynet med likviditeten.

Der er ikke i lov om finansiel virksomhed fastsat regler om straf for overtrædelse af oplysningspligten i § 347, stk. 1. Der kan dog ifaldes strafansvar efter straffeloven, herunder straffelovens § 162 (om afgivelse af urigtige pligtmæssige erklæringer) eller § 163 (om afgivelse af urigtige skriftlige erklæringer).

Det følger af § 373, stk. 7, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed, at personer, der er knyttet til en finansiel virksomhed, og som giver urigtige eller vildledende oplysninger om forhold vedrørende virksomheden til offentlige myndigheder, til offentligheden, til noget selskabsorgan eller til indskydere, de forsikrede eller obligationsejerne eller andre investorer i den finansielle virksomhed, eller som gør sig skyldig i grov eller oftere gentagen forsømmelse eller skødesløshed, der kan medføre tab for virksomheden eller indskyderne, de forsikrede eller obligationsejerne eller andre investorer i den finansielle virksomhed, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, for så vidt højere straf ikke er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Efter § 373, stk. 7, 2. pkt., gælder tilsvarende for personer knyttet til en sparevirksomhed eller administrator i et administrationsbo oprettet i medfør af § 247 a.

Det følger af forarbejderne til bestemmelsen, at det er fundet af særlig betydning, at finansielle virksomheder, sparevirksomheder eller udstedere af elektroniske penge ikke giver urigtige eller vildledende oplysninger, jf. forslag til lov om finansiel virksomhed, jf. Folketingstidende 2002-03, tillæg A, side 4945.

Det fremgår endvidere af forarbejderne, at bestemmelsen skal ses i sammenhæng med reglerne i straffeloven om urigtige og vildledende oplysninger til offentlige myndigheder og til offentligheden, jf. forslag til lov om finansiel virksomhed, jf. Folketingstidende 2002-03, tillæg A, side 4945. Endvidere er grov eller oftere gentagen forsømmelse eller skødesløshed strafbelagt.

Forældelsesfristen for overtrædelse af bestemmelserne i lov om finansiel virksomhed eller regler, der er udstedt i medfør af loven, er 5 år, jf. § 373, stk. 8, i lov om finansiel virksomhed.

2.6.2.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Det følger af den politiske aftale mellem Socialdemokratiet, Venstre, Liberal Alliance, Det Konservative Folkeparti, Dansk Folkeparti, Det Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti af 27. marts 2019 om styrkelse af indsatsen mod finansiel kriminalitet, at det er en afgørende forudsætning for Finanstilsynets tilrettelæggelse og gennemførelse af dets tilsynsaktiviteter, at de oplysninger, som modtages om finansielle virksomheder, er fyldestgørende og retvisende. Finanstilsynets tilsynsmodel bygger således på, at Finanstilsynet kan have tiltro til korrektheden af de oplysninger, der modtages om de finansielle virksomheders ageren.

Der skal derfor gælde de samme regler for afgivelse af urigtige eller vildledende oplysninger for fysiske personer og virksomheder i lov om finansiel virksomhed, ligesom forældelsesfristen for virksomheders strafansvar for afgivelse af urigtige eller vildledende oplysninger forlænges fra 2 år til 5 år svarende til den nugældende forældelsesfrist for fysiske personer.

Som et led i at sikre, at Finanstilsynet modtager korrekte oplysninger fra virksomhederne, er det vurderet hensigtsmæssigt, at strafferammen for afgivelse af urigtige eller vildledende oplysninger fastsættes således, at der kan straffes med bøde eller fængsel indtil 2 år.

Der henvises til aftalens pkt. 3 om betydelig skærpelse af sanktionsmulighederne.

Erhvervsministeriet finder, at initiativet bør gennemføres ved en ændring af § 373, stk. 7, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed, således at bestemmelsen også skal gælde for finansielle virksomheder, og strafferammen hæves fra bøde eller fængsel indtil 4 måneder til bøde eller fængsel indtil 2 år.

2.6.2.3. Lovforslagets indhold

Det foreslås, at finansielle virksomheder fremover vil skulle omfattes af bestemmelsen i § 373, stk. 7, 1. pkt., om afgivelse af urigtige eller vildledende oplysninger, der i dag alene omfatter fysiske personer, der er tilknyttet en finansiel virksomhed.

Med den foreslåede bestemmelse indføres der således de samme regler for afgivelse af urigtige eller vildledende oplysninger, uanset om det er en finansiel virksomhed eller en fysisk person, der er tilknyttet

en finansiel virksomhed, og som giver urigtige eller vildledende oplysninger om forhold vedrørende virksomheden til offentlige myndigheder, til offentligheden, til noget selskabsorgan eller til indskydere, de forsikrede eller obligationsejerne eller andre investorer i den finansielle virksomhed, eller som gør sig skyldig i grov eller oftere gentaget forsømmelse eller skødesløshed, der kan medføre tab for virksomheden eller indskyderne, de forsikrede eller obligationsejerne eller andre investorer i den finansielle virksomhed.

Den foreslåede tilføjelse af finansielle virksomheder til § 373, stk. 7, i lov om finansiel virksomhed vil desuden have den afledte konsekvens, at finansielle virksomheders afgivelse af urigtige eller vildledende oplysninger om forhold vedrørende virksomheden til offentlige myndigheder mv. fremover vil være omfattet af den særlige forældelsesfrist på 5 år, som gælder for overtrædelser af lov om finansiel virksomhed, jf. lovens § 373, stk. 8.

Med bestemmelsen sikres det endvidere, at forældelsesansvaret for både fysiske personer og finansielle virksomheders strafansvar er 5 år, jf. § 373, stk. 8, i lov om finansiel virksomhed.

Med den foreslåede ændring forudsættes det, at bødeniveauet for finansielle virksomheders overtrædelse af § 373, stk. 7, 1. pkt., fastsættes i overensstemmelse med den gældende bødemodel for overtrædelser af lov om finansiel virksomhed, som blev indført ved lov nr. 1549 af 13. december 2016 om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om investeringsforeninger m.v., lov om værdipapirhandel m.v. og forskellige andre love (Forhøjelse af bødeniveauet for overtrædelse af lov om finansiel virksomhed, udpegning af systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI), krav til egnethed og hæderlighed for nøglepersoner i SIFI'er, aflønningsregler for finansielle virksomheder m.v., lempelse af kapitalkrav for fondsmæglerselskaber, udvidelse af tilsyns- og kontrolbeføjelser for Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen for at imødegå markedsmisbrug m.v.). Efter denne bødemodel opdeles de finansielle virksomheder i 5 kategorier efter deres økonomiske størrelse, og hvor der for hver kategori fastsættes følgende tre overordnede bødeniveauer:

– Et særligt lavt bødeniveau for bagatelagtige overtrædelser.
– Et skærpet bødeniveau for særligt grove overtrædelser.
– Et generelt bødeniveau, som favner de resterende overtrædelser.

For fysiske personer gælder en tilsvarende tredeling af bødeniveauet.

Fastsættelsen af straffen vil som hidtil bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne strafniveau kan fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Det foreslås endvidere at forhøje strafferammen i § 373, stk. 7, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed fra bøde eller fængsel indtil 4 måneder til bøde eller fængsel indtil 2 år.

Med den foreslåede bestemmelse vil den forhøjede strafferamme endvidere finde tilsvarende anvendelse på personer tilknyttet en sparevirksomhed eller et administrationsbo oprettet i medfør af § 247 a, jf. § 373, stk. 7, 2. pkt.

Det foreslås herudover at indsætte en henvisning i § 373, stk. 7, i lov om finansiel virksomhed til den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 290 b, stk. 1, der hjemler en forhøjet strafferamme for overtrædelser af § 373, stk. 7, i lov om finansiel virksomhed, begået af medlemmer af direktionen eller bestyrelsen i systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI), jf. lovforslagets § 3, nr. 3. Det vil dermed fremgå af § 373, stk. 7, i lov om finansiel virksomhed, at bestemmelsen finder anvendelse, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 290 b, stk. 1, eller den øvrige lovgivning.

Formålet med dette er at tydeliggøre, at der i medfør af den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 290 b, stk. 1, vil gælde en højere strafferamme for overtrædelser af § 373, stk. 7, i lov om finansiel virksomhed, når overtrædelsen er begået af et medlem af direktionen eller bestyrelsen i et SIFI.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 2, nr. 22 og 23, samt bemærkningerne hertil, samt pkt. 2.7. nedenfor.

2.6.3. Forhøjelse af strafferammen for overtrædelser begået af ledelsesmedlemmer i systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI)

2.6.3.1. Gældende ret

Det følger af § 373, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed, at hvis et medlem af en bestyrelse eller direktion i en finansiel virksomhed, finansiel holdingvirksomhed eller forsikringsholdingvirksomhed undlader at træffe nødvendige foranstaltninger i tilfælde af tab eller nærliggende fare for tab af væsentlig størrelse, straffes vedkommende med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, for så vidt højere straf ikke er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Efter bestemmelsen gælder det tilsvarende et medlem af bestyrelsen eller direktionen i en sparevirksomhed eller administrator i et administrationsbo oprettet i medfør af § 247 a.

Det følger herudover af § 373, stk. 7, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed, at personer, der er knyttet til en finansiel virksomhed, og som giver urigtige eller vildledende oplysninger om forhold vedrørende virksomheden til offentlige myndigheder, til offentligheden, til noget selskabsorgan eller til indskydere, de forsikrede eller obligationsejerne eller andre investorer i den finansielle virksomhed, eller som gør sig skyldig i grov eller oftere gentagen forsømmelse eller skødesløshed, der kan medføre tab for virksomheden eller indskyderne, de forsikrede eller obligationsejerne eller andre investorer i den finansielle virksomhed, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, for så vidt højere straf ikke er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Efter bestemmelsen gælder det tilsvarende personer knyttet til en sparevirksomhed eller administrator i et administrationsbo oprettet i medfør af § 247 a.

I hvidvasklovens § 78, stk. 2, er der indsat en forhøjet strafferamme, hvorved straffen kan stige til fængsel indtil 6 måneder ved særligt grove eller omfattende forsætlige overtrædelser af en række af hvidvasklovens bestemmelser. Det drejer sig om overtrædelse af § 5 om forbud mod at modtage kontantbetalinger på 50.000 kr. eller derover, § 9, stk. 2 om efterlevelse af politikker og procedurer i koncernforhold, § 10, § 11, stk. 1 og 2 og stk. 3, 2. og 3. pkt., § 12, § 14, stk. 1, stk. 2, 2. pkt., og stk. 3 og 5, om krav til kundekendskabsprocedurer, § 17, stk. 1 og 2, §§ 18-20 om skærpede krav til kundekendskabsprocedurer, § 21, stk. 1, 2. pkt., om lempede krav til kundekendskabsprocedurer, § 25, stk. 1, § 26, stk. 1 og 3 og stk. 4, 1. pkt., og § 30 om undersøgelses-, underretnings- og opbevaringspligt, § 31 om grænseoverskridende virksomhed m.v., § 40 om valutavekslingsvirksomhed og artikel 4-8, 10-12 og 16 i Europa-Parlamentets

og Rådets forordning 2015/847/EU af 20. maj 2015 om oplysninger, der skal medsendes ved pengeoverførsler.

Der er ikke generelt fastsat regler om forhøjede strafferammer for overtrædelser begået af et ledelsesmedlem i et SIFI-institut.

Det følger dog af straffeloven, at der ved straffens fastsættelse skal lægges vægt på lovovertrædelsens grovhed og oplysningerne om gerningsmanden. Ved vurderingen af lovovertrædelsens grovhed lægges der bl.a. vægt på den skade, som lovovertrædelsen har medført, f.eks. om lovovertrædelsen vedrører værdier af en betydelig størrelse, eller om lovovertrædelsen har været egnet til at skade tilliden til en branche, det relevante marked eller den finansielle sektor som sådan.

Det indgår endvidere i almindelighed som en skærpende omstændighed ved strafudmålingen, at en lovovertrædelse er begået under misbrug af en stilling eller et særligt tillidsforhold, f.eks. om lovovertrædelsen er begået af et ledelsesmedlem.

Disse momenter vil kunne blive tillagt betydning ved straffastsættelsen, uanset om den relevante strafbestemmelse udtrykkeligt fastslår, at det er en skærpende omstændighed. Det gælder også i forhold til straffelovens § 290 a om hvidvask.

Det bemærkes, at de ovennævnte forhold endvidere vil kunne tillægges betydning i forhold til vurdering af, om hvidvask antager en sådan særligt grov beskaffenhed, at der er grundlag for at anvende den forhøjede strafferamme i straffelovens § 290 a, stk. 2, som giver mulighed for at straffe kvalificerede former for hvidvask med fængsel indtil 8 år. Som det følger af forarbejderne til bestemmelsen, er opregningen af de strafforhøjende omstændigheder således ikke udtømmende, og det afgørende for anvendelsen af stk. 2 vil derfor være en konkret helhedsbedømmelse, jf. bemærkningerne til forslag til lov om ændring af straffeloven, jf. Folketingstidende 2017-18, A, L 147 som fremsat, side 10.

2.6.3.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Det fremgår af den politiske aftale af 27. marts 2019 om styrkelse af indsatsen mod finansiel kriminalitet, at der skal indsættes en bestemmelse i straffeloven, hvorved strafferammen forhøjes til fængsel indtil 3 år, hvis en overtrædelse af § 373, stk. 6 eller 7, i lov om finansiel virksomhed eller hvidvasklovens § 78, stk. 2, begås af ledelsesmedlemmer i systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) i Danmark. Der henvises til aftalens pkt. 3 om betydelig skærpelse af sanktionsmulighederne.

En sådan forhøjelse af strafferammen for ledelsesmedlemmer i SIFI'er er begrundet med at SIFI'er har en særlig betydning for det finansielle system og dets stabilitet. Derfor påhviler der ledelsen i SIFI'er et videregående ansvar.

Justitsministeriet finder, at initiativet om en forhøjelse af strafferammen for overtrædelser begået af ledelsesmedlemmer i SIFI'er bør gennemføres ved at indsætte en ny bestemmelse i straffelovens § 290 b.

2.6.3.3. Lovforslagets indhold

Det foreslås, at der indsættes en ny bestemmelse i straffelovens § 290 b.

Det foreslås således, at der i straffelovens § 290 b, stk. 1, indsættes en bestemmelse, hvorefter den, der som medlem af direktionen eller bestyrelsen i et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI), gør sig skyldig i overtrædelse af § 373, stk. 6 eller 7, i lov om finansiel virksomhed, straffes med bøde eller fængsel indtil 3 år.

Det foreslås endvidere, at der i straffelovens § 290 b, stk. 2, indsættes en bestemmelse, hvorefter den, der som medlem af direktionen eller bestyrelsen i et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI), gør sig skyldig i en overtrædelse omfattet af § 78, stk. 2, i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven), vil kunne straffes med fængsel indtil 3 år.

Den foreslåede bestemmelse vil være en overbygningsbestemmelse til § 373, stk. 6 og 7, i lov om finansiel virksomhed og hvidvasklovens § 78, stk. 2, og hjemler en forhøjet strafferamme for forsætlige overtrædelser af de nævnte bestemmelser, der begås af medlemmer af direktionen eller bestyrelsen i SIFI'er.

Udtrykket »systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI)« skal forstås i overensstemmelse med det tilsvarende udtryk i lov om finansiel virksomhed.

Det bemærkes, at § 373, stk. 6 og 7, i lov om finansiel virksomhed og hvidvasklovens § 78, stk. 2, foreslås ændret ved den foreslåede § 1, nr. 18, og § 2, nr. 22 og 23.

2.7. 10-årig forældelse af strafansvar efter hvidvaskloven, lov om finansiel virksomhed og straffeloven.

2.7.1. Gældende ret

En lovovertrædelse straffes ikke, når der er indtrådt forældelse, jf. straffelovens § 92.

Straffelovens udgangspunkt er, at forældelsesfristen afhænger af lovovertrædelsens strafferamme. Det fremgår af straffelovens § 93, stk. 1, at forældelsesfristen er 2 år, når der ikke er hjemlet højere straf end fængsel i 1 år for overtrædelsen (nr. 1), og at forældelsesfristen er 5 år, når der ikke er hjemlet højere straf end fængsel i 4 år (nr. 2). Forældelsesfristen er 10 år, når der ikke er hjemlet højere straf end fængsel i 10 år (nr. 3), og forældelsesfristen er 15 år, når der ikke er hjemlet højere straf end fængsel på bestemt tid (nr. 4).

Straffeloven indeholder herudover en række særlige forældelsesfrister for visse overtrædelser. Det fremgår således af straffelovens § 93, stk. 2, nr. 1, at forældelsesfristen i intet tilfælde er mindre end 5 år for overtrædelse af straffelovens § 296, stk. 3, § 297, stk. 2 og § 302, stk. 2, om groft uagtsomme overtrædelser af regler om bl.a. kapitaltilførsel, opbevaring af regnskabsmateriale og afgivelse af urigtige eller vildledende oplysninger om prisen på fast ejendom m.v. Det fremgår endvidere af straffelovens § 93, stk. 2, nr. 2, at forældelsesfristen i intet tilfælde er mindre end 5 år for overtrædelse af skatte-, told-, afgifts- eller tilskudslovgivningen, hvorved der opnås eller kan opnås uberettiget vinding. Straffeloven indeholder herudover visse bestemmelser om overtrædelser, som ikke forældes (§§ 93 a og 93 b).

Det fremgår af straffelovens § 93, stk. 3, at hvis nogen ved samme handling har begået flere lovovertrædelser, for hvilke der efter § 93, stk. 1 og 2, gælder forskellige forældelsesfrister, skal den længste af disse frister anvendes med hensyn til samtlige overtrædelser.

Det fremgår af § 373, stk. 8, i lov om finansiel virksomhed, at forældelsesfristen for overtrædelse af bestemmelser i loven eller regler udstedt i medfør heraf er 5 år.

Hvidvaskloven fastsætter ligeledes en forældelsesfrist på 5 år for overtrædelse af lovens bestemmelser eller regler udstedt i medfør heraf, jf. § 78, stk. 5, i hvidvaskloven.

De gældende forældelsesfrister på 5 år er en fravigelse af den almindelige forældelsesfrist på 2 år efter straffelovens § 93, stk. 1, nr. 1, for overtrædelser for hvilke, der ikke er hjemlet højere straf end fængsel i 1 år.

Den 5-årige forældelsesfrist blev indført i den gældende hvidvasklov og lov om finansiel virksomhed med henblik på at forhindre, at lovovertrædelser, som først bliver opdaget ved tilsynsbesøg i virksomheden, ikke er afskåret fra strafforfølgelse på grund af forældelse, selv om tilsynsbesøgene kan foregå med mere end 2 års interval. Da Finanstilsynets undersøgelser ofte sker med mere end 2 års interval, kan der være indtruffet forældelse ved konstateringen af disse overtrædelser, jf. bemærkningerne til forslag til lov om finansiel virksomhed, jf. Folketingstidende 2002-03, tillæg A, side 4946.

Der blev ved lov nr. 711 af 8. juni 2018 om ændring af straffeloven (Selvstændig bestemmelse om hvidvask) indført en selvstændig bestemmelse om hvidvask i straffelovens § 290 a, hvorefter hvidvask straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder. For sådanne overtrædelser er forældelsesfristen tilsvarende 5 år, jf. straffelovens § 93, stk. 1, nr. 2. Straffen for overtrædelse af § 290 a, stk. 1, kan dog stige til fængsel i 8 år, når hvidvasken er af særlig grov beskaffenhed navnlig på grund af forbrydelsens erhvervsmæssige eller professionelle karakter, eller som følge af den opnåede eller tilsigtede vinding, eller når et større antal forbrydelser er begået, jf. straffelovens § 290 a, stk. 2. Strafansvaret for hvidvask af særligt grov beskaffenhed forældes efter 10 år, jf. straffelovens § 93, stk. 1, nr. 3.

Ved fastlæggelse af forældelsesfristens begyndelse og afbrydelse finder straffelovens § 94 anvendelse. Det følger af straffelovens § 94, stk. 1, at forældelsesfristen regnes fra den dag, da den strafbare virksomhed eller undladelse er ophørt. Hvis strafbarheden af en handling afhænger af eller påvirkes af en indtrådt følge eller anden senere begivenhed, regnes forældelsesfristen dog først fra følgens eller begivenhedens indtræden, jf. straffelovens § 94, stk. 2.

Forældelsesfristen afbrydes, når den pågældende gøres bekendt med sigtelsen, eller når anklagemyndigheden anmoder om rettergangsskridt, hvorved den pågældende sigtes for overtrædelsen, jf. straffelovens § 94, stk. 5. Forældelsesfristen for en juridisk persons ansvar kan afbrydes over for en person, der kan modtage forkyndelser på den juridiske persons vegne efter retsplejelovens § 157 a. Det vil sige, at forældelsesfristen kan afbrydes over for et direktionsmedlem, et bestyrelsesmedlem eller en anden, som har ansvar for den juridiske persons anliggender eller en ansat.

Frafaldes forfølgningen, uden at beslutningen herom omgøres af overordnet anklagemyndighed inden for den almindelige omgørelsesfrist, løber forældelsesfristen videre, som om forfølgning ikke havde fundet sted. Dette gælder også, når forfølgning standses på ubestemt tid. Skyldes standsningen, at sigtede har unddraget sig forfølgningen, medregnes forfølgningstiden dog ikke ved beregningen af forældelsesfristen, jf. straffelovens § 94, stk. 6.

2.7.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Det fremgår af den politiske aftale om styrkelse af indsatsen mod finansiel kriminalitet, at det som led i at skabe tillid til det finansielle system og forebygge lovovertrædelser er afgørende, at der ikke på grund af regler om forældelse kan undgås et strafansvar ved overtrædelser af lov om finansiel virksomhed og hvidvaskloven, selvom disse overtrædelser først opdages på et senere tidspunkt.

Opklaringen af overtrædelser af hvidvaskloven og lov om finansiel virksomhed kræver endvidere ofte en gennemgang af meget omfattende materiale og længerevarende undersøgelser med henblik på at afdække overtrædelsen, dens omfang og ansvarssubjekter.

På den baggrund foreslås forældelsesreglerne ændret, så grove overtrædelser af lov om finansiel virksomhed, grove overtrædelser af hvidvaskloven og overtrædelser af den foreslåede § 290 b i straffeloven om skærpet strafferamme for ledelsesmedlemmer i systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI), skal kunne straffes i op til 10 år efter, at overtrædelserne har fundet sted.

Lov om finansiel virksomhed indeholder krav til etablering og drift af finansielle virksomheder og skal medvirke til at sikre, at der er finansiel stabilitet i Danmark. En effektiv håndhævelse og sanktionering af grove overtrædelser af lov om finansiel virksomhed forudsætter ofte gennemgang af omfattende materiale og længerevarende undersøgelser med henblik på at afdække overtrædelsen, dens omfang og ansvarssubjekter.

Skal hensynene bag reglerne om forældelse følges, tilsiger sådanne afgørende samfundshensyn sammenholdt med, at der kan være en sandsynlighed for, at overtrædelse af lov om finansiel virksomhed først afdækkes efter at forældelse efter de gældende regler er indtruffet, at forældelsesfristen for de grove overtrædelser af loven udvides til 10 år.

Hvidvaskloven har til formål at forebygge hvidvask og terrorfinansiering, og manglende efterlevelse af hvidvasklovens bestemmelser indebærer potentielt store skadevirkninger for samfundet. Som led i at skabe tillid til det finansielle system og forebygge overtrædelser af hvidvaskloven, er det afgørende, at der kan pålægges et strafansvar ved lovovertrædelser, desuagtet at disse først opdages på et senere tidpunkt end overtrædelsen finder sted.

Ved lov nr. 1535 af 18. december 2018 blev der pr. 1. januar 2019 gennemført en markant skærpelse af det hidtidige bødeniveau for overtrædelse af bestemmelser i hvidvaskloven. Skærpelsen skulle afspejle de potentielle skadevirkninger for samfundet, som hvidvask medfører, og som en overtrædelse af reglerne i hvidvaskloven indebærer. Med lovændringen vil et stort pengeinstitut kunne idømmes meget betydelige bøder.

En markant bødestørrelse til en virksomhed sammenholdt med, at der kan være en sandsynlighed for at, overtrædelse af hvidvaskloven først afdækkes, efter at forældelse efter de gældende regler er indtruffet, tilsiger, at forældelsesfristen for de grove overtrædelser af hvidvaskloven forlænges til 10 år på linje med forældelsesfristen i straffeloven for hvidvasksager af særligt grov beskaffenhed (omfattet af straffelovens § 290 a, stk. 2).

Det vil endvidere svare til f.eks. reglerne om forældelse i sager om overtrædelse af skatte- og afgiftslovgivningen. Sådanne overtrædelser forældes som udgangspunkt efter 5 år, mens overtrædelser af særligt grov karakter (omfattet af straffelovens § 289) forældes efter 10 år.

I forhold til den foreslåede overbygningsbestemmelse i straffelovens § 290 b, som medfører en forhøjet strafferamme for ledelsesmedlemmer i et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI), der begår visse overtrædelser af lov om finansiel virksomhed og hvidvaskloven, gør de nævnte hensyn om at sikre tilstrækkelig tid til opklaring og efterforskning sig også gældende.

Overtrædelser af den foreslåede bestemmelse vil således ofte på samme måde som de nævnte overtrædelser af hvidvaskloven og lov om finansiel virksomhed kunne nødvendiggøre en gennemgang af meget omfattende materiale og længerevarende undersøgelser, og der vil være en sandsynlighed for, at en overtrædelse først afdækkes, efter at forældelse efter de gældende regler er indtruffet.

Hertil kommer, at hensynet til indbyrdes sammenhæng i lovgivningen også taler for, at der ikke bør gælde en kortere forældelsesfrist for overtrædelse af den foreslåede overbygningsbestemmelsen i straffelovens § 290 b, der vedrører overtrædelser begået af medlemmer af direktionen og bestyrelsen i et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI), end for de samme overtrædelser, når disse begås af andre personer. I den forbindelse skal det også bemærkes, at den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 290 b alene omfatter forsætlige overtrædelser, mens de relevante bestemmelser i hvidvaskloven og lov om finansiel virksomhed tillige omfatter overtrædelser, der begås ved uagtsomhed.

Med det markante bødeniveau for alvorlige lovovertrædelser sammenholdt med risikoen for, at lovovertrædelserne først afdækkes, efter at forældelse er indtruffet, finder Erhvervsministeriet, at forældelsesfristen for grove overtrædelser af hvidvaskloven bør forlænges.

2.7.3. Lovforslagets indhold

Det foreslås at forhøje forældelsesfristen fra 5 år til 10 år for strafansvar for visse grove overtrædelser af hvidvaskloven og lov om finansiel virksomhed. Den foreslåede bestemmelse vil skulle medvirke til at sikre en øget og styrket håndhævelses- og sanktioneringsmulighed ved overtrædelser af de pågældende love.

De grove overtrædelser af hvidvaskloven og lov om finansiel virksomhed er nærmere oplistet i den foreslåede bestemmelse.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 20, og § 2, nr. 26, samt bemærkningerne hertil.

2.8. Krav til egnethed og hæderlighed for medlemmer af Finanstilsynets bestyrelse

2.8.1. Gældende ret

Etableringen af Finanstilsynets bestyrelse blev besluttet i forbindelse med Bankpakke 6 fra oktober 2013 mellem Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti, Venstre, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance, Det Konservative Folkeparti (Aftale om regulering af systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) samt krav til alle banker og realkreditinstitutter om mere og bedre kapital og højere likviditet), og nedsat 1. juli 2014.

Bestyrelsen blev etableret bl.a. med det formål at sikre Finanstilsynet større politisk uafhængighed i overensstemmelse med internationale standarder om uafhængige banktilsyn, som IMF tidligere har

fremhævet i forbindelse med deres undersøgelse af Danmark. Bestyrelsens rolle er bl.a. at tage stilling til Finanstilsynets afgørelser i større og principielle sager, og dermed sikre kvaliteten af Finanstilsynets afgørelser.

Det følger af § 345, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, at Finanstilsynets bestyrelse udpeges af erhvervsministeren.

Bestyrelsen består af syv medlemmer, som samlet skal have juridisk, økonomisk og finansiel indsigt. Bestyrelsen sammensættes af tre medlemmer med juridisk, økonomisk og finansiel sagkundskab (nr. 1), to medlemmer med ledelsesmæssige baggrund fra den finansielle sektor (nr. 2), et medlem med ledelsesmæssig baggrund fra det øvrige erhvervsliv (nr. 3) og et medlem fra Danmarks Nationalbank (nr. 4), jf. § 345, stk. 2.

Erhvervsministeren udpeger blandt medlemmerne en formand og en næstformand for bestyrelsen, jf. § 345, stk. 3. Erhvervsministeren udpeger endvidere en observatør fra Erhvervsministeriet i bestyrelsen, jf. § 345, stk. 4.

Det følger af § 345, stk. 5, at erhvervsministeren udpeger medlemmer af bestyrelsen og observatøren for op til to år ad gangen. Medlemmerne og observatøren kan genudpeges.

Efter § 345, stk. 6, må medlemmerne af bestyrelsen og observatøren ikke være ansat i eller være bestyrelsesmedlem i finansielle virksomheder, jf. § 5, stk. 1, nr. 1, i virksomheder, der indgår i koncern med finansielle virksomheder, eller i virksomheder, der har kvalificerede ejerandele, jf. § 5, stk. 3, i finansielle virksomheder.

Det følger endvidere af § 38 i forretningsordenen for Finanstilsynets bestyrelse, at for nye bestyrelsesmedlemmer gælder en særlig karensperiode henset til medlemmets tidligere hverv, i hvilken periode medlemmet hverken kan være en del af behandlingen eller beslutningen af sager med relation til den pågældendes tidligere hverv. Det uanset, at medlemmet ikke i sit tidligere hverv har taget del i behandling af den pågældende sag, jf. bekendtgørelse nr. 525 af 23. maj 2018.

Det følger ydermere af § 345, stk. 8, at bestyrelsen nedsætter et ekspertpanel, som samlet har særlig sagkundskab inden for det finansielle område, herunder pengeinstitutvirksomhed, realkreditvirksomhed, forsikrings- og pensionsvirksomhed, fondsmæglervirksomhed, forbrugerforhold, kapitalmarkedsforhold, værdipapirhandel og regnskabsforhold. Bestyrelsen kan efter behov anmode om bistand fra ekspertpanelet i forbindelse med behandling af konkrete tilsynssager.

2.8.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Det fremgår af den politiske aftale om styrkelse af indsatsen mod finansiel kriminalitet, at det er afgørende, at Finanstilsynets bestyrelse er kvalificeret, uafhængig og upartisk. For at understøtte tilliden til bestyrelsesmedlemmernes kompetencer og uafhængighed skal fremtidige medlemmer af bestyrelsen derfor opfylde krav til egnethed og hæderlighed i stil med fit & proper-kravene, som gælder for bestyrelsesmedlemmer i finansielle virksomheder. Derudover skal der stilles krav om, at formanden og næstformanden for Finanstilsynets bestyrelse ikke har haft ansættelse i en større finansiel virksomhed i de seneste fem år.

Finanstilsynets bestyrelse skal herudover udvides med op til to medlemmer, der skal have særlig indsigt i forebyggelse og bekæmpelse af finansiel kriminalitet – herunder hvidvask, it-kriminalitet og lignende – samt viden om dataanalyse og cyberrisici. Dette skal bl.a. understøtte en generel ændring i Finanstilsynets organisation, som blev gennemført i foråret 2019 med det formål at sikre et moderne og effektivt Finanstilsyn med styrket fokus på forebyggelse og bekæmpelse af finansiel kriminalitet. Finanstilsynets bestyrelse vil dermed bestå af op til ni medlemmer inklusiv formanden, idet der kan være færre medlemmer så længe de påkrævede fagligheder samlet set er til stede.

2.8.3. Lovforslagets indhold

Det foreslås, at antallet af medlemmer i Finanstilsynets bestyrelse skal forøges med op til to yderligere medlemmer med særlig indsigt i forebyggelse og bekæmpelse af finansiel kriminalitet, indsigt i dataanalyse og cyberrisici. Finanstilsynets bestyrelse vil således fremover kunne bestå af op til ni medlemmer, inklusiv formanden.

Med den foreslåede bestemmelse lægges der op til en markant styrkelse af Finanstilsynets bestyrelses indsigt i forebyggelse og bekæmpelse af finansiel kriminalitet, indsigt i dataanalyse og cyberrisici.

Det foreslås, at der i forbindelse med udpegning af de to nye medlemmer af Finanstilsynets bestyrelse vil skulle lægges afgørende vægt på de pågældendes indsigt i forebyggelse og bekæmpelse af finansiel kriminalitet samt indsigt i dataanalyse og cyberrisici. Det forudsættes, at erhvervsministeren vil have et betydeligt skøn til at vurdere, om de pågældende personer besidder de forudsatte egenskaber. Der vil ved udpegningen bl.a. kunne lægges vægt på de pågældendes uddannelse, forsknings- eller erhvervserfaring med og indsigt i værktøjer til forebyggelse og bekæmpelse af finansiel kriminalitet samt dataanalyse og cyberrisici.

Det foreslås desuden, at der på baggrund af udvidelsen af kravene til sagkundskab i bestyrelsen foretages en tilsvarende udvidelse af sagkundskaben i det ekspertpanel, der efter behov yder bistand til bestyrelsen.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 2, nr. 5, 6, og 9, og bemærkningerne hertil.

Det foreslås endvidere, at der indsættes en række nye krav om egnethed og hæderlighed m.v. for de personer, som fremover vil skulle udpeges som medlemmer af Finanstilsynets bestyrelse. Formålet med den foreslåede bestemmelse om yderligere krav til Finanstilsynets bestyrelsesmedlemmer, er at understøtte tilliden til medlemmernes hæderlighed, kompetencer og uafhængighed.

Med den foreslåede bestemmelse vil erhvervsministeren ved udpegning af medlemmer til Finanstilsynets bestyrelse skulle lægge vægt på, at det pågældende medlem har tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne udøve bestyrelseshvervet samt har et tilstrækkeligt godt omdømme og udviser hæderlighed, integritet og tilstrækkelig uafhængighed til effektivt at kunne medvirke til varetagelsen af bestyrelsens opgaver. Det vil endvidere skulle tillægges vægt, om den pågældende kan afsætte tilstrækkelig tid til at varetage bestyrelseshvervet.

Efter den foreslåede bestemmelse vil et medlem af Finanstilsynets bestyrelse til enhver tid skulle opfylde en række yderligere krav. Det foreslås, at den pågældende ikke må være pålagt strafansvar for overtrædelse af straffeloven, hvidvaskloven, lov om finansiel virksomhed eller anden finansiel regulering og

regler udstedt i medfør heraf. Ved "anden finansiel regulering" forstås regler underlagt Finanstilsynet tilsynskompetence.

Efter den foreslåede bestemmelse må vedkommende ikke have deltaget i ledelsen i en virksomhed, som er pålagt straf for overtrædelse af straffeloven, hvidvaskloven, lov om finansiel virksomhed eller anden finansiel regulering og regler udstedt i medfør heraf for forhold, der er begået i den periode, hvor den pågældende deltog i ledelsen.

Det foreslås, at vedkommende ikke kan være medlem af Finanstilsynets bestyrelse, såfremt vedkommende er eller bliver omfattet af en tilsynssag vedrørende ledelsesansvar, hvor Finanstilsynets bestyrelse skal træffe beslutning eller afgørelse efter § 345, stk. 7, nr. 4-6, i lov om finansiel virksomhed. Det indebærer, at den pågældende ikke må være eller blive enten direkte eller indirekte omfattet af en tilsynssag vedrørende tilsynsansvar, hvor det er Finanstilsynet, der træffer beslutning om reaktioner i sager af principiel karakter og i sager, der har videregående betydelige følger, jf. § 345, stk. 7, nr. 4, i sager hvor Finanstilsynet påbyder en finansiel virksomhed, en finansiel holdingvirksomhed eller en forsikringsholdingvirksomhed at lade foretage og afholde udgifterne til en uvildig undersøgelse af et eller flere forhold i virksomheden, jf. § 345, stk. 7, nr. 5, samt i sager, hvor bestyrelsen skal træffe beslutning om at overgive sager omfattet af § 345, stk. 7, nr. 4, til politimæssig efterforskning, jf. § 345, stk. 7, nr. 6.

Det foreslås herudover, at der vil skulle gælde særlige krav til formanden og næstformanden for Finanstilsynets bestyrelse. Det foreslås, at formanden og næstformanden – ud over de gældende og ovenfor foreslåede krav til alle bestyrelsesmedlemmer – ikke må have haft ansættelse i en finansiel virksomhed eller været medlem af bestyrelsen for en finansiel virksomhed de seneste fem år regnet fra tidspunktet for erhvervsministerens udpegning af det pågældende medlem.

Formålet med den foreslåede bestemmelse vil være at sikre formandens og næstformandens fornødne uafhængighed i forhold til finansielle virksomheder, hvor den pågældende har været ansat eller været bestyrelsesmedlem, samt at sikre uafhængigheden til finansielle virksomheder generelt. Bestemmelsen vil også skulle medvirke til at opretholde tilliden til Finanstilsynets integritet og uafhængighed samt effektiviteten af udøvelsen af tilsynsvirksomhed over for den finansielle sektor.

Det foreslås herudover, at erhvervsministeren efter indstilling fra et flertal i Finanstilsynets bestyrelse vil kunne afsætte et medlem af bestyrelsen som konsekvens af, at et udpeget medlem af bestyrelsen ikke lever op til de foreslåede betingelser. Med forslaget understøttes den uafhængighed, som Finanstilsynets bestyrelse har efter de gældende regler.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 2, nr. 7, samt bemærkningerne hertil.

2.9. Hjemmel til at kræve indberetning af oplysninger til brug for risikovurdering

2.9.1. Gældende ret

Finanstilsynet har i dag hjemmel i hvidvasklovens § 49 til at indhente oplysninger hos virksomheder og personer omfattet af hvidvaskloven. Hjemlen i hvidvasklovens § 49 er i vidt omfang enslydende med § 347 i lov om finansiel virksomhed, og giver Finanstilsynet mulighed for at indhente oplysninger, der er nødvendige for Finanstilsynets tilsynsvirksomhed.

I praksis bruges hjemlen i hvidvasklovens § 49 især i forbindelse med indhentelse af materiale til brug for tilsynsbesøg, herunder procedurer og politikker for overholdelse af hvidvaskloven samt oversigt over kunder med henblik på at udtage stikprøver af virksomhedernes overholdelse af reglerne. Hjemlen anvendes også ved off site-undersøgelser af hvidvaskområdet, hvor Finanstilsynet indhenter oplysninger hos en konkret virksomhed eller en kreds af virksomheder eller personer til brug for en undersøgelse af hvidvaskområdet.

Ligeledes giver hjemlen adgang til, at Finanstilsynet kan foretage tilsynsbesøg uden retskendelse.

2.9.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Det følger af den politiske aftale af 19. september 2018 om yderligere initiativer til styrkelse af indsatsen mod hvidvask og terrorfinansiering indgået mellem Socialdemokratiet, Venstre, Liberal Alliance, Det Konservative Folkeparti, Dansk Folkeparti, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti, at der skal være et effektivt og risikobaseret tilsyn med virksomheders overholdelse af reglerne om forebyggelse af hvidvask og terrorfinansiering. Et risikobaseret tilsyn indebærer, at myndighederne skal foretage en vurdering af, hvor risikoen for at virksomhederne bruges til hvidvask og terrorfinansiering er størst, og indrette tilsynet i overensstemmelse hermed.

Af den politiske aftale fremgår det endvidere, at viden om, hvor og hvordan hvidvask og terrorfinansiering kan foregå, herunder på baggrund af de nationale risikovurderinger, data og statistik, medvirker til at sikre en effektiv forebyggelse og bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering. Denne viden skal bl.a. bruges til at prioritere tilsynsindsatsen i tråd med FATF's anbefaling og EU's krav om et risikobaseret tilsyn. Tilsynsmyndighederne skal desuden opnå denne viden gennem samarbejde med politiet, Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet (herefter SØIK), herunder Hvidvasksekretariatet, og Politiets Efterretningstjeneste (PET).

Som et led i det risikobaserede tilsyn bør Finanstilsynet have bedre mulighed for at udarbejde risikovurderinger af de virksomheder, der er under tilsyn af Finanstilsynet. Dette kræver indberetninger af data fra virksomhederne, så det er muligt for Finanstilsynet at føre et digitalt tilsyn. Det digitale tilsyn vil skulle oprettes som et digitalt system, hvor virksomheder og personer omfattet af hvidvaskloven skal indberette en række nærmere definerede oplysninger til Finanstilsynet med faste intervaller. På baggrund af oplysningerne vil Finanstilsynet kunne udarbejde risikovurderinger, som kan bruges til at vurdere, hvilke virksomheder der skal have et tilsynsbesøg i hvilke intervaller.

Som nævnt har Finanstilsynet allerede i dag hjemmel til at indhente alle oplysninger, der er nødvendige for tilsynsbesøg. En sådan hjemmel findes tilsvarende i bl.a. lov om finansiel virksomhed, hvor Finanstilsynet med den eksisterende hjemmel i en årrække har indhentet sådanne nærmere definerede oplysninger som nævnt ovenfor.

På hvidvaskområdet har Finanstilsynet imidlertid ikke tidligere fast indhentet oplysninger hos virksomheder og personer omfattet af hvidvaskloven til brug for et digitalt system. Henset hertil og under hensyn til specifikt at henlede virksomheders og personers opmærksomhed på, at indhentelse af sådanne oplysninger fremover vil være en del af Finanstilsynets tilsyn på hvidvaskområdet og dermed en del af virksomhedernes og personernes forpligtelse til at efterleve hvidvasklovens regler, finder Erhvervsministeriet, at der er behov for at indsætte en specifik hjemmel til at kræve indberetning af sådanne oplysninger.

Hjemlen til at kræve indberetning af oplysninger skal udformes som en bemyndigelse til Finanstilsynet til at kunne fastsætte nærmere regler for indberetningen, herunder om hvilke data der skal indberettes. Dette skyldes, at fastsættelsen af reglerne skal foregå i samarbejde med branchen og ved hjælp af undersøgelser af retstilstanden i sammenlignelige lande (nabotjek). Ligeledes vil der over tid være behov for at kunne justere i, hvilke data der skal indberettes.

2.9.3. Lovforslagets indhold

Det foreslås på den baggrund, at Finanstilsynet vil kunne fastsætte nærmere regler om indberetning af oplysninger, der er nødvendige til brug for Finanstilsynets risikovurdering af virksomheder og personer omfattet af hvidvaskloven.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 14, samt bemærkningerne hertil.

2.10. Tavshedspligt for Skatteforvaltningen

2.10.1. Gældende ret

Skatteforvaltningen fører ikke tilsyn med overholdelse af hvidvaskloven. Derfor er der i dag heller ikke nogen bestemmelse i hvidvaskloven, som regulerer Skatteforvaltningens tavshedspligt ved modtagelse af oplysninger om personer eller virksomheder, som videresendes fra Hvidvasksekretariatet i SØIK, og som hidrører fra virksomheders og personers underretninger i henhold til hvidvasklovens § 26 til Hvidvasksekretariatet.

Hvidvasksekretariatet videresender jævnligt sådanne oplysninger til Skatteforvaltningen. Indberetningerne er i første omgang sendt til Hvidvasksekretariatet fra pengeinstitutter, revisorer, ejendomsmæglere m.v., fordi der er mistanke om hvidvask eller terrorfinansiering. Pligten til at foretage underretning til Hvidvasksekretariatet følger af hvidvaskloven § 26. En person, om hvem der er foretaget underretning, har ikke ret til indsigt i de personoplysninger, der vedrører den pågældende selv. Virksomheder og personer omfattet af denne lov har, jf. § 38, pligt til at hemmeligholde, at der er indgivet underretning, at underretning overvejes, eller at en undersøgelse efter § 25 vil blive iværksat. Hvidvasksekretariatet videresender underretningerne til Skatteforvaltningen, når det vurderes, at der ikke foreligger risiko for hvidvask eller terrorfinansiering, men at der kan være skatte- og afgiftsmæssige forhold, der vedrører den person eller virksomhed, som underretningen vedrører, og som det kan være relevant for Skatteforvaltningen at få viden om.

Hvidvaskunderretninger, som sendes fra pengeinstitutter, revisorer og ejendomsmæglere m.v. til Hvidvasksekretariatet, er i henhold til § 13 i lov nr. 410 af 27. april 2017 om retshåndhævende myndigheders behandling af personoplysninger omfattet af de oplysninger, som den dataansvarlige skal stille til rådighed for den registrerede. Oplysninger kan dog undtages fra oplysningspligten, jf. lovens § 14, når det konkret vurderes at være nødvendigt, f.eks. for at undgå at skade forebyggelsen, afsløringen, efterforskningen eller retsforfølgningen af en strafbar handling eller fuldbyrdelsen af en strafferetlig sanktion. Hvidvaskunderretninger vil af Hvidvasksekretariatet som oftest blive undtaget fra oplysningspligten på baggrund af en konkret vurdering i de enkelte sager.

Skatteforvaltningen er forpligtet til at underrette den person, som underretningen vedrører, når underretningen modtages fra Hvidvasksekretariatet. Dette følger af artikel 14, nr. 1, i Europa-Parlamentets og

Rådets forordning 2016/679/EU af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (databeskyttelsesforordningen). Det følger af denne bestemmelse, at når personoplysninger ikke er indsamlet hos den registrerede, skal den dataansvarlige give den registrerede en række oplysninger, herunder om formålene med den behandling, som personoplysningerne skal bruges til, retsgrundlaget for behandlingen, de berørte kategorier af personoplysninger og eventuelle modtagere eller kategorier af modtagere af personoplysningerne. Det fremgår af databeskyttelsesforordningens artikel 14, stk. 5, litra d, at der kan gøres undtagelse til oplysningspligten i artiklens stk. 1-4, hvis personoplysninger som følge af tavshedspligt i henhold til EU-retten eller medlemsstaternes nationale ret, herunder lovbestemt tavshedspligt, skal forblive fortrolige, eller såfremt det ud fra en konkret vurdering skønnes nødvendigt.

Skatteforvaltningens sagsbehandling sker inden for rammerne af forvaltningsloven, herunder forvaltningsloven § 9 om partsaktindsigt, § 15 b om undtagelser til partsaktindsigt, § 19 om partshøring, § 24 om begrundelsespligt og §§ 28 og 31 om videregivelse af oplysninger mellem forvaltningsmyndigheder.

Det følger af forvaltningslovens § 28, stk. 1, at de i bestemmelsen nævnte regler i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven finder anvendelse ved manuel videregivelse af personoplysninger mellem forvaltningsmyndigheder. For anden videregivelse, som sker inden for databeskyttelsesforordningens anvendelsesområde, finder reglerne i forordningen og databeskyttelsesloven ligeledes anvendelse, medmindre behandlingen er omfattet af retshåndhævelsesloven.

Det følger af forvaltningslovens § 28, stk. 2, at oplysninger af fortrolige karakter, som ikke er omfattet af stk. 1, kun må videregives til en anden forvaltningsmyndighed, når

1. den, oplysningen angår, udtrykkeligt har givet samtykke
2. det følger af lov eller bestemmelser fastsat i henhold til lov, at oplysningen skal videregives, eller
3. det må antages, at oplysningen vil være af væsentlig betydning for myndighedens virksomhed eller for en afgørelse, myndigheden skal træffe.

Det følger af forvaltningslovens § 31, stk. 1, at i det omfang en forvaltningsmyndighed er berettiget til at videregive en oplysning, skal myndigheden på begæring af en anden forvaltningsmyndighed videregive oplysningen, hvis den er af betydning for myndighedens virksomhed eller for en afgørelse, som myndigheden skal træffe.

Det følger af skatteforvaltningslovens § 17, at skattemyndighederne under ansvar efter straffelovens §§ 152, 152 a, 152 c-152 f, skal iagttage ubetinget tavshed over for uvedkommende med hensyn til oplysninger om en fysisk eller en juridisk persons økonomiske, erhvervsmæssige eller privatlivet tilhørende forhold, som de under varetagelsen af deres arbejde bliver bekendt med. Forpligtelsen gælder ligeledes for sagkyndige medhjælpere og enhver anden, som følge af et i henhold til aftale med det offentlige påtaget arbejde kommer til kundskab om sådanne forhold.

Det følger af skatteforvaltningslovens § 19, at forinden Skatteforvaltningen træffer en afgørelse, skal der udarbejdes en sagsfremstilling. Sagsfremstillingen skal indeholde en redegørelse for de oplysninger vedrørende sagens faktiske forhold, der påtænkes tillagt betydning ved afgørelsen. Der skal endvidere oplyses om den afgørelse, som disse oplysninger efter forvaltningens vurdering fører til, med en begrundelse, der opfylder de krav til begrundelsen af en forvaltningsafgørelse, der følger af forvaltningsloven. Sagsfremstillingen skal sendes til udtalelse hos sagens parter med en svarfrist, der ikke uden

parternes samtykke kan være på mindre end 15 dage regnet fra høringsskrivelsens datering, medmindre en anden frist er bestemt i lovgivningen. En part i sagen kan give afkald på denne høring.

Det følger af skatteforvaltningslovens § 20, at agter Skatteforvaltningen at træffe en afgørelse om ansættelse af indkomst- eller ejendomsværdiskat på et andet grundlag end det, der er oplyst efter skattekontrollovens § 2, skal den skattepligtige nævnt i skattekontrollovens § 2 og eventuelt andre parter underrettes om den påtænkte afgørelse. Underretningen skal opfylde de krav til begrundelsen af en forvaltningsafgørelse, der følger af forvaltningsloven.

Sagsfremstilling og forslag til afgørelse efter skatteforvaltningslovens §§ 19 og 20 skal indeholde en begrundelse, som opfylder de krav til begrundelse, der følger af forvaltningsloven.

Det følger af § 35 i lov nr. 606 af 12. juni 2013, om offentlighed i forvaltningen (offentlighedsloven), at pligten til at meddele oplysninger begrænses af særlige bestemmelser om tavshedspligt fastsat ved lov eller med hjemmel i lov for personer, der virker i offentlig tjeneste eller hverv.

2.10.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Der er en risiko for, at en medarbejder i for eksempel et pengeinstitut, der foretager lovpligtig underretning til Hvidvasksekretariatet i henhold til hvidvasklovens § 26 ved mistanke om hvidvask eller terrorfinansiering, bliver mødt med repressalier fra den kunde, som underretningen vedrører, når Skatteforvaltningen giver oplysning i overensstemmelse med databeskyttelsesforordningens artikel 14.

Erhvervsministeriet finder, at det er vigtigt, at ansatte hos virksomheder omfattet af hvidvaskloven og personer omfattet af hvidvaskloven ikke udviser tilbageholdenhed i forhold til at foretage underretninger til SØIK af frygt for repressalier fra de personer eller virksomheder, som der underrettes om. Risikoen for repressalier kan i sidste ende føre til, at medarbejderen undlader at foretage den lovpligtige underretning.

For at imødekomme dette bør der indføres en regel i hvidvaskloven, der medfører, at tavshedspligten følger oplysningerne, således at de oplysninger, der indberettes efter hvidvasklovens § 26, er tavshedsbelagte i alle led af processen, fra der foretages underretning til Hvidvasksekretariatet og til, at oplysningerne ender hos Skatteforvaltningen, samt indgår i en eventuel sagsbehandling.

En konsekvens af en sådan bestemmelse vil være, at det vil være muligt at gøre undtagelse til oplysningspligten i databeskyttelsesforordningens artikel 14, stk. 1-4, jf. artikel 14, stk. 5, litra d. Ved videregivelse af oplysninger fra Hvidvasksekretariatet til Skatteforvaltningen skal der således ikke i praksis ske underretning til den borger eller virksomhed, som Skatteforvaltningen har modtaget oplysninger om.

Det er Erhvervsministeriets opfattelse, at hensynene til, at der foretages de fornødne underretninger til Hvidvasksekretariatet, og at ansatte i for eksempel pengeinstitutter ikke risikerer at blive udsat for repressalier, er så tungtvejende, at der bør ske en undtagelse til databeskyttelsesforordningens regler om underretning af den registrerede.

Som reglerne er i dag, vil underretninger, som Skatteforvaltningen modtager fra Hvidvasksekretariatet, og som indgår i sager oprettet af Skatteforvaltningen, ikke generelt kunne undtages fra de forvaltningsretlige partsrettigheder som partshøring, aktindsigt m.v., da en undtagelse vil bero på en konkret vurdering. Op-

lysninger i underretningerne vil formentlig i de fleste tilfælde efter en konkret vurdering kunne undtages fra partsaktindsigt efter forvaltningslovens § 15 b med henvisning til, at hensynet til, at den underrettende virksomhed og den underrettende medarbejder forbliver anonym, overstiger hensynet til den, underretningen vedrører. Der kan dog forekomme tilfælde, hvor vurderingen vil være, at oplysningerne ikke kan undtages fra aktindsigt.

Som reglerne er i dag, kan oplysninger i underretningerne også blive videregivet til andre forvaltningsmyndigheder efter forvaltningslovens § 31, jf. § 28, hvis forudsætningerne herfor er til stede. De forvaltningsmyndigheder, der modtager sådanne oplysninger fra Skatteforvaltningen vurderer selv, om der er grundlag for at videregive oplysningerne efter de gældende regler herom. Det betyder, at den modtagende myndighed kan videregive oplysninger fra Skatteforvaltningen, som stammer fra en underretning fra Hvidvasksekretariatet, herunder oplysninger om den underrettende virksomhed og den underrettende medarbejder.

De pågældende underretninger fra Hvidvasksekretariatet hidrører som udgangspunkt fra personer, der som følge af deres virke er forpligtet til omgående at underrette Hvidvasksekretariatet, hvis de er vidende om, har mistanke om eller har rimelig grund til at formode, at en transaktion, midler eller en aktivitet har eller har haft tilknytning til hvidvask eller terrorfinansiering. Der er tale om underretninger, som den pågældende ifølge hvidvasklovens § 26 er forpligtet til at give. Der er derfor et særligt hensyn at tage ved sådanne underretninger.

Hovedhensynet med den foreslåede bestemmelse er at beskytte ansatte hos virksomheder omfattet af hvidvaskloven og sikre, at der ikke udvises tilbageholdenhed i forhold til at foretage underretninger til Hvidvasksekretariatet af frygt for repressalier fra de personer eller virksomheder, der underrettes om. Den pågældende, som er forpligtet til at underrette Hvidvasksekretariatet, bør således også nyde beskyttelse i forbindelse med Skatteforvaltningens modtagelse af underretningen og Skatteforvaltningens eventuelle efterfølgende sagsbehandling.

Dette hensyn nødvendiggør, at bl.a. forvaltningsloven § 9 om partsaktindsigt, § 19 om partshøring, § 24 om begrundelsespligt, §§ 28 og 31 om videregivelse af oplysninger mellem forvaltningsmyndigheder, og reglerne om underretning og retten til indsigt i databeskyttelseslovgivningen generelt bør fraviges. En parts ret til aktindsigt kan begrænses efter en konkret vurdering i medfør af forvaltningslovens § 15 b, men der vurderes at være behov for generelt at afskære adgangen til aktindsigt, ligesom der vurderes at være behov for generelt at afskære adgangen til videregivelse af oplysninger til andre myndigheder. Det skyldes, at en myndighed, der modtager oplysninger fra en anden myndighed, ikke i alle tilfælde vil være bekendt med f.eks. baggrunden for, at en oplysning er fortrolig, hvilke dele af oplysningen, der er særligt sensitiv, konsekvensen af, at en oplysning videregives eller omfanget af et sagskompleks, som oplysningen indgår i.

Det er vurderingen, at de nuværende regler i forvaltningslovens § 15 b ikke er tilstrækkelige til at yde denne beskyttelse, da der kan forekomme tilfælde, hvor vurderingen vil falde ud til, at hensynet til den, oplysningen vedrører, vægter tungere end hensynet den ansatte, der er forpligtet til at foretage underretningen.

Den foreslåede bestemmelse er et udtryk for en afvejning mellem på den ene side den interesse, som den enkelte borger har i at få oplysning om, at Skatteforvaltningen har modtaget en underretning om den pågældende, og på den anden side den interesse, som kontrolmyndigheder og den finansielle sektor

har i at sikre relevante underretninger og beskyttelse af medarbejdere, der er undergivet en lovmæssig forpligtelse til at indberette oplysninger om transaktioner, midler eller aktiviteter, der kan være tilknyttet hvidvask eller finansiering af terrorisme. Det er Erhvervsministeriets vurdering, at hensynet til, at der indberettes de fornødne oplysninger om transaktioner som led i bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering, samt hensynet til de pågældende medarbejdere er så tungtvejende, at hensynet til den enkelte borgers partsrettigheder, herunder borgerens interesse i at blive orienteret om, partshørt om og have adgang til aktindsigt i den pågældende oplysning m.v., må vige.

Den foreslåede bestemmelse vil udgøre en særlig bestemmelse om tavshedspligt, jf. offentlighedsloven § 35.

2.10.3. Lovforslagets indhold

Med lovforslaget foreslås det, at der indsættes en bestemmelse om tavshedspligt for Skatteforvaltningens ansatte, således at disse under ansvar efter straffelovens §§ 152-152 e vil være forpligtet til at hemmeligholde oplysninger, som hidrører fra en underretning i henhold til § 26, og som Skatteforvaltningen har modtaget fra Hvidvasksekretariatet. Det foreslås endvidere, at tavshedspligten også skal finde anvendelse over for de personer og virksomheder, som oplysningerne vedrører.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 16, samt bemærkninger hertil.

2.11. Videregivelse af oplysninger i forbindelse med operativt samarbejde om hvidvask og terrorfinansiering

2.11.1. Gældende ret

Efter straffelovens § 152, stk. 3, er en oplysning fortrolig, når den ved lov eller anden gyldig bestemmelse er betegnet som sådan, eller når det i øvrigt er nødvendigt at hemmeligholde den for at varetage væsentlige hensyn til offentlige eller private interesser.

Straffeloven indeholder dog ikke en nærmere angivelse af, hvilke offentlige eller private interesser, der – i tilfælde hvor tavshedspligten ikke er gjort til genstand for særregulering – kan medføre, at en oplysning må anses for at være fortrolig, hvorfor den nærmere afgrænsning i væsentlig grad beror på normer uden for straffeloven.

Blandt disse normer er forvaltningslovens § 27, hvor der er foretaget en opregning af de fleste af de hensyn, der efter en konkret vurdering kan føre til, at en oplysning er fortrolig og dermed undergivet tavshedspligt.

Det følger bl.a. af forvaltningslovens § 27, stk. 1-3, at den, der virker inden for den offentlige forvaltning, har tavshedspligt vedrørende oplysninger om enkeltpersoners private forhold, oplysninger af væsentlig betydning for statens sikkerhed eller rigets forsvar, eller når det er nødvendigt at hemmeligholde en oplysning til beskyttelse af væsentlige hensyn til rigets udenrigspolitiske interesser.

Endvidere følger det af § 27, stk. 4, at den, der virker inden for den offentlige forvaltning, har tavshedspligt vedrørende oplysninger, som det er nødvendigt at hemmeligholde for at varetage væsentlige hensyn til forebyggelse, efterforskning og forfølgning af lovovertrædelser, eller som det er nødvendigt

at hemmeligholde for at varetage private og offentlige interesser, hvor hemmeligholdelse efter forholdets særlige karakter er påkrævet.

Hvis ikke det er reguleret i særlovgivningen, hvornår en forvaltningsmyndighed må videregive fortrolige oplysninger til en anden dansk forvaltningsmyndighed, reguleres det efter reglerne i forvaltningslovens § 28.

Det følger af forvaltningslovens § 28, stk. 1, at de i bestemmelsen nævnte regler i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven finder anvendelse ved manuel videregivelse af personoplysninger mellem forvaltningsmyndigheder. For anden videregivelse, som sker inden for databeskyttelsesforordningens anvendelsesområde, finder reglerne i forordningen og databeskyttelsesloven ligeledes anvendelse, medmindre behandlingen er omfattet af retshåndhævelsesloven.

Det følger af forvaltningslovens § 28, stk. 2, at oplysninger af fortrolige karakter, som ikke er omfattet af stk. 1, kun må videregives til en anden forvaltningsmyndighed, når

1. den, oplysningen angår, udtrykkeligt har givet samtykke
2. det følger af lov eller bestemmelser fastsat i henhold til lov, at oplysningen skal videregives, eller
3. det må antages, at oplysningen vil være af væsentlig betydning for myndighedens virksomhed eller for en afgørelse, myndigheden skal træffe.

Det følger af forvaltningslovens § 31, stk. 1, at i det omfang en forvaltningsmyndighed er berettiget til at videregive en oplysning, skal myndigheden på begæring af en anden forvaltningsmyndighed videregive oplysningen, hvis den er af betydning for myndighedens virksomhed eller for en afgørelse, som myndigheden skal træffe.

Efter skatteforvaltningslovens § 17 (den særlige tavshedspligt) skal skattemyndighederne, herunder Skatteforvaltningen og Spillemyndigheden, under ansvar efter straffelovens §§ 152, 152 a og 152 c-152 f iagttage ubetinget tavshed over for uvedkommende med hensyn til oplysninger om en fysisk eller en juridisk persons økonomiske, erhvervsmæssige eller privatlivet tilhørende forhold, som myndighederne under varetagelsen af deres arbejde bliver bekendt med.

Den særlige tavshedspligt i skatteforvaltningsloven er ubetinget og omfatter hele ministerområdets lovgivning, bortset fra lovgivning, der ikke er lovgivning om skatter i bred forstand. Bestemmelsen begrænser mulighederne for videregivelse af oplysninger.

Oplysninger, der hidrører fra indkomstskatteområdet, kan som følge af den særlige tavshedspligt alene videregives efter en konkret vurdering i hvert enkelt tilfælde.

Reglerne i forvaltningsloven, databeskyttelsesforordningen, databeskyttelsesloven og i visse tilfælde i særlovgivningen giver mulighed for under visse betingelser og ud fra en konkret vurdering at videregive oplysninger om fysiske og juridiske personer, bl.a. i de tilfælde, hvor der foreligger en samfundsinteresse eller en offentlig interesse, der nødvendiggør videregivelsen. Derudover er der i dag i en række særlove fastsat bestemmelser om henholdsvis offentliggørelse eller videregivelse af oplysninger, som er omfattet af den særlige tavshedspligt, f.eks. bestemmelsen i skatteforvaltningslovens § 17, stk. 2, om offentliggørelse af en række oplysninger om skattepligtige selskaber efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1 m.v.

Skattemyndighederne kan således videregive fortrolige oplysninger til andre forvaltningsmyndigheder, når der er et sagligt grundlag for videregivelsen. I dag videregiver Skattemyndighederne i praksis alene oplysninger af egen drift, hvis der foreligger en konkret mistanke om en lovovertrædelse, og videregivelsen derudover kan medvirke til, at lovovertrædelsen konstateres, eller der foreligger særskilt lovhjemmel til, at andre myndigheder kan indhente fortrolige oplysninger. Oplysninger videregives på anmodning fra en anden myndighed efter forvaltningslovens § 31, hvis de er af betydning for den anmodende myndigheds virksomhed eller for en afgørelse, som myndigheden skal træffe.

Spillemyndigheden kan derudover udveksle nødvendige oplysninger med andre offentlige myndigheder om virksomheder m.v. omfattet af lov om spil (herefter spilleloven) til brug for de respektive myndigheders kontrol, jf. spillelovens § 49.

Medarbejdere i skattemyndighederne er, ud over reglerne om den særlige tavshedspligt i skatteforvaltningslovens § 17 og reglerne om tavshedspligt i forvaltningslovens § 27, omfattet af en række andre særlige regler om tavshedspligt bl.a. på toldområdet og som følge af forordninger og tavshedspligtsbestemmelser i dobbeltbeskatningsoverenskomster og internationale aftaler m.v.

2.11.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Den 19. september 2018 indgik Socialdemokratiet, Venstre, Dansk Folkeparti, Det Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti, Det Konservative Folkeparti og Liberal Alliance, en politisk aftale om en styrket indsats mod hvidvask m.v. i den finansielle sektor.

Aftalen indeholder bl.a. en national strategi til bekæmpelse af hvidvask- og terrorfinansiering 2018-2021. Det fremgår af strategien, at myndighedernes strategiske fokus og myndighedernes samarbejdende koordinering og vidensdeling er af helt central betydning for at sikre en effektiv og målrettet indsats for at minimere omfanget af hvidvask og finansiering af terrorisme. Det fremgår, at indsatsen skal styrkes, og at dette skal tage sit udgangspunkt i det formaliserede samarbejde i HvidvaskForum.

Derudover fremgår det af den politiske aftale af 27. marts 2019, at der skal etableres et endnu tættere og fast operationelt samarbejde mellem relevante myndigheder på hvidvask og terrorfinansieringsområdet. I forhold til rammerne for et sådant samarbejde fremgår det, at det er vigtigt, at myndighederne kan udveksle nødvendige oplysninger om bl.a. aktuelle kriminalitetstendenser og risici. Det gør sig også gældende på taktisk niveau, hvor myndighederne skal kunne udveksle oplysninger om specifikke aktører, og hvor der bør sikres fortrolighed af hensyn til oplysningernes sensitive karakter.

For at sikre, at myndighederne kan samarbejde operationelt foreslås det, at Skatteforvaltningen og Spillemyndigheden får mulighed for at dele oplysninger, der er omfattet af skattemyndighedernes særlige tavshedspligt, med de myndigheder, der deltager i et operativt samarbejde om at bekæmpe og forebygge hvidvask og terrorfinansiering, så Skatteforvaltningen og Spillemyndigheden kan deltage i det operative arbejde på lige fod med de øvrige relevante myndigheder. Derudover foreslås det, at der generelt sikres en ubetinget tavshedspligt om de oplysninger, som myndighederne modtager i forbindelse med det operative samarbejde.

Derudover foreslås det, at der generelt sikres, at personer, der virker inden for den offentlige forvaltning, og som deltager i det operative samarbejde, forpligtes til at hemmeligholde de oplysninger, som modtages i forbindelse med samarbejdet.

Som led i det operative myndighedssamarbejde om at bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering vil myndighederne bl.a. drøfte konkrete sager, personer, risici og mistænkelige forhold, der vedrører hvidvask og terrorfinansiering. Myndighederne kan i den forbindelse drøfte og koordinere indsatser på området. Det ville modvirke formålet med det operative samarbejde, hvis de ansatte i myndighederne ikke forpligtes til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, der modtages fra andre myndigheder som led i samarbejdet. Dette vurderes også at være tilfældet i forhold til den fysiske eller juridiske person, som oplysningerne vedrører. Hemmeligholdelse kan f.eks. være af afgørende betydning af hensyn til igangværende eller kommende aktioner på hvidvask- og terrorfinansieringsområdet. Myndighederne skal kunne dele alle relevante oplysninger med hinanden og koordinere en eventuel fælles indsats, uden at igangværende eller kommende aktioner bringes i fare. Dette hensyn nødvendiggør, at bl.a. forvaltningsloven § 9 om partsaktindsigt, § 19 om partshøring, § 24 om begrundelsespligt og reglerne om underretning og retten til indsigt i databeskyttelseslovgivningen generelt bør fraviges.

En parts ret til aktindsigt kan begrænses efter en konkret vurdering i medfør af forvaltningslovens § 15 b, men der vurderes at være behov for generelt at afskære adgangen til bl.a. aktindsigt. Dette skyldes, at en myndighed, der modtager oplysninger fra en anden myndighed i forbindelse med et operative myndighedssamarbejde, ikke i alle tilfælde vil være bekendt med f.eks. baggrunden for, at en oplysning er fortrolig, hvilke dele af oplysningen, der er særligt sensitiv, konsekvensen af, at en oplysning videregives eller omfanget af et sagskompleks, som oplysningen indgår i.

Hvis oplysninger, der deles i det operative myndighedssamarbejde, skal indgå i en modtagende myndigheds efterforskning, sagsbehandling mv. vil oplysningerne skulle behandles i overensstemmelse med de regler, der gælder for den modtagende myndigheds sagsbehandling, herunder regler om partshøring, partsindsigt mv. Det vurderes at være nødvendigt at fastsætte en bestemmelse om, at den myndighed, der har afgivet oplysningerne, vil skulle give samtykke hertil.

2.11.3. Lovforslagets indhold

Det foreslås, at Skatteforvaltningen og Spillemyndigheden af egen drift og efter anmodning vil kunne videregive oplysninger, som er omfattet af den særlige tavshedspligt i skatteforvaltningslovens § 17, til myndigheder, der deltager i et operativt samarbejde om at bekæmpe og forebygge hvidvask og terrorfinansiering. Det vil f.eks. kunne være Hvidvasksekretariatet i Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet (SØIK), Finanstilsynet, en myndighed under Rigspolitiet, som eksempelvis Politiets Efterretningstjeneste (PET). De oplysninger, som vil kunne videregives af egen drift, er oplysninger, som Skatteforvaltningen eller Spillemyndigheden vurderer, kan have betydning for myndighedernes opgave om at bekæmpe og forebygge hvidvask og terrorfinansiering. Henset til de mangfoldige og komplekse måder, hvorpå hvidvask og terrorfinansiering i praksis kan udøves, er det nødvendigt, at videregivelse kan finde sted, når blot det vurderes, at videregivelsen kan have betydning for forebyggelsen og bekæmpelsen heraf. Det vil f.eks. kunne være tilfældet, hvis en borger flere gange udfører store kontantbeløb af landet eller hvis en borger er indsat som direktør i flere selskaber, selvom den pågældende ikke har særlige kvalifikationer eller erfaring til at varetage denne opgave. Videregivelse af oplysninger på baggrund af en anmodning vil forudsætte, at den anmodende myndighed vurderer, at oplysningerne kan have betydning for varetagelsen af myndighedens opgave om bekæmpelse og forebyggelse af hvidvask og finansiering af terrorisme. Den anmodende myndighed skal således have en formodning om, at oplysningerne kan bidrage til at belyse en potentiel lovovertrædelse, der har tilknytning til hvidvask eller terrorfinansiering. Det vil f.eks. kunne være tilfældet, hvis der foreligger oplysninger – f.eks. fra Rigspolitiet – om, at en borger må antages at have tilknytning til netværk eller

grupperinger, der udøver organiseret kriminalitet. Der stilles ikke krav om, at den anmodende myndighed har en konkret mistanke om, at der foreligger hvidvask eller terrorfinansiering.

Bestemmelsen udgør en hjemmelsbestemmelse til at dele oplysninger som led i samarbejdet. Med bestemmelsen er det således vurderet, hvilke aktører, det er relevant at få med i samarbejdet og dermed også hvilke myndigheder, der er relevante modtagere af oplysningerne. Skatteforvaltningen og Spillemyndigheden vil således ikke skulle foretage en konkret vurdering af, om der i den foreliggende situation er hjemmel til at videregive de pågældende oplysninger i et operativt myndighedssamarbejde, ligesom de ikke vil skulle foretage en vurdering af, om oplysningerne er relevante for alle de modtagende myndigheder i det operative samarbejde. Spillemyndigheden vil derudover både af egen drift og efter anmodning kunne videregive oplysninger ud over det, som kan videregives efter spillelovens § 49. Det drejer sig bl.a. om oplysninger om spillernes spilkonti og lukning af en spilkonto på tilladelsesindehavers initiativ.

De foreslåede ændringer har til formål at fremme myndighedernes operative samarbejde om at bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering.

Som eksempel kan nævnes, at det vil være muligt for Skatteforvaltningen at videregive oplysninger om en række navngivne personer, som Skatteforvaltningen har konstateret har oprettet en række virksomheder, der anvendes til en hidtil ukendt form for kædesvig, der vurderes at have tilknytning til hvidvask, til myndighederne, der deltager i samarbejdet om at bekæmpe og forebygge hvidvask og terrorfinansiering. Det vil således være muligt for Skatteforvaltningen på et møde i et operativt myndighedssamarbejde at drøfte såvel de pågældende personers virke, som f.eks. baggrunden for de pågældende personers aktiviteter og den ny metode.

Herudover foreslås det, at personer der virker inden for den offentlige forvaltning, og som deltager i et operativt samarbejde om bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering, forpligtes til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som modtages i forbindelse hermed. Dette gælder blandt andet i forhold til oplysninger, som andre myndigheder måtte modtage fra SØIK, Hvidvasksekretariatet og Rigspolitiet, oplysninger fra Skatteforvaltningen eller Spillemyndigheden, som er underlagt den særlige tavshedspligt i Skatteforvaltningslovens § 17, samt oplysninger fra Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen, som er underlagt tavshedspligt efter hvidvasklovens §§ 56 og 63. Det foreslås, at tavshedspligten også skal finde anvendelse over for de fysiske såvel som juridiske personer, som oplysningerne vedrører, uanset en eventuel retlig forpligtelse til at videregive oplysningerne til den pågældende.

Den foreslåede § 74 a udgør en særlig tavshedsforskrift. Dette indebærer bl.a. en begrænsning af pligten til at meddele oplysninger efter offentlighedslovens regler om aktindsigt, jf. offentlighedsloven § 35. Bestemmelsen indebærer herudover begrænsninger i adgangen til at anvende og videregive de oplysninger, der er omfattet af tavshedspligten i § 74 a, i forhold til oplysninger, der er omfattet af den almindelige tavshedspligt i forvaltningslovens § 27.

Den foreslåede ordning medfører således, at fortrolige oplysninger, der deles i forbindelse med et operativt myndighedssamarbejde på hvidvask- og terrorfinansieringsområdet som ikke må videregives, medmindre der foreligger samtykke fra den myndighed, der har afgivet oplysningerne, ligesom den modtagendes myndigheds mulighed for at anvende oplysningerne begrænses i forhold til de almindelige regler. Herved fraviges bl.a. forvaltningsloven § 9 om partsaktindsigt, § 19 om partshøring, § 24 om begrundelsespligt, oplysningspligten efter databeskyttelsesforordningens artikel 14, stk. 5, litra d, indsigtsretten efter databeskyttelseslovens § 22, stk. 3 og forvaltningslovens § 28 om videregivelse af oplysninger

til andre myndigheder og § 31 om videregivelse til andre myndigheder efter anmodning. Ordningen skal sikrer den nødvendige fortrolighed om oplysningerne, der kan være af sensitiv og personhenførbar karakter, og hvor fortrolighed som udgangspunkt vil være nødvendigt af hensyn til myndighedernes opgave med at forebygge og bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering.

Hvis det vurderes hensigtsmæssigt ud fra et hensyn til myndighedernes opgave om forebygge og bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering, kan en myndighed, der har videregivet oplysninger i forbindelse med det operative myndighedssamarbejde give samtykke til, at oplysningerne kan indgå i andens myndigheds sagsbehandling. Den modtagende myndigheds videre behandling af de pågældende oplysninger vil i så fald ikke længere være omfattet af den særlige tavshedspligt i den foreslåede § 74 a, stk. 1 og 2. I stedet vil de almindelige regler for benyttelse og videregivelse af oplysninger finde anvendelse i forhold til de pågældende oplysninger. Endvidere vil de fravigelser af de almindelige forvaltningsprocessuelle rettigheder, som den særlige tavshedspligt indebærer, ikke længere gælde. Konkret betyder det, at f.eks. skattemyndighederne vil være underlagt reglerne i forvaltningsloven, jf. navnlig forvaltningslovens § 28 om videregivelse af fortrolige oplysninger og § 31 om videregivelse af oplysninger på en anden myndigheds anmodning samt det almindelige princip om saglig forvaltning, databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven, mens f.eks. Rigspolitiet og SØIK bl.a. vil være underlagt de relevante regler i forvaltningsloven, lov om retshåndhævende myndigheders behandling af personoplysninger (retshåndhævelsesloven) og retsplejeloven. Det vil f.eks. være tilfældet, hvis Skattestyrelsen samtykker i, at oplysninger, der hidrører fra Skattestyrelsen, kan indgå i politiets efterforskning af en konkret sag om hvidvask eller terrorfinansiering.

Den afgivende myndigheds samtykke efter bestemmelsen er ikke underlagt særlige formkrav. Samtykke vil således bl.a. kunne meddeles mundtligt, f.eks. på et møde i regi af det operative myndighedssamarbejde. De relevante myndigheder vil herefter kunne sikre den fornødne dokumentation af samtykket og dets omfang ved at gøre notat herom som led i deres respektive sagsbehandling, jf. offentlighedslovens § 13, stk. 2.

2.12. Implementering af 4. og 5. hvidvaskdirektiv vedr. Hvidvasksekretariatet

2.12.1. Hvidvasksekretariatets funktion, uafhængighed og selvstændige virke samt opgavevaretagelse

2.12.1.1. Gældende ret

EU-medlemsstaternes finansielle efterretningsenheder (FIU) er oprettet med henblik på at indsamle og analysere oplysninger for at kunne påvise forbindelser mellem mistænkelige transaktioner og underliggende kriminelle aktiviteter, og dermed styrke forebyggelsen og bekæmpelsen af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme.

I Danmark er Hvidvasksekretariatet hos Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet (SØIK) den centrale danske FIU. Hvidvasksekretariatet blev oprettet ved Justitsministeriets cirkulæreskrivelse af 30. juni 1993 med henblik på at indsamle, registrere, videregive, koordinere og bearbejde oplysninger vedrørende hvidvask af udbytte fra strafbare forhold.

Hvidvaskloven indeholder endvidere en række bestemmelser om Hvidvasksekretariatets virke, men sekretariatets funktion og opgavevaretagelse er ikke herudover reguleret.

Organisatorisk hører Hvidvasksekretariatet under SØIK, men sekretariatet er i forbindelse med sin opgavevaretagelse som FIU selvstændigt virkende. Sekretariatet er ledet af en leder af Hvidvasksekretariatet (Head of FIU) og beskæftiger et antal politiefterforskere, jurister, analytikere, administrativt personale og studenter.

Hvidvasklovens § 26, stk. 1 og 2, og § 28 pålægger de virksomheder og personer, som er omfattet af loven, sekretariatet for Advokatsamfundet og tilsynsmyndigheder i henhold til loven at underrette SØIK, hvis de får kendskab til transaktioner, aktiviteter eller forhold i øvrigt, som giver dem viden om, mistanke om eller rimelig grund til at formode har eller har haft tilknytning til hvidvask eller finansiering af terrorisme. Der henvises i øvrigt til pkt. 2.12.2.1. nedenfor.

Hvidvasksekretariatet har i den forbindelse til opgave at modtage, analysere og videreformidle underretninger om mulig hvidvask eller finansiering af terrorisme fra de virksomheder, personer og myndigheder, der efter hvidvaskloven er underretningspligtige. Herudover modtager og indhenter sekretariatet efterretninger fra andre kilder, herunder danske myndigheder, politiets systemer, open source intelligence og samarbejdspartnere i udlandet.

Hvidvasksekretariatet anvender en risikobaseret tilgang i forbindelse med behandlingen af underretninger med henblik på at yde en fokuseret og målrettet indsats på området.

Hvidvasksekretariatet visiterer modtagne underretninger og kvalificerer underretningerne, herunder ved anvendelse af operative og strategiske analyser, med henblik på vurdering af, om oplysningerne skal føre til udsendelse af efterretning eller egentligt efterforskningsoplæg til politikredsene (herunder SØIK) i forhold til mistanke om hvidvask af udbytte fra strafbare handlinger, udsendelse af efterretning til Politiets Efterretningstjeneste (PET) i forhold til mistanke om finansiering af terrorisme eller udsendelse af efterretning til skattemyndighederne, kommunerne eller andre myndigheder.

Videregivelse af oplysninger fra underretninger, som Hvidvasksekretariatet har modtaget i medfør af hvidvasklovens § 26, stk. 1 og 2, eller § 28 kan ske på sekretariatets eget initiativ eller på baggrund af en forudgående anmodning fra en anden myndighed. Oplysninger fra modtagne underretninger, som videregives til en politikreds (herunder SØIK) eller til andre myndigheder, anvendes som grundlag for at iværksætte strafferetlige efterforskninger eller indlede administrativ sagsbehandling, f.eks. på skatte- og afgiftsområdet, og til at underbygge allerede iværksatte efterforskninger og verserende administrative sager. Herudover anvendes oplysningerne i politiets efterretnings- og analysearbejde bl.a. i forhold til kortlægning af specifikke kriminalitetsmønstre og aktuelle tendenser m.v.

Hvidvasksekretariatet deltager løbende i møder med de underretningspligtiges brancheorganisationer samt myndigheder, hvor sekretariatet giver mere generel feedback og foretager relevant orientering inden for hvidvaskområdet. Hvidvasksekretariatet udarbejder desuden kvartalsrapporter til brug for myndigheder og underretningspligtige, som indeholder oplysninger om arbejdet i sekretariatet, herunder antallet af underretninger og eksempler på konkrete sager, hvori underretninger er indgået.

Efter hvidvasklovens § 29, stk. 1, kan Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet (Hvidvasksekretariatet), hvis efterforskningsmæssige hensyn m.v. ikke taler imod, give den virksomhed, person eller myndighed, der har foretaget en underretning, meddelelse om status i sagen, herunder om der er rejst sigtelse, om der foreligger endelig afgørelse, eller om sagen er henlagt.

Efter § 29, stk. 2, må modtagne meddelelser som nævnt i stk. 1 ikke videregives til uvedkommende.

Herudover udarbejder og opdaterer Hvidvasksekretariatet med bidrag fra relevante myndigheder den nationale risikovurdering på hvidvaskområdet, som bl.a. medvirker til at målrette de relevante virksomheders, personers og myndigheders løbende arbejde med at identificere, vurdere og forstå risiciene for hvidvask med henblik på at opnå en effektiv indsats på området.

Det bemærkes, at Hvidvasksekretariatets opgavevaretagelse indebærer, at sekretariatets virksomhed i et vist omfang sker inden for strafferetsplejen.

For så vidt angår Hvidvasksekretariatets samarbejde med andre EU-medlemsstaters finansielle efterretningsenheder henvises til pkt. 2.12.5 nedenfor.

2.12.1.2 4. hvidvaskdirektiv

Det fremgår af præambelbetragtning nr. 37 i 4. hvidvaskdirektiv, at alle medlemsstater bør oprette operationelt uafhængige og autonome FIU'er, der skal indsamle og analysere de oplysninger, de modtager, med henblik på at påvise forbindelser mellem mistænkelige transaktioner og de underliggende kriminelle aktiviteter for at forebygge og bekæmpe hvidvask af penge og finansiering af terrorisme. Det fremgår desuden, at alle mistænkelige transaktioner, herunder forsøg på transaktioner bør indberettes uanset transaktionens beløbsstørrelse, og at indberettede oplysninger også bør kunne omfatte tærskelbaserede oplysninger.

Direktivets artikel 32, stk. 1, pålægger medlemsstaterne at oprette en FIU for at forebygge, opdage og effektivt bekæmpe hvidvask af penge og finansiering af terrorisme.

Det følger af artikel 32, stk. 3, at FIU'en skal være operationelt uafhængig og autonom, hvorved forstås, at enheden har kompetence og kapacitet til at udføre sine opgaver frit og kan træffe autonome beslutninger om at analysere, anmode om og formidle specifikke oplysninger.

Herudover er FIU'ens funktion og opgavevaretagelse beskrevet i bestemmelsen. Det fremgår bl.a. af bestemmelsen, at FIU'en er den ansvarlige enhed i forhold til at modtage og analysere underretninger om mistænkelige transaktioner og andre oplysninger af relevans for hvidvask af penge, tilknyttede underliggende forbrydelser eller finansiering af terrorisme. Det fremgår endvidere, at FIU'en er ansvarlig for at formidle resultaterne af sin analyse og alle yderligere relevante oplysninger til de kompetente myndigheder, når der er mistanke om hvidvask af penge, tilknyttede underliggende forbrydelser eller finansiering af terrorisme. FIU'en skal desuden kunne indhente yderligere oplysninger hos de forpligtede enheder.

Artikel 32, stk. 3, svarer i det væsentlige til Den Finansielle Aktionsgruppes (FATF's) anbefaling nr. 29 om de finansielle efterretningsenheder.

I øvrigt pålægger direktivets artikel 7, stk. 1, medlemsstaterne at træffe passende foranstaltninger til at identificere, vurdere, forstå og begrænse de risici for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, som påvirker dem, samt alle databeskyttelsesproblematikker i denne forbindelse. Medlemsstaterne skal sørge for, at denne risikovurdering holdes opdateret.

Efter bestemmelsens stk. 2, skal medlemsstaterne udpege en myndighed eller oprette en mekanisme, som koordinerer medlemsstaternes respons på de risici, der er omhandlet i stk. 1, og underrette Kommissionen. De centrale europæiske tilsynsmyndigheder (ESA'erne) og de øvrige medlemsstater om denne myndigheds identitet eller forelægge en beskrivelse af mekanismen.

2.12.1.3. Erhvervsministeriets overvejelser

Det er Erhvervsministeriets vurdering, at Hvidvasksekretariatet i dag er organiseret således, og arbejdet i sekretariatet tilrettelagt på en måde, som i praksis efterlever bestemmelserne i 4. hvidvaskdirektiv og i FATF's anbefalinger.

Hvidvasksekretariatets virksomhed bør dog efter Erhvervsministeriets opfattelse i højere grad lovreguleres med henblik på at sikre effektiv gennemførelse af artikel 32, stk. 3, og artikel 7, stk. 1, i 4. hvidvaskdirektiv og dermed skabe klarhed om de retlige rammer for sekretariatets funktion, operationelle uafhængighed og selvstændige virke samt opgavevaretagelse.

Det bør i den forbindelse fremgå af hvidvaskloven, at det er en kerneopgave for Hvidvasksekretariatet at modtage og analysere underretninger om mistænkelige transaktioner og andre oplysninger af relevans for hvidvask af penge, tilknyttede underliggende forbrydelser eller finansiering af terrorisme.

Herudover bør det fremgå af hvidvaskloven, at det for Hvidvasksekretariatet er en kerneopgave at formidle resultaterne af analyser og alle yderligere relevante oplysninger til de kompetente myndigheder. Det kunne eksempelvis være politikredsene, andre EU-medlemsstaters finansielle efterretningsenheder, Politiets Efterretningstjeneste (PET) og skattemyndighederne m.v. med henblik på at fremme myndighedernes kriminalitetsforebyggende, retshåndhævende og sikkerhedsfremmende arbejde.

Endelig bør det fremgå, at det er en væsentlig opgave for Hvidvasksekretariatet i samarbejde med relevante myndigheder at udarbejde og opdatere den nationale risikovurdering på hvidvaskområdet, som er et væsentligt fundament for en risikobaseret tilgang til forebyggelse og bekæmpelse af hvidvask af penge. Udarbejdelse af en national risikovurdering er således afgørende i forhold til de relevante virksomherders, personers og myndigheders muligheder for løbende at identificere, vurdere og ikke mindst forstå risiciene for hvidvask med henblik på at opnå en effektiv indsats på området. Hertil kommer, at risikovurderingen i form og indhold også skal kunne danne grundlag for konkrete beslutninger, herunder f.eks. kunne indgå i overvejelser om iværksættelse af konkrete modforanstaltninger, herunder f.eks. ny lovgivning, og i tilrettelæggelsen og prioriteringen af myndighedsindsatsen på området.

Det bemærkes, at der ikke hermed er tilsigtet en udtømmende opregning af Hvidvasksekretariatets opgaver.

2.12.1.4. Lovforslagets indhold

Det foreslås, at bestemmelsen i hvidvasklovens § 29 nyaffattes, og at der i den forbindelse indsættes en bestemmelse i stk. 1, hvor det udtrykkeligt fastslås, at den danske finansielle efterretningsenhed (FIU) er Hvidvasksekretariatet, som organisatorisk hører under Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet (SØIK). Det foreslås i den forbindelse præciseret, at Hvidvasksekretariatet er operationelt uafhængig og selvstændigt virkende, hvorved forstås, at sekretariatet har kompetence og kapacitet til at udføre sine opgaver frit og selvstændigt kan træffe beslutning om at analysere, anmode om

og formidle specifikke oplysninger som beskrevet i stk. 2 i den foreslåede bestemmelse. Dette svarer i det væsentlige til ordlyden af artikel 32, stk. 3, i 4. hvidvaskdirektiv.

Direktivet præciserer ikke herudover, hvad der forstås ved, at FIU'en er "operationelt uafhængig og autonom, hvorved forstås, at FIU'en har kompetence og kapacitet til at udføre deres opgaver frit og kan træffe autonome beslutninger". Det nærmere indhold af dette krav kan derfor give anledning til en vis tvivl.

Det er dog vurderingen, at kravet ikke er til hinder for, at Hvidvasksekretariatet fortsat er etableret som en del af SØIK, forudsat at sekretariatets kernefunktioner er adskilt fra SØIK's øvrige kernefunktioner. Der er i den forbindelse bl.a. lagt vægt på, at det fremgår af den fortolkende note til FATF's anbefaling nr. 29, afsnit E, nr. 9, at FIU'en kan etableres som en del af en eksisterende myndighed, og at FIU'en, når dette er tilfældet, bør være adskilt fra den anden myndigheds funktioner.

Der er derfor ikke med bestemmelsen tiltænkt ændringer af Hvidvasksekretariatets eksisterende organisatoriske indplacering som en del af SØIK.

Det forudsættes i den forbindelse, at Hvidvasksekretariatet etablerer eller opretholder sådanne sikkerhedssystemer og særligt tilpassede sikkerhedspolitikker, at det hermed effektivt sikres, at sekretariatets kerneopgaver holdes adskilt fra de øvrige af SØIK's kerneopgaver.

Ved selvstændigt virkende forstås, at Hvidvasksekretariatet selvstændigt har kompetence til at udføre sine kerneopgaver med at modtage, analysere og videreformidle underretninger samt til at indgå aftaler og i øvrigt samarbejde med andre myndigheder, herunder andre medlemsstaters FIU'er, vedrørende udveksling af oplysninger m.v.

Det foreslås endvidere, at der indsættes en bestemmelse i stk. 2 om Hvidvasksekretariatets opgavevaretagelse, således at det udtrykkeligt fremgår, hvilke kerneopgaver sekretariatet varetager.

Det foreslås i den forbindelse præciseret, at Hvidvasksekretariatet som central national enhed for det første har til opgave at modtage og analysere underretninger om mistænkelige transaktioner og andre oplysninger af relevans for hvidvask af penge, tilknyttede underliggende forbrydelser eller finansiering af terrorisme.

Det foreslås yderligere, at sekretariatet har til opgave at formidle resultaterne af sin analyse og alle yderligere relevante oplysninger til de kompetente myndigheder, instanser og organer ved mistanke om hvidvask af penge, tilknyttede underliggende forbrydelser eller finansiering af terrorisme. Der stilles ikke hermed krav om nærmere konkretisering af mistanken i forhold til nærmere angivne forbrydelser.

Herudover foreslås det, at der indsættes en bestemmelse i stk. 3, hvoraf det fremgår, at Hvidvasksekretariatet har ansvaret for i samarbejde med andre myndigheder at udarbejde og løbende opdatere den nationale risikovurdering på hvidvaskområdet.

Det nærmere indhold og anvendelse af den nationale risikovurdering fastsættes i administrative bestemmelser.

Der er med de foreslåede bestemmelser ikke tale om en udtømmende opregning af Hvidvasksekretariatets opgaver.

Som konsekvens af, at Hvidvasksekretariatets funktion, operationelle uafhængighed og selvstændige virke samt opgavevaretagelse lovfæstes, foreslås det endelig med lovforslagets § 1, nr. 1, at det i hvidvasklovens § 8, stk. 3, § 26, stk. 1, 1. pkt., stk. 2, stk. 3, 2. pkt., stk. 4, 1. og 2. pkt., og stk. 6, § 28, § 30, stk. 3, 1, pkt., § 36, stk. 2, 1. pkt. og § 74, stk. 1, 1. pkt., præciseres, at Hvidvasksekretariatet i Danmark er den finansielle efterretningsenhed (FIU) i henhold til hvidvaskloven.

2.12.2. Rapporteringsforpligtelse for selvregulerende organer udpeget til at modtage oplysninger omfattet af underretningspligten i § 26, stk. 1

2.12.2.1. Gældende ret

Efter hvidvasklovens § 26, stk. 1, skal de personer og virksomheder, som er omfattet af loven, omgående underrette Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet (SØIK), hvis virksomheden eller personen er vidende om, har mistanke om eller har rimelig grund til at formode, at en transaktion, midler eller en aktivitet har eller har haft tilknytning til hvidvask eller finansiering af terrorisme. Det samme gælder ved mistanke, der er opstået i forbindelse med en kundes forsøg på at foretage en transaktion eller en henvendelse fra en mulig kunde med ønske om gennemførelse af en transaktion eller aktivitet.

Det følger af bestemmelsens stk. 2, at medlemmer af Advokatsamfundet i tilfælde af mistanke som nævnt i stk. 1, kan underrette sekretariatet for Advokatsamfundet, der efter en vurdering af, om der er underretningspligt i henhold til stk. 1, omgående og uredigeret skal videregive underretningen til SØIK.

Såfremt en tilsynsmyndighed i henhold til hvidvaskloven eller skattemyndighederne får kendskab til forhold, der giver grund til at tro, at disse kan have tilknytning til hvidvask eller finansiering af terrorisme, som er omfattet af underretningspligten i § 26, stk. 1, skal myndigheden efter hvidvask-lovens § 28 ligeledes underrette SØIK herom.

Bestemmelserne om underretningspligt i § 26, stk. 1 og 2, og § 28, gennemfører henholdsvis artikel 33, stk. 1, litra a, artikel 34, stk. 1, og artikel 36 i 4. hvidvaskdirektiv.

Lovens § 27, stk. 1-3, fastsætter en række undtagelser fra underretningspligten i § 26. Efter stk. 1 er advokater undtaget fra underretningspligten for så vidt angår oplysninger, som disse modtager fra eller indhenter om en klient i forbindelse med, at advokaten fastslår den pågældende klients retsstilling eller forsvarer eller repræsenterer denne under eller i forbindelse med en retssag, herunder rådgiver om at indlede eller undgå et sagsanlæg. Dette gælder også sager, der føres i Landsskatteretten, og sager ved en voldgiftsret. Undtagelserne gælder, uanset hvornår oplysningerne modtages. Revisorer og revisionsvirksomheder omfattet af revisorloven er efter stk. 2 ligeledes undtaget fra underretningspligten for så vidt angår oplysninger, som disse modtager fra eller indhenter om en klient, når de repræsenterer en klient i Landsskatteretten. Undtagelsen gælder, uanset om oplysningerne modtages før, under eller efter sagen. Endelig følger det af stk. 3, at advokater, revisorer og revisionsvirksomheder omfattet af revisorloven, ejendomsmæglere og ejendomsmæglervirksomheder samt virksomheder og personer, der i øvrigt erhvervsmæssigt leverer de samme ydelser som førnævnte erhvervsgrupper, herunder revisorer, som ikke er godkendt i henhold til revisorloven, skatterådgivere samt eksterne bogholdere, er når de bistår

en advokat før, under og efter en retssag eller bistår med at fastslå en klients retsstilling undtaget fra pligten til at underrette i samme omfang, som den advokat, de bistår jf. stk. 1.

Det fremgår endelig af § 27, stk. 4, at stk. 1-3 ikke finder anvendelse, hvis virksomheden eller personen ved eller burde vide, at klienten søger bistand med henblik på hvidvask eller finansiering af terrorisme.

Bestemmelsen i § 27, stk. 1-3, gennemfører artikel 34, stk. 2, i 4. hvidvaskdirektiv.

2.12.2.2. 5. hvidvaskdirektiv

Med artikel 1, nr. 22, i 5. hvidvaskdirektiv tilføjes et stykke 3 til artikel 34.

Det fremgår i den forbindelse, at selvregulerende organer, som er udpeget af medlemsstaterne, årligt skal offentliggøre en rapport med oplysninger om a) foranstaltninger, der er truffet i henhold til artikel 58, 59 og 60 (om sanktioner) b) antallet af modtagne indberetninger om overtrædelser som omhandlet i artikel 61 (overtrædelser af nationale bestemmelser, der gennemfører direktivet), hvis det er relevant, c) antallet af rapporter, der blev modtaget af det selvregulerende organ, som omhandlet i stk. 1, og antallet af rapporter, som det selvregulerende organ har fremsendt til FIU'en, hvor det er relevant og d) hvor det er nødvendigt, antal og beskrivelse af foranstaltninger, der er gennemført i medfør af artikel 47 og 48 med henblik på at overvåge, at de forpligtede enheder overholder deres forpligtelser i henhold til i) artikel 10-24 (kundekendskabskrav), ii) artikel 33, 34 og 35 (indberetning af mistænkelige transaktioner), iii) artikel 40 (opbevaring af registreringer) og iv) artikel 45 og 46 (interne kontroller).

2.12.2.3. Erhvervsministeriets overvejelser

Med henblik på at gennemføre artikel 1, nr. 22, i 5. hvidvaskdirektiv og samtidig styrke oplysningsgrundlaget for den nationale risikovurdering er det Erhvervsministeriets vurdering, at der bør indsættes en bestemmelse i hvidvaskloven, som pålægger sekretariatet for Advokatsamfundet en årlig rapporteringsforpligtelse.

2.12.2.4. Lovforslagets indhold

Det foreslås, at der efter § 26 indsættes en ny bestemmelse i § 26 a, som pålægger sekretariatet for Advokatsamfundet årligt at udarbejde og offentliggøre en rapport, der skal indeholde oplysninger om følgende:

1) Antallet af modtagne indberetninger om mulige overtrædelser af reglerne i denne lov.
2) Antallet af modtagne underretninger efter hvidvasklovens § 26, stk. 2, og antallet af sådanne underretninger, som sekretariatet for Advokatsamfundet har sendt til Hvidvasksekretariatet.
3) Antallet og en nærmere beskrivelse af eventuelle foranstaltninger truffet af Advokatrådet efter hvidvasklovens § 64, stk. 2, med henblik på at overvåge, at virksomheder og personer omfattet af loven overholder deres forpligtelser i medfør af kapitel 2 om risikovurdering og risikostyring, kapitel 3 om kundekendskabsprocedurer og kapitel 5 om undersøgelses-, noterings-, underretnings-, oplysnings-, og opbevaringspligt.

Det bemærkes, at eftersom Advokatrådet ikke har mulighed for at fastsætte administrative sanktioner, er direktivbestemmelsens litra a, ikke omfattet af den foreslåede lovbestemmelse. Det følger således af artikel 58, stk. 2, 2 pkt., i 4. hvidvaskdirektiv, at medlemsstaterne kan beslutte ikke at fastsætte

bestemmelser om administrative sanktioner for overtrædelser, der allerede er omfattet af strafferetlige sanktioner i henhold til national ret.

For så vidt angår indberetninger som beskrevet i den foreslåede bestemmelse i § 26 a, nr. 1, bemærkes, at Advokatsamfundet kan modtage oplysninger om mulige overtrædelser af hvidvaskloven ad flere kanaler, herunder via en whistleblowerordning, e-mail og telefon. Rapporteringsforpligtelsen omfatter dog ikke sådanne oplysninger, som på baggrund af oplysningernes form eller indhold af sekretariatet for Advokatsamfundet vurderes grundløse.

2.12.3. Hvidvasksekretariatets beføjelse til at indhente oplysninger fra personer og virksomheder omfattet af loven

2.12.3.1. Gældende ret

I tilfælde hvor Hvidvasksekretariatet i forbindelse med behandlingen af underretninger modtaget i medfør af hvidvasklovens § 26, stk. 1 og 2, eller § 28 måtte have behov for yderligere oplysninger fra de underretningspligtige virksomheder eller personer, har Hvidvasksekretariatet mulighed for, inden for rammerne af databeskyttelseslovgivningen og de almindelige forvaltningsretlige regler, at anmode de relevante personer eller virksomheder herom.

Endvidere giver reglerne i retsplejeloven om edition mulighed for, at virksomheder eller personer, der ikke er mistænkt, under visse betingelser kan gives pålæg om at forevise eller udlevere oplysninger, hvis der er grund til at antage, at oplysningen f.eks. kan tjene som bevis i en straffesag. Det er en betingelse for at give pålæg om edition, at det sker som led i efterforskningen af en lovovertrædelse, som er undergivet offentlig påtale, eller en krænkelse som nævnt i § 2, stk. 1, nr. 1, i lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning.

Afgørelse om editionspålæg træffes som udgangspunkt af retten ved kendelse efter begæring fra politiet, jf. retsplejelovens § 806, stk. 1 og 2.

Hvis indgrebets øjemed ville forspildes, hvis retskendelse skulle afventes, kan politiet efter retsplejelovens § 806, stk. 4, træffe beslutning om beslaglæggelse og om edition. Fremsætter den, som indgrebet retter sig mod, anmodning herom, skal politiet snarest muligt og senest inden 24 timer forelægge sagen for retten, der ved kendelse afgør, om indgrebet kan godkendes, jf. bestemmelsens 2. pkt.

Efter retsplejelovens § 806, stk. 3, kan retten efter politiets begæring i en kendelse om edition bestemme, at politiet fra virksomheder og personer, der er omfattet af § 1 i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme, indhente oplysninger, som de pågældende har rådighed over, om transaktioner på en konto, hvortil der er overført midler ved en transaktion, som er omfattet af kendelsen om edition, eller ved en transaktion, der udspringer af en transaktion, som er omfattet af kendelsen om edition. I kendelsen fastsættes det tidsrum, inden for hvilket indhentelse af oplysninger kan ske. Dette tidsrum skal være så kort som muligt, og må ikke overstige 4 uger. Tidsrummet kan forlænges, men højst med 4 uger ad gangen. Forlængelsen sker ved kendelse. Politiet skal snarest muligt efter udløbet af det tidsrum, inden for hvilket indhentelse af oplysninger kan ske, underrette retten om de transaktioner, som politiet har indhentet oplysninger om. Underretningen skal indeholde en angivelse af de bestemte grunde, der er til at antage, at transaktionerne udspringer af en transaktion, som er omfattet af kendelsen om edition.

2.12.3.2. 5. hvidvaskdirektiv

Med artikel 1, nr. 18, i 5. hvidvaskdirektiv tilføjes et stykke 9 til artikel 32, hvorefter hver FIU med forbehold for artikel 34, stk. 2 (om undtagelser fra underretningspligten for advokater, revisorer m.v.), og inden for rammerne af sine opgaver skal kunne anmode om, indhente og anvende oplysningerne fra enhver forpligtet enhed med henblik på at forebygge, opdage og effektivt bekæmpe hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, selv hvis der ikke er foretaget en forudgående underretning i henhold til artikel 33, stk. 1, litra a), eller artikel 34, stk. 1.

Herudover nyaffattes artikel 33, stk. 1, litra b, med artikel 1, nr. 21, i 5. hvidvaskdirektiv. Det følger af bestemmelsen, at medlemsstaterne skal pålægge de forpligtede enheder, og hvor det er relevant deres ledelse og ansatte, at samarbejde fuldt ud ved omgående efter anmodning fra FIU'en direkte at give denne alle nødvendige oplysninger.

Endelig følger det af artikel 53, stk. 2, 2 pkt., som ændret ved artikel 1, nr. 33, i 5. hvidvaskdirektiv, at navnlig når en FIU søger at indhente yderligere oplysninger hos en forpligtet enhed i en anden medlemsstat, der opererer på dens område, skal anmodningen rettes til FIU'en i den medlemsstat, på hvis område den forpligtede enhed er etableret. Den pågældende FIU indhenter oplysninger i overensstemmelse med artikel 33, stk. 1, og svarer hurtigt.

Det fremgår i den forbindelse af præambelbetragtning nr. 17 i 5. hvidvaskdirektiv, at medlemsstaternes FIU'er bør kunne indhente alle nødvendige oplysninger af relevans for deres opgaver fra alle forpligtede enheder, og at en uhindret adgang til oplysninger er afgørende for at sikre, at pengestrømme kan spores behørigt, og at ulovlige netværk og strømme opdages på et tidligt stadium. Det fremgår endvidere, at FIU'ernes behov for at indhente yderligere oplysninger fra forpligtede enheder på grundlag af en mistanke om hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme dels kan være udløst af en forudgående underretning til FIU'en af en mistænkelig transaktion, dels kan udløses af andre mekanismer, f.eks. FIU'ens egen undersøgelse, efterretninger fra kompetente myndigheder eller oplysninger fra en anden FIU. Det anføres på den baggrund, at FIU'erne derfor som led i deres opgaver bør kunne indhente oplysninger fra enhver forpligtet enhed, også uden en forudgående underretning. Dette omfatter ikke vilkårlige oplysningsanmodninger til de forpligtede enheder inden for rammerne af FIU'ens analyse, men kun anmodninger om oplysninger baseret på tilstrækkeligt veldefinerede betingelser.

2.12.3.3. Erhvervsministeriets overvejelser

Ændringerne i medfør af 5. hvidvaskdirektiv indebærer, at FIU'en skal kunne anmode de af loven omfattede virksomheder og personer om at udlevere alle oplysninger, som er nødvendige for FIU'ens varetagelse af sine opgaver, og at de pågældende virksomheder og personer er forpligtet til at efterkomme sådanne anmodninger, uanset om der er indgivet en underretning.

Oplysningspligten har til formål at styrke FIU'ens indsamling af de oplysninger, der er nødvendige for varetagelsen af FIU'ens kerneopgaver, herunder arbejdet med at vurdere underretninger af mistænkelige transaktioner mere effektivt og identificere aktuelle risici for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme.

Direktivet indeholder ikke nærmere regler om under hvilke betingelser FIU'en kan fremsætte anmodning

om oplysninger, herunder f.eks. om der i den forbindelse kan fastsættes krav om indhentelse af en forudgående retskendelse.

Som anført i den foreslåede bestemmelse i hvidvasklovens § 29, stk. 1, er Hvidvasksekretariatet en finansiel efterretningsenhed og sekretariatets kerneopgaver er som anført i bestemmelsens stk. 2 at indsamle, analysere og videreformidle oplysninger som led i indsatsen med at forebygge og bekæmpe hvidvask af penge, tilknyttede underliggende forbrydelser eller finansiering af terrorisme.

I den forbindelse er det efter Erhvervsministeriets opfattelse af væsentlig betydning, at Hvidvasksekretariatets indsamling af oplysninger fra de af loven omfattede virksomheder og personer fremadrettet kan ske så smidigt og hurtigt som muligt, således at Hvidvasksekretariatet får mulighed for omgående at kunne reagere på identificerede risici, herunder som led i det gensidige samarbejde med andre FIU'er, og dermed varetage sine opgaver så effektivt og betryggende som muligt.

Det bemærkes herudover, at den oplysningspligt, som påhviler virksomheder og personer over for de finansielle tilsynsmyndigheder efter hvidvasklovens § 49, stk. 1, § 59, stk. 1, og § 65, stk. 2, heller ikke er betinget af en retskendelse.

På den baggrund er det Erhvervsministeriets vurdering, at Hvidvasksekretariatets adgang til oplysninger fra de af loven omfattede virksomheder og personer ikke bør betinges af yderligere krav end dem, der – for så vidt angår oplysninger om personer – allerede følger af lov om retshåndhævende myndigheders behandling af personoplysninger (retshåndhævelsesloven), hvorefter relevante personoplysninger bl.a. kan indsamles, hvis det er nødvendigt for, at den pågældende myndighed kan udføre sine opgaver. For så vidt angår indsamlingen af fortrolige oplysninger i øvrigt, følger det endvidere af forvaltningslovens § 32, at den, der virker inden for den offentlige forvaltning, må ikke kaffe sig fortrolige oplysninger, som ikke er af betydning for udførelsen af den pågældendes opgaver.

Erhvervsministeriet finder således ikke anledning til at fastsætte krav om forudgående retskendelse som betingelse for, at Hvidvasksekretariatet kan indhente oplysninger fra virksomheder og personer omfattet af loven.

2.12.3.4. Lovforslagets indhold

Det foreslås, at der indsættes en bestemmelse i hvidvasklovens § 29, stk. 4, hvori det bestemmes, at Hvidvasksekretariatet kan kræve enhver oplysning, der er nødvendig for varetagelsen af sekretariatets opgaver, som beskrevet i den foreslåede bestemmelses stk. 2 med henblik på at forebygge, opdage og effektivt bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering, fra virksomheder og personer omfattet af denne lov, medmindre virksomheden eller personen efter § 27, stk. 1-3 er undtaget fra underretningspligt.

Det foreslås endvidere, at det pålægges virksomheder og personer omfattet af denne lov efter anmodning fra Hvidvasksekretariatet omgående at give sekretariatet alle nødvendige oplysninger.

Endelig foreslås det, at bestemmelsen i § 26, stk. 2, tilsvarende skal finde anvendelse i forhold til måden, hvorpå medlemmer af Advokatsamfundet kan efterkomme oplysningspligten. Bestemmelsen indebærer, at medlemmer af Advokatsamfundet kan vælge i stedet at give oplysningerne til sekretariatet for Advo-

katsamfundet, som efter en vurdering af, om der er oplysningspligt i henhold til stk. 4, omgående og uredigeret skal videregive de udbedte oplysninger til Hvidvasksekretariatet.

Efter den foreslåede bestemmelse tilkommer det Hvidvasksekretariatet at foretage en vurdering af, om betingelserne for videregivelse er opfyldt. Bestemmelsen indebærer således en umiddelbar forpligtelse for de af loven omfattede personer og virksomheder til efter anmodning fra Hvidvasksekretariatet omgående at give sekretariatet alle nødvendige oplysninger.

Det forudsættes dog, at Hvidvasksekretariatet i forbindelse med anmodningen om oplysninger fastsætter en passende tidsfrist for opfyldelse af oplysningsforpligtelsen.

Oplysningspligten finder ikke anvendelse, hvis der foreligger en konkret mistanke om, at en fysisk eller juridisk person har begået en strafbar lovovertrædelse, og oplysningerne søges tilvejebragt til brug for behandlingen af spørgsmålet om fastsættelse af straf, jf. § 10, stk. 2, i lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter (retssikkerhedsloven). I disse tilfælde skal indhentelsen af oplysninger ligesom i dag ske efter retsplejelovens regler om strafprocessuelle tvangsindgreb, herunder reglerne om ransagning, beslaglæggelse og edition.

Såfremt mistanken retter sig mod den fysiske eller juridiske person, hos hvem oplysningerne søges tilvejebragt, gælder oplysningspligten ikke, medmindre det kan udelukkes, at de oplysninger, som søges tilvejebragt, kan have betydning for bedømmelsen af den formodede lovovertrædelse, jf. retssikkerhedslovens § 10, stk. 1. Hvidvasksekretariatet kan således eksempelvis ikke anvende oplysningspligten over for et pengeinstitut for at sikre beviser til en straffesag mod pengeinstituttet for overtrædelse af hvidvaskloven.

Det bemærkes, at Hvidvasksekretariatets indsamling af oplysninger derudover er underlagt forvaltningslovens § 32 og de almindelige forvaltningsretlige principper om saglighed og proportionalitet samt og for så vidt angår personoplysninger de grundlæggende behandlingsregler og behandlingsprincipper i retshåndhævelsesloven.

Lovligheden af Hvidvasksekretariatets behandling af personoplysninger vil kunne efterprøves af Datatilsynet.

For så vidt angår forholdet til reglerne i databeskyttelseslovgivningen henvises til pkt. 2.12.5.1. og 3. nedenfor.

Undladelse af at opfylde oplysningspligten, der i medfør af den foreslåede bestemmelse påhviler de af loven omfattede virksomheder og personer, foreslås sanktioneret som anført under pkt. 2.12.4.4.

2.12.4. Sanktioner og tvangsforanstaltninger ved manglende opfyldelse af oplysningspligten i § 29, stk. 4

2.12.4.1. Gældende ret

Hvidvasklovens § 78, stk. 1, hjemler bødestraf for tilsidesættelse af de pligter, som påhviler de af loven omfattede virksomheder og personer.

Bestemmelsen fastsætter endvidere bl.a. strafansvar for juridiske personer og regler om forældelse for overtrædelse af lovens bestemmelser og regler udstedt i medfør heraf, jf. bestemmelsens stk. 3, og 4.

Efter hvidvasklovens § 80 kan Finanstilsynet, Erhvervsstyrelsen og Spillemyndigheden som tvangsmiddel pålægge virksomheder og personer omfattet af loven eller de ansvarlige personer for virksomhederne daglige eller ugentlige bøder.

Det følger af bestemmelsens forarbejder, at tvangsbøder forudsættes pålagt dem, der har en handlepligt efter de konkrete bestemmelser. Medlemmer af en virksomheds ledelse kan derfor ikke pålægges tvangsbøder i de tilfælde, hvor det er virksomheden som sådan, der har en pligt til at afgive oplysninger.

Tilsynsmyndighederne kan endvidere ikke pålægge tvangsbøder, hvis myndighederne har konkret mistanke om, at en enkeltperson eller en juridisk person har begået en lovovertrædelse, jf. § 10, stk. 1, i retssikkerhedsloven. Tvangsbøder kan dog anvendes, hvis det kan udelukkes, at de oplysninger, som søges tilvejebragt, kan have betydning for bedømmelsen af den formodede lovovertrædelse.

Bestemmelserne i §§ 78 og 80 gennemfører bl.a. artikel 58, stk. 1-3, i 4. hvidvaskdirektiv.

2.12.4.2. 4. hvidvaskdirektiv

Det følger af artikel 58, stk. 1, i 4. hvidvaskdirektiv, at medlemsstaterne skal sikre, at de forpligtede enheder kan drages til ansvar for overtrædelse af de nationale bestemmelser, som gennemfører direktiver, i overensstemmelse med denne artikel og artikel 59-61. Det fremgår endvidere af bestemmelsen, at enhver sanktion eller foranstaltning skal være effektiv, forholdsmæssig og have afskrækkende virkning.

Efter bestemmelsens stk. 2, skal medlemsstaterne endvidere fastsætte regler for administrative sanktioner og foranstaltninger samt sikre, at de kompetente myndigheder kan pålægge og faktisk anvender sådanne sanktioner og foranstaltninger i forbindelse med overtrædelse af de nationale bestemmelser, der gennemfører direktiver. Det fremgår endvidere, at medlemsstaterne kan beslutte ikke at fastsætte bestemmelser om administrative sanktioner eller foranstaltninger for overtrædelser, der allerede er omfattet af strafferetlige sanktioner i henhold til national ret. Medlemsstaterne meddeler i så fald Kommissionen de relevante strafferetlige bestemmelser.

Endelig skal medlemsstaterne efter bestemmelsens stk. 3, sikre, at der i tilfælde af overtrædelse af nationale bestemmelser, der gennemfører dette direktiv, kan anvendes sanktioner og foranstaltninger over for medlemmer af ledelsesorganet og over for enhver anden fysisk person, som i henhold til national ret er ansvarlige for overtrædelsen.

2.12.4.3. Erhvervsministeriets overvejelser

Med henblik på at gennemføre artikel 58, stk. 1, og 3, i 4. hvidvaskdirektiv i forhold til den foreslåede bestemmelse i § 29, stk. 4, bør det efter Erhvervsministeriets opfattelse indsættes i hvidvasklovens § 78, stk. 1, at manglende opfyldelse af oplysningsforpligtelsen kan sanktioneres med bødestraf.

Det er endvidere Erhvervsministeriets vurdering, at der bør indsættes en bestemmelse i hvidvaskloven, som giver Hvidvasksekretariatet mulighed for at pålægge virksomheder og personer, der undlader at opfylde oplysningsforpligtelsen, tvangsbøder med henblik på at gennemtvinge opfyldelsen heraf. Det er efter Erhvervsministeriets opfattelse således nødvendigt, at der skabes et så stærkt incitament som

muligt for de forpligtede personer og virksomheder til at opfylde oplysningsforpligtelsen, således at det sikres, at Hvidvasksekretariatet med udgangspunkt i et fyldestgørende oplysningsgrundlag kan varetage sine opgaver på effektiv og forsvarlig vis. Den foreslåede bestemmelse vil herudover gennemføre de fakultative bestemmelser i artikel 58, stk. 2, og stk. 3, i 4. hvidvaskdirektiv.

2.12.4.4. Lovforslagets indhold

Det foreslås at indsætte en henvisning i hvidvasklovens § 78, stk. 1, 2. pkt. til § 29, stk. 4 således, at de af loven omfattede personers og virksomheders forsætlige eller groft uagtsomme undladelser af at efterkomme oplysningsforpligtelsen i den foreslåede bestemmelse i § 29, stk. 4, skal kunne straffes med bøde i medfør af lovens § 78, stk. 1.

Ansvarssubjekterne er virksomheder og personer omfattet af hvidvasklovens § 1, stk. 1, og den strafbare handling består i ikke at efterkomme en anmodning fra Hvidvasksekretariatet om at udlevere de oplysninger, der er nødvendige for sekretariatets opgavevaretagelse efter den foreslåede bestemmelse i § 29, stk. 4.

Efter hvidvasklovens § 78, stk. 3, skal der ved udmåling af bøder efter stk. 1, ud over overtrædelsens grovhed og omfang, lægges vægt på gerningspersonens økonomiske forhold. For overtrædelser begået af virksomheder lægges vægt på virksomhedens nettoomsætning på gerningstidspunktet.

Det foreslås endvidere, at der i § 80, som stk. 6, indsættes en bestemmelse om, at hvis en virksomhed eller en person undlader at opfylde de pligter, som påhviler dem i medfør af § 29, stk. 4, kan Hvidvasksekretariatet som tvangsmiddel pålægge personen, virksomheden eller de ansvarlige personer for virksomheden daglige eller ugentlige tvangsbøder.

Anvendelse af bestemmelsen forudsætter, at Hvidvasksekretariatet giver personen, virksomheden eller de for virksomheden ansvarlige personer et pålæg om, at de udbedte oplysninger skal udleveres inden en fastsat frist.

Et pålæg efter § 80, stk. 6, skal indeholde en henvisning til bestemmelsen i § 29, stk. 4, og det skal være specificeret, hvilke oplysninger, der ønskes udleveret. Pålægget skal gives skriftligt, og det skal af dette fremgå, at såfremt pålægget ikke efterleves inden for den fastsatte frist, kan der pålægges daglige eller ugentlige tvangsbøder fra en given dato, indtil pålægget efterkommes.

Tvangsbøderne kan pålægges fra en given dato (som udgangspunkt med 14 dages varsel). Forudsætningen for at pålægge tvangsbøder er, at Hvidvasksekretariatet forinden underretter den pågældende person eller virksomhed om, at bøden bliver pålagt fra den anførte dato. Fastsættelsen af denne dato skal ske under hensyn til, hvor meget sagen haster og den forpligtede virksomheds eller persons rimelige muligheder for at efterkomme forpligtelsen. Varslingen skal indeholde oplysninger om tvangsbødens størrelse, og der skal tages forbehold for en eventuel senere forhøjelse af tvangsbøden.

Varslet om daglige eller ugentlige tvangsbøder kan gives samtidig med pålægget om at efterkomme oplysningsforpligtelsen eller efterfølgende, hvis pålægget ikke efterkommes.

Hvis den fastsatte tvangsbøde ikke har givet resultat, kan tvangsbøden forhøjes på baggrund af et

forudgående skriftligt varsel om, at bøden forhøjes fra den anførte dato. Datoen herfor fastsættes tilsvarende under hensyn til, hvor meget sagen haster og den forpligtede virksomheds eller persons rimelige muligheder for at efterkomme forpligtelsen.

Der beregnes én daglig eller ugentlig tvangsbøde uanset antallet af forhold. Daglige og ugentlige tvangsbøder gives for hver kalenderdag eller kalenderuge uanset den pågældende virksomheds åbningstider, aktivitet m.v.

Hvidvasksekretariatet skal i forbindelse med anvendelse af tvangsbøder iagttage det almindelige proportionalitetsprincip, hvoraf det følger, at tvangsmidlet ikke må stå i misforhold til undladelsen.

Ved fastsættelsen af tvangsbøden skal der tages hensyn til den oplysningspligtiges økonomiske formåen, således at foranstaltningen har den nødvendige tilskyndende virkning, men bødestørrelsen beror i øvrigt på et konkret skøn.

Eftersom Hvidvasksekretariatets indhentelse af oplysninger i medfør af den foreslåede bestemmelse til § 29, stk. 4, sker som et led i sekretariatets operationelle virke, hvor sekretariatet er uafhængigt, kan et pålæg om at udlevere de udbedte oplysninger inden for en nærmere angivet frist ikke påklages til en overordnet myndighed. Pålægget kan dog indbringes for domstolene i medfør af de almindelige regler om domstolsprøvelse af forvaltningsmyndigheders afgørelser m.v.

Det bemærkes, at der ikke vil kunne pålægges tvangsbøder, hvis der foreligger en konkret mistanke om, at en enkeltperson eller en juridisk person har begået en lovovertrædelse jf. retssikkerhedslovens § 10, stk. 1. Tvangsbøder kan dog anvendes, hvis det kan udelukkes, at de oplysninger, som søges tilvejebragt, kan have betydning for bedømmelsen af den formodede lovovertrædelse. Der henvises i øvrigt til det anførte under pkt. 2.12.3.3. og 2.12.3.4. ovenfor.

2.12.5. Hvidvasksekretariatets udveksling af oplysninger med andre EU-medlemsstaters finansielle efterretningsenheder

2.12.5.1. Gældende ret

2.12.5.1.1. Almindelige regler om Hvidvasksekretariatets videregivelse af personoplysninger og fortrolige oplysninger i øvrigt

EU-medlemsstaternes FIU'ers behandling, herunder gensidige udveksling af personoplysninger, er omfattet af databeskyttelseslovgivningen, som udgøres af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (databeskyttelsesforordningen) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA (retshåndhævelsesdirektivet).

I dansk ret suppleres databeskyttelsesforordningen af lov nr. 502 af 23. maj 2018 om supplerende bestemmelser til forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysnin-

ger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (databeskyttelsesloven), og retshåndhævelsesdirektivet er implementeret ved lov nr. 410 af 27. april 2017 om retshåndhævende myndigheders behandling af personoplysninger (retshåndhævelsesloven).

Hvidvasksekretariatets behandling af oplysninger er omfattet af retshåndhævelsesloven, jf. lovens § 1.

Det bemærkes, at Hvidvasksekretariatets eventuelle videregivelse af personoplysninger til andre myndigheder, herunder med henblik på forfølgning af andre formål end de, som er omfattet af § 1 i retshåndhævelsesloven, reguleres af reglerne i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven.

I tilfælde hvor der foretages videregivelse af oplysninger omfattet af retshåndhævelsesloven, følger det af samme lovs § 6, at den videregivende kompetente myndighed fastsætter og underretter om eventuelle særlige vilkår for behandling af oplysningerne. Der kan dog ikke fastsættes særlige vilkår alene som følge af, at der er tale om videregivelse til en modtager i en anden medlemsstat. Det følger endvidere af § 6, stk. 2, at behandling af oplysninger, der er modtaget fra en kompetent myndighed, ikke må ske i strid med særlige vilkår, som er fastsat af den videregivende kompetente myndighed.

For så vidt angår Hvidvasksekretariatets videregivelse af andre fortrolige oplysninger end personoplysninger til andre forvaltningsmyndigheder gælder bestemmelserne i forvaltningslovens § 28, stk. 2, og § 31.

Herudover er danske myndigheder i et vist omfang berettigede til – f.eks. som led i mere uformelt samarbejde – at videregive fortrolige oplysninger til andre landes myndigheder. I den forbindelse kan der søges en vis vejledning i reglerne for videregivelse af tilsvarende oplysninger til danske myndigheder.

Som led i Hvidvasksekretariatets opgavevaretagelse udveksler sekretariatet allerede i dag oplysninger med de øvrige EU-medlemsstaters FIU'er. Hvidvasksekretariatet fastsætter i den forbindelse efter en konkret vurdering begrænsninger om, at oplysningerne kun må anvendes til efterretningsmæssig brug, eller ikke uden samtykke fra Hvidvasksekretariatet må videregives til andre myndigheder. Hvidvasksekretariatet overholder tilsvarende sådanne betingelser og begrænsninger, der måtte være fastsat i forhold til oplysninger, som sekretariatet modtager fra en anden medlemsstats FIU.

2.12.5.1.2. Særlige bestemmelser om tavshedspligt i den finansielle lovgivning

Databeskyttelseslovgivningen og de forvaltningsretlige regler om forvaltningsmyndigheders videregivelse af fortrolige oplysninger suppleres af bestemmelser om tavshedspligt i den finansielle lovgivning, som i visse tilfælde også er bindende for modtagerne af de pågældende oplysninger.

En sådan bestemmelse findes bl.a. i § 117, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, hvoraf det fremgår, at bestyrelsesmedlemmer, medlemmer af lokale bestyrelser og lignende, medlemmer af repræsentantskabet i en finansiel virksomhed, der ikke er en sparekasse, revisorer og granskningsmænd samt deres suppleanter, stiftere, vurderingsmænd, likvidatorer, direktører, ansvarshavende aktuarer, generalagenter og administratorer i et forsikringsselskab samt øvrige ansatte ikke uberettiget må videregive eller udnytte fortrolige oplysninger, som de under udøvelsen af deres hverv er blevet bekendt med.

Bestemmelsen finder tilsvarende anvendelse for finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomheder.

Det fremgår endvidere af bestemmelsen, at videregivelse eller udnyttelse af fortrolige oplysninger kun kan ske, hvis dette anses for berettiget. Dette vil i hvert tilfælde bero på en konkret vurdering og forudsætter, at de konkrete oplysninger er nødvendige for at varetage den opgave, som oplysningerne videregives til brug for.

En lignende bestemmelse findes i § 354, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, som pålægger Finanstilsynets ansatte m.fl. tavshedspligt for så vidt angår fortrolige oplysninger, som der opnås kendskab til gennem tilsynsvirksomheden, medmindre betingelserne for (undtagelsesvist) at videregive oplysningerne i bestemmelsens stk. 3-7 er opfyldt.

Det fremgår i den forbindelse af bestemmelsens stk. 6, nr. 2, at stk. 1 ikke er til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til andre offentlige myndigheder, herunder anklagemyndigheden og politiet, i forbindelse med efterforskning og retsforfølgning af mulige strafbare forhold omfattet af straffeloven eller tilsynslovgivningen.

For begge tavshedspligtsbestemmelser i §§ 117 og 354 i lov om finansiel virksomhed gælder, at berettigede modtagere af fortrolige oplysninger pålægges en tilsvarende tavshedspligt, jf. henholdsvis § 117, stk. 2 og § 354, stk. 8, for så vidt angår oplysninger modtaget i medfør af stk. 5-6.

Bestemmelsen i § 354 i lov om finansiel virksomhed svarer til, hvad der gælder for Finanstilsynet efter hvidvasklovens § 56, idet der dog er forskel på den kreds af myndigheder, som de fortrolige oplysninger kan videregives til. Tilsvarende bestemmelser er fastsat i hvidvasklovens §§ 63 og 69, for så vidt angår Erhvervsstyrelsens og Spillemyndighedens ansatte.

Der skal i hvert enkelt tilfælde foretages en vurdering af, om videregivelse af de pågældende oplysninger må anses for berettiget.

Der er således også efter gældende ret adgang til at videregive fortrolige oplysninger, når en sådan videregivelse er berettiget, herunder til brug for Hvidvasksekretariatets opgavevaretagelse og forfølgningen af retshåndhævelsesformål.

2.12.5.1.3. Hvidvasksekretariatets behandling af oplysninger

Hvidvasksekretariatet behandler oplysninger om danske statsborgere, i Danmark hjemmehørende organisationer og virksomheder, herboende udlændinge og andre udlændinge, organisationer og virksomheder i forbindelse med Hvidvasksekretariatets opgavevaretagelse.

Hvidvasksekretariatet behandler i altovervejende grad oplysninger om personer, som ikke er mistænkt for en forbrydelse, men Hvidvasksekretariatet analyserer oplysninger bl.a. med henblik på at vurdere, om der eventuelt kan være grundlag for en sådan mistanke.

Herudover behandler Hvidvasksekretariatet efter omstændighederne også oplysninger om personer, der er eller har været mistænkt for konkrete forbrydelser.

Endelig behandler Hvidvasksekretariatet oplysninger om personer, som ikke er eller bliver genstand for mistanke eller nærmere undersøgelse. Det kan f.eks. være såkaldte bipersoner i forbindelse med underretninger, efterretningskilder eller andre personer, som kan bidrage til at forstå eller påvise sammenhænge i forbindelse med Hvidvasksekretariatets analyser, undersøgelser eller efterforskningsoplæg m.v.

Hvidvasksekretariatet behandler som led i sin virksomhed enhver oplysning, der har den fornødne relevans for sekretariatets opgavevaretagelse.

Efterretningsoplysningerne består af underretninger om mistænkelige transaktioner eller adfærd, der bl.a. indeholder oplysninger om tilknyttede personer, virksomheder og pengekonti. Herudover kan underretningerne ledsages af supplerende oplysninger i form af kontoudtog, identitetsoplysninger,m.v.

Hvidvasksekretariatet behandler i den forbindelse almindelige personoplysninger, herunder navne og adresser, cpr-numre, oplysninger om økonomiske forhold og oplysninger om de berørte personers uddannelse og arbejde. Herudover behandles der oplysninger om strafbare forhold og i et vist omfang tillige følsomme personoplysninger f.eks. om politisk eller religiøs overbevisning.

Endelig behandler Hvidvasksekretariatet en række øvrige fortrolige efterretningsoplysninger, herunder om juridiske personer.

2.12.5.2. 4. og 5. hvidvaskdirektiv

Artikel 52 i 4. hvidvaskdirektiv pålægger medlemsstaterne at sikre, at deres udpegede FIU'er samarbejder med hinanden i videst muligt omfang, uanset deres organisatoriske status.

Artikel 53, stk. 1 og 2, som ændret med artikel 1, nr. 33, i 5. hvidvaskdirektiv, fastsætter en række yderligere krav til FIU'ernes gensidige udveksling af oplysninger med henblik på at sikre, at de hurtigt og i videst muligt omfang udveksler alle relevante oplysninger for behandling eller analyse af oplysninger om hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og de fysiske eller juridiske personer, der er involveret. Dette gælder uanset typen af den underliggende forbrydelse, og også selvom det på tidspunktet for udvekslingen ikke er identificeret, hvilken underliggende forbrydelse, der er tale om.

I forlængelse heraf fremgår det af artikel 54 i 4. hvidvaskdirektiv, at oplysninger og dokumenter, som modtages i medfør af artikel 52 og 53, anvendes til varetagelse af FIU'ens opgaver, og at den FIU, der videregiver oplysninger og dokumenter i medfør af artikel 52 og 53, kan pålægge begrænsninger og betingelser for deres anvendelse. Det fremgår endvidere, at den modtagende FIU skal overholde disse begrænsninger og betingelser.

Med artikel 1, nr. 34, i 5. hvidvaskdirektiv tilføjes et nyt stykke til artikel 54, hvoraf det fremgår, at medlemsstaterne skal sikre, at FIU'erne udpeger mindst én kontaktperson eller ét kontaktpunkt som ansvarligt for at modtage forespørgsler om oplysninger fra FIU'er i andre medlemsstater.

Efter artikel 55, stk. 1, i 4. hvidvaskdirektiv, må de oplysninger, der udveksles i henhold til artikel 52 og 53, kun anvendes til det formål, hvortil oplysningerne ønskedes eller blev udleveret. Det fremgår endvidere af bestemmelsen, at den modtagende FIU's videregivelse af oplysninger til andre myndigheder,

organer eller instanser eller anvendelse af disse oplysninger til formål ud over dem, der oprindeligt blev godkendt, er betinget af en forhåndsgodkendelse fra den FIU, som leverede oplysningerne.

Med artikel 1, nr. 35, i 5. hvidvaskdirektiv nyaffattes artikel 55, stk. 2, således at medlemsstaterne skal sikre, at forhåndsgodkendelsen fra den anmodede FIU til at formidle oplysningerne til kompetente myndigheder herefter skal gives omgående og i videst muligt omfang, uanset typen af tilknyttet underliggende forbrydelse.

Den anmodede FIU må endvidere ikke nægte at give sin godkendelse til en sådan formidling, medmindre dette ville falde uden for anvendelsesområdet for dens bestemmelser om bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, ville kunne vanskeliggøre en efterforskning eller på anden måde ville være i uoverensstemmelse med de grundlæggende principper i den pågældende medlemsstats nationale ret. Herudover følger det af bestemmelsen som nyaffattet, at et eventuelt afslag på godkendelse skal begrundes behørigt.

Endelig fremgår det, at disse undtagelser skal præciseres på en måde, der forhindrer misbrug og uretmæssige begrænsninger af formidlingen af oplysninger til kompetente myndigheder.

2.12.5.3. Erhvervsministeriets overvejelser

Det fremgår af præambelbetragtning nr. 48 om formålet med ændringerne i medfør af 5. hvidvaskdirektiv, at udveksling af oplysninger og levering af bistand mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder er af afgørende betydning med henblik på dette direktiv, og at medlemsstaterne følgelig ikke bør forbyde eller opstille urimelige eller unødigt restriktive betingelser for denne udveksling af oplysninger og levering af bistand.

Direktivet bidrager ikke herudover til at fastlægge, hvornår FIU'erne vil kunne nægte at imødekomme en anmodning fra en anden medlemsstats FIU om tilladelse til videreformidling med henvisning til, at videregivelsen af oplysninger ville være i uoverensstemmelse med grundlæggende principper i den pågældende FIU's nationale ret.

Det er dog Erhvervsministeriets vurdering, at der i den forbindelse navnlig vil kunne lægges vægt på sådanne hensyn, som anført i retshåndhævelsesdirektivets artikel 15, stk. 1, litra a-d, hvorefter medlemsstaterne kan begrænse registreredes ret til indsigt, i det omfang det vurderes nødvendigt og forholdsmæssigt med henblik på at undgå, at der lægges hindringer i vejen for officielle eller retlige undersøgelser, efterforskninger eller procedurer, undgå at skade forebyggelsen, afsløringen, efterforskningen eller retsforfølgningen af strafbare handlinger eller fuldbyrdelsen af strafferetlige sanktioner, beskytte den offentlige sikkerhed eller beskytte statens sikkerhed.

Det foreslås på den baggrund, at der indsættes en ny bestemmelse i hvidvasklovens § 29 a med henblik på at sikre effektiv gennemførelse af artikel 54, stk. 1, og 55, stk. 1, i 4. hvidvaskdirektiv og at gennemføre artikel 1, nr. 35, i 5. hvidvaskdirektiv.

2.12.5.4. Lovforslagets indhold

Det foreslås, at der indsættes en ny bestemmelse i hvidvasklovens § 29 a, og at det i bestemmelsens stk. 1 udtrykkeligt fastslås, at Hvidvasksekretariatet i forbindelse med videregivelse af oplysninger til en anden

EU-medlemsstats FIU kan fastsætte begrænsninger og betingelser for anvendelsen af de pågældende oplysninger.

Bestemmelsen skal medvirke til at sikre, at Hvidvasksekretariatet på betryggende vis kan varetage sådanne efterretningsopgaver, som medfører et særligt behov for at videregive en række meget sensitive oplysninger og oplysninger, hvis pålidelighed ikke umiddelbart lader sig efterprøve. Hertil kommer, at det finansielle efterretningsarbejde ofte har en sådan karakter, at det ikke på tidspunktet for videregivelsen af en oplysning er muligt fuldt ud at vurdere den betydning, som oplysningen kan have, når den sammenkædes med andre oplysninger.

Der skal dog ikke kunne fastsættes særlige vilkår alene som følge af, at der er tale om videregivelse til en FIU.

Herudover foreslås det, at der indsættes en bestemmelse i stk. 2, som pålægger Hvidvasksekretariatet omgående at besvare og i videst muligt omfang imødekomme en anmodning fra en anden EU-medlemsstats FIU om tilladelse til at videregive oplysninger til kompetente myndigheder, organer eller instanser, som den pågældende FIU har modtaget fra Hvidvasksekretariatet uanset typen af den tilknyttede underliggende forbrydelse.

Hvidvasksekretariatet må i den forbindelse ikke nægte at imødekomme en sådan anmodning, medmindre formålet med videregivelsen falder uden for en sådan opgavevaretagelse, som er beskrevet i den foreslåede § 29, stk. 2, eller der er bestemte grunde til at antage, at videregivelsen vil kunne vanskeliggøre forebyggelse, afsløring eller efterforskning af strafbare handlinger eller fuldbyrdelse af strafferetlige sanktioner eller på anden måde ikke vil være i overensstemmelse med grundlæggende principper i dansk ret.

Foruden hensynene til forebyggelse og afsløring af strafbare handlinger og fuldbyrdelse af strafferetlige sanktioner, som foreslås udtrykkeligt nævnt i lovteksten, kan som yderligere eksempler på, at videregivelse af oplysninger kan være i uoverensstemmelse med grundlæggende principper i dansk ret nævnes oplysninger, om hvilke der er bestemte grunde til at antage at den konkrete videregivelse heraf vil kunne lægge hindringer i vejen for officielle eller retlige undersøgelser, eller procedurer, eller vil kunne udgøre en trussel mod den offentlige sikkerhed eller mod statens sikkerhed.

Det foreslås yderligere, at der indsættes en bestemmelse i stk. 4, som pålægger Hvidvasksekretariatet behørigt at begrunde afslag på anmodninger efter stk. 2.

Endelig foreslås det, at der indsættes en bestemmelse i stk. 3, hvori det udtrykkeligt fastslås, at Hvidvasksekretariatet skal overholde eventuelle fastsatte begrænsninger og betingelser for anvendelsen af oplysninger, som sekretariatet modtager fra en anden EU-medlemsstats finansielle efterretningsenhed.

Det foreslås i den forbindelse tydeliggjort, at Hvidvasksekretariatet således kun må anvende sådanne oplysninger til de formål, hvortil oplysningerne er indhentet eller er blevet udleveret. Hvidvasksekretariatets videregivelse af sådanne oplysninger til kompetente myndigheder, organer eller instanser eller anvendelse af sådanne oplysninger til andre formål, er betinget af, at den afgivende EU-medlemsstats FIU på forhånd meddeler samtykke hertil.

De øvrige betingelser for og det nærmere indhold af Hvidvasksekretariatets samarbejde med andre medlemsstaters FIU'er vil blive reguleret administrativt.

Det er Erhvervsministeriets vurdering, at de foreslåede bestemmelser vil kunne indføres inden for rammerne af databeskyttelsesforordningens artikel 6 og § 6 samt §§ 9-10 i retshåndhævelsesloven.

2.13. Indefrysning af midler

2.13.1. Gældende ret

Der findes i dag 14 gældende sanktionsregimer vedtaget af FN's Sikkerhedsråd. Sanktionsregimerne er vedtaget i medfør af FN's Sikkerhedsråds resolutioner, og hvert sanktionsregime ledes af en sanktionskomité.

Sanktionsregimerne kan have forskellig karakter og formål. Finansielle sanktioner i form af indefrysning af midler anvendes bl.a. til bekæmpelse af terrorisme, hvor det kan være af afgørende betydning, at der sker hurtig indefrysning af terroristers eller formodede terroristers midler for derigennem at forhindre, at midlerne anvendes til terrorhandlinger.

Når FN's Sikkerhedsråd vedtager en resolution, er denne bindende for FN's medlemsstater. Det betyder, at de enkelte medlemsstater, herunder Danmark, er forpligtet til at gennemføre de sanktioner, som FN's Sikkerhedsråds resolutioner angiver. Lovforslaget omfatter samtlige af FN's sanktionslister under et sanktionsregime i medfør af en sikkerhedsrådsresolution, der er vedtaget i henhold til FN-Chartrets kapitel VII, og som fremgår af FN's hjemmeside: https://www.un.org/securitycouncil/sanctions/information.

EU gennemfører på vegne af EU's medlemslande bestemmelserne i Sikkerhedsrådets resolutioner, hvorefter de er gældende i bl.a. Danmark. Det indebærer, at de fysiske eller juridiske personer, grupper eller enheder, som tilføjes FN's sanktionslister, også tilføjes EU's lister over fysiske og juridiske personer, grupper eller enheder, som er genstand for indefrysning. EU's lister er fastlagt og opdateres ved udstedelse af EU-retsakter, som er direkte gældende i EU's medlemsstater. Et eksempel på udstedte retsakter er Rådets afgørelse 2011/486/FUSP af 1. august 2011 og Rådets forordning (EU) nr. 753/2011 af 1. august 2011, som gennemfører FN-resolution 1988 (2011), der pålægger restriktive foranstaltninger over for visse personer, grupper, virksomheder og enheder på baggrund af situationen i Afghanistan. Det betyder, at midler, som ejes eller besiddes af de fysiske eller juridiske personer, grupper eller enheder, som er opført på listerne, skal indefryses ved en opdatering og offentliggørelse af den pågældende sanktionsliste i EU-Tidende. Da offentliggørelse i EU-Tidende imidlertid først sker, når EU-retsakten er vedtaget og oversat til samtlige officielle sprog i EU, går der som udgangspunkt 24-48 timer fra, at FN opdaterer en sanktionsliste, til der sker offentliggørelse af EU-retsakten i EU-Tidende.

I de typisk 24-48 timer, inden EU's lister offentliggøres, kan midler, som ejes eller besiddes af en fysisk eller juridisk person, gruppe eller enhed på FN's sanktionsliste, i dag ikke indefryses i medfør af dansk ret. Såfremt betingelserne efter retsplejelovens regler om beslaglæggelse er opfyldt, vil politiet som led i efterforskningen af en straffesag imidlertid kunne foretage beslaglæggelse på grundlag af en forudgående retskendelse. Efter retsplejelovens regler om beslaglæggelse har politiet endvidere mulighed for i visse tilfælde at foretage en midlertidig beslaglæggelse eller beslaglæggelse uden forudgående retskendelse, hvis indgrebets øjemed ville forspildes, hvis retskendelse skulle afventes.

Erhvervsstyrelsen er den ansvarlige myndighed på området for indefrysning efter EU's forordninger om sanktioner. Fysiske eller juridiske personer, der foretager indefrysning af midler på baggrund af EU's lister, skal straks underrette Erhvervsstyrelsen herom, ligesom der parallelt skal foretages en underretning efter hvidvasklovens § 26 til Hvidvasksekretariatet i Statsadvokaten for Økonomisk og International Kriminalitet, hvis der opstår mistanke om finansiering af terrorisme.

2.13.2. Erhvervsministeriets overvejelser

The Financial Action Task Force (FATF) er en international organisation, der blev oprettet i 1989, og som Danmark er medlem af. Organisationen har til formål at fastlægge fælles standarder og at fremme implementeringen af juridiske, lovgivningsmæssige og operationelle foranstaltninger, der skal modvirke hvidvask, terrorfinansiering og andre trusler mod integriteten i det internationale finansielle system. FATF har i den forbindelse udviklet en række anbefalinger for bekæmpelse af hvidvask, terrorfinansiering og spredning af masseødelæggelsesvåben. FATF monitorerer medlemsstaternes fremskridt i forhold til at implementere FATF's anbefalinger. FATF har i sin rapport "Anti-money laundering and counter-terrorist financing meassures Denmark Mutual Evaluation Report 2017" kritiseret Danmark for, at der ikke ses at være en effektiv mekanisme i national ret, som giver mulighed for straks at indefryse midler, som ejes eller besiddes af fysiske eller juridiske personer, grupper eller enheder på FN's sanktionslister, og dermed entydigt muliggøre indefrysning i den tidsbegrænsede periode fra offentliggørelsen af FN's sanktionslister, til de er gennemført og offentliggjort i en EU-retsakt.

Uanset at den gældende danske lovgivning er i overensstemmelse med EU-reglerne på hvidvask og terrorfinansieringsområdet, finder Erhvervsministeriet det afgørende, at der sker indefrysning af sådanne midler så hurtigt som muligt, og at dette ikke skal afvente offentliggørelse i EU-Tidende af de nyopførte navne. Dette vil medvirke til at sikre, at fysiske og juridiske personer, grupper eller enheder ikke har mulighed for at flytte deres midler, når de er opført på FN's sanktionslister, i den mellemliggende periode, fra de bliver tilføjet en FN-sanktionsliste, til der sker vedtagelse af en EU-retsakt og offentliggørelse heraf i EU-Tidende.

Erhvervsministeriet vurderer derfor, at der er behov for at indføre en ordning i hvidvaskloven, der giver mulighed for at forpligte virksomheder og personer omfattet af hvidvaskloven til uden ugrundet ophold at indefryse midler, som ejes eller besiddes af de fysiske eller juridiske personer, grupper eller enheder, hvis navne midlertidigt offentliggøres på en hjemmeside administreret af en dansk myndighed.

2.13.3. Lovforslagets indhold

Det foreslås, at erhvervsministeren kan udpege en myndighed, som er ansvarlig for at offentliggøre navne på de fysiske eller juridiske personer, grupper eller enheder, der opføres på FN's sanktionslister. Navnene på de pågældende fysiske eller juridiske personer, grupper eller enheder skal være offentliggjort på myndighedens hjemmeside i tidsrummet, indtil den relevante EU-liste ændres eller vedtages og er offentliggjort i EU-Tidende.

Myndigheden skal, når navnet fremgår af en offentliggjort FN-sanktionsliste, tilføje navnet på den fysiske eller juridiske person, gruppe eller enhed til den danske myndigheds hjemmeside Det forudsætter, at hjemmesiden skal give mulighed for, at virksomheder og personer kan tilmelde sig et nyhedsbrev eller på anden måde via tilmelding kunne modtage en notifikation, når der foretages ændringer af navne på hjemmesiden.

Myndigheden skal fjerne navnet på en fysisk eller juridisk person, gruppe eller enhed fra hjemmesiden, enten når navnet tilføjes en EU-retsakt, som er offentliggjort i EU-Tidende, hvis det besluttes, at navnet skal tilføjes en sådan EU-retsakt, eller hvis navnet fjernes fra FN's sanktionslister. Der er med andre ord tale om en midlertidig opførelse på den danske myndigheds hjemmeside, indtil EU's lister ajourføres i overensstemmelse med FN's sanktionslister. Den foreslåede bestemmelse er således alene udtryk for et supplement til de relevante EU-lister og griber på ingen måde ind heri.

Virksomheder og personer omfattet af bestemmelserne i hvidvaskloven forpligtes til uden ugrundet ophold efter offentliggørelsen af et navn på den danske myndigheds hjemmeside at indefryse midler, som ejes eller besiddes af den pågældende fysiske eller juridiske person, gruppe eller enhed.

Indefrysning skal ske uden ugrundet ophold. Det indebærer, at virksomheder og personer skal indefryse midlerne umiddelbart efter, at der er sket offentliggørelse af navnet på den fysiske eller juridisk person, gruppe eller enhed, som ejer eller besidder midlerne, på den danske myndigheds hjemmeside. Det forudsættes dog, at virksomheden eller personen i almindelighed bør indrømmes en vis kortere tidsperiode, fra offentliggørelsen på den danske myndigheds hjemmeside, til forpligtelsen til indefrysning kan kræves opfyldt. Det beror i øvrigt på en konkret vurdering, om en virksomhed eller person har iagttaget sin pligt til indefrysning af en kundes midler uden ugrundet ophold. Ved vurderingen skal der bl.a. tages hensyn til offentliggørelsestidspunktet på den danske myndighed hjemmeside og forholdene i øvrigt.

Virksomheder og personers forpligtelse til indefrysning af midler efter bestemmelsen bortfalder, når den fysiske eller juridiske person, gruppe eller enhed fjernes fra den danske myndigheds hjemmeside. Henset til, at formålet med den foreslåede ordning er at sikre midlertidig gennemførelse af FN's sanktionslister, skal forpligtelsen endvidere anses for bortfaldet, hvis navnet fjernes fra FN's sanktionslister, uanset om den danske myndighed endnu har fjernet det pågældende navn fra myndighedens hjemmeside. Virksomheder og personer kan således ikke strafforfølges for manglende iagttagelse af forpligtelsen til indefrysning af midler efter denne lov, hvis en virksomhed eller person har ophævet indefrysningen af en kundes midler, fordi kundens navn er fjernet fra FN's sanktionslister, selvom navnet fortsat fremgår af den danske myndigheds hjemmeside, f.eks. på grund af myndighedens mangelfulde ajourføring af hjemmesiden.

Lovforslaget har til hensigt at sikre, at virksomheder og personer er forpligtet til at indefryse midler i den mellemliggende periode fra tilføjelsen af navnet på en fysisk eller juridisk person, gruppe eller enhed til FN's sanktionslister til navnet tilføjes en EU-retsakt, der er offentliggjort i EU-Tidende. I praksis forventes der at være tale om en kortvarig periode på typisk 24-48 timer, hvor fysiske eller juridiske personer, grupper eller enheder forventes at stå opført på den danske myndigheds hjemmeside, jf. pkt. 2.13.1.

Det kan i princippet rent undtagelsesvist forekomme, at et navn opført på en FN-sanktionsliste ikke efterfølgende besluttes optaget på en EU-retsakt. I et sådant tilfælde, hvor det i EU-regi måtte blive besluttet, at det pågældende navn ikke skal opføres på en EU-liste, skal den danske myndighed straks fjerne navnet fra myndighedens hjemmeside, hvorefter forpligtelsen for virksomheder og personer til at indefryse midler, som ejes eller besiddes af den pågældende fysiske eller juridiske person, gruppe eller enhed, bortfalder.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 9, samt bemærkningerne hertil.

3. Forholdet til databeskyttelseslovgivningen

Databeskyttelseslovgivningen i Danmark udgøres bl.a. af Europa-Parlamentets og Rådets Forordning 2016/679/EU af 27. april 2015 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (databeskyttelsesforordningen) og lov nr. 502 af 23. maj 2018 om supplerende bestemmelser til forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (databeskyttelsesloven)

Forordningen og databeskyttelsesloven gælder blandt andet for behandling af personoplysninger, der helt eller delvis foretages ved hjælp af automatisk databehandling og på ikke automatisk behandling af personoplysninger, der er eller vil blive indeholdt i et register.

Forordningen og loven gælder ikke for behandling af personoplysninger omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA (retshåndhævelsesdirektivet). Retshåndhævelsesdirektivet er gennemført ved lov nr. 410 af 27. april 2017 om retshåndhævende myndigheders behandling af personoplysninger (retshåndhævelsesloven).

I databeskyttelsesforordningen og retshåndhævelsesloven findes de relevante bestemmelser om, hvornår personoplysninger må behandles, herunder indsamles og videregives, i henholdsvis forordningens artikel 6, stk. 1, og artikel 9, stk. 1-3, og artikel 10, og lovens §§ 9 og 10.

Herudover skal de grundlæggende principper i henholdsvis forordningens artikel 5 og retshåndhævelseslovens §§ 4 og 5 iagttages.

Det følger bl.a. af forordningens artikel 5, litra a-c, at personoplysninger, der behandles efter forordningen skal behandles lovligt, rimeligt og på en gennemsigtig måde i forhold til den registrerede. Endvidere må personoplysninger alene indsamles til legitime formål, og må ikke viderebehandles på en måde, der er uforenelig med disse formål. Herudover skal personoplysninger være tilstrækkelige, relevante og begrænset til, hvad der er nødvendigt i forhold til de formål, hvortil de behandles.

Personoplysninger, der behandles efter retshåndhævelsesloven, skal ifølge lovens § 4, stk. 1-3, behandles i overensstemmelse med god databehandlingsskik og under hensyntagen til oplysningernes karakter. Indsamling af oplysninger skal ske til udtrykkeligt angivne og saglige formål, som er omfattet af lovens § 1, stk. 1, og senere behandling må ikke være uforenelig med disse formål, jf. dog § 5.

Endelig skal oplysninger, som behandles, være relevante og tilstrækkelige og må ikke omfatte mere, end hvad der kræves til opfyldelse af de formål, hvortil oplysningerne indsamles, og de formål, hvortil oplysningerne senere behandles.

I tilfælde, hvor der foretages videregivelse af oplysninger omfattet af retshåndhævelsesloven, følger det af lovens § 6, at den videregivende kompetente myndighed fastsætter og underretter om eventuelle særlige vilkår for behandling af oplysningerne. Der kan ikke fastsættes særlige vilkår alene som følge af, at der

er tale om videregivelse til en modtager i en anden medlemsstat. Det følger endvidere af § 6, stk. 2, at behandling af oplysninger, der er modtaget fra en kompetent myndighed, ikke må ske i strid med særlige vilkår, som er fastsat af den videregivende kompetente myndighed.

For så vidt angår de foreslåede bestemmelser i § 29, stk. 1-4, og § 29 a er det Erhvervsministeriets vurdering, at disse regler kan indføres inden for rammerne af forordningens artikel 6 og § 6 samt §§ 9-10 i retshåndhævelsesloven.

Det bemærkes, at de øvrige bestemmelser i retshåndhævelsesloven, databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven, f.eks. reglerne om pligter for en dataansvarlig og databehandler, gælder for behandling af personoplysninger inden for rammerne af de foreslåede bestemmelser i § 29, stk. 1-4, og § 29 a. Disse regler skal således iagttages, når personoplysninger behandles efter de foreslåede bestemmelser.

Det er muligt "ved lovgivningsmæssige foranstaltninger at begrænse rækkevidden af de forpligtelser og rettigheder, der er omhandlet i artikel 12-22". Det omfatter bl.a. oplysningspligten (artikel 13-14), indsigtsretten (artikel 15), berigtigelsesretten (artikel 16), retten til sletning (artikel 17), ret til begrænsning af behandling (artikel 18), dataportabilitet (artikel 20), indsigelsesretten (artikel 21) og automatisk afgørelse og profilering (artikel 22).

Det er vurderingen, at den foreslåede bestemmelse i § 69 c, stk. 1, udgør en sådan lovgivningsmæssig foranstaltning. Det er ligeledes vurderingen, at bestemmelsen i § 69 c, stk. 1, kan gennemføres med henvisning til databeskyttelses lovens artikel 23, stk. 1, litra c om den offentlige sikkerhed, og litra d om forebyggelse, efterforskning, afsløring eller retsforfølgning af strafbare handlinger eller fuldbyrdelse af strafferetlige sanktioner, herunder beskyttelse mod og forebyggelse af trusler mod den offentlige sikkerhed, da forslaget har til formål at skabe rammer for indhentelse af oplysninger, der kan medvirke til at forebygge og opklare hvidvask og terrorfinansiering.

Forslaget om at give medarbejdere i Skatteforvaltningen og Spillemyndigheden mulighed for under visse betingelser både af egen drift og efter anmodning at videregive oplysninger til myndigheder, der deltager i et operativt samarbejde om at bekæmpe og forebygge hvidvask og terrorfinansiering, jf. pkt. 2.11.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger, har til formål at gøre det muligt for Skatteforvaltningen og Spillemyndigheden at dele oplysninger om fysiske og juridiske personer, som er omfattet af den særlige tavshedspligt i skatteforvaltningslovens § 17. Fremover vil Skatteforvaltningen og Spillemyndigheden med hjemmel i bestemmelsen kunne videregive oplysninger til myndigheder i et operativt samarbejde, uanset at oplysningen er omfattet af skatteforvaltningslovens § 17, og uanset at oplysningen ud fra en konkret vurdering ikke er relevant for alle myndigheder, der deltager i et operativt samarbejde. Delingen slaæ til enhver tid ske inden for de databeskyttelsesretlige rammer.

Det er i den forbindelse vurderingen, at den behandling, der lægges op til, vil være i overensstemmelse med forordningens artikel 5 om principperne for behandling af personoplysninger.

Databehandling efter forslaget vil understøtte udmøntningen af National strategi til bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering 2018-2021 og aftalerne mellem Socialdemokratiet, Venstre, Dansk Folkeparti, Det Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti, Det Konservative Folkeparti og Liberal Alliance om yderligere initiativer til styrkelse af indsatsen mod hvidvask og terrorfinansiering og Styrkelse af indsatsen mod finansiel kriminalitet.

Det har været overvejet, om formålet med videregivelse af oplysninger kan tilgodeses på anden vis. Det vurderes ikke muligt, da skattemyndighedernes særlige tavshedspligt som udgangspunkt er ubetinget, medmindre videregivelse ud fra en konkret vurdering er berettiget. Dertil kommer, at det ikke vil kunne udelukkes, at Skatteforvaltningen og Spillemyndigheden på møder i et operativt myndighedssamarbejde vil kunne komme i en situation, hvor Skatteforvaltningen eller Spillemyndigheden vil skulle videregive oplysninger, som ud fra en konkret vurdering ikke eller ikke umiddelbart er relevant for en eller flere af de deltagende myndigheder.

Det er vurderingen, at videregivelse i sådanne tilfælde til den eller de deltagende myndigheder i et operativt samarbejde, for hvem oplysningen umiddelbart ikke vil være relevant, også vil være nødvendig for at tilgodese formålet med behandlingen.

Med de foreslåede bestemmelser i § 69 b, stk. 1 og 2, og i § 69 d, stk. 1 og 2, vil Skatteforvaltningen og Spillemyndigheden videregive almindelige personoplysninger efter forordningens artikel 6, særlige kategorier af personoplysninger efter forordningens artikel 9 og personoplysninger vedrørende straffedomme og lovovertrædelser efter forordningens artikel 10, jf. databeskyttelseslovens § 8. Det vedrører bl.a. oplysninger om store kontantindskud og -hævninger, indkomst, livsstil, lønindtægter, sociale ydelser, afvigende betalingsmønstre i forhold til eksempelvis gæld, ind- og udførsel af store pengebeløb, misbrug af TastSelv, fiktive virksomheder, udnyttelse af leasingmodeller, dyre aktiver uden registreret indkomst, usædvanlige ejendomshandler m.v.

Det er vurderingen, at de foreslåede bestemmelser i § 69 b, stk. 1 og 2, og i § 69 d, stk. 1 og 2, om videregivelse af oplysninger til myndigheder, der deltager i et operativt myndighedssamarbejde, udgør en national særregel for behandling af almindelige personoplysninger, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 2 og 3. Det vurderes, at bestemmelserne kan rummes inden for databeskyttelsesforordningens rammer for særregler om behandling af personoplysninger. Vurderingen af bestemmelserne har taget udgangspunkt i de kriterier, som fremgår af betænkning nr. 1565/2017 om databeskyttelsesforordningen, side 168ff.

Hvad angår behandlingen af følsomme personoplysninger, vurderes det, at der er hjemmel til behandlingen i databeskyttelsesforordningens artikel 9, stk. 2, litra f. Der lægges i den forbindelse navnlig vægt på, at behandlingen af oplysningerne sker som led i offentlig myndighedsudøvelse, og at udvekslingen vil kunne have en nødvendig betydning for administrativ afgørelsesvirksomhed. Det vurderes desuden, at de foreslåede bestemmelser kan rummes inden for forordningens artikel 9, stk. 2, litra g, da der med bestemmelserne skabes national hjemmel til en behandling, som er nødvendig af hensyn til væsentlige samfundsinteresser.

Hvad angår behandlingen af oplysninger om strafbare forhold, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 10, er der hjemmel til behandlingen og videregivelsen af oplysningerne i henholdsvis databeskyttelseslovens § 8, stk. 1, samt bestemmelsens stk. 2, nr. 2 og 3, da behandlingen af oplysningerne har til formål af fremme bekæmpelsen og forebyggelsen af hvidvask og terrorfinansiering.

I medfør af databeskyttelseslovens § 11, kan en offentlig myndighed behandle oplysninger om personnummer med henblik på entydig identifikation. Det vurderes, at skattemyndighedernes videregivelse af personnummer kan ske i overensstemmelse med forslagets § 69 b, stk. 1 og 2, og § 69 d, stk. 1 og 2.

Efter forordningens artikel 5, stk. 1, litra e, skal personoplysninger opbevares på en sådan måde, at det ikke er muligt at identificere de registrerede i et længere tidsrum end det, der er nødvendigt til de formål, hvortil de pågældende personoplysninger behandles. Bestemmelsen forpligter således den dataansvarlige til at slette af egen drift. Det er op til den enkelte dataansvarlige at vurdere, hvor længe det er nødvendigt at opbevare oplysningerne ud fra det formål, som oplysningerne oprindelig blev indsamlet til.

Målgruppen for databehandlingen efter forslagets § 69 b, stk. 1 og 2, og § 69 d, stk. 1 og 2, er afgrænset i overensstemmelse med princippet om formålsbegrænsning i forordningen. Det er således et kriterium, at oplysningerne kan have betydning for myndighedernes opgave om at forebygge og bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering,

Efter forslagets § 69 b, stk. 1 og 2, og § 69 d, stk. 1 og 2, vil Skatteforvaltningen og Spillemyndigheden skulle videregive oplysninger til myndigheder, der deltager i et operativt samarbejde om at bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering. Der vil være tale om almindelige personoplysninger, følsomme personoplysninger og oplysninger om strafbare forhold. Oplysningerne vil blive videregivet i ikke-aggregeret og ikke-pseudonymiseret form, det vil sige, at oplysningerne vil kunne henføres til en bestemt registreret uden brug af supplerende oplysninger. Det fremgår af lovteksten, at oplysningerne alene videregives, hvis de kan have betydning for myndighedernes opgave om at bekæmpe og forebygge hvidvask og terrorfinansiering.

Det vurderes, at dataudvekslingen vil ske på en sikker måde, idet udvekslingen af data sker mellem parter, der i forvejen er vant til at databehandle personoplysninger.

Det fremgår af forslaget til § 74 a, stk. 1, at personer, der virker inden for den offentlige forvaltning, og som deltager i et operativt samarbejde om at bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering, er forpligtet til at hemmeligholde oplysninger, der modtages i forbindelse med samarbejdet, jf. dog stk. 3. Det fremgår af lovforslagets stk. 2, at tavshedspligten i stk. 1 også gælder i forhold til den fysiske eller juridiske person, som oplysningerne vedrører, uanset en eventuel retlig forpligtelse til at videregive oplysningerne til den pågældende, jf. dog stk. 3.

For at beskytte de personoplysninger, der med de foreslåede bestemmelser lægges op til at behandle, foreslås det, at det klart skal fremgå af lovteksten, at de personer, der virker inden for den offentlige forvaltning og som i et operativt samarbejde modtager oplysninger, er underlagt en særlig tavshedspligt med hensyn til de pågældende oplysninger.. Ansatte i de myndigheder, der modtager oplysninger i forbindelse med det operative myndighedssamarbejde skal således under ansvar efter straffelovens §§ 152, 152 a og 152 c-152 f, hemmeligholde de modtagne oplysninger.

Som følge af den særlige tavshedspligt i skatteforvaltningslovens § 17 er det vurderingen, at Skatteforvaltningen og Spillemyndigheden ikke skal give oplysning efter forordningens artikel 14, stk. 1, til den, der videregives oplysninger om i et operativt myndighedssamarbejde, jf. artikel 14, stk. 4. Det er således vurderingen, at videregivelse af oplysninger i et operativt myndighedssamarbejde vil være omfattet af bestemmelsen i forordningens artikel 14, stk. 5, litra d.

Det bemærkes, at det også som følge af bestemmelserne om særlig tavshedspligt i skatteforvaltningslovens § 17, vil være muligt at gøre undtagelse til den registreredes indsigtsret, jf. databeskyttelseslovens § 22, stk. 3.

Bestemmelsen i § 74 a, stk. 1, som ligeledes udgør en bestemmelse om særlig tavshedspligt medfører at der ligeledes vil kunne gøres undtagelse til oplysningspligten efter databeskyttelsesforordningens artikel 14, stk. 5, litra d, samt fra indsigtsretten efter databeskyttelseslovens § 22, stk. 3, når det er tale om behandling af oplysninger, som sker inden for et operativt samarbejde om bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering.

Samlet vurderes det, at behandlingen af oplysninger kan finde sted inden for rammerne af forordningen og databeskyttelsesloven. Det vurderes, at den påtænkte behandling er nødvendig for, at myndighederne i et operativt samarbejde kan omsætte National strategi til bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering 2018-21 og aftalerne mellem Socialdemokratiet, Venstre, Dansk Folkeparti, Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti, Det Konservative Folkeparti og Liberal Alliance om Yderligere initiativer til styrkelse af indsatsen mod hvidvask og terrorfinansiering og Styrkelse af indsatsen mod finansiel kriminalitet. Behandlingen er derudover nødvendig af hensyn til bekæmpelse og forebyggelse af hvidvask og terrorfinansiering, hvilket anses for at være en væsentlig samfundsinteresse eller offentlig interesse.

Det vurderes således, at databehandlingen, der vil finde sted efter de foreslåede bestemmelser, har et legitimt formål, og at kravet om lovlighed, rimelighed og gennemsigtighed efter forordningen anses for at være opfyldt.

Det vurderes endvidere, at behandlingen af personoplysninger er tilstrækkelig, relevant og begrænset til, hvad der er nødvendig i forhold til de formål, hvortil de behandles.

De deltagende myndigheder i et operativ samarbejde vil have et selvstændigt dataansvar efter databeskyttelsesforordningen, myndighederne er underlagt, for deres eventuelle videre behandling af de oplysninger, de modtager efter de foreslåede bestemmelser.

4. Forholdet til Danmarks internationale forpligtelser

Danske virksomheder og personer er i dag forpligtet til at indefryse midler, som ejes eller besiddes af fysiske eller juridiske personer, grupper eller enheder, der er opført på en EU-retsakt, som er offentliggjort i EU-Tidende (en EU-liste).

Ved tilføjelse af en fysisk eller juridisk person, gruppe eller enhed til en liste fastsat i medfør af en EU-retsakt, iagttager EU-institutionerne en række krav. En fysisk eller juridisk person, enhed eller gruppe, der opføres på en EU-liste, har således krav på en procedure, som iagttager visse proceduremæssige garantier, herunder den grundlæggende ret til forsvar, som anerkendt i Den Europæiske Unions Charter om Grundlæggende Rettigheder (Chartret). Chartret anerkender endvidere adgangen til effektive retsmidler, retten til en retfærdig rettergang, ejendomsretten og retten til beskyttelse af personoplysninger, som også skal iagttages i forbindelse med opførelse på en liste. Der kan bl.a. henvises til EU-Domstolens dom af 12. december 2006 i sag T-228/02, Organisation des Modja-hedines du Peuple d' Iran mod Rådet og EU-Domstolens dom af 3. september 2008 i forenede sager C-402/05 P og C-415/05 P, Yassin Abdullah Kadi og Al Barakaat International Foundation mod Rådet for Den Europæiske Union, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland.

Det følger af artikel 51, stk. 1, i Chartret, at Chartret alene finder anvendelse på medlemsstaterne, når de gennemfører EU-retten. Den Europæiske Menneskerettighedskonvention indeholder imidlertid en række tilsvarende garantier, herunder navnlig artikel 6 (retten til retfærdig rettergang), artikel 8 (retten til respekt

for bl.a. privatlivet) og artikel 1 i 1. tillægsprotokol til konventionen (beskyttelse af ejendomsretten), som Danmark har tiltrådt og derfor er forpligtet til at iagttage også uden for EU-rettens anvendelsesområde.

Den foreslåede ordning vil indebære, at navne på en fysisk eller juridisk person, gruppe eller enhed, der er opført på en FN-sanktionsliste ved en sikkerhedsrådsresolution, som er bindende for Danmark, offentliggøres af en dansk myndighed på dennes hjemmeside forud for, at EU tager stilling til den pågældendes optagelse på en EU-liste. Der vil endvidere være tale om en midlertidig, kortvarig indefrysning, der har til formål at undgå, at formålet med den efterfølgende gennemførelse af FN-sanktionslisten ved en EU-retsakt forspildes. Det er på den baggrund vurderingen, at lovforslaget kan gennemføres inden for rammerne af Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Det bemærkes i den forbindelse, at det med lovforslaget forudsættes, at navnet på den fysiske eller juridiske person, gruppe eller enhed også vil blive fjernet fra den danske myndigheds hjemmeside, og at forpligtelsen til indefrysning af midler tilhørende den pågældende dermed bortfalder, hvis det i EU-regi besluttes ikke at opføre navnet i en EU-retsakt, jf. pkt. 2.13.3.

5. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget forventes ikke at have væsentlige økonomiske konsekvenser eller implementeringskonsekvenser for det offentlige.

Det forventes, at lovforslaget vil medføre et begrænset antal af sager, hvor det vil være relevant at udstede påbud, tvangsbøder og bødeforelæg. Det vurderes derfor, at lovforslaget vil have begrænsede økonomiske konsekvenser, der kan afholdes inden for myndighedens eksisterende ramme.

Digitaliseringsklar lovgivning

Erhvervsministeriet vurderer, at lovforslaget efterlever principperne om digitaliseringsklar lovgivning. Lovforslaget indeholder blandt andet en bemyndigelsesbestemmelse, hvorefter Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om indberetningsforpligtelse af oplysninger til brug for Finanstilsynets risikovurdering af virksomheder omfattet af loven. De påkrævede oplysninger vil skulle indberettes elektronisk gennem et system som udvikles af Finanstilsynet, og som rent teknisk i videst muligt omfang vil være integreret med Finanstilsynets eksisterende systemer for dataindberetning, der sikrer en tryg datahåndtering. Ved udformningen af indberetningsforpligtelsen vil der i videst mulig omfang ske genbrug af eksisterende definitioner.

6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering vurderer, at initiativet om en hjemmelsbestemmelse til et nyt digitalt tilsyn, jf. lovforslagets § 1, nr. 14, vil medføre administrative konsekvenser på over 4 mio. kr. årligt for erhvervslivet i Danmark. Den specifikke udmøntning af denne bemyndigelse vil imidlertid skulle ske under inddragelse af erhvervslivet. Det vil derfor først være muligt at kvantificere de administrative konsekvenser for erhvervslivet nærmere i forbindelse med udstedelsen af en bekendtgørelse med hjemmel i bemyndigelsen.

Lovforslaget indeholder herudover øvrige initiativer, som på nuværende tidspunkt forventes at medføre mindre væsentlige administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Agil erhvervsrettet regulering

Erhvervsministeriet vurderer, at ingen af de foreslåede initiativer er relevante for principperne om agil erhvervsrettet regulering.

7. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget forventes ikke at få administrative konsekvenser for borgerne.

8. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have miljømæssige konsekvenser.

9. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 648/2012 (EU) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (4. hvidvaskdirektiv).

Lovforslaget gennemfører endvidere dele af Europa-Parlamentet og Rådet direktiv (EU) 2018/843 om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU (5. hvidvaskdirektiv).

Der er tale om en direktivnær implementering, der er i overensstemmelse med regeringens fem principper for erhvervsrettet EU-regulering.

10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Udkast til lovforslaget har i perioderne fra den 28. august 2019 til den 25. september 2019, 3. september 2019 til den 1. oktober 2019, og 5. november 2019 til 19. november 2019 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Aalborg Universitet - Juridisk Institut, Aarhus Universitet - Juridisk Institut, Advokatrådet, Akademisk Arkitektforening, Amnesty International, Andelskassen, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdsmarkedets Erhvervssikring (AES), Arbejdsmarkedets Tillægspension (ATP), Coinify, DAFINA, Danish Venture Capital and Private Equity Association, Danmarks Idræts-Forbund, Danmarks Nationalbank, Danmarks Rederiforening, Danmarks Skibskredit A/S, Dansk Aktionærforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Boldspils-Union, Dansk Byggeri, Danske Detail, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk Forening for International Motorkøretøjsforsikring (DFIM), Dansk Industri, Dansk Investor Relations Forening – DIRF, Dansk Kredit Råd, Dansk Metal, Dansk Pantebrevsforening, Danske Advokater, Danske Forsikringsfunktionærers Landsforening, Danske Maritime, Danske Regioner, Datatilsynet, Den Danske Aktuarforening, Den Danske Dommerforening, Den Danske Finansanalytikerforening, Den danske Fondsmæglerforening, Det Kriminalpræventive Råd, Digitaliseringssty-

relsen, Direktoratet for Kriminalforsorgen, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, Ejendomsforeningen, Energi og Olieforum, Erhvervsstyrelsen, FDFA – Foreningen af Danske Forsikringsmæglere og ForsikringsAgenturer, FDIH – Foreningen for Distance- og Internethandel, Finans Danmark, Finans og Leasing, Finansforbundet, Finanshuset i Fredensborg A/S, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Finansiel Stabilitet, Forbrugerombudsmanden, Forbrugerrådet, Forbrugsforeningen, Foreningen af Forretningsførere for Udenlandske Forsikringsselskaber, Foreningen af Interne Revisorer v/ Kim Stormly Hansen, Foreningen af Offentlige Anklagere, Foreningen Danske Revisorer, Foreningen for platformsøkonomi, FOREX, Forsikring & Pension, Forsikringsmæglerforeningen v/ Direktør Flemming Kosakewitsch, FSR – danske revisorer, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd (FTF), Garantiformuen, Garban-Intercapital Scandinavia, Horesta Arbejdsgiverorganisation, Håndværksrådet, Indsamlingsorganisationernes Brancheorganisation (ISOBRO), Intertrust (Denmark), ISACA Denmark, IT-branchen, Justitia, KommuneKredit, KL, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, Kuratorforeningen, Københavns Universitet – Det Juridiske Fakultet, KøbmandStandens OplysningsBureau, Landbrug & Fødevarer, Landsdækkende banker, Landsforeningen af forsvarsadvokater, Landsforeningen for Bæredygtigt Landbrug, Landsorganisationen i Danmark (LO), Landsforeningen KRIM, Lokale Pengeinstitutter, Lønmodtagernes Dyrtidsfond (LD), Mybanker, NASDAQ Copenhagen A/S, Nets, Nordic Blockchain Association, Parcelhusejernes Landsforening, Patent- og Varemærkestyrelsen, Politiforbundet, Politidirektørforeningen ,Postnords Juridiske afdeling, Retspolitisk Forening, Revisornævnet, Rigsadvokaten, Rigsrevisionen, Rigspolitiet, Sikkerhedsstyrelsen, Skibs- og Bådebyggeriets Arbejdsgiverforening, Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet, Søfartsstyrelsen, Syddansk Universitet – Juridisk Institut, Telekommunikationsindustrien i Danmark, Udbetaling Danmark, VP Securities A/S, Western Union, Thomson Reuters Nordic, Transparency International Danmark, Ørsted, Østre og Vestre Landsret samt samtlige byretter, Færøernes Hjemmestyre via Rigsombudsmanden i Færøerne og Grønlands Selvstyre via Rigsombudsmanden i Grønland.

11. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang (Hvis nej, anfør Ingen)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang (Hvis nej, anfør Ingen)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Lovforslaget forventes ikke at have væsentlige økonomiske konsekvenser for det offentlige.	Lovforslaget forventes ikke at have væsentlige økonomiske konsekvenser for det offentlige.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Lovforslaget forventes ikke at have væsentlige implementerings konsekvenser for det offentlige.	Lovforslaget forventes ikke at have væsentlige implementerings konsekvenser for det offentlige.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering vurderer, at initiativet om hjemmelsbestemmelse til et nyt digitalt tilsyn, jf. lovforslagets § 1, nr. 14, vil medføre administrative konsekvenser på over 4 mio. kr. årligt for erhvervslivet i Danmark. Den spe-	

	cifikke udmøntning af denne bemyndigelse vil imidlertid skulle ske under inddragelse af erhvervslivet. Det vil derfor først være muligt at kvantificere de administrative konsekvenser for erhvervslivet nærmere i forbindelse med udstedelsen af en bekendtgørelse med hjemmel i bemyndigelsen. Lovforslaget indeholder øvrige initiativer, som på nuværende tidspunkt forventes at medføre mindre væsentlige administrative konsekvenser for erhvervslivet.	
Administrative konsekvenser for erhvervslivet		Lovforslaget indeholder øvrige initiativer, som på nuværende tidspunkt forventes at medføre mindre væsentlige administrative konsekvenser for erhvervslivet.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 648/2012 (EU) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (4. hvidvaskdirektiv). Lovforslaget gennemfører endvidere dele af Europa-Parlamentet og Rådet direktiv (EU) 2018/843 om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU (5. hvidvaskdirektiv). Lovforslaget får betydning for de registreredes rettigheder efter Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27.	

	april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse), herunder særligt artikel 5, 12, og 14. De foreslåede bestemmelser om videregivelse af oplysninger i et operativt myndighedssamarbejde om bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering udgør en national særregel for behandling af almindelige personoplysninger, særlige kategorier af personoplysninger og personoplysninger vedrørende straffedomme og lovovertrædelser. Det er vurderingen, at bestemmelserne er i overensstemmelse med forordningen og dennes rammer for behandling af personoplysninger, og at behandlingen har hjemmel i artikel 6, artikel 9, stk. 2, litra f og g, samt artikel 10, jf. databeskyttelseslovens § 8, som alle vedrører behandling af oplysninger i samfundets interesse. Behandlingen af oplysninger sker alene til et afgrænset formål (at fremme et operativt myndighedssamarbejde om bekæmpelse og forebyggelse af hvidvask og finansiering af terrorisme), oplysningerne udveksles sikkert, og der er klart hjemmelsgrundlag for behandlingen af oplysningerne. Derudover er det vurderingen, at databehandlingen, har et legitimt formål (bekæmpelse og forebyggelse af hvidvask og finansiering af terrorisme), og at kravet om lovlighed, rimelighed og gennemsigtighed efter forordningen anses for at være opfyldt, samt at behandlingen af personoplysninger er tilstrækkelig, relevant og begrænset til, hvad der er nødvendig i forhold til de formål, hvortil de behandles.	
Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	JA	NEJ X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1 (§ 8, stk. 3, § 26, stk. 1, 1. pkt., stk. 2, stk. 3, 2. pkt., stk. 4, 1. og *2. pkt.,* og *stk. 6, § 28, § 30, stk. 3, 1, pkt., § 36, stk. 2, 1. pkt.* og *§ 74, stk. 1, 1. pkt., i hvidvaskloven)*

I en række bestemmelser i hvidvaskloven henvises til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet.

Det følger af § 8, stk. 3, at den daglige ledelse i virksomheder, som er omfattet af lovens § 1, stk. 1, nr. 1-7 (dvs. pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, livsforsikringsselskaber og tværgående pensionskasser, sparevirksomheder, udstedere af elektroniske penge og udbydere af betalingstjenester omfattet af bilag 1, nr. 1-7, i lov om betalinger og forsikringsformidlere, når de formidler livsforsikringer eller andre investeringsrelaterede forsikringer), og som i henhold til anden lovgivning er forpligtet til at have en compliancefunktion, skal udpege en complianceansvarlig på ledelsesniveau, som skal kontrollere og vurdere om forretningsgangene i henhold til stk. 1 og de foranstaltninger, der træffes for at afhjælpe eventuelle mangler, er effektive, og kontrollere, at virksomheden underretter Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet, jf. § 26, stk. 1.

Efter § 26, stk. 1, 1. pkt., skal virksomheder og personer omgående underrette Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet, hvis virksomheden eller personen er vidende om, har mistanke om eller rimelig grund til at formode, at en transaktion, midler eller en aktivitet har eller har haft tilknytning til hvidvask eller finansiering af terrorisme.

Det fremgår af § 26 stk. 2, at i tilfælde af mistanke som nævnt i stk. 1 kan medlemmer af Advokatsamfundet underrette sekretariatet for Advokatsamfundet, der efter en vurdering af, om der er underretningspligt i henhold til stk. 1, omgående og uredigeret skal videregive underretningen til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet.

Det følger af § 26, stk. 3, 2. pkt., at ved underretning efter stk. 2, skal transaktionen sættes i bero, indtil Advokatsamfundet har videregivet underretningen til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International kriminalitet eller har meddelt medlemmet, at underretningen efter en konkret vurdering ikke vil blive videregivet.

Efter § 26, stk. 4, 1. og 2. pkt., skal virksomheder og personer undlade at gennemføre transaktioner, indtil der er sket underretning efter stk. 1, hvis de har viden om, mistanke om eller rimelig grund til at formode, at transaktionen vedrører finansiering af terrorisme. Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet beslutter sig hurtigst muligt og senest inden udløbet af den efterfølgende bankdag efter at have modtaget underretning, hvorvidt der skal ske beslaglæggelse.

Det fremgår af § 26, stk. 6, at Finanstilsynet fastsætter nærmere regler om den tekniske opfyldelse af underretningspligten til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet, jf. stk. 1.

Det følger af § 28, at såfremt en tilsynsmyndighed i henhold til denne lov eller told- og skatteforvaltningen får kendskab til forhold, der giver grund til at tro, at disse kan have tilknytning til hvidvask eller

finansiering af terrorisme, som er omfattet af underretningspligten i § 26, stk. 1, skal myndigheden underrette Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet herom.

Efter § 30, stk. 3, 1, pkt., skal oplysninger, dokumenter og registreringer som nævnt i stk. 1 videregives, når Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet eller andre kompetente nationale myndigheder henvender sig til virksomheder og personer omfattet af loven for at få oplyst, om de har eller i de sidste 5 år forud for forespørgslen har haft forretningsforbindelser med nærmere angivne personer, og hvori disse forbindelser består eller har bestået.

Efter § 36, stk. 2, 1. pkt., må virksomheder og personer omfattet af denne lov ikke udsætte en ansat eller en tidligere ansat for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte eller den tidligere ansatte har foretaget en intern underretning om mistanke om hvidvask eller finansiering af terrorisme eller en underretning til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet i henhold til § 26, stk. 1 eller 2.

Det følger af § 74, stk. 1, 1. pkt., at erhvervsministeren etablerer et forum med deltagelse af tilsynsmyndigheden i henhold til denne lov og Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet.

Det foreslås, at henvisningen til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet i hvidvasklovens § 8, stk. 3, § 26, stk. 1, 1. pkt., stk. 2, stk. 3, 2. pkt., stk. 4, 1. og 2. pkt. og stk. 6, § 28, § 30, stk. 3, 1. pkt., § 36, stk. 2, 1. pkt. og § 74, stk. 1, 1. pkt., ændres til Hvidvasksekretariatet.

Den foreslåede ændring foretages med henblik på at præcisere, at Hvidvasksekretariatet i Danmark er den finansielle efterretningsenhed (FIU) i henhold til hvidvaskloven.

Ændringen skal endvidere ses i sammenhæng med dette lovforslags § 1, nr. 3, hvor det foreslås, at hvidvasklovens § 29 nyaffattes, således at det fremgår, at Hvidvasksekretariatet er den danske FIU.

Til nr. 2 (§ 17, stk. 3 og 4, i hvidvaskloven)

Efter den gældende bestemmelse i hvidvasklovens § 17, stk. 2, skal virksomheder og personer gennemføre skærpede kundekendskabsprocedurer, hvis kunden har hjemsted i et land, der er opført på Kommissionens liste over lande, hvor der vurderes at være en øget risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme.

5. hvidvaskdirektiv stiller krav om, at ved forretningsforbindelser eller transaktioner, der involverer højrisikotredjelande, skal forpligtede enheder, hvor det er muligt, foruden kravene implementeret i § 17, stk. 2, gennemføre en eller flere supplerende afhjælpende foranstaltninger.

Ved vedtagelse af lov nr. 553 af 7. maj 2019 blev § 17, stk. 3 indsat. I § 17, stk. 3, fra maj 2019 henvises der i stk. 3, nr. 3, til "højrisikolande". Henvisningen stemmer ikke med hvidvasklovens øvrige henvisninger til sådanne lande.

Med den foreslåede § 1, nr. 1 (§ 17, stk. 3), ændres "højrisikolande" til "højrisikotredjelande". Ændringen skal sikre en sproglig ensretning med lovens øvrige henvisninger til disse lande. Indholdsmæssigt svarer den foreslåede bestemmelse til den § 17, stk. 3, der blev vedtaget i maj 2019.

Det foreslås således i § 17, *stk. 3*, *1. pkt.,* at virksomheder og personer, ud over de foranstaltninger, der er nævnt i stk. 2, skal gennemføre en eller flere yderligere risikobegrænsende foranstaltninger, når fysiske personer eller juridiske enheder gennemfører transaktioner, der involverer lande, der er opført på Europa-Kommissionens liste over højrisikotredjelande.

Med risikobegrænsende foranstaltninger forstås foranstaltninger, som virksomheden eller personen iværksætter for at opnå en begrænsning af risiciene for hvidvask og finansiering af terrorisme.

Virksomheden eller personen skal efter nærmere vurdering vælge at gennemføre en eller flere af de risikobegrænsende foranstaltninger, som er nævnt i nr. 1-3 i den foreslåede bestemmelse.

Det foreslås i stk. 3*, nr. 1*, at disse foranstaltninger blandt andet kan bestå i anvendelse af supplerende elementer af skærpede kundekendskabsprocedurer.

Det overlades til virksomheder og personer konkret at vurdere, hvilke supplerende og skærpende elementer, der ved gennemførelse af kundekendskabsprocedurer konkret kan begrænse risikoen i forhold til virksomhedens eller personens forretningsmodel.

Det foreslås endvidere i stk. 3, *nr. 2*, at foranstaltningerne kan omfatte indførelse af relevante skærpede indberetningsmekanismer eller systematisk indberetning af finansielle transaktioner.

Virksomheder og personer, som har elektroniske kontroller, kan eksempelvis vælge at opsætte flere parametre, som dermed kan skærpe overvågningen af specifikke transaktionsmønstre.

Endvidere foreslås det i stk. 3, *nr. 3*, at foranstaltningerne kan bestå i begrænsning af forretningsforbindelser eller transaktioner med fysiske personer eller juridiske enheder fra de tredjelande, der er identificeret som højrisikotredjelande.

Det betyder, at virksomheder og personer kan beslutte at indskrænke deres udbud af produkter og tjenesteydelser til kunder fra højrisikotredjelande eller vælge ikke at indgå forretningsforbindelser eller gennemføre transaktioner, der involverer kunder fra højrisikotredjelande.

Indsættelsen af § 17, stk. 3 i hvidvaskloven fra maj 2019 træder i kraft den 10. januar 2020, jf. Folketingstidende 2018-19, tillæg C, L 204 som vedtaget, s. 3. Da ændringen fra maj 2019 på tidspunktet for fremsættelsen af dette lovforslag endnu ikke er trådt i kraft, er det lovteknisk ikke muligt at ændre i bestemmelsens ordlyd. Bestemmelsen foreslås derfor nyaffattet samtidig med, at indsættelsen fra maj 2019 foreslås ophævet, jf. dette lovforslags § 17, nr. 1. Ændringen sker således af lovtekniske grunde.

Dele af artikel 1, nr. 11, i 5. hvidvaskdirektiv er implementeret i lov nr. 553 af 7. maj 2019 i en ny § 20 a i hvidvaskloven. Finanstilsynet kan efter § 20 a fastsætte regler om, at det ved forretningsforbindelser eller transaktioner, der involverer højrisikotredjelande, kan kræves, at første betaling foretages gennem en konto i kundens navn i et pengeinstitut, der er underlagt krav om kundekendskabsprocedurer, der mindst svarer til de kundekendskabsprocedurer, der er fastsat efter hvidvaskloven.

Det vil imidlertid stemme bedre overens med ordlyden i 5. hvidvaskdirektiv og er i øvrigt i overensstem-

melse med den risikobaserede tilgang, hvor det er virksomheder og personer omfattet af hvidvaskloven, som skal vurdere deres risiko for at blive brugt til hvidvask og terrorfinansiering, hvis forpligtelsen for virksomheder og personer fremgår direkte af loven frem for af en bekendtgørelse. Herved ændres bestemmelsen fra en bemyndigelsesbestemmelse til en lovbestemmelse.

§ 20 a ophæves ved dette lovforslags § 17, nr. 1, og foreslås i stedet indsat som § 17, *stk. 4*.

Det foreslås således, at der i § 17, stk. 4, indsættes en bestemmelse om en yderligere risikobegrænsende foranstaltning ved forretningsforbindelser og transaktioner, der involverer højrisikotredjelande, ud over de risikobegrænsende foranstaltninger, der er fastsat i den foreslåede § 17, stk. 3. Det foreslås således, at virksomheder og personer skal sikre, når det vurderes at være relevant, at første betaling foretages gennem en konto i kundens navn i et kreditinstitut, der er underlagt krav om kundekendskabsprocedurer, der mindst svarer til de kundekendskabsprocedurer, der er fastsat efter hvidvaskloven.

Med den foreslåede bestemmelse skal virksomheder og personer vurdere, når en forretningsforbindelse eller en transaktion involverer højrisikotredjelande, om det vil være relevant at gøre brug af denne ekstra risikobegrænsende foranstaltning. Virksomheden eller personen skal efter den forslåede § 17, stk. 3, allerede gennemføre en eller flere risikobegrænsende foranstaltninger, og bestemmelsen i stk. 4 skal ses i forlængelse heraf som en mulighed for at begrænse risikoen i forhold til virksomhedens eller personens forretningsmodel yderligere.

Virksomheders og personers vurdering af, hvornår det vil være relevant at anvende denne yderligere risikobegrænsende foranstaltning, skal ske ud fra en risikobaseret tilgang. Et eksempel herpå kan være, at en bank har en højrisikokunde, der har forretningsforbindelser til højrisikotredjelande, og hvor banken i den forbindelse vurderer det relevant for at forebygge risikoen for, at banken bliver brugt til hvidvask eller terrorfinansiering. I det tilfælde skal banken sikre, at kundens første betaling foretages gennem en konto i kundens navn i en anden bank, der er underlagt krav om kundekendskabsprocedurer, der mindst svarer til de kundekendskabsprocedurer, der er fastsat efter hvidvaskloven.

Et andet eksempel kan være, at en bank har en lavrisikokunde, som ikke tidligere har foretaget transaktioner til højrisikotredjelande, men hvor kundens transaktionsmønster ændres, således at kunden foretager hyppige og/eller store overførsler til højrisikotredjelande. I dette tilfælde kan banken vurdere det relevant at sikre, at første betaling foretages gennem en konto i kundens navn i en anden bank, der er underlagt krav om kundekendskabsprocedurer, der mindst svarer til de kundekendskabsprocedurer, der er fastsat efter hvidvaskloven for at forebygge risikoen for, at banken bliver brugt til hvidvask eller terrorfinansiering.

Virksomhedens eller personens vurdering af, hvornår det vil være relevant at sikre, at kundens første betaling foretages gennem en konto i kundens navn i et kreditinstitut, der er underlagt krav om kundekendskabsprocedurer, der mindst svarer til de kundekendskabsprocedurer, der er fastsat efter hvidvaskloven, kan bero på såvel forretningsforbindelsens forhold som forholdene omkring transaktionen, og dette skal ses i forhold til virksomhedens eller personens egne forhold.

Nogle virksomheder og personer omfattet af hvidvaskloven vil således have mekanismer indbygget i deres procedurer og systemer, der tager højde for den risiko, der ligger i forretningsforbindelser eller transaktioner, der involverer højrisikotredjelande. I den situation kan en virksomheds eller persons vurdering af, hvorvidt det er relevant at stille krav om, at første betaling foretages gennem en konto i kundens

navn i et kreditinstitut, der er underlagt krav om kundekendskabsprocedurer, der mindst svarer til de kundekendskabsprocedurer, der er fastsat efter hvidvaskloven, falde ud til, at det ikke er relevant at stille dette krav. Det kan f.eks. være, at en bank har en større gruppe kunder med samme risikoprofil og med samme typer af transaktioner, der involverer højrisikotredjelande, og hvor banken på anden vis har sikret sig mod at blive brugt til hvidvask og terrorfinansiering.

Omvendt vil andre virksomheder måske ikke have sådanne mekanismer indbygget i deres procedurer og systemer i forhold til denne type kunder eller transaktioner. En sådan virksomhed vil derfor kunne vurdere det relevant at stille kravet om, at første betaling foretages gennem en konto i kundens navn i et kreditinstitut, der er underlagt krav om kundekendskabsprocedurer, der mindst svarer til de kundekendskabsprocedurer, der er fastsat efter hvidvaskloven.

Bestemmelsen foreslås strafbelagt i medfør af § 78, stk. 1 og 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 18 og 19.

Den strafbare handling vil bestå i, at en virksomhed eller person nævnt i hvidvasklovens § 1, stk. 1, nr. 1-13, 19, 23 og 24, undlader at vurdere relevansen af, hvornår de bør sikre, at første betaling foretages gennem en konto i kundens navn i et kreditinstitut, der er underlagt krav om kundekendskabsprocedurer, der mindst svarer til de kundekendskabsprocedurer, der er fastsat efter hvidvaskloven. Strafsubjektet er virksomheder og personer nævnt i § 1, stk. 1, nr. 1-13, 19, 23 og 24.

Bestemmelserne i § 17, stk. 3 og 4, implementerer dele af artikel 1, stk. 11, i 5 hvidvaskdirektiv.

Indsættelsen af § 20 a i hvidvaskloven fra maj 2019 træder i kraft den 10. januar 2020, jf. Folketingstidende 2018-19, tillæg C, L 204, som vedtaget, s. 3. Bestemmelsen foreslås nyaffattet, og indsættelsen fra maj 2019 foreslås ophævet, jf. dette lovforslags § 17, nr. 1. Disse ændringer skal sikre, at dette lovforslags tilretning af § 17, stk. 4, træder i stedet for § 20 a fra maj 2019, og at det sker på samme tidspunkt, som de øvrige ændringer i hvidvaskloven fra maj 2019 træder i kraft.

Til nr. 3 (§ 22, stk. 5, 1. pkt., i hvidvaskloven)

Den gældende § 22, stk. 5, er en undtagelse til § 22, stk. 1, hvorefter indhentning af oplysninger, jf. § 11, stk. 1-4, ikke kan overlades til tredjemand, såfremt tredjemand er etableret i et land, som er opført på Kommissionens liste over lande, hvor der vurderes at være en høj risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme.

Det foreslås i *stk. 5, 1. pkt.*, at »lande, hvor der vurderes at være en høj risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme« ændres til »højrisikotredjelande«.

Den foreslåede ændring har til hensigt at skabe ensartethed i formuleringerne i hvidvaskloven. Der er ikke tale om en materiel ændring.

Til nr. 4 (§ 26 a i hvidvaskloven)

Det følger af hvidvasklovens § 26, stk. 1, at virksomheder og personer omgående skal underrette Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International kriminalitet, hvis virksomheden eller personen er vidende om, har mistanke om eller rimelig grund til at formode, at en transaktion, midler eller en aktivitet har eller har haft tilknytning til hvidvask eller finansiering af terrorisme. Det samme gælder ved mistanke, der er

opstået i forbindelse med kundens forsøg på at foretage en transaktion eller en henvendelse fra en mulig kunde med ønske om gennemførelse af en transaktion eller aktivitet.

Det følger af § 26, stk. 2, at medlemmer af Advokatsamfundet i tilfælde af mistanke som nævnt i stk. 1 kan underrette sekretariatet for Advokatsamfundet, der efter en vurdering af, om der er underretningspligt i henhold til stk. 1, omgående og uredigeret skal videregive underretningen til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet.

Bestemmelserne i hvidvasklovens § 26, stk. 1 og 2, gennemfører henholdsvis artikel 33, stk. 1, litra a, og artikel 34, stk. 1, i 4. hvidvaskdirektiv.

§ 27, stk. 1-3, fastsætter en række undtagelser til underretningspligten i § 26. Efter stk. 1 er advokater undtaget fra underretningspligten for så vidt angår oplysninger, som disse modtager fra eller indhenter om en klient i forbindelse med, at advokaten fastslår den pågældende klients retsstilling eller forsvarer eller repræsenterer denne under eller i forbindelse med en retssag, herunder rådgiver om at indlede eller undgå et sagsanlæg. Dette gælder også sager, der føres i Landsskatteretten, og sager ved en voldgiftsret. Undtagelserne gælder, uanset hvornår oplysningerne modtages. Revisorer og revisionsvirksomheder omfattet af revisorloven er efter stk. 2 ligeledes undtaget fra underretningspligten for så vidt angår oplysninger, som disse modtager fra eller indhenter om en klient, når de repræsenterer en klient i Landsskatteretten. Undtagelsen gælder, uanset om oplysningerne modtages før, under eller efter sagen. Endelig følger det af stk. 3, at advokater, revisorer og revisionsvirksomheder omfattet af revisorloven, ejendomsmæglere og ejendomsmæglervirksomheder samt virksomheder og personer, der i øvrigt erhvervsmæssigt leverer de samme ydelser som førnævnte erhvervsgrupper, herunder revisorer, som ikke er godkendt i henhold til revisorloven, skatterådgivere samt eksterne bogholdere, er undtaget fra underretningspligten, når de bistår en advokat før, under og efter en retssag eller bistår med at fastslå en klients retsstilling, undtaget fra pligten til at underrette i samme omfang som den advokat, de bistår, jf. stk. 1.

Det fremgår af § 27, stk. 4, at stk. 1-3 ikke finder anvendelse, hvis virksomheden eller personen ved eller burde vide, at klienten søger bistand med henblik på hvidvask eller finansiering af terrorisme.

Bestemmelsen i § 27, stk. 1-3, gennemfører artikel 34, stk. 2, i 4. hvidvaskdirektiv.

Med artikel 1, nr. 22, i 5. hvidvaskdirektiv tilføjes et stykke 3 til artikel 34, hvoraf det fremgår, at selvregulerende organer, som er udpeget af medlemsstaterne, årligt skal offentliggøre en rapport med oplysninger om a) foranstaltninger, der er truffet i henhold til artikel 58, 59 og 60 (om sanktioner) b) antallet af modtagne indberetninger om overtrædelser som omhandlet i artikel 61 (overtrædelser af nationale bestemmelser, der gennemfører direktivet), hvis det er relevant, c) antallet af rapporter, der blev modtaget af det selvregulerende organ, som omhandlet i stk. 1, og antallet af rapporter, som det selvregulerende organ har fremsendt til den finansielle efterretningsenhed, hvor det er relevant og d) hvor det er nødvendigt, antal og beskrivelse af foranstaltninger, der er gennemført i medfør af artikel 47 og 48 med henblik på at overvåge, at de forpligtede enheder overholder deres forpligtelser i henhold til i) artikel 10-24 (kundekendskabskrav), ii) artikel 33, 34 og 35 (indberetning af mistænkelige transaktioner), iii) artikel 40 (opbevaring af registreringer) og iv) artikel 45 og 46 (interne kontroller).

Det foreslås, at der efter § 26 indsættes en ny bestemmelse i *§ 26 a*, som pålægger sekretariatet for

Advokatsamfundet årligt at udarbejde og offentliggøre en rapport, der skal indeholde de oplysninger, som er nævnt i bestemmelsens nr. 1-3.

Det bemærkes, at eftersom Advokatrådet ikke har mulighed for at fastsætte administrative sanktioner, er direktivbestemmelsens litra a ikke omfattet af den foreslåede lovbestemmelse. Det bemærkes i den forbindelse, at det følger af artikel 58, stk. 2, 2 pkt., i 4. hvidvaskdirektiv, at medlemsstaterne kan beslutte ikke at fastsætte bestemmelser om administrative sanktioner for overtrædelser, der allerede er omfattet af strafferetlige sanktioner i henhold til national ret.

Det foreslås i *nr. 1*, at rapporten skal indeholde oplysninger om antallet af modtagne indberetninger om mulige overtrædelser af denne lov.

Det bemærkes, at Advokatsamfundet kan modtage oplysninger om mulige overtrædelser af hvidvaskloven ad flere kanaler, herunder via en whistleblowerordning, e-mail og telefon. Rapporteringsforpligtelsen omfatter dog ikke sådanne oplysninger, som på baggrund af oplysningernes form eller indhold af sekretariatet for Advokatsamfundet vurderes grundløse.

Det foreslås endvidere i *nr. 2*, at rapporten skal indeholde oplysninger om antallet af modtagne underretninger efter hvidvasklovens § 26, stk. 2, og antallet af sådanne underretninger, som sekretariatet for Advokatsamfundet har sendt til Hvidvasksekretariatet.

Endelig foreslås det i *nr. 3*, at rapporten skal indeholde oplysninger om antallet og en nærmere beskrivelse af eventuelle foranstaltninger truffet af Advokatrådet efter hvidvasklovens § 64, stk. 2, med henblik på at overvåge, at virksomheder og personer omfattet af loven overholder deres forpligtelser i medfør af kapitel 2 om risikovurdering og risikostyring, kapitel 3 om kundekendskabsprocedurer og kapitel 5 om undersøgelses- noterings- underretnings-, oplysnings- og opbevaringspligt.

Det følger af hvidvasklovens § 64, stk. 2, at Advokatrådet inden for en af Advokatrådet fastsat frist kan påbyde advokater som nævnt i stk. 1, at foretage de nødvendige foranstaltninger i tilfælde af overtrædelse af bestemmelser i denne lov, de regler, der er fastsat i medfør heraf, eller Europa-Parlamentets og Rådets forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, grupper, juridiske enheder eller organer.

Rapporten skal offentliggøres og forudsættes at indgå i grundlaget for den nationale risikovurdering.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.12.2.4. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 5 (§ 29 i hvidvaskloven)

Hvidvaskloven indeholder en række bestemmelser om Hvidvasksekretariatets virke, herunder reglerne om underretningspligt i hvidvasklovens §§ 26, stk. 1 og 2, og 28, men sekretariatets funktion og opgavevaretagelse er ikke herudover reguleret i nogen samlet lov.

Efter hvidvasklovens § 29, stk. 1, kan Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet (Hvidvasksekretariatet), hvis efterforskningsmæssige hensyn m.v. ikke taler imod, give den virksomhed,

person eller myndighed, der har foretaget en underretning, meddelelse om status i sagen, herunder om der er rejst sigtelse, om der foreligger endelig afgørelse, eller om sagen er henlagt.

Efter § 29, stk. 2, må modtagne meddelelser som nævnt i stk. 1 ikke videregives til uvedkommende.

Hvidvasksekretariatet hos Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet (SØIK) er den centrale danske finansielle efterretningsenhed (FIU) i Danmark. Hvidvasksekretariatet blev oprettet ved Justitsministeriets cirkulæreskrivelse af 30. juni 1993 med henblik på at indsamle, registrere, videregive, koordinere og bearbejde oplysninger vedrørende hvidvask af udbytte fra strafbare forhold.

Efter artikel 32, stk. 3, i 4. hvidvaskdirektiv, er FIU'en den ansvarlige enhed i forhold til at modtage og analysere underretninger om mistænkelige transaktioner og andre oplysninger af relevans for hvidvask af penge, tilknyttede underliggende forbrydelser og finansiering af terrorisme. Det fremgår endvidere af bestemmelsen, at FIU'en er ansvarlig for at formidle resultaterne af sin analyse og alle yderligere relevante oplysninger til de kompetente myndigheder, når der er mistanke om hvidvask af penge, tilknyttede underliggende forbrydelser eller finansiering af terrorisme. FIU'en skal desuden kunne indhente yderligere oplysninger hos de forpligtede enheder. Endelig fremgår det, at FIU'en skal være operationelt uafhængig og autonom, hvorved forstås, at enheden har kompetence og kapacitet til at udføre sine opgaver frit og kan træffe autonome beslutninger om at analysere, anmode om og formidle specifikke oplysninger.

Det foreslås, at § 29 i hvidvaskloven nyaffattes, og at der i den forbindelse indsættes en bestemmelse om Hvidvasksekretariatets funktion, uafhængighed og selvstændige virke og opgavevaretagelse.

Det foreslås i den forbindelse udtrykkeligt fastslået i *stk. 1, 1. pkt.*, at den danske finansielle efterretningsenhed (FIU) er Hvidvasksekretariatet, som organisatorisk hører under Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet (SØIK). Det foreslås endvidere udtrykkeligt fastslået i *stk. 1, 2. pkt*., at Hvidvasksekretariatet er operationelt uafhængig og selvstændigt virkende, hvorved forstås, at sekretariatet har kompetence og kapacitet til at udføre sine opgaver frit og selvstændigt kan træffe beslutninger om at analysere, anmode om og formidle specifikke oplysninger som beskrevet i bestemmelsens stk. 2.

Der foreslås endvidere indsat en bestemmelse i *stk. 2*, som beskriver, hvilke kerneopgaver Hvidvasksekretariatet varetager.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 1*, fastslået, at Hvidvasksekretariatet har til opgave at modtage og analysere underretninger om mistænkelige transaktioner og andre oplysninger af relevans for hvidvask af penge, tilknyttede underliggende forbrydelser og finansiering af terrorisme.

Herudover foreslås det fastslået i *stk. 2, nr. 2*, at Hvidvasksekretariatet har til opgave at formidle resultaterne af sin analyse og alle yderligere relevante oplysninger til de kompetente myndigheder, organer og instanser ved mistanke om hvidvask af penge, tilknyttede underliggende forbrydelser og finansiering af terrorisme.

De foreslåede bestemmelser i stk. 1 og 2 har til formål at sikre effektiv gennemførelse af artikel 32, stk. 3, i 4. hvidvaskdirektiv og dermed skabe klarhed om de retlige rammer for sekretariatets virksomhed.

Artikel 7, stk. 1, i 4. hvidvaskdirektiv pålægger medlemsstaterne at træffe passende foranstaltninger til at identificere, vurdere, forstå og begrænse de risici for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, som påvirker dem, samt alle databeskyttelsesproblematikker i denne forbindelse. Medlemsstaterne pålægges endvidere at sørge for, at denne risikovurdering holdes opdateret. Efter bestemmelsens stk. 2 skal medlemsstaterne udpege en myndighed eller oprette en mekanisme, som koordinerer medlemsstaternes respons på de risici, der er omhandlet af stk. 1 og underrette Kommissionen, ESA'erne og de øvrige medlemsstater om denne myndigheds identitet eller forelægges en beskrivelse af mekanismen.

Det foreslås udtrykkeligt fastslået i s*tk. 3,* at Hvidvasksekretariatet i samarbejde med andre myndigheder har ansvaret for at udarbejde og løbende opdatere den nationale risikovurdering på hvidvaskområdet med henblik på at identificere, vurdere, forstå og begrænse de aktuelle risici for hvidvask af penge.

Den foreslåede bestemmelse har til formål effektivt at gennemføre artikel 7, stk. 1, i 4. hvidvaskdirektiv og skabe formel klarhed om, at Hvidvasksekretariatet er den ansvarlige myndighed i forhold til udarbejdelsen af den nationale risikovurdering på hvidvaskområdet.

Der er ikke tale om en udtømmende angivelse af Hvidvasksekretariatets opgaver.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.12.1.4. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Hvidvasksekretariatet kan inden for rammerne af databeskyttelseslovgivningen og forvaltningsretten anmode de personer og virksomheder, som er omfattet af loven, om oplysninger til brug for sekretariatets opgavevaretagelse.

Endvidere giver reglerne i retsplejeloven om edition mulighed for, at virksomheder eller personer, der ikke er mistænkt under visse betingelser kan gives pålæg om at forevise eller udlevere oplysninger, hvis der er grund til at antage, at oplysningen f.eks. kan tjene som bevis i en straffesag. Det er en betingelse for at give pålæg om edition, at det sker som led i efterforskningen af en lovovertrædelse, som er undergivet offentlig påtale eller en krænkelse som nævnt i § 2, stk. 1, nr. 1, i lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning.

Afgørelse om editionspålæg træffes som udgangspunkt af retten ved kendelse efter begæring fra politiet, jf. retsplejelovens § 806, stk. 1 og 2.

Med artikel 1, nr. 18, i 5. hvidvaskdirektiv tilføjes et stykke 9 til artikel 32, hvorefter hver FIU med forbehold for artikel 34, stk. 2 (om undtagelser fra underretningspligten for advokater, revisorer m.v.), og inden for rammerne af sine opgaver skal kunne anmode om, indhente og anvende oplysningerne fra enhver forpligtet enhed med henblik på at forebygge, opdage og effektivt bekæmpe hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, selv hvis der ikke er foretaget en forudgående indberetning i henhold til artikel 33, stk. 1, litra a), eller artikel 34, stk. 1.

Med artikel 1, nr. 21, i 5. hvidvaskdirektiv nyaffattes artikel 33, stk. 1, litra b, således, at medlemsstaterne skal pålægge de forpligtede enheder, og hvor det er relevant deres ledelse og ansatte, at samarbejde fuldt ud ved omgående efter anmodning fra FIU'en direkte at give denne alle nødvendige oplysninger.

Det foreslås i *stk. 4, 1. pkt.,* at Hvidvasksekretariatet skal kunne kræve enhver oplysning, der er nødvendig for varetagelsen af sekretariatets opgaver, som beskrevet i bestemmelsens stk. 2, med henblik på at forebygge, opdage og effektivt bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering fra virksomheder og personer omfattet af denne lov, medmindre personen eller virksomheden er undtaget fra underretningspligt efter § 27, stk. 1-3. Bestemmelsen har til formål at gennemføre artikel 1, nr. 18, i 5. hvidvaskdirektiv.

Det foreslås endvidere i *stk. 4, 2. pkt.,* at de virksomheder og personer, der er omfattet af loven, efter anmodning fra Hvidvasksekretariatet omgående skal give sekretariatet alle nødvendige oplysninger. Bestemmelsen har til formål at gennemføre artikel 1, nr. 21, i 5. hvidvaskdirektiv.

Endelig foreslås det i *stk. 4, 3. pkt.,* at § 26, stk. 2, tilsvarende skal finde anvendelse i forhold til måden, hvorpå medlemmer af Advokatsamfundet kan efterkomme oplysningspligten.

Efter den foreslåede bestemmelse tilkommer det Hvidvasksekretariatet at foretage en vurdering af, om betingelserne for videregivelse er opfyldt. Bestemmelsen indebærer således en umiddelbar forpligtelse for de virksomheder og personer, som er omfattet af loven til, efter anmodning fra Hvidvasksekretariatet, omgående at give sekretariatet alle nødvendige oplysninger.

Hvidvasksekretariatets behov for at indhente yderligere oplysninger fra virksomheder og personer omfattet af loven på grundlag af en mistanke om hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme kan være udløst af en forudgående underretning til Hvidvasksekretariatet men kan også udløses af andre mekanismer, f.eks. Hvidvasksekretariatets egen undersøgelse, efterretninger fra kompetente myndigheder eller oplysninger fra en anden finansiel efterretningsenhed.

Bestemmelsen giver mulighed for, at medlemmer af Advokatsamfundet kan vælge i stedet at give oplysningerne til sekretariatet for Advokatsamfundet, som efter en vurdering af, om der er oplysningspligt i henhold til stk. 4, omgående og uredigeret skal videregive de udbedte oplysninger til Hvidvasksekretariatet.

Det forudsættes, at Hvidvasksekretariatet i forbindelse med anmodningen om oplysninger fastsætter en passende tidsfrist for opfyldelse af oplysningsforpligtelsen.

Der kan med den foreslåede bestemmelse alene indhentes oplysninger til brug for Hvidvasksekretariatets opgavevaretagelse som beskrevet i den foreslåede bestemmelse i § 29, stk. 2., hvilket bl.a. udelukker, at oplysninger indhentes til brug for mere generelle analyser af aktuelle trends mv, eller at oplysninger alene indhentes til brug for andre myndigheders opgavevaretagelse.

Det forudsættes dog, at Hvidvasksekretariatet vil kunne indhente sådanne oplysninger, som er nødvendige, for at en anden EU-medlemsstats FIU tilsvarende kan varetage sine opgaver efter artikel 32, stk. 3, i 4. hvidvaskdirektiv.

Oplysningspligten vil ikke finde anvendelse, hvis der foreligger en konkret mistanke om, at en fysisk eller juridisk person har begået en strafbar lovovertrædelse, og oplysningerne søges tilvejebragt til brug for behandlingen af spørgsmålet om fastsættelse af straf, jf. § 10, stk. 2, i lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter (retssikkerhedsloven). I disse tilfælde

skal indhentelsen af oplysninger ske efter retsplejelovens regler om strafprocessuelle tvangsindgreb, herunder reglerne om ransagning, beslaglæggelse og edition.

Såfremt mistanken retter sig mod den fysiske eller juridiske person, hos hvem oplysningerne søges tilvejebragt, vil oplysningspligten ikke gælde, medmindre det kan udelukkes, at de oplysninger, som søges tilvejebragt, kan have betydning for bedømmelsen af den formodede lovovertrædelse, jf. retssikkerhedslovens § 10, stk. 1. Hvidvasksekretariatet kan således eksempelvis ikke anvende oplysningspligten over for et pengeinstitut for at sikre beviser til en straffesag mod pengeinstituttet for overtrædelse af hvidvaskloven.

Det bemærkes, at Hvidvasksekretariatets indsamling af oplysninger derudover er underlagt forvaltningslovens § 32 og de almindelige forvaltningsretlige principper om saglighed og proportionalitet samt og for så vidt angår personoplysninger de grundlæggende behandlingsregler og behandlingsprincipper i retshåndhævelsesloven.

Lovligheden af Hvidvasksekretariatets behandling af personoplysninger vil kunne efterprøves af Datatilsynet.

Undladelse af at opfylde oplysningspligten, der i medfør af den foreslåede bestemmelse påhviler de af loven omfattede virksomheder og personer, foreslås sanktioneret som anført under pkt. 2.12.4.4.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.12.3.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Efter hvidvasklovens § 26, stk. 1, skal virksomheder og personer omgående underrette Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet (SØIK), hvis virksomheden eller personen er vidende om, har mistanke om eller rimelig grund til at formode, at en transaktion, midler eller en aktivitet har eller har haft tilknytning til hvidvask eller finansiering af terrorisme. Det samme gælder ved mistanke, der er opstået i forbindelse med kunders forsøg på at foretage en transaktion eller en henvendelse fra en mulig kunde med ønske om gennemførelse af en transaktion eller aktivitet.

Det følger endvidere af § 28, at såfremt en tilsynsmyndighed i henhold til denne lov eller told- og skatteforvaltningen får kendskab til forhold, der giver grund til at tro, at disse kan have tilknytning til hvidvask eller finansiering af terrorisme, som er omfattet af underretningspligten i § 26, stk. 1, skal myndigheden underrette Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet (SØIK) herom.

Efter § 29, stk. 1, kan Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International kriminalitet (SØIK), i tilfælde, hvor efterforskningsmæssige hensyn m.v. ikke taler imod, give den underrettende virksomhed, person eller myndighed, der medfør af § 26, stk. 1, og § 28 har indgivet en underretning, meddelelse om status i sagen, herunder om der er rejst sigtelse, om der foreligger endelig afgørelse, eller om sagen er henlagt.

Det foreslås i *stk. 5*, at den gældende § 29, stk. 1, videreføres med den ændring, at henvisningen til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet ændres til Hvidvasksekretariatet.

Den foreslåede ændring foretages med henblik på at præcisere, at Hvidvasksekretariatet i Danmark er den finansielle efterretningsenhed (FIU) i henhold til hvidvaskloven.

Ændringen skal endvidere ses i sammenhæng med dette lovforslags § 1, nr. 3, hvor det foreslås, at hvidvasklovens § 29 nyaffattes, således at det fremgår, at Hvidvasksekretariatet er den danske finansielle efterretningsenhed (FIU).

Det foreslås endvidere i *stk. 6,* at modtagne meddelelser som nævnt i stk. 5 ikke må videregives til uvedkommende. Den foreslåede bestemmelse svarer til den gældende bestemmelse i hvidvasklovens § 29, stk. 2. Der er med lovforslaget ikke tilsigtet nogen indholdsmæssig ændring af denne bestemmelse.

Til nr. 6 (§ 29 a i hvidvaskloven)

Hvidvaskloven indeholder i dag ikke regler om Hvidvasksekretariatets udveksling af oplysninger med andre medlemsstaters FIU'er.

Efter artikel 54, stk. 1, 1. pkt., i 4. hvidvaskdirektiv, skal dokumenter og oplysninger, som modtages i medfør af artikel 52 og 53, anvendes til varetagelse af den finansielle efterretningsenheds (FIU'ens) opgaver, ligesom den FIU, der videregiver oplysninger og dokumenter i medfør af artikel 52 og 53, kan pålægge begrænsninger og betingelser for deres anvendelse.

Det foreslås, at der indsættes en *§ 29 a* i hvidvaskloven, og at det i *stk. 1,* udtrykkeligt fastslås, at Hvidvasksekretariatet i forbindelse med videregivelse af oplysninger til en anden EU-medlemsstats FIU kan fastsætte begrænsninger og betingelser for anvendelsen af de pågældende oplysninger.

Det bemærkes, at der med den foreslåede bestemmelse ikke kan fastsættes særlige vilkår alene som følge af, at der er tale om videregivelse til en FIU.

Bestemmelsen har til formål at sikre effektiv gennemførelse af artikel 54, stk. 1, 1. pkt., i 4. hvidvaskdirektiv og skabe klarhed om de retlige rammer for adgangen til at fastsætte begrænsninger og betingelser i forbindelse med FIU'ernes udvekslingen af oplysninger.

Med artikel 1, nr. 35, i 5. hvidvaskdirektiv nyaffattes artikel 55, stk. 2, 1. pkt. og 2. pkt., i 4. hvidvaskdirektiv, således at medlemsstaterne pålægges at sikre, at forhåndsgodkendelsen fra den anmodede FIU til at formidle oplysningerne til kompetente myndigheder herefter skal gives omgående og i videst muligt omfang, uanset typen af tilknyttet underliggende forbrydelse. Den anmodede FIU må endvidere ikke nægte at give sin godkendelse til en sådan formidling, medmindre dette ville falde uden for dens bestemmelser om bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, eller på anden måde ville være i uoverensstemmelse med de grundlæggende principper i den pågældende medlemsstats nationale ret. Det fremgår herudover af bestemmelsens 4. pkt., at disse undtagelser skal præciseres på en måde, der forhindrer misbrug og uretmæssige begrænsninger af formidlingen af oplysninger til kompetente myndigheder.

Det foreslås, at det i *stk. 2, 1. pkt.,* bestemmes, at Hvidvasksekretariatet omgående skal besvare og i videst mulig omfang imødekomme en anmodning fra en anden EU-medlemsstats finansielle efterretningsenhed om tilladelse til at videregive oplysninger til kompetente myndigheder, organer eller instanser, som den

pågældende finansielle efterretningsenhed har modtaget fra Hvidvasksekretariatet uanset typen af den tilknyttede underliggende forbrydelse.

Det foreslås endvidere, at det i *stk. 2, 2. pkt.,* bestemmes, at Hvidvasksekretariatet i den forbindelse ikke må nægte at imødekomme en sådan anmodning, medmindre formålet med videregivelsen falder uden for en sådan opgavevaretagelse, som er beskrevet i § 29, stk. 2, eller der er bestemte grunde til at antage, at videregivelsen vil kunne vanskeliggøre forebyggelse, afsløring eller efterforskning af strafbare handlinger eller fuldbyrdelse af strafferetlige sanktioner eller på anden måde ikke vil være i overensstemmelse med grundlæggende principper i dansk ret.

Det bemærkes, at der navnlig vil kunne ske afslag på godkendelse efter den foreslåede bestemmelse i stk. 2, 2. pkt., med henvisning til at den konkrete videregivelse af oplysninger ikke vil være i overensstemmelse med grundlæggende principper i dansk ret, i tilfælde hvor der er bestemte grunde til at antage, at videregivelsen vil kunne lægge hindringer i vejen for officielle eller retlige undersøgelser eller procedurer, eller hvis den vil kunne udgøre en trussel mod den offentlige sikkerhed eller mod statens sikkerhed.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 3 har til formål at gennemføre artikel 1, nr. 35, i 5. hvidvaskdirektiv for så vidt angår 1. pkt., 2. pkt., og 4. pkt., i den nyaffattede artikel 55, stk. 2.

Med artikel 1, nr. 35, i 5. hvidvaskdirektiv nyaffattes artikel 55, stk. 2, 3. pkt., således at det fremgår af bestemmelsen, at et eventuelt afslag på godkendelse af en anmodning fra en anden EU-medlemsstats finansielle efterretningsenhed om tilladelse til at videregive oplysninger til kompetente myndigheder, organer eller instanser, som den pågældende finansielle efterretningsenhed har modtaget fra Hvidvasksekretariatet, skal begrundes behørigt.

Det foreslås derfor i *stk. 3,* at afslag på anmodninger efter stk. 2 skal begrundes.

Efter artikel 54, stk. 1, 2. pkt., i 4. hvidvaskdirektiv skal den modtagende FIU overholde de begrænsninger og betingelser, der måtte være fastsat for anvendelsen af dokumenter og oplysninger, som modtages fra en anden EU-medlemsstats FIU.

Det følger endvidere af artikel 55, stk. 1, i 4. hvidvaskdirektiv, at de oplysninger, der udveksles i henhold til artikel 52 og 53, kun må anvendes til det formål, hvortil oplysningerne ønskedes eller blev udleveret. Det fremgår endvidere af bestemmelsen, at den modtagende FIU's videregivelse af oplysninger til andre myndigheder, organer eller instanser eller anvendelse af disse oplysninger til formål ud over dem, der oprindeligt blev godkendt, er betinget af en forhåndsgodkendelse fra den FIU, som leverede oplysningerne.

Det foreslås i *stk. 4. 1. pkt.,* udtrykkeligt fastslået, at Hvidvasksekretariatet skal overholde eventuelle fastsatte begrænsninger og betingelser for anvendelsen af oplysninger, som sekretariatet modtager fra en anden EU-medlemsstats finansielle efterretningsenhed.

Det foreslås endvidere tydeliggjort i *stk. 4, 2. pkt.,* at Hvidvasksekretariatet således kun må anvende sådanne oplysninger til de formål, hvortil oplysningerne er indhentet eller er blevet udleveret.

Endelig foreslås det udtrykkeligt fastslået i *stk. 4, 3. pkt.,* at Hvidvasksekretariatets videregivelse af sådanne oplysninger til kompetente myndigheder, organer eller instanser eller anvendelse af sådanne oplysninger til andre formål er betinget af, at den afgivende EU-medlemsstats FIU på forhånd meddeler samtykke hertil.

Bestemmelsen har til formål at sikre effektiv gennemførelse af artikel 54, stk. 1, 2. pkt. i 4. hvidvaskdirektiv og artikel 55, stk. 1, i 4. hvidvaskdirektiv.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.12.5.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 7 (§§ 30 a og 30 b i hvidvaskloven)

De foreslåede §§ 30 a og b er – bortset fra at Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet er ændret til Hvidvasksekretariatet i § 30 b – identisk med § 1 nr. 36 i lov nr. 533 af 7. maj 2019 om ændring af hvidvaskloven og lov om finansiel virksomhed (Gennemførelse af 5. hvidvaskdirektiv). Da dele af denne lov først træder i kraft den 10. januar 2020, er det af lovtekniske grunde nødvendigt at medtage §§ 30 a og b i dette lovforslag. Samtidig foreslås det, at § 1, nr. 36, i lov nr. 533 af 7. maj 2019 ophæves, jf. lovforslagets § 17, nr. 1.

Det følger af artikel 1, nr. 19, i 5. hvidvaskdirektiv, at der indsættes en ny artikel 32 a i 4. hvidvaskdirektiv. Bestemmelsen medfører, at medlemsstaterne indfører centrale automatiske mekanismer, f.eks. centrale registre eller centrale elektroniske systemer for dataudtræk, som muliggør rettidig identifikation af alle fysiske eller juridiske personer, som har eller kontrollerer betalingskonti og bankkonti, der identificeres ved IBAN, som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning, 260/2012/EU af 14. marts 2012 om tekniske og forretningsmæssige krav til kreditoverførsler og direkte debiteringer i euro og om ændring af forordning (EF) nr. 924/2009, samt deponeringsbokse, som indehaves af et kreditinstitut på deres område. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om kendetegnene ved disse nationale centrale automatiske mekanismer.

Medlemsstaterne sikrer, at de oplysninger, der lagres i de centrale mekanismer, er direkte tilgængelige på en hurtig og ufiltreret måde for de nationale finansielle efterretningsenheder (FIU'er) og andre relevante myndigheder med henblik på opfyldelse af deres forpligtelser i henhold til 4. hvidvaskdirektiv, som ændret ved 5. hvidvaskdirektiv. Medlemsstaterne sikrer, at alle FIU'er rettidigt kan give oplysninger, der opbevares i de centrale mekanismer, til andre FIU'er, jf. artikel 53, i 4. hvidvaskdirektiv, som ændret ved 5. hvidvaskdirektiv.

Følgende oplysninger skal være tilgængelige og søgbare gennem de centrale mekanismer:

Kundekontohaveren og enhver person, der foregiver at handle på kundens vegne: navn, suppleret med øvrige oplysninger om enten identitet i henhold til de nationale bestemmelser til gennemførelse af artikel 13, stk. 1, litra a, eller individuelt identifikationsnummer.

Den reelle ejer bag kundekontohaveren: navn, suppleret med øvrige oplysninger om enten identitet i henhold til de nationale bestemmelser til gennemførelse af artikel 13, stk. 1, litra b, jf. hvidvasklovens § 11, eller individuelt identifikationsnummer

Bankkonto eller betalingskonto: IBAN-nummer og dato for åbning og lukning af kontoen

Deponeringsbokse: lejerens navn, suppleret enten med øvrige oplysninger om identitet i henhold til de nationale bestemmelser til gennemførelse af artikel 13, stk. 1, jf. hvidvasklovens § 11 eller et individuelt identifikationsnummer og lejeperiodens varighed.

Den foreslåede *§ 30 a* indeholder således en bemyndigelse til, at erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om førelse af centrale automatiske mekanismer, som muliggør identifikation af alle fysiske eller juridiske personer, som har eller kontrollerer betalingskonti og bankkonti, der identificeres ved IBAN, som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 260/2012/EU af 14. marts 2012 om tekniske og forretningsmæssige krav til kreditoverførsler og direkte debiteringer i euro og om ændring af forordning (EF) nr. 924/2009, samt deponeringsbokse, som indehaves af et kreditinstitut med hjemsted i Danmark. Ministeren kan herunder fastsætte de nærmere regler om, at de centrale automatiske mekanismer kan føres i offentligt eller privat regi, samt hvilke oplysninger der skal være tilgængelige og søgbare gennem de centrale mekanismer m.v.

Førelsen af centrale automatiske mekanismer kan være i form af et centralt register eller et centralt elektronisk system for dataudtræk og kan udvikles og føres af offentlige eller private aktører.

Forslaget gennemfører artikel 1, nr. 19, i 5. hvidvaskdirektiv, der ændrer 4. hvidvaskdirektiv og indsætter artikel 32 a.

Som eksempel på oplysninger, der ifølge artikel 32 a skal være tilgængelige i et sådant centralt register eller elektronisk system for dataudtræk, kan nævnes navn og øvrige identifikationsoplysninger på kunden (kontohaveren), identifikation af den reelle ejer bag kunden (kontohaveren), IBAN-nummer på bankkonto eller betalingskonto og dato for åbning og lukning af kontoen. Vedrørende deponeringsbokse skal det centrale register eller det elektroniske system for dataudtræk indeholde lejerens navn suppleret med øvrige identitetsoplysninger og lejeperiodens varighed.

Oplysningerne i de centrale automatiske mekanismer skal gøres tilgængelige for Hvidvasksekretariatet og nationale myndigheder med henblik på at opfylde deres forpligtelser efter direktivet. Dette forventes at være relevant for politi- og skattemyndigheder.

Oplysningerne skal være direkte tilgængelige på en hurtig og ufiltreret måde. Det betyder, at de relevante myndigheder skal have direkte og uhindret adgang til oplysningerne, som skal være tilgængelige i deres fulde og uredigerede form.

Med den foreslåede *§ 30 b* skal Hvidvasksekretariatet og andre kompetente myndigheder i henhold til hvidvaskloven sikres adgang til oplysninger, som muliggør rettidig identifikation af alle fysiske og juridiske personer, der ejer fast ejendom i Danmark.

Ejerfortegnelsen er et nyt autoritativt register over de faktiske ejere af al fast ejendom i Danmark. Ejerfortegnelsen indeholder oplysninger om de personer og virksomheder, som råder over fast ejendom.

Ved faktisk ejer af fast ejendom forstås den ejer, der er registreret i den digitale tinglysning, eller den ejer, som en kommune har indsat, som følge af at den tinglyste ejer ikke lever mere, at ejerskabet ikke er

tinglyst eller andre forhold, som gør, at en kommune har behov for at registrere en ejer som erstatning for en eventuel tinglyst ejer.

Det er muligt for alle offentlige myndigheder at få adgang til registret. For at få adgang til Ejerfortegnelsen skal der indgives ansøgning via Datafordeleren, som er en service vedrørende levering af stabil drift for indlæsning, opdatering og udstilling af grunddata. Denne service leveres af Styrelsen for Dataforsyning og Effektivisering.

Til nr. 8 (§§ 31 a og 31 b i hvidvaskloven)

Der gælder på nuværende tidspunkt ikke nogen regler for, hvilke foranstaltninger der skal foretages, når en virksomhed fra et højrisikotredjemand ønsker at etablere datterselskaber, filialer eller repræsentationskontorer i Danmark.

5. hvidvaskdirektiv stiller krav om, at der fastsættes regler, der sikrer, at en eller flere foranstaltninger anvendes i forhold til højrisikotredjelande, eksempelvis når en underlagt virksomhed ønsker at etablere datterselskaber, filialer eller repræsentationskontorer i et tredjeland.

Ved vedtagelse af lov nr. 553 af 7. maj 2019 blev §§ 31 a og 31 b indsat i hvidvaskloven.

I § 31 a fra maj 2019 henvises i stk. 1 til "hvor der vurderes at være en øget risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme", og i § 31 a, stk. 2, henvises til "hvor der vurderes at være en øget risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme,". Henvisningerne er overflødige, da der allerede i bestemmelserne står, at der er tale om "lande, der er opført på Europa-Kommissionens liste over højrisikotredjelande". Desuden stemmer henvisningerne ikke overens med hvidvasklovens øvrige henvisninger til sådanne lande.

Med den foreslåede § 1, nr. 8 (§§ 31 a og 31 b), udgår "hvor der vurderes at være en øget risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme" i § 31 a, stk. 1, og "hvor der vurderes at være en øget risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme," i § 31 b, stk. 2. Ændringerne skal sikre, at overflødige henvisninger udgår, samt en sproglig ensretning med lovens øvrige henvisninger til disse lande. Indholdsmæssigt svarer den foreslåede bestemmelse til §§ 31 a og 31 b, der blev vedtaget i maj 2019.

I §§ 31 a og 31 b fra maj 2019 henvises endvidere i § 31 a, stk. 3, til "De myndigheder, jf. stk. 1 og 2, der påser virksomhedens eller personens overholdelse af loven, er henholdsvis Finanstilsynet, jf. § 47, stk. 1, Erhvervsstyrelsen, jf. § 57, stk. 1, Advokatrådet, jf. § 64, stk. 1, og Spillemyndigheden, jf. § 65, stk. 1. ", og i § 31 b, stk. 4, til "De myndigheder, jf. stk. 1-3, der påser virksomhedens eller personens overholdelse af loven, er henholdsvis Finanstilsynet, jf. § 47, stk. 1, Erhvervsstyrelsen, jf. § 57, stk. 1, Advokatrådet, jf. § 64, stk. 1, og Spillemyndigheden, jf. § 65, stk. 1. ". Henvisningerne er overflødige, da det allerede fremgår af hvidvaskloven, hvem der er kompetente tilsynsmyndigheder.

Med den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 1, nr. 8 (§§ 31 a og 31 b), udgår "De myndigheder, jf. stk. 1 og 2, der påser virksomhedens eller personens overholdelse af loven, er henholdsvis Finanstilsynet, jf. § 47, stk. 1, Erhvervsstyrelsen, jf. § 57, stk. 1, Advokatrådet, jf. § 64, stk. 1, og Spillemyndigheden, jf. § 65, stk. 1. " i § 31 a, stk. 3, og "De myndigheder, jf. stk. 1-3, der påser virksomhedens eller personens overholdelse af loven, er henholdsvis Finanstilsynet, jf. § 47, stk. 1, Erhvervsstyrelsen, jf. § 57, stk. 1,

Advokatrådet, jf. § 64, stk. 1, og Spillemyndigheden, jf. § 65, stk. 1. " i § 31 b, stk. 4. Ændringerne skal sikre, at overflødige henvisninger udgår. Indholdsmæssigt svarer den foreslåede bestemmelse til §§ 31 a og 31 b, der blev vedtaget i maj 2019.

Det foreslås i § 31 a, *stk. 1,* at den myndighed, der fører tilsyn med en virksomheds eller persons overholdelse af loven, kan afvise etablering af datterselskaber, filialer eller repræsentationskontorer i Danmark af virksomheder eller personer, der har hjemsted i et land, der er opført på Europa-Kommissionens liste over højrisikotredjelande.

De myndigheder, der påser virksomhedens eller personens overholdelse af denne lov, er henholdsvis Finanstilsynet, jf. § 47, stk. 1, Erhvervsstyrelsen, jf. § 57, stk. 1, Advokatrådet, jf. § 64, stk. 1, og Spillemyndigheden, jf. § 65, stk. 1. Det følger således af hvidvasklovens § 47, stk. 1, at Finanstilsynet er tilsynsmyndighed for virksomheder og personer omfattet af hvidvasklovens § 1, stk. 1, nr. 1-13, og 19. Det følger desuden af hvidvasklovens § 57, stk. 1, at Erhvervsstyrelsen er tilsynsmyndighed for virksomheder og personer omfattet af hvidvasklovens § 1, stk. 1, nr. 15-18. Endvidere følger det af hvidvasklovens § 64, stk. 1, at Advokatrådet har tilsynskompetencen i forhold til advokater omfattet af hvidvaskloven § 1 stk. 1, nr. 14. Endelig følger det af hvidvasklovens § 65, stk. 1, at Spillemyndigheden er tilsynsmyndighed for virksomheder og personer omfattet af hvidvasklovens § 1, stk. 1, nr. 20.

Det foreslås i § 31 a, *stk. 2,* at den myndighed, der fører tilsyn med virksomhedens eller personens overholdelse af loven, kan fastsætte regler om, at virksomheder og personer, der har hjemsted i et land, der er opført på Europa-Kommissionens liste over højrisikotredjelande, kun kan etablere et datterselskab, en filial eller et repræsentationskontor i Danmark under særlige betingelser.

Bestemmelsen vil give den myndighed, der påser virksomhedens eller personens overholdelse af denne lov, hjemmel til under særlige forudsætninger at godkende etablering af et datterselskab af en virksomhed, der har hjemsted i et land, der er opført på Kommissionens liste over lande, hvor der vurderes at være en øget risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme. Denne mulighed begrundes i, at det skal være muligt for en virksomhed eller person fra et land, der er opført på Kommissionens liste over lande, hvor der vurderes at være en øget risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme, at etablere sig i Danmark under særlige forudsætninger. Hvorvidt dette er tilfældet, må bero på en konkret vurdering. Der kan i vurderingen for eksempel lægges vægt på, om højrisikotredjelandet på højt politisk plan har forpligtet sig til at afhjælpe de identificerede mangler samt besluttet at anmode om teknisk bistand for at gennemføre FATF's handlingsplan, som er identificeret ved FATF's offentlige erklæring.

Endelig følger det af hvidvasklovens § 65, stk. 1, at Spillemyndigheden er tilsynsmyndighed for virksomheder og personer omfattet af hvidvasklovens § 1, stk. 1, nr. 20.

Det foreslås i § 31 b, *stk. 1,* at virksomheder og personer omfattet af loven, der ønsker at etablere en filial eller et repræsentationskontor i et land, der er opført på Europa-Kommissionens liste over højrisikotredjelande, skal meddele dette til den myndighed, der påser virksomhedens eller personens overholdelse af denne lov, sammen med følgende oplysninger:

1) I hvilket land filialen eller repræsentationskontoret ønskes etableret.

2) En beskrivelse af filialens eller repræsentationskontorets virksomhed, herunder oplysninger om organisation, og de planlagte aktiviteter.

3) Filialens eller repræsentationskontorets adresse.

4) Navnene på filialens eller repræsentationskontorets ledelsesmedlemmer.

De myndigheder, der påser virksomhedens eller personens overholdelse af denne lov, er henholdsvis Finanstilsynet, jf. § 47, stk. 1, Erhvervsstyrelsen, jf. § 57, stk. 1, Advokatrådet, jf. § 64, stk. 1, og Spillemyndigheden, jf. § 65, stk. 1. Det følger således af hvidvasklovens § 47, stk. 1, at Finanstilsynet er tilsynsmyndighed for virksomheder og personer omfattet af hvidvasklovens § 1, stk. 1, nr. 1-13, og 19. Det følger desuden af hvidvasklovens § 57, stk. 1, at Erhvervsstyrelsen er tilsynsmyndighed for virksomheder og personer omfattet af hvidvasklovens § 1, stk. 1, nr. 15-18. Endvidere følger det af hvidvasklovens § 64, stk. 1, at Advokatrådet har tilsynskompetencen i forhold til advokater omfattet af hvidvaskloven § 1, stk. 1, nr. 14. Endelig følger det af hvidvasklovens § 65, stk. 1, at Spillemyndigheden er tilsynsmyndighed for virksomheder og personer omfattet af hvidvasklovens § 1, stk. 1, nr. 20.

Overtrædelse af bestemmelsen i § 31 b, stk. 1, foreslås strafbelagt efter § 78, stk. 1, 2. pkt. Der henvises til den foreslåede ændring af § 78, stk. 1, 2. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 18.

Det foreslås i § 31 b, *stk. 2,* at den myndighed, der påser virksomhedens eller personens overholdelse af denne lov, kan forbyde virksomheden eller personen at etablere filialer eller repræsentationskontorer i et land, der er opført på Europa-Kommissionens liste over højrisikotredjelande.

Bestemmelsen vil således give den myndighed, der påser virksomhedens eller personens overholdelse af denne lov, hjemmel til at forbyde en virksomheds eller persons etablering i et land, der er opført på Kommissionens liste over lande, hvor der vurderes at være en øget risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 31 b, *stk. 3,* at den myndighed, der påser virksomhedens eller personens overholdelse af denne lov, kan fastsætte regler om, at virksomheden eller personen skal tage højde for, at den pågældende filial eller det pågældende repræsentationskontor vil komme til at ligge i et land, der ikke har tilstrækkelige ordninger til forebyggelse af hvidvask og finansiering af terrorisme.

Det betyder, at den myndighed, der påser virksomhedens eller personens overholdelse af denne lov, kan fastsætte regler om, at en eller flere foranstaltninger skal iværksættes, hvis en virksomhed eller person ønsker at etablere en filial eller repræsentationskontor i et land, der ikke har tilstrækkelige ordninger til bekæmpelse af hvidvask og finansiering af terrorisme.

Det forventes, at der vil fastsættes regler om, at virksomheden eller personen påbydes, at der føres øget kontrol med eller stilles skærpede krav om ekstern revision for virksomhedens filial eller repræsentationskontor i det pågældende land, at virksomheden eller personen påbydes, at der stilles skærpede krav til ekstern revision af finansielle koncerner vedrørende alle filialer eller repræsentationskontorer i det pågældende land, og at kredit- og finansieringsinstitutter påbydes at undersøge og ændre eller om nødvendigt bringe korrespondentforbindelser med respondentinstitutter i det pågældende land til ophør.

De foreslåede bestemmelser til §§ 31 a og 31 b implementerer dele af artikel 1, stk. 1, nr. 11, i 5. hvidvaskdirektiv.

Indsættelsen af §§ 31 a og 31 b i hvidvaskloven fra maj 2019 træder i kraft den 10. januar 2020, jf.

Folketingstidende 2018-19, tillæg C, L 204, som vedtaget, s. 4. Da ændringen fra maj 2019 på tidspunktet for fremsættelsen af dette lovforslag endnu ikke er trådt i kraft, er det lovteknisk ikke muligt at ændre i bestemmelsens ordlyd. Bestemmelsen foreslås derfor nyaffattet, samtidig med at indsættelsen fra maj 2019 foreslås ophævet, jf. dette lovforslags § 17, nr. 1. Ændringen sker således af lovtekniske grunde.

Til nr. 9 (§ 34 a i hvidvaskloven)

FN's Sikkerhedsråd vedtager sanktioner om bl.a. indefrysning af midler i form af sikkerhedsrådsresolutioner. EU gennemfører på vegne af EU's medlemslande bestemmelserne i Sikkerhedsrådets resolutioner ved at udstede en EU-retsakt, som er direkte gældende for medlemsstaterne ved offentliggørelse i EU-Tidende. Det betyder, at bl.a. danske virksomheder og personer er forpligtet til uden ugrundet ophold at indefryse midler, som ejes eller besiddes af de fysiske eller juridiske personer, grupper eller enheder, som er opført på FN's sanktionslister, når EU har implementeret og offentliggjort den relevante EU-retsakt i EU-Tidende. Fra FN's opdatering af en sanktionsliste, og indtil denne er implementeret og offentliggjort i EU-Tidende, går der som udgangspunkt typisk 24-48 timer.

En person, enhed eller gruppe, hvis midler indefryses, har mulighed for at anlægge sag ved de nationale domstole i det land, hvor midlerne er indefrosset, med påstand om uretmæssig indefrysning af dennes midler. Dette gælder, uanset om indefrysningen er sket i henhold til en national mekanisme eller i henhold til en EU-retsakt, som er offentliggjort i EU-Tidende. Såfremt indefrysningen er sket i henhold til en EU-retsakt, kan en sag med påstand om uretmæssig indefrysning ligeledes anlægges ved EU-Domstolen.

Der findes i dag ingen bestemmelser i dansk ret, som direkte omhandler indefrysning af midler, forud for EU's implementering af FN's sanktionslister.

Den foreslåede bestemmelse er således ny. Det foreslås i *§ 34 a, stk. 1*, *1. pkt.,* at erhvervsministeren kan udpege en myndighed, som er ansvarlig for at offentliggøre navne på fysiske eller juridiske personer, grupper eller enheder, der opføres på FN's sanktionslister.

Pligten til indefrysning vil således træde i kraft, når myndigheden offentliggør navnene på de fysiske eller juridiske personer, grupper eller enheder, der opføres på FN's sanktionslister.

Det foreslås endvidere i *stk. 1, 2. pkt*., at navnene offentliggøres på myndighedens hjemmeside.

Det forudsættes, at myndigheden løbende ajourfører navnene på hjemmesiden, hvilket kan indebære, at hjemmesiden opdateres flere gange dagligt.

Det følger af den foreslåede *stk. 2*, at et navn, som er offentliggjort efter stk. 1, fjernes fra den danske myndigheds hjemmeside, hvis navnet optages på en retsakt udstedt af Den Europæiske Union, som er offentliggjort i EU-Tidende, hvis det besluttes, at navnet ikke skal optages på en sådan EU-retsakt, eller hvis navnet fjernes fra FN's sanktionslister.

Den forudsættes, at den løbende ajourføring af navnene på den danske myndigheds hjemmeside også foretages i forhold til fjernelse af navne.

De kan i princippet rent undtagelsesvist forekomme, at et navn opført på en FN-sanktionsliste ikke

efterfølgende besluttes optaget på en sådan EU-retsakt. I et sådant tilfælde, hvor der måtte blive besluttet, at det pågældende navn ikke skal opføres på en EU-sanktionsliste, skal den danske myndighed straks fjerne navnet fra myndighedens hjemmeside, hvorefter forpligtelsen for virksomheder og personer til at indefryse midler, som ejes eller besiddes af den pågældende fysiske eller juridiske person, gruppe eller enhed, bortfalder.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i *stk. 3*, *1. pkt.,* at virksomheder og personer omfattet af denne lov er forpligtet til uden ugrundet ophold at indefryse midler, som ejes eller besiddes af fysiske eller juridiske personer, grupper eller enheder, hvis navne er offentliggjort på den danske myndigheds hjemmeside, jf. stk. 1.

Ved "indefrysning" forstås i forhold til pengemidler hindring af enhver bevægelse, overførsel, ændring og brug af pengemidler på en hvilken som helst måde, der vil føre til ændring i omfang, beløb, placering, ejerforhold, rådighed, art, bestemmelse, eller en hvilken som helst anden ændring, der vil gøre det muligt at anvende de pågældende pengemidler. I forhold til økonomiske ressourcer forstås ved "indefrysning" hindring af enhver anvendelse til at opnå pengemidler, varer og tjenesteydelser.

Indefrysning skal ske "uden ugrundet ophold". Det indebærer, at midlerne skal indefryses straks efter, at der er sket offentliggørelse af navnet på den fysiske eller juridiske person, gruppe eller enhed, som ejer eller besidder midlerne, på den danske myndigheds hjemmeside efter stk. 1. Det beror i øvrigt på en konkret vurdering, om en virksomhed eller person har iagttaget sin pligt til indefrysning af en kundes midler uden ugrundet ophold.

Bestemmelsen indebærer, at de virksomheder og personer, som er omfattet af hvidvaskloven, vil skulle holde sig orienteret om opdateringer af den danske myndigheds hjemmeside. Dette vil virksomheder og personer kunne gøre ved løbende at undersøge, om der er sket opdatering af den danske myndigheds hjemmeside, og i så fald sammenholde navnene på den pågældende hjemmeside med virksomhedens eller personens kunder. Det forudsættes i den forbindelse, at myndigheden, som er ansvarlig for føring af hjemmesiden, stiller en notifikationsløsning til rådighed på sin hjemmeside, således at virksomheder og personer ved tilmelding kan blive notificeret om ændringer i forhold til navne opført på hjemmesiden.

Ved "midler" forstås pengemidler og økonomiske ressourcer. Ved pengemidler forstås finansielle aktiver og økonomiske fordele af enhver art, f.eks. kontante pengebeløb, checks, fordringer og værdipapirer mv. Ved økonomiske ressourcer forstås aktiver af enhver art, som ikke er pengemidler, men som kan bruges til at opnå pengemidler. Aktiverne kan være både materielle og immaterielle. Materielle aktiver kan være f.eks. fast ejendom eller løsøre. Immaterielle aktiver kan være f.eks. patenter eller kildekoder.

Ved "ejes" forstås, at ejeren i enhver henseende har ret til at råde over det pågældende aktiv. Der henvises i øvrigt til den generelle forståelse af ejendomsret i dansk ret.

Ved "besiddes" forstås den, der har ejendomsret eller rådighed over det pågældende aktiv. Der henvises i øvrigt til den betydning af "rådighed", som anvendes i retsplejelovens kapitel 74 om beslaglæggelse og edition.

Ved "FN's sanktionslister" forstås en sanktionsliste under et FN-sanktionsregime, der er vedtaget i

henhold til FN-Chartrets kapitel VII, og som fremgår af FN's hjemmeside: (aktuelt på denne side) https://www.un.org/securitycouncil/sanctions/information.

Det følger af det foreslåede *stk. 3, 2. pkt*., at forpligtelsen til at indefryse bortfalder, hvis den fysiske eller juridiske person, gruppe eller enhed fjernes fra hjemmesiden.

Forpligtelsen efter stk. 3 er gældende, indtil den fysiske eller juridiske person, gruppe eller enhed fjernes fra den danske myndigheds hjemmeside. Forpligtelsen skal endvidere anses for bortfaldet, hvis navnet fjernes fra FN's sanktionslister, uanset om den danske myndighed endnu har fjernet det pågældende navn fra myndighedens hjemmeside.

Hvis et navn måtte blive fjernet fra FN's sanktionslister, men fortsat fremgår af den danske myndigheds hjemmeside, f.eks. grundet myndighedens mangelfulde ajourføring af hjemmesiden, forudsættes det, at forpligtelsen til at indefryse midler tilhørende den pågældende skal anses for bortfaldet.

Har en virksomhed indefrosset midler i henhold til den foreslåede § 34 a, skal virksomheden, når forpligtelsen til indefrysning implementeres i en EU-retsakt og offentliggøres i EU-Tidende, følge de krav til indefrysning, der følger af Erhvervsstyrelsens "Vejledning om indefrysning", herunder indberetning om indefrysningen til Erhvervsstyrelsen.

Der påtænkes med lovforslaget ingen ændring i de nuværende regler om indefrysning på grundlag af en sanktionsliste, hvorefter Erhvervsstyrelsen, der er den kompetente myndighed på området og administrerer reglerne om indefrysning, straks skal underrettes, når fysiske eller juridiske personer foretager indefrysning af midler på baggrund af EU's lister, ligesom der parallelt skal foretages en underretning til Hvidvasksekretariatet i SØIK, hvis der opstår mistanke om finansiering af terrorisme (TFR).

En virksomhed eller person omfattet af hvidvaskloven, som ikke foretager indefrysning af midler i overensstemmelse med den foreslåede bestemmelse i hvidvasklovens § 34 a, stk. 3, kan straffes i medfør af straffelovens § 110 c, stk. 2, hvorefter den, som overtræder bestemmelser eller forbud, som i henhold til lov måtte være givet til gennemførelse af statens forpligtelser som medlem af Forenede Nationer, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder eller under særligt skærpende omstændigheder med fængsel indtil 4 år. Efter § 110 c, stk. 4, straffes uagtsomme overtrædelser af § 110 c, stk. 2, med bøde eller fængsel indtil 2 år.

Der vil således være strafbart, hvis en virksomhed eller person omfattet af bestemmelserne i hvidvaskloven ikke uden ugrundet ophold efter offentliggørelsen af et navn på den danske myndigheds hjemmeside har indefrosset midler, som ejes eller besiddes af den pågældende fysiske eller juridiske person, gruppe eller enhed.

Kravet om indefrysning af midler uden ugrundet ophold indebærer, at midlerne skal indefryses umiddelbart efter, at der er sket offentliggørelse af navnet på den fysiske eller juridisk person, gruppe eller enhed, som ejer eller besidder midlerne, på den danske myndigheds hjemmeside. Det bemærkes dog, at virksomheden eller personen i almindelighed bør indrømmes en vis kortere tidsperiode, fra en ændring af den danske myndigheds hjemmeside offentliggøres, til forpligtelsen til indefrysning kan kræves opfyldt og til, at der dermed kan blive tale om strafansvar for manglende opfyldelse. Det beror i øvrigt på en konkret vurdering, om en virksomhed eller person ville kunne straffes for manglende indefrysning af en kundes

midler uden ugrundet ophold. Ved vurderingen skal der bl.a. tages hensyn til offentliggørelsestidspunktet for den relevante ændring af den danske myndigheds hjemmeside og forholdene i øvrigt.

Til nr. 10 (§ 35 a i hvidvaskloven)

I hvidvaskloven gælder der ikke et lovfæstet krav om, at virksomheder m.v. omfattet af loven ikke må indgå aftaler med sine ansatte om tavshedsklausuler.

Det følger af § 36 i hvidvaskloven, at virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 5, 8 og 11, for så vidt angår alternative investeringsfonde, og nr. 13-20, ikke må udsætte ansatte eller tidligere ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte eller tidligere ansatte har indberettet virksomhedens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i virksomheden. Denne bestemmelse kan ikke fraviges ved aftale til ugunst for den ansatte, jf. stk. 3. Tilsvarende bestemmelser følger af en række andre love på det finansielle område.

Beskyttelsen af whistlebloweren efter § 36 finder først anvendelse, når der er indberettet oplysninger om virksomheden eller personen, dvs. når den ansatte har foretaget en indberetning. Det vil således ikke være i strid med § 36, hvis en virksomhed m.v. aftaler med sine ansatte, at de ikke under eller efter ansættelsesforholdet kan indberette oplysninger til Finanstilsynet (såkaldt tavshedsklausul).

En tavshedsklausul i aftaler indgået mellem den ansatte og virksomheden eller personen vil dog være uoverensstemmende med intentionerne bag bestemmelsen i § 35 om virksomhedens pligt til at etablere en whistleblowerordning for overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle lovgivning.

Det foreslås på den baggrund at indsætte § 35 a.

I § 35 a, *stk. 1,* foreslås, at indgår en virksomhed eller personer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 5, 8 og 11, for så vidt angår alternative investeringsfonde, og nr. 13-20, og en ansat eller tidligere ansat en aftale om en tavshedsklausul, skal det fremgå af aftalen, at den ansatte eller tidligere ansat ikke er afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af denne lov og regler udstedt i medfør heraf til offentlige myndigheder.

Bestemmelsen vil gælde alle former for aftaler, hvilket vil sige, at bestemmelsen ikke er afgrænset til kun at gælde den ansattes eller tidligere ansattes ansættelseskontrakt. Der gælder ligeledes heller ikke krav til, hvordan en sådan aftale måtte være indgået. Bestemmelsen finder derfor anvendelse både for mundtlige og skriftlige aftaler. At ”indberette” omfatter også den situation, hvor politiet har rettet henvendelse til en medarbejder og anmodet om afgivelse af sådanne oplysninger.

Med ”offentlige myndigheder” skal forstås, at en indberetning af oplysninger om en virksomheds overtrædelse eller potentielle overtrædelse af loven og regler fastsat i medfør heraf, ikke er begrænset til Finanstilsynet eller SØIK. Indberetningen kan derfor også foretages til f.eks. Skatteforvaltningen eller politiet.

Det foreslås i § 35 a, *stk. 2, 1. pkt.,* at uanset stk. 1 er den ansatte eller tidligere ansatte ikke afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af denne lov og regler udstedt

i medfør heraf til offentlige myndigheder, selvom et sådant forbud indgår i en aftale mellem den ansatte eller tidligere ansatte og virksomheden eller personen.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at den ansatte eller tidligere ansatte på tilsvarende vis, som i stk. 1, har mulighed for at indberette til virksomheden eller personen. Stk. 2 lovfæster gældende ret, som ansatte og tidligere ansatte har i dag efter gældende ret. Bestemmelsen har derfor til sigte at eliminere tvivlen om, at ansatte og tidligere ansatte altid kan gå til offentlige myndigheder med oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af loven og regler fastsat i medfør heraf uanset, hvad der måtte være indgået af aftaler med virksomheden eller personen.

Det følger af det foreslåede § 35 a, *stk. 2, 2. pkt*., at det samme gælder indberetninger til ordninger efter § 35. Herved udstrækkes bestemmelsen til også at omfatte indberetninger til virksomhedens eller personens lovpligtige whistleblowerordning. Bestemmelsen indebærer således, at ansatte og tidligere ansatte heller ikke er afskåret fra at indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser til den whistleblowerordning, som virksomheden eller personen har etableret, selvom det fremgår af en aftale mellem den ansatte eller tidligere ansatte og virksomheden eller personen, at dette vil være et brud på et tavshedspålæg.

Til nr. 11 (§§ 46 a-e, i hvidvaskloven)

Det foreslåede *kapitel 10 a* i hvidvaskloven er – bortset fra at Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet er ændret til Hvidvasksekretariatet i § 46 a, stk. 7 og 8 – identisk med § 1, nr. 49, i lov nr. 533 af 7. maj 2019 om ændring af hvidvaskloven og lov om finansiel virksomhed (Gennemførelse af 5. hvidvaskdirektiv). Da dele af denne lov først træder i kraft den 10. januar 2020, er det af lovtekniske grunde nødvendigt at medtage kapitel 10 a i dette lovforslag. Samtidig foreslås det, at § 1, nr. 49, i lov nr. 533 af 7. maj 2019 ophæves, jf. lovforslagets § 17, nr. 1.

Truster eller lignende juridiske arrangementer anerkendes ikke selskabsretligt i Danmark, og der er derfor ikke en særlov, der regulerer truster eller lignende juridiske arrangementer, sådan som der er for de selskaber og andre juridiske enheder, som skal registrere reelle ejere som følge af direktivets artikel 30, f.eks. kapitalselskaber og fonde.

Artikel 31, stk. 3, i 4. hvidvaskdirektiv, og artikel 1, nr. 16, litra a, c, d, f og h, i 5. hvidvaskdirektiv, fastsætter bestemmelser om reelle ejere for truster og lignende juridiske arrangementer. Bestemmelserne medfører, at der indføres et register over reelle ejere af udenlandske truster og lignende juridiske arrangementer. Oplysninger om reelle ejere skal registreres, når forvalteren har bopæl i eller er etableret i Danmark. Der skal desuden registreres oplysninger om reelle ejere, hvis forvalteren har bopæl eller er etableret uden for EU, når forvalteren indgår i en forretningsforbindelse eller køb af fast ejendom på vegne af trusten i Danmark.

Det følger af præambelbetragtning 25 i 5. hvidvaskdirektiv, at nøjagtige og opdaterede oplysninger om den reelle ejer er af afgørende betydning for at kunne spore kriminelle, som ellers kan skjule deres identitet bag selskabsstrukturer. Det fremgår desuden af præambelbetragtning 26 i 5. hvidvaskdirektiv, at visse truster og lignende juridiske arrangementer på grund af forskelle i EU-medlemslandes retssystemer ikke overvåget eller registreret nogetsteds i Unionen, hvilket de bør være for at forhindre anvendelsen af truster eller lignende juridiske arrangementer til hvidvask af penge, finansiering af terrorisme eller tilknyttede underliggende forbrydelser.

Det foreslås, at udenlandske truster og lignende juridiske arrangementer fremover i visse tilfælde skal registrere oplysninger om deres reelle ejere, og at bestemmelserne herom indføres i hvidvaskloven som et nyt kapitel 10 a. Det foreslås desuden, at Erhvervsstyrelsen bliver ansvarlig myndighed herfor.

En trust består af en personkreds, der omfatter stifteren (settlor), forvalteren (trustee), protektoren, hvis en sådan findes, og særligt begunstigede personer (beneficiaries). En trust er kendetegnet ved, at stifteren overfører aktiver til en forvalter, idet stifteren samtidig instruerer forvalteren om at forvalte aktiverne til fordel for en eller flere begunstigede personer. Forvalteren har ejendomsretten til at råde over de overførte aktiver (legal owner), og de begunstigede har den økonomiske ejendomsret (equity owner).

For andre typer juridiske arrangementer fastsætter 5. hvidvaskdirektiv i artikel 1, nr. 15, litra a, at det blandt andet kan være fiducia, visse Treuhand-typer eller fideikommis, når sådanne arrangementer har en struktur og funktion, der svarer til truster. Siden 1849 har det været forbudt at oprette fideikommiser i Danmark, og efter 1919 blev samtlige eksisterende fideikommiser ophævet. Fideikommiser blev oprettet ved et særligt fideikommisbrev og blev anvendt til båndlæggelse af aktiver, f.eks. et gods eller kapital, til vedvarende underhold for en familie eller som et varigt økonomisk grundlag for velgørende stiftelser eller legater. Den begunstigede kunne modtage rente af kapitalen eller have råderet til at bebo og drive godset, men havde ikke rettighed til salg eller pantsætning.

Det forslåede kapitel 10 a består af §§ 46 a-e, hvor § 46 a fastsætter en pligt til indhentning, opbevaring og registrering af reelle ejere, § 46 b definerer begrebet reelle ejere, § 46 c vedrører opfølgning på indberetninger, § 46 d vedrører anmelderansvar og § 46 e giver Erhvervsstyrelsen mulighed for at kontrollere de registrerede oplysninger.

Der henvises i øvrigt til de foreslåede definitioner af truster eller lignende juridiske arrangementer, og forvalter af en trust eller personer, der varetager en tilsvarende stilling, i et lignende juridisk arrangement, i § 2, nr. 18 og 19, jf. § 1, nr. 10, i lovforslag nr. L 204, jf. Folketingstidende 2018-19, 1. samling, A, L 205, som fremsat, og de tilhørende bemærkninger.

Der eksisterer i dag ikke bestemmelser om indhentning, opbevaring og registrering af oplysninger om reelle ejere af truster eller lignende juridiske arrangementer.

Den gældende § 2, nr. 9, litra c, fastsætter, at en reel ejer er den eller de fysiske personer i et retligt arrangement, herunder i en fond, trust eller lignende, der i sidste ende direkte eller indirekte kontrollerer eller på anden måde har ejerskabslignende beføjelser, herunder bestyrelsen, særligt begunstigede personer eller, såfremt de enkeltpersoner, der nyder godt af uddelinger, endnu ikke kendes, den gruppe personer, i hvis hovedinteresse et retligt arrangement er oprettet eller fungerer og stifter, forvalter og protektor, hvis en sådan findes.

Den gældende § 10, stk. 1, fastsætter, at virksomheder og personer omfattet af denne lov i visse tilfælde skal gennemføre kundekendskabsprocedurer, jf. §§ 11-21. Kundekendskabsprocedurer omfatter blandt andet kendskab til en kundes reelle ejere.

Efter artikel 1, nr. 1, litra a, i 5. hvidvaskdirektiv skal forvaltere af truster eller personer, der varetager en tilsvarende stilling i et lignende juridisk arrangement, der forvaltes i en pågældende medlemsstat, indhente passende, nøjagtige og ajourførte oplysninger om reelt ejerskab vedrørende trusten eller det lignende juridiske arrangement.

Artikel 1, nr. 16, litra c, i 5. hvidvaskdirektiv, fastsætter, at hvis etableringsstedet eller bopælen for forvalteren af trusten eller personen, der varetager en tilsvarende stilling i et lignende juridisk arrangement, er uden for Unionen, skal de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, opbevares i et centralt register, som oprettes af den medlemsstat, hvor forvalteren af trusten eller personer, der varetager en tilsvarende stilling i et lignende juridisk arrangement, indgår en forretningsforbindelse eller erhverver fast ejendom i trustens eller det lignende juridiske arrangements navn.

Det foreslås i § 46 a, *stk. 1*, at forvalteren af en trust eller en person, der varetager en tilsvarende stilling i et lignende juridisk arrangement, skal indhente og opbevare oplysninger om trustens eller det lignende juridiske arrangements reelle ejere, jf. § 46 c, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder, når forvalteren eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, er etableret eller har bopæl i Danmark.

Forvalteren eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, er i henhold til den foreslåede bestemmelse forpligtet til at foretage de fornødne undersøgelser med henblik på at konstatere, hvilke personer der skal betragtes som reelle ejere af trusten eller det lignende juridiske arrangement. Det indebærer konkret, at forvalteren eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, skal identificere de reelle ejere, herunder foretage de nødvendige tiltag i forhold til at fastlægge identiteten på de reelle ejere, samt indhente oplysninger om de identificerede reelle ejere, herunder sørge for at dokumentere, hvordan identiteten på de reelle ejere er blevet fastlagt. Pligten omfatter som minimum, hvad forvalteren ved eller burde vide. Heri ligger blandt andet, at forvalteren eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, har pligt til at undersøge og eventuelt opdatere oplysningerne, hvis forvalteren eller personen, der varetager en tilsvarende stilling bliver bekendt med, at der eventuelt er sket ændringer i oplysningerne om trustens eller det lignende juridiske arrangements reelle ejere.

Reelle ejere kan kun være fysiske personer. Forvalteren er i henhold til den foreslåede bestemmelse forpligtet til at foretage de fornødne undersøgelser med henblik på at konstatere, hvem der reelt ejer eller kontrollerer trusten eller det lignende juridiske arrangement. Det er uden betydning, om der er tale om direkte eller indirekte ejerskab, da forvalteren eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, skal indhente oplysninger om de bagvedliggende personer. Kan stifteren eller forvalteren af en trust eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, i et lignende juridisk arrangement være en juridisk person, vil det være nødvendigt at identificere de bagvedliggende fysiske personer, der anses for at være reelle ejere.

Der vil ikke med dette lovforslag blive fastsat konkrete regler for, hvordan oplysningerne indhentes, da dette vil afhænge af trustens og det lignende juridiske arrangements struktur, herunder om der er tale om danske eller udenlandske fysiske eller juridiske personer, der indgår i trustens eller det lignende juridiske arrangements personkreds, og om der er offentligt tilgængelige ejeroplysninger i det pågældende land osv.

Forvalteren eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, skal foretage alle rimelige forsøg på at identificere de reelle ejere og skal til enhver tid kunne dokumentere over for blandt andet Hvidvasksekretariatet og Erhvervsstyrelsen, hvad de har foretaget sig, samt hvilken identifikation de har foretaget af den reelle ejer, jf. det foreslåede § 46 b, stk. 8. At udføre alle »rimelige forsøg« betyder, at forvalteren eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, vil skulle gøre alt, hvad der kan gøres for at identificere de reelle ejere, medmindre det vurderes urimeligt og uhensigtsmæssigt at foretage sig yderligere. Det er således ikke nok, at en reel ejer ikke ønsker at give sig til kende over for forvalteren eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, da forvalteren eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, i det

tilfælde skal forsøge at indhente oplysningerne på anden vis. Hvis det i sidste ende ikke er muligt at indhente oplysninger, skal forvalteren eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, notere, hvad de har foretaget sig, og hvorfor det ikke er muligt at foretage sig yderligere.

Forvalteren eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, skal ud over at indhente oplysninger, herunder identitetsoplysninger, om de reelle ejere også kende de reelle ejeres rettigheder. Det medfører, at forvalteren eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, skal have kendskab til art og omfang af den reelle ejers rettigheder, herunder oplysninger om den enkelte persons konkrete krav på eventuelle uddelinger m.m. fra den pågældende trust.

Ved rettigheder forstås eksempelvis de rådighedsbeføjelser, som de reelle ejere har i relation til forvaltningen af trustens midler og særligt begunstigede uddelingsmodtageres krav i forhold til trustmidlerne.

Pligten for forvalteren eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, til at indhente oplysninger om de reelle ejere indebærer også i fornødent omfang at sikre opdaterede oplysninger om de reelle ejere. Opdateringsfrekvensen afhænger af trustens eller det lignende juridiske arrangements konkrete forhold. Det er dog vigtigt, at oplysningerne om reelle ejere ikke bliver statiske.

Den foreslåede bestemmelse er ny i forhold til forvalterens eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, pligt til at indhente oplysninger om trustens eller det lignende juridiske arrangements reelle ejere, men pligten til at kende en trusts eller et lignende arrangements reelle ejere er ikke ny. Det er således allerede et krav i henhold til den gældende hvidvasklovs § 11, at virksomheder og personer omfattet af hvidvaskloven ud fra en risikovurdering skal klarlægge ejer- og kontrolstruktur for kunder, som ikke er fysiske personer, ligesom de reelle ejere skal legitimeres. Det betyder, at udenlandske truster og lignende juridiske arrangementer som har haft kontakt til en virksomhed eller person omfattet af hvidvaskloven, f.eks. pengeinstitutter, forsikringsselskaber, revisorer, ejendomsmæglere m.v., som udgangspunkt kan mødes med krav om at skulle oplyse, hvem deres reelle ejere er. Herudover omfatter hvidvaskloven, jf. § 1, nr. 18, udbydere af tjenesteydelser, der blandt andet omfatter enhver, der erhvervsmæssigt, fungerer som eller sørger for, at en anden fungerer som forvalter eller administrator af en trust eller et lignende juridisk arrangement, jf. § 2, nr. 12, litra d. Hvidvaskloven fastsætter desuden, jf. § 58, stk. 1, at udbydere af tjenesteydelser skal registreres hos Erhvervsstyrelsen for at kunne udøve denne virksomhed.

Det foreslås i *stk. 2,* at er forvalteren af en trust eller en person, der varetager en tilsvarende stilling, i et lignende juridisk arrangement, etableret eller har forvalteren bopæl uden for EU, skal forvalteren eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, indhente og opbevare oplysninger om trustens eller det lignende juridiske arrangements reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder, når forvalteren af trusten eller personen, der varetager en tilsvarende stilling i et lignende juridisk arrangement 1) indgår en forretningsforbindelse, jf. § 2, nr. 3, i trustens eller det lignende juridiske arrangements navn, eller 2) erhverver fast ejendom i trustens eller det lignende juridiske arrangements navn.

Bestemmelsen medfører, at en forvalter af en trust eller en person, der varetager en tilsvarende stilling i et lignende juridisk arrangement, skal indhente og opbevare oplysninger om trustens eller det lignende juridiske arrangements reelle ejere, når forvalteren eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, er etableret eller har bopæl uden for EU, hvis de på vegne af trusten eller det lignende juridiske arrangement indgår en forretningsforbindelse eller køber fast ejendom her i landet.

Begrebet forretningsforbindelse er defineret i lovens § 2, nr. 3, som et kundeforhold, der på etablerings-

tidspunktet forventes at blive af en vis varighed. Der henvises til bemærkningerne til lovens § 2, nr. 3, jf. Folketingstidende 2016-2017, A, L 41, som fremsat, side 111.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til stk. 1.

Der gælder i dag ikke et krav om, at en forvalter af en trust eller en person, der varetager en tilsvarende stilling i et lignende juridisk arrangement, skal registrere oplysninger om trustens eller det lignende juridiske arrangements reelle ejere.

Der gælder i dag i selskabslovens § 58 a, stk. 2, lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, § 15 g, stk. 2, lov om erhvervsdrivende fonde, § 21 a, stk. 2, og forskellige andre love en pligt for virksomheder, fonde og foreninger til at registrere oplysninger om deres reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system.

Artikel 1, nr. 16, litra c, i 5. hvidvaskdirektiv, der ændrer artikel 31, stk. 2, i 4. hvidvaskdirektiv fastsætter, at oplysninger om reelt ejerskab af truster og lignende juridiske enheder skal opbevares i et centralt register over reelle ejere, som oprettes af den medlemsstat, hvor forvalteren af trusten eller personen, der varetager en tilsvarende stilling i et lignende juridisk arrangement, er etableret eller har bopæl.

Artikel 1, nr. 16, litra c, i 5. hvidvaskdirektiv, fastsætter desuden, at hvis etableringsstedet eller bopælen for forvalteren af trusten eller personen, der varetager en tilsvarende stilling i et lignende juridisk arrangement, er uden for Unionen, skal de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, opbevares i et centralt register, som oprettes af den medlemsstat, hvor forvalteren af trusten eller den person, der varetager en tilsvarende stilling i et lignende juridisk arrangement, indgår en forretningsforbindelse eller erhverver fast ejendom i trustens eller det lignende juridiske arrangements navn.

Det foreslås i stk. 3, *1. pkt.*, at forvalteren af trusten eller personen, der varetager en tilsvarende stilling i et lignende juridisk arrangement, skal registrere oplysningerne efter stk. 1 eller 2 i Erhvervsstyrelsens it-system, hurtigst muligt efter, at forvalteren af trusten eller personen, der varetager en tilsvarende stilling i et lignende juridisk arrangement, er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer.

Bestemmelsen om, at registrering skal ske hurtigst muligt, betyder, at forvalteren af trusten eller personen, der varetager en tilsvarende stilling i et lignende juridisk arrangement, ikke uden særlig anerkendelsesværdig grund kan vente flere dage med at foretage registreringen af dens reelle ejere. Registreringen skal således foretages uden ugrundet ophold for at sikre registrets aktualitet.

Det foreslås endvidere i stk. 3, *2. pkt.* at enhver ændring af de oplysninger, som er registreret om de reelle ejere, skal registreres, hurtigst muligt efter at forvalteren af trusten eller personen, der varetager en tilsvarende stilling i et lignende juridisk arrangement, er blevet bekendt med ændringen.

Ændringerne omfatter både ændringer, som følge af at en ny person anses for at være reel ejer, eller hvis en person ophører med at være reel ejer, samt ændringer i en allerede registreret reel ejers identitetsoplysninger og i arten og omfanget af rettighederne.

Der gælder i dag ikke regler om undtagelse for registrering af reelle ejere for truster og lignende juridiske arrangementer.

Efter 5. hvidvaskdirektivs artikel 1, nr. 16, litra c, følger det at hvis forvalterne af en trust eller personerne, der varetager en tilsvarende stilling i et lignende juridisk arrangement, er etableret eller har bopæl i forskellige medlemsstater, eller hvis forvalteren af en trust eller personen, der varetager en tilsvarende stilling i et lignende juridisk arrangement, indgår flere forretningsforbindelser i trustens eller det lignende juridiske arrangements navn i forskellige medlemsstater, kan et registreringsbevis eller et ekstrakt af oplysningerne om reelt ejerskab i et register, som føres af en medlemsstat, anses for at være tilstrækkelig til at opfylde registreringsforpligtelsen.

Det foreslås i *stk. 4*, at er forvalterne af trusten eller personerne, der varetager en tilsvarende stilling i et lignende juridisk arrangement, etableret eller har forvalterne bopæl i forskellige EU-medlemsstater, eller indgår en forvalter eller en person, der varetager en tilsvarende stilling, flere forretningsforbindelser i trustens eller det lignende juridiske arrangements navn i forskellige EU-medlemsstater, kan et registreringsbevis eller et ekstrakt af oplysningerne om reelt ejerskab fra et andet EU-medlemslands register træde i stedet for registrering af trustens eller det lignende juridiske arrangements reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system.

Et registreringsbevis eller et ekstrakt af oplysningerne om reelt ejerskab fra et andet EU-medlemsland kan træde i stedet for registrering af de reelle ejere i følgende to tilfælde.

Hvis forvalterne af en trust eller personerne, der varetager en tilsvarende stilling i et lignende juridisk arrangement, er etableret eller har bopæl i forskellige EU-medlemsstater, vil registreringsforpligtelsen være opfyldt, når oplysning om trusten eller det lignende juridiske arrangement er registreret og dokumentationen for registrering af reelle ejere i et andet EU-medlemsland vedlægges.

Hvis en forvalter af en trust eller en person, der varetager en tilsvarende stilling i et lignende juridisk arrangement, indgår flere forretningsforbindelser på vegne af trusten i forskellige EU-medlemsstater, vil registreringsforpligtelsen være opfyldt, når oplysning om trusten er registreret og dokumentationen for registrering af reelle ejere i et andet EU-medlemsland vedlægges.

Bestemmelsen har til formål at undgå, at de samme oplysninger om en given trust eller lignende juridisk arrangements reelle ejere registreres i flere EU-medlemslande.

I begge tilfælde vil der skulle ske registrering af selve trusten efter § 11 a, stk. 2, jf. § 11, nr. 5, i forslag til lov om ændring af selskabsloven, lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, lov om erhvervsdrivende fonde og forskellige andre love (Ændring af reglerne om reelle ejere), der blev fremsat samtidig med lovforslag nr. L 205, jf. Folketingstidende 2018-19 (1. samling), A, L 205, som fremsat. Herved sikres entydig identifikation af den trust eller det lignende juridiske arrangement, som registreringsbeviset eller et ekstrakt af oplysningerne om reelt ejerskab vedrører.

Der gælder i dag ikke pligt for en forvalter af en trust eller en person, der varetager en tilsvarende stilling i et lignende juridisk arrangement, til at undersøge, om der er ændringer til de registrerede oplysninger om reelle ejere, mindst én gang årligt.

Efter artikel 1, nr. 16, litra f, i 5. hvidvaskdirektiv skal EU-medlemsstaterne sikre, de oplysninger, der opbevares i det centrale register, er passende, nøjagtige og aktuelle, og indføre mekanismer med henblik herpå.

Det foreslås i *stk. 5*, at forvalteren af en trust eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, i et lignende juridisk arrangement, mindst en gang årligt skal undersøge, om der er ændringer til de registrerede oplysninger om trustens eller det lignende juridiske arrangements reelle ejere.

Hvis trustens eller det lignende juridiske arrangements forhold tilsiger det, vil forvalteren af trusten eller personen, der varetager en tilsvarende stilling i det lignende juridiske arrangement, skulle foretage mere end en årlig undersøgelse af ejer- og kontrolforholdene. Virksomheder skal kunne dokumentere, at de relevante undersøgelser er foretaget.

Oplysningerne om reelle ejere vil skulle opdateres i det tilfælde, at der er sket ændringer i allerede registrerede oplysninger. Det kan eventuelt være ændringer i arten og omfanget af en reel ejers rettigheder, herunder forøgelse af ejerandele, ændring i stemmer, indgåelse eller ophør af aftale eller lignende forhold.

Der gælder i dag efter selskabslovens § 58 a, stk. 2, 2. pkt., lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, § 15 g, stk. 2, 2. pkt., lov om erhvervsdrivende fonde, § 21 a, stk. 2, 2. pkt., og forskellige andre love en pligt til at opbevare oplysninger om reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør og til at opbevare oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Efter 5. hvidvaskdirektivs artikel 1, nr. 16, litra a, skal forvalteren eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, indhente og opbevare passende, nøjagtige og ajourførte oplysninger om reelt ejerskab vedrørende trusten eller det lignende juridiske arrangement.

Det foreslås i *stk. 6*, at forvalteren af en trust eller personen, der varetager en tilsvarende stilling i et lignende juridisk arrangement, skal opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om trustens eller det lignende juridiske arrangements reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Forvalteren af en trust eller personen, der varetager en tilsvarende stilling i et lignende juridisk arrangement, skal endvidere opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om forsøg på identifikation af trustens eller det lignende juridiske arrangements reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Pligten for en forvalter af en trust eller for en person, der varetager en stilling i et lignende juridisk arrangement, til løbende at indhente og opdatere oplysninger om reelle ejere omfatter som minimum, hvad forvalteren eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, ved eller burde vide. Heri ligger blandt andet, at forvalteren eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, har pligt til at undersøge og eventuelt opdatere oplysningerne, hvis virksomheden bliver bekendt med, at der eventuelt er sket ændringer i oplysninger om virksomhedens reelle ejere.

Det skal til enhver tid kunne dokumenteres, hvad virksomheden har gjort for at identificere sine reelle ejere. For selskaber og andre juridiske enheder følger pligten til at opbevare oplysninger om de foranstaltninger, som de har truffet med henblik på at identificere de reelle ejere af 4. hvidvaskdirektivs artikel 3, stk. 6, litra a, nr. ii. En tilsvarende bestemmelse følger ikke af direktivet for trusts eller lignende juridiske arrangementer. For fonde, selvejende institutioner og visse foreninger finder definitionen af reelle ejere for trusts anvendelse, og det blev i forbindelse med indførelsen af register over reelle ejere for disse fonde m.v. vurderet, at en tilsvarende pligt er en forudsætning for, at de kompetente myndigheder kan føre det fornødne tilsyn med, at de omfattede fonde m.v. lever op til direktivets krav om registrering af reelle ejere, herunder gør de nødvendige bestræbelser for at identificere deres reelle ejere. Baggrunden

var desuden, at Hvidvasksekretariatet og andre relevante offentlige myndigheder altid skal have adgang til mest mulig information om fondenes reelle ejerskab.

Direktivet fastsætter, at oplysninger skal omfatte identiteten af a) stifter, b) forvalter, herunder en person, der varetager en tilsvarende stilling, c) protektor, hvis en sådan findes, d) de særligt begunstigede personer eller gruppen af begunstigede og e) enhver anden fysisk person, som udøver reel kontrol over trusten eller det lignende juridiske arrangement. Bestemmelsen svarer til direktivets definition af reel ejer for truster i artikel 1, nr. 2, litra b. Kan stifteren eller forvalteren af en trust eller personen, der varetager en tilsvarende stilling i et lignende juridisk arrangement, være en juridisk person, omfatter opbevaringspligten også de oplysninger, som forvalteren indhenter med henblik på at kunne identificere de bagvedliggende fysiske personer, der anses for at være reelle ejere.

De oplysninger, som forvalteren eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, er forpligtet til at opbevare, omfatter de identitetsoplysninger om de reelle ejere (CPR-nummer eller udenlandsk identifikationsnummer, statsborgerskab m.v.), som forvalteren eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, skal registrere i Erhvervsstyrelsens it-system, og oplysninger om arten og omfanget af de reelle ejeres rettigheder.

Er alle muligheder udtømte, og er dokumentationen i overensstemmelse med, hvad forvalteren eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, burde vide, vil det være et udtryk for fyldestgørende dokumentation. Det indebærer, at en forvalter eller en person, der varetager en tilsvarende stilling, kan dokumentere, at de reelle ejere, herunder det reelle ejerskab, er i overensstemmelse med de oplysninger, der er registreret i Erhvervsstyrelsens it-system. Indgår juridiske personer i trustens eller det lignende juridiske arrangements personkreds, er dokumentation for ejer- og kontrolstrukturen en del af dokumentationen for, hvordan forvalteren eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, er kommet frem til, at den pågældende person er trustens eller det lignende juridiske arrangements reelle ejer. Som led heri kan indgå dokumentation for, at forvalteren eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, har været i korrespondance med de juridiske personer, som indgår i trustens eller det lignende juridiske arrangements personkreds, som stifter, forvalter m.v., direkte eller indirekte, med det formål at identificere den eller de personer, der anses for at være trustens eller det lignende juridiske arrangements reelle ejere. Det kan eksempelvis være et telefonnotat eller en mailkorrespondance. Indhentes oplysninger om ejerforhold hos andre landes registre, kan denne dokumentation (registreringsbevis) også indgå som dokumentation for de indhentede ejeroplysninger. Har forvalteren eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, anmodet rådgivere (danske eller udenlandske) om hjælp til at fremskaffe oplysninger om personer, der betragtes som trustens eller det lignende juridiske arrangements reelle ejere, indgår dette også i den dokumentation, der skal opbevares. Det er dokumentation af ordregivende karakter, dvs. hvor virksomheden foretager en aktiv handling for at identificere dens reelle ejere.

Det foreslås, at opbevaringspligten for forvaltere af truster og personer, der varetager en tilsvarende stilling i et lignende juridiske arrangementer, er den samme, som er gældende for selskaber og andre juridiske enheder, herunder fonde. Det indebærer, at oplysningerne skal opbevares i 5 år, efter at de pågældende fysiske personer ikke længere er reelle ejere af trusten, og 5 år efter ethvert forsøg på at identificere trustens eller det lignende juridiske arrangements reelle ejere.

5. hvidvaskdirektiv fastsætter desuden i artikel 1, nr. 16, litra j, at oplysninger om reelt ejerskab skal være tilgængelige gennem en sammenkobling af EU-medlemslandenes registre over reelle ejere, i mindst 5 år og højst 10 år efter grunden til registrering af oplysningerne om det reelle ejerskab er ophørt med at

eksistere. For at sikre overensstemmelse mellem den periode, hvor oplysningerne skal være tilgængelige i sammenkoblingsløsningen, og pligten for forvalteren eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, til at opbevare oplysningerne vurderes en opbevaringspligt på 5 år endvidere at være hensigtsmæssig.

Der gælder i dag efter selskabslovens § 58 a, stk. 3, m.fl. en pligt til efter anmodning at udlevere oplysninger om selskabets reelle ejere, herunder om selskabets forsøg på at identificere dens reelle ejere, til Hvidvasksekretariatet. Selskabet skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre offentlige myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Artikel 31, stk. 3, i 4. hvidvaskdirektiv fastsætter, at kompetente myndigheder og finansielle efterretningsenheder (FIU'er) kan få rettidig adgang til de oplysninger, forvalteren eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, har indhentet og opbevarer om en trusts eller et lignende juridisk arrangements reelle ejere.

Det foreslås i *stk. 7, 1. pkt.*, at forvalteren af en trust eller personen, der varetager en tilsvarende stilling i et lignende juridisk arrangement, efter anmodning skal udlevere oplysninger om trustens eller det lignende juridiske arrangements reelle ejere, herunder om forvalterens eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, forsøg på at identificere trustens reelle ejere, til Hvidvasksekretariatet.

Det foreslås desuden i *stk. 7, 2. pkt.*, at forvalteren af en trust eller personen, der varetager en tilsvarende stilling i et lignende juridisk arrangement, endvidere efter anmodning skal udlevere de nævnte oplysninger til andre kompetente myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Bestemmelsen sikrer, at Hvidvasksekretariatet og andre kompetente myndigheder kan indhente oplysninger om reelle ejere i Erhvervsstyrelsens register, men at der også kan opnås oplysninger om de ikke-registrerede oplysninger, herunder forsøg på at identificere reelle ejere. Pligten til at give oplysninger og dokumentation om forsøg på identifikation af reelle ejere, samtidig med kravet om at registrere oplysninger om reelle ejere i et centralt register, skal sikre, at særligt Hvidvasksekretariatet og Erhvervsstyrelsen, men også andre kompetente myndigheder, til enhver tid har adgang til aktuelle og opdaterede oplysninger om trustens eller det lignende juridiske arrangements reelle ejere.

Det forudsættes, at myndigheder, som efterspørger oplysninger om reelle ejere, skal bruge disse i forhold til varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver i henhold til lovgivning og at der konkret vurderes at være behov for at få oplysningerne. Bestemmelsen medfører, at f.eks. Erhvervsstyrelsen og Skatteforvaltningen vil kunne anmode om de pågældende oplysninger. Denne del af bestemmelsen har primært til formål at sikre, at navnlig Hvidvasksekretariatet til enhver tid har adgang til aktuelle og opdaterede oplysninger om fondens reelle ejere.

Det forudsættes, at myndighederne alene vil indhente oplysningerne direkte fra forvalterne af de omfattede truster og fra personerne, der varetager en tilsvarende stilling i de omfattede lignende juridiske arrangementer, i det omfang oplysningerne ikke i forvejen er tilgængelige i Erhvervsstyrelsens it-system.

Der eksisterer ikke i dag en tilstrækkelig klar bestemmelse om, at kompetente myndigheder, herunder

Hvidvasksekretariatet, kan videregive oplysninger om reelle ejere til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og FIU's.

Efter artikel 1, nr. 16, litra g, i 5. hvidvaskdirektiv, der ændrer artikel 30, stk. 7, i 4. hvidvaskdirektiv, kan kompetente myndigheder og FIU's rettidigt kan give oplysninger til andre medlemsstaters kompetente myndigheder og finansielle efterretningsenheder vederlagsfrit. Efter bestemmelsen er det de oplysninger, som er omhandlet i artikel 30, stk. 1 og 3. Det er oplysninger, som forvalteren har pligt til at indhente, opbevare og registrere i det centrale register.

Det foreslås i *stk. 8*, at Hvidvasksekretariatet og andre kompetente myndigheder kan videregive oplysninger om reelle ejere, der er registreret, jf. stk. 3, eller er indhentet, jf. stk. 7, til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og finansielle efterretningsenheder.

De oplysninger, som kan videregives om reelle ejere, omfatter oplysninger, som forvalteren af en trust eller personen, der varetager en tilsvarende stilling i et lignende juridisk arrangement, har pligt til at indhente, herunder løbende opdatere og opbevare samt registrere i Erhvervsstyrelsens register over reelle ejere. Der er tale om oplysninger om den reelle ejer, herunder identitetsoplysninger, og arten og omfanget af den reelle ejers rettigheder. Kan stifter eller forvalteren af en trust eller lignende juridisk arrangement være en juridisk person, vil det være nødvendigt at identificere de bagvedliggende fysiske personer, der anses for at være reelle ejere. Oplysninger om, hvordan forvalteren har identificeret den eller de reelle ejere kan ligeledes videregives efter denne bestemmelse.

Den gældende § 58 a, stk. 5, i selskabsloven, og i § 15 g, stk. 5, i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder og forskellige andre love fastsætter, at Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om registrering og offentliggørelse af oplysninger efter stk. 1 og 2 i styrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger virksomheden skal registrere i styrelsens it-system.

Artikel 1, nr. 16, litra d, i 5. hvidvaskdirektiv, der nyaffatter artikel 30, stk. 4, fastsætter, at oplysningerne om reelt ejerskab af en trust eller et lignende juridisk arrangement i ethvert tilfælde er tilgængelige for kompetente myndigheder og FIU'er uden nogen begrænsninger, forpligtede enheder inden for rammerne af kundekendskabsprocedurer i overensstemmelse med direktivets kapitel II, enhver fysisk eller juridisk person, der kan godtgøre at have en legitim interesse heri, og enhver fysisk eller juridisk person, som indgiver en skriftlig anmodning i relation til en trust eller et lignende juridisk arrangement, der gennem bestemmende indflydelse i ethvert selskab eller lignende juridisk arrangement bortset fra de i artikel 30, stk. 1, omhandlede enheder, gennem direkte eller indirekte ejerskab, herunder via beholdninger af ihændehaveraktier eller ved at udøve kontrol på anden vis.

Det fremgår desuden, at medlemsstaterne kan give mulighed for en bredere adgang til oplysningerne i registeret i overensstemmelse med deres nationale lovgivning.

De oplysninger, der skal være tilgængelige, omfatter den reelle ejers navn, fødselsmåned og -år, statsborgerskab samt art og omfang af den reelle ejers rettigheder.

Artikel 1, nr. 16, litra h, i 5. hvidvaskdirektiv fastsætter, at EU-medlemslandene kan undtage alle eller dele af oplysningerne om en reel ejers ejerskab i ekstraordinære situationer, som ville udsætte den reelle ejer for uforholdsmæssig stor risiko for svig, bortførelse, pengeafpresning eller andre former for afpresning,

chikane, vold eller intimidering, eller hvis den reelle ejer er mindreårig eller på anden måde juridisk umyndig. Som led i gennemførelsen heraf foreslås det endvidere, at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om, at konkrete oplysninger kan undtages fra offentliggørelse.

Artikel 1, nr. 16, litra j, i 5. hvidvaskdirektiv, der ændrer artikel 31, stk. 10, i 4. hvidvaskdirektiv, fastsætter, at EU-medlemslandenes registre over reelle ejere skal sammenkobles via den europæiske centrale platform. Direktivændringen har til formål at tydeliggøre vigtigheden af sammenkoblingen. Det følger blandt andet af præambelbetragtning 35, at øget offentlig kontrol vil bidrage til at forebygge misbrug af juridiske enheder og juridiske arrangementer, herunder skatteunddragelse, hvorfor det er afgørende, at oplysninger om reelt ejerskab er tilgængelige gennem de nationale registre såvel som registersammenkoblingsløsningen. Bestemmelsen fastsætter, at oplysningerne skal være tilgængelige, i mindst 5 år og højst 10 år efter at grundene til registrering af oplysningerne om det reelle ejerskab er ophørt med at eksistere.

Registersammenkoblingssystemet – Business Registers Interconnection System (BRIS) er et system til sammenkobling af centrale registre og handels- og selskabsregistre, hvor visse oplysninger om kapitalselskaber har været tilgængelig siden juni 2017.

Det fremgår af præambelbetragtning 25 til Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv (EU) 2017/1132 af 14. juni 2017 om visse aspekter af selskabsretten (kodifikation), at platformen er et instrument til sammenkobling af registre, og at platformen er et centraliseret sæt it-redskaber, der integrerer tjenester og danner en fælles grænseflade, der bruges af alle nationale registre.

Efter artikel 1, nr. 42, i 5. hvidvaskdirektiv, der nyaffatter artikel 67, stk. 1, skal sammenkoblingen af oplysninger om reelle ejere via BRIS være gennemført senest den 10. marts 2021.

Det foreslås i *stk. 9*, at Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om oplysningernes registrering, tilgængelighed og offentliggørelse, jf. stk. 1-4 og 6, i Erhvervsstyrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger forvalteren af en trust eller personen, der varetager en tilsvarende stilling i et lignende juridisk arrangement, skal registrere i styrelsens it-system.

I Danmark er virksomhedsoplysninger, herunder oplysninger om fonde, offentligt tilgængelige i Det Centrale Virksomhedsregister. Siden kravet om registrering af legale ejere for selskaber trådte i kraft den 15. december 2014, og kravet om registrering af reelle ejere for en bred kreds af virksomheder, fonde og visse foreninger trådte i kraft den 23. maj 2017, anses ejeroplysninger også som en del af virksomhedsoplysningerne, der offentliggøres på CVR.dk.

Den bekendtgørelse, som Erhvervsstyrelsen udsteder, skal fastsætte, at oplysninger om reelle ejere som minimum indeholder oplysninger om den reelle ejers fulde navn, nationalitet, bopæl og bopælsland, statsborgerskab, art og omfang af den reelle ejers rettigheder og CPR-nummer. Hvis den reelle ejer ikke har et CPR-nummer, stilles krav om dokumentation, der sikrer en entydig identifikation af den pågældende, herunder fødselsdato.

Det foreslås endvidere, at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om, at konkrete oplysninger kan undtages fra offentliggørelse. Der vil konkret under ekstraordinære omstændigheder kunne fastsættes en undtagelse fra kravet om offentliggørelse af oplysninger om reelt ejerskab, hvis en sådan adgang ville udsætte den reelle ejer for eksempelvis risiko for svig, bortførelse, pengeafpresning, vold eller intimidering.

Hvidvasksekretariatet og andre kompetente offentlige myndigheder vil dog fortsat kunne få adgang til oplysningerne, uanset om oplysningerne måtte være undtaget fra offentliggørelse i Erhvervsstyrelsens it-system.

Opdaterings- og offentliggørelsesperioden for personoplysninger følger af lov om det Centrale Virksomhedsregister (CVR-loven), der foreslås ændret i medfør af forslag til lov om ændring af selskabsloven, lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, lov om erhvervsdrivende fonde og forskellige andre love (Ændring af reglerne om reelle ejere som følge af revisionen af 4. hvidvaskdirektiv). Der henvises til bemærkningerne hertil.

Det foreslås, at oplysninger om reelt ejerskab af truster og lignende juridiske arrangementer offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister på samme måde som oplysninger om reelt ejerskab af virksomheder, fonde og foreninger.

Der er i dag i hvidvasklovens § 2, nr. 9, litra c, en definition på reelle ejere af truster og lignende juridiske arrangementer. Bestemmelsen nyaffattes, jf. L 204, jf. Folketingstidende 2018-19, 1. samling, A, L 204, som fremsat.

Artikel 3, stk. 6, litra c, jf. litra b, i 4. hvidvaskdirektiv, indeholder en definition af reelle ejere i truster og lignende juridiske arrangementer. Definitionen af reelle ejere er også indført i artikel 31, jf. artikel 1, nr. 16, litra a, i 5. hvidvaskdirektiv, der ændrer artikel 31, stk. 1, i 4. hvidvaskdirektiv. Den foreslåede bestemmelse er i overensstemmelse med definitionen på reelle ejere i truster og lignende juridiske arrangementer i artikel 1, nr. 2, litra b, i 5. hvidvaskdirektiv, der nyaffatter artikel 3, stk. 6, litra b.

Definitionen og registreringspligten efter 4. hvidvaskdirektiv, som ændret ved 5. hvidvaskdirektiv, gælder alene fysiske personer.

Der er ikke i definitionen af reelle ejere i truster og lignende juridiske arrangementer krav om en særlig procentsats for indflydelse via ejerskab eller kontrol sådan som definitionen af reelle ejere i selskaber og andre juridiske enheder. Derimod indeholder direktivets definition af reelle ejere en forud defineret personkreds bestående af stifter, forvalter, protektor, hvis en sådan findes, begunstigede personer, eller såfremt de enkeltpersoner, der nyder godt af trusten endnu ikke kendes, den gruppe af personer, i hvis hovedinteresse trusten er oprettet eller fungerer.

I lyset heraf foreslås det, at der indsættes en ny *§ 46 b* i hvidvaskloven, der fastsætter, at som reel ejer af en trust eller et lignende juridisk arrangement anses den eller de fysiske personer, der i sidste ende direkte eller indirekte kontrollerer trusten eller det lignende juridiske arrangement eller på anden måde har ejerskabslignende beføjelser, herunder stiftere, forvaltere eller personer, der varetager en tilsvarende stilling, protektorer, hvis sådanne findes, og særligt begunstigede personer, eller såfremt de enkeltpersoner, der nyder godt af trustens eller det lignende juridiske arrangements uddelinger, endnu ikke kendes af trusten eller det lignende juridiske arrangement, den gruppe personer, i hvis hovedinteresse trusten eller det lignende juridiske arrangement er oprettet eller fungerer.

Den foreslåede bestemmelse er ikke udtømmende. Der skal være tale om fysiske personer.

Stifter (settlor) er den person, efter hvis vilje trusten oprettes, dvs. stifter skal have til hensigt at oprette en trust. Der kan være tale om en eller flere fysiske eller juridiske personer. Stifter overfører de aktiver, der skal tilhøre trusten til en forvalter (trustee), og instruerer forvalter om at forvalte aktiverne til fordel for en eller flere særligt begunstigede personer (beneficiaries).

Forvalter eller personer, der varetager en tilsvarende stilling, er den eller de personer, der i overensstemmelse med stifters instruktion skal forvalte trustens aktiver til fordel for en eller flere særligt begunstigede personer (beneficiaries). Forvalter (trustee) har ejendomsretten til at råde over de overførte aktiver (legal owner).

Begunstigede personer er den eller de personer, der nyder godt af trusten, eller hvis enkeltpersoner endnu ikke kendes, den gruppe af personer i hvis hovedinteresse trusten er oprettet eller fungerer. De begunstigedes rettigheder vil almindeligvis fremgå af trustdokumenterne, og kan variere fra en ret til afkast fra trustens aktiver, f.eks. renter, udbytter eller beboelsesret, til en ret til aktivet selv, når en angivet begivenhed indtræffer, f.eks. opnåelse af en vis alder. De begunstigede kan være defineret ud fra trustens formål, f.eks. et nærmere bestemt velgørende formål. De begunstigede har den økonomiske ejendomsret (equity owner) og har et retskrav, som kan rettes direkte mod forvalter.

Protektor er en person, som stifter kan vælge at indsætte i trusten. Protektors opgave kan være at styre eller begrænse forvalter i dennes administration af trusten. Protektor kan f.eks. være tillagt beføjelse til at tilføje eller fjerne begunstigede personer, godkende trustudlodninger eller ændre trustens hjemsted. Protektor kan også være indsat med det formål at føre tilsyn med, at forvalter i sin administration af trusten følger stifters ønsker i henhold til såkaldt "letter of wishes".

Der er i dag ingen underretningspligt for forvaltere af truster eller personer, der varetager en tilsvarende stilling i lignende juridiske arrangementer, til personer og virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekendskabsprocedurer, om deres status eller trustens eller det lignende juridiske arrangements ejerforhold.

Efter 5. hvidvaskdirektivs artikel 1, nr. 16, litra b, som viderefører artikel 31, stk. 2 og 8, i 4. hvidvaskdirektiv, stilles der krav om, at forvaltere af truster og lignende juridiske arrangementer forpligtes til at give oplysninger om deres status og give de oplysninger, der er omhandlet i artikel 31, stk. 1, i 4. hvidvaskdirektiv. Pligten gælder for forvaltere af truster og lignende juridiske arrangementer, der skal indhente og opbevare oplysninger om reelle ejere. Oplysningerne skal rettidigt gives til personer og virksomheder, der skal udføre kundekendskabsprocedurer, når de som forvaltere af truster og lignende juridiske arrangementer etablerer forretningsforbindelser eller udfører lejlighedsvise transaktioner, som overstiger de tærskler, der er fastsat i 4. hvidvaskdirektivs artikel 11, litra b og d.

Artikel 11 i 4. hvidvaskdirektiv fastsætter, hvornår kundekendskabsprocedurer skal gennemføres. Kundekendskabsprocedurer skal blandt andet gennemføres, når en forretningsforbindelse etableres og ved udførelsen af en lejlighedsvis transaktion, som overstiger de anførte tærskelværdier.

Hvidvaskloven indeholder regler om, at virksomheder og personer, der er omfattet af loven, i forbindelse med de såkaldte kundekendskabsprocedurer ud fra en risikovurdering skal klarlægge ejer- og kontrolstruktur for kunder, som ikke er fysiske personer, ligesom virksomhedskundens reelle ejere skal legitimeres. For personer og virksomheder, der skal udføre kundekendskabsprocedurer i medfør af hvidvaskloven,

er blandt andet kendskab til deres kundes reelle ejere en forudsætning for etablering af kundeforholdet og efterfølgende for opretholdelsen af kundeforholdet.

Hidtil har underretningen implicit været en nødvendig forudsætning for, at kundekendskabsprocedurer kan gennemføres. Det har således været en forudsætning, at de omfattede truster og lignende juridiske arrangementer medvirker til, at en kundekendskabsprocedure kan gennemføres ved at oplyse om deres ejerforhold. Det har imidlertid ikke fremgået klart, at der er tale om en egentlig pligt for forvalteren af en trust eller en person, der varetager en tilsvarende stilling i et lignende juridisk arrangement, til at give oplysninger om deres ejerforhold.

For at skabe klarhed over, hvilke forpligtelser der gælder i forbindelse med kundekendskabsprocedurer, foreslås det i § 46 c, *stk. 1,* at der indføres en forpligtelse for forvaltere eller personer, der varetager tilsvarende stillinger i lignende juridiske arrangementer, til at underrette personer og virksomheder, der i medfør af denne lov skal udføre kundekendskabsprocedurer, om oplysninger om deres status og til rettidigt at give oplysninger om trustens eller det lignende juridiske arrangements ejerforhold, når forvalteren eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, etablerer forretningsforbindelser eller udfører lejlighedsvise transaktioner på vegne af trusten eller det lignende juridiske arrangement, som overstiger størrelsesgrænserne, jf. hvidvasklovens § 10.

Forvalteren af en trust eller personer, der varetager en tilsvarende stilling i lignende juridiske arrangementer, skal således oplyse om sin status ved etablering af forretningsforbindelser eller ved udførelsen af lejlighedsvise transaktioner i trustens eller i det lignende juridiske arrangements navn. Den pågældende skal således over for de personer og virksomheder, der er omfattet af kundekendskabskravene i hvidvasklovens §§ 10-21, oplyse, at vedkommende er forvalter for den pågældende trust eller varetager en tilsvarende stilling i et lignende juridiske arrangement, i hvis navn forretningsforbindelsen etableres. Tilsvarende gør sig gældende ved udførelsen af lejlighedsvise transaktioner.

Herudover skal den pågældende videregive de oplysninger, som vedkommende, jf. det foreslåede § 46 a, stk. 1, i hvidvaskloven, jf. L 204, jf. Folketingstidende 2018-19, 1. samling, A, som fremsat, er forpligtet til at indhente og opbevare om trustens eller det lignende juridiske arrangements reelle ejere. Oplysningerne skal videregives rettidigt, dvs. at oplysningerne skal gives ved etableringen af forretningsforbindelsen, dvs. forud for at forretningsforbindelsen udmønter sig i konkrete handlinger. Der henvises til den foreslåede § 46 a, stk. 1, i hvidvaskloven og bemærkningerne hertil. I forhold til lejlighedsvise transaktioner skal oplysningerne tilsvarende gives inden transaktionen gennemføres.

Begrebet "forretningsforbindelse" er defineret i hvidvasklovens § 2, nr. 3, som "et kundeforhold, som etableres af virksomheden eller personen omfattet af loven, der på etableringstidspunktet forventes at blive af en vis varighed, og som kan omfatte oprettelse af kundekonto, kundedepot, iværksættelse af transaktioner og andre aktiviteter, herunder rådgivningsopgaver, for kunden". Der henvises til lovbemærkningerne hertil, jf. der henvises til bemærkningerne til hvidvasklovens § 2, nr. 3, jf. Folketingstidende 2016-2017, A, L 651, som fremsat, side 110f.

Begrebet "transaktion" er defineret i hvidvasklovens § 2, nr. 10, som "en eller flere handlinger, hvorved et eller flere aktiver overføres eller overdrages". Der henvises til lovbemærkningerne hertil. jf. der henvises til bemærkningerne til hvidvasklovens § 2, nr. 3, jf. Folketingstidende 2016-2017, A, L 651, som fremsat, side 122f.

Hvidvasklovens § 10 fastsætter de nærmere krav til, hvornår personer og virksomheder, der er forpligtet til at udføre kundekendskabsprocedurer, skal iværksætte kundekendskabsprocedurerne, herunder blandt andet ved etableringen af forretningsforbindelser og ved udførelsen af enkeltstående transaktioner.

Kundekendskabsprocedurer skal udføres, når der er tale om enkeltstående transaktioner på mindst 15.000 euro, hvad enten transaktionen sker på én gang eller som flere transaktioner, der er eller ser ud til at være indbyrdes forbundet, mere end 1.000 euro i form af en pengeoverførsel, hvad enten transaktionen sker på én gang eller som flere transaktioner, der er eller ser ud til at være indbyrdes forbundet, eller 500 euro eller derover ved valutaveksling, hvad enten transaktionen sker på én gang eller som flere transaktioner, der er eller ser ud til at være indbyrdes forbundet.

En forvalter af en trust eller en person, der varetager en tilsvarende stilling i et lignende juridisk arrangement, skal således underrette om sin status og rettidigt give oplysninger om trustens eller det lignende juridiske arrangements ejerforhold, når enkeltstående transaktioner overstiger de tærskelværdier, der er fastsat i hvidvasklovens § 10.

Artikel 1, nr. 16, litra f, i 5. hvidvaskdirektiv, som ændrer artikel 31, stk. 5, 2. pkt., i 4. hvidvaskdirektiv, fastsætter, at de enheder, der er forpligtet til at udføre kundekendskabsprocedurer, skal indberette uoverensstemmelser i trusters og lignende juridiske arrangementers oplysninger om reelle ejere, der er registreret i Erhvervsstyrelsens it-system, hvis de bliver bekendte hermed.

Formålet med kundekendskabsprocedurer er, at de forpligtede enheder skal klarlægge ejer- og kontrolstruktur for kunder, ligesom kundens reelle ejere skal legitimeres.

Tilsvarende skal kompetente myndigheder foretage indberetninger om uoverensstemmelser i reel ejeroplysninger, som myndigheden bliver bekendt med, hvis det ikke griber unødigt ind i myndighedens funktion. Det vil sige, hvor kendskabet til en trusts eller et lignende juridiske arrangements ejerforhold indgår som led i den pågældende myndigheds opgavevaretagelse.

Bestemmelsen foreslås gennemført ved indførelsen af en ny § 15 a i hvidvaskloven, L 204, jf. Folketingstidende 2018-19, 1. samling, A, som fremsat.

Efter artikel 1, nr. 16, litra f, i 5. hvidvaskdirektiv, som ændrer artikel 31, stk. 4, 3. pkt., i 4. hvidvaskdirektiv, skal medlemsstaterne sikre, at der træffes de fornødne foranstaltninger til at løse uoverensstemmelserne i tide, og at der i Erhvervsstyrelsens it-system i mellemtiden offentliggøres en meddelelse om den indberettede uoverensstemmelse, såfremt det er hensigtsmæssigt. Bestemmelsen foreslås gennemført ved den foreslåede § 46 c, stk. 2 og 3, i hvidvaskloven, hvorefter den ansvarlige myndighed får mulighed for at følge op på indberetninger modtaget i medfør af den foreslåede § 15 a, i hvidvaskloven, L 204, jf. Folketingstidende 2018-19, 1. samling, A, som fremsat.

Efter den foreslåede § 15 a i hvidvaskloven, er det Erhvervsstyrelsen, der modtager indberetninger om uoverensstemmelser fra enheder, der er omfattet af pligten til at udføre kundekendskabsprocedurer, og fra kompetente myndigheder.

Indberetninger om uoverensstemmelser må forventes at kunne opdeles i tre kategorier, nemlig 1) utilsigtet manglende registrering, f.eks. fordi de juridiske enheder ikke er bekendt med reglerne om registrering

af reelle ejere, 2) utilsigtet fejlregistrering, f.eks. fordi de juridiske enheder har misforstået reglerne om registrering af reelle ejere og derfor har registreret forkerte eller mangelfulde oplysninger, og 3) tilsigtet manglende registrering eller tilsigtet fejlregistrering.

Kategori 1 og 2 vurderes ikke at have til formål at sløre det reelle ejerskab, mens det som udgangspunkt må lægges til grund, at tilfælde af kategori 3 tilsigter netop dette.

Det foreslås, at Erhvervsstyrelsen er ansvarlig myndighed for registrering af reelle ejere af truster og lignende juridiske arrangementer, for hvem en forvalter skal indhente, opbevare og registrere oplysninger om deres reelle ejere efter den foreslåede § 46 a i hvidvaskloven. Som følge heraf foreslås det, at det også er Erhvervsstyrelsen, der konkret forholder sig til indberetninger om uoverensstemmelser i forhold til de registrerede oplysninger om reelle ejere for truster og lignende juridiske arrangementer.

Det foreslås i *stk. 2*, at når Erhvervsstyrelsen modtager indberetninger om uoverensstemmelser efter § 15 a, i hvidvaskloven i forhold til de registrerede oplysninger om en trusts eller et lignende juridisk arrangements reelle ejere, foretager Erhvervsstyrelsen en undersøgelse af forholdet, jf. hvidvasklovens § 46 a, stk. 7, og § 46 e, stk. 1.

Erhvervsstyrelsens undersøgelse af forholdet indebærer, at styrelsen har mulighed for at rette henvendelse til forvalteren af en trust eller til den person, der varetager en tilsvarende stilling i et lignende juridisk arrangement, med henblik på at få afklaret baggrunden for uoverensstemmelsen. Erhvervsstyrelsen kan som led heri i medfør af den foreslåede § 46 d, i hvidvaskloven, forlange de oplysninger, der efter styrelsens skøn er nødvendige. Er der tale om en forvalter af en trust eller et lignende juridisk arrangement, der utilsigtet mangler at registrere reelle ejere, eller som utilsigtet har foretaget en fejlregistrering, må det forventes, at forvalteren i trusten eller den person, der varetager en tilsvarende stilling i et lignende juridisk arrangement, på baggrund af henvendelsen og eventuel vejledning fra Erhvervsstyrelsen foretager den fornødne registrering eller ændring heri i Erhvervsstyrelsens it-system. Erhvervsstyrelsen kan i forbindelse hermed fastsætte en frist for forholdets berigtigelse.

Det foreslås desuden i *stk. 3, 1. pkt.,* at Erhvervsstyrelsen sideløbende med undersøgelsen af uoverensstemmelsen kan offentliggøre en meddelelse om indberetningen i Erhvervsstyrelsens it-system. Det vil være en kort meddelelse, der oplyser om, at der er indberettet oplysninger om uoverensstemmelser i forhold til de oplysninger om reelle ejere, der offentliggøres i Erhvervsstyrelsens it-system.

Når Erhvervsstyrelsen foretager en vurdering af, om der skal offentliggøres en meddelelse om uoverensstemmelser i forhold til oplysningerne om reelle ejere, skal det sikres, at offentliggørelsen er hensigtsmæssig, og at der er tale om et proportionelt middel, hvor dels hensynet til trusten eller det lignende juridiske arrangement må tages i betragtning, og dels hensynet til at der for omverdenen skal være gennemsigtighed i trustens eller det lignende juridiske arrangements ejerforhold.

Bestemmelsen forudsættes administreret således, at meddelelsen vil blive offentliggjort, sideløbende med at Erhvervsstyrelsens undersøgelse pågår, hvorfor sagen på tidspunktet for offentliggørelse af meddelelsen typisk ikke vil være undersøgt til bunds endnu.

Erhvervsstyrelsen skal således i det konkrete tilfælde´, hurtigst muligt efter indberetningen er modtaget, foretage en vurdering af, om det er hensigtsmæssigt og proportionalt, at en meddelelse om uoverensstem-

melsen offentliggøres. Vurderes en uoverensstemmelse at kunne blive bragt i overensstemmelse med reglerne om reelle ejere, jf. hvidvasklovens § 46 a, som følge af myndighedsvejledning, anses det som udgangspunkt ikke for at være hensigtsmæssigt og proportionalt at offentliggøre en meddelelse om uoverensstemmelser i oplysningerne i Erhvervsstyrelsens it-system. Er der derimod en formodning for, at der er tale om tilsigtet afgivelse af urigtige oplysninger, der har til formål at sløre ejerskabet, dvs. registreringer, der hører til den ovenfor nævnte kategori 3, kan en sådan meddelelse om uoverensstemmelser i forhold til de registrerede oplysninger om reelle ejere offentliggøres i Erhvervsstyrelsens it-system.

Det er vigtigt, at indberetning af uoverensstemmelser i reel ejeroplysninger ikke kan misbruges, f.eks. til at genere den pågældende trust eller lignende juridiske arrangement med en offentlig meddelelse i Erhvervsstyrelsens it-system.

For at undgå, at der offentliggøres en meddelelse baseret på urigtige oplysninger, hvilket kan være unødigt skadeligt for trusten eller det lignende juridiske arrangement, skal forvalteren eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, efter den foreslåede *stk. 3, 2. pkt*., have mulighed for at gøre indsigelser mod indberetningen, før der sker offentliggørelse, hvis formålet med offentliggørelsen af meddelelsen ikke dermed forspildes.

Meddelelsen tjener det formål at gøre opmærksom på, at der er tvivl om forholdene omkring det reelle ejerskab. Som følge af at reel ejeroplysninger skal registreres hurtigst muligt, er det derfor forudsat, at undersøgelsen af uoverensstemmelsen tilsvarende skal iværksættes hurtigst muligt, og at der skal fastsættes en relativ kort frist for forvalteren eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, til at redegøre for ejerforholdene. I tilfælde hvor formålet med meddelelsen derved forspildes, vil meddelelsen om uoverensstemmelsen imidlertid kunne offentliggøres uden at afvente forvalterens bemærkninger.

Medfører uoverensstemmelsen, at der skal foretages ændringer i reel ejeroplysningerne i Erhvervsstyrelsens it-system, skal registreringen foretages hurtigst muligt, jf. den foreslåede bestemmelse i hvidvasklovens § 46 a, stk. 3, 2. pkt.

Foretages registreringen eller ændringen ikke, vil det være muligt at pålægge tvangsbøder i henhold til hvidvasklovens § 80, stk. 4, jf. L 204, jf. Folketingstidende 2018-19, 1. samling, A, som fremsat.

Når der er afklaring omkring de registrerede oplysninger, vil der hurtigst muligt blive offentliggjort en ny meddelelse, hvori det oplyses, at undersøgelsen af det indberettede forhold er afsluttet samt konklusionen på baggrund af undersøgelsen. Konklusionen kan føre til, at der er foretaget en berigtigelse af oplysningerne om trustens eller det lignende juridiske arrangements reelle ejere, eller at der ikke er bemærkninger til de registrerede oplysninger om reelle ejere.

Der gælder i dag ikke regler i hvidvaskloven om anmelders ansvar for registreringer, der foretages i Erhvervsstyrelsens it-system.

Det gælder i dag efter selskabslovens § 15, stk. 1, 1. pkt., at registrering ikke må finde sted, hvis det forhold, der ønskes registreret, ikke opfylder bestemmelser i denne lov, bestemmelser fastsat i henhold til denne lov eller selskabets vedtægter. Registrering må heller ikke finde sted, jf. selskabslovens § 15, stk. 1, 2. pkt., hvis den beslutning, der lægges til grund for registreringen, ikke er blevet til i overensstemmelse

med de forskrifter, som er fastsat i loven, bestemmelser, der er fastsat i henhold til denne lov, eller som selskabets vedtægter fastlægger.

Det foreslås i § 46 d, *stk. 1,* at registrering ikke må finde sted, hvis det forhold, der ønskes registreret, ikke opfylder bestemmelser i denne lov eller bestemmelser fastsat i henhold til denne lov eller trustens vedtægt. Registrering må heller ikke finde sted, hvis den beslutning, der lægges til grund for registreringen, ikke er blevet til i overensstemmelse med denne lov eller bestemmelser fastsat i henhold til denne lov eller trustens eller et lignende juridisk arrangements vedtægt.

I de it-registreringsløsninger, som Erhvervsstyrelsen stiller til rådighed for anmeldere, vil det blive tilstræbt, hvor det er muligt at udvikle dialogbokse og blokeringer for at mindske risikoen for fejl og registreringer i strid med loven og de i medfør af loven udstedte forskrifter og retningslinjer. Karakteren af de oplysninger, der skal registreres, og det materiale, der skal vedhæftes, gør det imidlertid ikke muligt i alle situationer at forhindre, at registreringer kan ske i strid med lovens forskrifter.

Der gøres i denne forbindelse opmærksom på straffelovens § 296, stk. 1, nr. 2, om anmeldelse af urigtige oplysninger over for offentlig myndighed.

Den gældende § 15, stk. 2, i selskabsloven fastsætter, at en anmelder, der registrerer et forhold i Erhvervsstyrelsens it-system eller indsender anmeldelse herom til registrering i Erhvervsstyrelsens it-system, indestår for, at registreringen eller anmeldelsen er lovligt foretaget, herunder at der foreligger behørig fuldmagt, og at dokumentationen i forbindelse med registreringen eller anmeldelsen er gyldig.

Det foreslås i *stk. 2,* at en anmelder, der registrerer et forhold i Erhvervsstyrelsens it-system eller indsender anmeldelse herom til registrering i Erhvervsstyrelsens it-system, indestår for, at registreringen eller anmeldelsen er lovligt foretaget, herunder at der foreligger behørig fuldmagt, og at dokumentationen i forbindelse med registreringen eller anmeldelsen er gyldig.

Anmelder har en særlig forpligtelse til at sikre, at selvregistrering ved brug af tilgængelige it-registreringsløsninger ikke gennemføres i strid med lovgivningen eller med trustens eller det lignende juridisk arrangements vedtægter. Det samme gælder i forbindelse med anmeldelser af forhold, der ikke kan gennemføres ved selvregistrering.

Ved anmelder forstås den person eller den virksomhed, der i forbindelse med det registreringspligtige forhold formelt anføres som anmelder. Foretages registreringen eller anmeldelsen f.eks. af forvalterens advokat, er det den pågældende advokat, der skal betragtes som anmelder, uanset om det er advokatens sekretær, der foretager handlingen.

Den gældende § 15, stk. 3, i selskabsloven fastsætter, at stk. 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse på dokumenter m.v., som offentliggøres i Erhvervsstyrelsens it-system, eller som indsendes til styrelsen til offentliggørelse m.v. efter denne lov.

Det foreslås i *stk. 3*, at anmelder har samme ansvar som efter stk. 1 og 2 for dokumenter, som anmelder offentliggør eller indsender til offentliggørelse i Erhvervsstyrelsens it-system. Dette gælder, uanset om anmelder selv foretager offentliggørelsen heraf i styrelsens it-system, hvor denne mulighed foreligger,

eller anmelder indsender dokumenter m.v. på papir eller indtaster denne elektronisk i styrelsens selvbetjeningssystemer, når der er udviklet it-løsninger hertil.

Der gælder i dag ikke bestemmelser i hvidvaskloven om virksomheders forhold, herunder registrering af stiftelser m.v., som skal registreres i Erhvervsstyrelsens it-system, eller bestemmelser om muligheden for kontrol af, om reglerne er overholdt.

Den gældende § 17, stk. 1, i selskabsloven fastsætter, at Erhvervsstyrelsen kan forlange de oplysninger, som er nødvendige, for at der kan tages stilling til, om loven, regler fastsat i medfør af loven og kapitalselskabets vedtægter er overholdt, herunder at kapitalgrundlaget er til stede.

I § 46 e, *stk. 1* foreslås det, at Erhvervsstyrelsen kan forlange de oplysninger, som er nødvendige, for at der kan tages stilling til, om loven og regler fastsat i medfør af loven og trustens eller et lignende juridisk arrangements vedtægt er overholdt.

Den gældende § 17, stk. 2, i selskabsloven fastsætter, at ved registrering og anmeldelse efter regler fastsat i medfør af dette kapitel kan Erhvervsstyrelsen i indtil 3 år fra registreringstidspunktet stille krav om, at der indsendes bevis for, at registreringen eller anmeldelsen er lovligt foretaget. Erhvervsstyrelsen kan i forbindelse hermed i særlige tilfælde stille krav om, at der indsendes en erklæring afgivet af en revisor om, at de økonomiske dispositioner i forbindelse med registreringen eller anmeldelsen er lovligt foretaget. Opfyldes kravene i henhold til 1. og 2. pkt. ikke, fastsætter styrelsen en frist til forholdets berigtigelse. Sker berigtigelse ikke senest ved udløbet af den fastsatte frist, kan styrelsen om nødvendigt foranledige kapitalselskabet opløst efter reglerne i § 226.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.,* at Erhvervsstyrelsen som registreringsmyndighed ved anmeldelse og registrering efter regler fastsat i medfør af dette kapitel kan i indtil 3 år fra registreringstidspunktet stille krav om, at der indsendes dokumentation for, at anmeldelsen eller registreringen er lovligt foretaget. Det foreslås endvidere i *2. pkt.,* at opfyldes kravene i henhold til 1. pkt. ikke, fastsætter Erhvervsstyrelsen som registreringsmyndighed en frist for forholdets berigtigelse.

Der er tale om eventuel stikprøvevis at indhente oplysninger, der har til formål at kvalitetssikre og udvikle Erhvervsstyrelsens offentlige it-system, herunder at efterleve de krav om offentlighed og gennemsigtighed, der skal sikre den nødvendige tillid blandt brugerne til de registrerede og offentliggjorte oplysninger.

Foreligger der en formodning om, at der foreligger et strafbart forhold hos den, som oplysningerne skal indhentes fra, og forholdet kan forventes at føre til, at der indgives politianmeldelse, vil styrelsen afstå fra at indhente sådan dokumentation, men overlade den videre behandling til politimæssig efterforskning.

Bestemmelsen svarer til den gældende bestemmelse i selskabslovens § 17, hvorefter Erhvervsstyrelsen inden for 3 år kan stille krav om, at der indsendes bevis for, at registreringen eller anmeldelsen er lovligt foretaget.

Til nr. 12 (§ 49, stk. 1, 2. pkt., i hvidvaskloven)

Af hvidvasklovens § 49, stk. 1, følger det, at virksomheder og personer som nævnt i § 1, stk. 1, nr. 1-13 og 19, samt leverandører og underleverandører til disse skal give Finanstilsynet de oplysninger, der er nødvendige for tilsynets virksomhed.

Det foreslås at indsætte som § 49, *stk. 1, 2. pkt.,* at oplysninger, der er af væsentlig betydning for Finanstilsynets tilsyn, skal gives af egen drift og hurtigst muligt.

Bestemmelsen er ny.

Den nye forpligtelse til at meddele Finanstilsynet oplysninger af egen drift gælder for de situationer, hvor det må stå klart for virksomheden og personer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-13 og 19, samt leverandører og underleverandører til disse, at oplysningens karakter er af væsentlig betydning for Finanstilsynets tilsynsvirksomhed. Deraf følger det, at det ikke vil være alle oplysninger, som virksomhederne skal meddele Finanstilsynet. Det vil efter bestemmelsen gælde, at virksomheden skal foretage en konkret vurdering af oplysningernes karakter, der påtænkes at blive meddelt til Finanstilsynet for at sikre, at informationerne har den fornødne interesse for Finanstilsynet. Forpligtelsen til at egen drift af meddele oplysningerne, vil kun gælde oplysninger, som efter den konkrete vurdering skal meddeles Finanstilsynet.

Med "hurtigst muligt" forstås, at der skal gives meddelelse, så snart virksomheden bliver opmærksom på, at en oplysnings karakter er af væsentlig betydning for Finanstilsynets tilsynsvirksomhed.

Et eksempel på, hvad der kunne være omfattet af bestemmelsens anvendelsesområde, kunne være, hvis en virksomhed er ved at komme i økonomiske vanskeligheder, som ikke nødvendigvis er truende for virksomhedens fortsatte drift. Oplysningen kan have betydning for virksomhedens fortsatte drift, og meddelelse herom vil være af interesse for Finanstilsynets løbende tilsyn med virksomheden.

Et andet eksempel kunne være, at Finanstilsynet sender et brev til en bred kreds af regulerede virksomheder inden for et specifikt område, hvor Finanstilsynet oplyser, at indikationer viser, at der potentielt kan være problemer med opfyldelsen af reglerne på området. Giver den generelle meddelelse fra Finanstilsynet til virksomhederne anledning til, at en virksomhed efterfølgende kan konstatere, at tidligere meddelte oplysninger ikke har været korrekte eller kan give et misvisende billede af forholdene, kan det have væsentlig betydning for Finanstilsynets tilsynsvirksomhed, at virksomheden reagerer over for Finanstilsynet.

Oplysningspligten medfører, at virksomheder skal udvise åbenhed og samarbejdsvillighed over for Finanstilsynet og af egen drift give oplysninger om virksomhedens forhold, når det kan forventes, at oplysningerne har interesse for myndighederne.

Virksomheden bør begrunde, hvorfor det vurderes, at meddelelsen er af væsentlig betydning for Finanstilsynet. Begrundelse af meddelelsen sikrer, at der foretages en konkret vurdering af betydningen af hver af de meddelelser, som gives til Finanstilsynet.

Oplysningspligten vil skulle gælde inden for rammerne af forbuddet mod selvinkriminering i bl.a. § 10, stk. 1, i lov nr. 449 af 9. juni 2004 om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter på lige fod med, hvad der i dag gælder for øvrige oplysningsforpligtigelser, som finansielle virksomheder er underlagt, herunder § 49. Det betyder, at Finanstilsynet i forbindelse med indhentning af oplysninger fra virksomheder skal vejlede om retten til ikke at give selvinkriminerende oplysninger. Endvidere betyder det, at pligten til at indberette oplysninger af egen drift ikke omfatter oplysninger, der vil kunne have betydning for bedømmelsen af en formodet strafbar overtrædelse af

lovgivningen. Dette gælder imidlertid kun i de tilfælde, hvor der foreligger en mistanke om en strafbar lovovertrædelse. Hvornår dette er tilfældet, beror på en konkret vurdering i den enkelte sag. Det bemærkes i den forbindelse, at oplysningspligten fortsat vil gælde for oplysninger, der ikke vil kunne have betydning for det eller de forhold, som mistanken angår.

Den foreslåede bestemmelse i § 49, stk. 1, er i dag strafbelagt i medfør af § 78, stk. 1, 2. pkt., i hvidvaskloven. Den foreslåede bestemmelse i § 49, stk. 1, 2. pkt., vil således også være strafbelagt i medfør af § 78, stk. 1, 2. pkt. Den strafbare handling består i, at en virksomhed ikke giver meddelelse til Finanstilsynet om oplysninger, der er af væsentlig interesse for Finanstilsynet. Strafsubjektet er virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-13 og 19, samt leverandører og underleverandører til disse, som undlader at give meddelelse til Finanstilsynet.

Til nr. 13 (§ 49, stk. 2, i hvidvaskloven)

Af hvidvasklovens § 49, stk. 1, følger det, at virksomheder og personer som nævnt i § 1, stk. 1, nr. 1-13 og 19, samt leverandører og underleverandører til disse skal give Finanstilsynet de oplysninger, der er nødvendige for tilsynets virksomhed.

Der gælder imidlertid ikke et lovbestemt krav om, at virksomhederne skal berigtige tidligere meddelte oplysninger til Finanstilsynet, som virksomheden på et senere tidspunkt kan konstatere er urigtige eller har vildledende karakter.

Det foreslås at lovbestemme en pligt til at berigtige oplysninger i § 49, *stk. 2*, hvorefter virksomheder eller personer, der har afgivet oplysninger efter stk. 1 eller regler udstedt i medfør af stk. 7, har pligt til hurtigst muligt at berigtige oplysningerne over for Finanstilsynet, hvis virksomheden eller personen efterfølgende konstaterer, at 1) oplysningerne ikke har været korrekte på tidspunktet for afgivelsen eller 2) på et senere tidspunkt er blevet misvisende.

Med "hurtigst muligt" forstås, at der skal gives meddelelse, så snart virksomheden bliver opmærksom på, at en oplysning, som er meddelt til Finanstilsynet, er ukorrekt eller viser sig at være blevet misvisende. Med begrebet "hurtigst muligt" er der rum for en konkret og individuel vurdering i det enkelte tilfælde, herunder også under inddragelse af, hvor alvorligt det i det enkelte tilfælde måtte være, at oplysninger ikke har været korrekte. Hurtigst muligt vil efter omstændighederne kunne give mulighed for en orientering af virksomhedens ledelse, inden oplysningerne berigtiges over for Finanstilsynet.

Et eksempel vil kunne være, at Finanstilsynet som led i en hvidvaskinspektion har indkaldt kundelister til brug for udtagelse af stikprøver. Kort tid efter inspektionen opdager virksomheden, at denne ved en fejl ikke har indsendt alle kundelister. Det betyder, at de stikprøver, som Finanstilsynet har udtaget på baggrund af de modtagne kundelister, ikke danner et retvisende billede af virksomhedens kundeportefølje. Der vil i en sådan situation være tale om en så alvorlig fejl, og virksomheden vil hurtigst muligt skulle indsende de manglende kundelister.

Et andet eksempel kunne være, at en virksomhed ved opfølgning på et påbud, som virksomheden har fået i forbindelse med en inspektion, opdager, at de ved inspektionen har givet forkerte oplysninger. Det kan f.eks. være, at den procedure for screening af politisk eksponerede personer, som virksomheden har beskrevet over for Finanstilsynet, ikke stemmer overens med virksomhedens faktiske praksis, som er mangelfuld. Der vil i sådan en situation være tale om oplysninger, som skal berigtiges over for

Finanstilsynet hurtigst muligt. Der vil efter omstændighederne være rum for at inddrage virksomhedens ledelse, hvis dette kan ske inden for, hvad der må vurderes at være hurtigst muligt i det konkrete tilfælde.

Konstaterer virksomheden efterfølgende, at genopretningsplanen har været behæftet med fejl, vil der efter omstændighederne være rum for inddragelse af virksomhedens bestyrelse, i det konkrete tilfælde.

Med "ikke har været korrekte" forstås, at oplysningerne materielt ikke har været korrekte på tidspunktet for afgivelsen af oplysningerne eller, at de på et senere tidspunkt er blevet misvisende. Det vil eksempelvis være fremsendelse af datamateriale, som indeholder forkerte værdier. Det forudsættes dog, at det ikke vil være nødvendigt at berigtige mindre sproglige fejl eller lignende, der alene er af rent redaktionel karakter, og som ikke er meningsforstyrrende for meddelelsens indhold.

Forslaget skal ses i sammenhæng med det foreslåede stk. 7, jf. lovforslagets § 1, nr. 14, hvorefter Finanstilsynet vil få adgang til at fastsætte nærmere regler om indberetning af oplysninger, der er nødvendige til brug for Finanstilsynets risikovurdering af virksomheder og personer omfattet af hvidvaskloven. Den foreslåede bestemmelse om berigtigelsespligten i stk. 2 vil også gælde for oplysninger indberettet efter regler udstedt i medfør af bemyndigelsen.

Virksomheder omfattet af lov om finansiel virksomhed vil med den foreslåede lovændring, ligesom tilfældet er i dag, være forpligtet til at berigtige oplysninger, som en virksomhed på et tidligere tidspunkt har indsendt til Finanstilsynet. Med forslaget lovfæstes det alene, at det gælder i situationer, hvor virksomheden efterfølgende konstaterer, at oplysningerne ikke har været korrekte eller kan have været misvisende.

Det er ikke hensigten, at den foreslåede berigtigelsespligt skal fortolkes videre, end hvad der i dag gælder som følge af indfortolkningen af en berigtigelsespligt i oplysningspligterne. Dette betyder bl.a., at der fortsat ikke vil gælde en berigtigelsespligt, hvis f.eks. oplysninger er fejlagtige som følge af åbenlyse tastefejl.

Bestemmelsen foreslås strafbelagt i medfør af § 78, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 18 og 19.

Den strafbare handling vil bestå i, at en virksomhed og person som nævnt i § 1, stk. 1, nr. 1-13 og 19, samt leverandører og underleverandører til disse, undlader at berigtige oplysninger, der er givet til Finanstilsynet, og hvor virksomheden eller personen konstaterer, at oplysningerne ikke har været korrekte på tidspunktet for afgivelsen eller er blevet misvisende. Strafsubjektet er virksomheder og personer som nævnt i § 1, stk. 1, nr. 1-13 og 19, samt leverandører og underleverandører til disse.

Til nr. 14 (§ 49, stk. 7, i hvidvaskloven)

Det følger af hvidvasklovens § 49, stk. 1, at virksomheder og personer omfattet af loven skal indsende de oplysninger, som er nødvendige for Finanstilsynets virksomhed. Stk. 2 og 3 giver Finanstilsynet adgang til at gennemføre tilsynsbesøg uden en retskendelse med henblik på at indhente de oplysninger, som er nævnt i stk. 1. Finanstilsynet kan, jf. stk. 4, kræve oplysninger, der er nødvendige for at vurdere, om en virksomhed eller person er omfattet af hvidvaskloven, og indhente oplysninger til brug for en række myndigheder, herunder tilsynsmyndigheder og samarbejdsfora, jf. stk. 5.

For så vidt angår oplysningerne, som skal indsendes til Finanstilsynet, jf. stk. 1, er der i praksis tale om bl.a. politikker og procedurer til forebyggelse af hvidvask og terrorfinansiering samt stikprøver af gennemførte transaktioner. Finanstilsynet indhenter sådanne oplysninger ved skriftlig anmodning typisk forud for et varslet tilsynsbesøg, og oplysningerne benyttes i den samlede vurdering af, om virksomheden eller personen lever op til kravene i hvidvaskloven.

Det foreslås i *stk. 7,* at Finanstilsynet bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om indberetning af oplysninger, der er nødvendige til brug for Finanstilsynets risikovurdering af virksomheder og personer omfattet af hvidvaskloven.

Bestemmelsen er ny.

De pågældende oplysninger, som virksomheder og personer forventes at blive pålagt at indberette, kan f.eks. være virksomhedens egen risikovurdering af sin forretningsmodel, andelen af højrisiko kunder, herunder antal kunder på FATF's risikoliste, antal transaktioner til og fra lande på FATF's risikoliste, antal transaktioner uden for EU, til- og afgang af kunder, andelen af udenlandske kunder, andelen af erhvervskunder i forhold til private kunder, antal kunder i udenlandske datterselskaber og udenlandske filialer, antal transaktioner til og fra udlandet, antal alarmer i kundeovervågningen, evt. fordelt på kundetyper, antal politisk eksponerede personer henholdsvis i og uden for EU, antal transaktioner uden for EU m.v. Finanstilsynet vil nærmere fastsætte, hvilke oplysninger der skal indberettes. Dette vil ske i samarbejde med branchen samt ved at undersøge retstilstanden i sammenlignelige lande. Hvis det findes nødvendigt, vil Finanstilsynet justere, hvilke oplysninger der skal indberettes. Det vil ske ud fra en vurdering af, hvilke oplysninger der vurderes relevante for Finanstilsynets udarbejdelse af risikovurderinger.

Der vil skulle være proportionalitet mellem omfanget af de oplysninger, som Finanstilsynet vil pålægge virksomhederne og personerne at indberette, afhængigt af virksomheden eller personens størrelse og kompleksitet. Dette er en naturlig følge af, at en lille virksomhed med en simpel forretningsmodel, f.eks. en valutaveksler, vil have færre kundetyper end f.eks. et stort pengeinstitut med en kompleks forretningsmodel og mange kunder og kundetyper.

Oplysningerne forventes at skulle indberettes med et bestemt tidsinterval og i øvrigt på anmodning fra Finanstilsynet samt på en måde, der fastsættes nærmere af Finanstilsynet.

Til nr. 15 (§ 51 b i hvidvaskloven)

Det fremgår af § 51 i hvidvaskloven, at Finanstilsynet kan påbyde virksomheder og personer omfattet af hvidvaskloven at foretage nødvendige foranstaltninger ved overtrædelser af bestemmelser i hvidvaskloven eller regler udstedt i medfør heraf. Ligeledes kan Finanstilsynet, jf. hvidvaskloven § 51 a, påbyde virksomheder omfattet af loven at afsætte den af virksomheden udpegede hvidvaskansvarlige, hvor den hvidvaskansvarlige ikke har et tilstrækkeligt godt omdømme, eller hvor dennes adfærd giver grund til at antage, at personen ikke vil varetage stillingen på en forsvarlig måde.

Det foreslås i § 51 b*, stk. 1, 1. pkt.,* at Finanstilsynet kan påbyde en virksomhed omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-8, 10, 11, 19, 23 og 24, at virksomheden eller personen midlertidigt ikke må optage nye kundeforhold, når der er konstateret en alvorlig overtrædelse af bestemmelser i denne lov eller regler udstedt i medfør heraf.

Bestemmelsen er ny.

Med den foreslåede bestemmelse styrkes Finanstilsynets indgrebsmuligheder, når Finanstilsynet konstaterer, at en virksomhed har begået alvorlige overtrædelser af hvidvaskloven, og hvor andre og mildere indgrebsmuligheder er udtømte eller ikke vil være tilstrækkelige. Der skal således foretages en proportionalitetsvurdering i forhold til indgrebsmuligheden.

Ved "alvorlige overtrædelser" forstås grove eller omfattende overtrædelser af hvidvaskloven, som dog ikke er tilstrækkeligt alvorlige til, at der er grundlag for at fratage virksomheden sin tilladelse til at drive den pågældende type virksomhed. Et eksempel på en overtrædelse kunne f.eks. være et pengeinstitut, som ved optagelse af erhvervskunder ikke indhenter oplysninger om juridiske personers reelle ejere. Ved vurderingen af, om overtrædelsen har en sådan karakter, at den skal medføre et påbud om ikke at optage nye kundeforhold, før virksomheden har rettet op på forholdene og kan dokumentere dette, kan der bl.a. lægges vægt på overtrædelsens grovhed, herunder hvor mange og hvor store kunder det drejer sig om, karakteren af kundeforholdene osv. Der kan endvidere lægges vægt på overtrædelsens gentagne karakter, herunder hvor lang en tidsperiode overtrædelsen har strakt sig over.

Et påbud vil kunne omfatte alle nye kundeforhold, både privat- og erhvervskunder, men det kan også kun omfatte f.eks. privatkunder, hvis lovovertrædelserne kun foregår i forbindelse med privatkunder. Et påbud vil således kun omfatte den del af virksomhedens kunder, hvor Finanstilsynet finder påbuddet nødvendigt. Et påbud kan gives i forbindelse med andre tilsynsreaktioner, f.eks. politianmeldelse, men kan også stå alene. Et påbud om midlertidigt stop for nye kunder vil f.eks. kunne gives, hvis en virksomhed ikke rettidigt har opfyldt eller ikke udvist vilje eller evne til at ville opfylde et tidligere påbud, som Finanstilsynet har udstedt til virksomheden på baggrund af en hvidvaskinspektion. Ligeledes vil et påbud om midlertidigt stop for nye kunder f.eks. kunne gives, samtidigt med at Finanstilsynet foretager en politianmeldelse af kunden for en række overtrædelser af hvidvaskloven. Finanstilsynet kan ligeledes udstede et påbud om midlertidigt stop for nye kunder i en situation, hvor virksomheden ikke udviser evne eller vilje til at rette op på overtrædelser af loven, som identificeres under en hvidvaskinspektion.

Det foreslås i § 51 b, *stk. 1*, *2. pkt.,* at er en overtrædelse foregået helt eller delvist i en udenlandsk filial af en dansk virksomhed, kan påbuddet, jf. stk. 1, udstrækkes til også at omfatte den udenlandske filial.

En virksomheds udenlandske filial er omfattet af værtslandets regler om hvidvask, men virksomheden i hjemlandet er forpligtet til at sikre, at dens filialer i udlandet overholder udenlandsk lov i overensstemmelse med tilsynsforpligtelsen på koncernniveau, som blev indført ved implementering af 4. hvidvaskdirektiv den 26. juni 2017. Der henvises til hvidvasklovens § 31.

Et påbud kan således meddeles til virksomheden alene eller tillige omfatte en eller flere udenlandske filialer efter en konkret vurdering. Finanstilsynet skal i den forbindelse have konstateret, at de alvorlige overtrædelser, jf. eksemplet ovenfor, er foregået helt eller delvist i den eller de udenlandske filialer. Der kan f.eks. være tale om en dansk virksomhed med en filial i Sverige. Såfremt overtrædelsen er sket både i den danske modervirksomhed og i den svenske filial, vil påbuddet om midlertidigt stop for nye kundeforhold kunne meddeles således, at det gælder for både den danske modervirksomhed og den svenske filial. Som nævnt ovenfor vil der skulle foretages en proportionalitetsvurdering i forhold til indgrebet, og det vil også gælde i forhold til, om påbuddet også skal gælde for filialen.

Det foreslås i § 51 b, *stk. 2,* at et påbud udstedt efter stk. 1 ophører, når virksomheden over for Finanstilsynet kan dokumentere, at overtrædelserne af denne lov og regler udstedt i medfør heraf, som blev lagt til grund for påbuddet, er ophørt.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, hvornår påbuddet kan bringes til ophør. Påbuddet pålægges ikke for en tidsbestemt periode, men vil gælde så længe virksomheden ikke har bragt de overtrædelser, som blev lagt til grund for påbuddet, til ophør.

Finanstilsynet vil typisk fastsætte en frist for opfølgning på påbuddet. Såfremt virksomheden ikke har efterlevet påbuddet inden for den fastsatte frist, vil påbuddet forblive opretholdt. Finanstilsynet vil samtidigt overveje at iværksætte andre reaktionsmuligheder, f.eks. politianmeldelse, fratagelse af tilladelse m.v.

Påbuddet ophører først, når Finanstilsynet har vurderet, at den dokumentation, som virksomhederne har fremlagt, er tilstrækkelig til at godtgøre, at overtrædelser af hvidvaskloven og regler udstedt i medfør heraf er ophørt. I forhold til eksemplet med erhvervskunderne ovenfor vil dette f.eks. kunne godtgøres ved virksomhedens fremsendelse af tilstrækkelige skriftlige politikker og procedurer, jf. hvidvasklovens § 8, sammenholdt med, at Finanstilsynet udtager stikprøver af erhvervskunderne. Der er tale om et væsentligt indgreb over for virksomheden eller personen. Det forudsættes derfor, at Finanstilsynet hurtigst muligt ved modtagelse af dokumentationen foretager en vurdering af, om det er tilstrækkeligt dokumenteret, at overtrædelsen er ophørt, og meddeler virksomheden sin vurdering heraf.

Til nr. 16 (§ 69 b-d i hvidvaskloven)

Der foreslås indsat nye bestemmelser i hvidvaskloven, der giver Skatteforvaltningen og Spillemyndigheden mulighed for at videregive oplysninger, der er omfattet af skattemyndighedernes særlige tavshedspligt, til et operativt myndighedssamarbejde om bekæmpelse og forebyggelse af hvidvask og finansiering af terrorisme.

§ 69 b

Efter skatteforvaltningslovens § 17 (den særlige tavshedspligt) skal skattemyndighederne under ansvar efter straffelovens §§ 152, 152 a og 152 c-152 f, iagttage ubetinget tavshed over for uvedkommende med hensyn til oplysninger om en fysisk eller en juridisk persons økonomiske, erhvervsmæssige eller privatlivet tilhørende forhold, som de under varetagelsen af deres arbejde bliver bekendt med. Den særlige tavshedspligt efter skatteforvaltningslovens § 17 er ubetinget og omfatter hele ministerområdets lovgivning, bortset fra lovgivning, der ikke er lovgivning om skatter i bred forstand.

Som følge af den særlige tavshedspligt i skatteforvaltningslovens § 17 er skattemyndighedernes, herunder Spillemyndighedens, muligheder for videregivelse af oplysninger begrænset.

"Uvedkommende" i skatteforvaltningslovens § 17 fortolkes restriktivt i forhold til private. Det betyder bl.a., at oplysninger, der er omfattet af den særlige tavshedspligt, ikke må videregives til private, bortset fra den, der har afgivet oplysningen, eller den, som oplysningen vedrører, medmindre der foreligger særskilt lovhjemmel til videregivelsen.

For så vidt angår videregivelse af oplysninger til andre myndigheder, er det i skatteforvaltningsloven § 17 forudsat, at videregivelse af oplysninger vedrørende juridiske personer er omfattet af de almindelige reg-

ler herom i forvaltningslovens § 28 og § 31, og videregivelse af personoplysninger er omfattet af reglerne i databeskyttelsesloven og databeskyttelsesforordningen, samt eventuelle regler i særlovgivningen.

Spillemyndigheden kan derudover udveksle nødvendige oplysninger med andre offentlige myndigheder om virksomheder m.v. omfattet af spilleloven til brug for de respektive myndigheders kontrol, jf. spillelovens § 49. Der kan ikke udveksles oplysninger om eventuelle spillere.

Skattemyndighederne, herunder Spillemyndigheden, videregiver således oplysninger til andre myndigheder, når der er hjemmel til videregivelsen i forvaltningsloven, databeskyttelsesloven og databeskyttelsesdirektivet eller i særlovgivningen, herunder spilleloven, både på anmodning fra andre myndigheder og af egen drift.

I praksis videregiver skattemyndighederne alene oplysninger omfattet af den særlige tavshedspligt til andre myndigheder af egen drift, hvis der ud fra en konkret vurdering i en sag, ud over hjemmel til videregivelsen, foreligger en konkret mistanke om en lovovertrædelse, og videregivelsen til den pågældende myndighed må forventes at kunne medvirke til, at lovovertrædelsen konstateres, eller der foreligger andre lovbestemmelser, der giver den pågældende myndighed hjemmel til at indhente fortrolige oplysninger. Oplysninger videregives på anmodning fra en anden myndighed efter forvaltningslovens § 31, hvis betingelserne for og pligten til at videregive oplysningen er til stede.

Det foreslås, at der indsættes en ny § 69 b om videregivelse af oplysninger fra Spillemyndigheden til myndighederne i et operativt myndighedssamarbejde om bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering.

Det foreslås i § 69 b*, stk. 1*, at Spillemyndigheden uanset skatteforvaltningslovens § 17, stk. 1, kan videregive oplysninger til myndigheder, der deltager i et operativt samarbejde om bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering, hvis oplysningerne kan have betydning for myndighedernes opgave med at forebygge eller bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering.

Den foreslåede bestemmelse medfører, at medarbejdere i Spillemyndigheden vil få mulighed for af egen drift at videregive oplysninger omfattet af den særlige tavshedspligt i skatteforvaltningslovens § 17 til myndigheder, der deltager i et operative myndighedssamarbejde, forudsat at oplysningerne kan have betydning for myndighedernes opgave om at forebygge og bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering.

Videregivelse af oplysninger efter stk. 1 vil f.eks. kunne ske på møder i et operativt myndighedssamarbejde. Som grundlag for vurderingen af, om en oplysning kan have betydning for en myndigheds opgave om at forebygge og bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering, vil bl.a. kunne indgå, om oplysningen vil kunne danne grundlag for en underretning efter hvidvasklovens §§ 26 og 28, eller om Spillemyndigheden har fået en underretning fra en samarbejdspartner, f.eks. om et bestyrelsesmedlem eller en direktør, som også ejer andre virksomheder, der omfattet af hvidvaskloven, og hvor en anden myndighed fører tilsyn efter hvidvasklovens bestemmelser. Oplysningerne vil kunne videregives, selv om de ud fra en konkret vurdering ikke vil være relevante for alle de myndigheder, der deltager i et operativt myndighedssamarbejde. Videregivelse af egen drift af oplysninger fra Spillemyndigheden uden for et operativt myndighedssamarbejde vil fortsat kunne ske efter de almindelige regler i forvaltningsloven, databeskyttelsesforordningen, databeskyttelsesloven og særlovgivningen.

Det foreslås derudover i § 69 b*, stk. 2,* at anmoder en myndighed, der deltager i et operativt samarbejde

om bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering, om oplysninger fra Spillemyndigheden, skal Spillemyndigheden uanset skatteforvaltningslovens § 17 videregive oplysningerne, hvis oplysningerne kan have betydning for myndighedens opgave om at forebygge eller bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering.

Den foreslåede bestemmelse medfører, at Spillemyndigheden vil få mulighed for efter anmodning fra en af de myndigheder, der deltager i et operativt samarbejde at videregive oplysninger omfattet af den særlige tavshedspligt, til myndighederne i det operative samarbejde. Videregivelse efter § 69 b, stk. 2, vil forudsætte, at oplysningerne kan have betydning for myndighedernes opgave om at forebygge og bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering. Den anmodende myndighed skal have en formodning om, at oplysningerne kan bidrage til at belyse en potentiel lovovertrædelse, der har tilknytning til hvidvask eller terrorfinansiering. Der stilles ikke krav om, at den anmodende myndighed har en konkret mistanke om, at der foreligger en lovovertrædelse. Videregivelse af sådanne oplysninger efter stk. 2 vil f.eks. kunne ske på møder i et operativt myndighedssamarbejde, men vil f.eks. også kunne ske uden for møder og bilateralt mellem nogle af de myndigheder, der deltager i samarbejdet. Videregivelse vil i dette tilfælde kunne ske, selv om oplysningen ud fra en konkret vurdering alene vil være relevant for en enkelt eller nogle af de myndigheder, der deltager i et operativt samarbejde. Videregivelse af oplysninger fra Spillemyndigheden, på anmodning fra en anden myndighed, uden for et operativt myndighedssamarbejde, vil fortsat kunne ske efter de almindelige regler i forvaltningsloven, databeskyttelsesforordningen, databeskyttelsesloven og særlovgivningen.

Spillemyndigheden vil dermed få mulighed for af egen drift og efter anmodning at videregive oplysninger, ud over hvad der følger af spillelovens § 49, hvis betingelserne for videregivelse i stk. 1 og 2 er opfyldt.

Med bestemmelsen er det således vurderet, at hvis en myndighed er med i myndighedssamarbejdet, er den pågældende myndighed allerede af den grund en relevant og legitim modtager af oplysningen. Spillemyndigheden vil således ikke skulle foretage en konkret vurdering af, om der vil være hjemmel til at videregive oplysningen af egen drift til alle de i samarbejdet deltagende myndigheder. Spillemyndigheden vil alene skulle vurdere, om oplysningen er omfattet af bestemmelsen i § 69 b. Det vil fremover heller ikke i praksis være en forudsætning for videregivelse af oplysninger omfattet af den særlige tavshedspligt, at der foreligger en konkret mistanke om en lovovertrædelse, og at videregivelse må forventes at kunne medvirke til, at lovovertrædelsen konstateres, eller at der foreligger andre lovbestemmelser, der giver andre myndigheder hjemmel til at indhente fortrolige oplysninger. Det vil således også være muligt af egen drift at videregive oplysninger, der ikke er nødvendige til brug for registrering og kontrol efter spilleloven, f.eks. oplysninger om spillere. Det vil fremover være tilstrækkeligt, at betingelserne i § 69 b, stk. 1 eller 2, er opfyldt.

Dette vil gælde for oplysninger om både fysiske og juridiske personer. Sådanne oplysninger videregives i dag efter henholdsvis reglerne i forvaltningslovens § 28, jf. § 31, og efter reglerne i databeskyttelsesloven, databeskyttelsesforordningen og særlovgivningen.

Det foreslås således, at Spillemyndigheden på møder i et operativt myndighedssamarbejde vil kunne videregive oplysninger om identificerede eller identificerbare fysiske og juridiske personer, herunder også følsomme personoplysninger og oplysninger om eventuelle strafbare forhold, uagtet den særlige tavshedspligt i skatteforvaltningslovens § 17.

Det vil alene være oplysninger, som Spillemyndigheden allerede er i besiddelse af, der vil kunne

videregives. Spillemyndigheden vil således ikke på baggrund af en anmodning fra en myndighed i et operativt myndighedssamarbejde skulle indhente nye oplysninger om spillere, spiludbydere og andre tilladelsesindehavere.

Som eksempel kan nævnes, at det i det tilfælde, hvor en af myndighederne, der deltager i et operativt samarbejde, på et møde i det operative samarbejde efterspørger oplysninger om en eller flere navngivne personer eller virksomheder, vil det være muligt for Spillemyndigheden at videregive oplysninger om de pågældende personer eller virksomheder, herunder også oplysninger om personer, der er involverede i en virksomhed, som Spillemyndigheden er besiddelse af.

Spillemyndigheden kan fortsat uden for et operativt myndighedssamarbejde ud fra en konkret vurdering videregive oplysninger efter de almindelige gældende regler i forvaltningsloven databeskyttelsesforordningen, databeskyttelsesloven og særlovgivningen til de i myndighedssamarbejdet deltagende myndigheder. Det foreslås ikke at ændre på dette.

§ 69 c

Det følger af hvidvasklovens § 26, at virksomheder og personer omfattet af denne lov omgående skal underrette SØIK, hvis virksomheden eller personen er vidende om, har mistanke om eller rimelig grund til at formode, at en transaktion, midler eller en aktivitet har eller har haft tilknytning til hvidvask eller finansiering af terrorisme.

Det følger af hvidvasklovens § 38, at virksomheder og personer, der underretter efter § 26, stk. 1 og 2, har pligt til at hemmeligholde, at der er givet underretning.

SØIK er underlagt oplysningspligt med hensyn til underretninger efter hvidvasklovens § 26 i henhold til § 13 i lov nr. 410 af 27. april 2017 om retshåndhævende myndigheders behandling af personoplysninger. Oplysningerne kan undtages fra oplysningspligten, jf. lovens § 14, når det konkret vurderes at være nødvendigt, f.eks. for at undgå at skade forebyggelsen, afsløringen, efterforskningen eller retsforfølgningen af en strafbar handling eller fuldbyrdelsen af en strafferetlig sanktion.

Der er i dag ikke nogen bestemmelse i hvidvaskloven, som regulerer Skatteforvaltningens tavshedspligt, når Skatteforvaltningen modtager oplysninger om personer eller virksomheder, som videresendes fra Hvidvasksekretariatet i SØIK, og som hidrører fra virksomheders og personers underretninger i henhold til hvidvasklovens § 26 til Hvidvasksekretariatet.

Skatteforvaltningen underretter således efter artikel 14, stk. 1, i databeskyttelsesforordningen den registrerede om, at Skatteforvaltningen har modtaget oplysninger fra SØIK om den registrerede, som ikke er indsamlet hos den registrerede. I underretningen til den registrerede fremgår det, hvilken type af oplysninger Skatteforvaltningen har modtaget, f.eks. større indsætninger/hævninger på private konti.

Skatteforvaltningen modtager i dag underretninger fra SØIK, hvis Hvidvasksekretariatet vurderer, at underretningerne ikke omhandler hvidvask af udbytte fra strafbare forhold eller finansiering af terrorisme, men har en skatte- og afgiftsmæssig interesse. Formålet med at sende oplysningerne til Skatteforvaltningen er, at oplysningerne vurderes af Skatteforvaltningen med henblik på regulering/ændring af den pågældendes skatte- og afgiftsmæssige tilsvar/ansættelse.

Oplysningerne fra SØIK er som udgangspunkt ikke tilstrækkelige til, at Skatteforvaltningen kan træffe afgørelse på baggrund af oplysningerne. Når Skatteforvaltningen har modtaget oplysningerne fra SØIK, bliver de gennemgået med henblik på at vurdere, om oplysningerne kan danne grundlag for opstarten af en egentlig skatte- og/eller momskontrol.

Når en oplysning modtaget fra SØIK er blevet udvalgt som grundlag for en sagsbehandling, indhenter skatteforvaltningen de relevante oplysninger, der skal danne grundlag for en evt. ændring af den pågældendes skatteansættelse og/eller afgiftstilsvar. De oplysninger, der indhentes, er eksempelvis relevante bankkontooplysninger, kontoudtog for et helt indkomstår, regnskabs- og bogføringsmateriale mv. Oplysningerne søges indhentet hos personen eller virksomheden selv. I det omfang personen eller virksomheden ikke imødekommer Skatteforvaltningens anmodning om at indsende de relevante oplysninger, indhentes kontoudtog direkte fra pengeinstitutter og andre relevante aktører.

Oplysningerne fra SØIK, herunder oplysninger om underretning efter hvidvasklovens § 26, danner således som udgangspunkt alene grundlag for en eventuel sagsudvælgelse, og er ikke i sig selv tilstrækkelige til, at Skatteforvaltningen kan ændre eller fastsætte en skatteansættelse og/eller et afgiftstilsvar. Oplysningerne fra SØIK vil derfor som udgangspunkt ikke indgå i det grundlag, som der træffes en afgørelse på. Det vil som udgangspunkt alene være de oplysninger, som Skatteforvaltningen efterfølgende indhenter, der danner grundlag for en eventuel ændring af en skatteansættelse og/eller et afgiftstilsvar, og som den registrerede i forbindelse med ændringen har interesse i at blive gjort bekendt med. Disse oplysninger indgår i det grundlag, der partshøres om efter skatteforvaltningslovens §§ 19 og 20, jf. forvaltningslovens § 19.

Med de nuværende regler vil oplysningerne fra SØIK være genstand for partsaktindsigt efter reglerne herom i forvaltningsloven, hvis den pågældende person eller virksomhed anmoder herom. Aktindsigten kan efter forvaltningslovens § 15 b begrænses. Ved en begrænsning efter reglerne i § 15 b vil oplysninger fra SØIK kunne undtages fra aktindsigt, og parten vil kunne få indsigt i dokumenternes øvrige oplysninger gennem ekstrahering og delvis aktindsigt.

I stort set alle tilfælde foretager Skatteforvaltningen i dag en ekstrahering, hvorved personfølsomme oplysninger og lignende udelades. Det vil dog på trods af ekstraheringen i størstedelen af tilfældene være muligt at identificere, hvem der har foretaget underretningen, uanset om de omhandlede oplysninger om eventuelle navne, adresser m.v. på personer/virksomheder er udeladt ved ekstraheringen. Dette hænger bl.a. sammen med, at oplysningen i sig selv kun kan stamme et sted fra. Det vil således være muligt alene på baggrund af oplysnings karakter at henføre oplysningen til f.eks. vedkommendes pengeinstitut. f.eks. vedkommendes pengeinstitut. Når der gives aktindsigt i oplysningerne fra SØIK efter de nuværende regler, er der således ikke et generelt beskyttelseshensyn i forhold til dem, der foretager indberetning til SØIK.

Når der gives aktindsigt i oplysningerne fra SØIK efter de nuværende regler, er der således ikke et særligt beskyttelseshensyn i forhold til dem, der foretager indberetning til SØIK. Det er vurderingen, at der behov for at indføre en særlig beskyttelse i disse tilfælde.

Det foreslås i § 69 c, *stk. 1,* at told- og skatteforvaltningens ansatte er under ansvar efter straffelovens §§ 152-152 e forpligtet til at hemmeligholde oplysninger, som hidrører fra en underretning efter § 26, og som told- og skatteforvaltningen har modtaget fra Hvidvasksekretariatet.

Det foreslås endvidere i § 69 c, *stk. 2,* at forvaltningsloven § 9 om partsaktindsigt, § 19 om partshøring, § 24 om begrundelsespligt og §§ 28 og 31 om videregivelse af oplysninger mellem forvaltningsmyndigheder finder ikke anvendelse på de oplysninger, der er nævnt i stk. 1.

Bestemmelsen er ny.

De oplysninger, som bestemmelsen omhandler, og som Skatteforvaltningen ikke længere må videregive, er oplysninger, som der er foretaget underretning om efter hvidvasklovens § 26.

Skatteforvaltningen vil således, jf. stk. 1, ikke længere skulle oplyse den pågældende borger/registrerede om, at Skatteforvaltningen har modtaget oplysninger om transaktioner på den pågældende persons konti, f.eks. overførsler fra virksomheder, hvor personen er hovedaktioner, atypiske indsætninger på personens barns konto, indsætninger og hævninger på personens konto, som vedrører erhvervsmæssig aktivitet, eller store kontante indsætninger og hævninger på personens konto efter databeskyttelsesforordningens artikel 14. Der er således med den foreslåede regel tale om en undtagelse til oplysningsforpligtelsen i databeskyttelsesforordningen.

Det foreslås i stk. 2, at tavshedspligten også finder anvendelse over for de personer og virksomheder, som oplysningerne vedrører. Herved fraviges bl.a. forvaltningsloven § 9 om partsaktindsigt, § 19 om partshøring, § 24 om begrundelsespligt, reglerne om underretning og retten til indsigt i databeskyttelseslovgivningen og forvaltningslovens §§ 28 og 31 om videregivelse af oplysninger til andre myndigheder. Herved sikres en beskyttelse af de ansatte hos virksomheder omfattet af hvidvaskloven, der er forpligtet til at foretage underretninger til Hvidvasksekretariatet.

Det følger af Skatteforvaltningslovens §§ 19-20, at Skatteforvaltningen inden der træffes afgørelse, skal udarbejde enten en sagsfremstilling eller et forslag til afgørelse (agterskrivelse). Sagsfremstilling og forslag skal indeholde en begrundelse, som opfylder de krav til begrundelse, der følger af forvaltningsloven. Som følge af, at begrundelseskravet i forvaltningslovens § 24 ikke længere vil skulle finde anvendelse på de pågældende oplysninger, vil disse oplysninger også blive undtaget fra begrundelseskravet i skatteforvaltningslovens §§ 19-20.

Skatteforvaltningslovens § 19, skt. 2, 1. pkt. indeholder imidlertid også et selvstændigt krav om en redegørelse for de oplysninger vedrørende sagens faktiske forhold, der påtænkes tillagt betydning ved afgørelsen. Dette krav er uafhængigt af forvaltningslovens regler og begrænses ikke som følge af, at forvaltningslovens krav om partshørings og begrundelses begrænses. Som følge af, at told- og skatteforvaltningens ansatte under ansvar efter straffelovens §§ 152-152 e vil være forpligtet til at hemmeligholde oplysninger, som hidrører fra en underretning efter § 26, og som told- og skatteforvaltningen har modtaget fra SØIK, vil oplysninger, som hidrører fra indberetninger efter hvidvaskloven § 26, og som modtages fra SØIK, kunne undtages fra redegørelsen.

De oplysninger, som Skatteforvaltningen modtager fra SØIK, vil fortsat som udgangspunkt alene danne grundlag for en eventuel sagsudvælgelse, og oplysningerne vil fortsat som udgangspunkt ikke i sig selv er tilstrækkelige til, at Skatteforvaltningen kan ændre eller fastsætte en skatteansættelse og/eller et afgiftstilsvar, ligesom oplysningerne fra SØIK som udgangspunkt fortsat ikke vil indgå i det grundlag, som der træffes en afgørelse på.

Det vil også fortsat som udgangspunkt alene være de oplysninger, som Skatteforvaltningen efterfølgende indhenter, der danner grundlag for en eventuel ændring af en skatteansættelse og/eller et afgiftstilsvar, og den registrerede person eller virksomhed vil også fortsat blive partshørt over og have mulighed for aktindsigt i de oplysninger, som Skatteforvaltningen efterfølgende selv indhenter. De oplysninger, der vil danne grundlag for en eventuel ændring af en skatteansættelse og/eller et afgiftstilsvar vil derfor fortsat være omfattet af den registrerede persons eller virksomheds partsrettigheder efter forvaltningsloven og reglerne herom i skatteforvaltningsloven.

Med lovforslaget indføres der en beskyttelse af de medarbejdere, der foretager indberetning til SØIK, jf. hvidvasklovens § 26. Sagens parter vil, som ovenfor nævnt, fortsat kunne varetage deres interesser efter forvaltningslovens regler.

Der er endvidere tale om en særlig bestemmelse om tavshedspligt, jf. offentlighedsloven § 35, som begrænser pligten til at meddele oplysninger, når der er særlige bestemmelser om tavshedspligt fastsat ved lov eller med hjemmel i lov for personer, der virker i offentlig tjeneste eller hverv. Dette omfatter også pligten til at meddele oplysninger efter reglerne om egenacces i offentlighedslovens § 8.

§ 69 d

Efter skatteforvaltningslovens § 17 (den særlige tavshedspligt) skal skattemyndighederne under ansvar efter straffelovens §§ 152, 152 a og 152 c-152 f, iagttage ubetinget tavshed over for uvedkommende med hensyn til oplysninger om en fysisk eller en juridisk persons økonomiske, erhvervsmæssige eller privatlivet tilhørende forhold, som de under varetagelsen af deres arbejde bliver bekendt med. Den særlige tavshedspligt efter skatteforvaltningslovens § 17 er ubetinget og omfatter hele ministerområdets lovgivning, bortset fra lovgivning, der ikke er lovgivning om skatter i bred forstand.

Som følge af den særlige tavshedspligt i skatteforvaltningslovens § 17 er skattemyndighedernes – herunder Skatteforvaltningens – muligheder for videregivelse af oplysninger er begrænset.

"Uvedkommende" i skatteforvaltningslovens § 17 fortolkes restriktivt i forhold til private. Det betyder bl.a., at oplysninger, der er omfattet af den særlige tavshedspligt, ikke må videregives til private, bortset fra den, der har afgivet oplysningen, eller den, som oplysningen vedrører, medmindre der foreligger særskilt lovhjemmel til videregivelsen.

For så vidt angår videregivelse af oplysninger til andre myndigheder, er det i skatteforvaltningslovens § 17 forudsat, at videregivelse af oplysninger vedrørende juridiske personer er omfattet af de almindelige regler herom i forvaltningslovens § 28 og § 31, og videregivelse af personoplysninger er omfattet af reglerne i databeskyttelsesloven og databeskyttelsesforordningen, samt eventuelle regler i særlovgivningen.

Skattemyndighederne, herunder Skatteforvaltningen, videregiver således oplysninger til andre myndigheder, når der er hjemmel til videregivelsen i forvaltningsloven, databeskyttelsesloven og databeskyttelsesdirektivet eller i særlovgivningen, både på anmodning fra andre myndigheder og af egen drift.

I praksis videregiver skattemyndighederne alene oplysninger til andre myndigheder af egen drift, hvis der ud fra en konkret vurdering i en sag, ud over hjemmel til videregivelsen, foreligger en konkret mistanke om en lovovertrædelse, og videregivelsen til den pågældende myndighed må forventes at kunne medvirke

til, at lovovertrædelsen konstateres, eller der foreligger andre lovbestemmelser, der giver den pågældende myndighed hjemmel til at indhente fortrolige oplysninger. Oplysninger videregives på anmodning fra en anden myndighed efter forvaltningslovens § 31, hvis betingelserne for og pligten til at videregive oplysningen er til stede.

Det foreslås, at der indsættes en ny § 69 d om videregivelse af oplysninger fra Skatteforvaltningen til myndighederne i et operativt myndighedssamarbejde om bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering.

Det foreslås i § 69 d, *stk. 1*, at told- og skatteforvaltningen uanset skatteforvaltningslovens § 17, stk. 1, kan videregive oplysninger til myndigheder, der deltager i et operativt samarbejde om bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering, hvis oplysningerne kan have betydning for myndighedernes opgave om at forebygge eller bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering.

Den foreslåede bestemmelse medfører, at medarbejdere i Skatteforvaltningen vil få mulighed for af egen drift at videregive oplysninger omfattet af den særlige tavshedspligt i skatteforvaltningslovens § 17 til myndigheder, der deltager i et operativt samarbejde, forudsat at oplysningerne kan have betydning for myndighedernes opgave om at forebygge og bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering.

Videregivelse af sådanne oplysninger efter stk. 1 vil f.eks. kunne ske på møder i et operativt myndighedssamarbejde. Som grundlag for vurderingen af, om en oplysning kan have betydning for en myndigheds opgave om at forebygge og bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering, vil bl.a. kunne indgå, om oplysningen vil kunne danne grundlag for en underretning efter hvidvasklovens §§ 26 og 28. Oplysningerne vil kunne videregives, selvom de ud fra en konkret vurdering ikke vil være relevante for alle de myndigheder, der deltager i et operativt samarbejde. Videregivelse af egen drift af oplysninger fra Skatteforvaltningen uden for et operativt myndighedssamarbejde vil fortsat kunne ske efter de almindelige regler i forvaltningsloven, databeskyttelsesforordningen, databeskyttelsesloven og særlovgivningen.

Det foreslås derudover i § 69 d, *stk. 2*, at anmoder en myndighed, der deltager i et operativt samarbejde om bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering, om oplysninger fra told- og skatteforvaltningen, skal told- og skatteforvaltningen uanset skatteforvaltningslovens § 17 videregive oplysningerne, hvis oplysningerne kan have betydning for myndighedens opgave om at forebygge eller bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering.

Bestemmelsen medfører, at Skatteforvaltningen vil få mulighed for efter anmodning fra en af de myndigheder, der deltager i et operativt samarbejde, at videregive oplysninger omfattet af den særlige tavshedspligt, til myndighederne i det operative samarbejde. Videregivelse efter § 69 d, stk. 2, vil forudsætte, at oplysningerne kan have betydning for myndighedernes opgave om at forebygge og bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering. Den anmodende myndighed skal have en formodning om, at oplysningerne kan bidrage til at belyse en potentielt lovovertrædelse, der har tilknytning til hvidvask eller terrorfinansiering. Der stilles ikke krav om, at den anmodende myndighed har en konkret mistanke om, at der foreligger lovovertrædelse. Videregivelse af sådanne oplysninger efter stk. 2 vil f.eks. kunne ske på møder i et operativt myndighedssamarbejde, men vil f.eks. også kunne ske uden for møder og bilateralt mellem nogle af de myndigheder, der deltager i samarbejdet. Videregivelse vil i dette tilfælde kunne ske, selv om oplysningen ud fra en konkret vurdering alene vil være relevant for en enkelt eller nogle af de myndigheder, der deltager i et operativt samarbejde. Videregivelse af oplysninger fra Skatteforvaltningen, på anmodning fra en anden myndighed, uden for et operativt myndighedssamarbejde, vil fortsat kunne

ske efter de almindelige regler i forvaltningsloven, databeskyttelsesforordningen, databeskyttelsesloven og særlovgivningen.

Med bestemmelsen er det således vurderet, at hvis en myndighed er med i det operative myndighedssamarbejde, er den pågældende myndighed allerede af den grund en relevant og legitim modtager af oplysningen. Skatteforvaltningen vil således ikke længere skulle foretage en konkret vurdering af, om der vil være hjemmel til at videregive oplysningen af egen drift til alle de myndigheder, der deltager i samarbejdet. Skatteforvaltningen vil alene skulle vurdere, om oplysningen er omfattet af bestemmelsen i § 69 d. Det vil fremover heller ikke i praksis være en forudsætning for videregivelse af oplysninger af egen drift, at der foreligger en konkret mistanke om en lovovertrædelse, og at videregivelse må forventes at kunne medvirke til at lovovertrædelsen konstateres, eller at der foreligger andre lovbestemmelser, der giver andre myndigheder hjemmel til at indhente fortrolige oplysninger. Det vil fremover være tilstrækkeligt, at betingelserne i § 69 d, stk. 1 eller 2, er opfyldt.

Dette vil gælde for oplysninger om både fysiske og juridiske personer. Sådanne oplysninger videregives i dag efter henholdsvis reglerne i forvaltningslovens § 28, jf. § 31, og efter reglerne i databeskyttelsesloven, databeskyttelsesforordningen og særlovgivningen.

Det foreslås således, at Skatteforvaltningen på møder i et operativt myndighedssamarbejde vil kunne videregive oplysninger om identificerede eller identificerbare fysiske og juridiske personer, herunder også følsomme personoplysninger og oplysninger om eventuelle strafbare forhold, uagtet den særlige tavshedspligt i skatteforvaltningslovens § 17.

Det vil alene være oplysninger, som Skatteforvaltningen allerede er i besiddelse af, der vil kunne videregives. Skatteforvaltningen vil således ikke på baggrund af en anmodning fra en myndighed i et operativt samarbejde skulle indhente nye oplysninger om fysiske og juridiske personer.

Som et eksempel kan nævnes, at i det tilfælde, hvor en af myndighederne, der deltager i et operativt samarbejde, på et møde i det operative samarbejde efterspørger oplysninger om en eller flere navngivne personer eller virksomheder, vil det være muligt for Skatteforvaltningen at videregive oplysninger om de pågældende personer eller virksomheder, herunder også oplysninger om personer, der er involverede i en virksomhed, som Skatteforvaltningen er i besiddelse af.

Skatteforvaltningen kan fortsat uden for et operativt myndighedssamarbejde ud fra en konkret vurdering videregive oplysninger efter de almindelige gældende regler forvaltningsloven, databeskyttelsesforordningen, databeskyttelsesloven og særlovgivningen til de i myndighedssamarbejdet deltagende myndigheder. Det foreslås ikke at ændre på dette.

Til nr. 17 (§ 74 a i hvidvaskloven)

Efter straffelovens § 152, stk. 3, er en oplysning fortrolig, når den ved lov eller anden gyldig bestemmelse er betegnet som sådan, eller når det i øvrigt er nødvendigt at hemmeligholde den for at varetage væsentlige hensyn til offentlige eller private interesser.

Straffeloven indeholder dog ikke en nærmere angivelse af, hvilke offentlige eller private interesser, der – i tilfælde hvor tavshedspligten ikke er gjort til genstand for særregulering – kan medføre, at en oplysning

må anses for at være fortrolig, hvorfor den nærmere afgræsning i væsentlig grad beror på normer uden for straffeloven.

Blandt disse normer er forvaltningslovens § 27, hvor der er foretaget en opregning af de fleste af de hensyn, der efter en konkret vurdering kan føre til, at en oplysning er fortrolig og dermed undergivet tavshedspligt.

Det følger bl.a. af forvaltningslovens § 27, stk. 1, nr. 1, at den, der virker inden for den offentlige forvaltning, har tavshedspligt, jf. straffelovens § 152 og §§ 152 c-152 f, med hensyn til oplysninger om enkeltpersoners private, herunder økonomiske, forhold. Af lovens § 27, stk. 4, nr. 1, fremgår, at den, der virker inden for den offentlige forvaltning, har tavshedspligt, jf. straffelovens § 152 og §§ 152 c-152 f, med hensyn til oplysninger, som det i øvrigt er nødvendigt at hemmeligholde for at varetage væsentlige hensyn til forebyggelse, efterforskning og forfølgning af lovovertrædelser samt straffuldbyrdelse og beskyttelse af sigtede, vidner eller andre i sager om strafferetlig eller disciplinær forfølgning.

Det foreslås i § 74 a, *stk. 1,* at personer, der virker inden for den offentlige forvaltning, og som deltager i et operativt samarbejde om bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering, er under ansvar efter straffelovens §§ 152-152 e forpligtet til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som modtages i forbindelse med samarbejdet, jf. dog stk. 3.

Den foreslåede bestemmelse skal sikre, at myndigheder, der modtager oplysninger under et operativt samarbejde på hvidvask- og terrorfinansieringsområdet, er forpligtet til at hemmeligholde de fortrolige oplysninger, der modtages som led i dette samarbejde. Dette gælder blandt andet i forhold til oplysninger, som andre myndigheder måtte modtage fra SØIK, Hvidvasksekretariatet og Rigspolitiet, oplysninger fra Skatteforvaltningen eller Spillemyndigheden, som er underlagt den særlige tavshedspligt i Skatteforvaltningslovens § 17, samt oplysninger fra Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen, som er underlagt tavshedspligt efter hvidvasklovens §§ 56 og 63.

Den foreslåede bestemmelse udgør en særlig tavshedsforeskrift i forhold til fortrolige oplysninger, der deles i forbindelse med et operativt myndighedssamarbejde på hvidvask- og terrorfinansieringsområdet og indebærer, at oplysningerne ikke må videregives, jf. dog stk. 3. Det medfører også, at der som hovedregel ikke kan ske videregivelse efter § 56, stk.3, § 63 stk. 3, og § 69 stk.3, i hvidvaskloven. Den særlige tavshedsforeskrift indebærer bl.a. en begrænsning af pligten til at meddele oplysninger efter offentlighedslovens regler om aktindsigt, jf. offentlighedsloven § 35. Den særlige tavshedsforeskrift indebærer herudover begrænsninger i adgangen til at anvende og videregive de oplysninger, der er omfattet af tavshedspligten i § 74 a, i forhold til oplysninger, der er omfattet af den almindelige tavshedspligt, jf. forvaltningslovens § 27.

Det foreslås i § 74 a, *stk. 2,* at tavshedspligten i stk. 1 gælder også i forhold til den fysiske eller juridiske person, som oplysningerne vedrører, uanset en eventuel retlig forpligtelse til at videregive oplysningerne til den pågældende i henhold til forvaltningsretlige eller databeskyttelsesretlige regler, jf. dog stk. 3.

Bestemmelsen fastslår, at tavshedspligten også finder anvendelse over for de personer og virksomheder, som oplysningerne vedrører. Herved fraviges bl.a. forvaltningsloven § 9 om partsaktindsigt, § 19 om partshøring, § 24 om begrundelsespligt, oplysningspligten efter databeskyttelsesforordningens artikel 14, stk. 5, litra d, samt indsigtsretten efter databeskyttelseslovens § 22, stk. 3. Ordningen skal sikre den

nødvendige fortrolighed omkring oplysningerne, der kan være af sensitiv og personhenførbar karakter eller omhandle enkelte virksomheders eller kunders forhold, og hvor fortrolighed som udgangspunkt vil være nødvendigt af hensyn til myndighedernes opgave med at forebygge og bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering.

Det foreslås i § 74 a, stk. 3, *1. pkt.,* at oplysninger omfattet af stk. 1, kan efter samtykke fra den myndighed, der har afgivet oplysningerne, inddrages i den modtagende myndigheds sagsbehandling.

Den foreslåede bestemmelse indeholder en undtagelse til tavshedspligten i stk. 1 og 2. Bestemmelsen indebærer, at oplysninger omfattet af tavshedspligten i stk. 1, efter samtykke fra den myndighed, der har afgivet oplysningerne, kan inddrages i den modtagene myndigheds sagsbehandling. Herefter vil tavshedspligten efter bestemmelsens stk. 1 og 2, ikke længere finde anvendelse for de pågældende oplysninger, og den videre behandling af oplysningerne vil i stedet være omfattet af de almindelige regler, der gælder for den modtagende myndighed. Endvidere vil de fravigelser af forvaltningsprocessuelle rettigheder, som den særlige tavshedsforeskrift indebærer, ikke længere gælde. Eksempelvis vil Rigspolitiets videre behandling af oplysninger om mistænkelige transaktioner, virksomheder eller personer m.v. modtaget fra Spillemyndigheden eller Finanstilsynet – i det omfang det besluttes af myndighederne, at de skal indgå i politiets videre efterforskning – alene være reguleret af den lovgivning politiet er underlagt, herunder navnlig forvaltningsloven, retsplejeloven og retshåndhævelsesloven.

Tilsvarende vil bl.a. forvaltningslovens regler om partshøring, partsaktindsigt, begrundelse mv. finde anvendelse for tilsynsmyndighedernes videre behandling af oplysningerne.

Det foreslås i § 74 a, stk. 3, *2. pkt.,* at foreligger der samtykke, finder de regler, der i almindelighed gælder for den modtagende myndighed, og som i medfør af stk. 1 og 2 er fraveget, på ny anvendelse.

Bestemmelsen medfører at Finanstilsynet, Erhvervsstyrelsen og Spillemyndigheden f.eks. vil kunne videregive oplysninger i henhold til hvidvasklovens § 56, stk. 3, § 63, stk. 3 og § 69, stk. 3 på baggrund af en konkret vurdering i forhold til den enkelte modtager, hvis den afgivende myndighed har givet samtykke hertil.

Den afgivende myndigheds samtykke efter bestemmelsen er ikke underlagt særlige formkrav. Samtykke vil således bl.a. kunne meddeles mundtligt, f.eks. på et møde i regi af det operative myndighedssamarbejde. De relevante myndigheder vil herefter kunne sikre den fornødne dokumentation af samtykket og dets omfang ved at gøre notat herom som led i deres respektive sagsbehandling, jf. offentlighedslovens § 13, stk. 2.

Til nr. 18 (§ 78, stk. 1, 2. pkt., i hvidvaskloven)

Den gældende bestemmelse i § 78 er en strafbestemmelse. Bestemmelsen fastsætter, hvilke overtrædelser af hvidvaskloven og forordninger, der kan straffes. Bestemmelsen fastsætter endvidere strafansvar for juridiske personer samt forældelsesfristen for overtrædelse af lovens bestemmelser og regler udstedt i medfør heraf.

Ved lov nr. 553 af 7. maj 2019 indsættes § 20 a i hvidvaskloven med ikrafttrædelse 10. januar 2020.

Det foreslås med lovforslagets § 17, nr. 1, at ophæve § 20 a og i stedet indsætte et nyt § 17, stk. 4, jf. lovforslagets § 1, nr. 1, og de specielle bemærkninger hertil.

Ved lovændringen i maj 2019 blev hvidvasklovens § 6 a, § 17, stk. 3, § 25, stk. 3, § 31 b, stk. 1, § 36 a og § 48, stk. 2, strafbelagt, som en del af lovforslaget. Ændringerne træder i kraft den 10. januar 2020, jf. Folketingstidende 2018-19, C, L 204, som vedtaget.

For at sikre bl.a., at der sker strafsanktionering af de foreslåede bestemmelser i § 17, stk. 3 og 4, og § 31 b, stk. 1, er det af lovtekniske grunde nødvendigt at ophæve lovændringen fra maj 2019, jf. dette lovforslags § 17, nr. 1.

Det foreslås i § 78, *stk. 1, 2. pkt.,* at indsætte § 6 a, § 31 b, stk. 1, § 35 a, stk. 1 og § 36 a, samt ændre § 17, stk. 1 og 2 til § 17, stk. 1-4, § 25, stk. 1 og 2, til § 25, stk. 1-3, ændre § 29, stk. 2 til § 29, stk. 4 og 6, og § 48, stk. 1, til § 48, stk. 1 og 2, og § 47, stk. 2.

Det følger i den forbindelse af artikel 58, stk. 1, i 4. hvidvaskdirektiv, at medlemsstaterne skal sikre, at de forpligtede enheder kan drages til ansvar for overtrædelse af de nationale bestemmelser, som gennemfører direktivet, i overensstemmelse med denne artikel og artikel 59-61. Det fremgår endvidere af bestemmelsen, at enhver sanktion eller foranstaltning skal være effektiv, forholdsmæssig og have afskrækkende virkning.

Ansvarssubjekterne for overtrædelse af § 6 a er juridiske og fysiske personer, og den strafbare handling består i at have anvendt en eller flere 500-eurosedler i Danmark. Et eksempel på overtrædelse af bestemmelsen er, hvor en juridisk eller fysisk person har forestået eller ladet forestå veksling af en eller flere 500-eurosedler til andre seddelværdier eller til anden valuta, eller hvor en juridisk eller fysisk person har betalt med eller taget imod en eller flere 500-eurosedler som betaling. Der henvises i øvrigt til Folketingstidende 2018-19, A, L 204, som fremsat, s. 39, for nærmere beskrivelse af § 6 a.

Ansvarssubjekterne for overtrædelse af § 31 b, stk. 1, er virksomheder og personer omfattet af loven, og den strafbetingede handling består i, at en virksomhed eller person omfattet af loven, etablerer en filial eller et repræsentationskontor i et land, der er opført på Kommissionens liste over lande, hvor der vurderes at være en øget risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme, uden at meddele dette til den myndighed, der påser virksomhedens eller personens overholdelse af hvidvaskloven. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 8, for nærmere beskrivelse af § 31 b, stk. 1.

Det foreslåede § 17, stk. 3, foreslås omfattet af § 78, stk. 1, 2. pkt. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af den foreslåede § 17, stk. 3 er virksomheder og personer omfattet af hvidvaskloven § 1, stk. 1, og den strafbare handling består i ikke at gennemføre yderligere risikobegrænsende foranstaltninger ud over de foranstaltninger, som er nævnt i § 17, stk. 2, når fysiske personer eller juridiske enheder gennemfører transaktioner, der involverer lande, der er opført på Kommissionens liste over højrisikotredjelande. Et eksempel på overtrædelse af bestemmelsen kan være, at en virksomhed undlader at anvende supplerende elementer af skærpede kundekendskabsprocedurer, hvor en fysisk person gennemfører en transaktion til Nordkorea, i det Nordkorea står på listen. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 1, for nærmere beskrivelse af § 17, stk. 3.

Det foreslåede § 17, stk. 4, foreslås omfattet af § 78, stk. 1, 2. pkt. Ansvarssubjektet for overtrædelse af den foreslåede § 17, stk. 4, er virksomheder og personer nævnt i § 1, stk. 1. Den strafbare handling vil

bestå i, at en virksomhed eller person nævnt i hvidvasklovens § 1, stk. 1, undlader at vurdere relevansen af, hvornår de bør sikre, at første betaling foretages gennem en konto i kundens navn i et kreditinstitut, der er underlagt krav om kundekendskabsprocedurer, der mindst svarer til de kundekendskabsprocedurer, der er fastsat efter hvidvaskloven. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 1, for nærmere beskrivelse af § 17, stk. 4.

Det foreslås, at § 25, stk. 1 og 2, omfattes af § 78, stk. 1, 2. pkt. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af § 25, stk. 1 og 2, er virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1. Den strafbare handling i henhold til § 25, stk. 1, består i ikke at undersøge baggrunden for og formålet med alle komplekse og usædvanligt store transaktioner samt alle usædvanlige transaktionsmønstre og aktiviteter, der ikke har et åbenbart økonomisk eller lovligt formål, med henblik på at fastslå, om der er mistanke eller rimelig grund til at formode, at disse har eller har haft tilknytning til hvidvask eller finansiering af terrorisme. Et eksempel på overtrædelse af bestemmelsen er et pengeinstitut, hvor en kunde indsætter store kontantbeløb uden at kunne forklare, hvor kontanterne stammer fra, og hvor pengeinstituttet ikke nærmere undersøger baggrunden for de usædvanlige transaktioner. Den strafbare handling i henhold til § 25, stk. 2, består i ikke at udvide overvågningen, hvis der er mistanke om eller rimelig grund til at formode, at en kundes transaktioner eller aktiviteter har eller har haft tilknytning til hvidvask eller finansiering af terrorisme. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med § 25, stk. 1. Et eksempel på overtrædelse af bestemmelsen er et pengeinstitut, hvor en kunde indsætter store kontantbeløb uden at kunne forklare, hvor kontanterne stammer fra, og hvor pengeinstituttet ikke nærmere undersøger baggrunden for de usædvanlige transaktioner samt undlader at vurdere, hvorvidt der skal ske skærpet overvågning af kunden. Der henvises i øvrigt til Folketingstidende 2018-19, A, L 204, som fremsat, s. 53, for nærmere beskrivelse af § 25, stk. 1 og 2.

Det foreslås, at henvisningen i § 78, stk. 1, 2. pkt., til § 29, stk. 2, ændres til § 29, stk. 4, og 6.

Efter § 29, stk.1, kan Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet (Hvidvasksekretariatet), hvis efterforskningsmæssige hensyn m.v. ikke taler imod, give den underrettende virksomhed, person eller myndighed, der i medfør af § 26, stk. 1, og § 29 har foretaget en underretning, meddelelse om status i sagen, herunder om der er rejst sigtelse, om der foreligger endelig afgørelse, eller om sagen er henlagt.

Efter § 29, stk. 2, må modtagne meddelelser som nævnt i stk. 1 ikke videregives til uvedkommende.

Det følger i den forbindelse af artikel 58, stk. 1, i 4. hvidvaskdirektiv, at medlemsstaterne skal sikre, at de forpligtede enheder kan drages til ansvar for overtrædelse af de nationale bestemmelser, som gennemfører direktivet, i overensstemmelse med denne artikel og artikel 59-61. Det fremgår endvidere af bestemmelsen, at enhver sanktion eller foranstaltning skal være effektiv, forholdsmæssig og have afskrækkende virkning.

Efter bestemmelsens stk. 3, skal medlemsstaterne endvidere sikre, at der i tilfælde af overtrædelse af nationale bestemmelser, der gennemfører dette direktiv kan anvendes sanktioner og foranstaltninger over for medlemmer af ledelsesorganet og over for enhver anden fysisk person, som i henhold til national ret er ansvarlig for overtrædelsen.

Den foreslåede ændring i § 78, stk. 1, 2. pkt., har til formål at gennemføre artikel 58, stk. 1, og 3, i 4.

hvidvaskdirektiv i forhold til den foreslåede bestemmelse i § 29, stk. 4. Den foreslåede henvisning til stk. 6 svarer til den gældende henvisning til stk. 2.

Ændringen indebærer, at de af loven omfattede personers og virksomheders forsætlige samt groft uagtsomme undladelser af at efterkomme oplysningsforpligtelsen i den foreslåede bestemmelse i § 29, stk. 4, vil kunne straffes med bøde i medfør af § 78, stk. 1.

Ansvarssubjekterne vil være virksomheder og personer omfattet af denne lovs § 1, stk. 1, og den strafbare handling vil bestå i ikke at give Hvidvasksekretariatet de oplysninger, der er nødvendige for sekretariatets opgavevaretagelse efter den foreslåede bestemmelse i § 29, stk. 4.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.12.4.4. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås, at der i straffebestemmelsen i § 78, stk. 1, 2. pkt., indsættes en henvisning til § 35 a, stk. 1.

Det foreslåede indebærer, at det efter omstændighederne vil kunne medføre en bødestraf, hvis det ikke fremgår af en aftale om en tavshedsklausul indgået den 10. januar 2020 eller senere, at den ansatte eller tidligere ansatte ikke er afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af denne hvidvaskloven og regler udstedt i medfør heraf til offentlige myndigheder.

Ændringen har til formål at forhindre, at den finansielle virksomhed indgår aftaler om tavshedsklausuler, uden at det klart fremgår heraf, at den ansatte eller tidligere ansatte ikke er afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af hvidvaskloven og regler udstedt i medfør heraf til offentlige myndigheder.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af § 35 a, stk. 1, vil være virksomheder eller personer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 5, 8 og 11, for så vidt angår alternative investeringsfonde, og nr. 13-20, som indgår en aftale med den ansatte eller en tidligere ansatte om en tavshedsklausul, og som ikke sikrer, at ovenstående fremgår af en sådan aftale, som virksomheder eller personer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 5, 8 og 11, for så vidt angår alternative investeringsfonde, og nr. 13-20 indgår med den ansatte eller tidligere ansatte.

Det strafbare gerningsindhold i § 35 a, stk. 1, vil være realiseret, hvis det ikke fremgår, at den ansatte eller tidligere ansatte ikke er afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af hvidvaskloven og regler udstedt i medfør heraf til offentlige myndigheder.

Det foreslås, at der i straffebestemmelsen i § 78, stk. 1, 2. pkt., indsættes en henvisning til § 36 a.

Ansvarssubjekterne for overtrædelse af § 36 a er de fysiske personer, som udgør den daglige ledelse samt nøglepersoner, og den strafbare handling består i at have undladt uden unødigt ophold at rapportere advarsler om hvidvask eller terrorfinansiering fra blandt andre udenlandske myndigheder, eksterne revisorer og konsulenter samt whistleblowere til virksomhedens øverste ledelsesorgan.

Et eksempel på overtrædelse af bestemmelsen er, hvor et medlem af direktionen eller en nøgleperson har modtaget en advarsel, som grundet dens karakter er omfattet af bestemmelsen, fra en af de typer afsendere, som er omfattet af bestemmelsen, og hvor denne enten har undladt at rapportere advarslen i

overensstemmelse med bestemmelsen, eller hvor rapporteringen er sket for sent. Der henvises i øvrigt til Folketingstidende 2018-19, A, L 204, som fremsat, s. 63, for nærmere beskrivelse af § 36 a.

Det foreslås, at § 48, stk. 2, omfattes af § 78, stk. 1, 2. pkt. Ansvarssubjekterne for overtrædelse af hvidvasklovens § 48, stk. 2, er virksomheder og personer, der udbyder veksling mellem virtuelle valutaer og fiatvalutaer, samt udbydere af virtuelle tegnebøger som angivet i § 1, stk. 1, nr. 23 og 24. Den strafbare handling består i ikke at foretage en registrering hos Finanstilsynet, inden aktiviteten udøves. Der henvises i øvrigt til Folketingstidende 2018-19, A, L 204, som fremsat, s. 80, for nærmere beskrivelse af § 48, stk. 2.

Det foreslås endeligt, at der i straffebestemmelsen i § 78, stk. 1, 2. pkt., indsættes en henvisning til § 49, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 13, hvortil der henvises til bemærkninger herom.

Til nr. 19 (§ 78, stk. 2, i hvidvaskloven)

Efter hvidvasklovens § 78, stk. 2, er der fastsat en forhøjet strafferamme på fængsel indtil 6 måneder ved særligt grove eller omfattende forsætlige overtrædelser af en række af hvidvasklovens bestemmelser. Den forhøjede strafferamme omfatter overtrædelse af § 5 om forbud mod at modtage kontantbetalinger på 50.000 kr. eller derover, § 9, stk. 2 om efterlevelse af politikker og procedurer i koncernforhold, § 10, § 11, stk. 1 og 2 og stk. 3, 2. og 3. pkt., § 12, § 14, stk. 1, stk. 2, 2. pkt., og stk. 3 og 5, om krav til kundekendskabsprocedurer, § 17, stk. 1 og 2, §§ 18-20 om skærpede krav til kundekendskabsprocedurer, § 21, stk. 1, 2. pkt., om lempede krav til kundekendskabsprocedurer, § 25, stk. 1, § 26, stk. 1 og 3 og stk. 4, 1. pkt., og § 30 om undersøgelses-, underretnings- og opbevaringspligt, § 31 om grænseoverskridende virksomhed m.v., § 40 om valutavekslingsvirksomhed og artikel 4-8, 10-12 og 16 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2015/847/EU af 20. maj 2015 om oplysninger, der skal medsendes ved pengeoverførsler.

Den foreslås at ændre *§ 78, stk. 2*, således at særligt grov eller omfattende forsætlig overtrædelse af § 17, stk. 1-4, kan straffes med fængsel indtil 6 måneder. Den foreslåede ændring medfører, at den foreslåede § 17, stk. 3 og 4, ligesom de gældende § 17, stk. 1 og 2, er strafbelagt ved særligt grove eller omfattende forsætlige overtrædelser af hvidvaskloven. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 1, for nærmere beskrivelse af strafsubjekt.

Det foreslås ligeledes at forhøje strafferammen i hvidvasklovens § 78, stk. 2, fra fængsel indtil 6 måneder til fængsel indtil 2 år. Det bemærkes i den forbindelse, at den foreslåede forhøjelse af strafferammen, udover at have betydning for den maksimalt udmålte straf for overtrædelse af de bestemmelser, der er omfattet af strafbestemmelsen, også vil kunne give politi og anklagemyndighed adgang til at foretage flere efterforskningsskridt i forbindelse med en efterforskning af at evt. strafbart forhold, end hvad der mulighed for i dag.

Det foreslås endvidere, at § 49, stk. 2, jf. lovforlagets § 1, nr. 13, strafbelægges efter § 78, stk. 2.

Det foreslås derudover, at det i hvidvasklovens § 78, stk. 2, angives, at bestemmelsen finder anvendelse, medmindre højere straf er forskyldt efter den foreslåede § 290 b, stk. 2, i straffeloven om forhøjet strafferamme for overtrædelser omfattet af hvidvasklovens § 78, stk. 2, begået af medlemmer af direktionen eller bestyrelsen i systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI), jf. lovforslagets § 3, nr. 3. Dette indebærer, at hvidvasklovens § 78, stk. 2, er subsidiær i forhold til den foreslåede § 290 b, stk. 2, i

straffeloven for så vidt angår forsætlige overtrædelser omfattet af hvidvasklovens § 78, stk. 2, som er begået af medlemmer af direktionen eller bestyrelsen i SIFI'er.

Formålet med dette er at tydeliggøre, at der i medfør af den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 290 b, stk. 2, gælder en højere strafferamme for overtrædelser omfattet af hvidvasklovens § 78, stk. 2, når sådanne overtrædelser er begået af et medlem af direktionen eller bestyrelsen i et SIFI.

Til nr. 20 (§ 78, stk. 5, 2. pkt., i hvidvaskloven)

Det fremgår af § 78 stk. 5, i hvidvaskloven, at overtrædelser af hvidvasklovens bestemmelser eller regler udstedt i medfør heraf forældes efter 5 år.

Det foreslås, at der indsættes et *2. pkt.* i § 78, stk. 5, hvorefter forældelsesfristen er 10 år ved overtrædelse af lovens §§ 6 og 6 a, § 7, stk. 1 og 2, § 10, § 11, stk. 1 og 2, og stk. 3, 1., 3. og 4. pkt., § 12, § 14, stk. 1, stk. 2, 2. pkt., stk. 3, stk. 4, 2. pkt., og stk. 5, § 15, § 17, stk. 1-4, § 18, stk. 1-6, §§ 19 og 20, § 22, stk. 2 og 3, § 24, stk. 1, 2. pkt., stk. 2 og 3, § 25, stk. 1, 2 og 3, § 26, stk. 1 og 3, og stk. 4, 1. pkt., §§ 30, 31 og 31 b, § 32, 1. pkt., §§ 36 a og 43 og § 49, stk. 1 og 2.

Den foreslåede ændring indebærer, at forældelsesfristen for strafansvar for de nævnte overtrædelser af hvidvaskloven forlænges fra 5 år til 10 år. Fælles for de anførte bestemmelser i hvidvaskloven, hvor der foreslås en 10-årsforældelsesfrist, er, at der er tale om overtrædelser, der særligt udsætter virksomheder og personer omfattet af hvidvaskloven for at blive brugt til hvidvask og terrorfinansiering, og hvor overholdelsen heraf derfor er afgørende for en virksomheds effektive forebyggelse af hvidvask og terrorfinansiering. En overtrædelse af disse bestemmelser, må anses som grove overtrædelser af hvidvaskloven, og derfor bør disse bestemmelser omfattes af den forlængede forældelsesfrist.

De bestemmelser, som omfattes af den foreslåede forlængede forældelsesfrist, omhandler § 6 om håndtering af falske penge, § 6 a om forbud mod anvendelse af 500 eurosedler, § 7, stk. 1, om foretagelse af risikovurdering, § 7, stk. 2, om udpegning af hvidvaskansvarlig, § 10 og § 11, stk. 1 og 2, og stk. 3, 1., 3. og 4. pkt., om gennemførelse af kundekendskabsprocedurer, § 14, stk. 1, stk. 2, 2. pkt., stk. 3, stk. 4, 2. pkt., og stk. 5, om kontrol af kundens og reelle ejeres identitetsoplysninger, § 15 om foranstaltninger til imødegåelse af risici for hvidvask og terrorfinansiering hvor indhentede oplysninger er utilstrækkelige, § 17, stk. 1-4, om gennemførelse af skærpede kundekendskabsprocedurer og risikobegrænsende foranstaltninger, § 18, stk. 1-6, om håndtering af politisk eksponerede personer, § 19 om indhentelse af oplysninger ved grænseoverskridende korrespondentforbindelser, § 20 om forbud mod korrespondentforbindelser med tomme bankselskaber, § 22, stk. 2 og 3 og § 24, stk. 1, 2. pkt., stk. 2 og 3, om indhentelse af oplysninger ved brug af tredjemand og outsourcing, § 25, stk. 1, 2 og 3, om undersøgelse-, noterings- og opbevaringspligt, § 26, stk. 1 og 3 og stk. 4, 1. pkt., om underretningspligt, § 30 om opbevaring af oplysninger, § 31 om sikring af overholdelse af regler ved grænseoverskridende virksomhed, § 31 b om meddelelse ved etablering af filial i højrisikoland, § 32, 1. pkt., om udveksling af oplysninger om mistænkelige forhold i koncerner, § 36 a om rapporteringsforpligtelse for den daglige ledelse ved modtagelse af advarsler om risiko for hvidvask og terrorfinansiering i virksomheden og § 43 om underretning vedrørende ændringer for valutavekslingsvirksomheder, § 49, stk. 1 og 2 om pligten til at give Finanstilsynet oplysninger.

Bestemmelserne udgør nogle af de særligt vigtige pligter i hvidvaskloven, og overtrædelser heraf betragtes som grove. Det er således hensigten, at den foreslåede forlængede forældelsesfrist skal medvirke til

at forebygge hvidvask eller terrorfinansiering samt sikre en øget og styrket håndhævelses- og sanktioneringsmulighed over for grove overtrædelser af hvidvaskloven.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.7.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 21 (§ 78 a i hvidvaskloven)

Finanstilsynet har ikke efter de gældende regler mulighed for at udstede administrative bødeforelæg for overtrædelse af hvidvaskloven.

Det foreslås i § 78 a, *stk. 1*, at Finanstilsynet i et bødeforelæg til en fysisk eller juridisk person kan tilkendegive, at sagen kan afgøres uden retssag, hvis en overtrædelse af hvidvasklovens § 7, stk. 1 eller 2, § 8, stk. 1-4 eller 6, § 9, stk. 1 eller 2, § 10, § 11, stk. 1 eller 2, stk. 3, 1., 3. eller 4. pkt., eller stk. 4, 2. pkt., § 12, § 14, stk. 1, stk. 2, 2. pkt., stk. 3, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5, § 17, stk. 1 eller 2, § 18, stk. 1-6, § 19, § 20, § 22, stk. 2 eller 3, § 24, stk. 1, 2. pkt., eller stk. 2 eller 3, § 25, stk. 1 eller 2, § 26, stk. 1 eller 3, eller stk. 4, 1. pkt., §§ 30, 31, 40 eller 43 eller § 48, stk. 1, hvor overtrædelsen ikke skønnes at ville medføre højere straf end bøde, og hvis den, der har begået overtrædelsen, erklærer sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden en nærmere angiven frist at betale en bøde som angivet i bødeforelægget.

Finanstilsynet vil med det foreslåede stk. 1 kunne udstede administrative bødeforelæg for overtrædelser af de deri nævnte bestemmelser, f.eks. om udarbejdelse af en risikovurdering eller foretagelse af kundekendskabsprocedurer.

Det er en forudsætning for Finanstilsynets adgang til at udstede et administrativt bødeforelæg efter den foreslåede bestemmelse, at tilståelsens rigtighed er bestyrket gennem oplysningerne i sagen og de i øvrigt foreliggende oplysninger, og at det derfor ikke vil være betænkeligt at afgøre sagen uden en egentlig straffesag. Dette svarer til principperne for tilståelsessager ved domstolene, jf. retsplejelovens § 831, stk. 1, nr. 1 og 3.

Det er endvidere en forudsætning for Finanstilsynets umiddelbare adgang til at udstede et administrativt bødeforelæg, at den pågældende overtrædelse er klar, selvom der måtte være tale om en overtrædelse af en mere skønspræget bestemmelse. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne nedenfor for så vidt angår eksempler på sådanne klare overtrædelser af de bestemmelser, som er omfattet af Finanstilsynets adgang til at udstede administrative bødeforelæg, og hvor principperne for bødefastsættelsen tillige er fastlagt.

Det bemærkes, at der med de anførte eksempler ikke er tale om en udtømmende angivelse af de overtrædelser, som omfattes af Finanstilsynets adgang til at udstede administrative bødeforelæg, idet det dog forudsættes, at yderligere overtrædelser af de bestemmelser, der er nævnt i det foreslåede stk. 1, kun vil være omfattet af Finanstilsynets umiddelbare adgang til at udstede administrative bødeforelæg, hvis de er tilsvarende klare, og principperne for bødefastsættelsen tilsvarende faste.

I vurderingen af størrelsen af den endelige bøde indgår en vurdering af den pågældende virksomheds mulighed for at betale denne. I den sammenhæng må det forventes, at Finanstilsynet - for virksomheder, som er underlagt soliditetskrav - vil foretage en beregning af virksomhedens soliditet for at vurdere, om virksomhedens overlevelse trues. Det forudsættes i den forbindelse, at denne soliditetsvurdering

foretages på baggrund af en erklæring fra virksomhedens revisor. Dette bør dog ikke tilstræbes, hvis overtrædelserne er af en sådan karakter, at de må anses for at have udgjort en central del af den pågældende virksomheds aktiviteter.

Det foreslås i § 78 a, *stk. 2,* at Finanstilsynet forud for udstedelsen af et administrativt bødeforelæg skal indhente samtykke fra Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet, hvis Finanstilsynet vurderer, at en overtrædelse giver anledning til en vis skønsmæssig vurdering, eller at udgangspunktet for bødeniveauet skal fraviges.

Det indebærer, at i tilfælde, hvor Finanstilsynet vurderer, at en overtrædelse ikke er klar, men giver anledning til en vis skønsmæssig vurdering, uden at den dog giver anledning til væsentlig bevismæssig tvivl, er det en betingelse for Finanstilsynets adgang til at udstede et administrativt bødeforelæg, at tilsynet indhenter et forudgående samtykke hertil fra Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet (SØIK). Det forudsættes, at Finanstilsynet vil udvise en vis forsigtighed i denne vurdering og konsultere SØIK i grænsetilfælde, forinden der udstedes et administrativt bødeforelæg.

Det indebærer endvidere, at Finanstilsynet også i sager, hvor Finanstilsynet vurderer, at der foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, der kan begrunde en fravigeles af udgangspunktet for bødeniveauet som beskrevet i lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.1.1, skal indhente forudgående samtykke fra Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet (SØIK).

SØIK forudsættes i sager omfattet af det foreslåede stk. 2 at påse følgende:

- Om lovovertrædelsen er egnet til at blive afgjort med et administrativt bødeforelæg, herunder om kriterierne i den foreslåede § 78 a, stk. 1, er opfyldt.
- Om indholdet af bødeforelægget opfylder kriterierne i den foreslåede § 78 a, stk. 2.
- Om det er hensigtsmæssigt at afslutte sagen med et administrativt bødeforelæg, eller om dette vil have indflydelse på (andre) verserende straffesager mod de(n) sigtede.
- Om der er valgt det rette bødeberegningsprincip, herunder i de situationer, hvor det er muligt at vælge mellem flere forskellige bødeberegningsprincipper.
- Om der er valgt det rette bødeniveau, i situationer hvor der foreligger konkrete skærpende eller formildende omstændigheder.

Er en eller flere betingelser ikke opfyldt, og vurderer SØIK således, at det vil være retssikkerhedsmæssigt betænkeligt, at Finanstilsynet udsteder et administrativt bødeforelæg, kan SØIK nægte at give sit samtykke hertil.

SØIK skal svare Finanstilsynet så hurtigt, som sagens karakter og omfang tilsiger det. Dette vil sædvanligvis være inden for 10 dage. Det forudsættes i den forbindelse, at Finanstilsynet i forbindelse med forelæggelse af sager for SØIK i alle tilfælde udarbejder en indstilling om sagens afgørelse vedlagt en detaljeret sagsfremstilling med henvisning til relevante bevisligheder.

I tilfælde hvor en overtrædelse ikke er klar, men hvor Finanstilsynet vurderer, at sagen giver anledning til væsentlig bevismæssig tvivl, skal sagen overgå fra tilsynet til politiet og anklagemyndigheden.

I sager, hvor Finanstilsynet vurderer, at en fysisk eller juridisk person har handlet på en lovstridig måde,

som kræver egentlig efterforskning og dermed yderligere bevisindsamling end de beviser, som Finanstilsynet har indhentet på det foretagne tilsyn, skal sagen ligeledes overgå til politiet og anklagemyndigheden til sædvanlig strafferetlig forfølgning.

Tilsvarende gælder i sager, hvor der er tvivl om den konkrete bødefastsættelse. I tilfælde hvor det f.eks. ikke er muligt at foretage en bødeberegning efter det bødeberegningsprincip, der som udgangspunkt gælder for den overtrådte bestemmelse, skal sagen således overgå til politiet og anklagemyndigheden.

I sager, hvor det vurderes, at der kan være grundlag for både at udstede en bøde til den juridiske person og at idømme fysiske personer fængselsstraf, skal hele sagen endvidere overgå til politiet og anklagemyndigheden med henblik på en samlet behandling. Det samme gælder i sager, hvor det vurderes, at der kan være sket andre strafbare overtrædelser af bestemmelser i hvidvaskloven, som ikke er omfattet af den foreslåede bestemmelse, og sager, hvor der som følge af sagens grovhed er grundlag for at antage, at der er sket en overtrædelse af straffeloven.

Det bemærkes, at Finanstilsynet i forbindelse med sagens oplysning løbende vil skulle vurdere, om sagen bør overgives til politiet eller anklagemyndigheden bl.a. med henblik på at undgå, at sikringen af beviser til brug for sagen eller andre sager vanskeliggøres. Det forudsættes, at Finanstilsynet har en løbende dialog med politiet herom.

Der er med den foreslåede bestemmelse ikke tilsigtet ændringer i politiets eller anklagemyndighedens kompetence til at rejse sigtelser eller tiltaler i sager om overtrædelse af hvidvaskloven. Politiet og anklagemyndigheden kan således fortsat i alle sager egenhændigt beslutte, at der indledes en straffesag. Det vil ligeledes fortsat være muligt for Finanstilsynet at foretage politianmeldelse af mulige overtrædelser af hvidvaskloven, hvis det ikke er muligt at udstede et administrativt bødeforelæg. Det forudsættes, at Finanstilsynet som det klare udgangspunkt vælger at udstede administrative bødeforelæg, hvis betingelserne herfor er opfyldt, i stedet for at foretage politianmeldelse til SØIK.

I det følgende er angivet en række eksempler på overtrædelse af de bestemmelser, som foreslås omfattet af bødeforelægsordningen i stk. 1, som beror på så tilstrækkeligt klare og umiddelbart konstaterbare kriterier, at de pågældende overtrædelser omfattes af Finanstilsynets umiddelbare adgang til at udstede administrative bødeforelæg.

I hvidvasklovens kapitel 2 om risikovurdering og risikostyring er der i § 7, stk. 1, fastsat regler om, at virksomheder og personer omfattet af loven skal identificere og vurdere risikoen for, at virksomheden eller personen kan blive misbrugt til hvidvask eller finansiering af terrorisme. Risikovurderingen skal foretages med udgangspunkt i virksomhedens eller personens forretningsmodel og omfatte vurderingen af risikofaktorer, der er forbundet med kunder, produkter, tjenesteydelser og transaktioner samt leveringskanaler og lande eller geografiske områder, hvor forretningsaktiviteterne udøves. Risikovurderingen skal dokumenteres og løbende opdateres.

Et eksempel på en klar overtrædelse af bestemmelsen kan være, at en virksomhed ikke har udarbejdet en risikovurdering. Ved overtrædelse af bestemmelsen er det klare udgangspunkt, at overtrædelsen betragtes som en systemisk fejl, og en bøde vil skulle udmåles på baggrund af den opnåede besparelse. Har virksomheden ved ikke at bruge ressourcer på at udarbejde en risikovurdering opnået en besparelse på 100.000 kr., og er der tale om en virksomhed med en årlig nettoomsætning på 50-100 mio. kr., vil bøden

skulle udmåles til 300.000 kr., jf. Folketingstidende, 2018-19, 1. samling, A, L 47 som fremsat, side 44, om stigende procenttillæg. Hvis der ikke foreligger den fornødne sikkerhed til at udstede et administrativt bødeforelæg, kan Finanstilsynet efter omstændighederne overveje udstedelse af påbud eller indgivelse af politianmeldelse.

Hvidvasklovens § 7, stk. 2, 1.-3. pkt., indeholder regler om, at den daglige ledelse i virksomheder skal udpege en ansat eller et medlem af den daglige ledelse, der har fuldmagt til at træffe beslutninger på vegne af virksomheden. Den person, der udpeges, kan være medlem af den daglige ledelse. Personen skal have kendskab til virksomhedens risici i relation til forebyggelse af hvidvask og være tegningsberettiget. Efter hvidvasklovens § 7, stk. 2, 4. pkt., der blev indsat med vedtagelsen af lov nr. 706 af 8. juni 2018, skal den person, der ansættes som hvidvaskansvarlig, have et tilstrækkeligt godt omdømme og må ikke have udvist en adfærd, der giver grund til at antage, at personen ikke vil varetage stillingen på forsvarlig måde.

Et eksempel på en klar overtrædelse af bestemmelsen kan være, at en virksomhed ikke har udpeget en hvidvaskansvarlig. Ved overtrædelse af bestemmelsen er det klare udgangspunkt, at overtrædelsen betragtes som en systemisk fejl, og en bøde vil skulle udmåles på baggrund af den opnåede besparelse. Har virksomheden ved ikke at bruge ressourcer på at have udpeget en hvidvaskansvarlig opnået en besparelse på 500.000 kr., og er der tale om en virksomhed med en omsætning på mellem 50 og 100 mio. kr., vil bøden skulle udmåles til 1,5 mio. kr. jf. Folketingstidende, 2018-19, 1. samling, A, L 47 som fremsat, side 44, om stigende procenttillæg. Hvis der ikke foreligger den fornødne sikkerhed til at udstede et administrativt bødeforelæg, kan Finanstilsynet efter omstændighederne overveje udstedelse af påbud eller indgivelse af politianmeldelse.

I § 8, stk. 1, i hvidvaskloven er der fastsat krav til udarbejdelse af skriftlige politikker, procedurer og kontroller, som skal omfatte risikostyring, kundekendskabsprocedurer, undersøgelses-, noterings- og underretningspligt, opbevaring af oplysninger, screening af medarbejdere og intern kontrol.

Et eksempel på en klar overtrædelse af bestemmelsen kan være, at virksomheden ikke har udarbejdet procedurer for etablering af kundeforhold, herunder indhentelse af kundekendskabsoplysninger. Ved overtrædelse af bestemmelsen er det klare udgangspunkt, at en bøde vil skulle udmåles efter princippet om graduerede minimumsbøder (standardbøder). Hvis der således er tale om en virksomhed med f.eks. en årlig nettoomsætning på 100 mio. kr.-1. mia. kr., vil bøden efter forarbejderne skulle udmåles til en minimumsbøde på 100.000 kr., jf. Folketingstidende, 2018-19, 1. samling, A, L 47 som fremsat, side 44. Hvis der ikke foreligger den fornødne sikkerhed til at udstede et administrativt bødeforelæg, kan Finanstilsynet efter omstændighederne overveje udstedelse af påbud eller indgivelse af politianmeldelse.

I hvidvasklovens § 8, stk. 2, er der fastsat regler om, at den person, der er udnævnt i henhold til lovens § 7, stk. 2, skal godkende de nævnte politikker, procedurer og kontroller.

Et eksempel på en klar overtrædelse af bestemmelsen kan være, at en virksomheds politikker, procedurer og kontroller ikke er godkendt af den hvidvaskansvarlige. Ved overtrædelse af bestemmelsen er det klare udgangspunkt, at en bøde vil skulle udmåles efter princippet om graduerede minimumsbøder (standardbøder). Hvis der således er tale om en virksomhed med f.eks. en årlig nettoomsætning på under 50 mio. kr., vil der skulle udmåles en minimumsbøde på 50.000 kr., jf. Folketingstidende, 2018-19, 1. samling, A, L 47 som fremsat, side 44. Hvis der ikke foreligger den fornødne sikkerhed til at udstede et administrativt bødeforelæg, kan Finanstilsynet efter omstændighederne overveje udstedelse af påbud eller indgivelse af politianmeldelse.

I § 8, stk. 3, er der fastsat krav om, at den daglige ledelse i virksomheder skal udpege en complianceansvarlig på ledelsesniveau.

Et eksempel på en klar overtrædelse af bestemmelsen kan være, at en virksomhed har en compliancefunktion, men at denne ikke omfatter hvidvask. Ved overtrædelse af bestemmelsen er det klare udgangspunkt, at overtrædelsen betragtes som en systemisk fejl, og en bøde derfor vil skulle udmåles på baggrund af den opnåede besparelse. Har virksomheden ved ikke at bruge ressourcer på compliance inden for hvidvask opnået en besparelse på 700.000 kr., og er der tale om en virksomhed med en omsætning på mellem 50 og 100 mio. kr., vil bøden skulle udmåles til 2,1 mio. kr., jf. Folketingstidende, 2018-19, 1. samling, A, L 47 som fremsat, side 44, om stigende procenttillæg. Hvis der ikke foreligger den fornødne sikkerhed til at udstede et administrativt bødeforelæg, kan Finanstilsynet efter omstændighederne overveje udstedelse af påbud eller indgivelse af politianmeldelse.

Efter § 8, stk. 4, skal en virksomhed, der har intern revision, sikre, at den interne revision vurderer, hvorvidt virksomhedens politikker, procedurer og kontroller er tilrettelagt og fungerer på betryggende vis.

Et eksempel på en klar overtrædelse af bestemmelsen kan være, at en virksomhed har en intern revision, men at denne ikke vurderer overholdelsen af hvidvaskreglerne. Ved overtrædelse af bestemmelsen er det klare udgangspunkt, at overtrædelsen betragtes som en systemisk fejl, og en bøde vil skulle udmåles på baggrund af den opnåede besparelse. Har virksomheden ved ikke at bruge ressourcer på intern revision af overholdelsen af hvidvaskreglerne opnået en besparelse på 650.000 kr., og er der tale om en virksomhed med en omsætning på mellem 50 og 100 mio. kr., vil bøden skulle udmåles til 1,95 mio. kr., jf. Folketingstidende, 2018-19, 1. samling, A, L 47 som fremsat, side 44, om stigende procenttillæg. Hvis der ikke foreligger den fornødne sikkerhed til at udstede et administrativt bødeforelæg, kan Finanstilsynet efter omstændighederne overveje udstedelse af påbud eller indgivelse af politianmeldelse.

Efter § 8, stk. 6, skal en virksomhed sikre, at ansatte, herunder ledelsen, har modtaget tilstrækkelig undervisning i kravene i hvidvaskloven og regler udstedt i medfør heraf samt relevante krav om databeskyttelse.

Et eksempel på en klar overtrædelse af bestemmelsen kan være, at en virksomheds ansatte ikke har modtaget undervisning i kravene i hvidvaskloven. Ved overtrædelse af bestemmelsen er det klare udgangspunkt, at overtrædelsen betragtes som en systemisk fejl, og en bøde vil skulle udmåles på baggrund af den opnåede besparelse. Har virksomheden ved ikke at sende deres ansatte på relevante kurser i hvidvaskloven opnået en besparelse på 200.000 kr., og er der tale om en virksomhed med en omsætning på mellem 50 og 100 mio. kr., vil bøden skulle udmåles til 600.000. kr., jf. Folketingstidende, 2018-19, 1. samling, A, L 47 som fremsat, side 44, om stigende procenttillæg. Hvis der ikke foreligger den fornødne sikkerhed til at udstede et administrativt bødeforelæg, kan Finanstilsynet efter omstændighederne overveje udstedelse af påbud eller indgivelse af politianmeldelse.

I § 9, stk. 1 og 2, er der fastsat krav om, at en koncern ud over kravene i § 8 skal have en række yderligere skriftlige politikker (stk. 1), og at virksomheder, der er en del af koncernen, skal efterleve koncernens politikker og procedurer (stk. 2).

Et eksempel på en klar overtrædelse af bestemmelsen i stk. 1 kan være, at en koncern ikke har en skriftlig politik for udveksling af oplysninger. Som udgangspunkt antages det, at en bøde vil skulle udmåles efter

princippet om graduerede minimumsbøder (standardbøder). Hvis der således er tale om en virksomhed med f.eks. en årlig nettoomsætning på over 10 mia. kr., vil der således skulle udmåles en minimumsbøde på 400.000 kr., jf. Folketingstidende, 2018-19, 1. samling, A, L 47 som fremsat, side 44. Hvis der ikke foreligger den fornødne sikkerhed til at udstede et administrativt bødeforelæg, kan Finanstilsynet efter omstændighederne overveje udstedelse af påbud eller indgivelse af politianmeldelse.

Et eksempel på en klar overtrædelse af bestemmelsen i stk. 2 kan være, at et datterselskab har politikker, der er i åbenbar modstrid med koncernens politikker, og hvor der i koncernens politikker ikke er overladt et råderum til datterselskabet. Ved overtrædelse af bestemmelsen er det klare udgangspunkt, at en bøde vil skulle udmåles efter princippet om graduerede minimumsbøder (standardbøder). Hvis der således er tale om en virksomhed f.eks. med en årlig nettoomsætning på over 10 mia. kr., vil der skulle udmåles en minimumsbøde på 400.000 kr., jf. Folketingstidende, 2018-19, 1. samling, A, L 47 som fremsat, side 44. Hvis der ikke foreligger den fornødne sikkerhed til at udstede et administrativt bødeforelæg, kan Finanstilsynet efter omstændighederne overveje udstedelse af påbud eller indgivelse af politianmeldelse.

I hvidvasklovens tredje kapitel om kundekendskabsprocedurer er der i § 10 fastsat regler om, hvornår virksomheder og personer skal gennemføre kundekendskabsprocedurer.

Et eksempel på en klar overtrædelse af bestemmelsen kan være, at en virksomhed ikke rettidigt gennemfører kundekendskabsprocedurer i overensstemmelse med kravene i § 11. Ved "rettidigt" forstås, at kundekendskabsprocedurer skal gennemføres, inden virksomheden etablerer forretningsforbindelsen til kunden, eller før virksomheden gennemfører en enkeltstående transaktion. Overtrædelse af bestemmelsen vil som oftest være knyttet til en samtidig overtrædelse af kravene i § 11. Ved overtrædelse af bestemmelsen vil bøden skulle fastsættes efter enten besparelsesprincippet eller transaktionsprincippet, alt efter hvilket beregningsprincip der medfører den højeste bøde. Det betyder, at hvis en virksomhed ikke har foretaget rettidige kundekendskabsprocedurer på f.eks. syv kunder, som har foretaget 10 transaktioner på i alt 2 mio. kr., vil virksomheden ifalde en bøde på 500.000 kr. (25 % af transaktionsbeløbet). Har virksomheden ved ikke at bruge ressourcer på at udføre rettidige kundekendskabsprocedurer opnået en besparelse på 500.000 kr., og er der tale om en virksomhed med en omsætning på mellem 50 og 100 mio. kr., vil bøden skulle udmåles til 1,5 mio. kr., jf. Folketingstidende, 2018-19, 1. samling, A, L 47 som fremsat, side 44, om stigende procenttillæg. I dette tilfælde fastsættes bøden således til 1,5 mio. kr. på baggrund af besparelsesprincippet. Hvis der ikke foreligger den fornødne sikkerhed til at udstede et administrativt bødeforelæg, kan Finanstilsynet efter omstændighederne overveje udstedelse af påbud eller indgivelse af politianmeldelse.

Hvidvasklovens § 11 fastsætter de almindelige krav til kundekendskabsproceduren, herunder indhentelse af identitetsoplysninger og løbende overvågning af en etableret forretningsforbindelse (§ 11, stk. 1), identificering af en person, der handler på andres vegne (§ 11, stk. 2) og krav om, at alle kundekendskabsprocedurerne skal gennemføres (§ 11, stk. 3).

Et eksempel på en klar overtrædelse af stk. 1, nr. 1, kan være, at en virksomhed ikke har indhentet identitetsoplysninger, f.eks. navn og CPR-nummer, på en fysisk person. Ved overtrædelse af bestemmelsen vil bøden skulle fastsættes efter enten besparelsesprincippet eller transaktionsprincippet, alt efter hvilket beregningsprincip der medfører den højeste bøde. Det betyder, at hvis en virksomhed ikke har indhentet identitetsoplysninger på 50 kunder, som har foretaget 300 transaktioner for på i alt 10 mio. kr., vil virksomheden ifalde en bøde på 2,5 mio. kr. (25 % af transaktionsbeløbet). Har virksomheden ved ikke at bruge ressourcer på at indhente identitetsoplysninger på sine kunder opnået en besparelse

på 1,5 mio. kr., og er der tale om en virksomhed med en omsætning på mellem 50 og 100 mio. kr., vil bøden skulle udmåles til 4,5 mio. kr., jf. Folketingstidende, 2018-19, 1. samling, A, L 47 som fremsat, side 44, om stigende procenttillæg. I dette tilfælde fastsættes bøden således til 4,5 mio. kr. på baggrund af besparelsesprincippet. Hvis der ikke foreligger den fornødne sikkerhed til at udstede et administrativt bødeforelæg, kan Finanstilsynet efter omstændighederne overveje udstedelse af påbud eller indgivelse af politianmeldelse.

Et eksempel på en klar overtrædelse af stk. 1, nr. 3, kan være, at en virksomhed ikke har indhentet oplysninger om kundens reelle ejer(e) af en juridisk person. Ved overtrædelse af bestemmelsen vil bøden skulle fastsættes efter enten besparelsesprincippet eller transaktionsprincippet, alt efter hvilket beregningsprincip der medfører den højeste bøde. Det betyder, at hvis en virksomhed ikke har indhentet oplysninger om reelle ejere på 20 kunder, som har gennemført 40 konkrete transaktioner på i alt 2 mio. kr., vil virksomheden ifalde en bøde på 500.000 kr. (25 % af transaktionsbeløbet). Har virksomheden ved ikke at bruge ressourcer på at indhente oplysninger på reelle ejere opnået en besparelse på 300.000 kr., og er der tale om en virksomhed med en omsætning på mellem 50 og 100 mio. kr., vil bøden skulle udmåles til 900.000 kr., jf. Folketingstidende, 2018-19, 1. samling, A, L 47 som fremsat, side 44, om stigende procenttillæg. I dette tilfælde fastsættes bøden således til 900.000 kr. på baggrund af besparelsesprincippet. Hvis der ikke foreligger den fornødne sikkerhed til at udstede et administrativt bødeforelæg, kan Finanstilsynet efter omstændighederne overveje udstedelse af påbud eller indgivelse af politianmeldelse.

Et eksempel på en klar overtrædelse af stk. 1, nr. 5, kan være, at en virksomhed ikke har foretaget overvågning af virksomhedens etablerede forretningsforbindelser. Det kunne f.eks. være, at virksomheden har et system, som udløser relevante alarmer, men at disse alarmer ikke undersøges af virksomheden med henblik på at vurdere, om der er tale om mistænkelige transaktioner, som skal dokumenteres og/eller underrettes til Hvidvasksekretariatet. Ved overtrædelse af bestemmelsen vil bøden skulle fastsættes efter enten besparelsesprincippet eller transaktionsprincippet, alt efter hvilket beregningsprincip der medfører den højeste bøde. Det betyder, at hvis en virksomhed ikke har reageret på udløste alarmer på 30 kunder, som har gennemført 60 konkrete transaktioner på i alt 10 mio. kr., vil virksomheden i falde en bøde på 2,5 mio. kr. (25 % af transaktionsbeløbet). Har virksomheden, ved ikke at bruge ressourcer på at reagere på udløste alarmer opnået en besparelse på 1,5 mio. kr., og er der tale om en virksomhed med en omsætning på mellem 50 og 100 mio. kr., vil bøden skulle udmåles til 4,5 mio. kr., jf. Folketingstidende, 2018-19, 1. samling, A, L 47 som fremsat, side 44, om stigende procenttillæg. I dette tilfælde fastsættes bøden således til 4,5 mio. kr. på baggrund af besparelsesprincippet. Hvis der ikke foreligger den fornødne sikkerhed til at udstede et administrativt bødeforelæg, kan Finanstilsynet efter omstændighederne overveje udstedelse af påbud eller indgivelse af politianmeldelse.

Et eksempel på en klar overtrædelse af stk. 2 kan være, at en virksomhed ikke har kontrolleret identiteten på en person, der angiver at møde på en andens vegne, og ikke har kontrolleret, at denne er beføjet hertil. Ved overtrædelse af bestemmelsen vil bøden skulle fastsættes efter enten besparelsesprincippet eller transaktionsprincippet, alt efter hvilket beregningsprincip der medfører den højeste bøde. Det betyder, at hvis en virksomhed ikke har kontrolleret identiteten på 20 personer, der angiver at møde på andres vegne, og disse 20 personer har foretaget 100 transaktioner på i alt 1 mio. kr., vil virksomheden ifalde en bøde på 250.000 kr. (25 % af transaktionsbeløbet). Har virksomheden ved ikke at bruge ressourcer på at kontrollere identiteten på personer, som angiver at møde på andres vegne, opnået en besparelse på 200.000 kr., og er der tale om en virksomhed med en omsætning på mellem 50 og 100 mio. kr., vil bøden skulle udmåles til 600.000 kr., jf. Folketingstidende, 2018-19, 1. samling, A, L 47 som fremsat,

side 44, om stigende procenttillæg. I dette tilfælde fastsættes bøden således til 600.000 kr. på baggrund af besparelsesprincippet. Hvis der ikke foreligger den fornødne sikkerhed til at udstede et administrativt bødeforelæg, kan Finanstilsynet efter omstændighederne overveje udstedelse af påbud eller indgivelse af politianmeldelse.

Bestemmelsen i stk. 3 indeholder en række kvalificeringer af kravene i § 11, stk. 1 og 2, og vil som udgangspunkt blive anvendt i sammenhæng med disse. Med kvalificering forstås, at omfanget af kundekendskabsprocedurerne i stk. 1 og 2 bør gennemføres ud fra virksomhedens risikovurdering af den enkelte forretningsforbindelse, herunder bør der lægges vægt på forretningsforbindelsens omfang og formål, regelmæssighed og varighed. Disse kvalifikationer vil indgå i vurderingen af, om virksomheden har overholdt kravene i § 11, stk. 1 og 2.

Efter § 12 skal virksomheder, der udbyder livs- og pensionsforsikringer, ud over kravene i lovens § 11 indhente oplysninger om navn på den, som er begunstiget i henhold til en forsikringspolice. Er der tale om en unavngiven person eller en flerhed af personer, skal der indhentes tilstrækkelige oplysninger til at kunne identificere den eller de begunstigede på udbetalingstidspunktet. De begunstigedes identitet skal inden udbetaling kontrolleres i henhold til forsikringspolicen.

Et eksempel på en klar overtrædelse af stk. 1 kan være, at en virksomhed ikke har indhentet navn på den begunstigede i henhold til forsikringspolicen. Ved overtrædelse af bestemmelsen er det klare udgangspunkt, at bøden udmåles på baggrund af transaktionsprincippet. Det betyder, at hvis en virksomhed ikke har indhentet navne på 45 begunstigede, som der er foretaget 90 transaktioner på i alt 900.000 kr., vil virksomheden ifalde en bøde på 225.000 kr. (25 % af transaktionsbeløbet). Hvis der ikke foreligger den fornødne sikkerhed til at udstede et administrativt bødeforelæg, kan Finanstilsynet efter omstændighederne overveje udstedelse af påbud eller indgivelse af politianmeldelse.

Et eksempel på en klar overtrædelse af stk. 2 kan være, at en virksomhed ikke har kontrolleret den begunstigedes identitetsoplysninger, men alene de identitetsoplysninger, som de har modtaget fra kunden selv, inden udbetalingen i henhold til forsikringspolicen har fundet sted. Ved overtrædelse af bestemmelsen er det klare udgangspunkt, at bøden udmåles på baggrund af transaktionsprincippet. Det betyder, at hvis en virksomhed ikke har kontrolleret identitetsoplysninger på 50 begunstigede, som har foretaget 300 transaktioner på i alt 5 mio. kr., vil virksomheden i falde en bøde på 1,25 mio. kr. (25 % af transaktionsbeløbet). Hvis der ikke foreligger den fornødne sikkerhed til at udstede et administrativt bødeforelæg, kan Finanstilsynet efter omstændighederne overveje udstedelse af påbud eller indgivelse af politianmeldelse.

Hvidvasklovens § 14 omhandler tidspunktet for gennemførelse af kundekendskabsprocedurerne. Efter § 14, stk. 1, skal virksomheder og personer kontrollere kundens og den eller de reelle ejeres identitetsoplysninger, inden der etableres en forretningsforbindelse med kunden eller udføres en transaktion.

Et eksempel på en klar overtrædelse af bestemmelsen kan være, at en virksomhed ikke inden etablering af en forretningsforbindelse med kunden har kontrolleret kundens identitetsoplysninger. Ved overtrædelse af bestemmelsen vil bøden skulle fastsættes efter enten besparelsesprincippet eller transaktionsprincippet, alt efter hvilket beregningsprincip der medfører den højeste bøde. Det betyder, at hvis en virksomhed ikke har gennemført kundekendskabsprocedurer på 100 kunder, som i alt har foretaget 200 transaktioner på i alt 10 mio. kr., vil virksomheden i falde en bøde på 2,5 mio. kr. (25 % af transaktionsbeløbet). Har virksomheden ved ikke at bruge ressourcer på at gennemføre kundekendskabsprocedurer på sine kunder

opnået en besparelse på 2 mio. kr., og er der tale om en virksomhed med en omsætning på mellem 50 og 100 mio. kr., vil bøden skulle udmåles til 6 mio. kr., jf. Folketingstidende, 2018-19, 1. samling, A, L 47 som fremsat, side 44, om stigende procenttillæg. I dette tilfælde fastsættes bøden således til 6 mio. kr. på baggrund af besparelsesprincippet. Hvis der ikke foreligger den fornødne sikkerhed til at udstede et administrativt bødeforelæg, kan Finanstilsynet efter omstændighederne overveje udstedelse af påbud eller indgivelse af politianmeldelse.

Efter reglerne i § 14, stk. 2, kan kontrollen af kundens eller den eller de reelle ejeres identitetsoplysninger uanset § 14, stk. 1, gennemføres under etableringen af forretningsforbindelsen, hvis det er nødvendigt for ikke at afbryde den normale forretningsgang, og der er begrænset risiko for hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme. Med "den normale forretningsgang" forstås den procedure, der i ordinære tilfælde foregår, når en ny forretningsforbindelse bliver etableret. Dermed menes de forskellige arbejdsprocesser, der skal gennemføres, før en ny kunde kan anses for oprettet i den pågældende virksomheds systemer. Kontrollen af identitetsoplysninger skal i sådanne tilfælde gennemføres hurtigst muligt efter første kontakt, jf. 2. pkt.

Et eksempel på en klar overtrædelse af bestemmelsen kan være, at virksomheden f.eks. først 6 måneder efter etableringen af forretningsforbindelsen foretager kontrol af identitetsoplysninger på kunden. Det vil sige, at virksomheden ikke lever op til kravene i bestemmelsen til, hvornår der skal foretages kontrol af identitetsoplysninger. Ved overtrædelse af bestemmelsen er det klare udgangspunkt, at bøden udmåles på baggrund af transaktionsprincippet. Det betyder, at hvis en virksomhed ikke har foretaget kontrol af identitetsoplysninger på 70 etablerede kunder, og disse kunder har foretaget 210 transaktioner på i alt 20 mio. kr., vil virksomheden ifalde en bøde på 5 mio. kr. (25 % af transaktionsbeløbet). Hvis der ikke foreligger den fornødne sikkerhed til at udstede et administrativt bødeforelæg, kan Finanstilsynet efter omstændighederne overveje udstedelse af påbud eller indgivelse af politianmeldelse.

Hvidvasklovens § 14, stk. 3, fastslår, at der kan oprettes en konto, et depot eller lignende for kunden, der tillader transaktioner i værdipapirer, uden at kontrollen af identitetsoplysningerne, jf. § 11, stk. 1, nr. 2 og nr. 3, 1. pkt., er gennemført, forudsat at der er indført passende sikkerhedsforanstaltninger, som sikrer, at transaktioner ikke gennemføres, før kravene er opfyldt.

Et eksempel på en klar overtrædelse af bestemmelsen kan være, at virksomheden – i en situation, hvor virksomheden har udnyttet muligheden i bestemmelsen til at undlade at kontrollere identitetsoplysninger på kunden ved depotets oprettelse – har oprettet et depot til brug for transaktioner i værdipapirer for en kunde, uden at virksomheden har indført nogen sikkerhedsforanstaltninger, som sikrer, at der ikke kan gennemføres transaktioner fra depotet, før kravene til kundekendskabsprocedurer i § 11, stk. 1, nr. 2 og nr. 3, 1. pkt., er opfyldt. Ved overtrædelse af bestemmelsen vil bøden skulle fastsættes efter enten besparelsesprincippet eller transaktionsprincippet, alt efter hvilket beregningsprincip der medfører den højeste bøde. Det betyder, at hvis en virksomhed har oprettet 40 depoter for 40 forskellige kunder, og disse alle har foretaget en transaktion hver – altså 40 transaktioner til en værdi af i alt 1 mio. kr. - vil virksomheden ifalde en bøde på 250.000 kr. (25 % af transaktionsbeløbet). Har en virksomhed ved ikke at bruge ressourcer på at indføre sikkerhedsforanstaltninger ved oprettelse af depoter til kunder, opnået en besparelse på 1 mio. kr., og er der tale om en virksomhed med en omsætning på mellem 50 og 100 mio. kr., vil bøden skulle udmåles til 3 mio. kr., jf. Folketingstidende, 2018-19, 1. samling, A, L 47 som fremsat, side 44, om stigende procenttillæg. I dette tilfælde fastsættes bøden således til 3 mio. kr. på baggrund af besparelsesprincippet. Hvis der ikke foreligger den fornødne sikkerhed til at udstede et administrativt bødeforelæg, f.eks. fordi det ikke klart kan godtgøres, at de indførte sikkerhedsforanstaltninger

ikke er passende, kan Finanstilsynet efter omstændighederne overveje udstedelse af påbud eller indgivelse af politianmeldelse.

I hvidvasklovens § 14, stk. 4, er der fastsat regler om, at der kan oprettes en midlertidig spilkonto for kunden, uden at kontrollen af kundens identitetsoplysninger er gennemført. Kontrollen af identitetsoplysninger skal i sådanne tilfælde gennemføres hurtigst muligt og senest inden for 30 dage efter registreringen af kunden, jf. 2. pkt.

Et eksempel på en klar overtrædelse af bestemmelsen kan være, at en virksomhed opretter en midlertidig spilkonto, uden at indhentelse af identitetsoplysninger på kunden er gennemført inden 30 dage. Ved overtrædelse af bestemmelsen vil bøden skulle fastsættes efter enten besparelsesprincippet eller transaktionsprincippet, alt efter hvilket beregningsprincip der medfører den højeste bøde. Det betyder, at hvis en virksomhed har oprettet spilkonti til 5 forskellige kunder, som har foretaget i alt 30 transaktioner på i alt 18 mio. kr., vil virksomheden ifalde en bøde på 4,5 mio. kr. (25 % af transaktionsbeløbet). Har en virksomhed ved ikke at bruge ressourcer på at indhente identitetsoplysninger på kunderne ved oprettelse af midlertidige spilkonti opnået en besparelse på 2,5 mio. kr., og er der tale om en virksomhed med en omsætning på mellem 50 og 100 mio. kr., vil bøden skulle udmåles til 7,5 mio. kr., jf. Folketingstidende, 2018-19, 1. samling, A, L 47 som fremsat, side 44, om stigende procenttillæg. I dette tilfælde fastsættes bøden således til 7,5 mio. kr. på baggrund af besparelsesprincippet. Hvis der ikke foreligger den fornødne sikkerhed til at udstede et administrativt bødeforelæg, kan Finanstilsynet efter omstændighederne overveje udstedelse af påbud eller indgivelse af politianmeldelse.

Efter reglen i § 14, stk. 5, er der fastsat en pligt for virksomheder og personer til i visse tilfælde at afbryde eller afvikle en forretningsforbindelse (når kravene i lovens § 11 om kundekendskabsprocedure udtømmende ikke kan opfyldes).

Et eksempel på en klar overtrædelse af bestemmelsen kan være, at en virksomhed ikke har afbrudt og hindret yderligere transaktioner i forhold til en kunde, som der ikke har kunnet gennemføres kundekendskabsprocedurer på. Ved overtrædelse af bestemmelsen vil bøden skulle fastsættes efter enten besparelsesprincippet eller transaktionsprincippet, alt efter hvilket beregningsprincip der medfører den højeste bøde. Det betyder, at hvis en virksomhed ikke har hindret yderligere transaktioner på 15 kunder, hvor der ikke har kunnet gennemføres kundekendskabsprocedurer, og disse kunder har foretaget i alt 45 transaktioner på i alt 11 mio. kr., vil virksomheden ifalde en bøde på 2,75 mio. kr. (25 % af transaktionsbeløbet). Har en virksomhed ved ikke at bruge ressourcer på at afbryde og hindre yderligere transaktioner for kunder, hvor der ikke har kunnet gennemføres kundekendskabsprocedurer, opnået en besparelse på 1,5 mio. kr., og er der tale om en virksomhed med en omsætning på mellem 50 og 100 mio. kr., vil bøden skulle udmåles til 4,5 mio. kr., jf. Folketingstidende, 2018-19, 1. samling, A, L 47 som fremsat, side 44, om stigende procenttillæg. I dette tilfælde fastsættes bøden således til 4,5 mio. kr. på baggrund af besparelsesprincippet. Hvis der ikke foreligger den fornødne sikkerhed til at udstede et administrativt bødeforelæg, kan Finanstilsynet efter omstændighederne overveje udstedelse af påbud eller indgivelse af politianmeldelse.

Efter hvidvasklovens § 15 skal en virksomhed, der bliver bekendt med, at de oplysninger, som er indhentet i medfør af lovens kapitel 3, er utilstrækkelige og ikke kan ajourføres, træffe passende foranstaltninger for at imødegå risikoen for hvidvask og terrorfinansiering, herunder overveje, om forretningsforbindelsen skal afvikles, jf. § 14, stk. 5.

Et eksempel på en klar overtrædelse af bestemmelsen kan være, at virksomheden, trods manglende identifikation af kunden, ikke har truffet nogen foranstaltninger for at imødegå risikoen for hvidvask og terrorfinansiering. Ved overtrædelse af bestemmelsen vil bøden skulle fastsættes efter enten besparelsesprincippet eller transaktionsprincippet, alt efter hvilket beregningsprincip der medfører den højeste bøde. Det betyder, at hvis en virksomhed, hvor det ikke er lykkedes at gennemføre kundekendskabsprocedurer på 25 kunder, har tilbudt disse nye låneprodukter og dermed godkendt 25 transaktioner på 25 mio. kr., vil virksomheden ifalde en bøde på 6,25 mio. kr. (25 % af transaktionsbeløbet). Har en virksomhed ved ikke at bruge ressourcer på at begrænse kunders mulighed for at foretage transaktioner, hvor det ikke er lykkedes at gennemføre kundekendskabsprocedurer, opnået en besparelse på 3,5 mio. kr., og er der tale om en virksomhed med en omsætning på mellem 50 og 100 mio. kr., vil bøden skulle udmåles til 10,5 mio. kr., jf. Folketingstidende, 2018-19, 1. samling, A, L 47 som fremsat, side 44, om stigende procenttillæg. I dette tilfælde fastsættes bøden således til 10,5 mio. kr. på baggrund af besparelsesprincippet. Hvis der ikke foreligger den fornødne sikkerhed til at udstede et administrativt bødeforelæg, kan Finanstilsynet efter omstændighederne overveje udstedelse af påbud eller indgivelse af politianmeldelse.

Hvidvasklovens § 17 indebærer, at virksomheder og personer ud over kravene i § 11 skal gennemføre skærpede kundekendskabsprocedurer, hvor der vurderes at være øget risiko for hvidvask og terrorfinansiering (§ 17, stk. 1), og hvis kunden har hjemsted i et land, der er opført på Europa-Kommissionens liste over lande, hvor der vurderes at være en øget risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme (§ 17, stk. 2).

I lovens bilag 3 opregnes en række faktorer og typer af dokumentation, som kendetegner situationer, der potentielt indebærer en øget risiko for hvidvask og terrorfinansiering. Virksomheder skal således ved vurdering af risiko for hvidvask og terrorfinansiering tage højrisikofaktorer fra bilag 3 samt andre højrisikofaktorer, som skønnes at være relevante, i betragtning.

Et eksempel på en klar overtrædelse af bestemmelsen kan være, at en virksomhed har undladt at gennemføre skærpede kundekendskabsprocedurer i forhold til en kunde, hvor der vurderes at være øget risiko for hvidvask eller terrorfinansiering, fordi kunden er omfattet af en eller flere kunderisikofaktorer, som fremgår af lovens bilag 3. Ved overtrædelse af bestemmelsen vil bøden skulle fastsættes efter enten besparelsesprincippet eller transaktionsprincippet, alt efter hvilket beregningsprincip der medfører den højeste bøde. Det betyder, at hvis en virksomhed ikke har foretaget skærpede kundekendskabsprocedurer på 17 kunder, hvor det vurderes, at der er øget risiko for terrorfinansiering, og disse kunder har foretaget 34 transaktioner på i alt 200.000 kr., vil virksomheden ifalde en bøde på 50.000. kr. (25% af transaktionsbeløbet). Har virksomheden ved ikke at bruge ressourcer på at foretage skærpede kundekendskabsprocedurer på kunder, hvor det er vurderet, at der er øget risiko for terrorfinansiering, opnået en besparelse på 500.000 kr., og er der tale om en virksomhed med en omsætning på mellem 50 og 100 mio. kr., vil bøden skulle udmåles til 1,5 mio. kr., jf. Folketingstidende, 2018-19, 1. samling, A, L 47 som fremsat, side 44, om stigende procenttillæg. I dette tilfælde fastsættes bøden således til 1,5 mio. kr. på baggrund af besparelsesprincippet. Hvis der ikke foreligger den fornødne sikkerhed til at udstede et administrativt bødeforelæg, kan Finanstilsynet efter omstændighederne overveje udstedelse af påbud eller indgivelse af politianmeldelse.

Et eksempel på en klar overtrædelse af bestemmelsen i stk. 2 kan være, at en virksomhed har undladt at gennemføre skærpede kundekendskabsprocedurer, hvor kunden har hjemsted i et land, der er opført på Kommissionens liste over højrisikotredjelande. Ved overtrædelse af bestemmelsen vil bøden skulle

fastsættes efter enten besparelsesprincippet eller transaktionsprincippet, alt efter hvilket beregningsprincip der medfører den højeste bøde. Det betyder, at hvis en virksomhed ikke har foretaget skærpede kundekendskabsprocedurer på 18 kunder, som har hjemsted i højrisikotredjelande, og disse kunder har foretaget 20 transaktioner på i alt 25 mio. kr., vil virksomheden ifalde en bøde på 6,25 mio. kr. (25 % af transaktionsbeløbet). Har virksomheden ved ikke at bruge ressourcer på at foretage skærpede kundekendskabsprocedurer på kunder, som har hjemsted i højrisikotredjelande, opnået en besparelse på 4 mio. kr., og er der tale om en virksomhed med en omsætning på mellem 50 og 100 mio. kr., vil bøden skulle udmåles til 12 mio. kr., jf. Folketingstidende, 2018-19, 1. samling, A, L 47 som fremsat, side 44, om stigende procenttillæg. I dette tilfælde fastsættes bøden således til 12. mio. kr. på baggrund af besparelsesprincippet. Hvis der ikke foreligger den fornødne sikkerhed til at udstede et administrativt bødeforelæg, kan Finanstilsynet efter omstændighederne overveje udstedelse af påbud eller indgivelse af politianmeldelse.

Hvidvasklovens § 18 fastsætter regler og foranstaltninger i forhold til politisk eksponerede personer. Det indebærer regler om, at en virksomhed skal have procedurer til at afgøre, om kunden mv. er en politisk eksponeret person (§ 18, stk. 1), at virksomheden skal træffe passende foranstaltninger til at fastslå oprindelsen af midler og formuer, der er omfattet af forretningsforbindelsen eller transaktionen (§ 18, stk. 2). Det indebærer endvidere regler om godkendelse af etablering og videreførelse af forretningsforbindelser med en politisk eksponeret person (§ 18, stk. 3), skærpet overvågning af en forretningsforbindelse med en politisk eksponeret person (§ 18, stk. 4), sikring af omstændigheder vedrørende forsikringsforhold, hvor en begunstiget i henhold til en forsikringspolice er en politisk eksponeret person (§ 18, stk. 5) og vurdering af risiko, når en politisk eksponeret person ophører med at være en politisk eksponeret person (§ 18, stk. 6).

Et eksempel på en klar overtrædelse af bestemmelsen i stk. 1 kan være, at en virksomhed ikke har procedurer til at afgøre, om en kunde er en politisk eksponeret person. Som udgangspunkt antages det, at en bøde vil skulle udmåles efter princippet om graduerede minimumsbøder (standardbøder). Hvis der således er tale om en virksomhed med f.eks. en årlig nettoomsætning på over 10 mia. kr., vil der således skulle udmåles en minimumsbøde på 400.000 kr., jf. Folketingstidende, 2018-19, 1. samling, A, L 47 som fremsat, side 44. Hvis der ikke foreligger den fornødne sikkerhed til at udstede et administrativt bødeforelæg, kan Finanstilsynet efter omstændighederne overveje udstedelse af påbud eller indgivelse af politianmeldelse.

Et eksempel på en klar overtrædelse af bestemmelsen i stk. 2 kan være, at en virksomhed i en situation, hvor kunden er en politisk eksponeret person, ikke har indhentet oplysninger om kunden ud fra en risikovurdering af kunden, f.eks. kundens bopæl, kundens stilling, det produkt, som kunden har valgt mv. med henblik på at fastslå, hvor kundens midler kommer fra. Ved overtrædelse af bestemmelsen vil bøden skulle fastsættes efter enten besparelsesprincippet eller transaktionsprincippet, alt efter hvilket beregningsprincip der medfører den højeste bøde. Det betyder, at hvis en virksomhed ikke har fastslået midlernes oprindelse på midler, som tilhører syv kunder, der er politisk eksponerede personer, og disse kunder har foretaget 20 transaktioner på i alt 7 mio. kr., vil virksomheden ifalde en bøde på 1,75 mio. kr. (25 % af transaktionsbeløbet). Har virksomheden ved ikke at bruge ressourcer på at fastslå oprindelsen på midler tilhørende politisk eksponerede personer opnået en besparelse på 2 mio. kr., og er der tale om en virksomhed med en omsætning på mellem 50 og 100 mio. kr., vil bøden skulle udmåles til 6 mio. kr., jf. Folketingstidende, 2018-19, 1. samling, A, L 47 som fremsat, side 44, om stigende procenttillæg. I dette tilfælde fastsættes bøden således til 6 mio. kr. på baggrund af besparelsesprincippet. Hvis der ikke

foreligger den fornødne sikkerhed til at udstede et administrativt bødeforelæg kan Finanstilsynet efter omstændighederne overveje udstedelse af påbud eller indgivelse af politianmeldelse.

Et eksempel på en klar overtrædelse af bestemmelsen i stk. 3 kan være, at den hvidvaskansvarlige ikke har godkendt etablering af en forretningsforbindelse med en politisk eksponeret person. Ved overtrædelse af bestemmelsen vil bøden skulle fastsættes efter enten besparelsesprincippet eller transaktionsprincippet, alt efter hvilket beregningsprincip, der medfører den højeste bøde. Det betyder, at er der ikke sket godkendelse af etablering af forretningsforbindelser med 10 politisk eksponerede personer, som har foretaget 50 konkrete transaktioner for f.eks. i alt 5 mio. kr., vil virksomheden efter transaktionsprincippet imidlertid ifalde en bøde på 1,25 mio. kr. Hvis virksomheden ved ikke at bruge ressourcer på at godkende etablering af forretningsforbindelser med politisk eksponerede personer har opnået en besparelse på 400.000 kr., og er der tale om en virksomhed med en omsætning på mellem 50 og 100 mio. kr., vil bøden skulle udmåles til 1,2 mio. kr., jf. Folketingstidende, 2018-19, 1. samling, A, L 47 som fremsat, side 44, om stigende procenttillæg. I dette tilfælde fastsættes bøden således til 1,25 mio. kr. på baggrund af transaktionsprincippet (25 % af transaktionsbeløbet). Hvis der ikke foreligger den fornødne sikkerhed til at udstede et administrativt bødeforelæg, kan Finanstilsynet efter omstændighederne overveje udstedelse af påbud eller indgivelse af politianmeldelse.

Et eksempel på en klar overtrædelse af bestemmelsen i stk. 4 kan være, at virksomheden ikke har foretaget risikovurdering af forretningsforbindelsen og heller ikke har iværksat nogen tiltag for at skærpe overvågningen af denne, hvor der er tale om en politisk eksponeret person. Ved overtrædelse af bestemmelsen er det klare udgangspunkt, at bøden udmåles på baggrund af transaktionsprincippet. Det betyder, at hvis en virksomhed ikke har foretaget skærpet overvågning af fem kunder, som er politisk eksponerede personer, og disse gennemfører fem transaktioner på i alt 800.000 kr., vil virksomheden ifalde en bøde på 200.000 kr. (25 % af transaktionsbeløbet). Hvis der ikke foreligger den fornødne sikkerhed til at udstede et administrativt bødeforelæg, kan Finanstilsynet efter omstændighederne overveje udstedelse af påbud eller indgivelse af politianmeldelse.

Et eksempel på en klar overtrædelse af bestemmelsen i stk. 5 kan være, at virksomheden ikke har foretaget en nærmere undersøgelse af forretningsforbindelsen med forsikringstager, når den begunstigede er en politisk eksponeret person. Ved overtrædelse af bestemmelsen vil bøden skulle fastsættes efter enten besparelsesprincippet eller transaktionsprincippet, alt efter hvilket beregningsprincip der medfører den højeste bøde. Det betyder, at hvis en virksomhed ikke har undersøgt forretningsforbindelsen med en forsikringstager nærmere, når den begunstigede er en politisk eksponeret person, i fem tilfælde, og der foretages 10 transaktioner til de begunstigede på i alt 12 mio. kr., vil virksomheden ifalde en bøde på 3 mio. kr. (25 % af transaktionsbeløbet). Har virksomheden ved ikke at bruge ressourcer på at undersøge forretningsforbindelser med forsikringstagere nærmere, når disse begunstigede er politisk eksponerede personer, opnået en besparelse på 2 mio. kr., og er der tale om en virksomhed med en omsætning på mellem 50 og 100 mio. kr., vil bøden skulle udmåles til 6 mio. kr., jf. Folketingstidende, 2018-19, 1. samling, A, L 47 som fremsat, side 44, om stigende procenttillæg. I dette tilfælde fastsættes bøden således til 6 mio. kr. på baggrund af besparelsesprincippet. Hvis der ikke foreligger den fornødne sikkerhed til at udstede et administrativt bødeforelæg, kan Finanstilsynet efter omstændighederne overveje udstedelse af påbud eller indgivelse af politianmeldelse.

Et eksempel på en klar overtrædelse af bestemmelsen i stk. 6 kan være, at en virksomhed i de efterfølgende mindst 12 måneder har undladt at vurdere, hvorvidt en kunde, der er ophørt med at være en politisk eksponeret person, fortsat skal behandles som en højrisikokunde. Ved overtrædelse af bestemmelsen vil

bøden skulle fastsættes efter enten besparelsesprincippet eller transaktionsprincippet, alt efter hvilket beregningsprincip der medfører den højeste bøde. Det betyder, at hvis en virksomhed ikke har vurderet, om 10 tidligere politisk eksponerede personer fortsat skal behandles som højrisikokunder, og disse foretager 30 transaktioner på i alt 9 mio. kr., vil virksomheden ifalde en bøde på 2,25 mio. kr. (25 % af transaktionsbeløbet). Har virksomheden ved ikke at bruge ressourcer på at undersøge om tidligere politisk eksponerede personer fortsat skal behandles som højrisikokunder opnået en besparelse på 1,7 mio. kr., og er der tale om en virksomhed med en omsætning på mellem 50 og 100 mio. kr., vil bøden skulle udmåles til 5,1 mio. kr., jf. Folketingstidende, 2018-19, 1. samling, A, L 47 som fremsat, side 44, om stigende procenttillæg. I dette tilfælde fastsættes bøden således til 5,1 mio. kr. på baggrund af besparelsesprincippet. Hvis der ikke foreligger den fornødne sikkerhed til at udstede et administrativt bødeforelæg, f.eks. fordi det ikke klart kan godtgøres, at virksomheden har undladt at vurdere, om kunden fortsat skal anses som højrisikokunde, kan Finanstilsynet efter omstændighederne overveje udstedelse af påbud eller indgivelse af politianmeldelse.

Hvidvaskloven § 19, stk. 1, indeholder regler om skærpede kundekendskabskrav i forhold til grænseoverskridende korrespondentforbindelser, hvorefter visse virksomheder skal iagttage en række skærpede foranstaltninger ud over kravene i hvidvasklovens § 11, før de etablerer en sådan grænseoverskridende korrespondentforbindelse. I § 19, stk. 1, opremses således en række yderligere kundekendskabsprocedurer. Hvidvasklovens § 19, stk. 2, omhandler krav til kundekendskabsprocedurer til en korrespondentforbindelse ved en korrespondentforbindelses kundes direkte adgang til at disponere over midler, som indestår på en såkaldt "gennemstrømningskonto".

Et eksempel på en klar overtrædelse af bestemmelsen i stk. 1 kan være, at en virksomhed ikke overholder de skærpede krav til kundekendskab, f.eks. at man skal opnå kendskab til respondentforbindelsens virksomhed, herunder dennes forretningsmodel og kundebase samt forretningsforbindelsens formål og omfang, når man etablerer en korrespondentforbindelse i et tredjeland. Ved overtrædelse af bestemmelsen vil bøden skulle fastsættes efter enten besparelsesprincippet eller transaktionsprincippet, alt efter hvilket beregningsprincip der medfører den højeste bøde. Det betyder, at hvis en virksomhed ikke har opnået kendskab til otte respondentforbindelsers virksomhed, men alligevel gennemført 12 transaktioner på i alt 10 mio. kr. til disse, vil virksomheden ifalde en bøde på 2,5 mio. kr. (25 % af transaktionsbeløbet). Har virksomheden ved ikke at bruge ressourcer på at opnå kendskab respondentforbindelsers virksomheder opnået en besparelse på 1,5 mio. kr., og er der tale om en virksomhed med en omsætning på mellem 50 og 100 mio. kr., vil bøden skulle udmåles til 4,5 mio. kr., jf. Folketingstidende, 2018-19, 1. samling, A, L 47 som fremsat, side 44, om stigende procenttillæg. I dette tilfælde fastsættes bøden således til 4,5 mio. kr. på baggrund af besparelsesprincippet. Hvis der ikke foreligger den fornødne sikkerhed til at udstede et administrativt bødeforelæg, kan Finanstilsynet efter omstændighederne overveje udstedelse af påbud eller indgivelse af politianmeldelse.

Et eksempel på en klar overtrædelse af bestemmelsen i stk. 2 kan være, at virksomheden (korrespondentbanken) ikke har sikret sig, at den udenlandske virksomhed (respondentforbindelsen) har gennemført kundekendskabsprocedurer på en kunde, der har direkte adgang til midler i korrespondentbanken. Ved overtrædelse af bestemmelsen vil bøden skulle fastsættes efter enten besparelsesprincippet eller transaktionsprincippet, alt efter hvilket beregningsprincip der medfører den højeste bøde. Det betyder, at hvis en virksomhed i ni tilfælde ikke har sikret sig, at respondentforbindelsen har gennemført kundekendskabsprocedurer på sine kunder, og kunderne foretager transaktioner via virksomheden på i alt 2 mio. kr., vil virksomheden i falde en bøde på 500.000 kr. (25 % af transaktionsbeløbet). Har virksomheden, ved ikke at bruge ressourcer på at sikre sig, at respondentforbindelser har gennemført kundekendskabsprocedurer

på sine kunder, opnået en besparelse på 700.000. kr., og er der tale om en virksomhed med en omsætning på mellem 50 og 100 mio. kr., vil bøden skulle udmåles til 2,1 mio. kr., jf. Folketingstidende, 2018-19, 1. samling, A, L 47 som fremsat, side 44, om stigende procenttillæg. I dette tilfælde fastsættes bøden således til 2,1 mio. kr. på baggrund af besparelsesprincippet. Hvis der ikke foreligger den fornødne sikkerhed til at udstede et administrativt bødeforelæg, kan Finanstilsynet efter omstændighederne overveje udstedelse af påbud eller indgivelse af politianmeldelse.

Efter hvidvasklovens § 20 må virksomheder ikke indgå eller opretholde en korrespondentforbindelse med et tomt bankselskab (stk. 1), og virksomheder skal træffe rimelige foranstaltninger for at undgå at etablere korrespondentforbindelser med virksomheder, hvor der foreligger offentligt tilgængelige oplysninger om, at respondentforbindelsen lader tomme bankselskaber anvende respondentforbindelsens konti (stk. 2).

Et eksempel på en klar overtrædelse af bestemmelsen i stk. 1 kan være, at virksomheden indgår en korrespondentforbindelse med et tomt bankselskab, som defineret i denne lovs § 2, stk. 11. Ved overtrædelse af bestemmelsen er det klare udgangspunkt, at en bøde vil skulle udmåles efter princippet om graduerede minimumsbøder (standardbøder). Hvis der således er tale om en virksomhed med f.eks. en årlig nettoomsætning på 50-100 mio. kr., vil der således skulle udmåles en minimumsbøde på 75.000 kr., jf. Folketingstidende, 2018-19, 1. samling, A, L 47 som fremsat, side 44. Hvis der ikke foreligger den fornødne sikkerhed til at udstede et administrativt bødeforelæg, kan Finanstilsynet efter omstændighederne overveje udstedelse af påbud eller indgivelse af politianmeldelse.

Et eksempel på en klar overtrædelse af bestemmelsen i stk. 2 kan være, at virksomheden ikke har truffet nogen foranstaltninger for at undgå at etablere korrespondentforbindelse med en virksomhed, hvor der foreligger offentligt tilgængelige oplysninger om, at respondentforbindelsen lader tomme bankselskaber anvende respondentforbindelsens konti. Ved overtrædelse af bestemmelsen vil bøden skulle fastsættes efter enten besparelsesprincippet eller transaktionsprincippet, alt efter hvilket beregningsprincip der medfører den højeste bøde. Det betyder, at sker der ikke afdækning af 10 konkrete transaktioner for f.eks. i alt 2 mio. kr., vil virksomheden efter transaktionsprincippet ifalde en bøde på 500.000 kr. Hvis virksomheden ved ikke at bruge ressourcer på at undersøge de tilgængelige oplysninger om respondentforbindelsen har opnået en besparelse på 100.000 kr., og er der tale om en virksomhed med en omsætning på mellem 50 og 100 mio. kr., vil bøden skulle udmåles til 300.000 kr., jf. Folketingstidende, 2018-19, 1. samling, A, L 47 som fremsat, side 44, om stigende procenttillæg. I dette tilfælde fastsættes bøden således til 500.000 kr. på baggrund af transaktionsprincippet (25 % af transaktionsbeløbet). Hvis der ikke foreligger den fornødne sikkerhed til at udstede et administrativt bødeforelæg, kan Finanstilsynet efter omstændighederne overveje udstedelse af påbud eller indgivelse af politianmeldelse.

Hvidvasklovens fjerde kapitel vedrører regler om bistand fra tredjemand. I hvidvasklovens § 22 er der således fastsat regler om, at i tilfælde af sådan bistand fra tredjemand, skal virksomheder og personer omfattet af hvidvaskloven indhente tilstrækkelige oplysninger om tredjemand til at kunne lægge til grund, at denne opfylder kravene til kundekendskabsprocedurer og opbevaring af oplysninger. Hvidvasklovens § 22, stk. 3, indeholder regler om, at virksomheder og personer skal sikre, at tredjemand forpligter sig til efter anmodning straks at fremsende kopi af identitets- og kontroloplysninger om kunden eller den reelle ejer samt anden relevant dokumentation.

Et eksempel på en klar overtrædelse af bestemmelsen i stk. 2 kan være, at virksomheden, når denne har overladt indhentelse af kundekendskabsoplysninger til tredjemand, ikke har indhentet nogen oplysninger om tredjemand til at kunne lægge til grund, at denne opfylder kravene i 4. hvidvaskdirektiv til kunde-

kendskabsprocedurer og opbevaring af oplysninger. Ved overtrædelse af bestemmelsen vil bøden skulle fastsættes efter enten besparelsesprincippet eller transaktionsprincippet, alt efter hvilket beregningsprincip der medfører den højeste bøde. Det betyder, at har virksomheden ikke indhentet oplysninger om tredjemand, jf. eksemplet ovenfor, som har indhentet kundekendskabsoplysninger på 10 konkrete kunder, der har foretaget transaktioner for f.eks. i alt 1 mio. kr., vil virksomheden efter transaktionsprincippet ifalde en bøde på 250.000 kr. Har virksomheden ved ikke at bruge ressourcer på at indhente og vurdere de fornødne oplysninger fra tredjemand opnået en besparelse på 3 mio. kr., og er der tale om en virksomhed med en omsætning på mellem 50 og 100 mio. kr., vil bøden skulle udmåles til 9 mio. kr., jf. Folketingstidende, 2018-19, 1. samling, A, L 47 som fremsat, side 44, om stigende procenttillæg. I dette tilfælde fastsættes bøden således til 9 mio. kr. på baggrund af besparelsesprincippet. Hvis der ikke foreligger den fornødne sikkerhed til at udstede et administrativt bødeforelæg, kan Finanstilsynet efter omstændighederne overveje udstedelse af påbud eller indgivelse af politianmeldelse.

Et eksempel på en klar overtrædelse af bestemmelsen i stk. 3 kan være, at virksomheden ikke har sikret sig, at tredjemand har forpligtet sig til, efter anmodning fra virksomheden, straks at fremsende identitetsoplysninger om kunden. Ved overtrædelse af bestemmelsen vil bøden skulle fastsættes efter enten besparelsesprincippet eller transaktionsprincippet, alt efter hvilket beregningsprincip der medfører den højeste bøde. Det betyder, at har virksomheden ikke sikret sig, at tredjemand er forpligtet til straks på anmodning at fremsende identitetsoplysninger på 15 konkrete kunder, som har foretaget transaktioner for f.eks. i alt 10 mio. kr., vil virksomheden efter transaktionsprincippet ifalde en bøde på 2,5 mio. kr. (25 % af transaktionsbeløbet). Hvis virksomheden ved ikke at bruge ressourcer på at sikre, at tredjemænd er forpligtet til straks på anmodning at fremsende identitetsoplysninger, har opnået en besparelse på 8 mio. kr., og er der tale om en virksomhed med en omsætning på mellem 50 og 100 mio. kr., vil bøden skulle udmåles til 24 mio. kr., jf. Folketingstidende, 2018-19, 1. samling, A, L 47 som fremsat, side 44, om stigende procenttillæg. I dette tilfælde fastsættes bøden således til 24 mio. kr. på baggrund af besparelsesprincippet. Hvis der ikke foreligger den fornødne sikkerhed til at udstede et administrativt bødeforelæg, kan Finanstilsynet efter omstændighederne overveje udstedelse af påbud eller indgivelse af politianmeldelse.

Hvidvasklovens § 24 omhandler anvendelse af outsourcing til opfyldelse af kravene efter loven. I § 24, stk. 1, 2. pkt., er der fastsat regler om, at det er en betingelse for outsourcing, at virksomheder eller personer inden indgåelse af en aftale om outsourcing sikrer sig, at leverandøren har den fornødne evne og kapacitet til at varetage opgaven på en tilfredsstillende måde, og at leverandøren har de fornødne tilladelser til at påtage sig opgaven.

Et eksempel på en klar overtrædelse af bestemmelsen i stk. 1, 2. pkt., kan være, at en virksomhed, som har indgået en kontrakt om outsourcing, ikke inden aftalens indgåelse har sikret sig, at leverandøren f.eks. har den fornødne evne og kapacitet til at varetage opgaven. Ved overtrædelse af bestemmelsen vil bøden skulle fastsættes efter enten besparelsesprincippet eller transaktionsprincippet, alt efter hvilket beregningsprincip der medfører den højeste bøde. Det betyder, at har virksomheden ikke sikret sig, at leverandøren kan varetage opgaven, og denne har indhentet kundekendskabsoplysninger på 35 konkrete kunder, som har foretaget transaktioner for f.eks. i alt 12 mio. kr., vil virksomheden efter transaktionsprincippet ifalde en bøde på 3 mio. kr. (25 % af transaktionsbeløbet). Hvis virksomheden ved ikke at bruge ressourcer på at sikre sig, at leverandører kan varetage opgaven, har opnået en besparelse på 11 mio. kr., og er der tale om en virksomhed med en omsætning på mellem 50 og 100 mio. kr., vil bøden skulle udmåles til 33 mio. kr., jf. Folketingstidende, 2018-19, 1. samling, A, L 47 som fremsat, side 44, om stigende procenttillæg. I dette tilfælde fastsættes bøden således til 33 mio. kr. på baggrund af

besparelsesprincippet. Hvis der ikke foreligger den fornødne sikkerhed til at udstede et administrativt bødeforelæg, kan Finanstilsynet efter omstændighederne overveje udstedelse af påbud eller indgivelse af politianmeldelse.

Hvidvasklovens § 24, stk. 2, indeholder regler om, at personen eller virksomheden under aftalens løbetid skal føre løbende kontrol med, at leverandøren lever op til forpligtelserne, og på baggrund heraf løbende vurdere forsvarligheden af outsourcingaftalen.

En klar overtrædelse af bestemmelsen kan f.eks. være, at virksomheden ikke fører kontrol med, om leverandøren lever op til forpligtelserne, som er fastsat i aftalen mellem virksomheden og leverandøren. Et andet eksempel kan være, at virksomheden ikke fører kontrol med, at leverandøren udfører kundekendskabsprocedurer i overensstemmelse med hvidvasklovens regler. Ved overtrædelse af bestemmelsen vil bøden skulle fastsættes efter enten besparelsesprincippet eller transaktionsprincippet, alt efter hvilket beregningsprincip der medfører den højeste bøde. Det betyder, at har en virksomhed ved ikke at have den fornødne kontrol med, at leverandøren udfører kundekendskabsprocedurer på 30 konkrete transaktioner på i alt 400.000 kr., vil virksomheden ifalde en bøde på 100.000 kr. (25 % af transaktionsbeløbet. Har virksomheden ved ikke at bruge ressourcer på at føre den fornødne kontrol med leverandøren opnået en besparelse på 200.000 kr., og er der tale om en virksomhed med en omsætning på mellem 50 og 100 mio. kr., vil bøden skulle udmåles til 600.000. kr., jf. Folketingstidende, 2018-19, 1. samling, A, L 47 som fremsat, side 44, om stigende procenttillæg. I dette tilfælde fastsættes bøden således til 600.000 kr. på baggrund af besparelsesprincippet. Hvis der ikke foreligger den fornødne sikkerhed til at udstede et administrativt bødeforelæg, kan Finanstilsynet efter omstændighederne overveje udstedelse af påbud eller indgivelse af politianmeldelse.

Efter hvidvasklovens § 24, stk. 3, kan forpligtelsen til at udpege en person med fuldmagt efter lovens § 7, stk. 2, ikke outsources.

Et eksempel på en klar overtrædelse af bestemmelsen i stk. 3 kan være, at virksomheden har overladt funktionen som hvidvaskansvarlig til en medarbejder i den virksomhed, som der er outsourcet til. Ved overtrædelse af bestemmelsen vil bøden skulle fastsættes efter enten besparelsesprincippet eller transaktionsprincippet, alt efter hvilket beregningsprincip der medfører den højeste bøde. Det betyder, at hvis en virksomhed har overladt funktionen som hvidvaskansvarlig til en medarbejder i den virksomhed, der er outsourcet til, som har forestået 30 konkrete transaktioner på i alt 3 mio. kr., vil virksomheden ifalde en bøde på 750.000 kr. (25 % af transaktionsbeløbet). Har virksomheden ved at overlade funktionen som hvidvaskansvarlig til en ansat i den virksomhed, der er outsourcet til, opnået en besparelse på 2 mio. kr., og er der tale om en virksomhed med en omsætning på mellem 50 og 100 mio. kr., vil bøden skulle udmåles til 6 mio. kr., jf. Folketingstidende, 2018-19, 1. samling, A, L 47 som fremsat, side 44, om stigende procenttillæg. I dette tilfælde fastsættes bøden således til 6 mio. kr. på baggrund af besparelsesprincippet. Hvis der ikke foreligger den fornødne sikkerhed til at udstede et administrativt bødeforelæg, kan Finanstilsynet efter omstændighederne overveje udstedelse af påbud eller indgivelse af politianmeldelse

I hvidvasklovens femte kapitel er der fastsat regler om undersøgelses- og noteringspligt for virksomheder og personer omfattet af hvidvaskloven. I § 25, stk. 1, er der fastsat regler om, at virksomheden skal undersøge baggrunden for og formålet med alle komplekse og usædvanligt store transaktioner samt alle usædvanlige transaktionsmønstre og aktiviteter, der ikke har et klart økonomisk eller påviseligt lovligt formål med henblik på at fastslå, om der er mistanke om eller rimelig grund til at formode, at disse

har eller har haft tilknytning til hvidvask eller finansiering af terrorisme. Virksomheder skal endvidere, hvor det er relevant, udvide overvågningen af kunden med det formål at afgøre, om transaktionerne eller aktiviteterne forekommer mistænkelige. Efter hvidvasklovens § 25, stk. 2, skal resultaterne af en undersøgelse noteres og opbevares.

Et eksempel på en klar overtrædelse af bestemmelsen i stk. 1 kan være, at en virksomhed undlader at undersøge en transaktion, som fraviger forretningsforbindelsens normale transaktionsmønster. Kunden modtager f.eks. 200.000 USD og til sammenligning modtager kunden alene 20.000 kr. i månedlig lønudbetaling. Beløbet modtages i øvrigt fra en person i et tredjeland, som kunden ikke i øvrigt ses at modtage betalinger fra. Ved overtrædelse af bestemmelsen er det klare udgangspunkt, at bøden udmåles på baggrund af transaktionsprincippet. Det betyder, at hvis en virksomhed på 10 konkrete transaktioner på i alt 20 mio. kr. har overtrådt kravene i hvidvaskloven, vil virksomheden ifalde en bøde på 5 mio. kr. (25 % af transaktionsbeløbet). Hvis der ikke foreligger den fornødne sikkerhed til at udstede et administrativt bødeforelæg, kan Finanstilsynet efter omstændighederne overveje udstedelse af påbud eller indgivelse af politianmeldelse.

Et eksempel på en klar overtrædelse af bestemmelsen i stk. 2 kan være, at en virksomhed generelt undlader at notere resultatet af undersøgelser i henhold til § 25, stk. 1. Ved overtrædelse af bestemmelsen er det klare udgangspunkt, at bøden udmåles på baggrund af transaktionsprincippet. Det betyder, at hvis en virksomhed på konkrete transaktioner på i alt 4 mio. kr. har overtrådt kravene i hvidvaskloven, vil virksomheden ifalde en bøde på 1 mio. kr. (25 % af transaktionsbeløbet). Hvis der ikke foreligger den fornødne sikkerhed til at udstede et administrativt bødeforelæg, kan Finanstilsynet efter omstændighederne overveje udstedelse af påbud eller indgivelse af politianmeldelse.

I medfør af hvidvasklovens § 26 er der fastsat en pligt til at give underretning til Hvidvasksekretariatet, og for medlemmer af Advokatsamfundet til sekretariatet for Advokatsamfundet, om mistænkelige transaktioner eller aktiviteter, hvis virksomheden er vidende om, har mistanke om eller rimelig grund til at formode, at en transaktion, midler eller en aktivitet har eller har haft tilknytning til hvidvask eller finansiering af terrorisme.

Et eksempel på en klar overtrædelse af bestemmelsen kan være, at en virksomhed undlader at indgive underretning til Hvidvasksekretariatet i en situation, hvor en kunde, som har en lønkonto med en månedlig indkomst på 20.000 kr., modtager f.eks. 200.000 USD fra en person bosat i et højrisikotredjeland, og kunden ikke efterfølgende kan og vil forklare baggrunden for overførslen og dokumentere midlernes oprindelse. Et andet eksempel kan være, at virksomheden ikke sikrer, at underretning sker omgående efter, at mistanken om hvidvask eller terrorfinansiering er opstået og ikke har kunnet afkræftes ved undersøgelse efter § 25, stk. 1. Ved overtrædelse af bestemmelsen er det klare udgangspunkt, at bøden udmåles på baggrund af transaktionsprincippet. Det betyder, hvis en virksomhed i 10 tilfælde har undladt af foretage underretning til Hvidvasksekretariatet, men blot foretager de 10 transaktioner på i alt 19 mio. kr., vil virksomheden i falde en bøde på 4,75 mio. kr. (25 % af transaktionsbeløbet). Hvis der ikke foreligger den fornødne sikkerhed til at udstede et administrativt bødeforelæg, kan Finanstilsynet efter omstændighederne overveje udstedelse af påbud eller indgivelse af politianmeldelse.

Efter hvidvasklovens § 26, stk. 3, skal virksomheder eller personer undlade at gennemføre transaktioner, indtil der er sket underretning, hvis de har viden om, mistanke om eller rimelig grund til at formode, at transaktionen har tilknytning til hvidvask, og transaktionen ikke allerede er gennemført. I visse tilfælde kan underretning i stedet indgives omgående efter gennemførelsen af transaktionen, jf. § 26, stk. 3, 3. pkt.

Et eksempel på en klar overtrædelse af bestemmelsen kan være, at en virksomhed har gennemført en transaktion, inden der er sket underretning til Hvidvasksekretariatet, i en situation, hvor virksomheden allerede har mistanke om, at transaktionen har tilknytning til hvidvask eller terrorfinansiering, fordi kunden ikke kan redegøre for oprindelsen af de midler, som ønskes overført til en tredjemand. Ved overtrædelse af bestemmelsen er det klare udgangspunkt, at bøden udmåles på baggrund af transaktionsprincippet. Det betyder, at hvis en virksomhed i 20 tilfælde, hvor der er mistanke om hvidvask, har gennemført transaktioner på i alt 16 mio. kr., inden der er sket underretning til Hvidvasksekretariatet, vil virksomheden ifalde en bøde på 4 mio. kr. (25 % af transaktionsbeløbet). Hvis der ikke foreligger den fornødne sikkerhed til at udstede et administrativt bødeforelæg, kan Finanstilsynet efter omstændighederne overveje udstedelse af påbud eller indgivelse af politianmeldelse.

I § 26, stk. 4, 1. pkt., er der fastsat regler om, at virksomheder og personer skal undlade at gennemføre transaktioner, indtil der er sket underretning efter § 26, stk. 1, og de har indhentet godkendelse fra Hvidvasksekretariatet, hvis de har viden om, mistanke om eller rimelig grund til at formode, at transaktionen vedrører finansiering af terrorisme.

Et eksempel på en klar overtrædelse af bestemmelsen kan være, at en virksomhed har gennemført transaktioner, hvor virksomheden på baggrund af den atypiske karakter af transaktionerne i forhold til det normale kundeforhold, har mistanke om finansiering af terrorisme pga. beløbenes størrelse, og fordi transaktionens modtager er en person bosat i et højrisikotredjeland. Ved overtrædelse af bestemmelsen er det klare udgangspunkt, at bøden udmåles på baggrund af transaktionsprincippet. Det betyder, at hvis en virksomhed ikke, forinden der er sket underretning efter § 26, stk. 1, og godkendelse er indhentet fra Hvidvasksekretariatet, afventer at gennemføre de pågældende transaktioner, men blot gennemfører transaktionerne, og der er tale om i alt 10 konkrete transaktioner på i alt 12 mio. kr., vil virksomheden i falde en bøde på 3 mio. kr. (25 % af transaktionsbeløbet). Hvis der ikke foreligger den fornødne sikkerhed til at udstede et administrativt bødeforelæg, kan Finanstilsynet efter omstændighederne overveje udstedelse af påbud eller indgivelse af politianmeldelse.

Hvidvasklovens sjette kapitel indeholder regler om grænseoverskridende virksomhed m.v. Efter § 31, stk. 1, skal virksomheder, der driver virksomhed i et andet EU- eller EØS-land sikre, at den etablerede virksomhed overholder de nationale bestemmelser i det pågældende land om hvidvask og finansiering af terrorisme.

Et eksempel på en klar overtrædelse af bestemmelsen kan være, at modervirksomheden ikke har foretaget kontrol af, om et datterselskab i et andet EU-land har politikker og procedurer, som lever op til kravene i værtslandets hvidvasklov. Ved overtrædelse af bestemmelsen vil bøden skulle fastsættes efter enten besparelsesprincippet eller transaktionsprincippet, alt efter hvilket beregningsprincip, der medfører den højeste bøde. Det betyder, at har et datterselskab i en periode uden fornøden kontrol med politikker og procedurer eksempelvis ikke været opmærksom på rækkevidden af pligten til at undersøge mistænkelige transaktioner og derfor undladt på fuldt tilstrækkelig vis at undersøge mistænkelige transaktioner til en værdi af 1 milliard kroner, vil modervirksomheden ifalde en bøde på 250 mio. kr. I dette tilfælde udmåles bøden efter transaktionsprincippet (25 % af transaktionerne). Hvis virksomheden ved ikke at bruge ressourcer på at være opmærksom på rækkevidden af pligten til at undersøge mistænkelige transaktioner har opnået en besparelse på 28 mio. kr., og er der tale om en virksomhed med en omsætning på mellem 50 og 100 mio. kr., vil bøden skulle udmåles til 84 mio. kr., jf. Folketingstidende, 2018-19, 1. samling, A, L 47 som fremsat, side 44, om stigende procenttillæg. I dette tilfælde fastsættes bøden

således til 250 mio. kr. på baggrund af transaktionsprincippet (25 % af transaktionsbeløbet). Hvis der ikke foreligger den fornødne sikkerhed til at udstede et administrativt bødeforelæg, kan Finanstilsynet efter omstændighederne overveje udstedelse af påbud eller indgivelse af politianmeldelse.

Efter § 31, stk. 2, er der fastsat regler om, at virksomheder, der har filialer eller majoritetsejede datterselskaber, der er etableret i et andet land end et EU- eller EØS-land, hvor kravene til bekæmpelse af hvidvask og finansiering af terrorisme er lempeligere end kravene i (den danske) hvidvasklov, skal sikre, at filialen eller det majoritetsejede datterselskab opfylder de krav, der stilles til virksomheden i henhold til hvidvaskloven og krav om databeskyttelse, i det omfang det ikke strider mod national ret i det land, hvor filialen eller det majoritetsejede datterselskab er etableret.

Et eksempel på en klar overtrædelse af bestemmelsen kan være, at modervirksomheden ikke har foretaget kontrol af, om et datterselskab i et tredjeland har politikker og procedurer, som lever op til kravene i den danske hvidvasklov. Sikring af overholdelse af kravene i den danske hvidvasklov kan f.eks. ske ved, at moderselskabet kontrollerer, at datterselskabets eller filialens politikker, procedurer og kontroller til forebyggelse af hvidvask og terrorfinansiering overholder den danske hvidvasklov, at der udtages stikprøver på etablerede kunder og foretages kontrolbesøg i virksomhederne mv. Manglende sikring af overholdelse af kravene i den danske hvidvasklov vil f.eks. foreligge, hvis moderselskabet ikke har foretaget nogen foranstaltninger i form af gennemførelse af kontroller, stikprøver eller andet. Ved overtrædelse af bestemmelsen vil bøden skulle fastsættes efter enten besparelsesprincippet eller transaktionsprincippet, alt efter hvilket beregningsprincip der medfører den højeste bøde. Det betyder, at har moderselskabet undladt i en periode at foretage kontrolbesøg i datterselskabet, og har datterselskabet i perioden undladt at undersøge mistænkelige transaktioner til en værdi af 1 milliard kroner, vil modervirksomheden ifalde en bøde på 250 mio. kr. efter transaktionsprincippet. Hvis virksomheden ved ikke at bruge ressourcer på sikring af overholdelse af hvidvasklovens krav har opnået en besparelse på 1,5 mio. kr., og er der tale om en virksomhed med en omsætning på mellem 50 og 100 mio. kr., vil bøden skulle udmåles til 4,5 mio. kr., jf. Folketingstidende, 2018-19, 1. samling, A, L 47 som fremsat, side 44, om stigende procenttillæg. I dette tilfælde udmåles bøden efter transaktionsprincippet (25 % af transaktionsbeløbet). Hvis der ikke foreligger den fornødne sikkerhed til at udstede et administrativt bødeforelæg, kan Finanstilsynet efter omstændighederne overveje udstedelse af påbud eller indgivelse af politianmeldelse.

I hvidvasklovens § 31, stk. 3, stilles der krav om, at virksomheden skal træffe yderligere foranstaltninger for at sikre, at risikoen for hvidvask og finansiering af terrorisme i en filial eller dattervirksomhed imødegås på anden måde, hvis national ret i et land, der ikke er et EU- eller EØS-land, ikke tillader gennemførelse af kravene i (den danske) hvidvasklov.

Et eksempel på en klar overtrædelse af bestemmelsen kan være, at modervirksomheden, som har et datterselskab i et tredjeland, som i visse tilfælde ikke tillader indhentelse af oplysninger om reelle ejere af juridiske personer domicileret i det pågældende land, ikke har sikret sig, at datterselskabet har en procedure til på anden vis, i det omfang det er muligt inden for værtslandets regler, at sikre sig tilstrækkeligt kendskab til disse kunder. Ved overtrædelse af bestemmelsen vil bøden skulle fastsættes efter enten besparelsesprincippet eller transaktionsprincippet, alt efter hvilket beregningsprincip der medfører den højeste bøde. Det betyder, at har datterselskabet i en periode, hvor moderselskabet ikke har sikret sig, at der har været opsat alternative, tilstrækkelige procedurer til at sikre tilstrækkelig kendskab til de pågældende kunder, gennemført transaktioner til en værdi af 1 milliard kroner for disse kunder, vil modervirksomheden ifalde en bøde på 250 mio. kr. efter transaktionsprincippet. Hvis virksomheden ved ikke at bruge ressourcer på imødegåelse af risiko for hvidvask og terrorfinansiering har opnået en besparelse

på 13 mio. kr., og er der tale om en virksomhed med en omsætning på mellem 50 og 100 mio. kr., vil bøden skulle udmåles til 39 mio. kr., jf. Folketingstidende, 2018-19, 1. samling, A, L 47 som fremsat, side 44, om stigende procenttillæg. I dette tilfælde udmåles bøden efter transaktionsprincippet (25 % af transaktionsbeløbet). Hvis der ikke foreligger den fornødne sikkerhed til at udstede et administrativt bødeforelæg, kan Finanstilsynet efter omstændighederne overveje udstedelse af påbud eller indgivelse af politianmeldelse.

Hvidvasklovens 10. kapitel indeholder regler om valutavekslingsvirksomhed. Efter hvidvasklovens § 40 må valutavekslingsvirksomhed kun udøves her i landet af virksomheder, der har tilladelse som valutavekslingsvirksomhed, eller af pengeinstitutter, Danmarks Nationalbank og offentlige myndigheder.

Et eksempel på en klar overtrædelse af bestemmelsen kan være, at en virksomhed eller en person veksler valuta i erhvervsmæssigt øjemed uden at have tilladelse til at drive valutavirksomhed fra Finanstilsynet. Som udgangspunkt antages det, at en bøde vil skulle udmåles efter princippet om graduerede minimumsbøder (standardbøder). Hvis der således er tale om en virksomhed med f.eks. en årlig nettoomsætning på 50-100 mio. kr., vil der skulle udmåles en minimumsbøde på 75.000 kr., jf. Folketingstidende, 2018-19, 1. samling, A, L 47 som fremsat, side 44. Har virksomheden i en periode været drevet uden fornøden tilladelse til valutavekslingsvirksomhed og ikke overholdt reglerne i hvidvaskloven og derfor eksempelvis undladt at undersøge mistænkelige transaktioner til en værdi af 100 mio. kroner, vil virksomheden efter transaktionsprincippet ifalde en bøde på 25 mio. kr. I dette tilfælde udmåles bøden efter transaktionsprincippet (25 % af transaktionsbeløbet). Hvis der ikke foreligger den fornødne sikkerhed til at udstede et administrativt bødeforelæg, f.eks. fordi der er tvivl om, hvorvidt virksomheden har en gyldig tilladelse til at drive valutavekslingsvirksomhed, uden at der i øvrigt er sket overtrædelse af regler i hvidvaskloven, kan Finanstilsynet efter omstændighederne overveje udstedelse af påbud eller indgivelse af politianmeldelse.

I hvidvasklovens § 43 er der fastsat regler om, at virksomheder med tilladelse til valutavekslingsvirksomhed skal underrette Finanstilsynet, hvis der indtræder ændringer i forhold til de oplysninger, som Finanstilsynet har modtaget og lagt til grund ved meddelelse af tilladelse. Underretningen skal foretages senest 2 uger efter ændringen.

Et eksempel på en klar overtrædelse af bestemmelsen kan være, at en indehaver af en valutavekslingsvirksomhed undlader at underrette Finanstilsynet i en situation, hvor indehaveren efter meddelelsen af tilladelse til at drive valutavekslingsvirksomhed bliver dømt for et strafbart forhold, der begrunder en nærliggende fare for misbrug af tilladelsen. Ved overtrædelse af bestemmelsen er det klare udgangspunkt, at en bøde vil skulle udmåles efter princippet om graduerede minimumsbøder (standardbøder). Hvis der således er tale om en virksomhed med f.eks. en årlig nettoomsætning på 50-100 mio. kr. vil der skulle udmåles en minimumsbøde på 75.000 kr., jf. Folketingstidende, 2018-19, 1. samling, A, L 47 som fremsat, side 44. Har virksomheden parallelt med at drive virksomhed uden fornøden tilladelse – ikke overholdt reglerne i hvidvaskloven og derfor eksempelvis undladt at undersøge mistænkelige transaktioner til en værdi af 100 mio. kroner, vil virksomheden efter transaktionsprincippet ifalde en bøde på 25 mio. kr. I dette tilfælde udmåles bøden efter transaktionsprincippet (25 % af transaktionsbeløbet). Hvis der ikke foreligger den fornødne sikkerhed til at udstede et administrativt bødeforelæg, kan Finanstilsynet efter omstændighederne overveje udstedelse af påbud eller indgivelse af politianmeldelse.

Efter hvidvasklovens § 48, stk. 1, skal visse bestemte typer virksomheder omfattet af hvidvaskloven registreres hos Finanstilsynet for at kunne udøve de aktiviteter, der er nævnt i lovens bilag 1.

Et eksempel på en klar overtrædelse af bestemmelsen kan være, at f.eks. en leasingvirksomhed, jf. hvidvasklovens bilag 1, driver virksomhed uden at have ladet sig registrere hos Finanstilsynet. Ved overtrædelse af bestemmelsen er det klare udgangspunkt, at en bøde vil skulle udmåles efter princippet om graduerede minimumsbøder. Hvis der således er tale om en virksomhed med f.eks. en årlig nettoomsætning på 50-100 mio. kr., vil der skulle udmåles en minimumsbøde på 75.000 kr., jf. Folketingstidende, 2018-19, 1. samling, A, L 47 som fremsat, side 44. Har virksomheden i en periode været drevet uden fornøden registrering og ikke overholdt reglerne i hvidvaskloven og derfor eksempelvis undladt at undersøge mistænkelige transaktioner til en værdi af 100 mio. kroner, vil virksomheden efter transaktionsprincippet ifalde en bøde på 25 mio. kr. I dette tilfælde udmåles bøden efter transaktionsprincippet (25 % af transaktionsbeløbet). Hvis der ikke foreligger den fornødne sikkerhed til at udstede et administrativt bødeforelæg, kan Finanstilsynet efter omstændighederne overveje udstedelse af påbud eller indgivelse af politianmeldelse.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 78 a, *stk. 3*, finder retsplejelovens regler om krav til indholdet af et anklageskrift og om, at en sigtet ikke er forpligtet til at udtale sig, tilsvarende anvendelse på bødeforelæg efter stk. 1.

Det indebærer, at reglerne i retsplejelovens § 834, stk. 1, nr. 2 og 3, og stk. 2, om krav til indholdet af et anklageskrift, finder tilsvarende anvendelse på tilkendegivelser efter det foreslåede stk. 1.

Et administrativt bødeforelæg udstedt af Finanstilsynet vil således skulle opfylde retsplejelovens krav til et anklageskrift. Det indebærer, at et administrativt bødeforelæg vil skulle indeholde oplysninger om vedkommendes navn, adresse og person- eller CVR-nummer, det forhold, der udstedes bødeforelæg for, den regel, der vurderes at være overtrådt, forbrydelsens kendetegn, som de fremgår af reglen, straffehjemlen, og en kort beskrivelse af det forhold, der udstedes et administrativt bødeforelæg for mv.

Endvidere indebærer det foreslåede, at det skal fremgå af det administrative bødeforelæg, at den virksomhed eller person, bødeforelægget udstedes over for, ikke har pligt til at udtale sig om sagen, jf. jf. retsplejelovens § 752, stk. 1, 1. pkt., og selvinkrimineringsforbuddet i § 10, stk. 1, i lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter.

Den foreslåede § 78 a, *stk. 4,* fastsætter, at hvis bøden vedtages, bortfalder videre forfølgning. Vedtagelsen har samme virkning som en dom.

Til nr. 22 (§ 80, stk. 6, i hvidvaskloven)

Hvidvasksekretariatet har ikke efter gældende ret mulighed for at anvende tvangsbøder med henblik på at gennemtvinge, at virksomheder og personer omfattet af hvidvaskloven opfylder deres forpligtelser.

Efter artikel 58, stk. 2, i 4. hvidvaskdirektiv skal medlemsstaterne fastsætte regler for administrative sanktioner og foranstaltninger og sikre, at de kompetente myndigheder kan pålægge og anvende sådanne sanktioner og foranstaltninger i forbindelse med overtrædelse af de nationale bestemmelser, der gennemfører dette direktiv. Det fremgår endvidere, at medlemsstaterne kan beslutte ikke at fastsætte bestemmelser om administrative sanktioner eller foranstaltninger for overtrædelser, der allerede er omfattet af strafferetlige sanktioner i henhold til national ret. Medlemsstaterne meddeler i så fald Kommissionen de relevante strafferetlige bestemmelser.

Efter bestemmelsens stk. 3 skal medlemsstaterne endvidere sikre, at der i tilfælde af overtrædelse af nationale bestemmelser, der gennemfører dette direktiv, kan anvendes sanktioner og foranstaltninger over for medlemmer af ledelsesorganet og over for enhver anden fysisk person, som i henhold til national ret er ansvarlige for overtrædelsen.

Det foreslås, at der i hvidvasklovens § 80 som stk. 6 indsættes en bestemmelse om, at hvis en virksomhed eller en person undlader at opfylde de pligter, som påhviler dem i medfør af § 29, stk. 4, kan Hvidvasksekretariatet som tvangsmiddel pålægge personen, virksomheden eller de for virksomheden ansvarlige personer daglige eller ugentlige tvangsbøder.

Bestemmelsen gennemfører den fakultative bestemmelse i artikel 58, stk. 2 og 3, i 4. hvidvaskdirektiv i forhold til den foreslåede bestemmelse i § 29, stk. 4.

Bestemmelsen indfører en tilsvarende mulighed for Hvidvasksekretariatet som efter den gældende bestemmelse i § 80 i dag gælder for Finanstilsynet, Erhvervsstyrelsen og Spillemyndigheden, der som tvangsmiddel kan pålægge de af loven omfattede personer, virksomheder eller de for virksomhederne ansvarlige personer daglige eller ugentlige bøder med henblik på at gennemtvinge opfyldelsen af oplysningsforpligtelsen.

Det følger af bemærkningerne til hvidvasklovens § 73 (nuværende § 80), jf. Folketingstidende 2016-17, A, L 41 som fremsat, side 193, at tvangsbøder forudsættes pålagt dem, der har en handlepligt efter de konkrete bestemmelser. Medlemmer af en virksomheds ledelse kan derfor ikke pålægges tvangsbøder i de tilfælde, hvor det er virksomheden som sådan, der har en pligt til at afgive oplysninger.

Anvendelse af bestemmelsen forudsætter, at Hvidvasksekretariatet giver personen, virksomheden eller de for virksomheden ansvarlige personer et pålæg om, at de udbedte oplysninger skal udleveres inden en fastsat frist.

Et pålæg efter § 80, stk. 6, skal indeholde en henvisning til bestemmelsen i § 29, stk. 4, og det skal være specificeret, hvilke oplysninger der ønskes udleveret. Pålægget skal gives skriftligt, og det skal af dette fremgå, at såfremt pålægget ikke efterleves inden for den fastsatte frist, kan der pålægges daglige eller ugentlige tvangsbøder fra en given dato, indtil pålægget efterkommes.

Tvangsbøderne skal kunne pålægges fra en given dato, som udgangspunkt med 14 dages varsel. Forudsætningen for at pålægge tvangsbøder er, at Hvidvasksekretariatet forinden underretter den pågældende person eller virksomhed om, at bøden bliver pålagt fra den anførte dato. Fastsættelsen af denne dato skal ske under hensyntagen til, hvor meget sagen haster og den forpligtede virksomheds eller persons rimelige muligheder for at efterkomme forpligtelsen. Varslingen skal indeholde oplysninger om tvangsbøden størrelse, og der skal tages forbehold for en eventuel senere forhøjelse af tvangsbøden.

Varslet om daglige eller ugentlige tvangsbøder kan gives samtidig med pålægget om at efterkomme oplysningsforpligtelsen eller efterfølgende, hvis pålægget ikke efterkommes.

Hvis den fastsatte tvangsbøde ikke har givet resultat, kan tvangsbøden forhøjes på baggrund af et forudgående skriftligt varsel om, at bøden forhøjes fra den anførte dato. Datoen herfor fastsættes tilsva-

rende under hensyn til, hvor meget sagen haster og den forpligtede virksomheds eller persons rimelige muligheder for at efterkomme forpligtelsen.

Der beregnes én daglig eller ugentlig tvangsbøde uanset antallet af forhold. Daglige og ugentlige tvangsbøder gives for hver kalenderdag eller kalenderuge uanset den pågældende virksomheds åbningstider, aktivitet m.v.

Hvidvasksekretariatet skal i forbindelse med anvendelse af tvangsbøder iagttage det almindelige proportionalitetsprincip, hvoraf det følger, at tvangsmidlet ikke må stå i misforhold til undladelsen.

Ved fastsættelsen af tvangsbøden skal der tages hensyn til den oplysningspligtiges økonomiske formåen, således at foranstaltningen har den nødvendige tilskyndende virkning, men bødestørrelsen beror i øvrigt på et konkret skøn.

Eftersom Hvidvasksekretariatets indhentelse af oplysninger i medfør af den foreslåede bestemmelse til § 29, stk. 4, sker som et led i sekretariatets operationelle virke, hvor sekretariatet er uafhængigt, kan et pålæg om at udlevere de udbedte oplysninger inden for en nærmere angivet frist ikke påklages til en overordnet myndighed. Pålægget kan dog indbringes for domstolene i medfør af de almindelige regler om domstolsprøvelse af forvaltningsmyndigheders afgørelser m.v.

Det bemærkes, at der ikke vil kunne pålægges tvangsbøder, hvis der foreligger en konkret mistanke om, at en enkeltperson eller en juridisk person har begået en lovovertrædelse, jf. § 10, stk. 1, i lov nr. 442 af 9. juni 2004 om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter (retssikkerhedsloven). Tvangsbøder kan dog anvendes, hvis det kan udelukkes, at de oplysninger, som søges tilvejebragt, kan have betydning for bedømmelsen af den formodede lovovertrædelse.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.12.4.4. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 2

Til nr. 1 (§ 1, stk. 2, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Efter § 1, stk. 2, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed finder lovens §§ 6, 6 a og 6 b, § 43, stk. 1, kapitel 7, § 64, stk. 3, §§ 70 og 71, § 75, § 79 a, §§ 117, 175 a og 179-181, kapitel 13, §§ 344, 345, 346, 347, 347 a, 347 b, 348 og 348 a, § 350, stk. 4, §§ 355 og 357, § 361, stk. 1, nr. 3 og 9, og stk. 2, § 368, stk. 2 og 3, stk. 4, nr. 1, og stk. 5, og §§ 369, 370, 372, 373, 373 a og 374 anvendelse for finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomheder.

Det foreslås, at der indsættes en henvisning til den i lovforslagets § 2, nr. 15, foreslåede bestemmelse i § 347 c i lov om finansiel virksomhed, således at bestemmelsen også finder anvendelse for finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomheder. Det foreslås, at der indsættes en ny bestemmelse som § 347 c, hvorefter Finanstilsynet kan påbyde en finansiel virksomhed, en finansiel holdingvirksomhed eller en forsikringsholdingvirksomhed at lade en eller flere sagkyndige personer følge virksomheden i en nærmere fastsat periode, når Finanstilsynet vurderer, at der er særlig anledning hertil med henblik på varetagelsen af Finanstilsynets virksomhed. Der henvises til de specielle bemærkninger til lovforslagets § 2, nr. 15.

Med lovforslaget sikres det således, at Finanstilsynet kan påbyde også en finansiel holdingvirksomhed eller en forsikringsholdingvirksomhed at lade en eller flere sagkyndige personer følge virksomheden i en nærmere fastsat periode, når Finanstilsynet vurderer, at der er særlig anledning hertil med henblik på varetagelsen af Finanstilsynets virksomhed.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2 (§ 1, stk. 4, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Efter § 1, stk. 4, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed finder lovens §§ 6, 6 a, 6 b, 30, 32, 34-36, 43, 44, 47, 48, 50-60, 344 og 345, § 347, stk. 1, 2, 4 og 6, samt § 348, § 352, stk. 2, §§ 354 a, 360, 363 a, 368-370 og 373-374 anvendelse for filialer her i landet af udenlandske virksomheder, der er meddelt tilladelse til at udøve den i lovens §§ 7-11 nævnte virksomhed i et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

Det foreslås, at der indsættes en henvisning til den i lovforslagets § 2, nr. 15, foreslåede bestemmelse i § 347 c i lov om finansiel virksomhed, således at bestemmelsen også finder anvendelse for filialer her i landet af udenlandske virksomheder, der er meddelt tilladelse til at udøve den i lovens §§ 7-11 nævnte virksomhed i et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område. Der henvises til de specielle bemærkninger til lovforslagets § 2, nr. 15.

Med lovforslaget sikres det således, at Finanstilsynet kan påbyde sådanne filialer at lade en eller flere sagkyndige personer følge filialen i en nærmere fastsat periode, når Finanstilsynet vurderer, at der er særlig anledning hertil med henblik på varetagelsen af Finanstilsynets virksomhed. Et sådant påbud rettet mod en filial forudsættes koordineret og drøftet med den relevante tilsynsmyndighed i hjemlandet og i de relevante tilsynskolleger.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 3 (§ 75, stk. 1, 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Af § 75, stk. 1, følger det, at den finansielle virksomhed straks skal meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold, der er af afgørende betydning for virksomhedens fortsatte drift. Endvidere har finansielle virksomheder i dag pligt til efter anmodning at give Finanstilsynet de oplysninger, der er nødvendige for tilsynets virksomhed, jf. § 347, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed.

Indberetningen efter § 75, stk. 1, skal foretages, hvor der er udsigt til, at den finansielle virksomhed er ved at komme i økonomiske vanskeligheder, uanset at den finansielle virksomhed på indberetningstidspunktet opfylder kapitalkravet. Bestemmelsen sikrer, at Finanstilsynet orienteres, inden den finansielle virksomheds situation bliver så alvorlig, at der skal tages stilling til, om Finanstilsynet skal inddrage tilladelsen.

Som eksempler på forhold, der kan gøre det nødvendigt at foretage indberetning, kan nævnes tab på et af den finansielle virksomheds største engagementer, bortfald af et betydeligt forretningsområde, likviditetsmæssige problemer eller et budget, der viser et betydeligt underskud, og som vil bringe den finansielle virksomhed i nærheden af solvensgrænsen.

Det foreslås i § 75, stk. 1, *2. pkt*., at den finansielle virksomhed hurtigst muligt skal meddele Finanstilsynet oplysninger, der er af væsentlig betydning for Finanstilsynets tilsyn.

Den nye forpligtelse til at meddele Finanstilsynet oplysninger af egen drift gælder for de situationer, hvor det må stå virksomheden klart, at oplysningens karakter er af væsentlig betydning for Finanstilsynets tilsynsvirksomhed. Deraf følger det, at det ikke vil være alle oplysninger, som den finansielle virksomhed skal meddele Finanstilsynet. Det vil gælde efter bestemmelsen, at virksomheden skal foretage en konkret vurdering af oplysningernes karakter, der påtænkes at blive meddelt til Finanstilsynet, for at sikre, at informationerne har den fornødne interesse for Finanstilsynet. Forpligtelsen til af egen drift at meddele oplysningerne vil kun gælde oplysninger, som efter den konkrete vurdering skal meddeles Finanstilsynet.

Med "hurtigst muligt" forstås, at der skal gives meddelelse, så snart virksomheden bliver opmærksom på, at en oplysnings karakter er af væsentlig betydning for Finanstilsynets tilsynsvirksomhed.

Oplysninger af interesse for Finanstilsynet vil for eksempel kunne være nye risikoområder, som må forventes at kunne medføre ændringer i Finanstilsynets tilsyn med virksomheden. Nye risikoområder kan f.eks. være et nyt væsentligt forretningsområde eller aktiviteter, som ændrer i virksomhedens opgørelse af solvensbehovet.

Et andet eksempel på, hvad der kunne være omfattet af bestemmelsens anvendelsesområde kunne være, hvis en finansiel virksomhed er ved at komme i økonomiske vanskeligheder, som ikke nødvendigvis er truende for virksomhedens fortsatte drift. Oplysningen kan have betydning for virksomhedens fortsatte drift, og meddelelse herom vil være af interesse for Finanstilsynets løbende tilsyn med virksomheden.

Oplysningspligten medfører, at virksomheder skal udvise åbenhed og samarbejdsvilje over for Finanstilsynet og af egen drift give oplysninger om virksomhedens forhold, når det kan forventes, at oplysningerne har interesse for myndighederne.

Virksomheden bør begrunde, hvorfor det vurderes, at meddelelsen er af væsentlig betydning for Finanstilsynet. Begrundelse af meddelelsen sikrer, at der foretages en konkret vurdering af betydningen af hver af de meddelelser, som gives til Finanstilsynet.

Oplysningspligten vil skulle gælde inden for rammerne af forbuddet mod selvinkriminering i bl.a. § 10, stk. 1, i lov nr. 449 af 9. juni 2004 om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter på lige fod med, hvad der i dag gælder for øvrige oplysningsforpligtigelser, som finansielle virksomheder er underlagt, herunder §§ 75 og 347 i lov om finansiel virksomhed. Det betyder, at Finanstilsynet i forbindelse med indhentning af oplysninger fra finansielle virksomheder skal vejlede om retten til ikke at give selvinkriminerende oplysninger. Endvidere betyder det, at pligten til at indberette oplysninger af egen drift, ikke omfatter oplysninger, der vil kunne have betydning for bedømmelsen af en formodet strafbar overtrædelse af lovgivningen. Dette gælder imidlertid kun i de tilfælde, hvor der foreligger en mistanke om en strafbar lovovertrædelse. Hvornår dette er tilfældet, beror på en konkret vurdering i den enkelte sag. Det bemærkes i den forbindelse, at oplysningspligten fortsat vil gælde for oplysninger, der ikke vil kunne have betydning for det eller de forhold, som mistanken angår.

§ 75, stk. 1, 2. pkt., foreslås strafbelagt i medfør af § 373, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, jf. lovforslagets § 2, nr. 20, hvortil der henvises.

Til nr. 4 (§ 75 c i lov om finansiel virksomhed)

I lov om finansiel virksomhed gælder der ikke et lovfæstet krav om, at finansielle virksomheder omfattet af loven ikke må indgå aftaler med sine ansatte om tavshedsklausuler.

Det følger af § 75 b i lov om finansiel virksomhed, at en finansiel virksomhed ikke må udsætte ansatte eller tidligere ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte eller tidligere ansatte har indberettet virksomhedens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i virksomheden. Denne bestemmelse kan ikke fraviges ved aftale til ugunst for den ansatte, jf. stk. 3. Tilsvarende bestemmelser følger af en række andre love på det finansielle område.

Beskyttelsen af whistlebloweren efter § 75 b finder først anvendelse, når der er indberettet oplysninger om virksomheden, dvs. når den ansatte har foretaget en indberetning. Det vil således ikke være i strid med § 75 b, hvis en virksomhed aftaler med sine ansatte, at de ikke under eller efter ansættelsesforholdet kan indberette oplysninger til Finanstilsynet (såkaldt tavshedsklausul).

En tavshedsklausul i aftaler indgået mellem den ansatte og virksomheden vil dog være uoverensstemmende med intentionerne bag bestemmelsen i § 75 a om virksomhedens pligt til at etablere en whistleblowerordning for overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering.

Det foreslås på den baggrund at indsætte en ny § 75 c.

Det foreslås, at det i § 75 c, *stk. 1,* at indgår en ansat eller en tidligere ansat og en finansiel virksomhed en aftale mellem en finansiel virksomhed og den ansatte eller en tidligere ansat om en tavshedsklausul, skal det fremgå af aftalen, at den ansatte eller tidligere ansatte ikke er afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til offentlige myndigheder.

Bestemmelsen vil gælde alle former for aftaler, hvilket vil sige, at bestemmelsen ikke er afgrænset til kun at gælde den ansattes eller tidligere ansattes ansættelseskontrakt. Der gælder ligeledes heller ikke krav til, hvordan en sådan aftale måtte være indgået. Bestemmelsen finder derfor anvendelse både for mundtlige og skriftlige aftaler. At "indberette" omfatter også den situation, hvor politiet har rettet henvendelse til en medarbejder og anmodet om afgivelse af sådanne oplysninger.

Med "offentlige myndigheder" skal forstås, at en indberetning af oplysninger om en virksomheds overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering ikke er begrænset til Finanstilsynet eller SØIK. Indberetningen kan derfor også foretages til f.eks. Skatteforvaltningen eller politiet.

Det foreslås i § 75 c, stk. 2, *1. pkt.,* at uanset stk. 1 er den ansatte eller tidligere ansatte ikke afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til offentlige myndigheder, selvom et sådant forbud indgår i en aftale mellem den ansatte eller tidligere ansatte og den finansielle virksomhed.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at den ansatte eller tidligere ansatte på tilsvarende vis som i stk. 1 har mulighed for at indberette til den finansielle virksomheds egen ordning. Stk. 2 lovfæster gældende ret, som ansatte og tidligere ansatte i dag har efter gældende ret. Bestemmelsen har derfor til

sigte at eliminere tvivlen om, at ansatte og tidligere ansatte altid kan gå til offentlige myndigheder med oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering, uanset hvad der måtte være indgået af aftaler med den finansielle virksomhed.

Det følger af det foreslåede stk. 2, 2. pkt., at det samme gælder indberetninger til ordninger efter § 75 a. Herved udstrækkes bestemmelsen til også at omfatte indberetninger til virksomhedens lovpligtige whistleblowerordning. Bestemmelsen indebærer således, at ansatte og tidligere ansatte heller ikke er afskåret fra at indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser til den whistleblowerordning, som virksomheden har etableret, selvom det fremgår af en aftale mellem den ansatte eller tidligere ansatte og virksomheden, at dette vil være et brud på et tavshedspålæg.

Til nr. 5 (§ 345, stk. 2, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Af § 345, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed følger det, at Finanstilsynets bestyrelse består af syv medlemmer, som samlet skal have juridisk, økonomisk og finansiel indsigt.

Det foreslås dels at ændre bestemmelsen, så Finanstilsynets bestyrelse kommer til at bestå af op til ni medlemmer, dels at ændre bestemmelsen, så det fremgår, at bestyrelsen samlet skal have juridisk, økonomisk, finansiel indsigt samt indsigt i dataanalyse og cyberrisici og indsigt i forebyggelse og bekæmpelse af finansiel kriminalitet.

Med "op til" skal det forstås, at der kan være færre medlemmer, så længe de påkrævede fagligheder samlet set er til stede.

Med forebyggelse og bekæmpelse af finansiel kriminalitet sigtes der til sagkundskab i forhold til forebyggelse og bekæmpelse af f.eks. hvidvask, it-kriminalitet eller lignende.

Med indsigt i "cyberrisici" skal det forstås sådan, at et medlem af bestyrelsen skal have indsigt i cybersikkerhed for at kunne bidrage til at udfordre håndteringen af den stigende trussel, som cyberangreb medfører.

Med "dataanalyse" skal det forstås sådan, at et medlem af bestyrelsen skal have indsigt i at analysere data for at kunne bidrage til at udfordre håndteringen af data, som virksomheder under Finanstilsynet skal indberette til Finanstilsynet.

Ændringen skal ses i sammenhæng med den foreslåede ændring i lovforslagets § 2, nr. 6.

Til nr. 6 (§ 345, stk. 2, nr. 2., i lov om finansiel virksomhed)

Af § 345, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed følger det, at Finanstilsynets bestyrelse består af syv medlemmer, som samlet skal have juridisk, økonomisk og finansiel indsigt. Bestyrelsen sammensættes af tre medlemmer med juridisk, økonomisk og finansiel sagkundskab (nr. 1), to medlemmer med ledelsesmæssige baggrund fra den finansielle sektor (nr. 2), et medlem med ledelsesmæssig baggrund fra det øvrige erhvervsliv (nr. 3) og et medlem fra Danmarks Nationalbank (nr. 4).

Det foreslås at ændre § 345, stk. 2, *2. pkt.,* således at der indsættes et nyt *nr. 2,* så det følger af bestem-

melsen, at Finanstilsynets bestyrelse forøges med et til to yderligere medlemmer med særlig indsigt i forebyggelse og bekæmpelse af finansiel kriminalitet samt dataanalyse og cyberrisici. Finanstilsynets bestyrelse vil således fremover bestå af op til ni medlemmer, inklusiv formanden.

Med indsigt i "forebyggelse og bekæmpelse af finansiel kriminalitet" skal der lægges vægt på, om det pågældende medlem har indsigt i forebyggelses og bekæmpelse af hvidvask, it-kriminalitet eller lignende.

Med indsigt i "cyberrisici" skal det forstås sådan, at et medlem af bestyrelsen skal have indsigt i cybersikkerhed for at kunne bidrage til at udfordre håndteringen af den stigende trussel, som cyberangreb medfører.

Med "dataanalyse" skal det forstås sådan, at bestyrelsen skal have indsigt i at analysere data for at kunne bidrage til at udfordre håndteringen af data.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.8.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 7 (§ 345, stk. 3-7, i lov om finansiel virksomhed)

Reglerne om kravene til bestyrelsesmedlemmer i Finanstilsynets bestyrelse er fastsat i § 345, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed.

Det følger af § 345, stk. 6, at medlemmerne af bestyrelsen og observatøren ikke må være ansat eller være bestyrelsesmedlem i finansielle virksomheder, jf. § 5, stk. 1, nr. 1, i virksomheder, der indgår i koncern med finansielle virksomheder, eller i virksomheder, der har kvalificerede ejerandele, jf. § 5, stk. 3, i finansielle virksomheder.

Med de foreslåede ændringer indsættes en række nye krav om egnethed og hæderlighed for de personer, som fremover skal udpeges som medlemmer af Finanstilsynets bestyrelse. Formålet med den foreslåede bestemmelse om yderligere krav til Finanstilsynets bestyrelsesmedlemmer er at understøtte tilliden til medlemmernes kompetencer og uafhængighed.

Det foreslås således, at der indsættes en ny bestemmelse i § 345, *stk. 3*, hvorefter erhvervsministeren ved udpegning af medlemmer til Finanstilsynets bestyrelse skal lægge vægt på, at det pågældende medlem har tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne udøve bestyrelseshvervet samt har et tilstrækkeligt godt omdømme og udvise hæderlighed, integritet og tilstrækkelig uafhængighed til effektivt at kunne medvirke til varetagelsen af bestyrelsens opgaver. Det skal endvidere tillægges vægt, om den pågældende kan afsætte tilstrækkelig tid til at varetage bestyrelseshvervet.

Det foreslås, at kravene vil skulle være opfyldt fra det tidspunkt, hvor bestyrelsesmedlemmet udpeges af erhvervsministeren, og at det er erhvervsministeren, der i forbindelse med udpegningen vil skulle vurdere, om vedkommende opfylder de nævnte krav. Det forudsættes, at erhvervsministeren vil have et bredt skøn ved vurderingen af, om vedkommende opfylder de foreslåede betingelser. Der opstilles ikke generelle kriterier for, hvilke teoretiske eller praktiske krav, personen vil skulle opfylde.

For så vidt angår vurderingen af, om det pågældende medlem har "tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne udøve bestyrelseshvervet", opstilles der ikke generelle kriterier for, hvilke teoreti-

ske eller praktiske krav personen vil skulle opfylde. I vurderingen vil det bl.a. kunne indgå, om personen har en relevant uddannelse, om vedkommende har udøvet forskning eller haft relevant ansættelse, og om den pågældende f.eks. har relevant ledelses- eller bestyrelseserfaring.

Kravet om, at den pågældende har et "tilstrækkeligt godt omdømme og udviser hæderlighed, integritet og tilstrækkelig uafhængighed til effektivt at kunne medvirke til varetagelsen af bestyrelsens opgaver" har til formål at sikre, at de personer, der er en del af Finanstilsynets bestyrelse, har en høj etisk standard, både når det gælder deres faglige og ledelsesmæssige kompetencer og i forhold til deres personlige adfærd. Bestyrelsesmedlemmer i Finanstilsynets bestyrelse skal således generelt udvise en høj grad af hæderlighed, integritet og tilstrækkelig uafhængighed ved varetagelse af hvervet.

Det forudsættes, at et bestyrelsesmedlem anses for at have et tilstrækkeligt godt omdømme, hvis andet ikke er påvist, og hvis der ikke er begrundet tvivl om vedkommendes gode omdømme. Alle relevante oplysninger vil kunne lægges til grund ved vurderingen af, om bestyrelsesmedlemmet har et tilstrækkeligt godt omdømme. Hvis vedkommendes personlige eller forretningsmæssige adfærd giver anledning til begrundet tvivl om vedkommendes evner til at sikre en høj grad af hæderlighed, integritet og tilstrækkelig uafhængighed i varetagelse af hvervet, vil den pågældende skulle anses for ikke at have et tilstrækkeligt godt omdømme.

Ved denne vurdering vil der bl.a. kunne lægges vægt på eventuelle strafbare og administrative overtrædelser, inddragelse af tidligere tilladelser, licenser eller lignende, tidligere afskedigelser og baggrunden herfor. I vurderingen af bestyrelsesmedlemmets omdømme vil der skulle tages hensyn til alvoren af overtrædelsen, den tid, der er gået siden overtrædelsen, personens opførsel siden en eventuel strafbar overtrædelse af lovgivningen, og om der er tale om gentagelsestilfælde.

Ved vurderingen af, om et bestyrelsesmedlem opfylder kravene i den foreslåede bestemmelse, vil der skulle lægges vægt på hensynet til at opretholde tilliden til Finanstilsynets integritet og uafhængighed samt effektiviteten af udøvelsen af tilsynsvirksomhed over for den finansielle sektor.

I forbindelse med afvejningen af dette tillidshensyn skal der lægges vægt på bestyrelsesmedlemmets forståelse for det samfundsmæssige ansvar i relation til forebyggelse af hvidvask og terrorfinansiering. Har det pågældende medlem eksempelvis før sin indtræden i Finanstilsynets bestyrelse været en del af ledelsen, complianceansvarlig eller udpeget som hvidvaskansvarlig i medfør af § 7, stk. 2, i hvidvaskloven, i en virksomhed, der har overtrådt regler på hvidvaskområdet, skal denne overtrædelse og personens ansvar og adfærd i den forbindelse indgå i vurderingen af personens hæderlighed i relation til indtræden i Finanstilsynets bestyrelse.

Ved vurderingen af, om den pågældende "kan afsætte tilstrækkelig tid til at varetage bestyrelseshvervet", vil der skulle lægges vægt på, om den pågældendes varetagelse af øvrige stillinger og hverv med rimelighed må antages at muliggøre, at den pågældende vil kunne opfylde kravet om effektivt at medvirke til varetagelsen af bestyrelsens opgaver.

Det foreslås i § 345, *stk. 4,* at et medlem af Finanstilsynets bestyrelse til enhver tid vil skulle opfylde en række yderligere krav. Det foreslås således indsat som § 345, stk. 4, *nr. 1*, at den pågældende ikke må være pålagt strafansvar for overtrædelse af straffeloven, hvidvaskloven, lov om finansiel virksomhed eller

anden finansiel regulering og regler udstedt i medfør heraf. Ved "anden finansiel regulering" forstås regler underlagt Finanstilsynet tilsynskompetence.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at en person ikke vil kunne udpeges til eller varetage hvervet som medlem af Finanstilsynets bestyrelse, hvis personen er pålagt strafansvar for overtrædelser af bestemmelser omfattet af den nævnte regulering. Den pågældende vil således skulle forlade sit hverv i Finanstilsynets bestyrelse, hvis personen bliver pålagt strafansvar for sådanne overtrædelser, efter at personen er indtrådt i Finanstilsynets bestyrelse.

Det foreslås endvidere indsat som § 345, stk. 4, *nr. 2,* at vedkommende ikke må have deltaget i ledelsen af en virksomhed, som er sigtet eller pålagt straf for overtrædelse af straffeloven, hvidvaskloven, lov om finansiel virksomhed eller anden finansiel regulering og regler udstedt i medfør heraf for forhold, der er begået i den periode, hvor den pågældende deltog i ledelsen.

Det vil indebære, at en person ikke vil kunne udpeges eller varetage hvervet som medlem af Finanstilsynets bestyrelse, hvis personen har været bestyrelsesmedlem eller direktør i en virksomhed eller har været øverst ansvarlig for det forretningsområde, hvor den adfærd, der førte til overtrædelse af regler i straffeloven, hvidvaskloven, lov om finansiel virksomhed eller anden finansiel regulering og regler udstedt i medfør heraf, fandt sted. Endvidere vil det indebære, at en person ikke vil kunne udpeges som medlem, hvis virksomheden, som den pågældende har deltaget i ledelsen af, er sigtet i en sag om overtrædelse af regler i straffeloven, hvidvaskloven, lov om finansiel virksomhed eller anden finansiel regulering og regler udstedt i medfør heraf. Ved bortfald af sigtelsen, vil bestemmelsen ikke være til hinder for, at den pågældende kan være medlem af Finanstilsynets bestyrelse.

Det foreslås herudover i § 345, stk. 4, *nr. 3*, at vedkommende ikke kan være medlem af Finanstilsynets bestyrelse, såfremt vedkommende er eller bliver omfattet af en tilsynssag vedrørende ledelsesansvar, hvor bestyrelsen skal træffe beslutning eller afgørelse efter § 345, stk. 7, nr. 4 og 6, der bliver til stk. 12, nr. 4 og 6, i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslåede vil indebære, at et medlem af Finanstilsynets bestyrelse ikke må være eller blive direkte eller indirekte omfattet af en tilsynssag, der vedrører ledelsesansvar i en finansiel virksomhed, hvis der er tale om en sag, hvor Finanstilsynet har kompetence til at træffe beslutning eller afgørelse efter § 345, stk. 7, nr. 4 og 6. Dette omfatter sager af principiel karakter eller sager, der har videregående betydelige følger, jf. § 345, stk. 7, nr. 4, herunder sager hvor bestyrelsen skal træffe beslutning om at overgive sager omfattet af § 345, stk. 7, nr. 4, og beslutning om at overgive sager til politimæssig efterforskning, jf. § 345, stk. 7, nr. 6.

Formålet er at sikre, at det ikke vil være muligt at blive udpeget eller fortsætte som bestyrelsesmedlem, hvis den pågældende tidligere har været eller på tidspunktet, hvor udpegningen sker, er under undersøgelse for, eller det er konstateret, at vedkommende har udvist uforsvarlig ledelsesmæssig adfærd som leder i en finansiel virksomhed. I sådanne tilfælde vurderes det ikke at være rimeligt eller forsvarligt, at pågældende – som bestyrelsesmedlem i Finanstilsynet – f.eks. skulle vurdere om andre finansielle virksomheder lever op til kravene i den finansielle lovgivning, herunder om virksomhedernes ledelsesmedlemmer og nøglepersoner lever op til kravene til egnethed og hæderlighed i bl.a. § 64 i lov om finansiel virksomhed.

Ved udtrykket "tilsynssag om ledelsesansvar" skal forstås, at Finanstilsynet har oplysninger om den pågældende person, der kan give eller har givet grundlag for behandling af en sag vedrørende personens varetagelse af en lederstilling. Der stilles herved ikke krav om, at tilsynssagen skal være afgjort. Der vil dog skulle have været en vis realitet i sagen om ledelsesansvar. En person, der er i betragtning til at blive udpeget som bestyrelsesmedlem, vil således ikke være afskåret efter den foreslåede bestemmelse, hvis den tilsynssag, som Finanstilsynet har behandlet om pågældende, alene består af en grundløs klage over pågældendes lederevner i en finansiel virksomhed.

Efter den foreslåede § 345, stk. 4, *nr. 4*, kan vedkommende herudover ikke være medlem af Finanstilsynets bestyrelse, såfremt den pågældende har indgivet begæring om rekonstruktionsbehandling, konkurs eller gældssanering eller er under rekonstruktionsbehandling, konkursbehandling eller gældssanering eller er erklæret konkurs eller indrømmet gældssanering. Bestemmelsen indebærer bl.a., at vedkommende ikke kan være medlem af Finanstilsynets bestyrelse, hvis vedkommende er under rekonstruktionsbehandling.

Det foreslås indsat som § 345, stk. 4, *nr. 5*, at den pågældende ikke kan være medlem af Finanstilsynets bestyrelse, såfremt vedkommende er pålagt konkurskarantæne.

Efter konkurslovens § 157, stk. 1, 1. pkt., kan en person, der senere end 1 år før fristdagen har deltaget i ledelsen af skyldnerens virksomhed, pålægges konkurskarantæne, hvis det må antages, at personen på grund af groft uforsvarlig forretningsførelse er uegnet til at deltage i ledelsen af en erhvervsvirksomhed.

Den foreslåede bestemmelse indebærer derfor, at personer, der er pålagt konkurskarantæne efter konkursloven, ikke vil kunne varetage et hverv som medlem af Finanstilsynets bestyrelse.

Det foreslås endvidere indsat som § 345, stk. 4, *nr. 6,* at den pågældende ikke kan være frakendt retten til at drive virksomhed.

Den foreslåede bestemmelse har til hensigt at supplere den foreslåede bestemmelse i stk. 4, nr. 1 og 2, om personligt strafansvar og en juridisk persons strafansvar, hvor pågældende har været en del af ledelsen, for overtrædelse af straffeloven, hvidvaskloven, lov om finansiel virksomhed eller anden finansiel regulering eller regler udstedt i medfør heraf. Den foreslåede bestemmelse indebærer således, at en person, der er frakendt retten til at drive virksomhed, uden at rettighedsfrakendelsen har tilknytning til en overtrædelse af straffeloven, hvidvaskloven, lov om finansiel virksomhed eller anden finansiel regulering eller regler udstedt i medfør heraf, ikke vil kunne varetage et hverv som medlem af Finanstilsynets bestyrelse.

Endelig foreslås det indsat som § 345, stk. 4, *nr. 7*, at den pågældende ikke kan være medlem af Finanstilsynets bestyrelse, såfremt vedkommende er under værgemål i medfør af lov nr. 1015 af 20. august 2007 om værgemål med senere ændringer.

Efter værgemålslovens § 5 kan iværksættes værgemål for personer, der er ude af stand eller uegnet til at varetage sine anliggender, herunder økonomiske anliggender.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at en person, der er under værgemål, ikke vil kunne varetage et hverv som bestyrelsesmedlem af Finanstilsynets bestyrelse.

For så vidt angår formanden og næstformanden for Finanstilsynets bestyrelse foreslås det indsat som § 345*, stk. 5*, at formanden og næstformanden – ud over de gældende og ovenfor foreslåede krav til alle bestyrelsesmedlemmer – ikke må have haft ansættelse i en finansiel virksomhed eller været medlem af bestyrelsen for en finansiel virksomhed de seneste 5 år regnet fra tidspunktet for udpegningen af det pågældende medlem.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er at sikre formandens og næstformandens fornødne uafhængighed i forhold til finansielle virksomheder, hvor den pågældende har været ansat eller været bestyrelsesmedlem samt at sikre uafhængigheden til finansielle virksomheder generelt. Bestemmelsen skal også medvirke til at opretholde tilliden til Finanstilsynet.

Efter den foreslåede § 345, *stk. 6*, kan erhvervsministeren efter indstilling fra et flertal i Finanstilsynets bestyrelse afsætte et medlem af bestyrelsen som konsekvens af, at et udpeget medlem af bestyrelsen ikke lever op til de foreslåede betingelser.

Efter den foreslåede § 345, *stk. 7*, kan Finanstilsynet til brug for erhvervsministerens udpegning af medlemmer efter stk. 1 indhente oplysninger og fastsætte oplysningspligter til brug for vurdering af bestyrelsesmedlemmers egnethed og hæderlighed samt om afsættelse af medlemmer af bestyrelsen.

Bestemmelsen har til hensigt at sikre, at der bliver mulighed for at indhente de oplysninger, der er relevante i forhold til vurderingen af de foreslåede udelukkelsesgrunde, der følger af det foreslåede stk. 4.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.8.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 8 (§ 345, stk. 7, nr. 5, i lov om finansiel virksomhed)

Efter § 345, stk. 7, nr. 5, træffer Finanstilsynets bestyrelse afgørelser i sager om påbud efter § 347 b, stk. 1, hvorefter Finanstilsynet har mulighed for at påbyde en virksomhed eller en finansiel holdingvirksomhed at lade foretage og afholde udgifterne til en uvildig undersøgelse af et eller flere nærmere angivne forhold i virksomheden, som tilsynet mener er af væsentlig betydning for tilsynets vurdering af den finansielle virksomhed eller den finansielle holdingvirksomhed.

Det foreslås, at der indsættes en henvisning til den foreslåede § 347 c, stk. 1, jf. lovforslagets § 2, nr. 15, hvorefter Finanstilsynets bestyrelse på tilsvarende måde vil skulle træffe afgørelser i sager, hvor finansielle virksomheder m.v. påbydes at lade en eller flere uvildige sagkyndige personer følge virksomhedens daglige drift.

Med den foreslåede tilføjelse i § 345, stk. 7, nr. 5, der med lovforslagets § 2, nr. 7, bliver til stk. 12, nr. 5, i lov om finansiel virksomhed, vil det være Finanstilsynets bestyrelse, der træffer afgørelse i sager efter den foreslåede § 347 c om påbud til finansielle virksomheder m.v. om at lade en eller flere sagkyndige personer følge virksomheden i en nærmere fastsat periode, når Finanstilsynet vurderer, at der er særlig anledning hertil med henblik på varetagelsen af Finanstilsynets virksomhed.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 9 (§ 345, stk. 8, i lov om finansiel virksomhed)

Det følger af § 345, stk. 8, i lov om finansiel virksomhed, at bestyrelsen nedsætter et ekspertpanel, som samlet set har særlig sagkundskab inden for det finansielle område, herunder pengeinstitutvirksomhed, realkreditvirksomhed, forsikrings- og pensionsvirksomhed, fondsmæglervirksomhed, forbrugerforhold, kapitalmarkedsforhold, værdipapirhandel og regnskabsforhold. Bestyrelsen kan efter behov anmode om bistand fra ekspertpanelet i forbindelse med behandling af konkrete tilsynssager.

Med lovforslagets § 2, nr. 5, foreslås det, at bestyrelsen samlet skal have juridisk, økonomisk, og finansiel indsigt samt indsigt i dataanalyse og cyberrisici og indsigt i forebyggelse og bekæmpelse af finansiel kriminalitet. Der lægges således op til, at bestyrelsens sagkundskab udvides.

Det foreslås på den baggrund, at § 345, stk. 8, 1. pkt., der med lovforslagets § 2, nr. 7, bliver til stk. 13, 1. pkt., ændres således, at ekspertpanelet skal have særlig sagkundskab inden for det finansielle område, økonomi, regnskabsforhold, revision, dataanalyse, cyberrisici samt indsigt i forebyggelse og bekæmpelse af finansiel kriminalitet. Formålet med ændringen er at sikre, at ekspertpanelets særlige sagkundskab afspejler sagkundskaben i bestyrelsen, således at ekspertpanelet fortsat kan yde bistand til bestyrelsen i konkrete tilsynssager.

Med forslaget udgår dele af oplistningen af eksempler på sagkundskab, der er omfattet af det finansielle område. Der er tale om en redaktionel ændring. Der er således med forslaget ikke tilsigtet en ændring af de indholdsmæssige krav til sagkundskab inden for det finansielle område, der fortsat forudsættes at omfatte pengeinstitutvirksomhed, realkreditvirksomhed, forsikrings- og pensionsvirksomhed, fondsmæglervirksomhed, forbrugerforhold, kapitalmarkedsforhold og værdipapirhandel.

Indsigt i "cyberrisici" skal forstås sådan, at ekspertpanelet skal have indsigt i cybersikkerhed for at kunne bidrage til at udfordre håndteringen af den stigende trussel, som cyberangreb indebærer. Med indsigt i "dataanalyse" sigtes der til at have indsigt i at analysere data.

Med forebyggelse og bekæmpelse af finansiel kriminalitet sigtes der til sagkundskab i forhold til forebyggelse og bekæmpelse af f.eks. hvidvask, it-kriminalitet eller lignende. Særlig sagkundskab inden for revision skal forstås som en særlig indsigt i revisionen af finansielle virksomheder, f.eks. i form af erfaring som intern eller ekstern revisor i en finansiel virksomhed eller lignende.

Den foreslåede ændring indebærer ikke ændringer af ekspertpanelets funktion i øvrigt.

Til nr. 10 (§ 345, stk. 10, i lov om finansiel virksomhed)

Det følger af § 345, stk. 10, at i de i stk. 7, nr. 4-6, nævnte sager har parten ret til foretræde for bestyrelsen. Det omhandler sager, hvor bestyrelsen træffer beslutning om reaktioner i sager af principiel karakter og i sager, der har videregående betydelige følger, sager om påbud efter § 347 b, stk. 1, og beslutning om at overgive sager af principiel karakter til politimæssig efterforskning.

1. pkt. kan efter formandens beslutning fraviges i sager af særlig hastende karakter. Desuden bortfalder retten til foretræde, såfremt der foreligger efterforskningsmæssige hensyn, der taler imod.

Som konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 7, hvorefter § 345, stk. 7, bliver til stk. 12, foreslås det at ændre henvisningerne i § 345, stk. 10.

Den foreslåede ændring medfører ingen materiel ændring af § 345, stk. 10.

Til nr. 11 (§ 345, stk. 13, i lov om finansiel virksomhed)

Det følger af § 345, stk. 13, at bestyrelsen fastsætter sin egen forretningsorden, herunder regler om foretræde for bestyrelsen, jf. stk. 10, og om ekspertpanelet, jf. stk. 8. Forretningsordenen godkendes af erhvervsministeren.

Som konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 7, hvorefter § 345, stk. 7, bliver til stk. 12, foreslås det at ændre henvisningerne i § 345, stk. 13.

Den foreslåede ændring medfører ingen materiel ændring af § 345, stk. 13.

Til nr. 12 (§ 345, stk. 14, i lov om finansiel virksomhed)

Det følger af § 345, stk. 14, at bestyrelsen kan ved instruks delegere sin kompetence efter stk. 7, nr. 4 og 6-8, til Finanstilsynets direktion.

Som konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 7, hvorefter § 345, stk. 7, bliver til stk. 12, foreslås det at ændre henvisningerne i § 345, stk. 14.

Den foreslåede ændring medfører ingen materiel ændring af § 345, stk. 14.

Til nr. 13 (§ 347, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed)

Af § 347, stk. 1, følger det, at finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder, forsikringsholdingvirksomheder, blandede holdingvirksomheder, leverandører og underleverandører skal give Finanstilsynet de oplysninger, der er nødvendige for tilsynets virksomhed. I overensstemmelser med bestemmelser fastsat i direktiver gælder dette tilsvarende for udenlandske kreditinstitutter, administrationsselskaber og investeringsselskaber, der udøver virksomhed her i landet gennem etablering af filial eller udbud af finansielle tjenesteydelser.

Det er Finanstilsynet, der vurderer, hvilke oplysninger der er nødvendige til at udføre det fornødne tilsyn med virksomhedens overholdelse af reglerne. Det er en grundforudsætning, at der er en sammenhæng mellem de ønskede oplysninger og det regelsæt, som Finanstilsynet i det konkrete tilfælde påser overholdelsen af.

Der gælder imidlertid ikke et lovbestemt krav om, at finansielle virksomheder m.v. skal berigtige tidligere meddelte oplysninger til Finanstilsynet, som virksomheden på et senere tidspunkt kan konstatere er ukorrekte, misvisende på tidspunktet for afgivelsen eller har vildledende karakter.

Det foreslås at indsætte et nyt *stk. 2*, hvorefter finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder, forsikringsholdingvirksomheder, blandede holdingvirksomheder, leverandører og underleverandører, der har afgivet oplysninger efter stk. 1, har pligt til hurtigst muligt at berigtige oplysningerne over for Finanstilsynet, hvis finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder, forsikringsholdingvirksomheder, blandede holdingvirksomheder, leverandører eller underleverandører efterfølgende konstaterer, at oplys-

ningerne 1) ikke har været korrekte på tidspunktet for afgivelsen eller 2) på et senere tidspunkt er blevet misvisende.

Med "hurtigst muligt" forstås, at der skal gives meddelelse, så snart virksomheden bliver opmærksom på, at en oplysning, som er meddelt til Finanstilsynet er ukorrekt eller viser sig at være blevet misvisende. Med begrebet "hurtigst muligt" er der rum for en konkret og individuel vurdering i det enkelte tilfælde, herunder også under inddragelse af, hvor alvorligt det i det enkelte tilfælde måtte være, at oplysninger ikke har været korrekte. Hurtigst muligt vil efter omstændighederne kunne give mulighed for en orientering af virksomhedens ledelse, inden oplysningerne berigtiges over for Finanstilsynet.

Et eksempel vil kunne være, at en virksomhed bliver opmærksom på fejlangivelser i oplysninger om opgørelse af kapitalgrundlaget, som er tilsendt Finanstilsynet, bl.a. efter § 124, stk. 2, og artikel 92, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR) for så vidt angår pengeinstitutter og realkreditinstitutter. Konstaterer virksomheden efterfølgende, at opgørelsen er for positiv i forhold til kapitalgrundlaget, vil der normalt ikke inden for rammerne af, hvad der vil blive betragtet som hurtigst muligt, være rum for en nærmere inddragelse af f.eks. virksomhedens bestyrelse. Et andet eksempel kan være, at en virksomhed har indsendt en redegørelse, der er godkendt af virksomhedens bestyrelse, i forbindelse med genopretningsplaner efter §§ 71 a og 71 b til Finanstilsynet. Finanstilsynet skal herefter inden for 6 måneder foretage en vurdering af planen. Konstaterer virksomheden efterfølgende, at genopretningsplanen har været behæftet med fejl, vil der efter omstændighederne være rum for inddragelse af virksomhedens bestyrelse, hvis dette kan ske inden for, hvad der må vurderes at være hurtigst muligt i det konkrete tilfælde.

Med "ikke har været korrekte" forstås, at oplysningerne materielt ikke har været korrekte på tidspunktet for afgivelsen af oplysningerne, eller at de på et senere tidspunkt er blevet misvisende. Det vil eksempelvis være datamateriale, som indeholdt forkerte værdier. Det forudsættes dog, at det ikke vil være nødvendigt at berigtige mindre sproglige fejl eller lignende, der alene er af rent redaktionel karakter, og som ikke er meningsforstyrrende for meddelelsens indhold.

Virksomheder omfattet af lov om finansiel virksomhed vil med den foreslåede lovændring, ligesom tilfældet er i dag, være forpligtet til at berigtige oplysninger, som en virksomhed på et tidligere tidspunkt har indsendt til Finanstilsynet. Med forslaget lovfæstes det alene, at det gælder i situationer, hvor virksomheden efterfølgende konstaterer, at oplysningerne ikke har været korrekte eller kan have været misvisende.

Det er ikke hensigten, at den foreslåede berigtigelsespligt skal fortolkes videre, end hvad der i dag gælder som følge af indfortolkningen af en berigtigelsespligt i oplysningspligterne. Dette betyder bl.a., at der fortsat ikke vil gælde en berigtigelsespligt, hvis f.eks. oplysninger er fejlagtige som følge af åbenlyse tastefejl.

Bestemmelsen foreslås strafbelagt i medfør af § 373, stk. 1, jf. lovforslagets § 2, nr. 19.

Den strafbare handling vil bestå i, at en finansiel virksomhed omfattet § 347, stk. 2, undlader at berigtige oplysninger, der er givet til Finanstilsynet, som virksomheden eller personen kan konstatere ikke har været korrekte på tidspunktet for afgivelsen eller at oplysningerne er blevet misvisende. Strafsubjektet er den finansielle virksomhed eller personen omfattet af § 347, stk. 2.

Til nr. 14 (§ 347, stk. 7, i lov om finansiel virksomhed)

Det følger af § 347, stk. 6, at Finanstilsynet kan indhente oplysninger efter stk. 1-4 til brug for de i § 354, stk. 6, nr. 23-34, nævnte myndigheder og organer. Af § 354, stk. 6, nr. 23-34 fremgår en række af de myndigheder, som Finanstilsynet kan videregive tilsynsoplysninger til, uden at det vil udgøre en overtrædelse af Finanstilsynets tavshedspligt efter § 354, stk. 1.

Af § 347, stk. 1, følger det, at finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder, forsikringsholdingvirksomheder, blandede holdingvirksomheder, leverandører og underleverandører skal give Finanstilsynet de oplysninger, der er nødvendige for tilsynets virksomhed. I overensstemmelser med bestemmelser fastsat i direktiver gælder dette tilsvarende for udenlandske kreditinstitutter, administrationsselskaber og investeringsselskaber, der udøver virksomhed her i landet gennem etablering af filial eller udbud af finansielle tjenesteydelser.

Af § 347, stk. 2, følger det, at Finanstilsynet til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse kan få adgang til en finansiel virksomhed og dens filialer, en finansiel holdingvirksomhed, en forsikringsholdingvirksomhed eller en fælles datacentral med henblik på indhentelse af oplysninger, herunder ved inspektioner. Finanstilsynet kan endvidere indhente oplysninger og til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse få adgang til de virksomheder, med hvilke den finansielle virksomhed, den finansielle holdingvirksomhed eller forsikringsholdingvirksomheden har særlig direkte eller indirekte forbindelse i det omfang, det er nødvendigt for bedømmelse af en finansiel virksomheds, en finansiel holdingvirksomheds eller en forsikringsholdingvirksomheds økonomiske stilling, jf. stk. 3. Desuden følger det af stk. 4, at Finanstilsynet kan kræve alle oplysninger, herunder regnskaber og regnskabsmateriale, udskrift af bøger, andre forretningspapirer og elektronisk lagrede data, som skønnes nødvendige for Finanstilsynets virksomhed eller til afgørelse af, om en fysisk eller juridisk person er omfattet af bestemmelserne i denne lov.

Det foreslås i *stk.* 6, der bliver stk. 7, at ændre henvisningen til § 347, stk. 1-4 til stk. 1 og 3-5. Det foreslåede er en konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 13, hvor der foreslås indsat et nyt stykke efter stk. 1.

Det foreslåede er således alene en konsekvensændring af lovteknisk karakter.

Til nr. 15 (§ 347 c i lov om finansiel virksomhed)

Finanstilsynet har efter gældende ret ikke adgang til at påbyde finansielle virksomheder at lade en eller flere sagkyndige personer følge virksomheden i en nærmere fastsat periode, når Finanstilsynet vurderer, at der er særlig anledning hertil med henblik på varetagelsen af Finanstilsynets virksomhed.

Det foreslås, at der indsættes en ny bestemmelse i § 347 c, *stk. 1, 1. pkt.,* hvorefter Finanstilsynet kan påbyde en finansiel virksomhed, en finansiel holdingvirksomhed eller en forsikringsholdingvirksomhed at lade en eller flere sagkyndige personer følge virksomheden i en periode på op til 6 måneder med henblik på varetagelsen af Finanstilsynets virksomhed, når Finanstilsynet vurderer, at der er særlig anledning hertil. Det foreslås endvidere i § 347 c, *stk. 1, 2. pkt.,* at det samme gælder filialer omfattet af § 1, stk. 3 og 4, dvs. filialer her i landet af kreditinstitutter, investeringsselskaber, administrationsselskaber og forsikringsselskaber, der er meddelt tilladelse i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, med de afvigelser, som filialforholdet nødvendiggør, eller som er fastsat i eller i henhold til international aftale samt filialer her i landet af udenlandske

virksomheder, der er meddelt tilladelse til at udøve den i §§ 7-11 i lov om finansiel virksomhed nævnte virksomhed i et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

Den foreslåede bestemmelse forudsættes anvendt i situationer, hvor Finanstilsynet f.eks. har givet et påbud for utilstrækkelige foranstaltninger til bekæmpelse af finansiel kriminalitet, herunder hvidvask, og hvor Finanstilsynet vurderer, at der er behov for i den forbindelse at følge en virksomheds efterlevelse af det udstedte påbud.

Det forudsættes, at den foreslåede bestemmelse anvendes i situationer, hvor Finanstilsynet i øvrigt efter en konkret vurdering finder, at der er væsentlige forhold, der giver anledning til at følge den pågældende virksomhed med henblik på varetagelsen af Finanstilsynets virksomhed. Med den foreslåede bestemmelse vil Finanstilsynet således som led i den forebyggende indsats mod f.eks. finansiel kriminalitet, herunder hvidvask og terrorfinansiering, få bedre mulighed for på et tidligere tidspunkt at få et øget indblik i informationer fra finansielle virksomheder for derigennem at kunne afdække mulige risici for overtrædelse af reglerne.

Den foreslåede bestemmelse vil på den baggrund kunne anvendes af Finanstilsynet i alle tilfælde, hvor Finanstilsynet vurderer, at der er særlig anledning hertil med henblik på varetagelsen af Finanstilsynets virksomhed og vil bl.a. kunne anvendes samtidig med udstedelse af påbud, påtaler, politianmeldelse, risikooplysning eller et andet reaktionsvalg, som Finanstilsynet udsteder med hjemmel i samtlige regler, der henhører under Finanstilsynets tilsynsområde. Finanstilsynet vil i den forbindelse bl.a. kunne udpege sagkyndige personer til at vurdere kvaliteten af systemer og kontroller og til at verificere oplysninger, der er videregivet fra den finansielle virksomhed m.v. til Finanstilsynet. Med lovbestemmelsen kan de sagkyndige foretage selvstændige vurderinger i deres egenskab af sagkyndige, og Finanstilsynet vil kunne inddrage den sagkyndiges vurderinger i den pågældende sag. Den sagkyndiges vurdering vil ikke blive lagt uprøvet til grund i Finanstilsynets behandling af sagen.

Med bestemmelsen foreslås det, at den sagkyndige person udpeges i en periode på op til maksimalt 6 måneder. Det forudsættes dog, at udpegningen almindeligvis vil have en længde på mellem 6 til 8 uger. Der vil dog kunne være behov for, at udpegningen skal vare op mod 6 måneder. Det vil eksempelvis kunne være tilfældet, hvis Finanstilsynet har grund til at antage, at der foreligger meget omfattende eller komplekse mangler i den pågældende virksomhed. Det vil eksempelvis også kunne være begrundet i den pågældende virksomheds størrelse eller komplekse organisation.

Det vil være Finanstilsynet, der i forbindelse med udpegningen af de pågældende personer, fastsætter, hvor længe de sagkyndige personer vil skulle følge driften af den finansielle virksomhed m.v. Ved fastsættelsen af perioden skal Finanstilsynet foretage en proportionalitetsafvejning, der inddrager risikoen for regelovertrædelser og de konstaterede forhold, der begrunder påbuddet. Den sagkyndige person vil kunne genudpeges, og det forudsættes, at der forud for hver genudpegning foretages en selvstændig vurdering af, om kriterierne for udpegning efter stk. 1 fortsat er opfyldt.

Et eksempel på en situation, hvor Finanstilsynet vil kunne udpege en sagkyndig person, er hvor Finanstilsynet f.eks. har fastsat et individuelt højere krav til kapitalgrundlaget efter § 124, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, uden at den pågældende finansielle virksomhed er forventeligt nødlidende, jf. § 224 a i lov om finansiel virksomhed, men hvor Finanstilsynet alligevel vurderer, at situationen er tilstrækkelig alvorlig til en proaktiv tilgang med henblik på at sikre efterlevelse af påbuddet.

Et andet eksempel er en situation, hvor en bank efter en hvidvaskinspektion har fået en række påbud af Finanstilsynet for manglende overholdelse af hvidvasklovens pligter, f.eks. utilstrækkelige kundekendskabsprocedurer. Hvis Finanstilsynet i opfølgningsfasen konstaterer, at banken ikke har formået at opfylde påbuddene, eller ikke opfylder dem hurtigt nok, og Finanstilsynet er i tvivl om, hvorvidt banken kan eller vil opfylde påbuddene, vil Finanstilsynet kunne benytte bestemmelsen til at påbyde, at der indsættes en sagkyndig person.

Det foreslås i § 347 c, *stk. 2,* at en virksomhed, der har modtaget et påbud efter stk. 1, skal give de sagkyndige personer de oplysninger og adgang til møder m.v., der er nødvendige for at kunne følge den daglige drift i virksomheden, herunder bestyrelsesmøder, direktionsmøder og generalforsamlinger, og dens filialer med henblik på indhentelse af oplysninger. Det bemærkes i den forbindelse, at de sagkyndige personer vil være omfattet af tavshedspligtsbestemmelsen i § 354, stk. 1, 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed. Den sagkyndige person vil således kunne få adgang til samtlige informationer og data fra den finansielle virksomhed, som vedkommende vurderer, er relevant for opgavevaretagelsen i henhold til Finanstilsynets påbud, ligesom personen kan overvære alle møder og øvrige relevante beslutningsfora i den finansielle virksomhed.

De sagkyndige personer vil skulle følge den daglige drift på vegne af Finanstilsynet og vil i den forbindelse skulle opfylde de krav til offentlig forvaltning, der følger af bl.a. retssikkerhedsloven, herunder forbuddet mod selvinkriminering i retssikkerhedslovens § 10. Hvis den sagkyndige således får en konkret mistanke om, at virksomheden eller en enkeltperson i virksomheden har begået en lovovertrædelse, der kan medføre straf, gælder oplysningspligten efter den foreslåede § 347, stk. 2, ikke i forhold til den mistænkte, medmindre det kan udelukkes, at de oplysninger, som søges tilvejebragt, kan have betydning for bedømmelsen af den formodede lovovertrædelse. Retssikkerhedsloven vil ikke være til hinder for, at ansatte m.v. i en virksomhed frivilligt meddeler oplysninger til den sagkyndige om forhold, der vedrører en konkret mistanke om, at virksomheden som sådan har begået et strafbart forhold. Den sagkyndige vil desuden efter omstændighederne også skulle vejlede den mistænkte om, at den pågældende ikke har pligt til at meddele oplysninger, som kan have betydning for bedømmelsen af den formodede lovovertrædelse.

Det er Finanstilsynet, der i forbindelse med udpegningen vil skulle fastsætte vilkårene for, hvordan de sagkyndige personer vil skulle følge den "daglige drift" af virksomheden. Med udtrykket den "daglige drift" sigtes til alle dele af den finansielle virksomhed m.v., som er underlagt Finanstilsynets tilsynskompetence. Det forudsættes i den forbindelse, at Finanstilsynet og de sagkyndige personer har en bred skønsbeføjelse til at fastlægge, hvad der i den konkrete situation forstås ved daglig drift. I sager, hvor en virksomhed påbydes, at en sagkyndig person skal følge virksomhedens daglige drift som følge af et andet påbud, forudsættes de sagkyndige personers opgavevaretagelse afgrænset med udgangspunkt i det udstedte påbuds indhold og formål. Det vil således være afgrænsede dele af f.eks. en virksomheds forretningsområder eller driftsområder, der vil være genstand for en sagkyndigs observatørarbejde.

Det forudsættes, at de sagkyndige personer i selskabsretlig henseende alene fungerer som observatører. Det indebærer, at de sagkyndige personer ikke vil være omfattet af reglerne om ledelses- og erstatningsansvar efter selskabslovens regler m.v., og de vil derfor ikke kunne pådrage sig et ansvar for de beslutninger, der træffes på f.eks. den finansielle virksomheds bestyrelsesmøder m.v., ligesom den pågældende ikke vil kunne pålægges erstatningsansvar for beslutninger, der træffes af ledelsen i den finansielle virksomhed. Modsat vil virksomheden også være beskyttet af reglerne i lov om retssikkerhed

ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter. Det vil bl.a. betyde, at en sagkyndig ikke vil kunne tiltvinge sig adgang til aflåste rum.

Med den foreslåede bestemmelse tilsigtes ingen ændringer i ledelsens og bestyrelsens ansvar. De sagkyndige personer har alene til formål at følge virksomheden med henblik på at foretage observationer og indhente oplysninger til Finanstilsynet. Det forhold, at de sagkyndige personer deltager i møder på vegne af Finanstilsynet, vil således ikke kunne indebære en accept eller anden tilkendegivelse vedrørende bestyrelsens beslutninger eller fremgangsmåde. De sagkyndige personers deltagelse vil ligeledes ikke kunne tillægges betydning ved Finanstilsynets valg af reaktionsmuligheder over for virksomheden m.v. eller på anden vis have virkning i forhold til muligheden for at pålægge strafansvar for virksomheden eller dens ledelse m.v.

Efter den foreslåede § 347 c, *stk. 3, 1. pkt.,* skal de sagkyndige personer i forbindelse med observationen af den daglige drift orientere Finanstilsynet om forhold af væsentlig betydning for Finanstilsynets virksomhed. Den foreslåede bestemmelse skal sikre, at Finanstilsynet bliver orienteret, hvis den sagkyndige person bliver opmærksom på forhold, som indikerer mulige risici for overtrædelse af den finansielle lovgivning. Formålet er, at Finanstilsynet får mulighed for hurtigere at reagere på oplysninger om den finansielle virksomheds tilstand som et supplement til de indgrebsmuligheder, som Finanstilsynet er tildelt efter gældende ret, f.eks. ved udstedelse af påbud. Det foreslås endvidere i § 347 c, stk. 3, *2. pkt.*, at Finanstilsynet kan fastsætte vilkår for orienteringen.

Det forudsættes med den foreslåede bestemmelse, at Finanstilsynet fortsat vil tilrettelægge sin tilsynsvirksomhed i overensstemmelse med § 344, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, hvilket bl.a. indebærer, at tilrettelæggelsen vil skulle ske ud fra et væsentlighedshensyn, hvor den tilsynsmæssige indsats står i forhold til de potentielle risici eller skadevirkninger, jf. § 344, stk. 2, 3. pkt., i lov om finansiel virksomhed. Finanstilsynet vil som ved behandlingen af øvrige tilsynssager skulle foretage en sædvanlig prioritering af tilsynsindsatsen ud fra en risikobaseret tilgang, bl.a. under hensyntagen til øvrige tilsynssager under behandling af Finanstilsynet. Det forhold, at Finanstilsynet udpeger en sagkyndig person til at følge virksomhedens daglige drift, påvirker således ikke Finanstilsynets mulighed for på et senere tidspunkt at træffe afgørelse vedrørende forhold, som blev konstateret eller kunne være konstateret i forbindelse med den sagkyndiges observationer.

Det er Finanstilsynet, der efter det foreslåede § 347 c, *stk. 4,* udpeger den eller de sagkyndige personer. Det er i den forbindelse Finanstilsynet, der afgør, om den pågældende er egnet til at varetage opgaven og har den fornødne sagkundskab og uvildighed.

Ved "sagkyndig person" forstås, at den pågældende har sagkundskab inden for det område, som har givet anledning til at udpege vedkommende. Opgavevaretagelsen vil typisk kunne udføres af en advokat, revisor eller anden ekstern finansiel rådgiver. Herudover vil Finanstilsynet kunne udpege en medarbejder i Finanstilsynet.

Det foreslåede vil bl.a. indebære, at Finanstilsynet i forbindelse med udpegningen vil skulle påse, at den sagkyndige person opfylder kravene til habilitet i forvaltningslovens kapitel 2. Det indebærer bl.a., at den pågældende ikke må have en særlig personlig eller økonomisk interesse i sagens udfald, og at der i øvrigt ikke må foreligge omstændigheder, som er egnet til at vække tvivl om vedkommendes upartiskhed. Bestemmelsen har til formål at sikre, at der ikke foreligger omstændigheder, der er egnede til

at rejse tvivl om personers fuldstændige upartiskhed fra virksomheden og loyalitet til Finanstilsynet som opdragsgiver.

Finanstilsynet vil på ethvert tidspunkt kunne bestemme, at den sagkyndige person skal ophøre med at følge virksomheden, herunder hvis Finanstilsynet vurderer, at den pågældende ikke længere opfylder de fastsatte krav til sagkundskab og uvildighed, eller fordi formålet med udpegningen ikke længere er til stede.

At det er Finanstilsynet, der udpeger og antager den eller de pågældende personer, indebærer endvidere, at det vil være Finanstilsynet, der er den eller de sagkyndiges umiddelbare kontraktpart og ikke den finansielle virksomhed. Der vil på den baggrund ikke opstå et "klientforhold" mellem de sagkyndige og den finansielle virksomhed.

De sagkyndige personer vil skulle følge den daglige drift på vegne af Finanstilsynet og vil dermed skulle opfylde de krav, der stilles til den offentlige forvaltning, der – udover retssikkerhedsloven der er nærmere omtalt ovenfor – bl.a. omfatter forvaltningsloven og offentlighedsloven.

Finanstilsynet vil efter den foreslåede bestemmelse i § 347 c, stk. 4, *2. pkt.,* foreløbigt kunne udrede udgifterne til de uvildige sagkyndige personer. Udgifterne til de sagkyndiges virke vil dog i sidste ende skulle afholdes af den finansielle virksomhed.

Finanstilsynet vil efter den foreslåede bestemmelse i § 347 c, stk. 4, *3. pkt.,* kunne kræve forudgående eller løbende betaling eller sikkerhedsstillelse fra den finansielle virksomhed. Det forudsættes, at afregning sker på timebasis og beregnes på baggrund af en fast timesats inklusiv et tillæg for eventuelle yderligere omkostninger forbundet med den eller de sagkyndiges udførelse af funktionen, f.eks. for den pågældendes rejseudgifter, udlæg m.v.

Et påbud om at lade en eller flere sagkyndige personer følge en virksomhed i en nærmere fastsat periode, vil kunne indbringes for Erhvervsankenævnet, senest 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende, jf. § 372, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslås endvidere med § 347 c, *stk. 5*, at erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om de sagkyndige personer, herunder om udpegning og honorering. Reglerne skal i nærmere omfang tilrettelægge processen for udpegning af de sagkyndige personer, som tilrettelægges inden for gældende ret om udbud. Endvidere fastsættes de nærmere vilkår for honorering af de sagkyndige.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 16 (§ 347 d i lov om finansiel virksomhed)

Det følger af § 347 c, at Finanstilsynet kan stille yderligere oplysningskrav til pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I.

Det foreslås i *§ 347 d*, at Finanstilsynet kan stille yderligere oplysningskrav til pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I.

Det foreslåede svarer til, hvad der efter gældende ret følger af § 347 c. Der er således ikke tiltænkt nogen materielle ændringer, som alene skyldes, at det lovteknisk vurderes at være mere korrekt, at den foreslåede bestemmelser i § 347 c ovenfor placeres før den bestemmelser, der foreslås i § 347 d (nugældende § 347 c). Forslaget skal ses i sammenhæng med erhvervsministerens samlelovforslag efterår 2019 om ændring af bl.a. lov om finansiel virksomhed, hvor det foreslås at indsætte en bestemmelse i § 347 d om bl.a. midlertidigt forbud i anledning af en tvangsbøde.

Med den foreslåede bestemmelse indsættes en generel hjemmel til, at Finanstilsynet kan stille yderligere oplysningskrav til pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I. Med forslaget implementeres artikel 104, stk. 1, litra l, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013, EF-tidende nr. L 176, s. 338 (CRD IV).

Den finansielle regulering giver på flere enkeltområder Finanstilsynet mulighed for at stille oplysningskrav, herunder krav til pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I. En række af disse fremgår af konkrete bestemmelser herom, bl.a. i lov om finansiel virksomhed, eksempelvis implementeres der også med forslaget til § 308, stk. 5, en bemyndigelse til, at Finanstilsynet får mulighed for at stille krav om offentliggørelse af indikatorer og opgørelsen af systemiskhed for SIFI'er. Herunder er artikel 104, stk. 1, litra l, i CRD IV også gennemført i kapitaldækningsbekendtgørelsen, der indeholder en række oplysningskrav vedrørende kapitalforhold. Bekendtgørelsen har hjemmel i blandt andet forslaget til § 124, stk. 7, i lov om finansiel virksomhed vedrørende pengeinstitutters og realkreditinstitutters oplysningsforpligtelser.

Artikel 104, stk. 1, litra l, i CRD IV kræver derudover, at der er en generel mulighed for, at Finanstilsynet kan stille yderligere oplysningskrav på områder omfattet af CRD IV. Med forslaget til § 347 d indsættes en sådan mulighed. Artikel 432 i CRR om, at institutterne kan undlade at offentliggøre oplysninger, der anses for at være fortrolige, gælder også her.

Til nr. 17 (§ 354, stk. 6, nr. 3, i lov om finansiel virksomhed)

Det følger af § 345, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, at Finanstilsynets bestyrelse udpeges af erhvervsministeren. Erhvervsministeren udpeger blandt medlemmerne en formand og en næstformand for bestyrelsen, jf. § 345, stk. 3. Det følger af § 345, stk. 5, at erhvervsministeren udpeger medlemmer af bestyrelsen og observatøren for op til to år ad gangen. Efter § 345, stk. 6, må medlemmerne af bestyrelsen og observatøren ikke være ansat i eller være bestyrelsesmedlem i finansielle virksomheder, jf. § 5, stk. 1, nr. 1, i virksomheder, der indgår i koncern med finansielle virksomheder, eller i virksomheder, der har kvalificerede ejerandele, jf. § 5, stk. 3, i finansielle virksomheder.

Det foreslås i lovforslagets § 2, nr. 7, at der i § 345, stk. 4, indsættes en række krav til medlemmerne af Finanstilsynets bestyrelses egnethed og hæderlighed, herunder, at et bestyrelsesmedlem ikke må være omfattet af en tilsynssag om ledelsesansvar, hvor bestyrelsen skal træffe beslutning eller afgørelse. Endvidere foreslås det i § 345, stk. 7, at Finanstilsynet til brug for erhvervsministerens udpegning af medlemmer til bestyrelsen kan indhente og fastsætte oplysningspligter til brug for vurderingen af bestyrelsesmedlemmernes egnethed og hæderlighed samt om afsættelse af medlemmer af bestyrelsen.

Det følger af § 354, stk. 1, 1. pkt., at Finanstilsynets ansatte under ansvar efter straffelovens §§ 152-152 e er forpligtet til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsyns- og afviklingsvirksomheden, og fortrolige oplysninger, som de får kendskab til fra Finansiel Stabilitet. Fi-

nanstilsynet er således pålagt en tavshedspligt med hensyn til de fortrolige oplysninger, der opnås indsigt i gennem bl.a. tilsynsarbejdet. Bestemmelsens stk. 6 indeholder en række muligheder for at videregive fortrolige oplysninger. Af stk. 6, nr. 3, fremgår bl.a., at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til vedkommende minister som led i dennes overordnede tilsyn. Videregivelse indebærer, at den, der modtager fortrolige oplysninger fra Finanstilsynet, med hensyn til disse oplysninger er undergivet den samme tavshedspligt efter stk. 1 som ansatte i Finanstilsynet, jf. stk. 8.

Det foreslås i *§ 345, stk. 6, nr. 3,* at fortrolige oplysninger efter stk. 1 kan videregives til vedkommende minister til brug for udpegning af medlemmer af bestyrelsen efter § 345.

Bestemmelsen indebærer, at Finanstilsynet får adgang til at videregive fortrolige oplysninger, der er opnået kendskab til gennem tilsyns- og afviklingsvirksomheden eller fra Finansiel Stabilitet, til brug for ministerens udpegning af medlemmer til Finanstilsynets bestyrelse.

Den foreslåede bestemmelse har til formål at sikre, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger, der er omfattet af Finanstilsynets tavshedspligt, til erhvervsministeren til brug for dennes vurdering af, om potentielle kandidater til en bestyrelsespost eller udpegede medlemmer af Finanstilsynets bestyrelse opfylder de egnetheds- og hæderlighedskrav, der foreslås indsat i § 345, stk. 4.

Til nr. 18 (§ 354 a, stk. 1, 1. og 8. pkt., og stk. 2, i lov om finansiel virksomhed)

§ 354 a regulerer spørgsmålet om offentliggørelse af de reaktioner, som Finanstilsynet har truffet.

Som konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 7, hvorefter § 345, stk. 7, bliver til stk. 12, foreslås det at ændre henvisningerne i *§ 354 a, stk. 1, 1. og 7. pkt.,* og *stk. 2*.

Den foreslåede ændring medfører ingen materiel ændring af § 354 a.

Til nr. 19 (§ 373, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed)

Efter § 373, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed kan overtrædelse af en række af lovens bestemmelser straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Blandt disse bestemmelser er § 75.

Med de foreslåede bestemmelset i lovforslagets § 2, nr. 3, skal den finansielle virksomhed hurtigst muligt meddele Finanstilsynet oplysninger, der er af væsentlig betydning for Finanstilsynets tilsyn.

Det foreslås samtidig, at denne forpligtelse til at meddele Finanstilsynet oplysninger, der er af væsentlig betydning for Finanstilsynets tilsyn, omfattes af sanktionsbestemmelsen i § 373, stk. 2, jf. lovforslagets § 2, nr. 20, men at § 75 i øvrigt forbliver sanktioneret af den gældende § 373, stk. 1.

Det foreslås, at § 373, stk. 1, ændres, således at § 75, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2-4, forbliver omfattet af § 373, stk. 1.

Der er tale om konsekvensændring af § 373, stk. 1, således at den foreslåede § 75, stk. 1, 2. pkt., jf.

lovforslagets § 2, nr. 3, ikke bliver omfattet af § 373, stk. 1. Denne foreslås i stedet omfattet af lovens § 373, stk. 2.

Det foreslås endvidere, at der efter § 343 ø, stk. 1, indsættes § 347, stk. 2.

Med den foreslåede ændring af § 373, stk. 1, sikres muligheden for bødestrafansvar for overtrædelse af bestemmelsen i § 347, stk. 2, jf. lovforslagets § 2, nr. 13, hvortil der henvises.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 20 (§ 373, stk. 2, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Efter § 373, stk. 2, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed kan overtrædelse af visse af lovens bestemmelser straffes med bøde.

Det foreslås i *§ 373, stk. 2, 1. pkt.,* at indsætte § 75, stk. 1, 2. pkt.

Med den foreslåede bestemmelse vil den finansielle virksomhed, der ikke hurtigst muligt meddeler Finanstilsynet oplysninger, der er af væsentlig betydning for Finanstilsynets tilsyn, kunne straffes med bøde.

Den strafbare handling vil bestå i, at en finansiel virksomhed ikke hurtigst muligt giver meddelelse til Finanstilsynet om oplysninger, der er af væsentlig interesse for Finanstilsynet. Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen er den finansielle virksomhed, som undlader at give meddelelse til Finanstilsynet.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås, at der i straffebestemmelsen i § 373, stk. 2, 1. pkt., indsættes en henvisning til § 75 c, stk. 1.

Ændringen har til formål at sikre muligheden for bødestrafansvar for en overtrædelse af bestemmelsen i § 75 c, om at den finansielle virksomhed skal sikre, at det klart fremgår af en aftale om en tavshedsklausul, at den ansatte eller tidligere ansatte ikke er afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af denne lov og regler udstedt i medfør heraf til offentlige myndigheder.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af § 75 c, stk. 1, vil være den finansielle virksomhed, som ikke sikrer, at det fremgår af en sådan aftale, at den ansatte eller tidligere ansatte ikke er afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til offentlige myndigheder.

Det strafbare gerningsindhold i § 75 c, stk. 1, vil være realiseret, hvis det ikke fremgår, at den ansatte eller tidligere ansatte ikke er afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til offentlige myndigheder.

Det foreslås endvidere, at der i § 373, stk. 2, 1. pkt., indsættes en henvisning til § 347 c, stk. 2.

Med den foreslåede bestemmelse vil undladelse af at give de sagkyndige personer de oplysninger og adgang til de møder, der er nødvendige for, at de sagkyndige kan følge den daglige drift i virksomheden, kunne straffes med bøde.

Det bemærkes, at bødeniveauet for finansielle virksomheders overtrædelse af den foreslåede § 347 c, stk. 2, vil skulle fastsættes i overensstemmelse med den gældende bødemodel for overtrædelser af lov om finansiel virksomhed, som blev indført ved lov nr. 1549 af 13. december 2016 om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om investeringsforeninger m.v., lov om værdipapirhandel m.v. og forskellige andre love.

Den strafbare handling vil bestå i, at en finansiel virksomhed, der har modtaget et påbud efter stk. 1, ikke giver de sagkyndige personer de oplysninger og den adgang til møder, der er nødvendig for, at de sagkyndige kan følge den daglige drift i virksomheden, herunder bestyrelsesmøder, direktionsmøder og generalforsamlinger efter stk. 1, og dens filialer med henblik på indhentelse af oplysninger. Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen er den finansielle virksomhed, der er omfattet af et påbud efter stk. 1. fra Finanstilsynet.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.3.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 21 (§ 373, stk. 3, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Efter § 373, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed kan en finansiel virksomheds manglende efterkommelse af et påbud, der er udstedt i medfør af de i bestemmelsen angivne regler, straffes med bøde.

Det foreslås, at der indsættes en henvisning til den foreslåede § 347 c, stk. 1, i § 373, stk. 3, *1. pkt.,* således at en virksomheds undladelse af at efterkomme Finanstilsynets påbud om at lade en eller flere sagkyndige personer følge virksomheden i en nærmere fastsat kan straffes med bøde.

Det bemærkes, at bødeniveauet for finansielle virksomheders overtrædelse af den foreslåede § 347 c, stk. 1, vil skulle fastsættes i overensstemmelse med den gældende bødemodel for overtrædelser af lov om finansiel virksomhed, som blev indført ved lov nr. 1549 af 13. december 2016 om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om investeringsforeninger m.v., lov om værdipapirhandel m.v. og forskellige andre love.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 22 (§ 373, stk. 6, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Det fremgår af § 373, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed, at hvis et medlem af en finansiel virksomheds, en finansiel holdingvirksomheds eller en forsikringsholdingvirksomheds bestyrelse eller direktion undlader at træffe nødvendige foranstaltninger i tilfælde af tab eller nærliggende fare for tab af væsentlig størrelse, straffes vedkommende med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, for så vidt højere straf ikke er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Efter § 373, stk. 6, 2. pkt., gælder det tilsvarende et medlem af bestyrelsen eller direktionen i en sparevirksomhed eller administrator i et administrationsbo oprettet i medfør af § 247 a.

Det foreslås, at der gives mulighed for at idømme fængselsstraf indtil 2 år ved at ændre strafferammen

i § 373, stk. 6, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed fra bøde eller fængsel indtil 4 måneder til bøde eller fængsel indtil 2 år. Det bemærkes i den forbindelse, at den foreslåede forhøjelse af strafferammen, udover at have betydning for den maksimalt udmålte straf for overtrædelse af de bestemmelser, der er omfattet af strafbestemmelsen, også vil kunne give politi og anklagemyndighed adgang til at foretage flere efterforskningsskridt i forbindelse med en efterforskning af et evt. strafbart forhold, end hvad der mulighed for i dag.

Det foreslås endvidere at indsætte en henvisning i § 373, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed til den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 290 b, stk. 1, om forhøjet strafferamme for overtrædelser af § 373, stk. 6 og 7, i lov om finansiel virksomhed begået af medlemmer af direktionen eller bestyrelsen i systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI), jf. lovforslagets § 3, nr. 3. Det vil dermed fremgå af § 373, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed, at bestemmelsen finder anvendelse, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 290 b, stk. 1, eller den øvrige lovgivning.

Formålet med dette er at tydeliggøre, at der i medfør af den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 290 b, stk. 1, gælder en højere strafferamme for overtrædelser af § 373, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed, når overtrædelsen er begået af et medlem af direktionen eller bestyrelsen i et SIFI.

Der er ikke i øvrigt tilsigtet ændringer af den gældende retstilstand.

Til nr. 23 (§ 373, stk. 7, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Det fremgår af § 373, stk. 7, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed, at personer, der er knyttet til en finansiel virksomhed, og som giver urigtige eller vildledende oplysninger om forhold vedrørende virksomheden til offentlige myndigheder, til offentligheden, til noget selskabsorgan eller til indskydere, de forsikrede eller obligationsejerne eller andre investorer i den finansielle virksomhed, eller som gør sig skyldig i grov eller oftere gentaget forsømmelse eller skødesløshed, der kan medføre tab for virksomheden eller indskyderne, de forsikrede eller obligationsejerne eller andre investorer i den finansielle virksomhed, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, for så vidt højere straf ikke er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Efter § 373, stk. 7, 2. pkt., gælder tilsvarende for personer knyttet til en sparevirksomhed eller administrator i et administrationsbo oprettet i medfør af § 247 a.

Lov om finansiel virksomhed indeholder ikke på nuværende tidspunkt bestemmelser om finansielle virksomheders afgivelse af urigtige eller vildledende oplysninger, og afgivelse af sådanne oplysninger vil derfor kun kunne straffes efter straffelovens bestemmelser, herunder straffelovens § 162 (om afgivelse af urigtige pligtmæssige erklæringer) eller § 163 (om afgivelse af urigtige skriftlige erklæringer).

Det foreslås, at ordlyden ”finansielle virksomheder” indsættes i § 373, stk. 7, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed, og at der som konsekvens heraf foretages en ændring af redaktionel karakter.

Den foreslåede ændring indebærer, at finansielle virksomheder fremover vil være omfattet af bestemmelsen i § 373, stk. 7, 1. pkt., om afgivelse af urigtige eller vildledende oplysninger om forhold vedrørende virksomheden til offentlige myndigheder, til offentligheden, til noget selskabsorgan eller til indskydere, de forsikrede eller obligationsejerne eller andre investorer i den finansielle virksomhed, eller som gør sig skyldig i grov eller oftere gentagen forsømmelse eller skødesløshed, der kan medføre tab for virksomheden eller indskyderne, de forsikrede eller obligationsejerne eller andre investorer i den finansielle virksomhed.

Finansielle virksomheder vil således med den foreslåede ordning blive underlagt de samme regler for afgivelse af urigtige eller vildledende oplysninger over for Finanstilsynet m.v., som der gælder for fysiske personer, der er tilknyttet en finansiel virksomhed.

Udtrykket "finansielle virksomheder" skal forstås i overensstemmelse med definitionen i § 5, stk. 1, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed og omfatter pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, investeringsforvaltningsselskaber og forsikringsselskaber.

Det bemærkes, at bødeniveauet for finansielle virksomheders overtrædelse af den foreslåede § 373, stk. 7, 1. pkt., vil skulle fastsættes i overensstemmelse med den gældende bødemodel for overtrædelser af lov om finansiel virksomhed, som blev indført ved lov nr. 1549 af 13. december 2016 om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om investeringsforeninger m.v., lov om værdipapirhandel m.v. og forskellige andre love.

Fastsættelsen af straffen vil som hidtil bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne strafniveau kan fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Det bemærkes, at den foreslåede ændring har den afledte konsekvens, at finansielle virksomheders afgivelse af urigtige eller vildledende oplysninger om forhold vedrørende virksomheden til offentlige myndigheder m.v. fremover vil være omfattet af den særlige forældelsesfrist på 5 år, som gælder for overtrædelser af lov om finansiel virksomhed, jf. lovens § 373, stk. 8.

Strafferammen for fysiske personer, der er tilknyttet en finansiel virksomhed, og som afgiver urigtige eller vildledende oplysninger til f.eks. Finanstilsynet kan efter gældende ret straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, jf. § 373, stk. 7, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslås, at der gives mulighed for at idømme fængselsstraf indtil 2 år ved at ændre strafferammen i § 373, stk. 7, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed fra bøde eller fængsel indtil 4 måneder til bøde eller fængsel indtil 2 år. Det bemærkes i den forbindelse, at den foreslåede forhøjelse af strafferammen, udover at have betydning for den maksimalt udmålte straf for overtrædelse af de bestemmelser, der er omfattet af strafbestemmelsen, også vil kunne give politi og anklagemyndighed adgang til at foretage flere efterforskningsskridt i forbindelse med en efterforskning af at evt. strafbart forhold, end hvad der mulighed for i dag.

Det foreslås endvidere at indsætte en henvisning i § 373, stk. 7, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed til den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 290 b, stk. 1, om forhøjet strafferamme for overtrædelser af § 373, stk. 6 og 7, i lov om finansiel virksomhed begået af medlemmer af direktionen eller bestyrelsen i systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI), jf. lovforslagets § 3, nr. 3. Det vil dermed fremgå af § 373, stk. 7, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed, at bestemmelsen finder anvendelse, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 290 b, stk. 1, eller den øvrige lovgivning.

Formålet med dette er at tydeliggøre, at der i medfør af den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 290

b, stk. 1, gælder en højere strafferamme for overtrædelser af § 373, stk. 7, i lov om finansiel virksomhed, når overtrædelsen er begået af et medlem af direktionen eller bestyrelsen i et SIFI.

Der er ikke i øvrigt tilsigtet ændringer af den gældende retstilstand.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 24 (§ 373, stk. 7, 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Finansielle virksomheder m.v. er forpligtet til at give Finanstilsynet de oplysninger, der er nødvendige for Finanstilsynets virksomhed, jf. § 347, stk. 1. Lov om finansiel virksomhed indeholder ikke bestemmelser om finansielle virksomheders afgivelse af urigtige eller vildledende oplysninger, og afgivelse af sådanne oplysninger vil derfor kun kunne straffes, hvis de tillige er omfattet af straffelovens bestemmelser om f.eks. afgivelse af urigtige pligtmæssige erklæringer i straffelovens § 162 eller afgivelse af urigtige skriftlige erklæringer i straffelovens § 163.

Det følger § 373, stk. 1, 2. pkt., at tilsvarende gælder personer knyttet til en sparevirksomhed eller administrator i et administrationsbo oprettet i medfør af § 247 a.

Det foreslås at ændre "personer" til "sparevirksomheder og personer", således at sparevirksomheder fremover også vil være omfattet af bestemmelsen i § 373, stk. 7, 2. pkt., jf. stk. 1, om afgivelse af urigtige eller vildledende oplysninger om forhold vedrørende sparevirksomheden til offentlige myndigheder, til offentligheden, til noget selskabsorgan eller til indskydere, de forsikrede eller obligationsejerne eller andre investorer i sparevirksomheden, eller som gør sig skyldig i grov eller oftere gentaget forsømmelse eller skødesløshed, der kan medføre tab for sparevirksomheder eller indskyderne, de forsikrede eller obligationsejerne eller andre investorer i sparevirksomheden.

Udtrykket "sparevirksomheder" skal forstås i overensstemmelse med § 334 i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 25 (§ 373, stk. 8, i lov om finansiel virksomhed)

Forældelsesfristen for overtrædelse af lov om finansiel virksomhed eller regler udstedt i medfør af loven er 5 år, jf. § 373, stk. 8, i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslås, at der i § 373, stk. 8 indsættes en henvisning til den foreslåede § 373, stk. 9, hvorefter forældelsesfristen for overtrædelse af en række bestemmelser vil være 10 år, jf. lovforslagets § 2, nr. 26.

Til nr. 26 (§ 373, stk. 9, i lov om finansiel virksomhed)

Forældelsesfristen for overtrædelse af lov om finansiel virksomhed eller regler udstedt i medfør af loven er 5 år, jf. § 373, stk. 8, i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslås at indsætte et nyt *stk. 9*, i lov om finansiel virksomhed, hvorefter forældelsesfristen er 10 år for overtrædelse af lovens § 7, stk. 1-3, § 8 stk. 1 og 3, § 9, stk. 1 og 2, § 10, stk. 1 og 2, § 11, stk. 1, § 31, stk. 10, § 33 a, stk. 1, § 70, stk. 1-5, § 71, stk. 1 og 3, § 72, stk. 2, nr. 3 og 4, §§ 75 og 76, § 78, stk. 1-4, § 102, stk. 2 og 5, § 103, stk. 1, 2 og 4, § 106, stk. 2, § 106 a, stk. 1 og 4, § 106 b, § 106 c, stk. 1 og 3,

§ 106 d, stk. 1, § 108, stk. 1, 2 og 4, og stk. 5, 1. pkt., § 124, stk. 1 og 2, § 125, stk. 1 og 2, § 125 b, stk. 1-4 og 6, § 125 c, stk. 1, § 125 d, § 125 e, stk. 1, jf. § 125 b, stk. 1-4 og 6, § 125 e, stk. 1, jf. § 125 c, stk. 1, § 125 i, stk. 1, § 126, stk. 1 og 4, § 126 a, stk. 1-3, 5 og 9, § 126 b, stk. 1, 2. pkt., og stk. 4, 2. pkt., § 126 c, stk. 1 og 5, § 126 d, stk. 1, § 126 e, stk. 1 og 4, § 126 f, 1. pkt., § 150, § 152, stk. 1, § 152 m, stk. 1, § 153, stk. 1, § 156, § 167, stk. 1, 3 og 5, § 170, stk. 1-3 og 5, §§ 171 og 172, § 173, stk. 1-3, § 174, stk. 1 og 2, § 175, § 182, stk. 1 og 2, § 183, stk. 5, §§ 186 og 187, § 188, stk. 1, og stk. 2, 1. pkt., § 193, 1. pkt., § 199, stk. 2 og 6, § 200, § 248, stk. 1, § 248 a, stk. 1 og 4, § 248 b, stk. 1, § 313 b, § 334, stk. 1, § 343 v, stk. 1, § 347, stk. 2, § 347 b, stk. 3 og 6, § 417 c, stk. 1, 2 og 4, samt artikel 11, stk. 1, 2, 3 og 5, artikel 26, stk. 2, artikel 28, stk. 1-4, artikel 31, stk. 1, litra h, artikel 51, jf. artikel 52, artikel 54, stk. 5, litra a og c, artikel 73, stk. 1, artikel 77, artikel 92, stk. 1, artikel 93, stk. 1-5, artikel 97, stk. 1, artikel 113, stk. 7, 1. afsnit, artikel 393, artikel 394, stk. 1, artikel 395, stk. 1, 1. og 2. afsnit, stk. 3 og 6, artikel 398, 1. og 2. afsnit, artikel 412, stk. 1 og 2, artikel 415, stk. 1 og 2, artikel 471, stk. 1, og artikel 500, stk. 1 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013/EU af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber eller regler udstedt i medfør af lovens § 373, stk. 4, eller artikel 6, stk. 1, artikel 10, stk. 1, artikel 14, stk. 1, og artikel 19 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1286/2014 af 26. november 2014 om dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er).

Den foreslåede ændring indebærer, at forældelsesfristen for strafansvar for de nævnte overtrædelser af lov om finansiel virksomhed forlænges fra 5 år til 10 år. Fælles for de anførte bestemmelser i lov om finansiel virksomheder er, at de enten er grove derved, at deres overtrædelse kan have alvorlige økonomiske konsekvenser for en virksomhed, indskyderne, investorerne m.v., eller bestemmelserne kan være karakteriseret ved, at de er alvorlige og vanskelige for Finanstilsynet at føre et effektivt tilsyn med. Dette kan skyldes, at en konstatering af en overtrædelse ofte vil kræve gennemgang af omfattende materiale og længerevarende undersøgelser. Som eksempel på overtrædelse, der er særligt grov, kan nævnes manglende tilladelse til at drive finansiel virksomhed efter lovens § 7. Dette følger endvidere også af § 373, stk. 11, i lov om finansiel virksomhed.

Det er således hensigten, at den foreslåede forlængede forældelsesfrist skal således medvirke til at sikre en øget og styrket håndhævelses- og sanktioneringsmulighed over for både grove overtrædelser, men også overtrædelser, som isoleret set ikke nødvendigvis er meget alvorlige, men som kan være vanskelige for Finanstilsynet at føre et effektivt tilsyn med.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.7.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 27 (§ 373, stk. 10, i lov om finansiel virksomhed)

Det følger af § 373, stk. 10, at ved udmåling af bøder efter stk. 1-7 og 9 lægges vægt på overtrædelsens grovhed og gerningsmandens økonomiske forhold. For overtrædelser begået af juridiske personer lægges i den forbindelse vægt på virksomhedens nettoårsomsætning på gerningstidspunktet. For overtrædelser begået af fysiske personer lægges vægt på den pågældendes indtægtsforhold på gerningstidspunktet.

Som konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 26, hvorefter der indsættes et nyt stykke § 373, stk. 9, foreslås det at ændre henvisningerne i § 373, stk. 10.

Den foreslåede ændring medfører ingen materiel ændring af § 373, stk. 10.

Til nr. 28 (§ 373, stk. 11, i lov om finansiel virksomhed)

Det følger af § 373, stk. 11, at der udmåles en skærpet bøde for overtrædelser efter stk. 1-7 og 9, der indebærer 1) en risiko for en finansiel virksomheds fortsatte drift, 2) drift af en finansiel virksomhed uden lovpligtig tilladelse eller 3) grov eller gentagen tilsidesættelse af finansielle virksomheders oplysningspligter i forhold til Finanstilsynet under skærpende omstændigheder.

Som konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 26, hvorefter der indsættes et nyt stykke § 373, stk. 9, foreslås det at ændre henvisningerne i § 373, stk. 11.

Den foreslåede ændring medfører ingen materiel ændring af § 373, stk. 11.

Til nr. 29 (§ 374, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed)

Det følger af § 374, stk. 2, at undlader en fysisk eller juridisk person at opfylde de pligter, som følger af § 347, stk. 3 og 4, kan Finanstilsynet som tvangsmiddel pålægge den fysiske eller juridiske person eller de for den juridiske person ansvarlige personer daglige eller ugentlige bøder.

Som konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 13, hvorefter der indsættes et nyt stykke § 347, stk. 2, foreslås det at ændre henvisningerne i § 374, stk. 2.

Den foreslåede ændring medfører ingen materiel ændring af § 374, stk. 2.

Til § 3

Til nr. 1 (§ 93, stk. 3, i straffeloven)

Straffelovens § 93 vedrører længden af forældelsesfrister.

Det foreslås, at der indsættes et nyt stk. 3 i straffelovens § 93, hvorefter forældelsesfristen i intet tilfælde er mindre end 10 år for overtrædelse af straffelovens § 290 b om skærpet strafansvar for ledelsesmedlemmer i systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI), som foreslås indsat ved lovforslagets § 3, nr. 3. Den nuværende § 93, stk. 3, om beregning af forældelsesfristen, hvis der i samme handling er begået flere overtrædelser, der har forskellige forældelsesfrister, som foreslås ændret ved lovforslagets § 3, nr. 2, bliver herefter § 93, stk. 4.

Ændringen indebærer, at forældelsesfristen for overtrædelse af den foreslåede § 290 b i straffeloven om skærpet strafansvar for ledelsesmedlemmer i systemisk vigtigte finansielle institutter (SIFI), der har en strafferamme på henholdsvis bøde eller fængsel indtil 3 år (§ 290 b, stk. 1) og fængsel i indtil 3 år (§ 290 b, stk. 2), i intet tilfælde er mindre end 10 år. Det er en fravigelse af udgangspunktet i straffeloven, hvorefter overtrædelser af bestemmelser, som har en strafferamme på mindre end 4 år, forældes efter 5 år, jf. straffelovens § 93, stk. 1, nr. 2.

Baggrunden for den forlængende forældelsesfrist er, at overtrædelser af den foreslåede § 290 b i straffeloven ofte vil kunne være vanskelige at opklare og nødvendiggøre en gennemgang af meget omfattende materiale og længerevarende undersøgelser, hvorfor der vil være en risiko for, at en overtrædelse først afdækkes, efter at forældelse efter de gældende regler er indtruffet.

Herudover er den foreslåede § 290 b i straffeloven en overbygningsbestemmelse til bl.a. visse overtrædelser af hvidvaskloven. Hensynet til indbyrdes sammenhæng i lovgivningen taler endvidere for, at der ikke bør gælde en kortere forældelsesfrist for overtrædelse af den foreslåede overbygningsbestemmelsen i straffelovens § 290 b, der vedrører overtrædelser begået af medlemmer af direktionen og bestyrelsen i systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI), end der gælder for de samme overtrædelser, når disse begås af andre personer. I den forbindelse skal det også bemærkes, at den foreslåede § 290 b i straffeloven alene omfatter forsætlige overtrædelser, mens de relevante bestemmelser i hvidvaskloven og lov om finansiel virksomhed tillige omfatter overtrædelser, der begås ved uagtsomhed.

Den foreslåede bestemmelse indebærer herudover ikke en ændring af den gældende retstilstand.

Til nr. 2 (§ 93, stk. 4, i straffeloven)

Det fremgår af straffelovens § 93, stk. 3, at hvis nogen ved samme handling har begået flere lovovertrædelser, for hvilke der efter § 93, stk. 1 og 2, gælder forskellige forældelsesfrister, skal den længste af disse frister anvendes med hensyn til samtlige overtrædelser.

Det fremgår af straffelovens § 93, stk. 1, at forældelsesfristen er 2 år, når der ikke er hjemlet højere straf end fængsel i 1 år for overtrædelsen (nr. 1), og at forældelsesfristen er 5 år, når der ikke er hjemlet højere straf end fængsel i 4 år (nr. 2). Forældelsesfristen er 10 år, når der ikke er hjemlet højere straf end fængsel i 10 år (nr. 3), og forældelsesfristen er 15 år, når der ikke er hjemlet højere straf end fængsel på bestemt tid (nr. 4).

Det fremgår endvidere af straffelovens § 93, stk. 2, nr. 1, at forældelsesfristen i intet tilfælde er mindre end 5 år for overtrædelse af straffelovens § 296, stk. 3, § 297, stk. 2, og § 302, stk. 2, om groft uagtsomme overtrædelser af regler om bl.a. kapitaltilførsel, opbevaring af regnskabsmateriale og afgivelse af urigtige eller vildledende oplysninger om prisen på fast ejendom m.v. Det fremgår endvidere af straffelovens § 93, stk. 2, nr. 2, at forældelsesfristen i intet tilfælde er mindre end 5 år for overtrædelse af skatte-, told-, afgifts- eller tilskudslovgivningen, hvorved der opnås eller kan opnås uberettiget vinding.

Det foreslås, at henvisningen til stk. 1 og 2 i straffelovens § 93, stk. 3, der som følge af lovforslagets § 3, nr. 1, bliver til stk. 4, ændres til stk. 1-3. Dette er en konsekvens af, at der er indsat et nyt stykke i § 93, som bestemmer, at forældelsesfristen for overtrædelser af den foreslåede § 290 b i straffeloven om skærpet strafansvar for ledelsesmedlemmer i systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI), jf. lovforslagets § 3, nr. 3, i intet tilfælde er mindre end 10 år.

Ændringen indebærer, at i tilfælde hvor der i samme handling foretages overtrædelse af den foreslåede § 290 b i straffeloven og en eller flere lovovertrædelse, der har en kortere forældelsesfrist, gælder forældelsesfristen på 10 år for alle overtrædelser. I tilfælde, hvor en overtrædelse af den foreslåede § 290 b i straffeloven foretages i samme handling som en eller flere lovovertrædelser, der har en længere forældelsesfrist, gælder den længere forældelsesfrist også i forhold til overtrædelsen af § 290 b i straffeloven.

Den foreslåede bestemmelse indebærer herudover ikke en ændring af den gældende retstilstand.

Til nr. 3 (§ 290 b i straffeloven)

Straffeloven indeholder ikke på nuværende tidspunkt en forhøjet strafferamme for overtrædelser af lov

om finansiel virksomhed eller hvidvaskloven begået af ledelsesmedlemmer i systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI).

Det foreslås, at der indsættes en ny bestemmelse i straffelovens § 290 b.

Det foreslås således, at det som *stk. 1* bestemmes, at med bøde eller fængsel indtil 3 år straffes den, der som medlem af direktionen eller bestyrelsen i et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) gør sig skyldig i overtrædelse af § 373, stk. 6 eller 7, i lov om finansiel virksomhed.

De nævnte overtrædelser i lov om finansiel virksomhed angår direktions- og bestyrelsesmedlemmers m.v. undladelse af at træffe nødvendige foranstaltninger i tilfælde af tab eller nærliggende fare for tab af væsentlig størrelse (§ 373, stk. 6) og afgivelse af urigtige eller vildledende oplysninger om forhold vedrørende virksomheden til offentlige myndigheder m.v. og grov eller oftere gentagen forsømmelse eller skødesløshed, der kan medføre tab for virksomheden eller indskyderne, de forsikrede eller obligationsejerne eller andre investorer i den finansielle virksomhed (§ 373, stk. 7).

Det bemærkes, at § 373, stk. 6 og 7, i lov om finansiel virksomhed foreslås ændret ved lovforslagets § 2, nr. 22 og 23.

Det foreslås endvidere, at det som *stk. 2* bestemmes, at med fængsel indtil 3 år straffes den, der som medlem af direktionen eller bestyrelsen i et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) gør sig skyldig i en overtrædelse omfattet af hvidvasklovens § 78, stk. 2.

Den nævnte bestemmelse i hvidvasklovens § 78, stk. 2, indebærer, at straffen for særligt grove eller omfattende forsætlige overtrædelser af en række af hvidvasklovens bestemmelser kan stige til fængsel indtil 6 måneder. Det drejer sig om overtrædelse af § 5 om forbud mod at modtage kontantbetalinger på 50.000 kr. eller derover, § 9, stk. 2 om efterlevelse af politikker og procedurer i koncernforhold, § 10, § 11, stk. 1 og 2 og stk. 3, 2. og 3. pkt., § 12, § 14, stk. 1, stk. 2, 2. pkt., og stk. 3 og 5, om krav til kundekendskabsprocedurer, § 17, stk. 1 og 2, §§ 18-20 om skærpede krav til kundekendskabsprocedurer, § 21, stk. 1, 2. pkt., om lempede krav til kundekendskabsprocedurer, § 25, stk. 1, § 26, stk. 1 og 3 og stk. 4, 1. pkt., og § 30 om undersøgelses-, underretnings- og opbevaringspligt, § 31 om grænseoverskridende virksomhed m.v., § 40 om valutavekslingsvirksomhed og artikel 4-8, 10-12 og 16 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2015/847/EU af 20. maj 2015 om oplysninger, der skal medsendes ved pengeoverførsler.

Det bemærkes, at hvidvasklovens § 78, stk. 2, foreslås ændret ved lovforslagets § 1, nr. 18.

Med den foreslåede § 290 b i straffeloven vil det være muligt at idømme en forhøjet straf på fængsel indtil 3 år for overtrædelse af § 373, stk. 6 eller 7, i lov om finansiel virksomhed eller for overtrædelser omfattet af hvidvasklovens § 78, stk. 2, når overtrædelsen begås af medlemmer af direktionen eller bestyrelsen i systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI). Der er således tale om en skærpet strafferamme i forhold til den strafferamme, der er angivet i § 373, stk. 6 og 7, i lov om finansiel virksomhed og hvidvasklovens § 78, stk. 2.

Begrebet »systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI)« skal forstås i overensstemmelse med det tilsvarende udtryk i § 308 i lov om finansiel virksomhed, hvorefter Finanstilsynet senest den 30. juni hvert år

udpeger SIFI'er i Danmark, jf. § 308, stk. 1. Pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til at udøve handel for egen regning med visse finansielle instrumenter eller udstede afsætningsgaranti i forbindelse med emissioner med visse finansielle instrumenter eller placere sådanne instrumenter på grundlag af en fast forpligtigelse, der er omfattet af CRR, kan udpeges som systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI). Finanstilsynet kan herudover foretage yderligere udpegning af systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI), jf. § 308, stk. 2 og 3.

Et pengeinstitut, et realkreditinstitut og et fondsmæglerselskab I udpeges efter § 308, stk. 2, som et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI), hvis det i to på hinanden følgende år overskrider en eller flere af de indikatorer, der fremgår af § 308, stk. 2, nr. 1-3, i lov om finansiel virksomhed. Det gælder bl.a., hvis instituttets balance udgør mere end 6,5 pct. af Danmarks bruttonationalprodukt (nr. 1), eller hvis instituttets udlån i Danmark udgør mere end 5 pct. af det samlede udlån i Danmark (nr. 2). Det samlede udlån i Danmark består af udlån fra både danske penge- og realkreditinstitutter og væsentlige filialer i Danmark af udenlandske penge- og realkreditinstitutter . Det samme gælder, hvis instituttets indlån i Danmark udgør mere end 3 pct. af det samlede indlån i Danmark. Det samlede indlån i 308, stk. 2, nr. 1-3, uagtet indikatorerne i henhold til § 308, stk. 2, ikke har været overskredet i 2 på hinanden følgende år, jf. § 308, stk. 3.

Udpegningen af et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) har virkning fra udpegningen og offentliggørelsen, som er sammenfaldende. Virkningstidspunktet gælder, uanset om SIFI-bufferkravet efter § 309, stk. 1, jf. § 5, stk. 1, nr. 44, først skal være opfyldt ved udgangen af det år, der følger efter udpegningen. Udpegning og offentliggørelse af, hvilke institutter der er systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI), foretages som udgangspunkt én gang årligt senest den 30. juni. Oplysninger om udpegning offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside.

Erhvervsministeren kan desuden udpege et institut som nævnt i § 308, stk. 1, som et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI), som væsentligt overskrider en eller flere af indikatorerne i § 308, stk. 2, nr. 1-3, uagtet indikatorerne i henhold til § 308, stk. 2, ikke har været overskredet i 2 på hinanden følgende år, jf. § 308, stk. 3

Et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) vil som udgangspunkt vedblive med at være et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) indtil næste års udpegning og offentliggørelse. Da det ikke ligger fast, hvornår den årlige udpegning/offentliggørelse foregår, dog senest den 30. juni, vil et institut i praksis kunne være udpeget lidt kortere eller længere tid end ét år, afhængig af hvornår Finanstilsynet vælger at foretage den årlige udpegning.

For at ophøre med at være et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) skal et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) ligge under indikatorerne i § 308, stk. 2, i 3 på hinanden følgende år, jf. § 308, stk. 4. Selvom et institut ligger under indikatorerne i 3 på hinanden følgende år, vil det (inklusive det sidste år) vedblive med at være udpeget som systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI), uanset at det ikke længere opfylder indikatorerne. Dette vil være gældende indtil instituttet ikke længere fremgår af Finanstilsynets årlige udpegning og offentliggørelse af systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI), eller indtil erhvervsministeren offentliggør, at instituttet ikke længere er et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI).

Erhvervsministeren har desuden hjemmel til at beslutte, at et institut ikke længere er et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI). Erhvervsministeren kan efter anmodning fra instituttet beslutte, at et systemisk

vigtigt finansielt institut (SIFI) ikke længere er systemisk, hvis det systemiske finansielle institut (SIFI) ligger væsentligt under indikatorerne i § 308, stk. 2, nr. 1-3, jf. § 308, stk. 5. Dette vil eksempelvis kunne være tilfældet, hvor et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) som følge af frasalg af væsentlige forretningsområder ligger væsentligt under udpegningsindikatorerne. Offentliggørelse af, om et institut ikke længere er udpeget som et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI), indgår i den årlige udpegning efter § 308, stk. 1.

Gerningsindholdet i den foreslåede bestemmelse svarer til det, der følger af § 373, stk. 6 og 7, i lov om finansiel virksomhed og overtrædelserne omfattet af hvidvasklovens § 78, stk. 2.

For at den foreslåede bestemmelse kan finde anvendelse, er det endvidere et krav, at den strafbare handling (eller undladelse) er begået, mens gerningspersonen er et medlem af direktionen eller bestyrelsen i et finansielt institut. Det er endvidere et krav, at det pågældende institut på gerningstidspunktet er udpeget som systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) her i riget, jf. ovenfor.

Hvis betingelserne i den foreslåede bestemmelse ikke er opfyldt, vil § 373, stk. 6 og 7, i lov om finansiel virksomhed eller hvidvasklovens § 78, stk. 2, i stedet kunne finde anvendelse.

Den foreslåede bestemmelse finder kun anvendelse på forsætlige overtrædelser, jf. straffelovens § 19, 1. pkt. Uagtsomme overtrædelser af 373, stk. 6 og 7, i lov om finansiel virksomhed eller hvidvasklovens § 78, stk. 2, vil derfor skulle henføres under disse bestemmelser, uanset at de er begået af et medlem af direktionen eller bestyrelsen i et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI).

Da den foreslåede bestemmelse opstiller som betingelse, at en overtrædelse af § 373, stk. 6 og 7, i lov om finansiel virksomhed eller hvidvasklovens § 78, stk. 2, er begået af et medlem af direktionen eller bestyrelsen i et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI), er det forudsat, at bestemmelsen kun finder anvendelse på den, der medvirker til en overtrædelse, hvis vedkommende selv er medlem af direktionen eller bestyrelsen i det samme eller et andet systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI). I modsat fald vil vedkommende efter omstændighederne kunne straffes for overtrædelse af 373, stk. 6 eller 7, i lov om finansiel virksomhed eller hvidvasklovens § 78, stk. 2, eller medvirken hertil.

I tilfælde hvor en overtrædelse af de nævnte bestemmelser er blevet opretholdt over en periode (tilstandsforbrydelse), er det tilstrækkeligt for at anvende den foreslåede bestemmelse, at gerningspersonen i en del af perioden har været medlem af direktionen eller bestyrelsen i et finansielt institut, som på det pågældende tidspunkt var udpeget som et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI). Det kan dog efter omstændighederne have betydning for udmålingen af straffen, hvis betingelserne for at anvende den forhøjede strafferamme kun har været opfyldt i en mindre del af den samlede periode, hvor overtrædelsen har været opretholdt.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 4

Til nr. 1 (§ 18 a i lov om forsikringsformidling)

I lov om forsikringsformidling gælder der ikke et lovfæstet krav om, at forsikringsformidlere og genforsikringsformidlere ikke må indgå aftaler med sine ansatte eller tidligere ansatte om tavshedsklausuler.

Det følger af § 18 i lov om forsikringsformidling, at forsikringsformidlere og genforsikringsformidlere ikke må udsætte ansatte eller tidligere ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte eller tidligere ansatte har indberettet virksomhedens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning hos formidleren. Denne bestemmelse kan ikke fraviges ved aftale til ugunst for den ansatte eller tidligere ansatte, jf. stk. 3.

Beskyttelsen af whistlebloweren efter § 18 finder først anvendelse, når der er indberettet oplysninger om formidleren, dvs. når den ansatte eller tidligere ansatte har foretaget en indberetning. Det vil således ikke være i strid med § 18, hvis en formidler aftaler med sine ansatte eller tidligere ansatte, at de ikke under eller efter ansættelsesforholdet kan indberette oplysninger til Finanstilsynet (såkaldt tavshedsklausul).

En tavshedsklausul i aftaler indgået mellem den ansatte og formidleren vil dog være uoverensstemmende med intentionerne bag bestemmelsen i § 18 om formidlerens pligt til at etablere en whistleblowerordning for overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering.

Det foreslås på den baggrund at indsætte § 18 a.

I § 18 a, *stk. 1,* foreslås, at indgår en ansat eller en tidligere ansat og en forsikringsformidler eller en genforsikringsformidler en aftale om en tavshedsklausul, skal det fremgå af aftalen, at den ansatte eller tidligere ansatte ikke er afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til offentlige myndigheder.

Bestemmelsen vil gælde alle former for aftaler, hvilket vil sige, at bestemmelsen ikke er afgrænset til kun at gælde den ansattes eller tidligere ansattes ansættelseskontrakt. Der gælder ligeledes heller ikke krav til, hvordan en sådan aftale måtte være indgået. Bestemmelsen finder derfor anvendelse både for mundtlige og skriftlige aftaler. At ”indberette” omfatter også den situation, hvor politiet har rettet henvendelse til en medarbejder og anmodet om afgivelse af sådanne oplysninger.

Med ”offentlige myndigheder” skal forstås, at en indberetning af oplysninger om en formidlers overtrædelser eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering, ikke er begrænset til Finanstilsynet eller SØIK. Indberetningen kan derfor også foretages til f.eks. Skatteforvaltningen eller politiet.

Det foreslås i § 18 a, *stk. 2, 1. pkt.,* at uanset stk. 1 er den ansatte eller tidligere ansatte ikke afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til offentlige myndigheder, selvom et sådant forbud indgår i en aftale mellem den ansatte eller tidligere ansatte og forsikringsformidleren eller genforsikringsformidleren.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at den ansatte eller tidligere ansatte på tilsvarende vis, som i stk. 1, har mulighed for at indberette til forsikringsformidleren eller genforsikringsformidleren. Stk. 2 lovfæster gældende ret, som ansatte og tidligere ansatte har i dag efter gældende ret. Bestemmelsen har derfor til at sigte at eliminere tvivlen om, at ansatte og tidligere ansatte altid kan gå til offentlige myndigheder med oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering, uanset hvad der måtte være indgået af aftaler med formidleren.

Det følger af det foreslåede § 18 a, stk. 2, *2. pkt.,* at det samme gælder indberetninger til ordninger efter § 17. Herved udstrækkes bestemmelsen til også at omfatte indberetninger til forsikringsformidlerens eller genforsikringsformidlerens lovpligtige whistleblowerordning. Bestemmelsen indebærer således, at ansatte og tidligere ansatte heller ikke er afskåret fra at indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser til den whistleblowerordning, som forsikringsformidleren eller genforsikringsformidleren har etableret, selvom det fremgår af en aftale mellem den ansatte eller tidligere ansatte og forsikringsformidleren eller genforsikringsformidleren, at dette vil være et brud på et tavshedspålæg.

Til nr. 2 (§ 22, stk. 2, i lov om forsikringsformidling)

Det følger af § 22, stk. 2, at Finanstilsynets bestyrelse indgår i tilsynet efter stk. 1 med den kompetence, som bestyrelsen er tillagt i medfør af § 345, stk. 7, i lov om finansiel virksomhed.

Som konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 7, hvorefter § 345, stk. 7, bliver til stk. 12, foreslås det at ændre henvisningerne i § 22, stk. 2.

Den foreslåede ændring medfører ingen materiel ændring af § 22, stk. 2.

Til nr. 3 (§ 26, stk. 2, i lov om forsikringsformidling)

Af § 26, stk. 1, følger det, at virksomheder omfattet af loven og leverandører og underleverandører til disse skal give Finanstilsynet de oplysninger, der er nødvendige for Finanstilsynets virksomhed. Det samme gælder udenlandske forsikringsformidlere, genforsikringsformidlere og accessoriske forsikringsformidlere, som har hjemsted i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og som udøver virksomhed her i landet gennem etablering af en filial eller gennem en agent.

Der gælder imidlertid ikke et lovbestemt krav om, at finansielle virksomheder skal berigtige tidligere meddelte oplysninger til Finanstilsynet, som virksomheden på et senere tidspunkt kan konstatere er ukorrekte, misvisende på tidspunktet for afgivelsen eller har vildledende karakter.

Det foreslås at indsætte et nyt § 26, *stk. 2*, hvorefter virksomheder omfattet af loven og leverandører og underleverandører til disse, der har afgivet oplysninger efter stk. 1, har pligt til hurtigst muligt at berigtige oplysningerne over for Finanstilsynet, hvis virksomheden, leverandøren eller underleverandøren efterfølgende konstaterer, at oplysningerne 1) ikke har været korrekte på tidspunktet for afgivelsen eller 2) på et senere tidspunkt er blevet misvisende.

Med "hurtigst muligt" forstås, at der skal gives meddelelse, så snart virksomheder omfattet af loven og leverandører og underleverandører til disse bliver opmærksomme på, at en oplysning, som er meddelt til Finanstilsynet er ukorrekt eller viser sig at være blevet misvisende. Med begrebet "hurtigst muligt" er der rum for en konkret og individuel vurdering i det enkelte tilfælde, herunder også under inddragelse af, hvor alvorligt det i det enkelte tilfælde måtte være, at oplysninger ikke har været korrekt. Hurtigst muligt vil efter omstændighederne kunne give mulighed for en orientering af ledelsen, inden oplysningerne berigtiges over for Finanstilsynet.

Med "ikke har været korrekte" forstås, at oplysningerne materielt ikke har været korrekte på tidspunktet

for afgivelsen af oplysningerne, eller at de på et senere tidspunkt er blevet misvisende. Det vil eksempelvis være datamateriale, som indeholdt forkerte værdier. Det forudsættes dog, at det ikke vil være nødvendigt at berigtige mindre sproglige fejl eller lignende, der alene er af rent redaktionel karakter, og som ikke er meningsforstyrrende for meddelelsens indhold.

Virksomhederne m.v. vil med den foreslåede lovændring, ligesom tilfældet er i dag, være forpligtet til at berigtige oplysninger, som en virksomhed på et tidligere tidspunkt har indsendt til Finanstilsynet. Med forslaget lovfæstes det alene, at det gælder i situationer, hvor virksomheden m.v. efterfølgende konstaterer, at oplysningerne ikke har været korrekte eller kan have været misvisende.

Det er ikke hensigten, at den foreslåede berigtigelsespligt skal fortolkes videre, end hvad der i dag gælder som følge af indfortolkningen af en berigtigelsespligt i oplysningspligterne. Dette betyder bl.a., at der fortsat ikke vil gælde en berigtigelsespligt, hvis f.eks. oplysninger er fejlagtige som følge af åbenlyse tastefejl.

Til nr. 4 (§ 33, stk. 1, 1. og 8. pkt., og stk. 2, i lov om forsikringsformidling)

§ 33 i lov om forsikringsformidling regulerer offentliggørelse af tilsynsreaktioner truffet af Finanstilsynet samt modtagere af tilsynsreaktionens handlepligt. Af bestemmelsen fremgår henvisninger til § 345, stk. 7. I § 33, stk. 1, 1. og 8. pkt., og stk. 2, henvises til § 345, stk. 7.

Som konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 7, hvorefter § 345, stk. 7, bliver til stk. 12, foreslås det at ændre henvisningerne i § 33, stk. 1, 1. og 8. pkt., og stk. 2.

Den foreslåede ændring medfører ingen materiel ændring af § 33, stk. 1, 1. og 8. pkt., og stk. 2.

Til nr. 5 (§ 42, stk. 2, i lov om forsikringsformidling)

Efter § 42, stk. 2, i lov om forsikringsformidling kan overtrædelse af visse af lovens bestemmelser straffes med bøde.

Det foreslås, at der i straffebestemmelsen i *§ 42, stk. 2*, indsættes en henvisning til § 18 a, stk. 1.

Ændringen har til formål at sikre muligheden for bødestraf for en overtrædelse af bestemmelsen i § 18 a, stk. 1, om at en forsikringsformidler eller en genforsikringsformidler skal sikre, at det klart fremgår af en aftale om en tavshedsklausul, at den ansatte eller tidligere ansatte ikke er afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til offentlige myndigheder.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af § 18 a, stk. 1, vil være en forsikringsformidler eller en genforsikringsformidler, som indgår en aftale med den ansatte eller en tidligere ansat om en tavshedsklausul og som ikke sikrer, at det fremgår af en sådan aftale, at den ansatte eller tidligere ansatte ikke er afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til offentlige myndigheder.

Det strafbare gerningsindhold i § 18 a, stk. 1, vil være realiseret, hvis det ikke fremgår, at den ansatte

eller tidligere ansatte ikke er afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til offentlige myndigheder.

Til nr. 6 (§ 42, stk. 3, i lov om forsikringsformidling)

Det følger af § 42, stk. 3, i lov om forsikringsformidling, at en forsikringsformidler, en genforsikringsformidler eller en accessorisk forsikringsformidler, der undlader at meddele oplysninger efter § 26, stk. 1, straffes med bøde.

Manglende overholdelse af den foreslåede berigtigelsespligt i § 26, stk. 2, jf. lovforslagets § 4, nr. 3, foreslås strafbelagt i medfør af lovens § 42, stk. 3.

Den strafbare handling består i, at virksomhed, underleverandør eller leverandør undlader at berigtige oplysninger, der er givet til Finanstilsynet, som konstateres ikke at have været korrekte på tidspunktet for afgivelsen, eller hvis oplysningerne konstateres at være blevet misvisende. Strafsubjektet er virksomheden, underleverandøren eller leverandøren til denne omfattet af § 26, stk. 2.

Til § 5

Til nr. 1 (§ 27 a i lov om betalinger)

I lov om betalinger gælder der ikke et lovfæstet krav om, at et e-pengeinstitut eller betalingsinstitut ikke må indgå aftaler med sine ansatte eller tidligere ansatte om tavshedsklausuler.

Det følger af § 27 i lov om betalinger, at et e-pengeinstitut eller betalingsinstitut ikke må udsætte ansatte eller tidligere ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte eller tidligere ansatte har indberettet virksomhedens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af lov om betalinger, regler udstedt i medfør heraf og bestemmelser indeholdt i Den Europæiske Unions forordninger for de områder af loven, som Finanstilsynet fører tilsyn med, til Finanstilsynet eller til en ordning i virksomheden. Denne bestemmelse kan ikke fraviges ved aftale til ugunst for den ansatte eller tidligere ansatte, jf. stk. 3. Tilsvarende bestemmelser følger af en række andre love på det finansielle område.

Beskyttelsen af whistlebloweren efter § 27 finder først anvendelse, når der er indberettet oplysninger om et e-pengeinstitut eller betalingsinstitut, dvs. når den ansatte eller tidligere ansatte har foretaget en indberetning. Det vil således ikke være i strid med § 27, hvis et e-pengeinstitut eller betalingsinstitut aftaler med sine ansatte eller tidligere ansatte, at de ikke under eller efter ansættelsesforholdet kan indberette oplysninger til Finanstilsynet (såkaldt tavshedsklausul).

En tavshedsklausul i aftaler indgået mellem den ansatte og e-pengeinstitut eller betalingsinstitut vil dog være uoverensstemmende med intentionerne bag bestemmelsen i § 27 om e-pengeinstituttet eller betalingsinstituttets pligt til at etablere en whistleblowerordning for overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering.

Det foreslås på den baggrund at indsætte § 27 a.

I § 27 a, *stk. 1,* foreslås, at indgår en ansat eller en tidligere ansat og et e-pengeinstitut eller betalingsinsti-

tut en aftale om en tavshedsklausul, skal det fremgå af aftalen, at den ansatte eller tidligere ansatte ikke er afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af denne lov, regler udstedt i medfør heraf og bestemmelser indeholdt i Den Europæiske Unions forordninger for de områder af loven, som Finanstilsynet fører tilsyn med, til offentlige myndigheder.

Bestemmelsen vil gælde alle former for aftaler, hvilket vil sige, at bestemmelsen ikke er afgrænset til kun at gælde den ansattes eller tidligere ansattes ansættelseskontrakt. Der gælder ligeledes heller ikke krav til, hvordan en sådan aftale måtte være indgået. Bestemmelsen finder derfor anvendelse både for mundtlige og skriftlig aftaler. At "indberette" omfatter også den situation, hvor politiet har rettet henvendelse til en medarbejder og anmodet om afgivelse af sådanne oplysninger.

Med "offentlige myndigheder" skal forstås, at en indberetning af oplysninger om en formidlers overtrædelser eller potentielle overtrædelse af loven, regler udstedt i medfør heraf og bestemmelser indeholdt i Den Europæiske Unions forordninger for de områder af loven, som Finanstilsynet fører tilsyn med, ikke er begrænset til Finanstilsynet eller SØIK. Indberetningen kan derfor også foretages til f.eks. Skatteforvaltningen eller politiet.

Det foreslås i § 27 a, stk. 2*, 1. pkt.,* at uanset stk. 1 er den ansatte eller tidligere ansatte ikke afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af denne lov, regler udstedt i medfør heraf og bestemmelser indeholdt i Den Europæiske Unions forordninger for de områder af loven, som Finanstilsynet fører tilsyn med, til offentlige myndigheder, selvom et sådant forbud indgår i en aftale mellem den ansatte eller tidligere ansatte og e-pengeinstituttet eller betalingsinstituttet.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at den ansatte eller tidligere ansatte på tilsvarende vis, som i stk. 1, har mulighed for at indberette til e-pengeinstituttet eller betalingsinstituttet. Stk. 2 lovfæster gældende ret, som ansatte og tidligere ansatte har i dag efter gældende ret. Bestemmelsen har derfor til at sigte at eliminere tvivlen om, at ansatte og tidligere ansatte altid kan gå til offentlige myndigheder med oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af loven, regler udstedt i medfør heraf og bestemmelser indeholdt i Den Europæiske Unions forordninger for de områder af loven, som Finanstilsynet fører tilsyn med, uanset hvad der måtte være indgået af aftaler med e-pengeinstituttet eller betalingsinstituttet.

Det følger af det foreslåede § 27 a, stk. 2, *2. pkt.,* at det samme gælder indberetninger til ordninger efter § 27. Herved udstrækkes bestemmelsen til også at omfatte indberetninger til e-pengeinstituttets eller betalingsinstituttets lovpligtige whistleblowerordning. Bestemmelsen indebærer således, at ansatte og tidligere ansatte heller ikke er afskåret fra at indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser til den whistleblowerordning, som e-pengeinstituttet eller betalingsinstituttet har etableret, selvom det fremgår af en aftale mellem den ansatte eller tidligere ansatte og e-pengeinstituttet eller betalingsinstituttet, at dette vil være et brud på et tavshedspålæg.

Til nr. 2 (§ 132, stk. 2, i lov om betalinger)

Af § 132, stk. 1, i lov om betalinger følger det, at virksomheder omfattet af loven, filialer og agenter af e-pengeinstitutter eller betalingsinstitutter eller en virksomhed, som aktiviteterne er outsourcet til, skal give Finanstilsynet de oplysninger, der er nødvendige for tilsynets virksomhed. Det samme gælder udenlandske e-pengeinstitutter og betalingsinstitutter, som har hjemsted i et andet EU- eller EØS-land, der udøver virksomhed her i landet gennem etablering af en filial eller gennem en agent.

Det er Finanstilsynet, der vurderer, hvilke oplysninger der er nødvendige til at udføre det fornødne tilsyn med virksomhedens overholdelse af reglerne. Det er en grundforudsætning, at der er en sammenhæng mellem de ønskede oplysninger, og det regelsæt, som Finanstilsynet i det konkrete tilfælde påser overholdelsen af.

Der gælder imidlertid ikke et lovbestemt krav om, at virksomheder m.v. skal berigtige tidligere meddelte oplysninger til Finanstilsynet, som virksomheden på et senere tidspunkt kan konstatere er ukorrekte, misvisende på tidspunktet for afgivelsen eller har vildledende karakter.

Det foreslås at indsætte et *stk. 2*, hvorefter virksomheder omfattet af loven, filialer og agenter af e-pengeinstitutter og betalingsinstitutter og en virksomhed, som aktiviteterne er outsourcet til, der har afgivet oplysninger efter stk. 1, har pligt til hurtigst muligt at berigtige oplysningerne over for Finanstilsynet, hvis virksomheden omfattet af loven, filialen og agenten af e-pengeinstitutter og betalingsinstitutter og virksomheden, som aktiviteterne er outsourcet til efterfølgende konstaterer, at oplysningerne 1) ikke har været korrekte på tidspunktet for afgivelsen eller 2) på et senere tidspunkt er blevet misvisende.

Med "hurtigst muligt" forstås, at der skal gives meddelelse, så snart virksomheder omfattet af loven, filialer og agenter af e-pengeinstitutter og betalingsinstitutter og en virksomhed, som aktiviteterne er outsourcet til, bliver opmærksomme på, at en oplysning, som er meddelt til Finanstilsynet, er ukorrekt eller viser sig at være blevet misvisende. Med begrebet "hurtigst muligt" er der rum for en konkret og individuel vurdering i det enkelte tilfælde, herunder også under inddragelse af, hvor alvorligt det i det enkelte tilfælde måtte være, at oplysninger ikke har været korrekte. Hurtigst muligt vil efter omstændighederne kunne give mulighed for en orientering af ledelsen, inden oplysningerne berigtiges over for Finanstilsynet.

Med "ikke har været korrekte" forstås, at oplysningerne materielt ikke har været korrekte på tidspunktet for afgivelsen af oplysningerne, eller at de på et senere tidspunkt er blevet misvisende. Det vil eksempelvis være datamateriale, som indeholdt forkerte værdier. Det forudsættes dog, at det ikke vil være nødvendigt at berigtige mindre sproglige fejl eller lignende, der alene er af rent redaktionel karakter, og som ikke er meningsforstyrrende for meddelelsens indhold.

Virksomheder omfattet af loven m.v. vil med den foreslåede lovændring, ligesom tilfældet er i dag, være forpligtet til at berigtige oplysninger, som virksomheden på et tidligere tidspunkt har indsendt til Finanstilsynet. Med forslaget lovfæstes det alene, at det gælder i situationer, hvor virksomheden efterfølgende konstaterer, at oplysningerne ikke har været korrekte eller kan have været misvisende.

Det er ikke hensigten, at den foreslåede berigtigelsespligt skal fortolkes videre, end hvad der i dag gælder som følge af indfortolkningen af en berigtigelsespligt i oplysningspligterne. Dette betyder bl.a., at der fortsat ikke vil gælde en berigtigelsespligt, hvis f.eks. oplysninger er fejlagtige som følge af åbenlyse tastefejl.

Til nr. 3 (§ 138, stk. 1, 1. og *8. pkt.,* og *stk. 2, i lov om betalinger)*

§ 138 i lov om betalinger regulerer offentliggørelse af tilsynsreaktioner truffet af Finanstilsynet samt modtagere af tilsynsreaktionens handlepligt. Af bestemmelsen fremgår henvisninger til § 345, stk. 7. I § 138, stk. 1, 1. og 8. pkt., og stk. 2, henvises til § 345, stk. 7.

Som konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 7, hvorefter § 345, stk. 7, bliver til stk. 12, foreslås det at ændre henvisningerne i § 138, stk. 1, 1. og 8. pkt., og stk. 2.

Den foreslåede ændring medfører ingen materiel ændring af § 138, stk. 1, 1. og 8. pkt., og stk. 2.

Til nr. 4 (§ 152, stk. 2, i lov om betalinger)

Efter § 152, stk. 2, i lov om betalinger kan overtrædelse af visse af lovens bestemmelser straffes med bøde.

Det foreslås, at der i straffebestemmelsen i *§ 152, stk. 2,* indsættes en henvisning til § 27 a, stk. 1.

Ændringen har til formål at sikre muligheden for bødestrafansvar for en overtrædelse af bestemmelsen i § 27 a, stk. 1, om at et e-pengeinstitut eller betalingsinstitut skal sikre, at det klart fremgår af en aftale om en tavshedsklausul, at den ansatte eller tidligere ansatte ikke er afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af lov om betalinger, regler udstedt i medfør heraf og bestemmelser indeholdt i Den Europæiske Unions forordninger for de områder af loven, som Finanstilsynet fører tilsyn med, til offentlige myndigheder.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af § 27 a, stk. 1, vil være et e-pengeinstitut eller betalingsinstitut, som indgår en aftale med den ansatte eller en tidligere ansat om en tavshedsklausul og som ikke sikrer, at det fremgår af en sådan aftale, at den ansatte eller tidligere ansatte ikke er afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af lov om betalinger, regler udstedt i medfør heraf og bestemmelser indeholdt i Den Europæiske Unions forordninger for de områder af loven, som Finanstilsynet fører tilsyn med, til offentlige myndigheder.

Det strafbare gerningsindhold i § 27 a, stk. 1, vil være realiseret, hvis det ikke fremgår, at den ansatte eller tidligere ansatte ikke er afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af lov om betalinger, regler udstedt i medfør heraf og bestemmelser indeholdt i Den Europæiske Unions forordninger for de områder af loven, som Finanstilsynet fører tilsyn med, til offentlige myndigheder.

Til nr. 5 (§ 152, stk. 3, i lov om betalinger)

Det følger af § 152, stk. 3, at en virksomhed eller person, der undlader at meddele oplysninger efter bl.a. § 132, straffes med bøde.

Undladelse af at berigtige oplysninger efter § 132 foreslås strafbelagt i medfør af § 152, stk. 3.

Den strafbare handling vil bestå i, at en virksomhed m.v. omfattet § 132, undlader at berigtige oplysninger, der er givet til Finanstilsynet, som virksomheden m.v. kan konstatere ikke har været korrekte på tidspunktet for afgivelsen, eller at oplysningerne er blevet misvisende. Strafsubjektet er virksomheden m.v. omfattet af § 132.

Til § 6

Til nr. 1 (§ 58, stk. 4 og 5, i lov om kapitalmarkeder)

I lov om kapitalmarkeder gælder der ikke et lovfæstet krav om, at en operatør af et reguleret marked, en udbyder af dataindberetningstjenester eller en værdipapircentral (CSD) ikke må indgå aftaler med sine ansatte om tavshedsklausuler.

Det følger af § 9 i lov om kapitalmarkeder, at en virksomhed ikke må udsætte ansatte eller tidligere ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte eller den tidligere ansatte har indberettet en overtrædelse eller en potentiel overtrædelse af denne lov, regler fastsat i medfør af denne lov eller Den Europæiske Unions forordninger vedrørende de områder af loven, som Finanstilsynet fører tilsyn med, til Finanstilsynet eller til en ordning i virksomheden. Det samme gælder ved fastsættelse, tildeling og udbetaling af variabel løn til ansatte eller tidligere ansatte. Bestemmelsen kan ikke fraviges ved aftale til ugunst for den ansatte, jf. stk. 3.

Beskyttelsen af whistlebloweren efter § 9 finder først anvendelse, når der er indberettet oplysninger om en virksomhed, dvs. når den ansatte eller tidligere ansatte har foretaget en indberetning. Det vil således ikke være i strid med § 9, hvis en virksomhed aftaler med sine ansatte, at de ikke under eller efter ansættelsesforholdet kan indberette oplysninger til Finanstilsynet (såkaldt tavshedsklausul).

En tavshedsklausul i aftaler indgået mellem den ansatte eller tidligere ansatte og virksomheden vil dog være uoverensstemmende med intentionerne bag bestemmelsen i § 58 om, at operatøren af et reguleret marked, en udbyder af dataindberetningstjenester og en værdipapircentral (CSD) har pligt til at etablere en whistleblowerordning for overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering.

Det foreslås på den baggrund at indsætte stk. 4 og 5 i § 58.

I § 58 a, *stk. 4,* foreslås, at indgår en ansat eller en tidligere ansat og en operatør af et reguleret marked, udbyder af dataindberetningstjenester eller værdipapircentral (CSD) en aftale om en tavshedsklausul, skal det fremgå af aftalen, at den ansatte eller tidligere ansatte ikke er afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af denne lov eller regler fastsat i medfør heraf eller Den Europæiske Unions forordninger for de områder af loven, som Finanstilsynet påser overholdelsen af i medfør af de regler, der fremgår af § 211, stk. 1-3, og § 213, stk. 1-3 og 5, til offentlige myndigheder.

Bestemmelsen vil gælde alle former for aftaler, hvilket vil sige, at bestemmelsen ikke er afgrænset til kun at gælde den ansattes eller tidligere ansattes ansættelseskontrakt. Der gælder ligeledes heller ikke krav til, hvordan en sådan aftale måtte være indgået. Bestemmelsen finder derfor anvendelse både for mundtlige og skriftlige aftaler. At "indberette" omfatter også den situation, hvor politiet har rettet henvendelse til en medarbejder og anmodet om afgivelse af sådanne oplysninger.

Med "offentlige myndigheder" skal forstås, at en indberetning af oplysninger om en operatørs m.v. overtrædelser eller potentielle overtrædelse af loven, regler fastsat i medfør heraf eller forordninger for de områder af loven, som Finanstilsynet påser overholdelsen af i medfør af de regler, der fremgår af § 211, stk. 1-3, og § 213, stk. 1-3 og 5, ikke er begrænset til Finanstilsynet eller SØIK. Indberetningen kan derfor også foretages til f.eks. Skatteforvaltningen eller politiet.

Det foreslås i § 58, *stk. 5, 1, pkt.,* at uanset stk. 4 er den ansatte eller tidligere ansatte ikke afskåret fra

at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af denne lov eller regler fastsat i medfør heraf eller Den Europæiske Unions forordninger for de områder af loven, som Finanstilsynet påser overholdelsen af i medfør af de regler, der fremgår af § 211, stk. 1-3, og § 213, stk. 1-3 og 5, den finansielle lovgivning til offentlige myndigheder, selvom et sådant forbud indgår i en aftale mellem den ansatte eller tidligere ansatte og operatøren af et reguleret marked, udbyderen af dataindberetningstjenester eller værdipapircentralen (CSD).

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at den ansatte eller tidligere ansatte på tilsvarende vis, som i stk. 4, har mulighed for at indberette til operatøren af et reguleret marked, udbyderen af dataindberetningstjenester eller værdipapircentralen (CSD). Stk. 5 lovfæster gældende ret, som ansatte og tidligere ansatte har i dag efter gældende ret. Bestemmelsen har derfor til sigte at eliminere tvivlen om, at ansatte altid kan gå til offentlige myndigheder med oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af loven, regler fastsat i medfør heraf eller forordninger for de områder af loven, som Finanstilsynet påser overholdelsen af i medfør af de regler, der fremgår af § 211, stk. 1-3, og § 213, stk. 1-3 og 5, uanset, hvad der måtte være indgået af aftaler med operatøren af et reguleret marked, udbyderen af dataindberetningstjenester eller værdipapircentralen (CSD).

Det følger af det foreslåede § 58, stk. 5, *2. pkt.,* at det samme gælder indberetninger til ordninger efter stk. 1-3. Herved udstrækkes bestemmelsen til også at omfatte indberetninger til operatøren af et reguleret markeds, udbyderen af dataindberetningstjenesters eller værdipapircentralens (CSD) lovpligtige whistleblowerordning. Bestemmelsen indebærer således, at ansatte og tidligere ansatte heller ikke er afskåret fra at indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser til den whistleblowerordning, som operatøren af et reguleret marked, udbyderen af dataindberetningstjenester eller værdipapircentralen (CSD) har etableret, selvom det fremgår af en aftale mellem den ansatte eller tidligere ansatte og operatøren af et reguleret marked, udbyderen af dataindberetningstjenester eller værdipapircentralen (CSD), at dette vil være et brud på et tavshedspålæg.

Til nr. 2 (§ 214, stk. 3, i lov om kapitalmarkeder)

Af § 214, stk. 1, i lov om kapitalmarkeder følger det, at Finanstilsynet fra virksomheder under tilsyn, den nuværende og tidligere ledelse i virksomheder under tilsyn og andre fysiske og juridiske personer, der har pligter i henhold til de regler, der fremgår af § 211, stk. 1-3, og § 213, stk. 1-3 og 5, kan kræve at få alle oplysninger, dokumenter eller andre data i enhver form, som Finanstilsynet skønner nødvendige for Finanstilsynets virksomhed eller til afgørelse af, om der er sket en overtrædelse af regler, som Finanstilsynet påser overholdelsen af i medfør af de regler, der fremgår af § 211, stk. 1-3, og § 213, stk. 1-3 og 5.

Finanstilsynets beføjelser efter § 214, stk. 1, gælder tilsvarende for leverandører og underleverandører til de virksomheder, der er nævnt i stk. 1, jf. § 214, stk. 4.

Desuden gælder Finanstilsynets beføjelser efter stk. 1 tilsvarende for finansielle formidlere, der har til opgave at forestå udbud af værdipapirer til offentligheden eller søge om optagelse til handel på et reguleret marked og i forhold til personer, der kontrollerer eller kontrolleres af udstedere, udbydere eller personer, der anmoder om optagelse til handel på et reguleret marked, når Finanstilsynet skønner, at oplysningerne er nødvendige for Finanstilsynets virksomhed i relation til eller til afgørelse af, om der er sket en overtrædelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2017/1129/EU af 14. juni 2017 om det

prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel på et reguleret marked, jf. § 214, stk. 5.

Finanstilsynet kan desuden kræve oplysninger fra revisorer for fondsmæglerselskaber, operatører af en markedsplads og udbydere af dataindberetningstjenester samt revisorer, der reviderer eller udfører andre revisionsopgaver for udstedere, udbydere af omsættelige værdipapirer eller personer, der anmoder om optagelse til handel på en markedsplads. Finanstilsynet kan endvidere kræve dokumenter udleveret fra revisor til brug for Finanstilsynets afgørelse af, om der er sket en overtrædelse af reglerne i kapitel 5 og 7 og § 213, jf. § 214, stk. 2, i lov om kapitalmarkeder.

Der gælder imidlertid ikke et lovbestemt krav om, at virksomheder under tilsyn m.v. skal berigtige tidligere meddelte oplysninger til Finanstilsynet, som virksomheden m.v. på et senere tidspunkt kan konstatere er ukorrekte, misvisende på tidspunktet for afgivelsen eller har vildledende karakter.

Det foreslås at indsætte et nyt *stk. 3*, hvorefter virksomheder under tilsyn, den nuværende og tidligere ledelse i virksomheder under tilsyn og andre fysiske og juridiske personer, der har pligter i henhold til de regler, der fremgår af § 211, stk. 1-3, og § 213, stk. 1-3 og 5, og som har afgivet oplysninger efter nærværende bestemmelses stk. 1 og 2, har pligt til hurtigst muligt at berigtige oplysningerne over for Finanstilsynet, hvis virksomheden under tilsyn, den nuværende og tidligere ledelse i virksomheden under tilsyn og andre fysiske og juridiske personer efterfølgende konstaterer, at oplysningerne 1) ikke har været korrekte på tidspunktet for afgivelsen eller 2) på et senere tidspunkt er blevet misvisende.

Med "hurtigst muligt" forstås, at der skal gives meddelelse, så snart virksomheden under tilsyn, den nuværende eller tidligere ledelse i virksomheden under tilsyn eller andre fysiske eller juridiske personer bliver opmærksom på, at en oplysning, som er meddelt til Finanstilsynet, er ukorrekt eller viser sig at være blevet misvisende. Med begrebet "hurtigst muligt" er der rum for en konkret og individuel vurdering i det enkelte tilfælde, herunder også under inddragelse af, hvor alvorligt det i det enkelte tilfælde måtte være, at oplysninger ikke har været korrekt. Hurtigst muligt vil efter omstændighederne kunne give mulighed for en orientering af ledelsen, inden oplysningerne berigtiges over for Finanstilsynet.

Med "ikke har været korrekte" forstås, at oplysningerne materielt ikke har været korrekte på tidspunktet for afgivelsen af oplysningerne, eller at de på et senere tidspunkt er blevet misvisende. Det vil eksempelvis være datamateriale, som indeholdt forkerte værdier. Det forudsættes dog, at det ikke vil være nødvendigt at berigtige mindre sproglige fejl eller lignende, der alene er af rent redaktionel karakter, og som ikke er meningsforstyrrende for meddelelsens indhold.

Virksomheder m.v. omfattet af lov om kapitalmarkeder vil med den foreslåede lovændring, ligesom tilfældet er i dag, være forpligtet til at berigtige oplysninger, som en virksomhed på et tidligere tidspunkt har indsendt til Finanstilsynet. Med forslaget lovfæstes det alene, at det gælder i situationer, hvor virksomheden efterfølgende konstaterer, at oplysningerne ikke har været korrekte eller kan have været misvisende.

Det er ikke hensigten, at den foreslåede berigtigelsespligt skal fortolkes videre, end hvad der i dag gælder som følge af indfortolkningen af en berigtigelsespligt i oplysningspligterne. Dette betyder bl.a., at der fortsat ikke vil gælde en berigtigelsespligt, hvis f.eks. oplysninger er fejlagtige som følge af åbenlyse tastefejl.

Til nr. 3 (§ 234, stk. 1, nr. 1, i lov om kapitalmarkeder)

Det følger af § 234, stk. 1, nr. 1, at reaktioner givet i henhold til denne lovs § 211, stk. 4, jf. § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse skal offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside.

Som konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 7, hvorefter § 345, stk. 7, bliver til stk. 12, foreslås det at ændre henvisningerne i § 234, stk. 1, nr. 1.

Den foreslåede ændring medfører ingen materiel ændring af § 234, stk. 1, nr. 1.

Til nr. 4 (§ 247, stk. 1, i lov om kapitalmarkeder)

Efter § 247, stk. 1, i lov om kapitalmarkeder kan overtrædelse af visse af lovens bestemmelser straffes med bøde.

Det foreslås, at der i straffebestemmelsen i *§ 247, stk. 1*, indsættes en henvisning til § 58, stk. 4.

Ændringen har til formål at sikre muligheden for bødestrafansvar for en overtrædelse af bestemmelsen i § 58, stk. 4, om at en operatør af et reguleret marked, udbyder af dataindberetningstjenester eller værdipapircentral (CSD) skal sikre, at det klart fremgår af en aftale om en tavshedsklausul, at den ansatte eller tidligere ansatte ikke er afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af lov om kapitalmarkeder eller regler fastsat i medfør heraf eller Den Europæiske Unions forordninger for de områder af loven, som Finanstilsynet påser overholdelsen af i medfør af de regler, der fremgår af § 211, stk. 1-3, og § 213, stk. 1-3 og 5, til offentlige myndigheder.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af § 58, stk. 4, vil være en operatør af et reguleret marked, udbyder af dataindberetningstjenester eller værdipapircentral (CSD), som indgår en aftale med den ansatte eller en tidligere ansat om en tavshedsklausul, og som ikke sikrer, at det fremgår af en sådan aftale, at den ansatte eller tidligere ansatte ikke er afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af lov om kapitalmarkeder eller regler fastsat i medfør heraf eller Den Europæiske Unions forordninger for de områder af loven, som Finanstilsynet påser overholdelsen af i medfør af de regler, der fremgår af § 211, stk. 1-3, og § 213, stk. 1-3 og 5, til offentlige myndigheder.

Det strafbare gerningsindhold i § 58, stk. 4, vil være realiseret, hvis det ikke fremgår, at den ansatte eller tidligere ansatte ikke er afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af lov om kapitalmarkeder eller regler fastsat i medfør heraf eller Den Europæiske Unions forordninger for de områder af loven, som Finanstilsynet påser overholdelsen af i medfør af de regler, der fremgår af § 211, stk. 1-3, og § 213, stk. 1-3 og 5, til offentlige myndigheder.

Til nr. 5 (§ 247, stk. 2, i lov om kapitalmarkeder)

Efterkommer virksomheder under tilsyn, den nuværende og tidligere ledelse i virksomheder under tilsyn og andre fysiske og juridiske personer ikke en anmodning fra Finanstilsynet eller Danmarks Nationalbank om oplysninger, dokumenter eller andre data efter lovens § 214, stk. 1, og § 217, kan det efter gældende ret føre til, at Finanstilsynet eller Danmarks Nationalbank udsteder et påbud til virksomheden m.v., jf. lovens § 220.

Hvis virksomheden m.v. undlader at efterkomme påbuddet, vil den manglende efterlevelse kunne straffes i medfør af lovens § 254, stk. 1.

Kapitalmarkedslovens § 247, stk. 1, der hjemler straf for overtrædelse af en række af lovens bestemmelser, giver ikke hjemmel til at straffe overtrædelse af lovens § 214, stk. 1, eller § 217. Efter gældende ret er det således ikke – uden forinden at have meddelt virksomheden m.v. et påbud – muligt at straffe virksomheder m.v. for ikke at give Finanstilsynet eller Danmarks Nationalbank oplysninger, dokumenter eller data, som tilsynet eller nationalbanken har anmodet om efter § 214 eller § 217, jf. § 214.

Det foreslås i lovens § 247, *stk. 2,* at indsætte henvisninger til § 214, stk. 1-3, 5 eller 6, eller § 217, hvorved overtrædelse af disse bestemmelser vil kunne medføre strafansvar.

Henvisningen til § 214, stk. 1, indebærer, at det for fysiske og juridiske personer kan medføre strafansvar ikke at give Finanstilsynet alle oplysninger, dokumenter eller andre data i enhver form, som Finanstilsynet skønner nødvendige for Finanstilsynets virksomhed eller til afgørelse af, om der er sket en overtrædelse af regler, som Finanstilsynet påser overholdelsen af i medfør af de regler, der fremgår af § 211, stk. 1-3, og § 213, stk. 1-3 og 5. Strafsubjektet er den persongruppe som Finanstilsynet kan kræve oplysninger fra, dvs. virksomheder under tilsyn, den nuværende og tidligere ledelse i virksomheder under tilsyn og andre fysiske og juridiske personer, der har pligter i henhold til de regler, der fremgår af § 211, stk. 1-3, og § 213, stk. 1-3 og 5.

Henvisningen i § 247 til § 214, stk. 5 og 6, udvider den persongruppe, der kan straffes for overtrædelse af § 214, stk. 1. Dermed vil leverandører og underleverandører til de virksomheder, der er nævnt i stk. 1, og personer, der kontrollerer eller kontrolleres af udstedere, udbydere eller personer, der anmoder om optagelse til handel på et reguleret marked, kunne ifalde strafansvar for ikke at fremlægge de oplysninger m.v., som Finanstilsynet efterspørger.

Henvisningen til § 214, stk. 2, indebærer, at det for fysiske og juridiske personer kan medføre strafansvar ikke at fremlægge oplysninger, der skønnes at være nødvendige for Finanstilsynets afgørelse af, om der er sket en overtrædelse af regler, som Finanstilsynet påser overholdelsen af i medfør af de regler, der fremgår af § 211, stk. 1-3, og § 213, stk. 1-3 og 5. Det samme gælder revisors manglende udlevering af dokumenter til brug for Finanstilsynets afgørelse af, om der er sket en overtrædelse af reglerne i kapitel 5 og 7 og § 213, jf. § 214, stk. 2, 2. pkt. Strafsubjektet er den persongruppe som Finanstilsynet kan kræve oplysninger og dokumenter fra i medfør af § 214, stk. 2, dvs. revisorer for fondsmæglerselskaber, operatører af en markedsplads og udbydere af dataindberetningstjenester samt revisorer, der reviderer eller udfører andre revisionsopgaver for udstedere, udbydere af omsættelige værdipapirer eller personer, der anmoder om optagelse til handel på en markedsplads.

Henvisningen til § 214, stk. 3, indebærer, at en virksomhed, ledelse eller person omfattet af § 214, stk. 3, ville kunne straffes for ikke at berigtige oplysninger. Den strafbare handling består i, at virksomheden, ledelsen eller personen undlader at berigtige oplysninger, der er givet til Finanstilsynet, som virksomheden m.v. kan konstatere ikke har været korrekte på tidspunktet for afgivelsen, eller at oplysningerne er blevet misvisende. Strafsubjektet er de virksomheder under tilsyn, den nuværende og tidligere ledelse i virksomheder under tilsyn og andre fysiske og juridiske personer, der har pligter i henhold til de regler, der fremgår af § 211, stk. 1-3, og § 213, stk. 1-3 og 5, som fremgår af § 214, stk. 3.

Henvisningen til § 217 betyder, at det kan medføre strafansvar for fysiske og juridiske personer ikke at give Danmarks Nationalbank eller Erhvervsstyrelsen oplysninger, dokumenter eller andre data, når nationalbanken eller Erhvervsstyrelsen udøver deres beføjelser efter § 214. Det er alene tilsigtet, at det kan medføre strafansvar, når Danmarks Nationalbank eller Erhvervsstyrelsen udøver deres beføjelser efter § 214. Strafsubjektet er de fysiske og juridiske personer, som Danmarks Nationalbank og Erhvervsstyrelsen har beføjelser over for, når Danmarks Nationalbank udøver tilsyn med registrerede betalingssystemer omfattet af kapitel 32, og Erhvervsstyrelsen fører kontrol efter § 213, stk. 8.

Formålet med ændringen er at sikre, at det bliver muligt at straffe de fysiske og juridiske personer, der vil skulle udlevere oplysninger m.v. til offentlige myndigheder efter den gældende § 214, og § 217, jf. § 214, uden myndighederne forinden skal udstede et påbud.

Til § 7

Til nr. 1 (Overskriften til kapitel 4 a i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere)

Overskriften til det gældende kapitel 4 a er "Indberetningsordning". Ved § 2, nr. 21, i lov nr. L 665 af 8. juni 2017 ophævedes kravet i § 10 a om, at virksomheder omfattet af loven skulle etablere whistleblowerordninger. Kapitel 4 a indeholder § 10 b, hvorefter ansatte eller tidligere ansatte ikke må udsættes for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte eller den tidligere ansatte har indberettet virksomhedens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i virksomheden.

Det foreslås at ændre kapiteloverskriften til "Indberetning af overtrædelser".

Ændringen skyldes, at der med ophævelsen af § 10 a ikke længere er krav om, at virksomheder omfattet af loven etablerer en indberetningsordning. Med lovforslagets § 7, nr. 2 (§ 10 a i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere) foreslås det, at såkaldte tavshedsklausuler ikke afskærer personer fra at indberette overtrædelser til en finansiel rådgiver, investeringsrådgiver eller boligkreditformidler. Derved kommer kapitel 4 a til at indeholde to bestemmelser, der begge har til formål at beskytte personer, der indberetter overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering.

Til nr. 2 (§ 10 a i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere)

I lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere gælder der ikke et lovfæstet krav om, at en finansiel rådgiver, en investeringsrådgiver eller boligkreditformidler, ikke må indgå aftaler med sine ansatte om tavshedsklausuler.

Det følger af § 10 b i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, at en finansiel rådgiver, en investeringsrådgiver eller en boligkreditformidler ikke må udsætte ansatte eller tidligere ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte eller den tidligere ansatte har indberettet virksomhedens overtrædelse eller potentielle overtrædelse. Bestemmelsen kan ikke fraviges ved aftale til ugunst for den ansatte, jf. stk. 3.

Beskyttelsen af whistlebloweren efter § 10 b finder først anvendelse, når der er indberettet oplysninger

om en virksomhed, dvs. når den ansatte har foretaget en indberetning. Det vil således ikke være i strid med § 10 b, hvis en virksomhed aftaler med sine ansatte, at de ikke under eller efter ansættelsesforholdet kan indberette oplysninger til Finanstilsynet (såkaldt tavshedsklausul).

En tavshedsklausul i aftaler indgået mellem den ansatte og virksomheden vil dog være uoverensstemmende med intentionerne bag adgangen til at benytte den whistleblowerordning, der er etableret af Finanstilsynet og som giver alle borgere mulighed for anonymt at indberette overtrædelser af den finansielle lovgivning og anden lovgivning, som en virksomhed under tilsyn af Finanstilsynet måtte have foretaget.

Det foreslås på den baggrund at indsætte § 10 a.

I § 10 a, *stk. 1,* foreslås, at indgår en ansat eller en tidligere ansat og en finansiel rådgiver, investeringsrådgiver eller boligkreditformidler en aftale om en tavshedsklausul, skal det fremgå af aftalen, at den ansatte eller tidligere ansatte ikke er afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til offentlige myndigheder.

Bestemmelsen vil gælde alle former for aftaler, hvilket vil sige, at bestemmelsen ikke er afgrænset til kun at gælde den ansattes eller tidligere ansattes ansættelseskontrakt. Der gælder ligeledes heller ikke krav til, hvordan en sådan aftale måtte være indgået. Bestemmelsen finder derfor anvendelse både for mundtlige og skriftlige aftaler. At "indberette" omfatter også den situation, hvor politiet har rettet henvendelse til en medarbejder og anmodet om afgivelse af sådanne oplysninger.

Med "offentlige myndigheder" skal forstås, at en indberetning af oplysninger om en formidlers overtrædelser eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering, ikke er begrænset til Finanstilsynet eller SØIK. Indberetningen kan derfor også foretages til f.eks. Skatteforvaltningen eller politiet.

Det foreslås i § 10 a, *stk. 2*, at uanset stk. 1 er den ansatte eller tidligere ansatte ikke afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til offentlige myndigheder, selvom et sådant forbud indgår i en aftale mellem den ansatte eller tidligere ansatte og den finansielle rådgiver, investeringsrådgiveren eller boligkreditformidleren.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at den ansatte eller tidligere ansatte på tilsvarende vis, som i stk. 1, har mulighed for at indberette til en finansiel rådgiver, investeringsrådgiver eller boligkreditformidler. Stk. 2 lovfæster gældende ret, som ansatte eller tidligere ansatte har i dag efter gældende ret. Bestemmelsen har derfor til sigte at eliminere tvivlen om, at ansatte eller tidligere ansatte altid kan gå til offentlige myndigheder med oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering uanset, hvad der måtte være indgået af aftaler mellem den ansatte og den finansielle rådgiver, investeringsrådgiveren eller boligkreditformidleren.

Til nr. 3 (§ 12, stk. 2, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere)

Af § 12, stk. 1, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere følger det, at Finanstilsynet som led i sit tilsyn kan kræve, at en virksomhed fremlægger alle de oplysninger, der er nødvendige for Finanstilsynets virksomhed, herunder oplysninger til afgørelse af, om et forhold er omfattet af loven.

Det er Finanstilsynet, der vurderer, hvilke oplysninger der er nødvendige til at udføre det fornødne tilsyn med virksomhedens overholdelse af reglerne. Det er en grundforudsætning, at der er en sammenhæng mellem de ønskede oplysninger, og det regelsæt, som Finanstilsynet i det konkrete tilfælde påser overholdelsen af.

Der gælder imidlertid ikke et lovbestemt krav om, at virksomheden m.v. skal berigtige tidligere meddelte oplysninger til Finanstilsynet, som virksomheden på et senere tidspunkt kan konstatere er ukorrekte, misvisende på tidspunktet for afgivelsen eller har vildledende karakter.

Det foreslås at indsætte et nyt *stk. 2*, hvorefter en virksomhed, der har afgivet oplysninger efter stk. 1, har pligt til hurtigst muligt at berigtige oplysningerne over for Finanstilsynet, hvis virksomheden efterfølgende konstaterer, at oplysningerne 1) ikke har været korrekte på tidspunktet for afgivelsen eller 2) på et senere tidspunkt er blevet misvisende.

Med "hurtigst muligt" forstås, at der skal gives meddelelse, så snart virksomheden bliver opmærksom på, at en oplysning, som er meddelt til Finanstilsynet, er ukorrekt eller viser sig at være blevet misvisende. Med begrebet "hurtigst muligt" er der rum for en konkret og individuel vurdering i det enkelte tilfælde, herunder også under inddragelse af, hvor alvorligt det i det enkelte tilfælde måtte være, at oplysninger ikke har været korrekte. Hurtigst muligt vil efter omstændighederne kunne give mulighed for en orientering af ledelsen, inden oplysningerne berigtiges over for Finanstilsynet.

Med "ikke har været korrekte" forstås, at oplysningerne materielt ikke har været korrekte på tidspunktet for afgivelsen af oplysningerne, eller at de på et senere tidspunkt er blevet misvisende. Det vil eksempelvis være datamateriale, som indeholdte forkerte værdier. Det forudsættes dog, at det ikke vil være nødvendigt at berigtige mindre sproglige fejl eller lignende, der alene er af rent redaktionel karakter, og som ikke er meningsforstyrrende for meddelelsens indhold.

Virksomheder omfattet af lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere vil med den foreslåede lovændring, ligesom tilfældet er i dag, være forpligtet til at berigtige oplysninger, som en virksomhed på et tidligere tidspunkt har indsendt til Finanstilsynet. Med forslaget lovfæstes det alene, at det gælder i situationer, hvor virksomheden efterfølgende konstaterer, at oplysningerne ikke har været korrekte eller kan have været misvisende.

Det er ikke hensigten, at den foreslåede berigtigelsespligt skal fortolkes videre, end hvad der i dag gælder som følge af indfortolkningen af en berigtigelsespligt i oplysningspligterne. Dette betyder bl.a., at der fortsat ikke vil gælde en berigtigelsespligt, hvis f.eks. oplysninger er fejlagtige som følge af åbenlyse tastefejl.

Til nr. 4 (§ 18, stk. 1, 1. og *8. pkt.,* og *stk. 2, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere)*

§ 18 i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere regulerer offentliggørelse af tilsynsreaktioner truffet af Finanstilsynet samt modtagere af tilsynsreaktionens handlepligt. I § 18, stk. 1, 1. og 8. pkt., og stk. 2, henvises til § 345, stk. 7.

Som konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 7, hvorefter § 345, stk. 7, bliver til stk. 12, foreslås det at ændre henvisningerne i § 18, stk. 1, 1. og 8. pkt., og stk. 2.

Den foreslåede ændring medfører ingen materiel ændring af § 18, stk. 1, 1. og 8. pkt., og stk. 2.

Til nr. 5 (§ 26, stk. 2, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere)

Efter § 26, stk. 2, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere kan overtrædelse af visse af lovens bestemmelser straffes med bøde.

Det foreslås, at der i straffebestemmelsen i *§ 26, stk. 2*, indsættes en henvisning til § 10 a, stk. 1.

Ændringen har til formål at sikre muligheden for bødestrafansvar for en overtrædelse af bestemmelsen i § 10 a, stk. 1, om at en finansiel rådgiver, investeringsrådgiver eller boligkreditformidler skal sikre, at det klart fremgår af en aftale om en tavshedsklausul, at den ansatte eller tidligere ansatte ikke er afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til offentlige myndigheder.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af § 10 a, stk. 1, vil være en finansiel rådgiver, investeringsrådgiver eller boligkreditformidler, som indgår en aftale med den ansatte eller en tidligere ansat om en tavshedsklausul, og som ikke sikrer, at det fremgår af en sådan aftale, at den ansatte eller tidligere ansatte ikke er afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til offentlige myndigheder.

Det strafbare gerningsindhold i § 10 a, stk. 1, vil være realiseret, hvis det ikke fremgår, at den ansatte eller tidligere ansatte ikke er afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til offentlige myndigheder.

Til nr. 6 (§ 26, stk. 3, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere)

Det følger af § 26, stk. 3, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, at undlader en virksomhed omfattet af loven at meddele oplysninger efter § 12, stk. 1, straffes vedkommende med bøde

Den foreslåede § 12, stk. 2, jf. lovforslagets § 7, nr. 3, foreslås strafbelagt i medfør af lovens § 26, stk. 3.

Den strafbare handling vil bestå i, at virksomheden omfattet af § 12, stk. 2, undlader at berigtige oplysninger, der er givet til Finanstilsynet, som virksomheden eller personen kan konstatere ikke har været korrekte på tidspunktet for afgivelsen, eller at oplysningerne er blevet misvisende. Strafsubjektet er virksomheden omfattet af § 12, stk. 2.

Til § 8

Til nr. 1 (§ 63 c i lov om investeringsforeninger m.v.)

I lov om investeringsforeninger m.v. gælder der ikke et lovfæstet krav om, at investeringsforeninger og

SIKAV'er (selskaber for investering med kapital, der er variabel), ikke må indgå aftaler med sine ansatte om tavshedsklausuler.

Det følger af § 63 b i lov om investeringsforeninger m.v., at en investeringsforening og en SIKAV ikke må udsætte ansatte eller tidligere ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at ansatte eller den tidligere ansatte har indberettet investeringsforeningens eller SIKAV'ens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i investeringsforeningen eller SIKAV'en. Det samme gælder ved fastsættelse, tildeling og udbetaling af variabel løn til ansatte eller tidligere ansatte. Denne bestemmelse kan ikke fraviges ved aftale til ugunst for den ansatte, jf. stk. 3.

Beskyttelsen af whistlebloweren efter § 63 b finder først anvendelse, når der er indberettet oplysninger om investeringsforeningen eller SIKAV'en, dvs. når den ansatte har foretaget en indberetning. Det vil således ikke være i strid med § 63 b, hvis en investeringsforening eller en SIKAV aftaler med sine ansatte, at de ikke under eller efter ansættelsesforholdet kan indberette oplysninger til Finanstilsynet (såkaldt tavshedsklausul).

En tavshedsklausul i aftaler indgået mellem den ansatte og investeringsforeningen eller SIKAV'en vil dog være uoverensstemmende med intentionerne bag bestemmelsen i § 63 a om investeringsforeningens og SIKAV'ens pligt til at etablere en whistleblowerordning for overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle lovgivning.

Det foreslås på den baggrund at indsætte § 63 c.

I § 63 c, *stk. 1,* foreslås, at indgår en ansat eller en tidligere ansat og en investeringsforening eller en SIKAV en aftale om en tavshedsklausul, skal det fremgå af aftalen, at den ansatte eller tidligere ansatte ikke er afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til offentlige myndigheder.

Bestemmelsen vil gælde alle former for aftaler, hvilket vil sige, at bestemmelsen ikke er afgrænset til kun at gælde den ansattes eller tidligere ansattes ansættelseskontrakt. Der gælder ligeledes heller ikke krav til, hvordan en sådan aftale måtte være indgået. Bestemmelsen finder derfor anvendelse både for mundtlige og skriftlige aftaler. At "indberette" omfatter også den situation, hvor politiet har rettet henvendelse til en medarbejder og anmodet om afgivelse af sådanne oplysninger.

Med "offentlige myndigheder" skal forstås, at en indberetning af oplysninger om en investeringsforenings eller en SIKAV's overtrædelser eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering ikke er begrænset til Finanstilsynet eller SØIK. Indberetningen kan derfor også foretages til f.eks. Skatteforvaltningen eller politiet.

Det foreslås i § 63 c, *stk. 2, 1. pkt.,* at uanset stk. 1 er den ansatte eller tidligere ansatte ikke afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til offentlige myndigheder, selvom et sådant forbud indgår i en aftale mellem den ansatte eller tidligere ansatte og investeringsforeningen eller SIKAV'en.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at den ansatte eller tidligere ansatte på tilsvarende vis, som i stk.

1, har mulighed for at indberette til investeringsforeningen eller SIKAV'en. Stk. 2 lovfæster gældende ret, som ansatte og tidligere ansatte har i dag efter gældende ret. Bestemmelsen har derfor til sigte at eliminere tvivlen om, at ansatte og tidligere ansatte altid kan gå til offentlige myndigheder med oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering, uanset hvad der måtte være indgået af aftaler med investeringsforeningen eller SIKAV'en.

Det følger af det foreslåede § 63 c, stk. 2, *2. pkt.,* at det samme gælder indberetninger til ordninger efter § 63 a. Herved udstrækkes bestemmelsen til også at omfatte indberetninger til investeringsforeningen eller SIKAV'ens lovpligtige whistleblowerordning. Bestemmelsen indebærer således, at ansatte og tidligere ansatte heller ikke er afskåret fra at indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser til den whistleblowerordning, som investeringsforeningen eller SIKAV'en har etableret, selvom det fremgår af en aftale mellem den ansatte eller tidligere ansatte og investeringsforeningen eller SIKAV'en, at dette vil være et brud på et tavshedspålæg.

Til nr. 2 (§ 164, stk. 2, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Af § 164, stk. 1, i lov om investeringsforeninger m.v. følger det, at danske UCITS skal give Finanstilsynet de oplysninger, der er nødvendige for tilsynets virksomhed.

Det er Finanstilsynet, der vurderer, hvilke oplysninger der er nødvendige til at udføre det fornødne tilsyn med virksomhedens overholdelse af reglerne. Det er en grundforudsætning, at der er en sammenhæng mellem de ønskede oplysninger, og det regelsæt, som Finanstilsynet i det konkrete tilfælde påser overholdelsen af.

Der gælder imidlertid ikke et lovbestemt krav om, at finansielle virksomheder m.v. skal berigtige tidligere meddelte oplysninger til Finanstilsynet, som virksomheden på et senere tidspunkt kan konstatere er ukorrekte, misvisende på tidspunktet for afgivelsen eller har vildledende karakter.

Det foreslås at indsætte et nyt *stk. 2*, hvorefter danske UCITS, der har afgivet oplysninger efter stk. 1, har pligt til hurtigst muligt at berigtige oplysningerne over for Finanstilsynet, hvis UCITS'en efterfølgende konstaterer, at oplysningerne 1) ikke har været korrekte på tidspunktet for afgivelsen eller 2) på et senere tidspunkt er blevet misvisende.

Med "hurtigst muligt" forstås, at der skal gives meddelelse, så snart en dansk UCITS bliver opmærksom på, at en oplysning, som er meddelt til Finanstilsynet, er ukorrekt eller viser sig at være blevet misvisende. Med begrebet "hurtigst muligt" er der rum for en konkret og individuel vurdering i det enkelte tilfælde, herunder også under inddragelse af, hvor alvorligt det i det enkelte tilfælde måtte være, at oplysninger ikke har været korrekte. Hurtigst muligt vil efter omstændighederne kunne give mulighed for en orientering af ledelsen, inden oplysningerne berigtiges over for Finanstilsynet.

Med "ikke har været korrekte" forstås, at oplysningerne materielt ikke har været korrekte på tidspunktet for afgivelsen af oplysningerne, eller at de på et senere tidspunkt er blevet misvisende. Det vil eksempelvis være datamateriale, som indeholdte forkerte værdier. Det forudsættes dog, at det ikke vil være nødvendigt at berigtige mindre sproglige fejl eller lignende, der alene er af rent redaktionel karakter, og som ikke er meningsforstyrrende for meddelelsens indhold.

Virksomheder omfattet af lov om investeringsforeninger m.v. vil med den foreslåede lovændring, ligesom tilfældet er i dag, være forpligtet til at berigtige oplysninger, som en virksomhed på et tidligere tidspunkt har indsendt til Finanstilsynet. Med forslaget lovfæstes det alene, at det gælder i situationer, hvor virksomheden efterfølgende konstaterer, at oplysningerne ikke har været korrekte eller kan have været misvisende.

Det er ikke hensigten, at den foreslåede berigtigelsespligt skal fortolkes videre, end hvad der i dag gælder som følge af indfortolkningen af en berigtigelsespligt i oplysningspligterne. Dette betyder bl.a., at der fortsat ikke vil gælde en berigtigelsespligt, hvis f.eks. oplysninger er fejlagtige som følge af åbenlyse tastefejl.

Bestemmelsen foreslås strafbelagt i medfør af § 190, stk. 2, jf. lovforslagets § 8, nr. 5.

Den strafbare handling består i, at den danske UCITS undlader at berigtige oplysninger, der er givet til Finanstilsynet, som den danske UCITS kan konstatere ikke har været korrekte på tidspunktet for afgivelsen, eller at oplysningerne er blevet misvisende. Strafsubjektet er den danske UCITS omfattet af § 164, stk. 1.

Til nr. 3 (§ 176, stk. 1, 1. og *8. pkt.,* og *stk. 2, i lov om investeringsforeninger m.v.)*

§ 176 i lov om investeringsforeninger m.v. regulerer offentliggørelse af tilsynsreaktioner truffet af Finanstilsynet samt modtagere af tilsynsreaktionens handlepligt. I § 176, stk. 1, 1. og 8. pkt., og stk. 2, henvises til § 345, stk. 7.

Som konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 7, hvorefter § 345, stk. 7, bliver til stk. 12, foreslås det at ændre henvisningerne i § 176, stk. 1, 1. og 8. pkt., og stk. 2.

Den foreslåede ændring medfører ingen materiel ændring af § 176, stk. 1, 1. og 8. pkt., og stk. 2.

Til nr. 4 (§ 190, stk. 1, 2. pkt., i lov om investeringsforeninger m.v.)

Efter § 190, stk. 1, 2. pkt., i lov om investeringsforeninger m.v. kan overtrædelse af visse af lovens bestemmelser straffes med bøde.

Det foreslås, at der i straffebestemmelsen i *§ 190, stk. 1, 2. pkt.*, indsættes en henvisning til § 63 c, stk. 1.

Ændringen har til formål at sikre muligheden for bødestrafansvar for en overtrædelse af bestemmelsen i § 63 c, stk. 1, om at en investeringsforening og en SIKAV skal sikre, at det klart fremgår af en aftale om en tavshedsklausul, at den ansatte eller tidligere ansatte ikke er afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til offentlige myndigheder.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af § 63 c, stk. 1, vil være en investeringsforening og en SIKAV, som indgår en aftale med den ansatte eller en tidligere ansat om en tavshedsklausul og som ikke sikrer, at det fremgår af en sådan aftale, at den ansatte eller tidligere ansatte ikke er afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til offentlige myndigheder.

Det strafbare gerningsindhold i § 10 a, stk. 1, vil være realiseret, hvis det ikke fremgår, at den ansatte eller tidligere ansatte ikke er afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til offentlige myndigheder.

Til nr. 5 (§ 190, stk. 2, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Efter gældende ret er det ikke strafsanktioneret at overtræde oplysningspligten i lovens § 164, stk. 1, jf. lov om investeringsforeningers kapitel 8 (§§ 190-192). Det er heller ikke strafsanktioneret ikke at overholde den ulovbestemte berigtigelsespligt.

Manglende overholdelse af oplysningspligten og berigtigelsespligten foreslås strafbelagt. Det foreslås, at det som et nyt § 190, s*tk. 2,* fastsættes, at hvor højere straf ikke er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde den, der undlader at give Finanstilsynet oplysninger efter § 164, stk. 1, eller at berigtige oplysningerne efter § 164, stk. 2.

Efter den foreslåede § 190, stk. 2, kan den, der undlader at give Finanstilsynet oplysninger efter § 164, stk. 1, eller at berigtige oplysningerne efter § 164, stk. 2, straffes med bøde.

Den strafbare handling består i, at den danske UCITS ikke opfylder sin oplysningspligt efter § 164, stk. 1, eller undlader at berigtige oplysninger, der er givet til Finanstilsynet, som den danske UCITS kan konstatere ikke har været korrekte på tidspunktet for afgivelsen, eller at oplysningerne er blevet misvisende, jf. den foreslåede § 164, stk. 2. Strafsubjektet for begge overtrædelser er den danske UCITS omfattet af § 164, stk. 1 og 2.

Til § 9

Til nr. 1 (§ 27 c i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

I lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. gælder der ikke et lovfæstet krav om, at en forvalter af en alternativ investeringsfond, ikke må indgå aftaler med sine ansatte om tavshedsklausuler.

Det følger af § 27 b i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., at en forvalter af alternative investeringsfonde ikke må udsætte ansatte eller tidligere ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte eller den tidligere ansatte har indberettet forvalterens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af denne lov, regler udstedt i medfør heraf og bestemmelser indeholdt i Den Europæiske Unions forordninger for de områder af loven, som Finanstilsynet fører tilsyn med, til Finanstilsynet eller til en ordning i forvalteren af alternative investeringsfonde. Det samme gælder ved fastsættelse, tildeling og udbetaling af variabel løn til ansatte eller tidligere ansatte. Denne bestemmelse kan ikke fraviges ved aftale til ugunst for den ansatte, jf. stk. 3.

Beskyttelsen af whistlebloweren efter § 27 b finder først anvendelse, når der er indberettet oplysninger om en forvalter af en alternativ investeringsfond, dvs. når den ansatte har foretaget en indberetning. Det vil således ikke være i strid med § 27 b, hvis forvalteren aftaler med sine ansatte, at de ikke under eller efter ansættelsesforholdet kan indberette oplysninger til Finanstilsynet (såkaldt tavshedsklausul).

En tavshedsklausul i aftaler indgået mellem den ansatte og forvalteren vil dog være i uoverensstemmelse

med intentionerne bag bestemmelsen i § 27 a om forvalterens pligt til at etablere en whistleblowerordning for overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle lovgivning.

Det foreslås på den baggrund at indsætte § 27 c.

Det foreslås i § 27 c, *stk. 1,* at indgår en ansat eller en tidligere ansat og en forvalter af alternative investeringsfonde en aftale om en tavshedsklausul, skal det fremgå af aftalen, at den ansatte eller tidligere ansatte ikke er afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til offentlige myndigheder.

Bestemmelsen vil gælde alle former for aftaler, hvilket vil sige, at bestemmelsen ikke er afgrænset til kun at gælde den ansattes eller tidligere ansattes ansættelseskontrakt. Der gælder ligeledes heller ikke krav til, hvordan en sådan aftale måtte være indgået. Bestemmelsen finder derfor anvendelse både for mundtlige og skriftlige aftaler. At "indberette" omfatter også den situation, hvor politiet har rettet henvendelse til en medarbejder og anmodet om afgivelse af sådanne oplysninger.

Med "offentlige myndigheder" skal forstås, at en indberetning af oplysninger om en virksomheds overtrædelser eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering, ikke er begrænset til Finanstilsynet eller SØIK. Indberetningen kan derfor også foretages til f.eks. Skatteforvaltningen eller politiet.

Det foreslås i § 27 c, stk. 2, *1. pkt.,* at uanset stk. 1 er den ansatte eller tidligere ansatte ikke afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til offentlige myndigheder, selvom et sådant forbud indgår i en aftale mellem den ansatte eller tidligere ansatte og forvalteren af alternative investeringsfonde.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at den ansatte eller tidligere ansatte på tilsvarende vis, som i stk. 1, har mulighed for at indberette til forvalteren af den alternative investeringsfond. Stk. 2 lovfæster gældende ret, som ansatte og tidligere ansatte har i dag efter gældende ret. Bestemmelsen har derfor til sigte at eliminere tvivlen om, at ansatte og tidligere ansatte altid kan gå til offentlige myndigheder med oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering, uanset hvad der måtte være indgået af aftaler med forvalteren af den alternative investeringsfond.

Det følger af det foreslåede § 27 c, stk. 2, *2. pkt.,* at det samme gælder indberetninger til ordninger efter § 27 a. Herved udstrækkes bestemmelsen til også at omfatte indberetninger til forvalteren af den alternative investeringsfonds lovpligtige whistleblowerordning. Bestemmelsen indebærer således, at ansatte og tidligere ansatte heller ikke er afskåret fra at indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser til den whistleblowerordning, som forvalteren af den alternative investeringsfond har etableret, selvom det fremgår af en aftale mellem den ansatte eller tidligere ansatte og forvalteren af den alternative investeringsfond, at dette vil være et brud på et tavshedspålæg.

Til nr. 2 (§ 161, stk. 2, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Af § 161, stk. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. følger det, at forvaltere af alternative investeringsfonde, depositarer omfattet af § 46, leverandører og underleverandører skal give Finanstilsynet de oplysninger, der er nødvendige for tilsynets virksomhed. Dette gælder tilsvarende for udenlandske forvaltere, der forvalter alternative investeringsfonde, der er etableret i Danmark, eller

markedsfører fonde i Danmark, herunder gennem etablering af filial, eller hvor Danmark er referenceland for en forvalter, der har registreret hjemsted i et tredjeland.

Det er Finanstilsynet, der vurderer, hvilke oplysninger der er nødvendige for at udføre det fornødne tilsyn med virksomhedens overholdelse af reglerne. Det er en grundforudsætning, at der er en sammenhæng mellem de ønskede oplysninger og det regelsæt, som Finanstilsynet i det konkrete tilfælde påser overholdelsen af.

Der gælder imidlertid ikke et lovbestemt krav om, at forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. skal berigtige tidligere meddelte oplysninger til Finanstilsynet, som forvalteren, depositaren, leverandøren eller underleverandøren på et senere tidspunkt kan konstatere er ukorrekte, misvisende på tidspunktet for afgivelsen eller har vildledende karakter.

Det foreslås at indsætte et nyt *stk. 2*, hvorefter forvaltere af alternative investeringsfonde, depositarer omfattet af § 46, leverandører og underleverandører samt udenlandske forvaltere efter stk. 1, 2. pkt., der har afgivet oplysninger efter stk. 1, har pligt til hurtigst muligt at berigtige oplysningerne over for Finanstilsynet, hvis forvalteren, depositaren, leverandøren eller underleverandøren efterfølgende konstaterer, at oplysningerne 1) ikke har været korrekte på tidspunktet for afgivelsen eller 2) på et senere tidspunkt er blevet misvisende.

Med "hurtigst muligt" forstås, at der skal gives meddelelse, så snart forvalteren, depositaren, leverandøren eller underleverandøren bliver opmærksom på, at en oplysning, som er meddelt til Finanstilsynet er ukorrekt eller viser sig at være blevet misvisende. Med begrebet "hurtigst muligt" er der rum for en konkret og individuel vurdering i det enkelte tilfælde, herunder også under inddragelse af, hvor alvorligt det i det enkelte tilfælde måtte være, at oplysninger ikke har været korrekte. Hurtigst muligt vil efter omstændighederne kunne give mulighed for en orientering af ledelsen, inden oplysningerne berigtiges over for Finanstilsynet.

Med "ikke har været korrekte" forstås, at oplysningerne materielt ikke har været korrekte på tidspunktet for afgivelsen af oplysningerne, eller at de på et senere tidspunkt er blevet misvisende. Det vil eksempelvis være datamateriale, som indeholdte forkerte værdier. Det forudsættes dog, at det ikke vil være nødvendigt at berigtige mindre sproglige fejl eller lignende, der alene er af rent redaktionel karakter, og som ikke er meningsforstyrrende for meddelelsens indhold.

Forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., der er omfattet af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., vil med den foreslåede lovændring, ligesom tilfældet er i dag, være forpligtet til at berigtige oplysninger, som forvalteren m.v. på et tidligere tidspunkt har indsendt til Finanstilsynet. Med forslaget lovfæstes det alene, at det gælder i situationer, hvor forvalteren, depositaren, leverandøren eller underleverandøren efterfølgende konstaterer, at oplysningerne ikke har været korrekte eller kan have været misvisende.

Det er ikke hensigten, at den foreslåede berigtigelsespligt skal fortolkes videre, end hvad der i dag gælder som følge af indfortolkningen af en berigtigelsespligt i oplysningspligterne. Dette betyder bl.a., at der fortsat ikke vil gælde en berigtigelsespligt, hvis f.eks. oplysninger er fejlagtige som følge af åbenlyse tastefejl.

Bestemmelsen foreslås strafbelagt i medfør af § 190, stk. 1.

Den strafbare handling består i, at forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. omfattet § 161, stk. 1, undlader at berigtige oplysninger, der er givet til Finanstilsynet, som forvalteren, depositaren, leverandøren eller underleverandøren kan konstatere ikke har været korrekte på tidspunktet for afgivelsen, eller at oplysningerne er blevet misvisende. Strafsubjektet er forvalteren, depositaren, leverandøren eller underleverandøren omfattet af § 161, stk. 1.

Til nr. 3 (§ 171, stk. 1, 1. og *8. pkt.,* og *stk. 2, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)*

§ 171 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. regulerer offentliggørelse af tilsynsreaktioner truffet af Finanstilsynet samt modtagere af tilsynsreaktionens handlepligt. I § 171, stk. 1, 1. og 8. pkt., og stk. 2, henvises til § 345, stk. 7.

Som konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 7, hvorefter § 345, stk. 7, bliver til stk. 12, foreslås det at ændre henvisningerne i § 171, stk. 1, 1. og 8. pkt., og stk. 2.

Den foreslåede ændring medfører ingen materiel ændring af § 171, stk. 1, 1. og 8. pkt., og stk. 2.

Til nr. 4 (§ 190, stk. 2, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Efter § 190, stk. 2, i lov forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. kan overtrædelse af visse af lovens bestemmelser straffes med bøde.

Det foreslås, at der i straffebestemmelsen i *§ 190, stk. 2,* indsættes en henvisning til § 27 c, stk. 1.

Ændringen har til formål at sikre muligheden for bødestrafansvar for en overtrædelse af bestemmelsen i § 27 c, stk. 1, om at en forvalter af alternative investeringsfonde skal sikre, at det klart fremgår af en aftale om en tavshedsklausul, at den ansatte eller tidligere ansatte ikke er afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til offentlige myndigheder.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af § 27 c, stk. 1, vil være en forvalter af alternative investeringsfonde, som indgår en aftale med den ansatte eller en tidligere ansat om en tavshedsklausul og som ikke sikrer, at det fremgår af en sådan aftale, at den ansatte eller tidligere ansatte ikke er afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til offentlige myndigheder.

Det strafbare gerningsindhold i § 27 c, stk. 1, vil være realiseret, hvis det ikke fremgår, at den ansatte eller tidligere ansatte ikke er afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til offentlige myndigheder.

Til nr. 5 (§ 190, stk. 3, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Efter gældende ret er det ikke strafsanktioneret at overtræde oplysningspligten i lovens § 161, stk. 1, jf. lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., kapitel 28 (§§ 190 og 191). Det er heller ikke strafsanktioneret ikke at overholde den ulovbestemte berigtigelsespligt.

Manglende overholdelse af oplysningspligten og berigtigelsespligten foreslås strafbelagt. Det foreslås, at der som nyt § 190, s*tk. 3,* fastsættes, at hvor højere straf ikke er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde den, der undlader at give Finanstilsynet oplysninger efter § 161, stk. 1, eller at berigtige oplysningerne efter § 161, stk. 2.

Efter den foreslåede § 190, stk. 3, kan den, der undlader at give Finanstilsynet oplysninger efter § 161, stk. 1, eller at berigtige oplysningerne efter § 161, stk. 2, straffes med bøde.

Den strafbare handling består i, at forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. omfattet § 161, stk. 1, ikke opfylder sin oplysningspligt eller undlader at berigtige oplysninger, der er givet til Finanstilsynet, som forvalteren m.v. kan konstatere ikke har været korrekte på tidspunktet for afgivelsen, eller at oplysningerne er blevet misvisende, jf. den foreslåede § 161, stk. 2. Strafsubjekterne for begge overtrædelser er forvalteren, depositaren, leverandøren eller underleverandøren omfattet af § 161, stk. 1 og 2.

Til nr. 6 (§ 191, stk. 2, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Efter § 191, stk. 2, kan Finanstilsynet som tvangsmiddel pålægge en fysisk eller juridisk person eller de for den juridiske person ansvarlige personer daglige eller ugentlige bøder, hvis den fysiske eller juridiske person undlader at opfylde de pligter, som følger af § 161, stk. 3 og 4.

Det foreslås at ændre henvisningen i § 191, stk. 2, fra § 161, stk. 3 og 4, til § 161, stk. 4 og 5. Der er tale om en konsekvensændring, som følge af lovforslagets § 9, nr. 5.

Til § 10

Til nr. 1 (§ 45 a i lov om firmapensionskasser)

I lov om firmapensionskasser gælder der ikke et lovfæstet krav om, at firmapensionskasser, ikke må indgå aftaler med sine ansatte om tavshedsklausuler.

Det følger af § 45 i lov om firmapensionskasser, at en firmapensionskasse må ikke udsætte ansatte eller tidligere ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte eller den tidligere ansatte har indberettet firmapensionskassens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning hos firmapensionskassen. Denne bestemmelse kan ikke fraviges ved aftale til ugunst for den ansatte, jf. stk. 3.

Beskyttelsen af whistlebloweren efter § 45 finder først anvendelse, når der er indberettet oplysninger om firmapensionskassen, dvs. når den ansatte har foretaget en indberetning. Det vil således ikke være i strid med § 45, hvis en virksomhed aftaler med sine ansatte, at de ikke under eller efter ansættelsesforholdet kan indberette oplysninger til Finanstilsynet (såkaldt tavshedsklausul).

En tavshedsklausul i aftaler indgået mellem den ansatte og virksomheden vil dog være uoverensstemmende med intentionerne bag bestemmelsen i § 44 om firmapensionskassers pligt til at etablere en whistleblowerordning for overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering.

Det foreslås på den baggrund at indsætte § 45 a.

I § 45 a, *stk. 1,* foreslås det, at indgår en ansat eller en tidligere ansat og en firmapensionskasse en aftale om en tavshedsklausul, skal det fremgå af aftalen, at den ansatte eller tidligere ansatte ikke er afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til offentlige myndigheder.

Bestemmelsen vil gælde alle former for aftaler, hvilket vil sige, at bestemmelsen ikke er afgrænset til kun at gælde den ansattes eller tidligere ansattes ansættelseskontrakt. Der gælder ligeledes heller ikke krav til, hvordan en sådan aftale måtte være indgået. Bestemmelsen finder derfor anvendelse både for mundtlige og skriftlige aftaler. At "indberette" omfatter også den situation, hvor politiet har rettet henvendelse til en medarbejder og anmodet om afgivelse af sådanne oplysninger.

Med "offentlige myndigheder" skal forstås, at en indberetning af oplysninger om en virksomheds overtrædelser eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering, ikke er begrænset til Finanstilsynet eller SØIK. Indberetningen kan derfor også foretages til f.eks. Skatteforvaltningen eller politiet.

Det foreslås i § 45 a, stk. 2, *1. pkt.,* at uanset stk. 1 er den ansatte eller tidligere ansatte ikke afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til offentlige myndigheder, selvom et sådant forbud indgår i en aftale mellem den ansatte eller tidligere ansatte og firmapensionskassen.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at den ansatte eller tidligere ansatte på tilsvarende vis, som i stk. 1, har mulighed for at indberette til firmapensionskassen. Stk. 2 lovfæster gældende ret, som ansatte og tidligere ansatte har i dag efter gældende ret. Bestemmelsen har derfor til sigte at eliminere tvivlen om, at ansatte og tidligere ansatte altid kan gå til offentlige myndigheder med oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering, uanset hvad der måtte være indgået af aftaler med firmapensionskassen.

Det følger af det foreslåede § 45 a, stk. 2, *2. pkt.,* at det samme gælder indberetninger til ordninger efter § 44. Herved udstrækkes bestemmelsen til også at omfatte indberetninger til firmapensionskassens lovpligtige whistleblowerordning. Bestemmelsen indebærer således, at ansatte og tidligere ansatte heller ikke er afskåret fra at indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser til den whistleblowerordning, som en firmapensionskassen har etableret, selvom det fremgår af en aftale mellem den ansatte eller tidligere ansatte og en firmapensionskassen, at dette vil være et brud på et tavshedspålæg.

Til nr. 2 (§ 97, stk. 2, i lov om firmapensionskasser)

Det følger af § 97, stk. 2, at Finanstilsynets bestyrelse indgår i tilsynet med firmapensionskasser med den kompetence, som bestyrelsen er tillagt i medfør af § 345, stk. 7, i lov om finansiel virksomhed.

Som konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 7, hvorefter § 345, stk. 7, bliver til stk. 12, foreslås det at ændre henvisningerne i § 97, stk. 2.

Den foreslåede ændring medfører ingen materiel ændring af § 97, stk. 2.

Til nr. 3 (§ 101, stk. 5, i lov om firmapensionskasser)

Det følger af § 101, stk. 5, at stk. 1-4 ikke finder anvendelse for tilsynsreaktioner meddelt en firmapensionskasse i overensstemmelse med § 97, stk. 2, jf. § 345, stk. 7, i lov om finansiel virksomhed.

Som konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 7, hvorefter § 345, stk. 7, bliver til stk. 12, foreslås det at ændre henvisningerne i § 101, stk. 5.

Den foreslåede ændring medfører ingen materiel ændring af § 101, stk. 5.

Til nr. 4 (§ 102, stk. 3, i lov om firmapensionskasser)

Af § 102, stk. 1 og 2, i lov om firmapensionskasser følger det, at firmapensionskasser, leverandører og underleverandører skal give Finanstilsynet de oplysninger, der er nødvendige for Finanstilsynets virksomhed.

Det er Finanstilsynet, der vurderer, hvilke oplysninger der er nødvendige til at udføre det fornødne tilsyn med firmapensionskassernes m.v. overholdelse af reglerne. Det er en grundforudsætning, at der er en sammenhæng mellem de ønskede oplysninger og det regelsæt, som Finanstilsynet i det konkrete tilfælde påser overholdelsen af.

Der gælder imidlertid ikke et lovbestemt krav om, at firmapensionskasser, leverandører og underleverandører skal berigtige tidligere meddelte oplysninger til Finanstilsynet, som virksomheden på et senere tidspunkt kan konstatere er ukorrekte, misvisende på tidspunktet for afgivelsen eller har vildledende karakter.

Det foreslås at indsætte et *stk. 3*, hvorefter firmapensionskasser, leverandører og underleverandører, der har afgivet oplysninger efter stk. 1 eller 2, har pligt til hurtigst muligt at berigtige oplysningerne over for Finanstilsynet, hvis firmapensionskassen, leverandøren eller underleverandøren efterfølgende konstaterer, at oplysningerne 1) ikke har været korrekte på tidspunktet for afgivelsen eller 2) på et senere tidspunkt er blevet misvisende.

Med ”hurtigst muligt” forstås, at der skal gives meddelelse, så snart firmapensionskassen, leverandøren eller underleverandøren bliver opmærksom på, at en oplysning, som er meddelt til Finanstilsynet er ukorrekt eller viser sig at være blevet misvisende. Med begrebet ”hurtigst muligt” er der rum for en konkret og individuel vurdering i det enkelte tilfælde, herunder også under inddragelse af, hvor alvorligt det i det enkelte tilfælde måtte være, at oplysninger ikke har været korrekte. Hurtigst muligt vil efter omstændighederne kunne give mulighed for en orientering af ledelsen, inden oplysningerne berigtiges over for Finanstilsynet.

Med ”ikke har været korrekte” forstås, at oplysningerne materielt ikke har været korrekte på tidspunktet for afgivelsen af oplysningerne, eller at de på et senere tidspunkt er blevet misvisende. Det vil eksempelvis være datamateriale, som indeholdte forkerte værdier. Det forudsættes dog, at det ikke vil være nødvendigt at berigtige mindre sproglige fejl eller lignende, der alene er af rent redaktionel karakter, og som ikke er meningsforstyrrende for meddelelsens indhold.

Firmapensionskasser, leverandører og underleverandører vil med den foreslåede lovændring, ligesom tilfældet er i dag, være forpligtet til at berigtige oplysninger, som firmapensionskassen m.v. på et tidligere

tidspunkt har indsendt til Finanstilsynet. Med forslaget lovfæstes det alene, at det gælder i situationer, hvor firmapensionskassen m.v. efterfølgende konstaterer, at oplysningerne ikke har været korrekte eller kan have været misvisende.

Det er ikke hensigten, at den foreslåede berigtigelsespligt skal fortolkes videre, end hvad der i dag gælder som følge af indfortolkningen af en berigtigelsespligt i oplysningspligterne. Dette betyder bl.a., at der fortsat ikke vil gælde en berigtigelsespligt, hvis f.eks. oplysninger er fejlagtige som følge af åbenlyse tastefejl.

Til nr. 5 (§ 105, stk. 1, 1. og 3. pkt. og stk. 2, i lov om firmapensionskasser)

§ 105 i lov om firmapensionskasser regulerer offentliggørelse af tilsynsreaktioner truffet af Finanstilsynet samt modtagere af tilsynsreaktionens handlepligt. I § 105, stk. 1, 1. og 3. pkt., og stk. 2, henvises til § 345, stk. 7.

Som konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 7, hvorefter § 345, stk. 7, bliver til stk. 12, foreslås det at ændre henvisningerne i § 105, stk. 1, 1. og 3. pkt., og stk. 2.

Den foreslåede ændring medfører ingen materiel ændring af § 105, stk. 1, 1. og 3. pkt., og stk. 2.

Til nr. 6 (§ 117, stk. 2, 1. pkt., i lov om firmapensionskasser)

Efter § 117, stk. 2, 1. pkt., i lov firmapensionskasser kan overtrædelse af visse af lovens bestemmelser straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Det foreslås, at der i straffebestemmelsen i *§ 117, stk. 2, 1. pkt.,* indsættes en henvisning til § 45 a, stk. 1.

Ændringen har til formål at sikre muligheden for bødestrafansvar for en overtrædelse af bestemmelsen i § 45 a, stk. 1, om at en firmapensionskasse skal sikre, at det klart fremgår af en aftale om en tavshedsklausul, at den ansatte eller tidligere ansatte ikke er afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til offentlige myndigheder.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af § 45 a, stk. 1, vil være en firmapensionskasse, som indgår en aftale med den ansatte eller en tidligere ansat om en tavshedsklausul og som ikke sikrer, at det fremgår af en sådan aftale, at den ansatte eller tidligere ansatte ikke er afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til offentlige myndigheder.

Det strafbare gerningsindhold i § 45 a, stk. 1, vil være realiseret, hvis det ikke fremgår, at den ansatte eller tidligere ansatte ikke er afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til offentlige myndigheder.

Til nr. 7 (§ 117, stk. 3, i lov om firmapensionskasser)

Efter gældende ret er det ikke strafsanktioneret at overtræde oplysningspligten i lovens § 102, stk. 1 og 2, jf. i lov om firmapensionskasser kapitel 17 (§§ 117-118). Det er heller ikke strafsanktioneret ikke at overholde den ulovbestemte berigtigelsespligt.

Manglende overholdelse af oplysningspligten og berigtigelsespligten foreslås strafbelagt. Det foreslås, at det som nyt § 117, s*tk. 3,* fastsættes, at hvor højere straf ikke er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde den, der undlader at give Finanstilsynet oplysninger efter § 102, stk. 1 eller 2, eller at berigtige oplysningerne efter § 102, stk. 3.

Efter den foreslåede § 117, stk. 3, kan den, der undlader at give Finanstilsynet oplysninger efter § 102, stk. 1 eller 2, eller at berigtige oplysningerne efter § 102, stk. 3, straffes med bøde.

Den strafbare handling vil bestå i, at firmapensionskassen, leverandøren eller underleverandøren omfattet af § 102, stk. 1 og 2, ikke opfylder sin oplysningspligt eller undlader at berigtige oplysninger, der er givet til Finanstilsynet, som pensionskassen m.v. kan konstatere ikke har været korrekte på tidspunktet for afgivelsen, eller at oplysningerne er blevet misvisende, jf. den foreslåede § 102, stk. 3. Strafsubjekterne for begge overtrædelser er firmapensionskassen, leverandøren eller underleverandøren omfattet af § 102, stk. 1-3.

Til § 11

Til nr. 1 (§ 14 a i lov om forbrugerlånsvirksomhed)

I lov om forbrugerlånsvirksomhed gælder der ikke et lovfæstet krav om, at virksomheder omfattet af loven, ikke må indgå aftaler med sine ansatte om tavshedsklausuler.

Det følger af § 14, stk. 1, i lov om forbrugerlånsvirksomhed, at en forbrugslånsvirksomhed ikke må udsætte ansatte eller tidligere ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte eller den tidligere ansatte har indberettet virksomhedens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den regulering, som Finanstilsynet fører tilsyn med, til Finanstilsynet eller til en ordning hos virksomheden. Det samme gælder ved fastsættelse, tildeling og udbetaling af variabel løn til ansatte eller tidligere ansatte. Denne bestemmelse kan ikke fraviges ved aftale til ugunst for den ansatte, jf. § 14, stk. 3. Tilsvarende bestemmelser følger af en række andre love på det finansielle område.

Beskyttelsen af whistlebloweren efter § 14 finder først anvendelse, når der er indberettet oplysninger om virksomheden, dvs. når den ansatte har foretaget en indberetning. Det vil således ikke være i strid med § 14, hvis en virksomhed aftaler med sine ansatte, at de ikke under eller efter ansættelsesforholdet kan indberette oplysninger til Finanstilsynet (såkaldt tavshedsklausul).

En tavshedsklausul i aftaler indgået mellem den ansatte og virksomheden vil dog være uoverensstemmende med intentionerne bag bestemmelsen i § 13 om virksomhedens pligt til at etablere en whistleblowerordning for overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle lovgivning.

Det foreslås på den baggrund at indsætte en ny § 14 a.

Det foreslås i § 14 a, *stk. 1,* at indgår en ansat eller en tidligere ansat og en forbrugerlånsvirksomhed en aftale om en tavshedsklausul, skal det fremgå af aftalen, at den ansatte eller tidligere ansatte ikke er afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den regulering, som Finanstilsynet fører tilsyn med, til offentlige myndigheder.

Bestemmelsen vil gælde alle former for aftaler, hvilket vil sige, at bestemmelsen ikke er afgrænset til kun at gælde den ansattes eller tidligere ansattes ansættelseskontrakt. Der gælder ligeledes heller ikke krav til, hvordan en sådan aftale måtte være indgået. Bestemmelsen finder derfor anvendelse både for mundtlige og skriftlige aftaler. At "indberette" omfatter også den situation, hvor politiet har rettet henvendelse til en medarbejder og anmodet om afgivelse af sådanne oplysninger.

Med "offentlige myndigheder" skal forstås, at en indberetning af oplysninger om en virksomheds overtrædelser eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering, som Finanstilsynet fører tilsyn med, ikke er begrænset til Finanstilsynet eller SØIK. Indberetningen kan derfor også foretages til f.eks. Skatteforvaltningen eller politiet.

Det foreslås i § 14 a, *stk. 2,* at uanset stk. 1 er den ansatte eller tidligere ansatte ikke afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den regulering, som Finanstilsynet fører tilsyn med til offentlige myndigheder, selvom et sådant forbud indgår i en aftale mellem den ansatte eller tidligere ansatte og forbrugerlånsvirksomheden.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at den ansatte eller tidligere ansatte på tilsvarende vis, som i stk. 1, har mulighed for at indberette til forbrugerlånsvirksomheden. Stk. 2 lovfæster gældende ret, som ansatte og tidligere ansatte har i dag efter gældende ret. Bestemmelsen har derfor til sigte at eliminere tvivlen om, at ansatte og tidligere ansatte altid kan gå til offentlige myndigheder med oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering, uanset hvad der måtte være indgået af aftaler med den finansielle virksomhed.

Det følger af den foreslåede § 14 a, *stk. 2, 2. pkt.,* at det samme gælder indberetninger til ordninger efter § 13. Herved udstrækkes bestemmelsen til også at omfatte indberetninger til forbrugerlånsvirksomhedens lovpligtige whistleblowerordning. Bestemmelsen indebærer således, at ansatte og tidligere ansatte heller ikke er afskåret fra at indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser til den whistleblowerordning, som forbrugerlånsvirksomheden har etableret, selvom det fremgår af en aftale mellem den ansatte eller tidligere ansatte og forbrugerlånsvirksomheden, at dette vil være et brud på et tavshedspålæg.

Til nr. 2 (§ 15, stk. 2, i lov om forbrugerlånsvirksomhed)

Det følger af § 15, stk. 2, at Finanstilsynets bestyrelse indgår i tilsynet efter stk. 1 med den kompetence, som bestyrelsen er tillagt i medfør af § 345, stk. 7, i lov om finansiel virksomhed.

Som konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 7, hvorefter § 345, stk. 7, bliver til stk. 12, foreslås det at ændre henvisningerne i § 15, stk. 2.

Den foreslåede ændring medfører ingen materiel ændring af § 15, stk. 2.

Til nr. 3 (§ 16, stk. 2, i lov om forbrugerlånsvirksomhed)

Af § 16, stk. 1, i lov om forbrugerlånsvirksomhed følger det, at forbrugslånsvirksomheder og leverandører og underleverandører til disse skal give Finanstilsynet de oplysninger, der er nødvendige for Finanstilsynets virksomhed.

Det er Finanstilsynet, der vurderer, hvilke oplysninger der er nødvendige til at udføre det fornødne tilsyn

med virksomhedens overholdelse af reglerne. Det er en grundforudsætning, at der er en sammenhæng mellem de ønskede oplysninger, og det regelsæt, som Finanstilsynet i det konkrete tilfælde påser overholdelsen af.

Der gælder imidlertid ikke et lovbestemt krav om, at forbrugslånsvirksomheder og leverandører og underleverandører skal berigtige tidligere meddelte oplysninger til Finanstilsynet, som virksomheden på et senere tidspunkt kan konstatere er ukorrekte, misvisende på tidspunktet for afgivelsen eller har vildledende karakter.

Det foreslås at indsætte et nyt *stk. 2*, hvorefter virksomheder og leverandører og underleverandører til disse, der har afgivet oplysninger efter stk. 1, har pligt til hurtigst muligt at berigtige oplysningerne over for Finanstilsynet, hvis virksomheden eller leverandøren eller underleverandøren til denne efterfølgende konstaterer, at oplysningerne 1) ikke har været korrekte på tidspunktet for afgivelsen eller 2) på et senere tidspunkt er blevet misvisende.

Med "hurtigst muligt" forstås, at der skal gives meddelelse, så snart virksomheden, leverandører og underleverandører til disse bliver opmærksom på, at en oplysning, som er meddelt til Finanstilsynet er ukorrekt eller viser sig at være blevet misvisende. Med begrebet "hurtigst muligt" er der rum for en konkret og individuel vurdering i det enkelte tilfælde, herunder også under inddragelse af, hvor alvorligt det i det enkelte tilfælde måtte være, at oplysninger ikke har været korrekte. Hurtigst muligt vil efter omstændighederne kunne give mulighed for en orientering af ledelsen, inden oplysningerne berigtiges over for Finanstilsynet.

Med "ikke har været korrekte" forstås, at oplysningerne materielt ikke har været korrekte på tidspunktet for afgivelsen af oplysningerne eller at de på et senere tidspunkt er blevet misvisende. Det vil eksempelvis være datamateriale, som indeholdt forkerte værdier. Det forudsættes dog, at det ikke vil være nødvendigt at berigtige mindre sproglige fejl eller lignende, der alene er af rent redaktionel karakter, og som ikke er meningsforstyrrende for meddelelsens indhold.

Virksomheder omfattet af lov om forbrugerlånsvirksomhed vil med den foreslåede lovændring, ligesom tilfældet er i dag, være forpligtet til at berigtige oplysninger, som en virksomhed på et tidligere tidspunkt har indsendt til Finanstilsynet. Med forslaget lovfæstes det alene, at det gælder i situationer, hvor virksomheden efterfølgende konstaterer, at oplysningerne ikke har været korrekte eller kan have været misvisende.

Det er ikke hensigten, at den foreslåede berigtigelsespligt skal fortolkes videre, end hvad der i dag gælder som følge af indfortolkningen af en berigtigelsespligt i oplysningspligterne. Dette betyder bl.a., at der fortsat ikke vil gælde en berigtigelsespligt, hvis f.eks. oplysninger er fejlagtige som følge af åbenlyse tastefejl.

Til nr. 4 (§ 16, stk. 5, i lov om forbrugerlånsvirksomhed)

Efter § 16, stk. 5, kan Finanstilsynet indhente oplysninger efter stk. 1-4 til brug for de færøske tilsynsmyndigheder, jf. § 19, stk. 6, nr. 11.

Det foreslås at ændre henvisningen i § 16, stk. 5, fra stk. 1-4 til stk. 1, 3- 5. Der er tale om en lovteknisk

konsekvensændring som følge af lovforslagets § 11, nr. 3. Der er ikke med den foreslåede ændring tilsigtet en ændring i anvendelsesområdet for § 16, stk. 5.

Den lovbestemte berigtigelsespligt i den foreslåede § 16, stk. 2, jf. lovforslagets § 11, nr. 3, vil dog også gælde for virksomheder, når virksomheden m.v. har meddelt Finanstilsynet oplysninger efter § 16, stk. 1, og oplysningerne er indhentet til brug for de færøske tilsynsmyndigheder efter § 16, stk. 5.

Til nr. 5 (§ 30, stk. 2, i lov om forbrugerlånsvirksomhed)

Efter § 30, stk. 2, i lov forbrugerlånsvirksomhed kan overtrædelse af § 13, stk. 1, og § 14, stk. 1, straffes med bøde.

Det foreslås, at der i straffebestemmelsen i *§ 30, stk. 2,* indsættes en henvisning til § 14 a, stk. 1.

Ændringen har til formål at sikre muligheden for bødestrafansvar for en overtrædelse af bestemmelsen i § 14 a, stk. 1, om at en forbrugerlånsvirksomhed skal sikre, at det klart fremgår af en aftale om en tavshedsklausul, at den ansatte eller tidligere ansatte ikke er afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den regulering, som Finanstilsynet fører tilsyn med, til offentlige myndigheder.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af § 14 a, stk. 1, vil være en forbrugerlånsvirksomhed, som indgår en aftale med den ansatte eller en tidligere ansat om en tavshedsklausul og som ikke sikrer, at det fremgår af en sådan aftale, at den ansatte eller tidligere ansatte ikke er afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den regulering, som Finanstilsynet fører tilsyn med, til offentlige myndigheder.

Det strafbare gerningsindhold i § 14 a, stk. 1, vil være realiseret, hvis det ikke fremgår, at den ansatte eller tidligere ansatte ikke er afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser den regulering, som Finanstilsynet fører tilsyn med, til offentlige myndigheder.

Til nr. 6 (§ 30, stk. 3, i lov om forbrugerlånsvirksomhed)

Det følger af § 30, stk. 3, i lov om forbrugerlånsvirksomhed, at en virksomhed, der undlader at meddele oplysninger efter § 16, stk. 1 og 4, straffes med bøde.

Manglende overholdelse af berigtigelsespligten foreslås strafbelagt i medfør af § 30, *stk. 3.* Det foreslås derfor, at der i § 30, stk. 3, tilføjes en forpligtelse til at berigtige oplysninger meddelt efter § 16, stk. 1 og 4.

Den strafbare handling består i, at virksomheden eller leverandøren eller underleverandøren undlader at berigtige oplysninger, der er givet til Finanstilsynet, som virksomheden eller leverandøren eller underleverandøren kan konstatere ikke har været korrekte på tidspunktet for afgivelsen, eller at oplysningerne er blevet misvisende. Strafsubjektet er virksomheden eller leverandøren eller underleverandøren omfattet af § 30, stk. 3.

Til § 12

Til nr. 1 (§ 5 c i lov om ejendomskreditselskaber)

I lov om ejendomskreditselskaber gælder der ikke et lovfæstet krav om, at finansielle virksomheder omfattet af loven ikke må indgå aftaler med sine ansatte om tavshedsklausuler.

Det følger af § 5 a, stk. 1, i lov om ejendomskreditselskaber, at et ejendomskreditselskab skal have en ordning, hvor selskabets ansatte i ejendomskreditselskabet via en særlig, uafhængig og selvstændig kanal kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering begået af ejendomskreditselskabet, herunder af ansatte eller medlemmer af bestyrelsen i ejendomskreditselskabet. Indberetninger til ordningen skal kunne foretages anonymt. Ejendomskreditselskabet skal følge op på indberetninger til ordningen og skriftligt kunne dokumentere, hvordan selskabet har fulgt op på indberetningerne. Denne bestemmelse kan ikke fraviges ved aftale til ugunst for den ansatte, jf. stk. 3. Tilsvarende bestemmelser følger af en række andre love på det finansielle område.

Beskyttelsen af whistlebloweren efter § 5 a, stk. 1, finder først anvendelse, når der er indberettet oplysninger om virksomheden, dvs. når den ansatte har foretaget en indberetning. Det vil således ikke være i strid med § 5 a, hvis en virksomhed aftaler med sine ansatte, at de ikke under eller efter ansættelsesforholdet kan indberette oplysninger til Finanstilsynet (såkaldt tavshedsklausul).

En tavshedsklausul i aftaler indgået mellem den ansatte og virksomheden vil dog være uoverensstemmende med intentionerne bag bestemmelsen i § 5 a om virksomhedens pligt til at etablere en whistleblowerordning for overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle lovgivning.

Det foreslås på den baggrund at indsætte en § 5 c.

Det foreslås i § 5 c, *stk. 1,* at indgår en ansat eller en tidligere ansat og et ejendomskreditselskab en aftale om en tavshedsklausul, skal det fremgå af aftalen, at den ansatte eller tidligere ansatte ikke er afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til offentlige myndigheder.

Bestemmelsen vil gælde alle former for aftaler, hvilket vil sige, at bestemmelsen ikke er afgrænset til kun at gælde den ansattes eller tidligere ansattes ansættelseskontrakt. Der gælder ligeledes heller ikke krav til, hvordan en sådan aftale måtte være indgået. Bestemmelsen finder derfor anvendelse både for mundtlige og skriftlige aftaler. At "indberette" omfatter også den situation, hvor politiet har rettet henvendelse til en medarbejder og anmodet om afgivelse af sådanne oplysninger.

Med "offentlige myndigheder" skal forstås, at en indberetning af oplysninger om en virksomheds overtrædelser eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering, ikke er begrænset til Finanstilsynet eller SØIK. Indberetningen kan derfor også foretages til f.eks. Skatteforvaltningen eller politiet.

Det foreslås i § 5 c, stk. 2, *1. pkt.,* at uanset stk. 1 er den ansatte eller tidligere ansatte ikke afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til offentlige myndigheder, selvom et sådant forbud indgår i en aftale mellem den ansatte eller tidligere ansatte og ejendomskreditselskabet

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at den ansatte eller tidligere ansatte på tilsvarende vis, som i stk.

1, har mulighed for at indberette til ejendomskreditselskabet. Stk. 2 lovfæster gældende ret, som ansatte og tidligere ansatte har i dag efter gældende ret. Bestemmelsen har derfor til sigte at eliminere tvivlen om, at ansatte og tidligere ansatte altid kan gå til offentlige myndigheder med oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering, uanset hvad der måtte være indgået af aftaler med den finansielle virksomhed.

Det følger af det foreslåede § 5 c, stk. 2, *2. pkt.,* at det samme gælder indberetninger til ordninger efter § 5 a. Herved udstrækkes bestemmelsen til også at omfatte indberetninger til ejendomskreditselskabets lovpligtige whistleblowerordning. Bestemmelsen indebærer således, at ansatte og tidligere ansatte heller ikke er afskåret fra at indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser til den whistleblowerordning, som ejendomskreditselskabet har etableret, selvom det fremgår af en aftale mellem den ansatte eller tidligere ansatte og ejendomskreditselskabet, at dette vil være et brud på et tavshedspålæg.

Til nr. 2 (§ 15, stk. 2, 1. og 8. pkt., og stk. 3, i lov om ejendomskreditselskaber)

§ 15 i lov om lov om ejendomskreditselskaber regulerer offentliggørelse af tilsynsreaktioner truffet af Finanstilsynet samt modtagere af tilsynsreaktionens handlepligt. I § 15, stk. 2, 1. og 8. pkt., og stk. 3, henvises til § 345, stk. 7.

Som konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 7, hvorefter § 345, stk. 7, bliver til stk. 12, foreslås det at ændre henvisningerne i § 15, stk. 2, 1. og 8. pkt., og stk. 3.

Den foreslåede ændring medfører ingen materiel ændring af § 15, stk. 2, 1. og 8. pkt., og stk. 3.

Til nr. 3 (§ 17, stk. 2, i lov om ejendomskreditselskaber)

Af § 17, stk. 1, følger det, at ejendomskreditselskaber efter anmodning skal give Finanstilsynet de oplysninger, der er nødvendige for tilsynets virksomhed.

Det er Finanstilsynet, der vurderer, hvilke oplysninger der er nødvendige til at udføre det fornødne tilsyn med ejendomskreditselskabets overholdelse af reglerne. Det er en grundforudsætning, at der er en sammenhæng mellem de ønskede oplysninger og det regelsæt, som Finanstilsynet i det konkrete tilfælde påser overholdelsen af.

Der gælder imidlertid ikke et lovbestemt krav om, at ejendomskreditselskabet skal berigtige tidligere meddelte oplysninger til Finanstilsynet, som ejendomskreditselskabet på et senere tidspunkt kan konstatere er ukorrekte, misvisende på tidspunktet for afgivelsen eller har vildledende karakter.

Det foreslås at indsætte et nyt *stk. 2*, hvorefter ejendomskreditselskaber, der har afgivet oplysninger efter stk. 1, har pligt til hurtigst muligt at berigtige oplysningerne over for Finanstilsynet, hvis ejendomskreditselskabet efterfølgende konstaterer, at oplysningerne 1) ikke har været korrekte på tidspunktet for afgivelsen eller 2) på et senere tidspunkt er blevet misvisende.

Med "hurtigst muligt" forstås, at der skal gives meddelelse, så snart ejendomskreditselskabet bliver opmærksom på, at en oplysning, som er meddelt til Finanstilsynet, er ukorrekt eller viser sig at være blevet misvisende. Med begrebet "hurtigst muligt" er der rum for en konkret og individuel vurdering i det enkelte tilfælde, herunder også under inddragelse af, hvor alvorligt det i det enkelte tilfælde måtte være, at

oplysninger ikke har været korrekte. Hurtigst muligt vil efter omstændighederne kunne give mulighed for en orientering af ledelsen, inden oplysningerne berigtiges over for Finanstilsynet.

Med "ikke har været korrekte" forstås, at oplysningerne materielt ikke har været korrekte på tidspunktet for afgivelsen af oplysningerne, eller at de på et senere tidspunkt er blevet misvisende. Det vil eksempelvis være datamateriale, som indeholdte forkerte værdier. Det forudsættes dog, at det ikke vil være nødvendigt at berigtige mindre sproglige fejl eller lignende, der alene er af rent redaktionel karakter, og som ikke er meningsforstyrrende for meddelelsens indhold.

Ejendomskreditselskaber omfattet af lov om ejendomskreditselskaber vil med den foreslåede lovændring, ligesom tilfældet er i dag, være forpligtet til at berigtige oplysninger, som ejendomskreditselskabet på et tidligere tidspunkt har indsendt til Finanstilsynet. Med forslaget lovfæstes det alene, at det gælder i situationer, hvor ejendomskreditselskabet efterfølgende konstaterer, at oplysningerne ikke har været korrekte eller kan have været misvisende.

Det er ikke hensigten, at den foreslåede berigtigelsespligt skal fortolkes videre, end hvad der i dag gælder som følge af indfortolkningen af en berigtigelsespligt i oplysningspligterne. Dette betyder bl.a., at der fortsat ikke vil gælde en berigtigelsespligt, hvis f.eks. oplysninger er fejlagtige som følge af åbenlyse tastefejl.

Til nr. 4 (§ 22, stk. 1, i lov om ejendomskreditselskaber)

Efter § 22, stk. 1, i lov om ejendomskreditselskaber kan overtrædelse af visse af lovens bestemmelser straffes med bøde.

Det foreslås, at der i straffebestemmelsen i *§ 22, stk. 1,* indsættes en henvisning til § 5 c, stk. 1.

Ændringen har til formål at sikre muligheden for bødestrafansvar for en overtrædelse af bestemmelsen i § 5 c, stk. 1, om at et ejendomskreditselskab skal sikre, at det klart fremgår af en aftale om en tavshedsklausul, at den ansatte eller tidligere ansatte ikke er afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til offentlige myndigheder.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af § 5 c, stk. 1, vil være et ejendomskreditselskab, som indgår en aftale med den ansatte eller en tidligere ansat om en tavshedsklausul og som ikke sikrer, at det fremgår af en sådan aftale, at den ansatte eller tidligere ansatte ikke er afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til offentlige myndigheder.

Det strafbare gerningsindhold i § 14 a, stk. 1, vil være realiseret, hvis det ikke fremgår, at den ansatte eller tidligere ansatte ikke er afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til offentlige myndigheder.

Til nr. 5 (§ 22, stk. 2, i lov om ejendomskreditselskaber)

Det følger af lovens § 22, stk. 2, at med bøde straffes den, som undlader at give Finanstilsynet oplysninger efter bl.a. § 17.

Manglende overholdelse af den foreslåede berigtigelsespligt i § 17, stk. 2, jf. lovforslagets § 12, nr. 3, foreslås strafbelagt i medfør af lovens § 22, *stk. 2.* Det foreslås derfor, at der i § 22, stk. 2, tilføjes en forpligtelse til at berigtige oplysninger givet efter § 4, stk. 4, § 5, stk. 2, og § 17.

Den strafbare handling består i, at et ejendomskreditselskab undlader at berigtige oplysninger, der er givet til Finanstilsynet, som ejendomskreditselskabet kan konstatere ikke har været korrekte på tidspunktet for afgivelsen, eller at oplysningerne er blevet misvisende. Strafsubjektet er ejendomskreditselskabet omfattet af den foreslåede § 17, stk. 2.

Til § 13

Til nr. 1 (§ 14, stk. 2, 2. pkt., i lov om betalingskonti)

Det følger af § 14, stk. 2, 2. pkt., at § 345, stk. 9, i lov om finansiel virksomhed finder tilsvarende anvendelse.

Som konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 7, hvorefter § 345, stk. 9, bliver til stk. 14, foreslås det at ændre henvisningerne i § 14, stk. 2, 2. pkt.

Den foreslåede ændring medfører ingen materiel ændring af § 14, stk. 2, 2. pkt.

Til nr. 2 (§ 17, stk. 2, i lov om betalingskonti)

Af § 17, stk. 1, i lov betalingskonti følger det, at Finanstilsynet som led i sit tilsyn kan kræve, at en betalingstjenesteudbyder omfattet af loven fremlægger alle de oplysninger, der er nødvendige for Finanstilsynets virksomhed, herunder til afgørelse af, om et forhold er omfattet af loven, regler udstedt i medfør af loven eller forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/92/EU af 23. juli 2014 om sammenlignelighed af gebyrer i forbindelse med betalingskonti, flytning af betalingskonti og adgang til betalingskonti med basale funktioner.

Det er Finanstilsynet, der vurderer, hvilke oplysninger der er nødvendige til at udføre det fornødne tilsyn med betalingstjenesteudbyderens overholdelse af reglerne. Det er en grundforudsætning, at der er en sammenhæng mellem de ønskede oplysninger og det regelsæt, som Finanstilsynet i det konkrete tilfælde påser overholdelsen af.

Der gælder imidlertid ikke et lovbestemt krav om, at en betalingstjenesteudbyder skal berigtige tidligere meddelte oplysninger til Finanstilsynet, som betalingstjenesteudbyderen på et senere tidspunkt kan konstatere er ukorrekte, misvisende på tidspunktet for afgivelsen eller har vildledende karakter.

Det foreslås at indsætte et nyt *stk. 2*, hvorefter betalingstjenesteudbydere omfattet af denne lov, der har afgivet oplysninger efter stk. 1, har pligt til straks at berigtige oplysningerne over for Finanstilsynet, hvis betalingstjenesteudbyderen efterfølgende konstaterer, at oplysningerne 1) ikke har været korrekte på tidspunktet for afgivelsen eller 2) på et senere tidspunkt er blevet misvisende.

Med ”straks” forstås, at der skal gives meddelelse, så snart betalingstjenesteudbyderen bliver opmærksom på, at en oplysning, som er meddelt til Finanstilsynet, er ukorrekt eller viser sig at være blevet misvisende.

Med "ikke har været korrekte" forstås, at oplysningerne materielt ikke har været korrekte på tidspunktet for afgivelsen af oplysningerne, eller at de på et senere tidspunkt er blevet misvisende. Det vil eksempelvis være datamateriale, som indeholdte forkerte værdier. Det forudsættes dog, at det ikke vil være nødvendigt at berigtige mindre sproglige fejl eller lignende, der alene er af rent redaktionel karakter, og som ikke er meningsforstyrrende for meddelelsens indhold.

Betalingstjenesteudbydere omfattet af lov om betalingskonti vil med den foreslåede lovændring, ligesom tilfældet er i dag, være forpligtet til at berigtige oplysninger, som betalingstjenesteudbyderen på et tidligere tidspunkt har indsendt til Finanstilsynet. Med forslaget lovfæstes det alene, at det gælder i situationer, hvor betalingstjenesteudbyderen efterfølgende konstaterer, at oplysningerne ikke har været korrekte eller kan have været misvisende.

Det er ikke hensigten, at den foreslåede berigtigelsespligt skal fortolkes videre, end hvad der i dag gælder som følge af indfortolkningen af en berigtigelsespligt i oplysningspligterne. Dette betyder bl.a., at der fortsat ikke vil gælde en berigtigelsespligt, hvis f.eks. oplysninger er fejlagtige som følge af åbenlyse tastefejl.

Til nr. 3 (§ 25, stk. 2, i lov om betalingskonti)

Det følger af lovens § 25, stk. 2, at en betalingstjenesteudbyder omfattet af loven, som undlader at give Finanstilsynet oplysninger efter § 17, stk. 1, straffes med bøde.

Manglende overholdelse af den foreslåede berigtigelsespligt i § 17, stk. 2, jf. lovforslagets § 13, nr. 2, foreslås strafbelagt i medfør af lovens § 25, *stk. 2*. Det foreslås derfor, at der i § 25, stk. 2, tilføjes en forpligtelse til at berigtige oplysninger givet efter § 17, stk. 1 og 2.

Den strafbare handling består i, at en betalingstjenesteudbyder omfattet af loven undlader at berigtige oplysninger, der er givet til Finanstilsynet, som betalingstjenesteudbyderen kan konstatere ikke har været korrekte på tidspunktet for afgivelsen eller at oplysningerne er blevet misvisende. Strafsubjektet er betalingstjenesteudbyderen omfattet af loven.

Til § 14

Til nr. 1 (§ 24 i i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension)

I lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension gælder der ikke et lovfæstet krav om, at Arbejdsmarkedets Tillægspension, ikke må indgå aftaler med sine ansatte om tavshedsklausuler.

Det følger af § 24 h i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, at Arbejdsmarkedets Tillægspension ikke må udsætte ansatte eller tidligere ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte eller den tidligere ansatte har indberettet virksomhedens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i virksomheden. Det samme gælder ved fastsættelse, tildeling og udbetaling af variabel løn til ansatte eller tidligere ansatte. Denne bestemmelse kan ikke fraviges ved aftale til ugunst for den ansatte, jf. stk. 3.

Beskyttelsen af whistlebloweren efter § 24 h finder først anvendelse, når der er indberettet oplysninger om Arbejdsmarkedets Tillægspension, dvs. når den ansatte har foretaget en indberetning. Det vil således

ikke være i strid med § 24 h, hvis Arbejdsmarkedets Tillægspension aftaler med sine ansatte, at de ikke under eller efter ansættelsesforholdet kan indberette oplysninger til Finanstilsynet (såkaldt tavshedsklausul).

En tavshedsklausul i aftaler indgået mellem den ansatte og Arbejdsmarkedets Tillægspension vil dog være uoverensstemmende med intentionerne bag bestemmelsen i § 24 g om Arbejdsmarkedets Tillægspensions pligt til at etablere en whistleblowerordning for overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering.

Det foreslås på den baggrund at indsætte en ny § 24 i.

Det foreslås i § 24 i, *stk. 1,* at indgår en ansat eller en tidligere ansat og Arbejdsmarkedets Tillægspension en aftale om en tavshedsklausul, skal det fremgå af aftalen, at den ansatte eller tidligere ansatte ikke er afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til offentlige myndigheder.

Bestemmelsen vil gælde alle former for aftaler, hvilket vil sige, at bestemmelsen ikke er afgrænset til kun at gælde den ansattes eller tidligere ansattes ansættelseskontrakt. Der gælder ligeledes heller ikke krav til, hvordan en sådan aftale måtte være indgået. Bestemmelsen finder derfor anvendelse både for mundtlige og skriftlige aftaler. At "indberette" omfatter også den situation, hvor politiet har rettet henvendelse til en medarbejder og anmodet om afgivelse af sådanne oplysninger.

Med "offentlige myndigheder" skal forstås, at en indberetning af oplysninger om en virksomheds overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering, ikke er begrænset til Finanstilsynet eller SØIK. Indberetningen kan derfor også foretages til f.eks. Skatteforvaltningen eller politiet eller tilsynet med Arbejdsmarkedets Tillægspension, som følger af ressortansvaret for ATP-loven.

Det foreslås i § 24 i, stk. 2, *1. pkt.,* at uanset stk. 1 er den ansatte eller tidligere ansatte ikke afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til offentlige myndigheder, selvom et sådant forbud indgår i en aftale mellem den ansatte eller tidligere ansatte og Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at den ansatte eller tidligere ansatte på tilsvarende vis, som i stk. 1, har mulighed for at indberette til Arbejdsmarkedets Tillægspension. Stk. 2 lovfæster gældende ret, som ansatte og tidligere ansatte har i dag efter gældende ret. Bestemmelsen har derfor til sigte at eliminere tvivlen om, at ansatte og tidligere ansatte altid kan gå til offentlige myndigheder med oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering, uanset hvad der måtte være indgået af aftaler med Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Det følger af det foreslåede § 24 i, stk. 2, *2. pkt.,* at det samme gælder indberetninger til ordninger efter § 24 g. Herved udstrækkes bestemmelsen til også at omfatte indberetninger til Arbejdsmarkedets Tillægspensions lovpligtige whistleblowerordning. Bestemmelsen indebærer således, at ansatte og tidligere ansatte heller ikke er afskåret fra at indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser til den whistleblowerordning, som Arbejdsmarkedets Tillægspension har etableret, selvom det fremgår af en aftale mellem den ansatte eller tidligere ansatte og Arbejdsmarkedets Tillægspension, at dette vil være et brud på et tavshedspålæg.

Til nr. 2 (§ 27, stk. 1, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension)

Det følger af § 27, stk. 1, at Finanstilsynet påser overholdelsen af § 23, stk. 7-10, § 23 b, stk. 1, §§ 23 c og 24 a, § 24 b, stk. 3-9, §§ 24 c og 24 d samt kapitlerne 6, 7 a og 8, undtagen § 24 h.

Det foreslås at ændre § 27, stk. 1, således der indsættes en henvisning til § 24 i.

Den foreslåede ændring bevirker, at Finanstilsynet påser overholdelsen af den foreslåede bestemmelse i § 24 i, jf. lovforslagets § 14, nr. 1.

Til nr. 3 (§ 27, stk. 2, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension)

Det følger af § 27, stk. 2, at Finanstilsynets bestyrelse indgår i tilsynet efter stk. 1 inden for bestyrelsens kompetence område, jf. lov om finansiel virksomhed § 345, stk. 7.

Som konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 7, hvorefter § 345, stk. 7, bliver til stk. 12, foreslås det at ændre henvisningerne i § 27, stk. 2.

Den foreslåede ændring medfører ingen materiel ændring af § 27, stk. 2.

Til nr. 4 (§ 27 g, stk. 1, 1. og 8. pkt., i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension)

§ 27 g i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension regulerer offentliggørelse af tilsynsreaktioner truffet af Finanstilsynet samt modtagere af tilsynsreaktionens handlepligt. I § 27 g, stk. 1, 1. og 8. pkt., henvises til § 345, stk. 7.

Som konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 7, hvorefter § 345, stk. 7, bliver til stk. 12, foreslås det at ændre henvisningerne i § 27 g, stk. 1, 1. og 8. pkt.

Den foreslåede ændring medfører ingen materiel ændring af § 27 g, stk. 1, 1. og 8. pkt.

Til nr. 5 (§ 32 a, stk. 1, 2. pkt., i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension)

Efter § 32 a, stk. 1, 2. pkt., i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension kan overtrædelse af § 13, stk. 1, og § 14, stk. 1, straffes med bøde.

Det foreslås, at der i straffebestemmelsen i *§ 32, stk. 1, 2. pkt.,* indsættes en henvisning til § 24 i, stk. 1.

Ændringen har til formål at sikre muligheden for bødestrafansvar for overtrædelse af bestemmelsen i § 24 i, stk. 1, om at Arbejdsmarkedets Tillægspension skal sikre, at det klart fremgår af en aftale om en tavshedsklausul, at den ansatte eller tidligere ansatte ikke er afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til offentlige myndigheder.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af § 24 i, stk. 1, vil være Arbejdsmarkedets Tillægspension, som indgår en aftale med den ansatte eller en tidligere ansat om en tavshedsklausul, og som ikke sikrer, at det fremgår

af en sådan aftale, at den ansatte eller tidligere ansatte ikke er afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til offentlige myndigheder.

Det strafbare gerningsindhold i § 24 i, stk. 1, vil være realiseret, hvis det ikke fremgår, at den ansatte eller tidligere ansatte ikke er afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser den finansielle regulering til offentlige myndigheder.

Til § 15

Til nr. 1 (§ 5 a i lov om den selvejende institution Arbejdsmarkedets Erhvervssikring)

I lov om den selvejende institution Arbejdsmarkedets Erhvervssikring gælder der ikke et lovfæstet krav om, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring ikke må indgå aftaler med sine ansatte om tavshedsklausuler.

Det følger af § 5 i lov om den selvejende institution Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring må ikke udsætte ansatte eller tidligere ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte eller den tidligere ansatte har indberettet Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i Arbejdsmarkedets Erhvervssikring. Det samme gælder ved fastsættelse, tildeling og udbetaling af variabel løn til ansatte eller tidligere ansatte. Denne bestemmelse kan ikke fraviges ved aftale til ugunst for den ansatte, jf. stk. 3. Tilsvarende bestemmelser følger af en række andre love på det finansielle område.

Beskyttelsen af whistlebloweren efter § 5 finder først anvendelse, når der er indberettet oplysninger om Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, dvs. når den ansatte har foretaget en indberetning. Det vil således ikke være i strid med § 5, hvis Arbejdsmarkedets Erhvervssikring aftaler med sine ansatte, at de ikke under eller efter ansættelsesforholdet kan indberette oplysninger til Finanstilsynet (såkaldt tavshedsklausul).

En tavshedsklausul i aftaler indgået mellem den ansatte og Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vil dog være uoverensstemmende med intentionerne bag bestemmelsen i § 4 om Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings pligt til at etablere en whistleblowerordning for overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle lovgivning.

Det foreslås på den baggrund at indsætte en ny § 5 a.

Det foreslås i § 5 a, *stk. 1,* at indgår en ansat eller en tidligere ansat og Arbejdsmarkedets Erhvervssikring en aftale om en tavshedsklausul, skal det fremgå af aftalen, at den ansatte eller tidligere ansatte ikke er afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til offentlige myndigheder.

Bestemmelsen vil gælde alle former for aftaler, hvilket vil sige, at bestemmelsen ikke er afgrænset til kun at gælde den ansattes ansættelseskontrakt. Der gælder ligeledes heller ikke krav til, hvordan en sådan aftale måtte være indgået. Bestemmelsen finder derfor anvendelse både for mundtlige og skriftlige aftaler. At "indberette" omfatter også den situation, hvor politiet har rettet henvendelse til en medarbejder og anmodet om afgivelse af sådanne oplysninger.

Ved "offentlige myndigheder" skal forstås, at en indberetning af oplysninger om Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering ikke er begrænset til Finanstilsynet eller SØIK. Indberetningen kan derfor også foretages til f.eks. Skatteforvaltningen eller politiet eller tilsynet med Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, jf. § 15 i lov om den selvejende institution Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.

Det foreslås i § 5 a, stk. 2, *1. pkt.,* at uanset stk. 1 er den ansatte eller tidligere ansatte ikke afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til offentlige myndigheder, selvom et sådant forbud indgår i en aftale mellem den ansatte eller tidligere ansatte og Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at den ansatte eller tidligere ansatte på tilsvarende vis, som i stk. 1, har mulighed for at indberette til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring. Stk. 2 lovfæster gældende ret, som ansatte og tidligere ansatte har i dag efter gældende ret. Bestemmelsen har derfor til sigte at eliminere tvivlen om, at ansatte og tidligere ansatte altid kan gå til offentlige myndigheder med oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering, uanset hvad der måtte være indgået af aftaler med Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.

Det følger af det foreslåede § 5 a, stk. 2, *2. pkt.,* at det samme gælder indberetninger til ordninger efter § 4. Herved udstrækkes bestemmelsen til også at omfatte indberetninger til Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings lovpligtige whistleblowerordning. Bestemmelsen indebærer således, at ansatte og tidligere ansatte heller ikke er afskåret fra at indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser til den whistleblowerordning, som Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har etableret, selvom det fremgår af en aftale mellem den ansatte eller tidligere ansatte og Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, at dette vil være et brud på et tavshedspålæg.

Det foreslås i § 5 a, *stk. 3,* at Finanstilsynet påser overholdelsen af stk. 1. Dette følger, hvad der tilsvarende gælder for lovens § 4, stk. 5, 1. pkt.

Det foreslås i § 5 a, *stk. 4,* at overtrædelse af stk. 1 straffes med bøde.

Ændringen har til formål at sikre muligheden for bødestrafansvar for en overtrædelse af stk. 1, om at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring skal sikre, at det klart fremgår af en aftale om en tavshedsklausul, at den ansatte eller tidligere ansatte ikke er afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til offentlige myndigheder.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af § 5 a, stk. 1, vil være Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, som indgår en aftale med den ansatte eller en tidligere ansat om en tavshedsklausul, og som ikke sikrer, at det fremgår af en sådan aftale, at den ansatte eller tidligere ansatte ikke er afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til offentlige myndigheder.

Det strafbare gerningsindhold i § 5 a, stk. 1, vil være realiseret, hvis det ikke fremgår, at den ansatte eller tidligere ansatte ikke er afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til offentlige myndigheder.

Til § 16

Til nr. 1 (§ 5 h i lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond)

I lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond gælder der ikke et lovfæstet krav om, at Lønmodtagernes Dyrtidsfond ikke må indgå aftaler med sine ansatte om tavshedsklausuler.

Det følger af § 5 g i lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond, at Lønmodtagernes Dyrtidsfond ikke må udsætte ansatte eller tidligere ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte eller den tidligere ansatte har indberettet virksomhedens overtrædelse eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i virksomheden. Det samme gælder ved fastsættelse, tildeling og udbetaling af variabel løn til ansatte eller tidligere ansatte. Denne bestemmelse kan ikke fraviges ved aftale til ugunst for den ansatte, jf. stk. 3. Tilsvarende bestemmelser følger af en række andre love på det finansielle område.

Beskyttelsen af whistlebloweren efter § 5 g finder først anvendelse, når der er indberettet oplysninger om Lønmodtagernes Dyrtidsfond, dvs. når den ansatte har foretaget en indberetning. Det vil således ikke være i strid med § 5 g, hvis en virksomhed aftaler med sine ansatte, at de ikke under eller efter ansættelsesforholdet kan indberette oplysninger til Finanstilsynet (såkaldt tavshedsklausul).

En tavshedsklausul i aftaler indgået mellem den ansatte og Lønmodtagernes Dyrtidsfond vil dog være uoverensstemmende med intentionerne bag bestemmelsen i § 5 f om Lønmodtagernes Dyrtidsfonds pligt til at etablere en whistleblowerordning for overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle lovgivning.

Det foreslås på den baggrund at indsætte § 5 h.

Det foreslås i § 5 h, *stk. 1,* at indgår en ansat eller en tidligere ansat og Lønmodtagernes Dyrtidsfond en aftale om en tavshedsklausul, skal det fremgå af aftalen, at den ansatte eller tidligere ansatte ikke er afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til offentlige myndigheder.

Bestemmelsen vil gælde alle former for aftaler, hvilket vil sige, at bestemmelsen ikke er afgrænset til kun at gælde den ansattes eller tidligere ansattes ansættelseskontrakt. Der gælder ligeledes heller ikke krav til, hvordan en sådan aftale måtte være indgået. Bestemmelsen finder derfor anvendelse både for mundtlige og skriftlige aftaler. At "indberette" omfatter også den situation, hvor politiet har rettet henvendelse til en medarbejder og anmodet om afgivelse af sådanne oplysninger.

Med "offentlige myndigheder" skal forstås, at en indberetning af oplysninger om Lønmodtagernes Dyrtidsfonds overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering, ikke er begrænset til Finanstilsynet eller SØIK. Indberetningen kan derfor også foretages til f.eks. Skatteforvaltningen eller politiet eller tilsynet med Lønmodtagernes Dyrtidsfond, som følger af ressortansvaret for lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond.

Det foreslås i § 5 h, stk. 2, *1. pkt.,* at uanset stk. 1 er den ansatte eller tidligere ansatte ikke afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til offentlige myndigheder, selvom et sådant forbud indgår i en aftale mellem den ansatte eller tidligere ansatte og Lønmodtagernes Dyrtidsfond.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at den ansatte eller tidligere ansatte på tilsvarende vis, som i stk. 1, har mulighed for at indberette til Lønmodtagernes Dyrtidsfond. Stk. 2 lovfæster gældende ret, som ansatte og tidligere ansatte har i dag efter gældende ret. Bestemmelsen har derfor til sigte at eliminere tvivlen om, at ansatte og tidligere ansatte altid kan gå til offentlige myndigheder med oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering uanset, hvad der måtte være indgået af aftaler med Lønmodtagernes Dyrtidsfond.

Det følger af det foreslåede § 5 h, stk. 2, *2. pkt.,* at det samme gælder indberetninger til ordninger efter § 5 f. Herved udstrækkes bestemmelsen til også at omfatte indberetninger til Lønmodtagernes Dyrtidsfonds lovpligtige whistleblowerordning. Bestemmelsen indebærer således, at ansatte og tidligere ansatte heller ikke er afskåret fra at indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser til den whistleblowerordning, som Lønmodtagernes Dyrtidsfond har etableret, selvom det fremgår af en aftale mellem den ansatte eller tidligere ansatte og Lønmodtagernes Dyrtidsfond, at dette vil være et brud på et tavshedspålæg.

Til nr. 2 (§ 10, stk. 1, i lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond)

Det følger af § 10, stk. 1, at Finanstilsynet påser overholdelsen af §§ 4 b-4 d og 5, § 5 a, stk. 3-10, §§ 5 b og 5 c, regler udstedt i medfør af §§ 5 e og 5 f samt kapitlerne 4 og 5. Det foreslås at ændre § 10, stk. 1, således at der indsættes en henvisning til § 5 h. Samtidig præciseres det, at Finanstilsynet ikke påser regler udstedt i medfør af § 5 f, da denne bestemmelse ikke hjemler udstedelse af regler.

Den foreslåede ændring bevirker, at Finanstilsynet påser overholdelsen af den foreslåede bestemmelse i § 5 h, jf. lovforslagets § 14, nr. 1.

Til nr. 3 (§ 10, stk. 2, i lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond)

Det følger af § 10, stk. 2, at Finanstilsynets bestyrelse indgår i tilsynet efter stk. 1 indenfor bestyrelsens kompetenceområde, jf. lov om finansiel virksomhed § 345, stk. 7.

Som konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 7, hvorefter § 345, stk. 7, bliver til stk. 12, foreslås det at ændre henvisningerne i § 10, stk. 2.

Den foreslåede ændring medfører ingen materiel ændring af § 10, stk. 2.

Til nr. 4 (§ 10 g, stk. 1, 1. og 8. pkt., i lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond)

§ 10 g i lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond regulerer offentliggørelse af tilsynsreaktioner truffet af Finanstilsynet samt modtagere af tilsynsreaktionens handlepligt. I § 10 g, stk. 1, 1. og 8. pkt., henvises til § 345, stk. 7.

Som konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 7, hvorefter § 345, stk. 7, bliver til stk. 12, foreslås det at ændre henvisningerne i § 10 g, stk. 1, 1. og 8. pkt.

Den foreslåede ændring medfører ingen materiel ændring af § 10 g, stk. 1, 1. og 8. pkt.

Til nr. 5 (§ 14 a, stk. 1, 2. pkt., i lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond)

Efter § 14 a, stk. 1, 2. pkt., i lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond kan overtrædelse af visse af lovens bestemmelser straffes med bøde.

Det foreslås, at der i straffebestemmelsen i *§* 14 a, stk. 1, *2. pkt.*, indsættes en henvisning til § 5 h, stk. 1.

Ændringen har til formål at sikre muligheden for bødestrafansvar for en overtrædelse af bestemmelsen i § 5 h, stk. 1, om at Lønmodtagernes Dyrtidsfond skal sikre, at det klart fremgår af en aftale om en tavshedsklausul, at den ansatte eller tidligere ansatte ikke er afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til offentlige myndigheder.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af § 5 h, stk. 1, vil være Lønmodtagernes Dyrtidsfond, som indgår en aftale med den ansatte eller en tidligere ansat om en tavshedsklausul, og som ikke sikrer, at det fremgår af en sådan aftale, at den ansatte eller tidligere ansatte ikke er afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til offentlige myndigheder.

Det strafbare gerningsindhold i § 5 h, stk. 1, vil være realiseret, hvis det ikke fremgår, at den ansatte eller tidligere ansatte ikke er afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til offentlige myndigheder.

Til § 17

Det foreslås, at *§ 1, nr. 24, 28, 36, 37, 49, 93* og *94,* ophæves.

Ophævelserne foreslås af lovtekniske grunde, idet der er et sammenfald mellem de lovændringer, der foretages i § 1, nr. 24, 28, 36, 37, 49, 93 og 94, i lov nr. 553 af 7. maj 2019 om ændring af bl.a. hvidvaskloven, og ændringerne af hvidvaskloven i nærværende lovforslag.

Der blev med lov nr. 553 af 7. maj 2019 om ændring af hvidvaskloven og lov om finansiel virksomhed (Gennemførelse af 5. hvidvaskdirektiv) indsat et nyt stykke 3 i § 17, jf. ændringslovens § 1, nr. 24. Bestemmelsen træder i kraft den 10. januar 2020.

Efter § 17, stk. 3, skal virksomheder og personer ud over de foranstaltninger, der er nævnt i stk. 2, gennemføre en eller flere yderligere risikobegrænsende foranstaltninger, når fysiske personer eller juridiske enheder gennemfører transaktioner, der involverer lande, der er opført på Europa-Kommissionens liste over højrisikotredjelande. Disse foranstaltninger skal bestå i en eller flere af følgende foranstaltninger nævnt i bestemmelsens nr. 1-3.

Det foreslås af lovtekniske grunde, at *§ 1, nr. 24,* ophæves.

Ændringen skal ses i sammenhæng med, at det i lovforslagets § 1, nr. 1, foreslås bl.a., at § 17, stk. 3, nyaffattes, således at betegnelsen ”højrisikolande” ændres til ”højrisikotredjelande”. Ændringen skal sikre en sproglig ensretning med lovens øvrige henvisninger til disse lande. Indholdsmæssigt svarer den foreslåede bestemmelse i øvrigt til den bestemmelse i § 17, stk. 3, der blev vedtaget i maj 2019.

Der blev med lov nr. 553 af 7. maj 2019 om ændring af hvidvaskloven og lov om finansiel virksomhed

(Gennemførelse af 5. hvidvaskdirektiv) indsat en ny bestemmelse i hvidvasklovens § 20 a, jf. ændringslovens § 1, nr. 28. Bestemmelsen træder i kraft den 10. januar 2020.

Efter § 20 a kan Finanstilsynet kan fastsætte regler om, at det ved forretningsforbindelser eller transaktioner, der involverer lande, der er opført på Europa-Kommissionens liste over højrisikotredjelande, hvor der vurderes at være en øget risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme, kan kræves, at første betaling foretages gennem en konto i kundens navn i et pengeinstitut, der er underlagt krav om kundekendskabsprocedurer, der mindst svarer til de kundekendskabsprocedurer, der er fastsat i denne lov.

Finanstilsynet har imidlertid vurderet, at det vil stemme bedre overens med ordlyden i 5. hvidvaskdirektiv og i øvrigt være mere i overensstemmelse med den risikobaserede tilgang, hvor det er virksomheder og personer omfattet af hvidvaskloven, som skal vurdere deres risiko for at blive brugt til hvidvask og terrorfinansiering, hvis forpligtelsen for virksomheder og personer til at fremgå direkte af loven frem for en bekendtgørelse. Herved ændres bestemmelsen fra en bemyndigelsesbestemmelse til en lovbestemmelse.

Det foreslås af lovtekniske grunde, at *§ 1, nr. 28,* ophæves.

Ændringen skal ses i sammenhæng med, at en sådan lovbestemmelse foreslås indsat som § 17, stk. 4, jf. lovforslaget § 1, nr. 1.

Der blev med lov nr. 553 af 7. maj 2019 om ændring af hvidvaskloven og lov om finansiel virksomhed (Gennemførelse af 5. hvidvaskdirektiv) indsat to nye bestemmelser som §§ 30 a og 30 b i hvidvaskloven, jf. ændringslovens § 1, nr. 36. Bestemmelserne træder i kraft den 10. januar 2020.

Efter hvidvasklovens § 30 a kan erhvervsministeren fastsætte nærmere regler om centrale automatiske mekanismer, som muliggør identifikation af alle fysiske eller juridiske personer, som har eller kontrollerer betalingskonti og bankkonti, der identificeres ved IBAN som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 260/2012/EU af 14. marts 2012 om tekniske og forretningsmæssige krav til kreditoverførsler og direkte debiteringer i euro og om ændring af forordning (EF) nr. 924/2009, samt deponeringsbokse, som indehaves af et kreditinstitut med hjemsted i Danmark. Ministeren kan herunder fastsætte nærmere regler om, at de centrale automatiske mekanismer kan føres i offentligt eller privat regi, samt hvilke oplysninger der skal være tilgængelige og søgbare gennem de centrale automatiske mekanismer.

Efter hvidvasklovens § 30 b sikres Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet og andre kompetente nationale myndigheder i henhold til denne lov adgang til oplysninger, som muliggør rettidig identifikation af alle fysiske eller juridiske personer, der ejer fast ejendom i Danmark.

I lovforslagets § 1, nr. 5, foreslås det, at hvidvasklovens § 29 nyaffattes, således at det fremgår, at Hvidvasksekretariatet er den danske finansielle efterretningsenhed (FIU).

Samtidig foreslås det, at hvidvasklovens henvisninger til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet flere steder ændres, således at der i stedet henvises til Hvidvasksekretariatet.

Det foreslås på den baggrund af lovtekniske grunde, at *§ 1, nr. 36,* ophæves.

Ændringen skal ses i sammenhæng med dette lovforslags § 1, nr. 7, hvor §§ 30 a og 30 b nyaffattes med den ændring, at der i § 30 b henvises til Hvidvasksekretariatet i stedet for Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet.

Bestemmelserne i §§ 30 a og 30 b er i øvrigt indholdsmæssigt uændret i forhold til de tidligere vedtagne bestemmelser, jf. ændringslovens § 1, nr. 36.

Der blev med lov nr. 553 af 7. maj 2019 om ændring af hvidvaskloven og lov om finansiel virksomhed (Gennemførelse af 5. hvidvaskdirektiv) indsat to nye bestemmelser i hvidvasklovens §§ 31 a og 31 b. Bestemmelserne træder i kraft den 10. januar 2020.

Efter § 31 a kan den myndighed, der fører tilsyn med en virksomheds eller persons overholdelse af loven, afvise etablering af datterselskaber, filialer eller repræsentationskontorer i Danmark af virksomheder eller personer, der har hjemsted i et land, der er opført på Europa-Kommissionens liste over højrisikotredjelande, hvor der vurderes at være en øget risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme. Efter stk. 2 kan den myndighed, der fører tilsyn med virksomhedens eller personens overholdelse af loven, fastsætte regler om, at virksomheder og personer, der har hjemsted i et land, der er opført på Europa-Kommissionens liste over højrisikotredjelande, hvor der vurderes at være en øget risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme, kun kan etablere et datterselskab, en filial eller et repræsentationskontor i Danmark under særlige betingelser.

Efter § 31 b skal virksomheder og personer omfattet af loven, der ønsker at etablere en filial eller et repræsentationskontor i et land, der er opført på Europa-Kommissionens liste over højrisikotredjelande, meddele dette til den myndighed, der påser virksomhedens eller personens overholdelse af denne lov, sammen med en række oplysninger i bestemmelsens nr. 1-4. Efter stk. 2 kan den myndighed, der påser virksomhedens eller personens overholdelse af denne lov, forbyde virksomheden eller personen at etablere filialer eller repræsentationskontorer i et land, der er opført på Europa-Kommissionens liste over højrisikotredjelande. Efter stk. 3 kan den myndighed, der påser virksomhedens eller personens overholdelse af denne lov, fastsætte regler om, at virksomheden eller personen skal tage højde for, at den pågældende filial eller det pågældende repræsentationskontor vil komme til at ligge i et land, der ikke har tilstrækkelige ordninger til forebyggelse af hvidvask og finansiering af terrorisme.

I lovforslagets § 1, nr. 8, foreslås det, at hvidvasklovens §§ 31 a og 31 b nyaffattes.

Det foreslås af lovtekniske grunde, at *§ 1, nr. 37,* ophæves.

Forslaget skal ses i sammenhæng med, at det i lovforslagets § 1, nr. 8, bl.a. foreslås at nyaffatte §§ 31 a og 31 b, således at "hvor der vurderes at være en øget risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme" i § 31 a, stk. 1, udgår, og "hvor der vurderes at være en øget risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme," i § 31 b, stk. 2, udgår. Ændringerne skal sikre, at overflødige henvisninger udgår, samt en sproglig ensretning med lovens øvrige henvisninger til disse lande. Indholdsmæssigt svarer den foreslåede bestemmelse til §§ 31 a og 31 b, der blev vedtaget i maj 2019.

Der blev med lov nr. 553 af 7. maj 2019 om ændring af hvidvaskloven og lov om finansiel virksomhed (Gennemførelse af 5. hvidvaskdirektiv) indsat et nyt kapitel 10 a i hvidvaskloven, der indeholder regler om truster og lignende juridiske arrangementer, der er stiftet i henhold til andre landes lovgivning. Hvid-

vasklovens kapitel 10 a indeholder bestemmelserne §§ 46 a-46 e. Bestemmelserne træder i kraft den 10. januar 2020.

Hvidvasklovens § 46 a indeholder bestemmelser om, at forvalteren af en trust eller lignende juridiske arrangementers indhentning og opbevaring af oplysninger og trusten eller det lignende juridiske arrangements reelle ejere.

Efter hvidvasklovens § 46 a, stk. 7, 1. pkt., skal forvalteren af en trust eller personen, der varetager en tilsvarende stilling i et lignende juridisk arrangement, efter anmodning udlevere oplysninger om trustens eller det lignende juridiske arrangements reelle ejere, herunder om forvalterens eller personen, der varetager en tilsvarende stillings, forsøg på at identificere trustens eller det lignende juridiske arrangements reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet.

Efter hvidvasklovens § 46 a, stk. 8, kan Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet og andre kompetente myndigheder vederlagsfrit videregive oplysninger om reelle ejere, der er registreret, jf. stk. 3, eller er indhentet, jf. stk. 7, til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og finansielle efterretningsenheder.

I lovforslagets § 1, nr. 3, foreslås det, at hvidvasklovens § 29 nyaffattes, således at det fremgår, at Hvidvasksekretariatet er den danske finansielle efterretningsenhed (FIU).

Samtidig foreslås det, at hvidvasklovens henvisninger til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet flere steder ændres, således at der i stedet henvises til Hvidvasksekretariatet.

Det foreslås af lovtekniske grunde, at *§ 1, nr. 49,* ophæves.

Ændringen skal ses i sammenhæng med dette lovforslags § 1, nr. 6, hvor kapitel 10 a nyaffattes med den ændring, at henvisningerne til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet i § 46 a, stk. 7 og 8, ændres således, at der i stedet henvises til Hvidvasksekretariatet.

Herudover er bestemmelserne i kapitel 10 a indholdsmæssigt uændret i forhold til de tidligere vedtagne bestemmelser, jf. ændringslovens § 1, nr. 49.

Der blev med lov nr. 553 af 7. maj 2019 om ændring af hvidvaskloven og lov om finansiel virksomhed (Gennemførelse af 5. hvidvaskdirektiv) indsat et antal nye bestemmelser i hvidvasklovens § 78, stk. 1, 2. pkt., om strafansvar. Bestemmelserne træder i kraft den 10. januar 2020.

Hvidvasklovens § 78, stk. 1, 2. pkt., hjemler straf af bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens regler, for en række forsætlige eller groft uagtsomme overtrædelser af bestemmelser i hvidvaskloven. Rækken af bestemmelser udvides ved ændringslovens § 1, nr. 93.

I lovforslagets § 1, nr. 18, foreslås det, at udvide antallet af bestemmelser, hvor en overtrædelse kan være forbundet med bødestrafansvar.

Det foreslås af lovtekniske grunde, at *§ 1, nr. 93,* ophæves.

Ændringen skal ses i sammenhæng med dette lovforslags § 1, nr. 18, hvor antallet af bestemmelser, hvor en overtrædelse kan være forbundet med bødestrafansvar, udvides.

Herudover er ændringerne i hvidvasklovens § 78, stk. 1, 2. pkt., indholdsmæssigt uændret i forhold til de tidligere vedtagne bestemmelser, jf. ændringslovens § 1, nr. 93.

Der blev med lov nr. 553 af 7. maj 2019 om ændring af hvidvaskloven og lov om finansiel virksomhed (Gennemførelse af 5. hvidvaskdirektiv) indsat et antal nye bestemmelser i hvidvasklovens § 78, stk. 2, om strafansvar. Bestemmelserne træder i kraft den 10. januar 2020.

Efter hvidvasklovens § 78, stk. 2, kan straffen stige til fængsel indtil 6 måneder ved særligt grove eller omfattende forsætlige overtrædelser af § 5, § 9, stk. 2, § 10, § 11, stk. 1 og 2, og stk. 3, 2. og 3. pkt., § 12, § 14, stk. 1, stk. 2, 2. pkt., og stk. 3 og 5, § 17, stk. 1 og 2, §§ 18-20, § 21, stk. 1, 2. pkt., § 25, stk. 1, § 26, stk. 1 og 3 og stk. 4, 1. pkt., og §§ 30, 31 og 40 og artikel 4-8, 10-12 og 16 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2015/847/EU af 20. maj 2015 om oplysninger, der skal medsendes ved pengeoverførsler. Bestemmelsen ændres ved ændringslovens § 1, nr. 94, således at henvisningen til lovens § 17, stk. 1 og 2, ændres til § 17, stk. 1-3.

I lovforslagets § 1, nr. 19, foreslås det at udvide antallet af bestemmelser, hvor en overtrædelse kan være forbundet med strafansvar samtidig med, at strafferammen forhøjes til 2 år, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 290 b, stk. 2.

Det foreslås af lovtekniske grunde, at *§ 1, nr. 94,* ophæves.

Ændringen skal ses i sammenhæng med dette lovforslags § 1, nr. 19, hvor rækken af bestemmelser, hvor en overtrædelse kan være forbundet med strafansvar, udvides, og hvor der samtidig sker en forhøjelse af strafferammen til fængsel indtil 2 år, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 290 b, stk. 2.

Til § 18

Det foreslås i § 18, *stk. 1,* at loven træder i kraft den 10. januar 2020.

Det foreslåede ikrafttrædelsestidspunkt skyldes, at lov nr. 553 af 7. maj 2019 om ændring af hvidvaskloven og lov om finansiel virksomhed (Gennemførelse af 5. hvidvaskdirektiv), først træder i kraft den 10. januar 2020, og at det vurderes at være mest hensigtsmæssigt, at der anvendes et samlet ikrafttrædelsestidspunkt for ændringerne af hvidvaskloven.

Det foreslåede skal også ses i lyset af de lovtekniske vanskeligheder, der ville være ved to ikrafttrædelsestidspunkter med 9 dages mellemrum.

For de foreslåede bestemmelser om, at det skal fremgå af en tavshedsklausul, at den ansatte ikke er afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle lovgivning til offentlige myndigheder, indebærer det foreslåede ikrafttrædelsestidspunkt og bestemmel-

sernes ordlyd, at bestemmelserne finder anvendelse på tavshedsklausuler, der indgås den 10. januar 2020 og derefter.

De foreslåede bestemmelser finder som udgangspunkt ikke anvendelse på tavshedsklausuler, der er indgået før lovens ikrafttræden. Bestemmelserne finder dog anvendelse på ændringer i de tavshedsklausuler, der er indgået før lovens ikrafttræden, hvor ændringen foretages efter lovens ikrafttræden. Det betyder, at hvis en virksomhed efter lovens ikrafttræden foretager en ændring i en ansats tavshedsklausul, hvor tavshedsklausulen er indgået inden lovens ikrafttræden, vil virksomheden skulle tilføje i tavshedsklausulen, at den ansatte ikke er afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle lovgivning til offentlige myndigheder.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 10, § 2, nr. 4, § 4, nr. 1, § 5, nr. 1, § 6, nr. 1, § 7, nr. 2, § 8, nr. 1, § 9, nr. 1, § 10, nr. 1, § 11, nr. 1, § 12, nr. 1, og §§ 14-16 samt bemærkningerne hertil.

Det foreslås i § 18, *stk. 2,* at § 1, nr. 20, og § 2, nr. 26, også gælder for lovovertrædelser, der er begået før lovens ikrafttræden.

I lovforslagets § 1, nr. 20, og § 2, nr. 26, foreslås det at forlænge den strafferetlige forældelsesfrist for visse overtrædelser af hvidvaskloven og lov om finansiel virksomhed fra de nuværende fem år til ti år. Med den foreslåede bestemmelse i § 18, stk. 2, 1. pkt., tages der udtrykkelig stilling til spørgsmålet om, hvilken forældelsesfrist der gælder for det strafferetlige ansvar for lovovertrædelser, der er begået før lovens ikrafttræden, men hvor forældelsen først vil indtræde efter lovens ikrafttræden. Den foreslåede overgangsregel indebærer, at sådanne lovovertrædelser forældes efter den nye, forlængede forældelsesfrist, dvs. ti år.

Det foreslås dog samtidig i § 18, *stk. 2, 2. pkt.,* at hvis forældelse er indtrådt efter de hidtidige regler, gælder det, der er fastsat i 1. pkt. ikke.

Det foreslåede er en undtagelse til overgangsreglen i 1. pkt. og indebærer, at den foreslåede forlængede forældelsesfrist ikke finder anvendelse for lovovertrædelser, der måtte være forældet efter de gældende regler, dvs. 5 år, på tidspunktet for lovens ikrafttræden.

Det foreslås i § 18, *stk. 3,* at regler udstedt i medfør af § 102, stk. 3, i lov nr. 1703 af 27. december 2018 om firmapensionskasser forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af lovens § 102, stk. 4, jf. lovforslagets § 10, nr. 4. Bestemmelsen er en ordensbestemmelse, der skal forebygge tvivl om, hvorvidt hjemlen i den nuværende § 102, stk. 3 i lov om firmapensionskasser, er ophævet uden at være erstattet af en ny bemyndigelse.

Til § 19

Det følger af lovene på det finansielle område, at lovene ikke gælder for Færøerne og Grønland, men at lovene ved kongelig anordning kan sættes helt eller delvis i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som henholdsvis de færøske og grønlandske forhold tilsiger. Straffeloven, lov om den selvejende institution Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension og lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond gælder dog ikke for Færøerne og Grønland og indeholder ikke anordningshjemmel.

Det foreslås i *stk. 1,* at loven ikke skal gælde for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 2 og 3.

Det foreslås i *stk. 2,* at lovforslagets §§ 1, 2, 5-9 og 11-13 ved kongelig anordning kan sættes helt eller delvis i kraft for Færøerne med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger.

Det foreslås i *stk. 3,* at lovforslagets §§ 1, 2 og 4-13 ved kongelig anordning kan sættes helt eller delvis i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Bilag 1

Lovforslag sammenholdt med gældende ret

Gældende formulering	*Lovforslaget*
	§ 1
	I hvidvaskloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 930 af 6. juni 2019, som ændret ved § 1 i lov nr. 553 af 7. maj 2019, foretages følgende ændringer:
Hvidvaskloven	
§ 8. ---	
Stk. 2. ---	
Stk. 3. Den daglige ledelse i virksomheder, som er omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-7, og som i henhold til anden lovgivning er forpligtet til at have en compliancefunktion, skal udpege en compliance-ansvarlig på ledelsesniveau, som skal kontrollere og vurdere, om forretningsgangene i henhold til stk. 1 og de foranstaltninger, der træffes for at afhjælpe eventuelle mangler, er effektive, og kontrollere, at virksomheden underretter Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet, jf. § 26, stk. 1.	**1.** I *§ 8, stk. 3, § 26, stk. 1, 1. pkt., stk. 2, stk. 3, 2. pkt., stk. 4, 1.* og *2. pkt., og stk. 6, § 28, § 30, stk. 3, 1, pkt., § 36, stk. 2, 1. pkt.,* og *§ 74, stk. 1, 1. pkt.,* ændres "Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet" til: "Hvidvask-sekretariatet".
Stk. 4-6. ---	
§ 17. ---	
Stk. 2. ---	
	2. I *§ 17* indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:
	»Stk. 3. Ud over de foranstaltninger, der er nævnt i stk. 2, skal virksomheder og personer gennemføre en eller flere yderligere risikobegrænsende foranstaltninger,

	når fysiske personer eller juridiske enheder gennemfører transaktioner, der involverer lande, der er opført på Europa-Kommissionens liste over højrisikotredjelande. Disse foranstaltninger skal bestå i en eller flere af følgende: 1) Anvendelse af supplerende elementer af skærpede kundekendskabsprocedurer. 2) Indførelse af relevante skærpede indberetningsmekanismer eller systematisk indberetning af finansielle transaktioner. 3) Begrænsning af forretningsforbindelser eller transaktioner med fysiske personer eller juridiske enheder fra de tredjelande, der er identificeret som højrisikotredjelande. *Stk. 4.* Ud over de foranstaltninger, der er nævnt i stk. 3, skal virksomheder og personer ved forretningsforbindelser eller transaktioner, der involverer lande, som er opført på Europa-Kommissionens liste over højrisikotredjelande, når det vurderes relevant, sikre, at første betaling foretages gennem en konto i kundens navn i et kreditinstitut, der er underlagt krav om kundekendskabsprocedurer, der mindst svarer til de kundekendskabsprocedurer, der er fastsat i denne lov.« Stk. 3 bliver herefter stk. 5.
Stk. 3. ---	
§ 22. ---	
Stk. 2-4. ---	
Stk. 5. Stk. 1 finder ikke anvendelse på tredjemænd etableret i lande, som er opført på Europa-Kommissionens liste over lande, hvor der vurderes at være en høj risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme. Dette gælder dog ikke filialer og majoritetsejede datterselskaber, der	**3.** I *§ 22, stk. 5*, *1. pkt.,* ændres »lande, hvor der vurderes at være en høj risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme« til: »højrisikotredjelande«.

er etableret i lande som nævnt i 1. pkt., af forpligtede enheder, som er etableret i et EU- eller EØS-land, hvis disse filialer og majoritetsejede datterselskaber til fulde overholder koncernens politikker og forretningsgange i overensstemmelse med § 9, stk. 2.	
§ 26. Virksomheder og personer skal omgående underrette Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet, hvis virksomheden eller personen er vidende om, har mistanke om eller rimelig grund til at formode, at en transaktion, midler eller en aktivitet har eller har haft tilknytning til hvidvask eller finansiering af terrorisme. Det samme gælder ved mistanke, der er opstået i forbindelse med kundens forsøg på at foretage en transaktion eller en henvendelse fra en mulig kunde med ønske om gennemførelse af en transaktion eller aktivitet.	**1.** I *§ 8, stk. 3, § 26, stk. 1, 1. pkt., stk. 2, stk. 3, 2. pkt., stk. 4, 1.* og *2. pkt.,* og *stk. 6, § 28, § 30, stk. 3, 1, pkt., § 36, stk. 2, 1. pkt.* og *§ 74, stk. 1, 1. pkt.* ændres "Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet" til: "Hvidvasksekretariatet".
Stk. 2. I tilfælde af mistanke som nævnt i stk. 1 kan medlemmer af Advokatsamfundet underrette sekretariatet for Advokatsamfundet, der efter en vurdering af, om der er underretningspligt i henhold til stk. 1, omgående og uredigeret skal videregive underretningen til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet.	**1.** I *§ 8, stk. 3, § 26, stk. 1, 1. pkt., stk. 2, stk. 3, 2. pkt., stk. 4, 1.* og *2. pkt.,* og *stk. 6, § 28, § 30, stk. 3, 1, pkt., § 36, stk. 2, 1. pkt.* og *§ 74, stk. 1, 1. pkt.* ændres "Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet" til: "Hvidvasksekretariatet".
Stk. 3. Virksomheder og personer skal undlade at gennemføre transaktioner, indtil der er sket underretning efter stk. 1, hvis de har viden om, mistanke om eller rimelig grund til at formode, at transaktionen har tilknytning til hvidvask, og transaktionen ikke allerede er gennemført. Ved underretning efter stk. 2 skal transaktionen sættes i bero, indtil Advokatsamfundet har videregivet underretningen til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet eller har meddelt medlemmet, at underretningen efter en konkret vurdering ikke vil blive videregivet. Kan gennemførelse af transaktionen ikke undlades, eller vurderer virksomheden eller personen, at en undladelse vil kunne skade efterforskningen, skal underretning i stedet indgives omgående efter gennemførelsen.	**1.** I *§ 8, stk. 3, § 26, stk. 1, 1. pkt., stk. 2, stk. 3, 2. pkt., stk. 4, 1. og 2. pkt.,* og *stk. 6, § 28, § 30, stk. 3, 1, pkt., § 36, stk. 2, 1. pkt.* og *§ 74, stk. 1, 1. pkt.* ændres "Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet" til: "Hvidvasksekretariatet".

Stk. 4. Virksomheder og personer skal undlade at gennemføre transaktioner, indtil der er sket underretning efter stk. 1 og de har indhentet godkendelse fra Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet, hvis de har viden om, mistanke om eller rimelig grund til at formode, at transaktionen vedrører finansiering af terrorisme. Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet beslutter hurtigst muligt og senest inden udløbet af den efterfølgende bankdag efter at have modtaget underretning, hvorvidt der skal ske beslaglæggelse.	**1.** I *§ 8, stk. 3, § 26, stk. 1, 1. pkt., stk. 2, stk. 3, 2. pkt., stk. 4, 1.* og *2. pkt.,* og *stk. 6, § 28, § 30, stk. 3, 1, pkt., § 36, stk. 2, 1. pkt.* og *§ 74, stk. 1, 1. pkt.* ændres "Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet" til: "Hvidvasksekretariatet".
Stk. 5. ---	
Stk. 6. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om den tekniske opfyldelse af underretningspligten til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet, jf. stk. 1.	**1.** I *§ 8, stk. 3, § 26, stk. 1, 1. pkt., stk. 2, stk. 3, 2. pkt., stk. 4, 1.* og *2. pkt.,* og *stk. 6, § 28, § 30, stk. 3, 1, pkt., § 36, stk. 2, 1. pkt.* og *§ 74, stk. 1, 1. pkt.* ændres "Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet" til: "Hvidvasksekretariatet".
	4. Efter § 26 indsættes: »**26 a.** Sekretariatet for Advokatsamfundet offentliggør årligt en rapport, der skal indeholde oplysninger om følgende: 1) Antallet af modtagne indberetninger om mulige overtrædelser af denne lov. 2) Antallet af modtagne underretninger efter § 26, stk. 2, og antallet af sådanne underretninger, som sekretariatet for Advokatsamfundet har sendt til Hvidvasksekretariatet. 3) Antallet og indholdet af foranstaltninger truffet af Advokatrådet efter § 64, stk. 2, med henblik på at overvåge, at virksomheder og personer omfattet af loven overholder deres forpligtelser i medfør af kapitel 2 om risikovurdering og risikosty-

	ring, kapitel 3 om kundekendskabsprocedurer og kapitel 5 om undersøgelses-, noterings-, underretnings-, oplysnings og opbevaringspligt. «
§ 28. Får en tilsynsmyndighed i henhold til denne lov eller told- og skatteforvaltningen kendskab til forhold, der giver grund til at tro, at disse kan have tilknytning til hvidvask eller finansiering af terrorisme, som er omfattet af underretningspligten i § 26, stk. 1, skal myndigheden underrette Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet herom.	**1.** I *§ 8, stk. 3, § 26, stk. 1, 1. pkt., stk. 2, stk. 3, 2. pkt., stk. 4, 1.* og *2. pkt.,* og *stk. 6, § 28, § 30, stk. 3, 1, pkt., § 36, stk. 2, 1. pkt.* og *§ 74, stk. 1, 1. pkt.* ændres "Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet" til: "Hvidvasksekretariatet".
§ 29. Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet kan, hvis efterforskningsmæssige hensyn m.v. ikke taler imod, give den underrettende virksomhed, person eller myndighed, der medfør af § 26, stk. 1, og § 28 har indgivet en underretning, meddelelse om status i sagen, herunder om der er rejst sigtelse, om der foreligger endelig afgørelse, eller om sagen er henlagt.	**5.** *§ 29* affattes således: »**§ 29.** Den danske finansielle efterretningsenhed er Hvidvasksekretariatet hos Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. Hvidvasksekretariatet er operationelt uafhængig og selvstændigt virkende, hvorved forstås, at sekretariatet har kompetence og kapacitet til at udføre sine opgaver frit og selvstændigt kan træffe beslutninger om at analysere, anmode om og formidle specifikke oplysninger som beskrevet i stk. 2. *Stk. 2.* Hvidvasksekretariatet har som central national enhed til opgave at modtage og analysere underretninger om mistænkelige transaktioner og andre oplysninger af relevans for hvidvask af penge, tilknyttede underliggende forbrydelser eller finansiering af terrorisme og at formidle resultaterne af sin analyse og alle yderligere relevante oplysninger til kompetente myndigheder, organer og instanser ved mistanke om hvidvask af penge, tilknyttede underliggende forbrydelser eller finansiering af terrorisme. *Stk. 3.* Hvidvasksekretariatet har ansvaret for i samarbejde med andre myndigheder

	at udarbejde og opdatere den nationale risikovurdering på hvidvaskområdet med henblik på at identificere, vurdere, forstå og begrænse de aktuelle risici for hvidvask af penge. *Stk. 4.* Hvidvasksekretariatet kan kræve enhver oplysning, der er nødvendig for varetagelsen af sekretariatets opgaver som beskrevet i stk. 2 med henblik på at forebygge, opdage og effektivt bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering, fra virksomheder og personer omfattet af denne lov, fra virksomheder og personer omfattet af denne lov, medmindre virksomheden eller personen efter § 27, stk. 1-3 er undtaget fra underretningspligt. Efter anmodning fra Hvidvasksekretariatet skal virksomheder og personer omfattet af denne lov omgående give sekretariatet alle nødvendige oplysninger. § 26, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse i forhold til måden, hvorpå medlemmer af Advokatsamfundet kan efterkomme oplysningspligten. *Stk. 5.* Hvidvasksekretariatet kan, hvis efterforskningsmæssige hensyn m.v. ikke taler herimod, give den underrettende virksomhed, person eller myndighed, der i medfør af § 26, stk. 1, eller § 28 har indgivet en underretning, meddelelse om status i sagen, herunder om der er rejst sigtelse, om der foreligger endelig afgørelse, eller om sagen er henlagt. *Stk. 6.* Modtagne meddelelser som nævnt i stk. 5 må ikke videregives til uvedkommende.«
Stk. 2. Modtagne meddelelser som nævnt i stk. 1 må ikke videregives til uvedkommende.	
	6. Efter § 29 indsættes:

		»**§ 29 a.** Hvidvasksekretariatet kan i forbindelse med videregivelse af oplysninger til en anden EU-medlemsstats finansielle efterretningsenhed fastsætte begrænsninger og betingelser for anvendelsen af de pågældende oplysninger. *Stk. 2.* Hvidvasksekretariatet skal omgående besvare og i videst mulig omfang imødekomme en anmodning fra en anden EU-medlemsstats finansielle efterretningsenhed om tilladelse til at videregive oplysninger til kompetente myndigheder, organer eller instanser, som den pågældende finansielle efterretningsenhed har modtaget fra Hvidvasksekretariatet uanset typen af den tilknyttede underliggende forbrydelse. Hvidvasksekretariatet må i den forbindelse ikke nægte at imødekomme en sådan anmodning, medmindre formålet med videregivelsen falder uden for en sådan opgavevaretagelse, som er beskrevet i § 29, stk. 2, eller der er bestemte grunde til at antage, at videregivelsen vil kunne vanskeliggøre forebyggelse, afsløring eller efterforskning af strafbare handlinger eller fuldbyrdelse af strafferetlige sanktioner eller på anden måde ikke vil være i overensstemmelse med grundlæggende principper i dansk ret. *Stk. 3.* Afslag på anmodninger efter stk. 2 skal begrundes behørigt. *Stk. 4*. Hvidvasksekretariatet skal overholde eventuelle fastsatte begrænsninger og betingelser for anvendelsen af oplysninger, som sekretariatet modtager fra en anden EU-medlemsstats finansielle efterretningsenhed. Hvidvasksekretariatet må således kun anvende sådanne oplysninger til de formål, hvortil oplysningerne er indhentet eller er blevet udleveret. Hvidvasksekretariatets videregivelse af sådanne oplysninger til kompetente myndigheder, organer eller instanser eller anvendelse af sådanne oplysninger til andre formål,

	er betinget af, at den afgivende EU-medlemsstats finansielle efterretningsenhed på forhånd meddeler samtykke hertil.«
§ 30. ---	
Stk. 2. ---	
Stk. 3. Oplysninger, dokumenter og registreringer som nævnt i stk. 1 skal videregives, når Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet eller andre kompetente nationale myndigheder henvender sig til virksomheder og personer omfattet af loven for at få oplyst, om de har eller i de sidste 5 år forud for forespørgslen har haft forretningsforbindelser med nærmere angivne personer, og hvori disse forbindelser består eller har bestået. Videregivelsen skal ske gennem sikre kanaler og på en måde, der sikrer fuld fortrolighed om undersøgelserne.	**1.** I *§ 8, stk. 3, § 26, stk. 1, 1. pkt., stk. 2, stk. 3, 2. pkt., stk. 4, 1.* og *2. pkt.,* og *stk. 6, § 28, § 30, stk. 3, 1, pkt., § 36, stk. 2, 1. pkt.* og *§ 74, stk. 1, 1. pkt.* ændres "Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet" til: "Hvidvasksekretariatet".
	7. Efter § 30 indsættes i *kapitel 5:* »**§ 30 a.** Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om centrale automatiske mekanismer, som muliggør identifikation af alle fysiske eller juridiske personer, som har eller kontrollerer betalingskonti og bankkonti, der identificeres ved IBAN som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 260/2012/EU af 14. marts 2012 om tekniske og forretningsmæssige krav til kreditoverførsler og direkte debiteringer i euro og om ændring af forordning (EF) nr. 924/2009, samt deponeringsbokse, som indehaves af et kreditinstitut med hjemsted i Danmark. Ministeren kan herunder fastsætte nærmere regler om, at de centrale automatiske mekanismer kan føres i offentligt eller privat regi, samt hvilke oplysninger der skal være tilgængelige og søgbare gennem de centrale automatiske mekanismer. **§ 30 b.** Hvidvasksekretariatet og andre kompetente nationale myndigheder i henhold til hvidvaskloven sikres adgang til

	oplysninger, som muliggør rettidig identifikation af alle fysiske eller juridiske personer, der ejer fast ejendom i Danmark.«
	8. Efter § 31 indsættes:
	»**§ 31 a.** Den myndighed, der fører tilsyn med en virksomheds eller persons overholdelse af loven, kan afvise etablering af datterselskaber, filialer eller repræsentationskontorer i Danmark af virksomheder eller personer, der har hjemsted i et land, der er opført på Europa-Kommissionens liste over højrisikotredjelande. *Stk. 2.* Den myndighed, der fører tilsyn med virksomhedens eller personens overholdelse af loven, kan fastsætte regler om, at virksomheder og personer, der har hjemsted i et land, der er opført på Europa-Kommissionens liste over højrisikotredjelande kun kan etablere et datterselskab, en filial eller et repræsentationskontor i Danmark under særlige betingelser. **§ 31 b.** Virksomheder og personer omfattet af loven, der ønsker at etablere en filial eller et repræsentationskontor i et land, der er opført på Europa-Kommissionens liste over højrisikotredjelande, skal meddele dette til den myndighed, der påser virksomhedens eller personens overholdelse af denne lov, sammen med følgende oplysninger: 1) I hvilket land filialen eller repræsentationskontoret ønskes etableret. 2) En beskrivelse af filialens eller repræsentationskontorets virksomhed, herunder oplysninger om organisation, og de planlagte aktiviteter. 3) Filialens eller repræsentationskontorets adresse.

	4) Navnene på filialens eller repræsentationskontorets ledelsesmedlemmer. *Stk. 2.* Den myndighed, der påser virksomhedens eller personens overholdelse af denne lov, kan forbyde virksomheden eller personen at etablere filialer eller repræsentationskontorer i et land, der er opført på Europa-Kommissionens liste over højrisikotredjelande. *Stk. 3.* Den myndighed, der påser virksomhedens eller personens overholdelse af denne lov, kan fastsætte regler om, at virksomheden eller personen skal tage højde for, at den pågældende filial eller det pågældende repræsentationskontor vil komme til at ligge i et land, der ikke har tilstrækkelige ordninger til forebyggelse af hvidvask og finansiering af terrorisme.«
	9. Efter § 34 indsættes i *kapitel 6:* »**§ 34 a.** Erhvervsministeren bemyndiges til at udpege en myndighed, som er ansvarlig for at offentliggøre navne på fysiske eller juridiske personer, grupper eller enheder, der er opført på FN's sanktionslister. Navnene offentliggøres på myndighedens hjemmeside. *Stk. 2.* Et navn, som er offentliggjort, jf. stk. 1, fjernes fra den danske myndigheds hjemmeside, hvis navnet optages på en retsakt udstedt af Den Europæiske Union, som er offentliggjort i EU-Tidende, hvis det besluttes, at navnet ikke skal optages på en sådan EU-retsakt, eller hvis navnet fjernes fra FN's sanktionslister. *Stk. 3.* Virksomheder og personer omfattet af denne lov er forpligtet til uden ugrundet ophold at indefryse midler, som ejes eller besiddes af fysiske eller juridiske personer, grupper eller enheder, hvis navne er offentliggjort på den danske myndigheds hjemmeside, jf. stk. 1. Forpligtelsen til at

	indefryse midler bortfalder, hvis den fysiske eller juridiske person, gruppe eller enhed fjernes fra hjemmesiden.«
	10. Efter § 35 indsættes:
	»**§ 35 a.** Indgår en virksomhed eller personer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 5, 8 og 11, for så vidt angår alternative investeringsfonde, og nr. 13-20, og en ansat eller tidligere ansat en aftale om en tavshedsklausul, skal det fremgå af aftalen, at den ansatte eller tidligere ansatte ikke er afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af denne lov og regler udstedt i medfør heraf til offentlige myndigheder. *Stk. 2.* Uanset stk. 1, er den ansatte eller den tidligere ansatte ikke afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle lovgivning til offentlige myndigheder, selvom et sådant forbud indgår i en aftale mellem den ansatte og virksomheden eller personen. Det samme gælder indberetninger til ordninger efter § 35.«
§ 36. ---	
Stk. 2. Virksomheder og personer omfattet af denne lov må ikke udsætte en ansat eller en tidligere ansat for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte eller den tidligere ansatte har foretaget en intern underretning om mistanke om hvidvask eller finansiering af terrorisme eller en underretning til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet i henhold til § 26, stk. 1 eller 2. Det samme gælder ved fastsættelse, tildeling og udbetaling af variabel løn til ansatte eller tidligere ansatte.	**1.** I *§ 8, stk. 3, § 26, stk. 1, 1. pkt., stk. 2, stk. 3, 2. pkt., stk. 4, 1.* og *2. pkt.,* og *stk. 6, § 28, § 30, stk. 3, 1, pkt., § 36, stk. 2, 1. pkt.* og *§ 74, stk. 1, 1. pkt.* ændres "Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet" til: "Hvidvasksekretariatet".
Stk. 3-4. ---	
	11. Efter kapitel 10 indsættes:

	»Kapitel 10 a *Truster of lignende juridiske arrangementer stiftet i henhold til andre landes lovgivning* **§ 46 a.** Forvalteren af en trust eller en person, der varetager en tilsvarende stilling, i et lignende juridisk arrangement, skal indhente og opbevare oplysninger om trustens eller det lignende juridiske arrangements reelle ejere, jf. § 46 c, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder, når forvalteren eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, er etableret eller har bopæl i Danmark. *Stk. 2.* Er forvalteren af en trust eller en person, der varetager en tilsvarende stilling, i et lignende juridisk arrangement, etableret eller har forvalteren bopæl uden for EU, skal forvalteren eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, indhente og opbevare oplysninger om trustens eller det lignende juridiske arrangements reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder, når forvalteren af trusten eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, i et lignende juridisk arrangement 1) indgår en forretningsforbindelse, jf. § 2, nr. 3, i trustens eller det lignende juridiske arrangements navn, eller 2) erhverver fast ejendom i trustens eller det lignende juridiske arrangements navn. *Stk. 3.* Forvalteren af trusten eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, i et lignende juridisk arrangement, skal registrere oplysningerne efter stk. 1 eller 2 i Erhvervsstyrelsens it-system hurtigst muligt efter, at forvalteren af trusten eller personen, der varetager en tilsvarende stilling i et lignende juridisk arrangement, er blevet bekendt med, at en person er blevet

		reel ejer. Enhver ændring af de oplysninger, som er registreret om de reelle ejere, skal registreres hurtigst muligt efter at forvalteren af trusten eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, i et lignende juridisk arrangement, er blevet bekendt med ændringen. *Stk. 4.* Er forvalterne af trusten eller personerne, der varetager en tilsvarende stilling, i et lignende juridisk arrangement, etableret eller har forvalterne bopæl i forskellige EU-medlemsstater, eller indgår en forvalter eller en person, der varetager en tilsvarende stilling, flere forretningsforbindelser i trustens eller det lignende juridiske arrangements navn i forskellige EU-medlemsstater, kan et registreringsbevis eller et ekstrakt af oplysningerne om reelt ejerskab fra et andet EU-medlemslands register træde i stedet for registrering af trustens eller det lignende juridiske arrangements reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system. *Stk. 5.* Forvalteren af en trust eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, i et lignende juridisk arrangement, skal mindst en gang årligt undersøge, om der er ændringer til de registrerede oplysninger om trustens eller det lignende juridiske arrangements reelle ejere. *Stk. 6.* Forvalteren af en trust eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, i et lignende juridisk arrangement, skal opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om trustens eller det lignende juridiske arrangements reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Forvalteren af en trust eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, i et lignende juridisk arrangement, skal endvidere opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om forsøg på identifikation af trustens eller det lignende juridiske arran-

		gements reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget. *Stk. 7.* Forvalteren af en trust eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, i et lignende juridisk arrangement, skal efter anmodning udlevere oplysninger om trustens eller det lignende juridiske arrangements reelle ejere, herunder om forvalterens eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, forsøg på at identificere trustens reelle ejere, til Hvidvasksekretariatet. Forvalteren af en trust eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, i et lignende juridisk arrangement, skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre kompetente myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver. *Stk. 8.* Hvidvasksekretariatet og andre kompetente myndigheder kan vederlagsfrit videregive oplysninger om reelle ejere, der er registreret, jf. stk. 3, eller er indhentet, jf. stk. 7, til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og finansielle efterretningsenheder. *Stk. 9.* Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om oplysningernes registrering, tilgængelighed og offentliggørelse, jf. stk. 1-4 og 6, i Erhvervsstyrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger forvalteren af en trust eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, i et lignende juridisk arrangement, skal registrere i styrelsens it-system. **§ 46 b.** Som reel ejer af en trust eller et lignende juridisk arrangement anses den eller de fysiske personer, der i sidste ende direkte eller indirekte kontrollerer trusten eller det lignende juridiske arrangement eller på anden måde har ejerskabslignende beføjelser, herunder

		1. stiftere, 2. forvaltere eller personer, der varetager en tilsvarende stilling, 3. protektorer, hvis sådanne findes, og 4. særligt begunstigede personer, eller såfremt de enkeltpersoner, der nyder godt af trustens eller det lignende juridiske arrangements uddelinger, endnu ikke kendes af trusten eller det lignende juridiske arrangement, den gruppe personer, i hvis hovedinteresse trusten eller det lignende juridiske arrangement er oprettet eller fungerer.
		§ 46 c. Forvaltere af truster eller personer, der varetager tilsvarende stillinger, i lignende juridiske arrangementer, der skal indhente, opbevare og registrere oplysninger om reelle ejere, jf. § 46 a, skal underrette personer og virksomheder, der i medfør af denne lov skal udføre kundekendskabsprocedurer, om deres status og rettidigt give oplysninger om trustens eller det lignende juridiske arrangements ejerforhold, når forvalteren eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, etablerer forretningsforbindelser eller udfører lejlighedsvise transaktioner på vegne af trusten eller det lignende juridiske arrangement, som overstiger størrelsesgrænserne, jf. § 10. *Stk. 2.* Modtager Erhvervsstyrelsen indberetninger om uoverensstemmelser efter § 15 a i forhold til de registrerede oplysninger om en trusts eller et lignende juridisk arrangements reelle ejere, foretager Erhvervsstyrelsen en undersøgelse af forholdet, jf. § 46 a, stk. 7, og § 46 e, stk. 1. *Stk. 3.* Erhvervsstyrelsen kan sideløbende med undersøgelsen, jf. stk. 2, offentliggøre en meddelelse om indberetningen i Erhvervsstyrelsens it-system. Forvalteren el-

		ler personen, der varetager en tilsvarende stilling, skal have mulighed for at gøre indsigelser mod indberetningen forinden denne offentliggøres, medmindre formålet med offentliggørelsen af meddelelsen om indberetning derved forspildes. **§ 46 d.** Registrering må ikke finde sted, hvis det forhold, der ønskes registreret, ikke opfylder bestemmelser i denne lov eller bestemmelser fastsat i henhold til denne lov eller trustens eller det lignende juridiske arrangements vedtægt. Registrering må heller ikke finde sted, hvis den beslutning, der lægges til grund for registreringen, ikke er blevet til i overensstemmelse med denne lov eller bestemmelser fastsat i henhold til denne lov eller trustens eller et lignende juridisk arrangements vedtægt. *Stk. 2.* En anmelder, der registrerer et forhold i Erhvervsstyrelsens it-system eller indsender anmeldelse herom til registrering i Erhvervsstyrelsens it-system, indestår for, at registreringen eller anmeldelsen er lovligt foretaget, herunder at der foreligger behørig fuldmagt, og at dokumentationen i forbindelse med registreringen eller anmeldelsen er gyldig. *Stk. 3.* Stk. 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse på dokumenter m.v., som offentliggøres i Erhvervsstyrelsens it-system, eller som indsendes til Erhvervsstyrelsen til offentliggørelse m.v. efter denne lov. **§ 46 e.** Erhvervsstyrelsen kan som registreringsmyndighed forlange de oplysninger, som er nødvendige, for at der kan tages stilling til, om loven og regler fastsat i medfør af loven og trustens eller et lignende juridisk arrangements vedtægt er overholdt. *Stk. 2.* Ved anmeldelse og registrering efter regler fastsat i medfør af dette kapitel kan Erhvervsstyrelsen som registreringsmyndighed i indtil 3 år fra registrerings-

	tidspunktet stille krav om, at der indsendes dokumentation for, at anmeldelsen eller registreringen er lovligt foretaget. Opfyldes kravene i henhold til 1. pkt. ikke, fastsætter Erhvervsstyrelsen som registreringsmyndighed en frist for forholdets berigtigelse.«
§ 49. Virksomheder og personer som nævnt i § 1, stk. 1, nr. 1-13 og 19, samt leverandører og underleverandører til disse skal give Finanstilsynet de oplysninger, der er nødvendige for tilsynets virksomhed.	**12.** I *§ 49, stk. 1,* indsættes som *2. pkt.:* »Oplysninger, der er af væsentlig betydning for Finanstilsynets tilsyn, skal gives af egen drift og hurtigst muligt.«
	13. I *§ 49* indsættes efter stk. 1 som nyt stykke: *»Stk. 2.* Virksomheder og personer, der har afgivet oplysninger efter stk. 1 eller efter regler udstedt i medfør af stk. 7, har pligt til hurtigst muligt at berigtige oplysningerne over for Finanstilsynet, hvis virksomheden eller personen efterfølgende konstaterer følgende: 1) Oplysningerne ikke har været korrekte på tidspunktet for afgivelsen. 2) Oplysningerne på et senere tidspunkt er blevet misvisende.« Stk. 2-5 bliver herefter stk. 3-6.
Stk. 2-5. ---	
	14. I *§ 49* indsættes som *stk. 7:* *»Stk. 7.* Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om indberetning af oplysninger, der er nødvendige til brug for Finanstilsynets risikovurdering af virksomheder og personer omfattet af denne lov.«
	15. Efter § 51 a indsættes: **»§ 51 b**. Finanstilsynet kan påbyde en virksomhed eller person omfattet af § 1,

		stk. 1, nr. 1-8, 10, 11, 19, 23 og 24, at virksomheden eller personen midlertidigt ikke må optage nye kundeforhold, når der er konstateret en alvorlig overtrædelse af bestemmelser i denne lov eller regler udstedt i medfør heraf. Er overtrædelsen foregået helt eller delvist i en virksomheds udenlandske filial, kan påbuddet udstrækkes til at omfatte filialen. *Stk. 2.* Et påbud efter stk. 1 ophører, når virksomheden eller personen over for Finanstilsynet dokumenterer, at overtrædelsen er ophørt.«
		16. Efter § 69 a indsættes i *kapitel 11:* **»§ 69 b.** Spillemyndigheden kan uanset skatteforvaltningslovens § 17, stk. 1, videregive oplysninger til myndigheder, der deltager i et operativt samarbejde om bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering, hvis oplysningerne kan have betydning for myndighedernes opgave om at forebygge eller bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering. *Stk. 2.* Anmoder en myndighed, der deltager i et operativt samarbejde om bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering, om oplysninger fra Spillemyndigheden, skal Spillemyndigheden uanset skatteforvaltningslovens § 17 videregive oplysningerne, hvis oplysningerne kan have betydning for myndighedernes opgave om at forebygge eller bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering. *»Told- og skatteforvaltningen* **§ 69 c.** Told- og skatteforvaltningens ansatte er under ansvar efter straffelovens §§ 152-152 e forpligtet til at hemmeligholde oplysninger, som hidrører fra en underretning efter § 26, og som told- og skatteforvaltningen har modtaget fra Statsadvoka-

	ten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. *Stk. 2.* Forvaltningsloven § 9 om partsaktindsigt, § 19 om partshøring, § 24 om begrundelsespligt og §§ 28 og 31 om videregivelse af oplysninger mellem forvaltningsmyndigheder finder ikke anvendelse på de oplysninger, der er nævnt i stk. 1. **§ 69 d.** Told- og skatteforvaltningen kan uanset skatteforvaltningslovens § 17, stk. 1, videregive oplysninger til myndigheder, der deltager i et operativt samarbejde om bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering, hvis oplysningerne kan have betydning for myndighedernes opgave om at forebygge eller bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering. *Stk. 2.* Anmoder en myndighed, der deltager i et operativt samarbejde om bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering, om oplysninger fra told- og skatteforvaltningen, skal told- og skatteforvaltningen uanset skatteforvaltningslovens § 17 videregive oplysningerne, hvis oplysningerne kan have betydning for myndighedernes opgave om at forebygge eller bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering.«
§ 74. Erhvervsministeren etablerer et forum med deltagelse af tilsynsmyndighederne i henhold til denne lov og Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. Dette forum skal koordinere myndighedernes risikovurderinger og generelle foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme.	**1.** I *§ 8, stk. 3, § 26, stk. 1, 1. pkt., stk. 2, stk. 3, 2. pkt., stk. 4, 1.* og *2. pkt.,* og *stk. 6, § 28, § 30, stk. 3, 1, pkt., § 36, stk. 2, 1. pkt.* og *§ 74, stk. 1, 1. pkt.* ændres "Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet" til: "Hvidvasksekretariatet".
Stk. 2. ---	
	17. Efter § 74 indsættes i *kapitel 12:* »**§ 74 a.** Personer, der virker inden for den offentlige forvaltning, og som deltager i

		et operativt samarbejde om bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering, er under ansvar efter straffelovens §§ 152-152 e forpligtet til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som modtages i forbindelse med samarbejdet, jf. dog stk. 3. *Stk. 2.* Tavshedspligten i stk. 1 gælder også i forhold til den fysiske eller juridiske person, som oplysningerne vedrører, uanset en eventuel retlig forpligtelse til at videregive oplysningerne til den pågældende i henhold til forvaltningsretlige eller databeskyttelsesretlige regler, jf. dog stk. 3. *Stk. 3.* Oplysninger omfattet af stk. 1, kan efter samtykke fra den myndighed, der har afgivet oplysningerne, inddrages i den modtagende myndigheds sagsbehandling. Foreligger der samtykke, finder de regler, der i almindelighed gælder for den modtagende myndighed, og som i medfør af stk. 1 og 2 er fraveget, på ny anvendelse.«
§ 78. Overtrædelse af § 55, stk. 4, 1.-4. pkt., og stk. 5, 3.-7. pkt., straffes med bøde. Forsætlig eller grov uagtsom overtrædelse af § 5, § 6, stk. 1, 2. pkt., § 7, stk. 1 og 2, § 8, stk. 1-4 og 6, §§ 9 og 10, § 11, stk. 1 og 2 og stk. 3, 1., 3. og 4. pkt., § 12, § 14, stk. 1, stk. 2, 2. pkt., stk. 3, stk. 4, 2. pkt., og stk. 5, §§ 15 og 16, § 17, stk. 1 og 2, §§ 18-20, § 21, stk. 1, 2. pkt., § 22, stk. 2 og 3, § 24, stk. 1, 2. pkt., stk. 2 og 3, § 25, stk. 1 og 2, § 26, stk. 1 og 3 og stk. 4, 1. pkt., § 29, stk. 2, §§ 30 og 31, § 35, stk. 1, § 36, stk. 1 og 2, § 38, stk. 1, §§ 40, 43 og 44, § 45, stk. 2, § 48, stk. 1, § 49, stk. 1, § 57, stk. 2, § 58, stk. 1, § 59, stk. 1, og § 65, stk. 2, og artikel 4-8, 10-12 og 16 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2015/847/EU af 20. maj 2015 om oplysninger, der skal medsendes ved pengeoverførsler, samt artikel 6, stk. 1, i Rådets forordning 2001/1338/EF af 28. juni 2001 om fastlæggelse af de foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte euroen mod falskmøntneri, som ændret		**18**. I § 78, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter »§ 6, stk. 1, 2. pkt.,«: »§ 6 a,«, »§ 17, stk. 1 og 2,« ændres til: »§ 17, stk. 1-4,«, »§ 25, stk. 1 og 2,« ændres til: »§ 25, stk. 1-3,«, »§ 29, stk. 2,« ændres til: »§ 29, stk. 4 og 6,«, efter »og 31,« indsættes: »§ 31 b, stk. 1,«, efter »§ 35, stk. 1,« indsættes: »§ 35 a, stk. 1,«, efter »§ 36, stk. 1 og 2,« indsættes: »§ 36 a,«, og »§ 48, stk. 1,« ændres til: »§ 48, stk. 1 og 2,«.

ved forordning 2009/44/EF, jf. Rådets forordning 2001/1339/EF af 28. juni 2001 om udvidelse af virkningerne af forordning 2001/1338/EF om fastlæggelse af de foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte euroen mod falskmøntneri, til også at omfatte de medlemsstater, der ikke har indført euroen som fælles valuta, straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens regler.		
Stk. 2. Ved særligt grove eller omfattende forsætlige overtrædelser af § 5, § 9, stk. 2, § 10, § 11, stk. 1 og 2 og stk. 3, 2. og 3. pkt., § 12, § 14, stk. 1, stk. 2, 2. pkt., og stk. 3 og 5, § 17, stk. 1 og 2, §§ 18-20, § 21, stk. 1, 2. pkt., § 25, stk. 1, § 26, stk. 1 og 3 og stk. 4, 1. pkt., og §§ 30, 31 og 40 og artikel 4-8, 10-12 og 16 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2015/847/EU af 20. maj 2015 om oplysninger, der skal medsendes ved pengeoverførsler, kan straffen stige til fængsel indtil 6 måneder.		**19.** I § 78, stk. 2, ændres »§ 17, stk. 1 og 2,« til: »§ 17, stk. 1-4,«, »1. pkt., og« ændres til: »1. pkt.,«, »og 40« ændres til: », 40 og § 49, stk. 2,«, og »6 måneder« ændres til: »2 år, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 290 b, stk. 2«.
Stk. 3-4. ---		
Stk. 5. Forældelsesfristen for overtrædelse af lovens bestemmelser eller regler udstedt i medfør af loven er 5 år.		**20.** I *§ 78, stk. 5,* indsættes som *2. pkt.*: »Forældelsesfristen er dog 10 år ved overtrædelse af lovens §§ 6 og 6 a, § 7, stk. 1 og 2, § 10, § 11, stk. 1 og 2, og stk. 3, 1., 3. og 4. pkt., § 12, § 14, stk. 1, stk. 2, 2. pkt., stk. 3, stk. 4, 2. pkt., og stk. 5, § 15, § 17, stk. 1-4, § 18, stk. 1-6, §§ 19 og 20, § 22, stk. 2 og 3, § 24, stk. 1, 2. pkt., stk. 2 og 3, § 25, stk. 1 og 2, § 26, stk. 1 og 3, og stk. 4, 1. pkt., §§ 30, 31 og 31 b, § 32, 1. pkt., §§ 36 a og 43 og § 49, stk. 1 og 2.«
Stk. 6. ---		
		21. Efter § 78 indsættes: **»§ 78 a.** Skønnes en overtrædelse af § 7, stk. 1 og 2, § 8, stk. 1-4 og 6, § 9, stk. 1 og 2, § 10, § 11, stk. 1 og 2 og stk. 3, 1., 3. og 4. pkt., § 12, § 14, stk. 1, stk. 2, 2. pkt., stk. 3, stk. 4, 2. pkt., og stk. 5,

		§ 15, § 17, stk. 1 og 2, § 18, stk. 1-6, § 19, § 20, § 22, stk. 2 og 3, § 24, stk. 1, 2. pkt., stk. 2 og 3, § 25, stk. 1 og 2, § 26, stk. 1 og 3 og stk. 4, 1. pkt., og §§ 30, 31, og 40 og 43 og § 48, stk. 1, ikke at ville medføre højere straf end bøde, kan Finanstilsynet i et bødeforelæg tilkendegive, at sagen kan afgøres uden retssag, hvis den fysiske eller juridiske person, der har begået overtrædelsen, erklærer sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden en nærmere angiven frist at betale en bøde som angivet i bødeforelægget. *Stk. 2.* Retsplejelovens regler om krav til indholdet af et anklageskrift og om, at en sigtet ikke er forpligtet til at udtale sig, finder tilsvarende anvendelse på bødeforelæg efter stk. 1. *Stk. 3.* Vedtages et bødeforelæg, bortfalder videre forfølgning. Vedtagelsen har samme virkning som en dom.«
§ 80. ---		
Stk. 2-5. ---		
		22. *I § 80* indsættes som *stk. 6:* »*Stk. 6.* Undlader en virksomhed eller en person at opfylde de pligter, som påhviler dem i medfør af § 29, stk. 4, kan Hvidvasksekretariatet som tvangsmiddel pålægge personen, virksomheden eller de for virksomheden ansvarlige personer daglige eller ugentlige tvangsbøder.«
		§ 2
		I lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 937 af 6. september 2019, som ændret bl.a. ved § 2 i lov nr. 532 af 29. april 2015, § 1 i lov nr. 1520 af 18. december 2018 og senest ved § 7 i lov

		nr. 554 af 7. maj 2019, foretages følgende ændringer:
Lov om finansiel virksomhed		
§ 1. ---		
Stk. 2. § 43, stk. 1, kapitel 7, § 64, stk. 3, §§ 70 og 71, § 75, § 79 a, §§ 117, 175 a og 179-181, kapitel 13, §§ 344, 345, 346, 347, 347 a, 347 b, 348 og 348 a, § 350, stk. 4, §§ 355 og 357, § 361, stk. 1, nr. 3 og 9, og stk. 2, § 368, stk. 2 og 3, stk. 4, nr. 1, og stk. 5, og §§ 369, 370, 372, 373, 373 a og 374 anvendelse. For finansielle holdingvirksomheder finder § 46, stk. 2 og 3, § 64 c, stk. 5, jf. stk. 1 og 4, § 71 b, §§ 77 a-77 d, §§ 170-175, §§ 176-178, § 266, stk. 2, § 274, stk. 3, og §§ 310, 312, 313 og 313 b desuden anvendelse. For forsikringsholdingvirksomheder finder §§ 175 b og 175 c desuden anvendelse. For finansielle holdingvirksomheder finder §§ 71 b, 177 a og 182 b-182 f, § 245 a, stk. 3, §§ 245 b, 260 og 271, § 274, stk. 4, og § 344 d desuden anvendelse. For blandede holdingvirksomheder finder § 264, stk. 3, nr. 11, §§ 344 og 345, § 347, stk. 1, og §§ 355, 372 og 373 desuden anvendelse.		**1.** I *§ 1, stk. 2, 1. pkt.*, ændres »347, 347 a, 347 b, 348, 348 a« til: »347-348 a«.
Stk. 3. ---		
Stk. 4. For filialer her i landet af udenlandske virksomheder, der er meddelt tilladelse til at udøve den i §§ 7-11 nævnte virksomhed i et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, finder §§ 6, 6 a, 6 b, 30, 32, 34-36, 43, 44, 47, 48, 50-60, 344 og 345, § 347, stk. 1, 2, 4 og 6, samt § 348, § 352, stk. 2, 354 a, 360, 363 a, 368-370 og §§ 373-374 anvendelse. For filialer her i landet af kreditinstitutter finder § 152 a, stk. 2, 2. pkt., anvendelse. For filialer her i landet af en udenlandsk virksomhed, der er meddelt tilladelse til at udøve den i §§ 7-11 nævnte virksomhed i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, finder § 347 a endvidere anvendelse. For filialer og tilknyttede		**2.** I *§ 1, stk. 4, 1. pkt.*, ændres »samt § 348 a« til: »§§ 347 c og 348«.

agenter her i landet af kreditinstitutter og investeringsselskaber, der er meddelt tilladelse til at yde investeringsservice eller udføre investeringsaktiviteter i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og som udfører sådan aktivitet her i landet, finder §§ 30, 32, 46 a og 46 b, § 72, stk. 2, nr. 5, §§ 77 e, 344 og 345, § 347, stk. 1, 2, 4 og 6, samt §§ 348 og 354 a anvendelse. § 43 og regler udstedt i medfør heraf gælder tilsvarende for situationer som nævnt i 4. pkt.		
Stk. 5-17. ---		
§ 75. Den finansielle virksomhed skal straks meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold, der er af afgørende betydning for den finansielle virksomheds fortsatte drift.		**3.** I *§ 75, stk. 1,* indsættes som *2. pkt.:* »Den finansielle virksomhed skal hurtigst muligt meddele Finanstilsynet oplysninger, der er af væsentlig betydning for Finanstilsynets tilsyn.«
Stk. 2-4. ---		
		4. Efter § 75 b indsættes: »**§ 75 c.** Indgår en ansat eller en tidligere ansat og en finansiel virksomhed en aftale om en tavshedsklausul, skal det fremgå af aftalen, at den ansatte eller tidligere ansatte ikke er afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til offentlige myndigheder. *Stk. 2.* Uanset stk. 1, er den ansatte eller den tidligere ansatte ikke afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til offentlige myndigheder, selvom et sådant forbud indgår i en aftale mellem den ansatte eller tidligere ansatte og den finansielle virksomhed. Det samme gælder indberetninger til ordninger efter § 75 a.«
§ 345. ---		

Stk. 2. Bestyrelsen består af 7 medlemmer, som samlet skal have juridisk, økonomisk og finansiel indsigt. Bestyrelsen sammensættes af.		**5.** I *§ 345*, *stk. 2, 1. pkt.,* ændres »7« til: »op til 9«, og efter »finansiel indsigt« indsættes: »samt indsigt i dataanalyse og cyberrisici og indsigt i forebyggelse og bekæmpelse af finansiel kriminalitet«.
1) ---		
		6. I *§ 345, stk. 2*, indsættes efter nr. 1 som nyt nummer: »2) 1-2 medlemmer med særlig indsigt i forebyggelse og bekæmpelse af finansiel kriminalitet, dataanalyse og cyberrisici,«. Nr. 2-4 bliver herefter til nr. 3-5.
2-4) ---		
		7. I *§ 345* indsættes efter stk. 2, som nye stykker: »*Stk. 3.* Erhvervsministeren skal ved udpegning af medlemmer af Finanstilsynets bestyrelse lægge vægt på følgende: Medlemmet har tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne varetage bestyrelseshvervet. Medlemmet har et tilstrækkeligt godt omdømme og kan udvise hæderlighed, integritet og tilstrækkelig uafhængighed til effektivt at medvirke til varetagelsen af bestyrelsens opgaver. Medlemmet kan afsætte tilstrækkelig tid til at varetage bestyrelseshvervet. *Stk. 4.* Et medlem af Finanstilsynets bestyrelse må ikke 1) være pålagt strafansvar for overtrædelse af straffeloven, hvidvaskloven, lov om finansiel virksomhed eller anden finansiel regulering eller regler udstedt i medfør heraf,

		2) have deltaget i ledelsen af en virksomhed, som er sigtet eller pålagt straf for overtrædelse af straffeloven, hvidvaskloven, lov om finansiel virksomhed eller anden finansiel regulering eller regler udstedt i medfør heraf, for forhold, der er begået i en periode, hvor medlemmet deltog i ledelsen af virksomheden, 3) være omfattet af en tilsynssag om ledelsesansvar, hvor bestyrelsen skal træffe beslutning eller afgørelse efter § 345, stk. 12, nr. 4-6, 4) have indgivet begæring om eller være under rekonstruktionsbehandling, konkurs eller gældssanering, 5) være pålagt konkurskarantæne, 6) være frakendt retten til at drive virksomhed eller 7) være under værgemål. *Stk. 5.* Formanden og næstformanden i bestyrelsen må ikke have haft ansættelse i en finansiel virksomhed eller været medlem af bestyrelsen for en finansiel virksomhed de seneste 5 år regnet fra tidspunktet for udpegningen af det pågældende medlem. *Stk. 6.* Erhvervsministeren kan efter indstilling fra et flertal i Finanstilsynets bestyrelse afsætte et medlem af bestyrelsen, der ikke opfylder betingelserne i stk. 4. *Stk. 7.* Til brug for erhvervsministerens udpegelse af medlemmer efter stk. 1, kan Finanstilsynet indhente oplysninger og fastsætte oplysningspligter til brug for vurdering af bestyrelsesmedlemmers egnethed og hæderlighed samt om afsættelse af medlemmer af bestyrelsen. Stk. 3-15 bliver herefter stk. 8-20.
Stk. 3-6. ---		

Stk. 7. Bestyrelsen			
1-4) ---			
5)	træffer afgørelser i sager om påbud efter § 347 b, stk. 1,		**8.** I *§ 345, stk. 7, nr. 5*, der bliver stk. 12, nr. 5, in sættes efter »347 b, stk. 1,«: »og § 347 c, stk. 1,«.
6-8) ---			
Stk. 8. Bestyrelsen nedsætter et ekspertpanel, som samlet har særlig sagkundskab inden for det finansielle område, herunder pengeinstitutvirksomhed, realkreditvirksomhed, forsikrings- og pensionsvirksomhed, fondsmæglervirksomhed, forbrugerforhold, kapitalmarkedsforhold, værdipapirhandel og regnskabsforhold. Bestyrelsen kan efter behov anmode om bistand fra ekspertpanelet i forbindelse med behandling af konkrete tilsynssager.			**9**. I *§ 345, stk. 8,* der bliver stk. 13, ændres »herunder pengeinstitutvirksomhed, realkreditvirksomhed, forsikrings- og pensionsvirksomhed, fondsmæglervirksomhed, forbrugerforhold, kapitalmarkedsforhold, værdipapirhandel og regnskabsforhold« til: »økonomi, regnskabsforhold, revision, dataanalyse, cyberrisici samt indsigt i forebyggelse og bekæmpelse af finansiel kriminalitet«.
Stk. 9. ---			
Stk. 10. I de i stk. 7, nr. 4-6, nævnte sager har parten ret til foretræde for bestyrelsen. 1. pkt. kan efter formandens beslutning fraviges i sager af særlig hastende karakter. Desuden bortfalder retten til foretræde, såfremt der foreligger efterforskningsmæssige hensyn, der taler imod.			**10.** I *§ 345, stk. 10*, der bliver til stk. 15, ændres »stk. 7«: til »stk. 12«.
Stk. 11-12. ---			
Stk. 13. Bestyrelsen fastsætter sin egen forretningsorden, herunder regler om foretræde for bestyrelsen, jf. stk. 10, og om ekspertpanelet, jf. stk. 8.			**11**. I *§ 345, stk. 13*, der bliver til stk. 18, ændres »stk. 10«: til »stk. 15«, og »stk. 8«: ændres til »stk. 13«.
Stk. 14. Bestyrelsen kan ved instruks delegere sin kompetence efter stk. 7, nr. 4 og 6-8, til Finanstilsynets direktion.			**12.** I *§ 345, stk. 14*, der bliver til stk. 19, ændres »stk. 7«: til »stk. 12«.
Stk. 15. ---			
§ 347. ---			

		13. I *§ 347* indsættes efter stk. 1 som nyt stykke: *»Stk. 2.* Finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder, forsikringsholdingvirksomheder, blandede holdingvirksomheder, leverandører og underleverandører, der har afgivet oplysninger efter stk. 1, har pligt til hurtigst muligt at berigtige oplysningerne over for Finanstilsynet, hvis den finansielle virksomhed, holdingvirksomhed, leverandør eller underleverandør efterfølgende konstaterer følgende: 1) Oplysningerne ikke har været korrekte på tidspunktet for afgivelsen. 2) Oplysningerne på et senere tidspunkt er blevet misvisende.« Stk. 2-8 bliver herefter stk. 3-9.
Stk. 2-5. ---		
Stk. 6. Finanstilsynet kan indhente oplysninger efter stk. 1-4 til brug for de i § 354, stk. 6, nr. 23-34, nævnte myndigheder og organer.		**14.** I *§ 347, stk. 6,* der bliver stk. 7, ændres »stk. 1-4« til: »stk. 1 og 3-5«.
Stk. 7-8. ---		
§ 347 c. Finanstilsynet kan stille yderligere oplysningskrav til pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I.		**15.** *§ 347 c* affattes således: **»§ 347 c.** Finanstilsynet kan påbyde en finansiel virksomhed, en finansiel holdingvirksomhed eller en forsikringsholdingvirksomhed at lade en eller flere sagkyndige personer følge virksomheden i en periode på op til 6 måneder med henblik på at varetage Finanstilsynets virksomhed, når Finanstilsynet vurderer, at der er væsentlige forhold, som giver anledning hertil. Det samme gælder over for filialer omfattet af § 1, stk. 3 og 4. *Stk. 2*. En virksomhed, der har modtaget et påbud efter stk. 1, skal give de sagkyndige personer de oplysninger og den

			adgang til møder, der er nødvendig for, at de sagkyndige kan følge den daglige drift i virksomhederne, herunder bestyrelsesmøder, direktionsmøder og generalforsamlinger efter stk. 1 og dens filialer med henblik på indhentelse af oplysninger. *Stk. 3.* De sagkyndige personer skal i forbindelse med observationen af den daglige drift i virksomheden orientere Finanstilsynet om forhold af væsentlig betydning for Finanstilsynets virksomhed. Finanstilsynet kan fastsætte vilkår for orienteringen. *Stk. 4.* De sagkyndige personer udpeges af Finanstilsynet. Udgifterne til de sagkyndige personer kan foreløbigt udredes af Finanstilsynet, men afholdes endeligt af virksomheden. Finanstilsynet kan kræve forudgående eller løbende betaling eller sikkerhedsstillelse fra virksomheden. *Stk. 5.* Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om de sagkyndige personer, herunder om udpegning og honorering.«
			16. Efter § 347 c indsættes: »**§ 347 d.** Finanstilsynet kan stille yderligere oplysningskrav til pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I.«
§ 354 ---			
Stk. 2-5. ---			
Stk. 6. Bestemmelsen i stk. 1 er ikke til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til:			
1-2) ---			
3)	Vedkommende minister som led i dennes overordnede tilsyn, jf. dog stk. 15.		**17.** I *§ 354, stk. 6, nr. 3,* indsættes efter »stk. 15«: », og til brug for ministerens udpegning af medlemmer af bestyrelsen efter § 345«.

4-45) ---		
Stk. 7-16. ---		
§ 354 a. Reaktioner givet efter § 345, stk. 7, nr. 4, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en virksomhed under tilsyn skal offentliggøres med angivelse af virksomhedens navn, jf. dog stk. 4. Virksomheden skal offentliggøre oplysningerne på sin hjemmeside på et sted, hvor de naturligt hører hjemme, hurtigst muligt, og senest 3 hverdage efter at virksomheden har modtaget underretning om reaktionen, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om kapitalmarkeder. Samtidig med offentliggørelsen skal virksomheden indsætte et link, som giver direkte adgang til reaktionen, på forsiden af virksomhedens hjemmeside på en synlig måde, og det skal af linket og en eventuel tilknyttet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en reaktion fra Finanstilsynet. Hvis virksomheden kommenterer reaktionen, skal dette ske i forlængelse af denne, og kommentarerne skal være klart adskilt fra reaktionen. Fjernelse af linket på forsiden og informationerne fra virksomhedens hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som virksomheden anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder, og tidligst efter førstkommende generalforsamling eller repræsentantskabsmøde. Virksomhedens pligt til at offentliggøre oplysningerne på virksomhedens hjemmeside gælder kun for juridiske personer. Finanstilsynet skal offentliggøre oplysningerne på tilsynets hjemmeside. Reaktioner givet i henhold til § 345, stk. 7, nr. 6, og Finanstilsynets beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning skal offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside med angivelse af virksomhedens navn, jf. dog stk. 4. Indbringes reaktionen, der offentliggøres i henhold til 1. pkt., for Erhvervsankenævnet eller domstolene, skal dette fremgå af Finanstilsynets offentliggørelse, og status og det efterfølgende resultat af Erhvervsankenævnets eller domstolenes afgørel-		**18.** I *§ 354 a, stk. 1, 1. og 8. pkt.,* og *stk. 2,* ændres »§ 345, stk. 7« til: »§ 345, stk. 12«.

se skal ligeledes offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside hurtigst muligt.		
Stk. 2. Reaktioner givet i henhold til § 345, stk. 7, nr. 4 og 6, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en virksomhed, der ikke er under tilsyn, skal offentliggøres med angivelse af virksomhedens navn, jf. dog stk. 4.		**18.** I *§ 354 a, stk. 1, 1. og 8. pkt.,* og *stk. 2,* ændres »§ 345, stk. 7« til: »§ 345, stk. 12«.
Stk. 3-6. ---		
§ 373. Overtrædelse af § 7, stk. 1 og 2-5, § 8, stk. 1 og 3-6, § 9, stk. 1-3 og 5-7, § 10, stk. 1, 2, 5 og 6, § 11, stk. 1, 9 og 10, § 16 a, stk. 2, § 16 b, stk. 2, § 24, stk. 1, 3. pkt., § 25, 2. pkt., §§ 27 og 28, § 31, stk. 7, 8 og 10, § 33, stk. 1, § 33 a, stk. 1, § 36, § 38, stk. 1, 2 og 7 og stk. 8, 1. pkt., § 39, stk. 1, 3 og 4, §§ 40, 44 og 45, § 46, stk. 1 og 2, § 46 a, § 46 b, stk. 1 og 2, § 49, stk. 1 og 2, § 50, stk. 2, § 52, § 53, stk. 1 og 2, § 61, stk. 1, §§ 61 b og 61 c, § 63, stk. 1, 2 og 4, § 64, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 3 og 4, § 64 a, § 64 c, stk. 4, jf. § 64, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 3 og 4, § 64 d, stk. 3, jf. § 64, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 3 og 4, § 65, stk. 1, § 66, § 67, stk. 1, § 74, stk. 1 og 3, §§ 75, 76, 78, § 101, § 102, stk. 2, 3, 5 og 6, §§ 103-106, § 106 a, stk. 1-4, § 106 b, § 106 c, § 106 d, stk. 1-5, § 107 a og § 117, § 118, stk. 5, § 119, § 120, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2, § 124, stk. 1, 2 og 5, § 125, stk. 1 og 2, § 125 b, stk. 1-4 og 6, § 125 c, stk. 1, § 125 d, § 125 e, stk. 1, jf. § 125 b, stk. 1-4 og 6, § 125 e, stk. 1, jf. § 125 c, stk. 1, § 125 i, stk. 1, § 126, stk. 1 og 4, § 126 a, stk. 1-3, 5, 7 og 9, § 126 c, stk. 1-3, § 126 d, stk. 1, § 126 e, stk. 1, § 126 f, 1. pkt., § 126 g, stk. 1, § 146, stk. 1, § 147, stk. 1, § 149, stk. 1 og 3, §§ 150 og 151, § 152, stk. 1, § 153, stk. 1, §§ 154, 156 og 170-175 a, § 182, stk. 1 og 2, §§ 194, 195, 200 og 201, § 202, stk. 1 og 3, § 203, stk. 1, § 204, stk. 1, § 226, stk. 1 og 2, § 227, § 248, stk. 1, § 248 a, stk. 1 og 4, § 248 b, stk. 1, § 313 b, § 334, § 343 v, stk. 1, § 343 ø, stk. 1, og § 417 c, stk. 1, 2 og 4, samt artikel 11, artikel 26, stk. 2, artikel 31, stk. 1, litra h, artikel 73, stk. 1, artikel 92, stk. 1, artikel 93, stk. 1-5, artikel 97, stk. 1, artikel 394, stk. 1, artikel 395 og 398 og artikel 500, stk. 1, i Europa-Parlamentets og		**19.** I *§ 373, stk. 1*, ændres »§§ 75, 76, 78« til: »§ 75, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2-4, §§ 76, 78 og«, og efter »343 ø, stk. 1,« indsættes: »§ 347, stk. 2,«.

Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, og artikel 6, 7, 9 og 18-26, artikel 27, stk. 1 og 4, og artikel 28, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2017/2402/EU af 12. december 2017 om en generel ramme for securitisering og om oprettelse af en specifik ramme for simpel, transparent og standardiseret securitisering straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.		
Stk. 2. Overtrædelse af § 16 c, § 16 d, stk. 1, § 16 f, stk. 1-3, § 23, stk. 4 og 5, § 38 a, § 54, stk. 2, § 57, stk. 1, § 64 c, stk. 1, 3 og 5, jf. stk. 1 og 3, § 64 d, stk. 1, 2 og 4, § 70, stk. 1-5, § 70 a, stk. 1-3, § 71, stk. 1 og 2, § 71 a, stk. 1 og stk. 2, 1. pkt., § 71 b, stk. 1, § 71 c, stk. 1, 2. pkt., § 72, stk. 1 og 2, og stk. 3, 3. pkt., § 73, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, § 75 a, stk. 1, § 75 b, stk. 1, § 77, stk. 1-6 og 10, § 77 a, stk. 1-6, §§ 77 b og 77 c, § 77 d, stk. 1-4, § 77 e, stk. 1, § 77 f, stk. 1 og 2, § 77 g, stk. 1 og 3, § 79 a, stk. 1, nr. 1, § 80, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, 7 og 8, § 80 a, § 80 b, stk. 1-3 og 5, og § 80 c, stk. 1 og 2, § 81 b, stk. 2 og 3, § 85 b, stk. 2 og 3, § 108, stk. 1-5, § 121, stk. 1, § 122, § 126 b, stk. 1, 2. pkt., og stk. 4, 2. pkt., § 126 c, stk. 5, § 126 d, stk. 4 og 6, § 126 e, stk. 4, § 152 a, stk. 1, 1. pkt., § 152 b, stk. 4-7, § 152 c, stk. 1, § 152 d, stk. 1, § 152 e, stk. 1, § 152 g, stk. 1, 1. og 3. pkt., stk. 2-5 og stk. 7, 1. pkt., § 152 j, stk. 1, 2. pkt., eller stk. 2, § 152 k, stk. 1, 2 eller 5, § 152 m, stk. 1, § 167, stk. 1, 2 og 4, § 175 b, stk. 1, 2, 4 og 9, § 182 d, § 182 e, stk. 2 og stk. 7, 1. pkt., og § 182 f, § 183, stk. 1, 1. pkt., og stk. 5, § 184, stk. 1, § 185, stk. 1 og 2, og stk. 3, 1. pkt., §§ 186 og 187, § 188, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, 2. pkt., §§ 189 og 190, § 191, stk. 1-3, § 192, 1. pkt., § 193, 1. pkt., § 198, stk. 1, § 199, stk. 2 og 6, § 206, § 245 a, stk. 1 og 3, § 245 b, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, § 247 a, stk. 9 og 10, § 264, stk. 2, § 283, stk. 1 og 2, §§ 312 og 312 b, § 336 a, stk. 2 og 3, § 347 b, stk. 3 og 6, § 354 a, stk. 1, 1.-5. pkt., og stk. 3, 1.-7. pkt., § 417 a, stk. 4, § 417 b, stk. 5, § 417 c, stk. 3, samt artikel 4 i Rådets forordning om anvendelse af internationale regnskabsstandarder		**20**. I *§ 373, stk. 2, 1. pkt.,* indsættes efter »§ 73, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2,«: »§ 75, stk. 1, 2. pkt.,«, og efter »347 b, stk. 3 og 6,« indsættes: »§ 347 c, stk. 2,«.

og artikel 4, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kreditvurderingsbureauer samt artikel 28, artikel 41, stk. 1, litra b, artikel 49, stk. 1, litra c, artikel 51, jf. artikel 52, artikel 54, stk. 5, litra a og c, artikel 63, artikel 73, stk. 6, artikel 76, stk. 2, artikel 77, artikel 99, stk. 1, artikel 101, stk. 1 og 2, artikel 113, stk. 7, 1. afsnit, artikel 129, stk. 3 og 7, artikel 221, stk. 1 og 2, artikel 256, stk. 7, 1. afsnit, artikel 259, stk. 1, litra b og e, artikel 262, stk. 2, 2. afsnit, artikel 263, stk. 2, 1. afsnit, artikel 393, artikel 394, stk. 2, artikel 405, stk. 1, artikel 412, stk. 1 og 2, artikel 415, stk. 1 og 2, artikel 430, stk. 1, 1. afsnit, 1. pkt., og 2. afsnit, artikel 431, stk. 1, jf. artikel 435 og 436, artikel 437, stk. 1, artikel 438 og 439, artikel 440, stk. 1, artikel 441, stk. 1, artikel 442 og 444-450, artikel 451, stk. 1, artikel 431, stk. 3, artikel 433, 1.-3. afsnit, artikel 434, 1. afsnit, 2. og 3. pkt., og afsnit 2, 2. pkt., artikel 471, stk. 1, artikel 492, stk. 2-4, artikel 499, stk. 1, og artikel 501, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og artikel 5, stk. 1, artikel 6 og 7, artikel 8, stk. 1-3, artikel 9, artikel 10, stk. 1, artikel 13, stk. 1, 3 og 4, og artikel 14 og 19 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1286/2014 af 26. november 2014 om dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er), straffes med bøde. På samme måde straffes overtrædelse af meddelelsespligten i § 152 a, stk. 2, 1. pkt.		
Stk. 3. Med bøde straffes en finansiel virksomhed, en finansiel holdingvirksomhed eller en forsikringsholdingvirksomhed, der ikke efterkommer et påbud, der er givet i medfør af § 126 c, stk. 4, § 126 f, § 152 k, stk. 4, § 243 a, stk. 2, § 245 a, stk. 2, § 261, § 264, stk. 3, § 347 b, stk. 1, 1. pkt., § 348, stk. 2, 1. pkt., eller § 350, stk. 1, og overtrædelser af § 112, stk. 1, i selskabsloven. Med bøde straffes endvidere den, som ikke efterkommer et påbud, der er givet i medfør af § 351, stk. 2 og 3, og stk. 5, 3. pkt. Med bøde straffes herudover den, som overtræder et forbud eller en begrænsning eller restriktion meddelt i hen-		**21.** I *§ 373, stk. 3*, *1. pkt.,* indsættes efter »347 b, stk. 1, 1. pkt.,«: »§ 347 c, stk. 1,«.

hold til artikel 16 eller 17 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1286/2014 af 15. maj 2014 om dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er) eller artikel 40-42 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 om markeder for finansielle instrumenter.		
Stk. 4-5. ---		
Stk. 6. Undlader et medlem af en finansiel virksomheds, en finansiel holdingvirksomheds eller en forsikringsholdingvirksomheds bestyrelse eller direktion at træffe nødvendige foranstaltninger i tilfælde af tab eller nærliggende fare for tab af væsentlig størrelse, straffes vedkommende med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, for så vidt højere straf ikke er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Tilsvarende gælder et medlem af bestyrelsen eller direktionen i en sparevirksomhed eller administrator i et administrationsbo oprettet i medfør af § 247 a.		**22.** I *§ 373, stk. 6, 1. pkt.,* ændres »4 måneder« til: »2 år«, og efter »forskyldt efter« indsættes: »straffelovens § 290 b, stk. 1, eller«.
Stk. 7. Personer, der er knyttet til en finansiel virksomhed, og som giver urigtige eller vildledende oplysninger om forhold vedrørende virksomheden til offentlige myndigheder, til offentligheden, til noget selskabsorgan eller til indskydere, de forsikrede eller obligationsejerne eller andre investorer i den finansielle virksomhed, eller som gør sig skyldig i grov eller oftere gentaget forsømmelse eller skødesløshed, der kan medføre tab for virksomheden eller indskyderne, de forsikrede eller obligationsejerne eller andre investorer i den finansielle virksomhed, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, for så vidt højere straf ikke er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Tilsvarende gælder personer knyttet til en sparevirksomhed eller administrator i et administrationsbo oprettet i medfør af § 247 a.		**23.** I *§ 373, stk. 7, 1. pkt*., ændres »Personer« til: »Finansielle virksomheder og personer«, »4 måneder« ændres til: »2 år«, og efter »forskyldt efter« indsættes »straffelovens § 290 b, stk. 1, eller«. **24.** I *§ 373, stk. 7, 2. pkt*., ændres »personer« til: »sparevirksomheder og personer«.
Stk. 8. Forældelsesfristen for overtrædelse af lovens bestemmelser eller regler udstedt i medfør af loven er 5 år.		**25.** I *§ 373, stk. 8,* indsættes efter »5 år«: », jf. dog stk. 9«.

		26. I *§ 373* indsættes efter stk. 8 som nyt stykke: *»Stk. 9.* Forældelsesfristen er dog 10 år for overtrædelse af §§ 7, stk. 1-3, § 8 stk. 1 og 3, § 9, stk. 1 og 2, § 10, stk. 1 og 2, § 11, stk. 1, § 31, stk. 10, § 33 a, stk. 1, § 70, stk. 1-5, § 71, stk. 1 og 3, § 72, stk. 2, nr. 3 og 4, , §§ 75 og 76, § 78, stk. 1-4, § 102, stk. 2 og 5, § 103, stk. 1, 2 og 4, § 106, stk. 2, , § 106 a, stk. 1 og 4, § 106 b, § 106 c, stk. 1 og 3, § 106 d, stk. 1, § 108, stk. 1, 2 og 4, og stk. 5, 1. pkt., § 124, stk. 1 og 2, § 125, stk. 1 og 2, § 125 b, stk. 1-4 og 6, § 125 c, stk. 1, § 125 d, § 125 e, stk. 1, jf. § 125 b, stk. 1-4 og 6, § 125 e, stk. 1, jf. § 125 c, stk. 1, § 125 i, stk. 1, § 126, stk. 1 og 4, § 126 a, stk. 1-3, 5 og 9, § 126 b, stk. 1, 2. pkt., og stk. 4, 2. pkt., § 126 c, stk. 1 og 5, § 126 d, stk. , § 126 e, stk. 1 og 4, § 126 f, 1. pkt., § 150, § 152, stk. 1, § 152 m, stk. 1, § 153, stk. 1, § 156, § 167, stk. 1, 3 og 5, § 170, stk. 1-3 og 5, §§ 171 og 172, § 173, stk. 1-3, § 174, stk. 1 og 2, § 175, § 182, stk. 1 og 2, § 183, stk. 5, §§ 186 og 187, § 188, stk. 1, og stk. 2, 1. pkt., § 193, 1. pkt., § 199, stk. 2 og 6, § 200, § 248, stk. 1, § 248 a, stk. 1 og 4, § 248 b, stk. 1, § 313 b, § 334, stk. 1, § 343 v, stk. 1, § 347, stk. 2, § 347 b, stk. 3 og 6, § 417 c, stk. 1, 2 og 4, samt artikel 11, stk. 1, 2, 3 og 5, artikel 26, stk. 2, artikel 28, stk. 1-4, artikel 31, stk. 1, litra h, artikel 51, jf. artikel 52, artikel 54, stk. 5, litra a og c, artikel 73, stk. 1, artikel 77, artikel 92, stk. 1, artikel 93, stk. 1-5, artikel 97, stk. 1, artikel 113, stk. 7, 1. afsnit, artikel 393, artikel 394, stk. 1, artikel 395, stk. 1, 1. og 2. afsnit, stk. 3 og 6, artikel 398, 1. og 2. afsnit, artikel 412, stk. 1 og 2, artikel 415, stk. 1 og 2, artikel 471, stk. 1, og artikel 500, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013/EU af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber eller regler udstedt i medfør af lovens § 373, stk. 4, eller artikel

		6, stk. 1, artikel 10, stk. 1, artikel 14, stk. 1, og artikel 19 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1286/2014 af 26. november 2014 om dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er).« Stk. 9-12 bliver herefter stk. 10-13.
Stk. 9. ---		
Stk. 10. Ved udmåling af bøder efter stk. 1-7 og 9 lægges vægt på overtrædelsens grovhed og gerningsmandens økonomiske forhold. For overtrædelser begået af juridiske personer lægges i den forbindelse vægt på virksomhedens nettoårsomsætning på gerningstidspunktet. For overtrædelser begået af fysiske personer lægges vægt på den pågældendes indtægtsforhold på gerningstidspunktet.		**27.** I *§ 373, stk. 10*, der bliver til stk. 11, ændres »9« til: »10«.
Stk. 11. Der udmåles en skærpet bøde for overtrædelser efter stk. 1-7 og 9, der indebærer		**28.** I *§ 373, stk. 11*, der bliver til stk. 12, ændres »9« til: »10«.
1-3) ---		
Stk. 12. ---		
§ 374. ---		
Stk. 2. Undlader en fysisk eller juridisk person at opfylde de pligter, som følger af § 347, stk. 3 og 4, kan Finanstilsynet som tvangsmiddel pålægge den fysiske eller juridiske person eller de for den juridiske person ansvarlige personer daglige eller ugentlige bøder.		**29.** I *§ 374, stk. 2*, ændres »stk. 3 og 4« til: »stk. 4 og 5«.
Stk. 3-6. ---		
		§ 3
		I straffeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 976 af 17. september 2019, foretages følgende ændringer:

Straffeloven		
§ 93. ---		
Stk. 2. ---		
		1. I *§ 93* indsættes efter stk. 2 som nyt stykke: »*Stk. 3.* Forældelsesfristen er i intet tilfælde mindre end 10 år for overtrædelse af denne lovs § 290 b.« Stk. 3 bliver herefter stk. 4.
Stk. 3. Har nogen ved samme handling begået flere lovovertrædelser, for hvilke der efter stk. 1 og 2 gælder forskellige forældelsesfrister, skal den længste af disse frister anvendes med hensyn til samtlige overtrædelser.		**2.** I *§ 93, stk. 3,* der bliver til stk. 4, ændres »stk. 1 og 2« til: »stk. 1-3«
		3. Efter § 290 a indsættes: »**§ 290 b.** Med bøde eller fængsel indtil 3 år straffes den, der som medlem af direktionen eller bestyrelsen i et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) gør sig skyldig i overtrædelse af § 373, stk. 6 eller 7, i lov om finansiel virksomhed. Stk. 2. Med fængsel indtil 3 år straffes den, der som medlem af direktionen eller bestyrelsen i et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) gør sig skyldig i en overtrædelse omfattet af § 78, stk. 2, i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven).«
		§ 4
		I lov nr. 41 af 22. januar 2018 om forsikringsformidling, som ændret ved § 7 i lov nr. 706 af 8. juni 2018 og § 2 i lov nr.

		552 af 7. maj 2019, foretages følgende ændringer:
Lov om forsikringsformidling		
		1. Efter § 18 indsættes i *kapitel 6:* »**§ 18 a.** Indgår en ansat eller en tidligere ansat og en forsikringsformidler eller en genforsikringsformidler en aftale om en tavshedsklausul, skal det fremgå af aftalen, at den ansatte eller tidligere ansatte ikke er afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til offentlige myndigheder. *Stk. 2.* Uanset stk. 1, er den ansatte eller den tidligere ansatte ikke afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til offentlige myndigheder, selvom et sådant forbud indgår i en aftale mellem den ansatte eller tidligere ansatte og forsikringsformidleren eller genforsikringsformidleren. Det samme gælder indberetninger til ordninger efter § 17.«
§ 22. ---		
Stk. 2. Finanstilsynets bestyrelse indgår i tilsynet efter stk. 1 med den kompetence, som bestyrelsen er tillagt i medfør af § 345, stk. 7, i lov om finansiel virksomhed.		**2.** I *§ 22, stk. 2*, ændres »§ 345, stk. 7« til: »§ 345, stk. 12«.
Stk. 3. ---		
§ 26. ---		
		3. I *§ 26* indsættes efter stk. 1 som nyt stykke: »*Stk. 2.* Virksomheder og leverandører og underleverandører til disse, der har afgivet oplysninger efter stk. 1, har pligt til

		hurtigst muligt at berigtige oplysningerne over for Finanstilsynet, hvis virksomheden eller leverandøren eller underleverandøren til denne efterfølgende konstaterer følgende: 1) Oplysningerne ikke har været korrekte på tidspunktet for afgivelsen. 2) Oplysningerne på et senere tidspunkt er blevet misvisende.« Stk. 2-6 bliver herefter stk. 3-7.
Stk. 2-6. ---		
§ 33. Tilsynsreaktioner givet efter § 22, stk. 2, jf. § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed, og tilsynsreaktioner givet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en virksomhed omfattet af denne lov skal offentliggøres med angivelse af virksomhedens navn, jf. dog stk. 4. Virksomheden skal offentliggøre oplysningerne på sin eventuelle hjemmeside på et sted, hvor de naturligt hører hjemme, hurtigst muligt, og senest 3 hverdage efter at virksomheden har modtaget underretning om reaktionen, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om kapitalmarkeder. Samtidig med offentliggørelsen skal virksomheden indsætte et link, som giver direkte adgang til reaktionen, på forsiden af virksomhedens hjemmeside på en synlig måde, og det skal af linket og en eventuel tilknyttet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en reaktion fra Finanstilsynet. Kommenterer virksomheden på reaktionen, skal dette ske i forlængelse af denne, og kommentarerne skal være klart adskilt fra reaktionen. Fjernelse af linket på forsiden og informationerne fra virksomhedens eventuelle hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som virksomheden anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder, og tidligst efter førstkommende generalforsamling eller repræsentantskabsmøde. Virksomhedens pligt til at offentliggøre oplysningerne på virksomhedens hjemmeside gælder kun for oplysninger om		**4.** I *§ 33, stk. 1, 1.* og *8. pkt.,* og *stk. 2*, ændres »stk. 7«: til »stk. 12«.

juridiske personer. Finanstilsynet skal offentliggøre oplysningerne på Finanstilsynets hjemmeside. Reaktioner givet i henhold til § 22, stk. 2, jf. § 345, stk. 7, nr. 6, i lov om finansiel virksomhed, og Finanstilsynets beslutninger om at overgive sager efter denne lov eller regler udstedt i medfør af loven eller efter forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/97 af 20. januar 2016 om forsikringsdistribution til politimæssig efterforskning skal offentliggøres som resumé på Finanstilsynets hjemmeside med angivelse af virksomhedens navn, jf. dog stk. 4. Indbringes reaktionen, der offentliggøres i henhold til 1. pkt., for Erhvervsankenævnet eller domstolene, skal dette fremgå af Finanstilsynets offentliggørelse, og det efterfølgende resultat af Erhvervsankenævnets eller domstolenes afgørelse skal ligeledes offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside hurtigst muligt.		
Stk. 2. Reaktioner givet i henhold til § 22, stk. 2, jf. § 345, stk. 7, nr. 4 og 6, i lov om finansiel virksomhed, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en virksomhed, der ikke er under tilsyn, skal offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside med angivelse af virksomhedens navn, jf. dog stk. 4.		**4.** I *§ 33, stk. 1, 1.* og *8. pkt.,* og *stk. 2,* ændres »stk. 7«: til »stk. 12«.
Stk. 3-6. ---		
§ 42. ---		
Stk. 2. Overtrædelse af § 8, § 13, stk. 1 og 2, § 17, stk. 1, § 18, stk. 1, § 19, stk. 3, jf. § 19, stk. 1 og 2, § 19, stk. 4, jf. § 19, stk. 1, § 20, stk. 5, jf. § 20, stk. 1-4, og § 20, stk. 6, jf. § 20, stk. 1, straffes med bøde.		**5.** I *§ 42, stk. 2,* indsættes efter »§ 18, stk. 1«: »§ 18 a, stk. 1«.
Stk. 3. En forsikringsformidler, en genforsikringsformidler eller en accessorisk forsikringsformidler, der ikke efterkommer et påbud eller forbud, som er givet i medfør af §§ 22-25, 27 og 28, eller undlader at meddele oplysninger efter § 26, stk. 1, straffes med bøde.		**6.** I *§ 42, stk. 3,* indsættes efter »meddele«: »eller berigtige«, og efter »§ 26, stk. 1« indsættes: »og 2«.
Stk. 4-8. ---		

		§ 5
		I lov om betalinger, jf. lovbekendtgørelse nr. 1024 af 3. oktober 2019, foretages følgende ændringer:
Lov om betalinger		
		1. Efter § 27 indsættes: »**§ 27 a.** Indgår en ansat eller en tidligere ansat og et e-pengeinstitut eller betalingsinstitut en aftale om en tavshedsklausul, skal det fremgå af aftalen, at den ansatte eller tidligere ansatte ikke er afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af denne lov, regler udstedt i medfør heraf og bestemmelser indeholdt i Den Europæiske Unions forordninger for de områder af loven, som Finanstilsynet fører tilsyn med, til offentlige myndigheder. *Stk. 2.* Uanset stk. 1, er den ansatte eller den tidligere ansatte ikke afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af denne lov, regler udstedt i medfør heraf og bestemmelser indeholdt i Den Europæiske Unions forordninger for de områder af loven, som Finanstilsynet fører tilsyn med, til offentlige myndigheder, selvom et sådant forbud indgår i en aftale mellem den ansatte eller tidligere ansatte og e-pengeinstituttet eller betalingsinstituttet. Det samme gælder indberetninger til ordninger efter § 27.«
§ 132. ---		
		2. I *§ 132* indsættes efter stk. 1 som nyt stykke: »*Stk. 2*. Virksomheder omfattet af denne lov, filialer og agenter af e-pengeinstitut-

		ter og betalingsinstitutter og en virksomhed, som aktiviteterne er outsourcet til, der har afgivet oplysninger efter stk. 1, har pligt til hurtigst muligt at berigtige oplysningerne over for Finanstilsynet, hvis virksomheden omfattet af denne lov, filialen eller agenten af e-pengeinstitutter og betalingsinstitutter og virksomheden, som aktiviteterne er outsourcet til, efterfølgende konstaterer følgende: 1) Oplysningerne ikke har været korrekte på tidspunktet for afgivelsen. 2) Oplysningerne på et senere tidspunkt er blevet misvisende.« Stk. 2-6 bliver herefter stk. 3-7.
Stk. 2-6. ---		
§ 138. Reaktioner givet efter denne lovs § 130, stk. 2, jf. § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en virksomhed omfattet af denne lov skal offentliggøres med angivelse af navnet på virksomheden, jf. dog stk. 3. Virksomheden skal offentliggøre oplysningerne på sin eventuelle hjemmeside på et sted, hvor de naturligt hører hjemme, hurtigst muligt og senest 3 hverdage efter at virksomheden har modtaget underretning om reaktionen, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om værdipapirhandel m.v. Samtidig med offentliggørelsen skal virksomheden indsætte et link, som giver direkte adgang til reaktionen, på forsiden af virksomhedens eventuelle hjemmeside på en synlig måde, og det skal af linket og en eventuel tilknyttet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en reaktion fra Finanstilsynet. Kommenterer virksomheden på reaktionen, skal dette ske i forlængelse af denne, og kommentarerne skal være klart adskilt fra reaktionen. Fjernelse af linket på forsiden og informationerne fra virksomhedens eventuelle hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som virksomheden anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket		**3.** I *§ 138, stk. 1, 1.* og *8. pkt.,* og *stk. 2*, ændres »stk. 7«: til »stk. 12«.

og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder, og tidligst efter førstkommende generalforsamling eller repræsentantskabsmøde. Virksomhedens pligt til at offentliggøre oplysningerne på virksomhedens hjemmeside gælder kun for juridiske personer. Finanstilsynet skal offentliggøre oplysningerne på tilsynets hjemmeside. Reaktioner givet i henhold til denne lovs § 130, stk. 2, jf. § 345, stk. 7, nr. 6, i lov om finansiel virksomhed, og Finanstilsynets beslutninger om at overgive sager efter denne lov eller regler udstedt i medfør af loven eller efter forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/2366/EU af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked, artikel 3, 4 og 8 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 924/2009 om grænseoverskridende betalinger i Unionen og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 260/2012 af 14. marts 2012 om tekniske og forretningsmæssige krav til kreditoverførsler og direkte debiteringer i euro til politimæssig efterforskning skal offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside med angivelse af virksomhedens navn, jf. dog stk. 3. Indbringes reaktionen, der offentliggøres i henhold til 1. pkt., for Erhvervsankenævnet eller domstolene, skal dette fremgå af Finanstilsynets offentliggørelse, og det efterfølgende resultat af Erhvervsankenævnets eller domstolenes afgørelse skal ligeledes offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside hurtigst muligt.		
Stk. 2. Reaktioner givet i henhold til denne lovs § 130, stk. 2, jf. § 345, stk. 7, nr. 4 og 6, i lov om finansiel virksomhed, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en virksomhed, der ikke er under tilsyn, skal offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside med angivelse af virksomhedens navn, jf. dog stk. 4.		**3.** I *§ 138, stk. 1, 1.* og *8. pkt.,* og *stk. 2*, ændres »stk. 7«: til »stk. 12«.
Stk. 3-6. ---		
§ 152. ---		
Stk. 2. Overtrædelse af § 21, stk. 1, § 22, § 25, stk. 1 og 2, § 25 a, stk. 1-3, § 26, stk. 1, § 27, stk.		**4**. I *§ 152, stk. 2,* indsættes efter »§ 27, stk. 1,«: »§ 27 a, stk. 1,«.

1, § 28, § 29, stk. 1, nr. 1, § 36, stk. 1, § 37, stk. 1, 3. pkt., § 38, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, § 40, § 43, stk. 1 og stk. 7, 4. pkt., og stk. 10, § 44, § 45, stk. 1 og 5 og stk. 8, 4. pkt., § 60, stk. 7, § 61, stk. 1, § 62, stk. 1 og 3, § 63, stk. 1 og 2, § 64, stk. 1, 3 og 4, § 66, stk. 1, § 67, stk. 1-6, §§ 68, 69, 70, 71 og 72, § 75, stk. 3, §§ 76-78 og 80, § 81, stk. 1, § 83, stk. 2, §§ 84, 85, 86, 87, 88 og 89, § 90, stk. 2-4, § 91, stk. 1-4, § 92, stk. 2 og 3, § 94, stk. 1 og 2, § 95, § 96, stk. 1-3, § 101, stk. 1, § 110, stk. 1, § 117, § 118, stk. 1 og 2, § 120, stk. 1, § 121, stk. 2, 1. pkt., § 122, stk. 1, § 123, stk. 1 og 2, § 124, stk. 2 og 4, § 125, stk. 2-6, § 126, stk. 1, § 127, stk. 1-3, og § 128, stk. 1 og 5, samt artikel 3, stk. 1, artikel 4, stk. 1, 3 og 4, artikel 6 og 7 og artikel 8, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 924/2009 om grænseoverskridende betalinger i Unionen og om ophævelse af forordning (EF) nr. 2560/2001, artikel 3-6 og 8-9 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 260/2012/EU af 14. marts 2012 om tekniske og forretningsmæssige krav til kreditoverførsler og direkte debiteringer i euro og om ændring af forordning nr. 924/2009/EF om grænseoverskridende betalinger i euro (SEPA-forordningen) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2015/751/EU om interbankgebyrer for kortbaserede betalingstransaktioner straffes med bøde.		
Stk. 3. En virksomhed eller person, der ikke efterkommer et påbud, som er givet i medfør af §§ 134, 134 a, 141, 144 eller § 145, stk. 2, eller undlader at meddele oplysninger efter § 132, § 144, stk. 2, eller § 145, stk. 3, straffes med bøde.		**5.** I *§ 152, stk. 3,* indsættes efter »meddele«: »eller berigtige«.
Stk. 4-7. ---		
		§ 6
		I lov om kapitalmarkeder, jf. lovbekendtgørelse nr. 931 af 6. september 2019, som ændret ved § 2 i lov nr. 369 af 9. april 2019, foretages følgende ændringer:
Lov om kapitalmarkeder		

§ 58. ---		
Stk. 2-3. ---		
		1. I *§ 58* indsættes som *stk. 4* og *5:* *»Stk. 4.* Indgår en ansat eller en tidligere ansat og en operatør af et reguleret marked, udbyder af dataindberetningstjenester eller værdipapircentral (CSD) en aftale om en tavshedsklausul, skal det fremgå af aftalen, at den ansatte eller tidligere ansatte ikke er afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af denne lov eller regler fastsat i medfør heraf eller Den Europæiske Unions forordninger for de områder af loven, som Finanstilsynet påser overholdelsen af i medfør af de regler, der fremgår af § 211, stk. 1-3, og § 213, stk. 1-3 og 5, til offentlige myndigheder. *Stk. 5.* Uanset stk. 4, er den ansatte eller den tidligere ansatte ikke afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af denne lov eller regler fastsat i medfør heraf eller Den Europæiske Unions forordninger for de områder af loven, som Finanstilsynet påser overholdelsen af i medfør af de regler, der fremgår af § 211, stk. 1-3, og § 213, stk. 1-3 og 5, til offentlige myndigheder, selvom et sådant forbud indgår i en aftale mellem den ansatte eller tidligere ansatte og operatøren af et reguleret marked, udbyderen af dataindberetningstjenester eller værdipapircentralen (CSD). Det samme gælder indberetninger til ordninger efter stk. 1-3.«
§ 214. ---		
Stk. 2. ---		
		2. I *§ 214* indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

			»*Stk. 3*. Virksomheder under tilsyn, den nuværende og tidligere ledelse i virksomheder under tilsyn og andre fysiske og juridiske personer, der har pligter i henhold til de regler, der fremgår af § 211, stk. 1-3, og § 213, stk. 1-3 og 5, der har afgivet oplysninger efter nærværende bestemmelses stk. 1 og 2, har pligt til hurtigst muligt at berigtige oplysningerne over for Finanstilsynet, hvis virksomheden under tilsyn, den nuværende eller tidligere ledelse i virksomheden under tilsyn eller andre fysiske eller juridiske personer efterfølgende konstaterer følgende: 1) Oplysningerne ikke har været korrekte på tidspunktet for afgivelsen. 2) Oplysningerne på et senere tidspunkt er blevet misvisende.« Stk. 3-5 bliver herefter stk. 4-6.
Stk. 3-5. ---			
§ 234. Finanstilsynet skal med angivelse af virksomhedens eller den fysiske persons navn offentliggøre følgende på Finanstilsynets hjemmeside, jf. dog §§ 237-239:			
1)	Reaktioner givet i henhold til denne lovs § 211, stk. 4, jf. § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse.		**3.** I *§ 234, stk. 1, nr. 1*, ændres »stk. 7«: til »stk. 12«.
2-4)			
Stk. 2-4. ---			
§ 247. Medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde overtrædelse af § 9, stk. 1, § 23, stk. 1, § 24, § 25, 1. pkt., § 26, stk. 1 og 3, § 27, stk. 1 og 3, § 29, stk. 1 og 3, §§ 30-33, § 34, stk. 1 og 2, § 35, stk. 1 og 2, § 38, stk. 1, § 39, stk. 1, §§ 40, 45 og 47, § 50,			**4.** I *§ 247, stk. 1,* ændres »§ 58, stk. 1« til: »§ 58, stk. 1 og 4«.

stk. 2, § 51, stk. 1, § 53, § 54, § 56, stk. 1 og 3, § 58, stk. 1, § 58 a, § 59, stk. 1, § 61, stk. 3, § 63, § 64, stk. 1 og 3, § 65, stk. 1-6, § 66, stk. 1 og 2, § 67, § 68, stk. 2 og 3, jf. stk. 1, nr. 3 og 4, §§ 71, 73, 75 og 76, § 77, stk. 2, § 78, stk. 1-3, §§ 79-82, § 86, stk. 1, § 88, § 89, stk. 1 og 2, §§ 90-93, 95 og 98-101, § 102, stk. 1, § 103, stk. 1, §§ 104, 106 og 107, § 108, stk. 1-3, § 109, § 110, stk. 1, § 111, stk. 1, § 114, § 115, stk. 1-4, § 116, § 117, stk. 2-4, §§ 118-120, § 121, stk. 1, §§ 122-125 og 127 a, § 129, stk. 1, § 130, stk. 1, 1. pkt., og stk. 3, § 131, § 132, stk. 1 og 4, §§ 133-135, § 136, stk. 1, 4 og 5, § 137, stk. 1, § 139, stk. 1, 3-5 og 7, § 140, § 140 a, § 142, stk. 1, § 145, § 146, stk. 1 og 2, § 147, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 3 og 4, § 147, stk. 4, jf. stk. 2, jf. stk. 1, nr. 3 og 4, §§ 149-162 og § 241.		
		5. I *§ 247* indsættes som *stk. 2:* »*Stk. 2.* Medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde den, der undlader at meddele eller berigtige oplysninger, dokumenter eller andre data efter § 214, stk. 1-3, 5 eller 6, eller § 217, jf. § 214, stk. 1-3, 5 eller 6.«
		§ 7
		I lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, jf. lovbekendtgørelse nr. 1160 af 19. september 2018, som ændret ved § 3 i lov nr. 1520 af 18. december 2018 og § 5 i lov nr. 552 af 7. maj 2019, foretages følgende ændringer:
Lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere		
Kapital 4 a *Indberetningsordning*		**1.** *Overskriften* til kapitel 4 a affattes således: »Kapitel 4 a *Indberetning af overtrædelser*«.

		2. Efter § 10 indsættes i *kapitel 4 a:* »**§ 10 a.** Indgår en ansat eller en tidligere ansat og en finansiel rådgiver, investeringsrådgiver eller boligkreditformidler en aftale om en tavshedsklausul, skal det fremgå af aftalen, at den ansatte ikke eller tidligere ansatte er afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til offentlige myndigheder. *Stk. 2.* Uanset stk. 1, er den ansatte eller den tidligere ansatte ikke afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til offentlige myndigheder, selvom et sådant forbud indgår i en aftale mellem den ansatte eller tidligere ansatte og den finansielle rådgiver, investeringsrådgiveren eller boligkreditformidleren.«
§ 12. ---		
		3. I *§ 12* indsættes efter stk. 1 som nyt stykke: »*Stk. 2*. En virksomhed, der har afgivet oplysninger efter stk. 1, har pligt til hurtigst muligt at berigtige oplysningerne over for Finanstilsynet, hvis virksomheden efterfølgende konstaterer følgende: 1) Oplysningerne ikke har været korrekte på tidspunktet for afgivelsen. 2) Oplysningerne på et senere tidspunkt er blevet misvisende.« Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.
Stk. 2-4. ---		
§ 18. Reaktioner givet i henhold til denne lovs § 11, stk. 4, jf. § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om		**4.** I *§ 18, stk. 1, 1*. og *8. pkt.,* og *stk. 2*, ændres »stk. 7«: til »stk. 12«.

finansiel virksomhed, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en finansiel rådgiver, en investeringsrådgiver eller en boligkreditformidler under tilsyn skal offentliggøres med angivelse af den finansielle rådgivers, investeringsrådgivers eller boligkreditformidlers navn, jf. dog stk. 4. Virksomheden skal offentliggøre oplysningerne på sin hjemmeside på et sted, hvor de naturligt hører hjemme, hurtigst muligt, og senest 3 hverdage efter at virksomheden har modtaget underretning om reaktionen, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om værdipapirhandel m.v. Samtidig med offentliggørelsen skal virksomheden indsætte et link, som giver direkte adgang til reaktionen, på forsiden af virksomhedens hjemmeside på en synlig måde, og det skal af linket og en eventuel tilknyttet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en reaktion fra Finanstilsynet. Hvis virksomheden kommenterer reaktionen, skal dette ske i forlængelse af denne, og kommentarerne skal være klart adskilt fra reaktionen. Fjernelse af linket på forsiden og informationerne fra virksomhedens hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som virksomheden anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder og tidligst efter førstkommende generalforsamling eller repræsentantskabsmøde. Virksomhedens pligt til at offentliggøre oplysningerne på virksomhedens hjemmeside gælder kun for oplysninger om juridiske personer. Finanstilsynet skal offentliggøre oplysningerne på Finanstilsynets hjemmeside. Reaktioner givet i henhold til § 11, stk. 4, jf. § 345, stk. 7, nr. 6, i lov om finansiel virksomhed, og Finanstilsynets beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning skal offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside med angivelse af virksomhedens navn, jf. dog stk. 4.		
Stk. 2. Reaktioner givet i henhold til denne lovs § 11, stk. 4, jf. § 345, stk. 7, nr. 4 og 6, i lov om finansiel virksomhed, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en rådgiver, der ikke er under tilsyn, skal offentliggøres med angivelse af rådgiverens navn, jf. dog stk. 4.		**4.** I *§ 18, stk. 1, 1.* og *8. pkt.,* og *stk. 2*, ændres »stk. 7«: til »stk. 12«.

Stk. 3-6. ---		
§ 26. ---		
Stk. 2. Overtrædelse af § 7 b, stk. 1, §§ 8-10, § 10 b, stk. 1, og § 18, stk. 1 og 3, straffes med bøde.		**5.** I *§ 26, stk. 2,* indsættes efter »§§ 8-10,«: »§ 10 a, stk. 1,«.
Stk. 3. Undlader en virksomhed omfattet af denne lov at efterkomme et påbud givet efter § 11, stk. 1 og 4, eller § 14 eller at meddele oplysninger efter § 12, stk. 1, straffes vedkommende med bøde.		**6.** I *§ 26, stk. 3,* indsættes efter »meddele«: »eller berigtige«, og efter »§ 12, stk. 1« indsættes: »og 2«.
Stk. 4-6. ---		
		§ 8
		I lov om investeringsforeninger m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1046 af 14. oktober 2019, som ændret ved § 8 i lov nr. 532 af 29. april 2015 og § 10 i lov nr. 554 af 7. maj 2019, foretages følgende ændringer:
Lov om investeringsforeninger		
		1. Efter § 63 b indsættes før overskriften før § 64: »**§ 63 c** Indgår en ansat eller en tidligere ansat og en investeringsforening eller en SIKAV en aftale om en tavshedsklausul, skal det fremgå af aftalen, at den ansatte eller tidligere ansatte ikke er afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til offentlige myndigheder. *Stk. 2.* Uanset stk. 1, er den ansatte eller den tidligere ansatte ikke afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til offentlige myndigheder, selvom et sådant forbud indgår i en aftale mellem den ansatte eller tidligere

		ansatte og investeringsforeningen eller SIKAV'en. Det samme gælder indberetninger til ordninger efter § 63 a.«
§ 164. ---		
		2. I *§ 164* indsættes efter stk. 1 som nyt stykke: *»Stk. 2*. Danske UCITS, der har afgivet oplysninger efter stk. 1, har pligt til hurtigst muligt at berigtige oplysningerne over for Finanstilsynet, hvis UCITS'en efterfølgende konstaterer følgende: 1) Oplysningerne ikke har været korrekte på tidspunktet for afgivelsen. 2) Oplysningerne på et senere tidspunkt er blevet misvisende.« Stk. 2-6 bliver herefter stk. 3-7.
Stk. 2-6. ---		
§ 176. Reaktioner givet i henhold til denne lovs § 162, jf. § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en dansk UCITS under tilsyn skal offentliggøres med angivelse af den danske UCITS' navn, jf. dog stk. 4. Den danske UCITS skal offentliggøre oplysningerne på sin hjemmeside på et sted, hvor de naturligt hører hjemme, hurtigst muligt og senest 3 hverdage efter at den pågældende danske UCITS har modtaget underretning om reaktionen, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om kapitalmarkeder. Samtidig med offentliggørelsen skal den pågældende danske UCITS indsætte et link, som giver direkte adgang til reaktionen, på forsiden af den pågældende danske UCITS' hjemmeside på en synlig måde, og det skal af linket og en eventuel tilknyttet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en reaktion fra Finanstilsynet. Hvis den pågældende danske UCITS kommenterer reaktionen, skal dette ske i forlængelse af denne, og kommentarerne		**3.** I *§ 176, stk. 1, 1.* og *8. pkt.,* og *stk. 2,* ændres »stk. 7«: til »stk. 12«.

skal være klart adskilt fra reaktionen. Fjernelse af linket på forsiden og informationerne fra den pågældende danske UCITS' hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som den pågældende danske UCITS anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst, når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder, og tidligst efter førstkommende generalforsamling eller repræsentantskabsmøde. Danske UCITS' pligt til at offentliggøre oplysningerne på den danske UCITS' hjemmeside gælder kun for juridiske personer og andre økonomiske enheder, herunder værdipapirfonde. Finanstilsynet skal offentliggøre oplysningerne på tilsynets hjemmeside. Reaktioner givet i henhold til § 162, jf. § 345, stk. 7, nr. 6, i lov om finansiel virksomhed, og Finanstilsynets beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning skal offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside med angivelse af den danske UCITS' navn, jf. dog stk. 4.		
Stk. 2. Reaktioner givet i henhold til denne lovs § 162, jf. § 345, stk. 7, nr. 4 og 6, i lov om finansiel virksomhed, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en virksomhed, der ikke er under tilsyn, skal offentliggøres med angivelse af virksomhedens navn, jf. dog stk. 4.		**3.** I *§ 176, stk. 1, 1.* og *8. pkt.,* og *stk. 2,* ændres »stk. 7«: til »stk. 12«.
Stk. 3-6. ---		
§ 190. Overtrædelse af § 3, stk. 1-6, § 4, stk. 1-4, § 5, § 9, stk. 3, § 10, stk. 3, § 11, stk. 3, § 12, stk. 4 og 5, § 18, stk. 2 og 4, § 28, stk. 1 og 3, § 37, stk. 1, 1. pkt., § 47, stk. 1-3, § 48, stk. 1, 3, 4, 6 og 7, § 49, § 50, stk. 1 og 2, § 51, stk. 1-6, § 52, stk. 1-6, § 53, stk. 1-5, § 54, stk. 1, 1. pkt., og stk. 3, § 55, § 56, stk. 2, § 57, stk. 5, jf. stk. 3, nr. 1 og 2, § 58, stk. 1, nr. 1, § 62, stk. 1 og 2, § 64, stk. 1-4, § 65, § 66, stk. 1, § 67, stk. 1, § 68, stk. 1, § 69, § 73, stk. 1, § 74, stk. 1-4, § 75, stk. 1, §§ 76-78, § 82, stk. 1, 1. pkt., § 83, stk. 1, § 84, stk. 1 og 2, og stk. 3, 1. pkt., § 85, § 86, stk. 1 og 2, § 87, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, 2. pkt., §§ 88-90, § 91, 1. pkt., § 92, 1. pkt., § 93, § 94, stk. 1 og 5, § 97, stk. 1, 1. pkt., § 98, stk.		**4.** I *§ 190, stk. 1, 2. pkt.,* indsættes efter »§ 63 b, stk. 1,«: »§ 63 c, stk. 1,«.

1, 1. pkt., og stk. 2 og 4, §§ 99 og 100, § 102, stk. 1, 3 og 4, § 103, stk. 1, § 103 a, § 104, stk. 1, § 105, stk. 1, §§ 107 og 108, § 109, stk. 5, § 114, stk. 1, 5 og 6, § 116, stk. 2, § 132, stk. 1, §§ 139-141, § 142, stk. 1, 2 og 4, § 143, § 144, stk. 1 og stk. 2, 2. pkt., §§ 145, 147 og 148, § 149, stk. 1, 4 og 5, § 150, § 151, stk. 1 og 3, §§ 152, 154 og 156, § 157, stk. 1-3, § 159, stk. 2, 1. pkt., og § 160, stk. 1, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Overtrædelse af § 14 a, stk. 2 og 3, §§ 38 og 46, § 48 a, stk. 1-6, § 48 b, § 48 c, § 51, stk. 1, nr. 5, § 52, stk. 1, nr. 6, § 59, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, § 60, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, 1. og 2. pkt., § 61, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., stk. 3, 1. og 2. pkt., og stk. 4 og 6, § 63, stk. 1 og 2, § 63 a, stk. 1, § 63 b, stk. 1, § 166, stk. 3, § 176, stk. 1, 1.-5. pkt., stk. 3, 1.-7. pkt., og stk. 5, og § 199, stk. 1, straffes med bøde.		
		5. I *§ 190* indsættes efter stk. 1 som nyt stykke: »*Stk. 2.* Er højere straf ikke forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde den, der undlader at give Finanstilsynet oplysninger efter § 164, stk. 1, eller at berigtige oplysningerne efter § 164, stk. 2.« Stk. 2-7 bliver herefter stk. 3-8.
Stk. 2-7. ---		
		§ 9
		I lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1047 af 14. oktober 2019, som ændret ved § 4 i lov nr. 369 af 9. april 2019 og § 9 lov nr. 554 af 7. maj 2019, foretages følgende ændringer:
Lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.		

		1. Efter § 27 b indsættes før overskriften før § 28: »**§ 27 c** Indgår en ansat eller en tidligere ansat og en forvalter af alternative investeringsfonde om en tavshedsklausul, skal det fremgå af aftalen, at den ansatte eller tidligere ansatte ikke er afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til offentlige myndigheder. *Stk. 2.* Uanset stk. 1, er den ansatte eller den tidligere ansatte ikke afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til offentlige myndigheder, selvom et sådant forbud indgår i en aftale mellem den ansatte eller tidligere ansatte og forvalteren af alternative investeringsfonde. Det samme gælder indberetninger til ordninger efter § 27 a.«
§ 161. ---		
		2. I *§ 161* indsættes efter stk. 1 som nyt stykke: »*Stk. 2*. Forvaltere af alternative investeringsfonde, depositarer omfattet af § 46, leverandører og underleverandører samt udenlandske forvaltere efter stk. 1, 2. pkt., der har afgivet oplysninger efter stk. 1, har pligt til hurtigst muligt at berigtige oplysningerne over for Finanstilsynet, hvis forvalteren, depositaren, leverandøren eller underleverandøren efterfølgende konstaterer følgende: 1) Oplysningerne ikke har været korrekte på tidspunktet for afgivelsen. 2) Oplysningerne på et senere tidspunkt er blevet misvisende.« Stk. 2-6 bliver herefter stk. 3-7.

Stk. 2-6. ---		
§ 171. Reaktioner givet i henhold til denne lovs § 156, jf. § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en forvalter af alternative investeringsfonde under tilsyn skal offentliggøres med angivelse af forvalterens navn, jf. dog stk. 4. Forvalteren skal offentliggøre oplysningerne på sin hjemmeside på et sted, hvor de naturligt hører hjemme, hurtigst muligt og senest 3 hverdage efter at den pågældende forvalter har modtaget underretning om reaktionen, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om kapitalmarkeder. Samtidig med offentliggørelsen skal den pågældende forvalter indsætte et link, som giver direkte adgang til reaktionen, på forsiden af den pågældende forvalters hjemmeside på en synlig måde, og det skal af linket og en eventuel tilknyttet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en reaktion fra Finanstilsynet. Hvis den pågældende forvalter kommenterer reaktionen, skal dette ske i forlængelse af denne, og kommentarerne skal være klart adskilt fra reaktionen. Fjernelse af linket på forsiden og informationerne fra den pågældende forvalters hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som den pågældende forvalter anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder, og tidligst efter førstkommende generalforsamling. Forvaltere af alternative investeringsfondes pligt til at offentliggøre på forvalterens hjemmeside gælder kun for juridiske personer. Finanstilsynet skal offentliggøre oplysningerne på tilsynets hjemmeside. Reaktioner givet i henhold til § 156, jf. § 345, stk. 7, nr. 6, i lov om finansiel virksomhed, og Finanstilsynets beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning skal offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside med angivelse af forvalterens navn, jf. dog stk. 4.		**3.** I *§ 171, stk. 1, 1.* og *8. pkt.,* og *stk. 2,* ændres »stk. 7«: til »stk. 12«.
Stk. 2. Reaktioner givet i henhold til denne lovs § 156, jf. § 345, stk. 7, nr. 4 og 6, i lov om finansiel virksomhed, eller af Finanstilsynet efter delega-		**3.** I *§ 171, stk. 1, 1.* og *8. pkt.,* og *stk. 2,* ændres »stk. 7«: til »stk. 12«.

tion fra Finanstilsynets bestyrelse til en virksomhed, der ikke er under tilsyn, skal offentliggøres med angivelse af virksomhedens navn, jf. dog stk. 4.		
Stk. 3-6. ---		
§ 190. ---		
Stk. 2. Overtrædelse af § 15, stk. 4, § 20, stk. 1-8, § 21, stk. 1, stk. 2, 2. pkt., og stk. 3-5, § 22, stk. 1-3, § 22 a, stk. 1, § 27 a, stk. 1, § 27 b, stk. 1, § 28, stk. 1, nr. 1, og stk. 2, nr. 1, § 28 a, § 136 a, stk. 2 og 3, § 163, stk. 3, 5 og 6, og § 171, stk. 1, 1.-5. pkt., og stk. 3, 1.-7. pkt., og artikel 5, stk. 1, artikel 6 og 7, artikel 8, stk. 1-3, artikel 9, artikel 10, stk. 1, artikel 13, stk. 1, 3 og 4, og artikel 14 og 19 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 1286/2014/EU om dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er) samt artikel 4, stk. 1, artikel 6, artikel 7, stk. 1-4, artikel 9, artikel 10, stk. 1, artikel 11, stk. 1-3, artikel 12-14, artikel 15, stk. 1-5, artikel 16, stk. 1-4 og 6, artikel 17, stk. 1-6, 8 og 9, artikel 18, stk. 1, artikel 19-21 og 23, artikel 24, stk. 1, artikel 25, stk. 1, artikel 26 og 27, artikel 28, stk. 1-5, artikel 29, stk. 1-5 og 7, artikel 30, stk. 3, artikel 31, stk. 3 og 4, artikel 32, stk. 3 og 4, artikel 33, artikel 34, stk. 1 og 3, artikel 35, stk. 1, artikel 36, artikel 37, stk. 1-3, og artikel 44, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2017/1131/EU af 14. juni 2017 om pengemarkedsforeninger, straffes med bøde.		**4.** I *§ 190, stk. 2,* indsættes efter »§ 27 b stk. 1,«: »§ 27 c, stk. 1,«.
		5. I *§ 190* indsættes efter stk. 2 som nyt stykke: *»Stk. 3.* Er højere straf ikke forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde den, der undlader at give Finanstilsynet oplysninger efter § 161, stk. 1, eller berigtige oplysningerne efter § 161, stk. 2.« Stk. 3-9 bliver herefter stk. 4-10.

Stk. 3-9. ---		
§ 191. ---		
Stk. 2. Undlader en fysisk eller juridisk person at opfylde de pligter, som følger af § 161, stk. 3 og 4, kan Finanstilsynet som tvangsmiddel pålægge den fysiske eller juridiske person eller de for den juridiske person ansvarlige personer daglige eller ugentlige bøder.		**6.** I *§ 191, stk. 2,* ændres: »stk. 3 og 4« til: »stk. 4 og 5«.
Stk. 3-7. ---		
		§ 10
		I lov nr. 1703 af 27. december 2018 om firmapensionskasser, som ændret ved § 6 i lov nr. 369 af 9. april 2019, § 13 i lov nr. 552 af 7. maj 2019 og § 8 i lov nr. 554 af 7. maj 2019, foretages følgende ændringer:
Lov om firmapensionskasser		
		1. Efter § 45 indsættes: »**§ 45 a.** Indgår en ansat eller en tidligere ansat og en firmapensionskasse en aftale om en tavshedsklausul, skal det fremgå af aftalen, at den ansatte eller tidligere ansatte ikke er afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til offentlige myndigheder. *Stk. 2.* Uanset stk. 1, er den ansatte eller den tidligere ansatte ikke afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til offentlige myndigheder, selvom et sådant forbud indgår i en aftale mellem den ansatte eller tidligere ansatte og firmapensionskassen. Det samme gælder indberetninger til ordninger efter § 44.«

§ 97. ---		
Stk. 2. Finanstilsynets bestyrelse indgår i tilsynet med firmapensionskasser med den kompetence, som bestyrelsen er tillagt i medfør af § 345, stk. 7, i lov om finansiel virksomhed.		**2.** I *§ 97, stk. 2*, ændres »stk. 7« til: »stk. 12«.
§ 101. ---		
Stk. 2-4. ---		
Stk. 5. Stk. 1-4 finder ikke anvendelse for tilsynsreaktioner meddelt en firmapensionskasse i overensstemmelse med § 97, stk. 2, jf. § 345, stk. 7, i lov om finansiel virksomhed.		**3.** I *§ 101, stk. 5,* ændres »stk. 7«: til »stk. 12«.
Stk. 6. ---		
§ 102. ---		
Stk. 2. ---		
		4. I *§ 102* indsættes efter stk. 2 som nyt stykke: *»Stk. 3*. Firmapensionskasser, leverandører og underleverandører, der har afgivet oplysninger efter stk. 1 eller 2, har pligt til hurtigst muligt at berigtige oplysningerne over for Finanstilsynet, hvis firmapensionskassen, leverandøren eller underleverandøren efterfølgende konstaterer følgende: 1) Oplysningerne ikke har været korrekte på tidspunktet for afgivelsen. 2) Oplysningerne på et senere tidspunkt er blevet misvisende.« Stk. 3 bliver herefter stk. 4.
Stk. 3. ---		
§ 105. Reaktioner givet i henhold til denne lovs § 97, stk. 2, jf. § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiel		**5.** I *§ 105, stk. 1, 1.* og *3. pkt.,* og *stk. 2,* ændres »stk. 7«: til »stk. 12«.

virksomhed, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en firmapensionskasse under tilsyn skal offentliggøres med angivelse af firmapensionskassens navn, jf. dog stk. 4. Finanstilsynet skal offentliggøre oplysningerne på tilsynets hjemmeside. Reaktioner givet i henhold til § 97, stk. 2, jf. § 345, stk. 7, nr. 6, i lov om finansiel virksomhed, og Finanstilsynets beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning skal offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside med angivelse af firmapensionskassens navn. Indbringes reaktionen, der offentliggøres i henhold til 1. pkt., for domstolene, skal dette fremgå af Finanstilsynets offentliggørelse, og det efterfølgende resultat af domstolenes afgørelse skal ligeledes offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside hurtigst muligt.		
Stk. 2. Reaktioner givet i henhold til denne lovs § 97, stk. 2, jf. § 345, stk. 7, nr. 4 og 6, i lov om finansiel virksomhed, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en virksomhed, der ikke er under tilsyn, skal offentliggøres med angivelse af virksomhedens navn, jf. dog stk. 4.		**5.** I *§ 105, stk. 1, 1.* og *3. pkt.,* og *stk. 2,* ændres »stk. 7«: til »stk. 12«.
Stk. 3-6. ---		
§ 117. ---		
Stk. 2. Overtrædelse af §§ 4, 11 og 17, § 18, stk. 1, § 21, stk. 2 og 3, § 24, stk. 1, 2. pkt., § 29, stk. 1, § 33, § 34, stk. 1-5, § 35, § 36, stk. 1-6, § 37, § 39, stk. 3, § 42, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 3 og 4, § 44, stk. 1, § 45, stk. 1, § 49, stk. 1-3, § 54, § 57, stk. 1, § 59, stk. 1, 1. pkt., § 60 stk. 1, § 61, stk. 1 og 2, og stk. 3, 1. pkt., §§ 62 og 63, § 64, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, 2. pkt., § 65, § 66, stk. 1 og 3, § 67, § 68, 1. pkt., § 69, § 70, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, § 75, stk. 1 og 3, § 79, stk. 1, 2. pkt., og stk. 4, § 80, 1. og 3. pkt., § 81, stk. 1, 2. pkt., § 105, stk. 3, 3. pkt., og § 111, stk. 2 og 3, straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Endvidere straffes overtrædelse af de bestemmelser, der er nævnt i §		**6.** I *§ 117, stk. 2, 1. pkt.,* indsættes efter »§ 45, stk. 1,«: »§ 45 a, stk. 1,«.

73, stk. 1, i det omfang en sådan overtrædelse kan straffes efter § 373 i lov om finansiel virksomhed.		
		7. I *§ 117* indsættes efter stk. 2 som nyt stykke: *»Stk. 3.* Er højere straf ikke forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde den, der undlader at give Finanstilsynet oplysninger efter § 102, stk. 1 eller 2, eller berigtige oplysningerne efter § 102, stk. 3.« Stk. 3-8 bliver herefter stk. 4-9.
Stk. 3-8. ---		
		§ 11
		I lov nr. 450 af 24. april 2019 om forbrugerlånsvirksomheder foretages følgende ændringer:
Lov om forbrugerlånsvirksomheder		
		1. Efter § 14 indsættes i *kapitel 6:* »**§ 14 a.** Indgår en ansat eller en tidligere ansat og en forbrugerlånsvirksomhed en aftale om en tavshedsklausul, skal det fremgå af aftalen, at den ansatte eller tidligere ansatte ikke er afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den regulering, som Finanstilsynet fører tilsyn med til offentlige myndigheder. *Stk. 2.* Uanset stk. 1, er den ansatte eller den tidligere ansatte ikke afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den regulering, som Finanstilsynet fører tilsyn med til offentlige myndigheder, selvom et sådant forbud indgår i en aftale mellem den ansatte eller tidligere ansatte og forbrugerlånsvirksomheden. Det samme gælder indberetninger til ordninger efter § 13.«

Stk. 2. Finanstilsynets bestyrelse indgår i tilsynet efter stk. 1 med den kompetence, som bestyrelsen er tillagt i medfør af § 345, stk. 7, i lov om finansiel virksomhed.		**2.** I *§ 15, stk. 2,* ændres »stk. 7« til: »stk. 12«.
Stk. 3. ---		
§ 16. ---		
		3. I *§ 16* indsættes efter stk. 1 som nyt stykke: »*Stk. 2.* Virksomheder og leverandører og underleverandører til disse, der har afgivet oplysninger efter stk. 1, har pligt til hurtigst muligt at berigtige oplysningerne over for Finanstilsynet, hvis virksomheden eller leverandøren eller underleverandøren til denne efterfølgende konstaterer følgende: 1) Oplysningerne ikke har været korrekte på tidspunktet for afgivelsen. 2) Oplysningerne på et senere tidspunkt er blevet misvisende.« Stk. 2-5 bliver herefter stk. 3-6.
Stk. 2-4. ---		
Stk. 5. Finanstilsynet kan indhente oplysninger efter stk. 1-4 til brug for de færøske tilsynsmyndigheder, jf. § 19, stk. 6, nr. 11.		**4.** I *§ 16, stk. 5,* ændres »stk. 1-4« til: »stk. 1 og 3-5«.
§ 30. ---		
Stk. 2. Overtrædelse af § 13, stk. 1, og § 14, stk. 1, straffes med bøde.		**5.** I *§ 30, stk. 2,* ændres »§ 14, stk. 1,« til: »§ 14, stk. 1, og § 14 a, stk. 1,«.
Stk. 3. En forbrugslånsvirksomhed, der ikke efterkommer et påbud eller forbud, som er givet i medfør af § 15 og § 17, stk. 6 og 7, eller en virksomhed, der undlader at meddele oplysninger efter § 16, stk. 1 og 4, straffes med bøde.		**6.** I *§ 30, stk. 3,* indsættes efter »meddele«: »eller berigtige«, og »og 4« ændres til: », 2 og 5«.

Stk. 4-7. ---		
		§ 12
		I lov om ejendomskreditselskaber, jf. lovbekendtgørelse nr. 1045 af 14. oktober 2019, foretages følgende ændringer:
Lov om ejendomskreditselskaber		
		1. Efter § 5 b indsættes: »**§ 5 c.** Indgår en ansat eller en tidligere ansat og et ejendomskreditselskab en aftale om en tavshedsklausul, skal det fremgå af aftalen, at den ansatte eller tidligere ansatte ikke er afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til offentlige myndigheder. *Stk. 2.* Uanset stk. 1, er den ansatte eller den tidligere ansatte ikke afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til offentlige myndigheder, selvom et sådant forbud indgår i en aftale mellem den ansatte eller tidligere ansatte og ejendomskreditselskabet. Det samme gælder indberetninger til ordninger efter § 5 a.«
§ 15. ---		
Stk. 2. Reaktioner givet i henhold til denne lovs § 12, stk. 6, jf. lov om finansiel virksomhed § 345, stk. 7, nr. 4, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til et ejendomskreditselskab under tilsyn skal offentliggøres med angivelse af ejendomskreditselskabets navn, jf. dog stk. 5. Ejendomskreditselskabet skal offentliggøre oplysningerne på sin hjemmeside på et sted, hvor de naturligt hører hjemme, hurtigst muligt, og senest 3 hverdage efter at ejendomskreditselskabet har modtaget underretning		**2.** I *§ 15, stk. 2, 1.* og *8. pkt.,* og *stk. 3,* ændres »stk. 7« til: »stk. 12«.

om reaktionen, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om værdipapirhandel m.v. Samtidig med offentliggørelsen skal ejendomskreditselskabet indsætte et link, som giver direkte adgang til reaktionen, på forsiden af ejendomskreditselskabets hjemmeside på en synlig måde, og det skal af linket og en eventuel tilknyttet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en reaktion fra Finanstilsynet. Hvis ejendomskreditselskabet kommenterer reaktionen, skal dette ske i forlængelse af denne, og kommentarerne skal være klart adskilt fra reaktionen. Fjernelse af linket på forsiden og informationerne fra ejendomskreditselskabets hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som ejendomskreditselskabet anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder, og tidligst efter førstkommende generalforsamling eller repræsentantskabsmøde. Ejendomskreditselskabets pligt til at offentliggøre oplysningerne på ejendomskreditselskabets hjemmeside gælder kun for juridiske personer. Finanstilsynet skal offentliggøre oplysningerne på tilsynets hjemmeside. Reaktioner givet i henhold til § 12, stk. 6, jf. § 345, stk. 7, nr. 6, i lov om finansiel virksomhed, og Finanstilsynets beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning skal offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside med angivelse af ejendomskreditselskabets navn, jf. dog stk. 5.		
Stk. 3. Reaktioner givet i henhold til denne lovs § 12, stk. 6, jf. § 345, stk. 7, nr. 4 og 6, i lov om finansiel virksomhed, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en virksomhed, der ikke er under tilsyn, skal offentliggøres med angivelse af virksomhedens navn, jf. dog stk. 5.		**2.** I *§ 15, stk. 2, 1.* og *8. pkt.,* og *stk. 3,* ændres »stk. 7« til: »stk. 12«.
Stk. 4-7. ---		
§ 17. ---		
		3. I *§ 17* indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

		»*Stk. 2*. Ejendomskreditselskaber, der har afgivet oplysninger efter stk. 1, har pligt til hurtigst muligt at berigtige oplysningerne over for Finanstilsynet, hvis ejendomskreditselskabet efterfølgende konstaterer følgende: 1) Oplysningerne ikke har været korrekte på tidspunktet for afgivelsen. 2) Oplysningerne på et senere tidspunkt er blevet misvisende.« Stk. 2 bliver herefter stk. 3.
Stk. 2. ---		
§ 22. Overtrædelse af § 2, stk. 1, § 3, stk. 5, § 5 a, stk. 1, § 5 b, stk. 1, og § 15, stk. 2, 1.-5. pkt., og stk. 4, 1.-7. pkt., straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.		**4.** I *§ 22, stk. 1,* indsættes efter »§ 5 b, stk. 1,«: »§ 5 c, stk. 1,«.
Stk. 2. Med bøde straffes den, som undlader at give Finanstilsynet oplysninger efter § 4, stk. 4, § 5, stk. 2, og § 17.		**5.** I *§ 22, stk. 2,* indsættes efter »oplysninger «: »eller berigtige disse«.
Stk. 3-5. ---		
		§ 13
		I lov betalingskonti, jf. lovbekendtgørelse nr. 1805 af 12. december 2018, foretages følgende ændringer:
Lov om betalingskonti		
§ 14 ---		
Stk. 2. Finanstilsynets bestyrelse indgår i tilsynet efter stk. 1 med den kompetence, som bestyrelsen er tillagt i medfør af § 345 i lov om finansiel virksomhed. § 345, stk. 9, i lov om finansiel virksomhed finder tilsvarende anvendelse.		**1.** I *§ 14, stk. 2, 2. pkt.,* ændres »stk. 9« til: »stk. 14«.
§ 17. ---		

		2. I *§ 17* indsættes efter stk. 1 som nyt stykke: »*Stk. 2*. Betalingstjenesteudbydere, der har fremlagt oplysninger efter stk. 1, har pligt til hurtigst muligt at berigtige oplysningerne over for Finanstilsynet, hvis betalingstjenesteudbyderen efterfølgende konstaterer følgende: 1) Oplysningerne ikke har været korrekte på tidspunktet for afgivelsen. 2) Oplysningerne på et senere tidspunkt er blevet misvisende.« Stk. 3-5 bliver herefter stk. 4-6.
Stk. 2-5. ---		
§ 25. ---		
Stk. 2. Undlader en betalingstjenesteudbyder omfattet af denne lov at efterkomme et påbud givet efter § 14 eller at meddele oplysninger efter § 17, stk. 1, straffes vedkommende med bøde.		**3.** I *§ 25, stk. 2,* indsættes efter »med dele«: »eller berigtige«, og efter »§ 17, stk. 1« indsættes: »og 2«.
Stk. 3-6. ---		
		§ 14
		I lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, jf. lovbekendtgørelse nr. 1110 af 10. oktober 2014, som ændret bl.a. ved § 10 i lov nr. 1549 af 13. december 2016, § 15 i lov nr. 706 af 8. juni 2018, § 13 i lov nr. 1701 af 27. december 2018 og senest ved § 9 i lov nr. 552 af 7. maj 2019, foretages følgende ændringer:
Lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension		
		1. Efter § 24 h indsættes:

		»**§ 24 i.** Indgår en ansat eller en tidligere ansat og Arbejdsmarkedets Tillægspension en aftale om en tavshedsklausul, skal det fremgå af aftalen, at den ansatte eller tidligere ansatte ikke er afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til offentlige myndigheder. *Stk. 2.* Uanset stk. 1, er den ansatte eller den tidligere ansatte ikke afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til offentlige myndigheder, selvom et sådant forbud indgår i en aftale mellem den ansatte eller tidligere ansatte og Arbejdsmarkedets Tillægspension. Det samme gælder indberetninger til ordninger efter § 24 g.«
§ 27. Finanstilsynet påser overholdelsen af § 23, stk. 7-10, § 23 b, stk. 1, §§ 23 c og 24 a, § 24 b, stk. 3-9, §§ 24 c og 24 d samt kapitlerne 6, 7 a og 8, undtagen § 24 h.		**2.** I *§ 27, stk. 1,* ændres »og § 24 d« til: », 24 d, 24 g og 24 i«, og », undtagen 24 h« udgår.
Stk. 2. Finanstilsynets bestyrelse indgår i tilsynet efter stk. 1 inden for bestyrelsens kompetenceområde, jf. lov om finansiel virksomhed § 345, stk. 7.		**3.** I *§ 27, stk. 2,* ændres »stk. 7« til: »stk. 12«.
Stk. 3-9. ----		
§ 27 g. Reaktioner givet i henhold til denne lovs § 27, stk. 2, jf. § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til Arbejdsmarkedets Tillægspension skal offentliggøres, og det skal af offentliggørelsen fremgå, at reaktionen vedrører Arbejdsmarkedets Tillægspension, jf. dog stk. 3. Arbejdsmarkedets Tillægspensions skal offentliggøre oplysningerne på sin hjemmeside på et sted, hvor de naturligt hører hjemme, hurtigst muligt, og senest 3 hverdage efter at Arbejdsmarkedets Tillægspension har modtaget underretning om reaktionen. Samtidig med offentliggørelsen skal Arbejdsmarkedets Tillægs-		**4.** I *§ 27 g, stk. 1, 1. og 8. pkt.,* ændres »stk. 7« til: »stk. 12«.

pension indsætte et link, som giver direkte adgang til reaktionen, på forsiden af Arbejdsmarkedets Tillægspensions hjemmeside på en synlig måde, og det skal af linket og en eventuel tilknyttet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en reaktion fra Finanstilsynet. Hvis Arbejdsmarkedets Tillægspension kommenterer reaktionen, skal dette ske i forlængelse af denne, og kommentarerne skal være klart adskilt fra reaktionen. Fjernelse af linket på forsiden og informationerne fra Arbejdsmarkedets Tillægspensions hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som Arbejdsmarkedets Tillægspension anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder, og tidligst efter førstkommende repræsentantskabsmøde. Finanstilsynet skal offentliggøre oplysningerne på tilsynets hjemmeside. Reaktioner givet i henhold til § 27, stk. 2, jf. § 345, stk. 7, nr. 6, i lov om finansiel virksomhed, og Finanstilsynets beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning skal offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside med angivelse af, at det vedrører Arbejdsmarkedets Tillægspension, jf. dog stk. 3		
Stk. 2-6. ---		
§ 32 a. Overtrædelse af § 23 a, stk. 3, jf. stk. 2, nr. 1 og 2, § 25 l og § 25 r straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Overtrædelse af bestemmelserne i § 23, stk. 7-10, § 23 b, stk. 1, nr. 1-9, §§ 24 b og 24 c, § 24 d, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., stk. 3, 7 og 8, § 24 g, stk. 1, § 24 h, stk. 1, § 25 a, stk. 1, 1. pkt., § 25 c, stk. 1 og 2, og stk. 3, 1. pkt., §§ 25 d og 25 e, § 25 f, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, 2. pkt., §§ 25 g, 25 h, 25 i og 25 j, § 25 k, 1. pkt., § 25 o, § 25 p, stk. 2 og 5, og § 27 g, stk. 1, 1.-5. pkt., og stk. 2, 1.-7. pkt., straffes med bøde. Med bøde straffes Arbejdsmarkedets Tillægspension, hvis Arbejdsmarkedets Tillægspension ikke efterkommer et påbud, der er givet i medfør af § 27, stk. 3, 4 og 5.		**5.** I *§ 32 a, stk. 1, 2. pkt.,* indsættes efter »§ 24 h, stk. 1«: »§ 24 i, stk. 1«.

Stk. 2-3. ---		
		§ 15
		I lov om den selvejende institution Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, jf. lovbekendtgørelse nr. 980 af 9. september 2019, som ændret ved § 2 i lov nr. 550 af 7. maj 2019, foretages følgende ændringer:
Lov om den selvejende institution Arbejdsmarkedets Erhvervssikring		
		1. Efter § 5 indsættes i *kapitel 2:* »**§ 5 a.** Indgår en ansat eller en tidligere ansat og Arbejdsmarkedets Erhvervssikring en aftale om en tavshedsklausul, skal det fremgå af aftalen, at den ansatte eller tidligere ansatte ikke er afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til offentlige myndigheder. *Stk. 2.* Uanset stk. 1 er den ansatte eller den tidligere ansatte ikke afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til offentlige myndigheder, selvom et sådant forbud indgår i en aftale mellem den ansatte eller tidligere ansatte og Arbejdsmarkedets Erhvervssikring. Det samme gælder indberetninger til ordninger efter § 4. *Stk. 3.* Finanstilsynet påser overholdelsen af stk. 1. *Stk. 4.* Overtrædelse af stk. 1 straffes med bøde.«
		§ 16

		I lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond, jf. lovbekendtgørelse nr. 1109 af 9. oktober 2014, som ændret bl.a. ved § 12 i lov nr. 1549 af 13. december 2016, § 11 i lov nr. 1547 af 19. december 2017, § 16 i lov nr. 706 af 8. juni 2018 og senest ved § 10 i lov nr. 552 af 7. maj 2019, foretages følgende ændringer:
Lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond		
		1. Efter § 5 g indsættes i *kaptitel 3:* »**§ 5 h.** Indgår en ansat eller en tidligere ansat og Lønmodtagernes Dyrtidsfond en aftale om en tavshedsklausul, skal det fremgå af aftalen, at den ansatte eller tidligere ansatte ikke er afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til offentlige myndigheder. *Stk. 2.* Uanset stk. 1, er den ansatte eller den tidligere ansatte ikke afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til offentlige myndigheder, selvom et sådant forbud indgår i en aftale mellem den ansatte eller tidligere ansatte og Lønmodtagernes Dyrtidsfond. Det samme gælder indberetninger til ordninger efter § 5 f.«
§ 10. Finanstilsynet påser overholdelsen af §§ 4 b-4 d og 5, § 5 a, stk. 3-10, §§ 5 b og 5 c, regler udstedt i medfør af §§ 5 e og 5 f samt kapitlerne 4 og 5.		**2.** I *§ 10, stk. 1,* ændres »§§ 5 e og 5 f« til: »§ 5 e, §§ 5 f og 5 h«.
Stk. 2. Finanstilsynets bestyrelse indgår i tilsynet efter stk. 1 inden for bestyrelsens kompetenceområde, jf. lov om finansiel virksomhed § 345, stk. 7.		**3.** I *§ 10, stk. 2,* ændres »stk. 7« til: »stk. 12«.
Stk. 3-9. ---		

§ 10 g. Reaktioner givet i henhold til denne lovs § 10, stk. 2, jf. § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til Lønmodtagernes Dyrtidsfond skal offentliggøres, og det skal af offentliggørelsen fremgå, at reaktionen vedrører Lønmodtagernes Dyrtidsfond, jf. dog stk. 3. Lønmodtagernes Dyrtidsfond skal offentliggøre oplysningerne på sin hjemmeside på et sted, hvor de naturligt hører hjemme, hurtigst muligt, og senest 3 hverdage efter at Lønmodtagernes Dyrtidsfond har modtaget underretning om reaktionen. Samtidig med offentliggørelsen skal Lønmodtagernes Dyrtidsfond indsætte et link, som giver direkte adgang til reaktionen, på forsiden af Lønmodtagernes Dyrtidsfonds hjemmeside på en synlig måde, og det skal af linket og en eventuel tilknyttet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en reaktion fra Finanstilsynet. Hvis Lønmodtagernes Dyrtidsfond kommenterer reaktionen, skal dette ske i forlængelse af denne, og kommentarerne skal være klart adskilt fra reaktionen. Fjernelse af linket på forsiden og informationerne fra Lønmodtagernes Dyrtidsfonds hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som Lønmodtagernes Dyrtidsfond anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder, og tidligst efter offentliggørelsen af førstkommende årsrapport. Finanstilsynet skal offentliggøre oplysningerne på tilsynets hjemmeside. Reaktioner givet i henhold til § 10, stk. 2, jf. § 345, stk. 7, nr. 6, i lov om finansiel virksomhed, og Finanstilsynets beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning skal offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside med angivelse af, at den vedrører Lønmodtagernes Dyrtidsfond, jf. dog stk. 3.		**4.** I *§ 10 g, stk. 1, 1. og 8. pkt.,* ændres »stk. 7« til: »stk. 12«.
Stk. 2-6. ---		
§ 14 a. Overtrædelse af § 4 a, stk. 3, jf. stk. 2, nr. 1 og 2, og §§ 8 k og 9 b straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Overtrædelse af bestemmelserne i § 4 b, stk. 1-4, § 4 c,		**5.** I *§ 14 a, stk. 1, 2. pkt.,* indsættes efter »§ 5 g, stk. 1,«: »§ 5 h, stk. 1,«.

stk. 1, §§ 5 a og 5 b, § 5 c, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., stk. 3, 7 og 8, § 5 f, stk. 1, § 5 g, stk. 1, § 8, stk. 1, 1. pkt., § 8 b, stk. 1 og 2 og stk. 3, 1. pkt., §§ 8 c og 8 d, § 8 e, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, 2. pkt., §§ 8 f, 8 g, 8 h og 8 i, § 8 j, 1. pkt., § 8 n, § 9, stk. 2 og 5, og § 10 g, stk. 1, 1.-5. pkt., og stk. 2, 1.-7. pkt., straffes med bøde. Med bøde straffes Lønmodtagernes Dyrtidsfond, hvis Lønmodtagernes Dyrtidsfond ikke efterkommer et påbud, der er givet i medfør af § 10, stk. 3. Med bøde straffes endvidere den, som ikke efterkommer et påbud, der er givet i medfør af § 10, stk. 4 og 5.		
Stk. 2-3. ---		
		§ 17
		I lov nr. 553 af 7. maj 2019 om ændring af hvidvaskloven og lov om finansiel virksomhed (Gennemførelse af 5. hvidvaskdirektiv) foretages følgende ændring:
Lov om ændring af hvidvaskloven og lov om finansiel virksomhed		
24. I *§ 17* indsættes efter stk. 2 som nyt stykke: »*Stk. 3*. Ud over de foranstaltninger, der er nævnt i stk. 2, skal virksomheder og personer gennemføre en eller flere yderligere risikobegrænsende foranstaltninger, når fysiske personer eller juridiske enheder gennemfører transaktioner, der involverer lande, der er opført på Europa-Kommissionens liste over højrisikotredjelande. Disse foranstaltninger skal bestå i en eller flere af følgende: Anvendelse af supplerende elementer af skærpede kundekendskabsprocedurer. Indførelse af relevante skærpede indberetningsmekanismer eller systematisk indberetning af finansielle transaktioner. Begrænsning af forretningsforbindelser eller transaktioner med fysiske personer eller juridiske		**1.** *§ 1, nr. 24, 28, 36, 37, 49, 93* og *94,* ophæves.

enheder fra de tredjelande, der er identificeret som højrisikolande. « Stk. 3 bliver herefter stk. 4.		
28. Efter § 20 indsættes før overskriften før § 21: »**§ 20 a.** Finanstilsynet kan fastsætte regler om, at det ved forretningsforbindelser eller transaktioner, der involverer lande, der er opført på Europa-Kommissionens liste over højrisikotredjelande, hvor der vurderes at være en øget risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme, kan kræves, at første betaling foretages gennem en konto i kundens navn i et pengeinstitut, der er underlagt krav om kundekendskabsprocedurer, der mindst svarer til de kundekendskabsprocedurer, der er fastsat i denne lov.«		**1.** *§ 1, nr. 24, 28, 36, 37, 49, 93* og *94,* ophæves.
36. Efter § 30 indsættes i *kapitel 5:* »**§ 30 a.** Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om centrale automatiske mekanismer, som muliggør identifikation af alle fysiske eller juridiske personer, som har eller kontrollerer betalingskonti og bankkonti, der identificeres ved IBAN som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 260/2012/EU af 14. marts 2012 om tekniske og forretningsmæssige krav til kreditoverførsler og direkte debiteringer i euro og om ændring af forordning (EF) nr. 924/2009, samt deponeringsbokse, som indehaves af et kreditinstitut med hjemsted i Danmark. Ministeren kan herunder fastsætte nærmere regler om, at de centrale automatiske mekanismer kan føres i offentligt eller privat regi, samt hvilke oplysninger der skal være tilgængelige og søgbare gennem de centrale automatiske mekanismer. **§ 30 b**. Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet og andre kompetente nationale myndigheder i henhold til hvidvaskloven sikres adgang til oplysninger, som muliggør rettidig identifikation af alle fysiske eller juridiske personer, der ejer fast ejendom i Danmark.«		**1.** *§ 1, nr. 24, 28, 36, 37, 49, 93* og *94,* ophæves.

37. Efter § 31 indsættes: »**§ 31 a.** Den myndighed, der fører tilsyn med en virksomheds eller persons overholdelse af loven, kan afvise etablering af datterselskaber, filialer eller repræsentationskontorer i Danmark af virksomheder eller personer, der har hjemsted i et land, der er opført på Europa-Kommissionens liste over højrisikotredjelande, hvor der vurderes at være en øget risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme. *Stk. 2.* Den myndighed, der fører tilsyn med virksomhedens eller personens overholdelse af loven, kan fastsætte regler om, at virksomheder og personer, der har hjemsted i et land, der er opført på Europa-Kommissionens liste over højrisikotredjelande, hvor der vurderes at være en øget risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme, kun kan etablere et datterselskab, en filial eller et repræsentationskontor i Danmark under særlige betingelser. *Stk. 3.* De myndigheder, jf. stk. 1 og 2, der påser virksomhedens eller personens overholdelse af loven, er henholdsvis Finanstilsynet, jf. § 47, stk. 1, Erhvervsstyrelsen, jf. § 57, stk. 1, Advokatrådet, jf. § 64, stk. 1, og Spillemyndigheden, jf. § 65, stk. 1.		**1.** *§ 1, nr. 24, 28, 36, 37, 49, 93* og *94,* ophæves.
49. Efter kapitel 10 indsættes: "Kapitel 10 a *Truster og lignede juridiske arrangementer stiftet i henhold til andre landes lovgivning* **§ 46 a.** Forvalteren af en trust eller en person, der varetager en tilsvarende stilling, i et lignende juridisk arrangement, skal indhente og opbevare oplysninger om trustens eller det lignende juridiske arrangements reelle ejere, jf. § 46 c, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder, når forvalteren eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, er etableret eller har bopæl i Danmark.		**1.** *§ 1, nr. 24, 28, 36, 37, 49, 93* og *94,* ophæves.

Stk. 2. Er forvalteren af en trust eller en person, der varetager en tilsvarende stilling, i et lignende juridisk arrangement, etableret eller har bopæl uden for EU, skal forvalteren eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, indhente og opbevare oplysninger om trustens eller det lignende juridiske arrangements reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder, når forvalteren af trusten eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, i et lignende juridisk arrangement 1) indgår en forretningsforbindelse, jf. § 2, nr. 3, i trustens eller det lignende juridiske arrangements navn, eller 2) erhverver fast ejendom i trustens eller det lignende juridiske arrangements navn. *Stk. 3.* Forvalteren af trusten eller personen, der varetager en tilsvarende stilling i et lignende juridisk arrangement, skal registrere oplysningerne efter stk. 1 eller 2 i Erhvervsstyrelsens it-system hurtigst muligt efter, at forvalteren af trusten eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, i et lignende juridisk arrangement, er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer. Enhver ændring af de oplysninger, som er registreret om de reelle ejere, skal registreres hurtigst muligt efter at forvalteren af trusten eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, i et lignende juridisk arrangement, er blevet bekendt med ændringen. *Stk. 4.* Er forvalterne af trusten eller personerne, der varetager en tilsvarende stilling, i et lignende juridisk arrangement, etableret eller har bopæl i forskellige EU-medlemsstater, eller indgår en forvalter eller en person, der varetager en tilsvarende stilling, flere forretningsforbindelser i trustens eller det lignende juridiske arrangements navn i forskellige EU-medlemsstater, kan et registreringsbevis eller et ekstrakt af oplysningerne om reelt ejerskab fra et andet EU-medlemslands register træde i stedet for registrering af trustens eller det lignende juridiske arrangements reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system.			

Stk. 5. Forvalteren af en trust eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, i et lignende juridisk arrangement, skal mindst en gang årligt undersøge, om der er ændringer til de registrerede oplysninger om trustens eller det lignende juridiske arrangements reelle ejere. *Stk. 6.* Forvalteren af en trust eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, i et lignende juridisk arrangement, skal opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om trustens eller det lignende juridiske arrangements reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Forvalteren af en trust eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, i et lignende juridisk arrangement, skal endvidere opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om forsøg på identifikation af trustens eller det lignende juridiske arrangements reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget. *Stk. 7.* Forvalteren af en trust eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, i et lignende juridisk arrangement, skal efter anmodning udlevere oplysninger om trustens eller det lignende juridiske arrangements reelle ejere, herunder om forvalterens eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, forsøg på at identificere trustens reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. Forvalteren af en trust eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, i et lignende juridisk arrangement, skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre kompetente myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver. *Stk. 8.* Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet og andre kompetente myndigheder kan vederlagsfrit videregive oplysninger om reelle ejere, der er registreret, jf. stk. 3, eller er indhentet, jf. stk. 7, til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og finansielle efterretningstjenester.			

Stk. 9. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om oplysningernes registrering, tilgængelighed og offentliggørelse, jf. stk. 1-4 og 6, i Erhvervsstyrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger forvalteren af en trust eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, i et lignende juridisk arrangement, skal registrere i styrelsens it-system.

§ 46 b. Som reel ejer af en trust eller et lignende juridisk arrangement anses den eller de fysiske personer, der i sidste ende direkte eller indirekte kontrollerer trusten eller det lignende juridiske arrangement eller på anden måde har ejerskabslignende beføjelser, herunder

1. stiftere,

2. forvaltere eller personer, der varetager en tilsvarende stilling,

3. protektorer, hvis sådanne findes, og

4. særligt begunstigede personer, eller såfremt de enkeltpersoner, der nyder godt af trustens eller det lignende juridiske arrangements uddelinger, endnu ikke kendes af trusten eller det lignende juridiske arrangement, den gruppe personer, i hvis hovedinteresse trusten eller det lignende juridiske arrangement er oprettet eller fungerer.

§ 46 c. Forvaltere af truster eller personer, der varetager en tilsvarende stilling, i lignende juridiske arrangementer, der skal indhente, opbevare og registrere oplysninger om reelle ejere, jf. § 46 a, skal underrette personer og virksomheder, der i medfør af denne lov skal udføre kundekendskabsprocedurer, om deres status og rettidigt give oplysninger om trustens eller det lignende juridiske arrangements ejerforhold, når forvalteren eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, etablerer forretningsforbindelser eller udfører lejlighedsvise transaktioner på vegne af trusten eller det lignende juridiske arrangement, som overstiger størrelsesgrænserne, jf. § 10.

Stk. 2. Modtager Erhvervsstyrelsen indberetninger om uoverensstemmelser efter § 15 a i forhold til de registrerede oplysninger om en trusts eller et lignende juridisk arrangements reelle ejere, foretager Erhvervsstyrelsen en undersøgelse af forholdet, jf. § 46 a, stk. 7, og § 46 e, stk. 1.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen kan sideløbende med undersøgelsen, jf. stk. 2, offentliggøre en meddelelse om indberetningen i Erhvervsstyrelsens it-system. Forvalteren eller personen, der varetager en tilsvarende stilling, skal have mulighed for at gøre indsigelser mod indberetningen forinden denne offentliggøres, medmindre formålet med offentliggørelsen af meddelelsen om indberetning derved forspildes.

§ 46 d. Registrering må ikke finde sted, hvis det forhold, der ønskes registreret, ikke opfylder bestemmelser i denne lov eller bestemmelser fastsat i henhold til denne lov eller trustens eller det lignende juridiske arrangements vedtægt. Registrering må heller ikke finde sted, hvis den beslutning, der lægges til grund for registreringen, ikke er blevet til i overensstemmelse med denne lov eller bestemmelser fastsat i henhold til denne lov eller trustens eller et lignende juridisk arrangements vedtægt.

Stk. 2. En anmelder, der registrerer et forhold i Erhvervsstyrelsens it-system eller indsender anmeldelse herom til registrering i Erhvervsstyrelsens it-system, indestår for, at registreringen eller anmeldelsen er lovligt foretaget, herunder at der foreligger behørig fuldmagt, og at dokumentationen i forbindelse med registreringen eller anmeldelsen er gyldig.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse på dokumenter m.v., som offentliggøres i Erhvervsstyrelsens it-system, eller som indsendes til Erhvervsstyrelsen til offentliggørelse m.v. efter denne lov.

§ 46 e. Erhvervsstyrelsen kan som registreringsmyndighed forlange de oplysninger, som er nødvendige, for at der kan tages stilling til, om loven

og regler fastsat i medfør af loven og trustens eller et lignende juridisk arrangements vedtægt er overholdt. *Stk. 2.* Ved anmeldelse og registrering efter regler fastsat i medfør af dette kapitel kan Erhvervsstyrelsen som registreringsmyndighed i indtil 3 år fra registreringstidspunktet stille krav om, at der indsendes dokumentation for, at anmeldelsen eller registreringen er lovligt foretaget. Opfyldes kravene i henhold til 1. pkt. ikke, fastsætter Erhvervsstyrelsen som registreringsmyndighed en frist for forholdets berigtigelse.«		
93. I *§ 78, stk. 1, 2. pkt.,* indsættes efter »§ 6, stk. 1, 2. pkt.,«: »§ 6 a,«, »§ 17, stk. 1 og 2,« ændres til: »§ 17, stk. 1-3,«, »§ 25, stk. 1 og 2,« ændres til: »§ 25, stk. 1-3,«, efter »og 31,« indsættes: »§ 31 b, stk. 1,«, efter »§ 36, stk. 1 og 2,« indsættes: »§ 36 a,«, og »§ 48, stk. 1,« ændres til: »§ 48, stk. 1 og 2,«		**1.** *§ 1, nr. 24, 28, 36, 37, 49, 93* og *94,* ophæves.
94. I *§ 78, stk. 2,* ændres »§ 17, stk. 1 og 2,« til: »§ 17, stk. 1-3,«.		**1.** *§ 1, nr. 24, 28, 36, 37, 49, 93* og *94,* ophæves.